DENİZ ERTEN

MİSAFİR-İM

İŞARET IV

Allah'ın emri ile "çalan" hatta "dayak yiyen" taşlar, "sevebilen" dağlar... Ne muazzam bir masaldı hayat...

MONA

33. BASKI

Misafir-im I - İşaret IV
© 2018, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında,
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.
Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak
Genel Müdür: Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni: Arzu Çağlan
Kapak Tasarımı: Emir Tali

ISBN 978-605-2182-29-1

1-5. Baskı: Kasım 2018
29-33. Baskı: Ekim 2020

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul
Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729
Sertifika No. 45099

Genel Dağıtım
Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul
Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300
www.alfakitap.com - info@alfakitap.com
Sertifika No. 43949

DENİZ ERTEN

MİSAFİR-İM

İŞARET IV

MONA GÜNCEL

O gün hiç beklemediğim bir misafirim vardı.
Adını sorduğumda bana "Misafir" dedi
ve ekledi:
"Senin gibi..."

Benim canım Allahıma... Benim güzel Allahıma...

Bu yolda hepimize nuruyla ışık tutan canım peygamberim Hz. Muhammed (sav) en başta olmak üzere Hz. Ali, Hz. Ömer, Hz. Ebubekir, Hz. Osman, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ve tüm ehlibeyt halkına ve sahabemize... Abdülkadir Geylani Hazretleri, canım pirim İbnü'l Arabî Hazretleri, Mevlânâ ve Şems Hazretleri... Güzel Allahımın bütün güzel dostlarına...

Allahımın bana verdiği canım ailem; başta annem Tülay, teyzem Şenay, ablam Mira Şeniz ve canım Mehmet Ali Hocama. Dursun ağabeyim, Neslihan'ıma... Bu kitapların yazımı esnasında Hakk'a yürümüş canım anneannem Servet'ime...

Bu kitapları yazmamda vesile olan kıymetlim dostum Azra'ma... Benden emeğini esirgemeyen sevgili yayın yönetmenim ve dostum Arzu Çağlan'a... Gece gündüz demeden benimle beraber çabalayan Kezban'ıma...

İşaret 1'den beri bu yolda beraber yürüdüğümüz canım kardeşlerime, tüm İşaret okurlarına...

Kalbi Allah için çarpan ve iyiliğin elçisi olmak isteyen herkese...

Tüm kalbimle teşekkür ederim. Hakkınızı ödeyemem.

Canım Allahım... Biz senden razıyız... Ne olur bize lütfunla, merhametinle muamele eyle... Sen bize kolaylaştır...

Ve...

Canım Allahım, ne olur...

Hiç hak etmesek de... Sen de bizden razı ol...

Bilirim ki...
İşaret Serisi kitaplarında geçen tüm sözlerimin,
tefekkürlerimin başı ve sonu
"Her şeyin doğrusunu yalnız Allahım bilir"dir...
Allahualem bi muradihi bihi...

İÇİNDEKİLER

İZAFİ BENLİĞİNDEN İLAHÎ HAKİKATİNE... 17

Necm Suresi, 19 ve 20. Ayetler, Yıldız Tasavvuru/Öğretisi/ Menzili 19 ve 20. İşaretler..... 18

Yusuf Suresi, 19. Ayet, Yusuf Bilinci/Çok Ağlayan Tasavvuru/Öğretisi 19. İşaret..... 43

Araf Suresi, 172. Ayet, Orta Yer-Orta Menzil Tasavvuru/ Öğretisi 172. İşaret 47

Bak-Ara Suresi, 57. Ayet, Bak-Ara Tasavvuru/Öğretisi/ Bilinci/Menzili 57. İşaret..... 51

Maun Suresi, 5. Ayet, Yardımlaşma Tasavvuru/Bilinci/ Öğretisi 5. İşaret 56

Enam Suresi, 91. Ayet, Hayvan Bilinci Tasavvuru/Öğretisi, 91. İşaret 58

Zümer Suresi, 67. Ayet, Zümreler Tasavvuru/ Öğretisi 67. İşaret 58

Hucurat Suresi 14. Ayet, Hücre/Odalar Tasavvuru/ Öğretisi/Telkini 14. İşaret..... 64

Tevbe Suresi 99. Ayet, Tövbe (Özüne/Aslına Geri Dönme) Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 99. İşaret 64

Yusuf Suresi 2. Ayet, Yusuf Tasavvuru/Öğretisi/ Telkini 2. İşaret 69

RAD Suresi 37. Ayet, Gök Gürültüsü Tasavvuru/Öğretisi/ Telkini 37. İşaret 70

TEFEKKÜR 72

Hadid Suresi 1. Ayet, Demir Tasavvuru/Öğretisi/ Bilinci/Telkini 1. İşaret 75

Rahman Suresi, 1 ve 2. Ayetler, Rahman (Olağanüstü Şefkatli ve Merhametli) Tasavvuru/Bilinci/Telkini 1 ve 2. İşaretler 78

Bak-Ara Suresi, 151. Ayet, Özünü Arama Tasavvuru/ Öğretisi/Bilinci 151. İşaret 78

İbrahim Suresi 51. Ayet, İbrahim Bilinci 51. İşaret 80

ÖZ-NE? 83

NE VARSA ÂLEM'DE HEPSİ ÂDEM'DE 94

Lokman Suresi, 27. Ayet, Lokman bilinci/tasavvuru 27. İşaret 116

Bakara Suresi, 57. Ayet, Öze Yolculuk Tasavvuru/ Öğretisi/Telkini 57. İşaret 122

HARMONİZASYON 123

Hicr Suresi, 9. Ayet, Dışarı Çıkarma, men etme, bırakma (şer'an haram olan şey) Tasavvuru 9. İşaret 142

Neml Suresi, 16. Ayet, Karınca Tasavvuru/Bilinci/
Telkini/Öğretisi 16. İşaret 150

Rad Suresi, 28. Ayet, Gök Gürültüsü Tasavvuru/
Öğretisi/Bilinci/Telkini 28. İşaret 154

Maun Suresi: Yardım Tasavvuru/İyilik Öğretisi/
Telkini/İyilik ve Yardım Bilinci İnşası 191

HAKİKAT YOLUNDA YOL ARKADAŞIMA 191

Araf Suresi, 188. Ayet, Orta Yer-Orta Menzil Tasavvuru/
Öğretisi 188. İşaret 196

Âli İmran Suresi, 134. Ayet, Ömür İnşası/İmran Ailesi
Öğretisi 134. İşaret 197

HADİD SURESİ, 1-11. AYETLERİ 202

Bakara Suresi, 174. Ayet, Özünü Arama/Öze Yolculuk
Öğreti, Bilinç, Tasavvur ve Telkini, 174. İşaret 208

MUCİZE SARILIŞ 226

Bak-Ara Suresi 83. Ayet / Özünü Arama Tasavvuru
83. İşaret 250

Âli İmran Suresi, 134. Ayet, Ömür İnşası/
İmran Ailesi Öğretisi, Bilinci, Telkini 134. İşaret 255

TIRTIL VE KUŞ 272

ATOM-GARİP-KUARK 298

EĞER HERŞEY HAYALSE BU HAYAT NİYE? 326

Rum Suresi, 23. Ayet 333

Saff Suresi, 13. Ayet, Bir Sıra dizilmiş Şey/
Saf Öğretisi/Bilinci 13. İşaret 345

Bakara Suresi, 3. Ayet, Özünü-Arama Tasavvur/
Öğretisi/Bilinci/Telkini 3. İşaret 349

Bakara Suresi, 60. Ayet, Özünü Arama Tasavvuru/
Öğretisi 60. İşaret; 378

İMAN NURU 381

Yunus Suresi, 44. Ayet, Yunus Bilinci Tasavvuru/
Öğretisi, 44. İşaret 381

Maide Suresi, 104. Ayet, Sofra Tasavvuru/Öğretisi/
Telkini 104. İşaret 384

Ankebut Suresi, 38. Ayet, Örümcek Tasavvuru/
Öğretisi 38. İşaret 384

Necm Suresi, 17. Ayet, Yıldız Tasavvuru/Bilinci/
Öğretisi 17. İşaret 390

Enam Suresi 121. Ayet, Hayvani Nefis Bilinci
121. İşaret 394

Araf Suresi 27. Ayet, Bilme Tasavvuru 27. İşaret 395

Maide Suresi, 8. Ayet, Sofra Tasavvuru/
İlim Sofrası Öğretisi/Telkini 8. İşaret 400

Rad Suresi, 11. Ayet, Gök Gürültüsü Tasavvuru
11. İşaret 412

TED BUNDY! 415

Hud suresi, 94 ve 95. Ayetler, Hud Bilinci/
Tasavvuru, 94 ve 95. İşaretler 430

Hud suresi, 92 ve 93. Ayetler,
Hud Bilinci Tasavvuru 92 ve 93. İşaretler 430
Kehf Suresi, 32-49. Ayetler, Mağara Öğretisi/
Tasavvuru 32-49. İşaretler 452

PİRİM İBNÜ'L ARABÎ'DEN KELİMELER VE
SURETLER ÜZERİNE 456
Ankebut Suresi, 63. Ayet, Örümcek Tasavvuru/
Öğretisi 63. İşaret 462
Araf Suresi, 179. Ayet, Orta Yer/Orta Menzil/
Bilme Tasavvuru/Öğretisi 179. İşaret 462
Ankebut Suresi, 64. Ayet, Örümcek Tasavvuru/
Öğretisi 64. İşaret 462
Enam Suresi, 32. Ayet, Hayvan Bilinci Tasavvuru/
Öğretisi 32. İşaret 463

MİSAFİR-İM II - İŞARET V 465
Ali İmran Suresi 19. Ayet, Ömür İnşası Bilinci/
Tasavvuru 19. İşaret 469
Nisa Suresi 58. Ayet, Kadın Tasavvuru 58. İşaret 470
Ahzap Suresi 72. Ayet, Bölükler/Gruplar/
Birleşik düşman ordusu Tasavvuru 72. İşaret 470
Nur Suresi 35. Ayet 474
Kasas Suresi 29. Ayet 475
Kasas Suresi 30. Ayet 475
Fetih Suresi 29. Ayet 475

MİSAFİR'DEN OKURUMA NOT: 477

İZAFİ BENLİĞİNDEN İLAHÎ HAKİKATİNE...

–Hayır hayır, Menat'a tapıyor insan... Bilirsin, "Menat" cahiliye Arabistan'ında bir puttu, parayı sembolize eden bir put... İngilizce "*money*" yani para kelimesi Menat'tan gelir. Şu bayıldığınız New York şehrinin kalbi olarak nitelendirilen Manhattan adı da... Bakma sen, Manhattan adı Robert Juet adlı gezginin 1609'daki seyahatnamesinde geçen "Manna-hata: birçok tepesi olan ada" isminden gelir, iddiasına... O Manna'da başka şeyler var, dinledikçe anlayacaksın. Hem de bambaşka...

Menat aynı zamanda "monitör" kelime ve kavramının da atasıdır. Her dönem için geçerli "çağlar-üstü" Kuran'da, insanın üç büyük putundan biri olarak işaret edilen Menat ile aslında şu hakikate dikkat çekilir:

Sen ya da siz monitörünüze/ekranınıza düşen şeylere yani eşyaya tapıyorsunuz, onlara asli varlıklarını veren Hak tecellisine değil...

O monitörün ayarlarıyla oynanmayıp o kalıp kırılmadıkça HAK-ikate ulaşamaz, AN'ı bulamaz ve "geçmişte" yaşamaya devam edersiniz.

"İçinizde" sizden önce karar veren biri var; bedeniniz ve beyniniz de onun hükmünde olduğu için arkadan "gecikmeli" geliyorlar.

–*Nasıl yani?*

–Geçmişte yaşıyorsunuz. Ama gelecekten geliyorsunuz. Gelecek geçmişi yaratır. O geçmiş de geleceği...

Bir kahkaha patlattı ve devam etti:

–Bir de insan zaman tünelini arıyor! Asıl zaman tüneli insanın kendisidir!

Necm Suresi, 19 ve 20. Ayetler

Yıldız Tasavvuru/Öğretisi/Menzili 19 ve 20. İşaretler

"Lât ve Uzza'ya ve diğer üçüncüsü Menat'a ne dersiniz?"

–Korkma. Gelecek muhteşem bir yer.

–Gelecek?

Yüzümdeki ifadeyi görünce gülümsedi.

–Senin geldiğin yer.

Kaşlarını kaldırdı.

–Ne diyeyim yani hakikat böyle... Gelecek... Siz ona ahiret diyorsunuz ya da senin deyiminle "sonradan gelecek yaşam ya da hayat etabı". Orada Bir'lik gerçekleşince bir anlamda Tanrı gibi olacaksınız, her biriniz.

–Ne, dedim şaşkınlıkla.

–Ene'l Hak... Bendeki sadece Hak'tır ne demek ola ki?.. Sende olan yalnız O, O'nun tecellisi... Tabii sen tüm kalıplarından sıyrılıp "İlahî Hakikati"ne dönüşebilirsen... Ha aman ha, Allah olacaksın demiyorum tövbe, tövbe haşa. İyi anla. Bir yönünüzle Tanrı "gibi" olacaksınız diyorum.

"İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi Râciûn" O'na dönmek, O'nun sendeki varlığına, tecellisine dönüşmektir. Saflaşıp izafi benliğinden sıyrılıp soyunmak ve artık ilahî hakikatinle var olmaktır.

–Bizde bu ayet daha ziyade ölüm ya da belaya uğrama anında söylenir, dedim Misafir'in sözüne girerek... O'ndan geldik, O'na döneceğiz, gibi...

–Allah Allah... Anlamının bu kadar olduğuna emin misiniz? O'ndan geldiniz evet, O'na döneceksiniz, ona da evet...

İyi de şu an neredesiniz ki?

O'ndan başka bir yer mi var sanki, demiş ya Ebu Yezid el Bestami...

Birdenbire ciddileşti.

–Sizlere verilmiş potansiyel ve lütuf, şu gördüğünüz dünyanın binlerce kat güzelliğinde sayısız dünyalar oluşturabilecek kapasite ve kudrette. Ama pek çok yanlış algınız gibi sizin Rahmet anlayışınız da bozuk ve kıt!

İslamiyet'e ait fıkıh ve kelamın gününüz bilimiyle kavramaya çalışmadığınız taraflarını ve içeriklerini "ezbere alıp" ne dediğinizi bile anlamadan "şeklen" sayıp duruyor, bir de bunlar için birbirinizi yiyorsunuz!

O ona red, öbürü diğerine set...

Evet, sizlerin idrak ettiği anlamda fıkıh ve kelam "gereklidir" ama insan bilinci inşaatında daha ötesine gitmeden "yeterli" değildir.

Bunların ötesinde bir açılım olan "tasavvuf" ise neyi getirir?

Misafir duraksadı. Yüzünü geniş bir gülümseme kapladı. O an ruhunun bir tüy gibi süzüldüğünü hissettim...

–Tanrı'ya benzeme isteğini...

Yalnız manayı çarpıtma, doğru anla çünkü "kul" olmanın aslı budur. Kimse Tanrı olamaz o net! Ama bu hakikat, kulu güzel isim ve sıfatlarıyla Rabb'ine benzeme isteğinden uzaklaştırmaz.

Tam tersi kul için asli amaç ahlakıyla Rabb'ine benzemeye çalışmaktır... Defalarca duyduğunuz ama şekli ibadetten

öte uygulamaya lütfetmediğiniz O'nun ahlakıyla ahlaklanmaya çalışma prensibi, budur.

Yani, cömertlik iddiasındaysan Allah gibi cömert olmaya çalışacaksın; herkese "ayırmadan" verebileceksin. Ya da affedici olmak iddiasındaysan O'nun gibi, sana yapılan her şeyi affedebilecek ahlakta olacaksın.

Hakiki kul olmayı hedefleyeceksin.

Varoluş serüveni boyunca "abd" yani "kul" olmak insanın kazanabileceği en büyük rütbe en yüce makamdır çünkü bu bilinç makamına eriştiğinde beden mahallinde safi olarak artık yalnız O kalmıştır, başkası değil.

Misafir gözlerime baktı.

–İşte, o noktadan itibaren sadece tecelli mahalli olmuşsundur. Bir mahluk olarak O'nun tecellisi ve ahlakıyla, **sendeki kadarıyla** O'na benzemişsindir!

Muzipçe gülümsedi,

–Sen İngilizce, A-Rab-ca, Türkçe, Almanca, Latince karıştırmayı seversin... İngilizcede "*alone*" ne demektir bilir misin?

Beni âdeta bir sınava tâbi tutar gibi baktı...

–Evet ama sorma şeklinizden anlıyorum ki siz bana bu kelimenin bambaşka bir yönünü göstereceksiniz, diye cevapladım heyecanla.

Merak içindeydim...

–Evet... *Alone* İngilizcede "yalnız" demektir hatta aslen "*all one*" yani hepsi O'nun tecellisi, "hepsi BİR" anlatımının kısaltılmış hâlidir.

Yalnız ise "yalın us" anlamını taşır.

Etkilendiğim bu bilgiyle birden yandığımı hissettim.

–Ah! dedim. Aman ya Rabbi-l Âlemîn... Yandım...

–Yanarsın tabii... Kelimeler... Sırlıdır... Neyse, ne diyordum?

–Sen sadece O'nun tecelli mahalli olmuşsundur ve artık bir mahluk olarak da O'nun tecellisi ve ahlakıyla, sendeki kadarıyla O'na benzemişsindir, dediniz.

–Ha evet, aynen öyledir. Ancak bu O'nun bir "parçasısın" demek de değil ha! Sakın çarpıtma. Malum, siz insanlar değişik oluyorsunuz, bütün hâldeki anlatımdan ufacık bir kesit çekip manayı suiistimal etmeye çalışıyor, söyleyeni de zan altında bırakıyorsunuz!..

Misafir derin bir nefes aldı ve gözünü gökyüzüne, uzaklara doğru dikti...

–Aslında insanoğlu için en büyük lütuf ve cömertlik nedir biliyor musun; O'nunla var olmaktır. O'nun sizde tezahür etmesidir. Tenezzüle bak...

Siz şurada "çöpleri karıştıran adam" olarak gördüğünüz kardeşinize dahi selam vermeye tenezzül etmezken Allah'ınız, Yaradan'ınız varetmesi ve yaşatmasıyla her birinize selam veriyor.

İslam, Resulullah (s.a.v.) ve İnsan, Allah'ın kâinata ve tüm varoluşa "Selam"ıdır.

Siz o "Selam"ı bile almıyorsunuz!

İnsan olma şerefine nail edilmişsiniz. Bu kadar sevilmiş, yüceltilmiş, korunmuş ve kollanmışsınız ama... Peh!

Misafir tüm bunları âdeta "Çok da hak etmişsiniz!" der gibi bir ifadeyle söylemişti. Yüzüme baktı...

O an anne babası tarafından paha biçilmez üstün özellikleri olan ve sınırsız güçler ihtiva eden bir kostüm hediye edilmiş şanslı çocuk gibi hissettim kendimi. Ancak bu çocuk, kendisine sınırsız ufuklar açabilecek "hakiki" bir kostüm giydiği hâlde, kıymet takdir edemeyen cehaletiyle, üzerinde taşıdığı değeri saçma bir iştah

uğruna harcayıp, "hayalî" karşı komşunun kızının yediği "hayalî" çikolatalı dondurmayı onun elinden alma derdine düşmüştü.

Bunu yapmaya çalışırken de bir anlık hevesi için kendisine verilen muhteşem kostümü pisliğe bulamış bozmuş; kirlenmişlik, kıymet bilmezlik ve nankörlüğüyle aslında sadece kendisine, o bir türlü idrak edemediği muhteşemliğine zarar vermişti...

İçim burkulmuştu. Aptal gibi hissetmenin yanında, garip bir vicdan azabı kaplamıştı ruhumu...

–Rahmet... Mesela Rahmet sizin için hep bir "af", bir merhamet meselesi... Günah... Af... Sevap... Hep bir hesap, menfaat, hep maddeyle ölçme sığlığı...

Ne tuhaf bir bakış açısı...

Anlamakta zorluk çektiğini belli eden bir edayla konuşuyor, insanlığın durumuna burun kıvırıyordu Misafir.

–Oysaki Allah... Allahımız... Zaten çok affedicidir!.. Hem de ne!

"Rahmet" denen kavram bu değil ki sadece... Yani dünyaya geldiniz günah işlemeye sonra da affedilmeye, öyle mi?!

Bu mu yani olay?

Yanına yörene, kendine bir baksana. Şu sonsuz ve kusursuz yaratımdaki, düzenlemedeki, zahmetteki hedef bu kadar mı yani!

Hayır der gibi başını salladı.

–Meselenin özünü anlatmak için pirin İbnü'l Arabî Hazretleri, Allah'ın iki esması üzerinde çok durur...

Kendimi çok cahil ve eksik hissettiğim o anda pirimin adını duyunca birden dikkat kesildim...

–İbnü'l Arabî Hazretleri mi?

Misafir onaylar şekilde gülümsedi.

–Hangi isimler?

–Rahmet ve Cömertlik... İbnü'l Arabî Hazretleri der ki; Allah tarafından Rahmet ve Cömertlik aslında en fakire ve en çok ihtiyacı olana gösterilir. Yani size...

Bak "en çok ihtiyacı olana gösterilir" diyor, iyi anla.

Kendini tanımak isteyene, **Yaradan'ını tanımak** isteyene... "Ben cinleri ve insanları bana kulluk etsinler diye yarattım"[1] ifadesi de temelde bu anlama gelir.

Beni tanısınlar, bilsinler diye... Kendilerini tanısınlar, bilsinler diye...

Bu ilme neden "marifet ilmi" deniyor sanıyorsunuz? "İrfaniyet" yani kendini ve Rabb'ini tanımak, gerçeğin ötesindekini bilmek üzerine kurulduğu için...

Pirin İbnü'l Arabî'nin metafizik ile eşleştirdiği marifet ilmi yedi çeşit bilgiden oluşur... Yedi nefis mertebesine tekabül eden bu yedi çeşit ilmi bilen kişide ise marifet hasıl olur...

Bahse konu yedi çeşit ilim insanın hakikati, Allah'ın zat sıfat ve fiilleri, Hakk'ın eşyada tecelli ediş ve kullarına hitap edişi, kemalât ve noksan, hayal ilmi gibi konuların bilinmesinin yanında hastalık ve devaların bilinmesini de kapsar... Ona göre "bilmek" ancak "olmak" ile mümkün hâle gelir ve "olmak" ise "bulma"nın sonucudur. Hakikat ilmi yani vücut bilgisi ancak **hazır** olunduğunda (huzurda bulunulduğunda) sahip olunan bir bilgidir ki buna bir adıyla da ilm-i huzûrî[2] denir.

Sizler buraya -dünya hayat etabına- aslen bunun için geldiniz... Geldiniz ama gelme sebebinizi unuttunuz. Siz, **Rabb'inizi ve kendinizi değil dünyayı bilme** ve sanki sonsuza dek dünyada yaşayacakmış gibi buraya adapte olma derdine düştünüz.

---

1 Zariyat Suresi, 56. Ayet: *"Ve mâ halaktu'l cinne ve el inse illâ li ya'budû-ni."* "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım."

2 http://www.islamansiklopedisi.info/dia/ayrmetin.php?idno=200510

Çağrıldığı yere giderken çarşıya girip orada sunulanlar peşinde asli amacını unutan ahmak adam gibi...

Misafir suratını ekşitti.

– Değişik!..

Bir an sustu ve sonra devam etti:

–Oysa en büyük rahmet neydi biliyor musun?Var edilmeniz... Evet, size en büyük rahmet aslında var edilmenizdi.

Allah'ın rahmetini aslen bu bakış açısından anlamaya çalışmanız lazım. Her birinizin artık bir varoluşu, bir varlığı var. Allah'ın ilminden, bireysel anlamda yokluğunuzdan gelen bir varoluş.

Bundan büyük rahmet mi olur?

Sana **ente: sen** diyen bir Yaratıcın var! Hem ebedi bir varoluşla ihya edip seni baki kılıyor hem de **her an** seninle muhatap oluyor. Her daim eğiterek öğretmenlik yapıyor, dostluk gösteriyor, koruyup kolluyor.

Teşbihte hata olmaz; O sana âdeta "gözü gibi bakıyor!"

Pirinin en önemsediği diğer isme gelince o isim "cömertlik" esmasıdır. Rahmet ve cömertlik, yaratılışın temelinde en önemli esmalardandır. O cömert olmasa sana bunca lütfu; başta varoluşunu, var edilişini verir miydi? Düşünsene.

Bunları hak etmek için bir şey mi yaptın?

Çok mu çalıştın?

Çok mu didindin?

Ne yaptın?

HİÇ! O zaman "hiç" ol da bari hakikat gerçekleşsin.

Misafir gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Ardından yavaşça gözlerini açtı. Kafeteryanın camından, dışarıda dönerek uçmaya başlayan, birdenbire nereden geldiklerini anlayamadığım, serçelere baktı. Arkasına yaslandı.

–Gelecekte anlayacaksın. Tabii burada uyanmazsan! Olur da uyanırsan burada anlamaya başlayacaksın elbet... Ahiret hayatında sadece bir göz kırpmanla her düşüncen, tüm rüya ve dileklerin gerçekleşecek. Şu an bu boyutta orada yaşayacağın güzelliklerin fragmanını bile görmüyorsun!..

Suratını astı.

–Ha ama dünya boyutundan ahiret boyutuna **eğitilmeden** gidersen, bu sefer de tüm kâbusların teker teker gerçekleşip orada senin yol arkadaşın olacak. Unutma...

Zaten bu yüzden dünyada bilincini, duygu ve düşüncelerini kontrol etmeyi, **tamamlamayı** ve **kâmil** hâle getirmeyi öğreniyorsun. Aslında "öğretiliyorsun".

İçimden "tamamlanmak" diye geçirirken âdeta beynimde şimşekler çaktı. Bir dakika! O zaman... bu durumda insan-ı kâmil "ikmal edilmiş bilinç" demekti! Zira ikmal ve kâmil bağlantılı kelimelerdi.

–İnsan-ı kâmil, "tamamlanmış ve olgunlaşmış bilinçteki insan" demek ha, vay! dedim, kendi kendime... Anlamını hakkıyla idrak edemeden yıllardır ezbere kullandığım bu kavram bende yepyeni tefekkür kapıları açmıştı!

–Bilirsin, dedi Misafir...

Hemen kendime çekidüzen verip konsantre olmuş bir hâlde gözlerimi ona diktim.

–Vazgeçtim... Bilmezsin!

Aniden kafasını çevirdi.

–Siz insanlar, okumayı da sevmiyorsunuz...

Ağzım açık öylece baktım. Sadece baktım. Ne diyeceğimi bilemedim. Hayır da desem, evet de desem yalan olurdu keza.

–Neyse, bilmesen de anlatayım. Kapsadığı her şeyi size "ödenmesi gereken bir borç" gibi gördüğünüz, o yüzden de içeriği nedir, bu nasıl olmuş, Allahım neler yaratmış, hangi teknolojileri kullanmış diye düşünmeden hor kullandığınız şu âlemdeki bitkiler var ya, sana biraz onlardan bahsedeyim.

MIT'de[3] kuantum bilgisayarı yapmak için uğraşan ama başaramayan mühendislerin, hemen her gün üzerine basarak geçtikleri çimenlerin[4] her birinin kuantum bilgisayarı gibi işlediğini öğrendiklerinde yaşanan büyük şaşkınlığı düşünürsen bazı şeylere vâkıf olmaya başlarsın.

Bitkiler **ışığı** mükemmel bir verim oranıyla kullanır ki bu, **klasik fizik kuralları** altında neredeyse mümkün değildir. Normalde ışık fotonlarının -fotosentezi yapan çekirdeğe **"öz"e** giden yolda- diğer parçacıklarla çarpışmaları gerekir ancak mucizevi şekilde çarpışmazlar.

Bir fotonun öze/çekirdeğe ulaşması yolculuğu ne kadar zor, biliyor musun? Sık ağaçlıklı bir ormanın merkezine gözlerin bağlanmış şekilde herhangi bir ağaca çarpmadan koşarak ulaşman kadar zor. Hatta neredeyse imkânsız!

Aynı yolculuk bitkilerde de bir tür mucize içinde işler. Bitki, fotonla (alabileceği tüm olası yollar dâhilinde) çarpışarak onu bir tür kuantum süper pozisyon durumuna sokar. Olasılıklardan biri (ihtimal dâhilindeki milyonlarca yolla çarpılmak yerine) herhangi bir ağaca çarpmak olarak gözlemlenecek olsa yolculuğun orada bitip süper pozisyon konumunun

3 Massachusetts Teknoloji Enstitüsü. Amerika Birleşik Devletlerinin Massachusetts Eyaletindeki Boston şehrinin Cambridge semtinde yerleşik ve özellikle bilim, mühendislik ve ekonomi konularındaki başarılarıyla tanınan bir teknik üniversitedir. Teknoloji ve mühendislik konularında dünyanın en iyi teknik üniversitesi olarak tanınmaktadır. Şu ana kadar MIT'nin öğretim ve araştırma üyeleri, öğrenci ve mezunları arasında Nobel Ödülü kazananların sayısı 72'ye ulaşmıştır ve bu ödüllerin 15'i son beş yıl içinde kazanılmıştır.

4 Jim Al-Khalili ve Johnjoe McFadden, *Kuantum Sınırında Yaşam, Yaklaşan Kuantum Biyolojisi Çağı*, adlı kitapta bu durumu çok detaylı anlatmaktalar.

çökeceğini bilen ve bu kayıplardan herhangi birini gözlemlemeyi reddeden bitki, kalbiyle şarkısını söylemeye devam eder; "Ol dedi ve oldu!"

İhtimallerden herhangi biri, çekirdeğe erişince sadece kazanan o ihtimal gözlemlenebilir. Diğer tüm ihtimallerse o an itibarıyla ortadan kaybolur. **Kazanan ihtimal gerçekleşen ve var olmuş tek olasılık** hâline gelir.

Böylece "gelecek geçmişi belirler!"

İşte karşında her birinizin macerası... Ve elbette ki **senin**! Buraya/dünyaya tüm olası hayat mertebelerinden bu şekilde geldin. **O** sana **ruhundan üfledi** ve sen 18 bin âlem diye tabir edilen sayısız âlemden teker teker çeşitli manalar giydirilerek indirildin.

Misafir bir an sessizleşti ve gözlerini bana dikti.

–Etrafına bak...

Onu dinlerken o kadar odaklanmıştım ki birden bana seslenince şaşırdım. Eliyle etrafımızı işaret etti.

–Haydi baksana...

Etrafımıza baktım.

–Çevrende gördüğün bunca insan, bunca varlık, hayat bulup varoluş alanına gelmiş herkes var ya, işte onların her biri de aynı yolculuğu yaptı.

Şimdi ise buraya/dünyaya inişiniz esnasında saf varlığınız üzerine giydirildiğiniz her bir perdeyi -tam tersi yönde yükselirken (miraç)- onları aldığınız gök ve âlem katlarında çıkarıp **bırakarak** Rabb'inize geri dönme yolculuğundasınız.

Sen de bitkinin çekirdeğine erişen ışık da var olan her şey de böyle hayata geldiniz. Bu hakikat her birinizin **gelecekten** nasıl geldiğini gösterir. Ve her birinizin **dünyanın ışığı** oluşunuzu...

Ah... Varoluşunuz öyle mucizevi, öyle muazzam ki... "Rahmet" diye asıl buna denir bence...

Bulutlara doğru kafasını kaldırdı Misafir. Orada bir şey görmüş de ona selam veriyormuş gibi hafifçe başını salladı.

Hemen ardından masada duran ve içinde mavi beyaz çizgili bir pipet bulunan su bardağına doğru eğildi. Pipetle su içmenin hoşuna gittiği âdeta yüzünden okunuyordu. Bunu ilk kez deneyimlemiş ve oldukça ilginç bulmuş bir çocuk gibiydi. Şaşkınlık içinde ona bakıyordum.

–Ne yani... Yoksa sen de Allah'ın içeriği sonsuz Rahmetini sadece "affetmek" olarak algılayanlardan mısın? **Şekli** bir bakış açısıyla kıldığınız beş vakit namazı ve özellikle yaşlanınca yerine getirmeye başladığınız belirli ibadetleri ritüelden/ayinden öteye götüremediğiniz "hareketler zinciri" olarak yapmak için burada olduğunuzu düşünenlerden misin yoksa?

Dünyaya gönderilme **amacının** sadece yemek, içmek, üremek, rahat hayatlar sürmek falan olduğunu mu düşünüyorsun **sen de**?

Ne **hakiki ilahî varlığını** ne de **hakiki Rabb'ini** tanımadan dünyadan göçen, İslamiyet'i sadece birkaç fiziki kural zanneden, kendi hayal âlemiyle yaşayıp buradan da kendi hayal âlemine geri dönecek olanlar gibi varlığını sadece yağ, et ve kemik yığınından ibaret mi sanıyorsun, **sen de**!

Durdu, ciddileşti. Kafeteryanın önüne zar zor yer bulup park ettiğim arabama hafif yandan bir bakış attı.

–Araban güzelmiş. Güzel de kullanıyorsun... Ama asıl mesele **ruhunu** nasıl ve ne için kullandığındır.

Derin bir iç çekerek başını çevirdi.

–Bilinç ve beyin üzerine yapılan yeni keşifler aracılığıyla insanlar -özgür iradeleriyle karar veriyorum zannettikleri anda bile- bedenlerinde kendilerinden önce davranan "birileri" olduğunu fark ettiler artık.

Sen de "Geçmişte Yaşıyoruz" diye koca bir bölüm yazdın ya kitabının ileri bölümlerinde... Sevdim, aferin, çok sevdim o bölümü...

Aman Allahım! Ne?

Misafir'in sözleriyle olduğum yerde irkilmiştim. O an ayak parmaklarımdan yüzüme doğru alevler fışkırmaya başladı âdeta.

Kitabımda ne olduğunu nereden biliyordu?

Ruhum bir çocuğun gece korkmamak için kendi kendine konuştuğu gibi kendi kendine konuşmaya başladı.

Misafir dikkatle bana baktı... Belki de ilk kez bu kadar dikkatle...

Öyle bir baktı ki o esnada içimi okuduğuna hatta içimde "gezindiğine" dahi yemin edebilirdim. Aklımdan geçenlerin ne olduğunu anlamasın diye, kafamdaki tüm sesleri susturmaya çalışarak, kendimi kafeteryanın nasıl da güzel bir yer olduğunu düşünmeye zorladım.

Bir taraftan da "La ilahe... illa Allah" demeye.

–Beyniniz çok ilginç, çok... O yüzden doğruları yazıyorsun. "Gerçek" zannettikleriniz, gerçek olarak görüp algıladıklarınızın ötesine geçip "Hakikat"e ulaşmanız için simülasyon'u kırmanız lazım. Yoksa...Zor...

Tuhaf bir şekilde gülümsedi.

– Başına buyruk olan ve sen onu zorlamadıkça detaylara dahi takılmayan insan beyni, tahminler yapar ve bunlarla yaşar. "Gerçeklik" dediğiniz şeyi insan beyni kendi inşa eder, kendi oluşturur.

Fiziksel tekâmülünüzdeki kademelere bakarsanız beden teçhizatınızın gerçeği görmek üzere değil tam tersi "gerçeklikten mahrum edilmek üzere" yaratıldığını fark edersiniz.

Göz yapınız bir ahtapottan ya da "gerçek" denilen şu görüntünün arkasındaki hakikati görmeye yaratılış olarak daha yatkın başka bir canlıdan farklıdır. Sayısı 120 milyonu bulan foto-reseptör hücreleriniz (alıcı sinirleriniz) hemen göz lensinizin arkasında olmadığı için gözlerinizin "kör nokta" denilen bir özelliği var.

Bazı bilim insanlarının neden müthiş bir şekilde işleyen gözleri olan üç kalpli ahtapotla değil de gerçeği görmek üzere tasarlanmamış varlıklarla ilişkili olarak tekâmül ettiğinizi söylediğini iyi anlamanız lazım... Mürekkep balığı, kalamar gibi omurgasızlar içinde en karmaşık göz yapısına sahip ahtapot, gözleri küçük de olsa kamera prensibine dayalı işlem yaptığı için çok net görüşü olan ve merkezî sinir sistemi üstün yapılı bir canlıdır.

Gözlerinin arkasındaki foto-reseptör (ışık-alıcı) hücrelerinin her biri doğrudan beyne sinyal gönderir. Öyle ki ahtapot ve insan gözü ilişkisini evrim teorisinin açıklarından biri olarak gösterenler de bulunur çünkü her şey bir "tesadüfse!" omurgasız ahtapotun insanla bağlantısı olmayan bir gelişim içinde nasıl olur da bu derece benzer bir göz yapısı geliştirdiği açıklanabilmiş değildir. Bir diğer anlamda Darwin'in evrim teorisini sorgulatan, özellikle gözleriyle ilgili evrim geçirmemiş oldukları bilimsel olarak ispatlanmış köpek balıkları meselesi de orada öylece duruyor ama tefekkürde "sizler" ortada yoksunuz!

Rabb'inizin kullanmanız için size bahşettiği "beden kutusu" tek kelimeyle muhteşem bir tasarım ancak o; size hakikati görmeniz, duymanız ve algılamanız için değil tam tersi **hakikate perde olmak üzere dünya hayatını ve "varlığı/varoluşu" deneyimlemeniz için** verildi...

Bu yüzden "öz"ünü (kendindeki Hakk'ı) arayan Hak dostları, su-ateş-hava-toprak karışımı olan beden kalıbının "âdet" diye adlandırdıkları alışkanlıklarını (uyku-yeme-içme-cinsel dürtüler) "nefis tezkiyesi/temizlenmesi" denilen metotlarla zapturapt altına alır ve ciddi anlamda terbiye ederler.

Nefis bineği, vahşi bir hayvan gibidir. Eğer sen onu hükmün altına almazsan, o seni hükmü altına alır! O durumda da "rüya" ya da "hayal" denen bu âlemde -algılarının kafesinde- sana gösterilen filmi "hakikat" diye izlemeye başlarsın.

Misafir sustu.

Ne demek istediğini o kadar iyi anlıyordum ki...

Ben de bir simülasyonda olduğumuzu ve Green Box (Yeşil Kutu/ Yeşil Perde) teknolojisi gibi bir teknoloji içinde hayatı OKUduğumuzu düşünüyordum. Aslında Allahımızdan asla kopmadan ama koptuğumuz "algısında" kendimize şahit tutulup, varoluş sahnelerimiz ve hayat filmimizi bu şekilde izlediğimizi... Elbette her şeyin doğrusunu yalnızca Allahımız bilirdi.

–Kısaca söylemek gerekirse sen bu **kâinatı ekranından/ monitöründen oku'**yorsun.

Herkesin cep telefon ekranı farklı şeylerle dolu, değil mi? Peki neden? Çünkü herkes bilinci, hayatı algılayışı, zihni ne ile doluysa **kâinatın sonsuz olasılık denizinde** onlarla buluşmayı seçer ve ekranını onlarla doldurur.

İşte sen de şu anda **seni sana yansıtan "canlı kâinat"ta** aynını yapıyorsun. Tabii bunu bilmeden... Hâlâ cahiliyedesiniz... Hâlâ.

Ekranında olan her şey -Allah ve sistemiyle ilgili zan ve bilincinin bulunduğu mertebe yüzünden- sana **hayat** olarak **ikram** edilen **gerçeklik kesitidir.**

–Of... Kutsal kitabımıza ***Kur'an-ı Kerim,*** *yani* ***Zat'ın İkramı*** *denmesinin sebeplerinden biri de bu o halde!*

–Aynen öyle... Sana **ikram** edilen senin tarafından **ikra** edilen: **oku**'nan **Ekran'ın Cömertliği**'dir. Tabii sen de bu asli hakikati bilip de Muhammedî olursan ikramlar KERÎM olandan gelir.

Durdum.

–Böyle bir şeyi ben söylesem eleştiren çok olur.

–Olsun... İbnü'l Arabî hazretleri gibi kıymetli Allah dostlarını, daha da ötesi Peygamberimizi (s.a.v.) hatta ve hatta tövbe haşa(!) Yüce Allahımızı bile eleştirme cehaletini gösterebiliyorlar!

"Cesaret" değil bu "cehalet" emin ol! O sebeple eleştirilmekten sakın korkma.

–*Neden?*

Misafir belki de ilk kez şefkatle gülümsedi.

–Öncelikle hakkında olumsuz zanda bulunarak günahlarını döküyorlar. Ee, bu da Allah'ına kir pas içinde gitmekten çok daha iyidir, değil mi?

Onlar senin günahlarını yüklensinler, sen de onların sevaplarını... Sistemin muazzamlığına bak!

Eğer ki insan gerçekten "samimi" bir çaba içinde tefekkür yani İHLAS peşindeyse hâl böyledir... İçinde "ihlas" kavramı lafzen geçmese bile içerdiği bâtın/saklı anlamları yüzünden "Kul hu" ayetleri İhlas adını almamış mı?

Kendinden emin bir tavırla devam etti.

–Şimdi, Hak yolunda yürüyüp Hakk'ın halkına hizmet etmeye çalışırken uğradığın suçlama ve eleştirilerle aslında **arınıyorsun, günahların dökülüyor yani SAFlaştırılıyorsun,** dedik. Aynı, hakikat yolunda yaşadığın sıkıntılar ya da acılarda olduğu gibi. Bu bir. Geldik ikiye.

İki, bu şekilde **ekranın genişliyor!**

Ee? Daha ne istiyorsunuz anlamadım? Tüm bunlar aslında büyük şans ve fırsattır çünkü buradan -şu dünya rüyasındanne kadar yüksek bilinçle giderseniz o kadar şanslısınızdır!

Misafir bana şaşkınlıkla baktı ve yüzünü buruşturdu.

–Siz insanlar... Zina büyük günah diyorsunuz ama gıybetin zinadan daha büyük günah olduğunu niyeyse dillendirmiyorsunuz.

Tuhaf!

Hayat bir TV dizisi gibidir. Yalnız her akşam su gibi akan o azıcık zamanınızı karşısında harcadığınız dizilerin çoğu gibi **boş** bir dizi değil. Bilincinde hangi kanala basarsan, beynini hangi frekansa uyumlarsan gözlerine "o perdeden" gelen

sahneler erişir ve o sahneler de sana **sistem** tarafından "Bu da senin hayatın" diye sunulur!

Misafir PERDE deyince aklıma tasavvufta hakikate istinaden bahsedilen ve Allah'la aramızda olduğu söylenen 140 bin küsür perde (yarısı Rahmanî, yarısı şeytani) anlatımı geldi.

–Perde... Görmemizi engellemez mi?

–Yooo, o da iki türlüdür. Düşün. Sinemaya ne derler?

–Beyaz perde...

–Peki, filme ait sahnelerin yansıtıldığı resimleri nerede görürsün?

–Perdede! Aaa!..

Misafir gülümsedi.

–Yaaa... Perde olmadan göremezsin ki... Bana bak bakayım.

Bir an durup hemen ona baktım.

–Bedenim, **hakiki varlığıma** perde... Anladın mı?..

Hafifçe göz kırptı.

–Film perdede oynar. İzlediğin süreçte filmde rol almış herkes senin algında o esnada canlı ve yaşıyor gibidir. Sanki hepsi o an, orada bulunuyordur.

Peki ya film bittiğinde ne olur? Ne o insan kalır ne de o sahneler, değil mi?

–Aynen öyle...

–İşte kâinat da böyledir, film gibi bir simülasyon!

Misafir'in sözleriyle midemde inanılmaz bir heyecan kıpırtısı olmuştu. Tarif edemediğim duygular içindeydim.

–Çok ilginç, dedim, çok ilginç...

Misafir coşkuyla bağırdı.

–Ne harika bir deneyim!

Sonra aniden durdu. Ciddileşti.

–Tabii, bilene... Sinemanın yeni çıktığı dönemde bir Karadenizli ilk kez sinemaya gitmiş eşiyle... Ne zaman ki filmin bir sahnesinde kötü adam masum kıza saldırmış, sizin delikanlı Karadenizli durur mu çekmiş silahını başlamış perdeye ateş etmeye!

E, sinemayı ilk kez gören biri için oldukça normal bir tepki... Karadenizli, perdede gördüğü şeyleri gerçek sanmış ve tepki vermiş. İnsanlar da gülmüş tabii...

Kenan Rıfai Hazretleri bu olayı anlatır ve der ki: "Niye güldünüz ki, siz de aynını yapmıyor musunuz?"

Derinlemesine bir iç çekti.

–Güzel insandır Kenan Rıfai... Güzel insan...

–Allahım ondan razı olsun. Peki bu, Kenan Rıfai Hazretlerinin söylediği "Siz de aynını yapmıyor musunuz?" sözü ne demek?

–Şu demek, siz de aslında "ezel denilen oluşu" bir film gibi **ekranınızdan** izliyorsunuz.

Şaşkınlıkla ona baktım.

–Ama, ama biz olan bitene müdahale etmiyor muyuz?

–Elbette ediyorsunuz, sizin katınız ve algınızda **zaman** ve **mekân** var çünkü...

Beden heykelinde olduğunuz müddetçe **zamana** tâbisiniz. Ancak **AN**'da -yani Allah katında- her şey olmuş bitmiştir. Yapacağın tüm seçimler o yüzden biliniyor.

Sen de soruyorsun ha! İlk kitabında "Kader" bölümünde anlattın ya!

–Evet, tabii... Ben sadece... dedim lafı ağzımda geveleyerek...

Hoşuna gitmiş bir şekilde sırıttı.

–Konuştur bakalım beni. Aferin...

Gözlerini kısarak ellerini kaldırdı.

–Düşün. İzlediğin filmde bir sahne görüyorsun, bir kare... O an ekranda görünen sadece bir adam ve bir kadın değil mi?

–Evet...

–Peki, o sahnede faaliyet gösteren insan sayısı sadece o kadar mı?

–Nasıl yani?

Durdum. Biraz daha düşün der gibi kafamı işaret etti Misafir... Biraz daha düşündüm.

-Ah anladım!.. Hayır, hayır, ekranda/perdede görünen sadece ikisi ise de arkalarında o sahneyi oluşturan ve çeken koca bir ekip var! Aman ya Rabbi! Anladım ne demek istediğinizi. Işıkçılar, yönetmen, suflör, stilist, makyöz...

–Dur dur, bitmedi. Peygamberimiz (s.a.v.) için ne denir?

–O BERZAH'tır denir.

–Yani?

–Allah'ın nurunun ilk tecellisi olan Resulullah (s.a.v.) Bismillahirrahmanirrahim'in B'sidir... Biz de onun nurundan var edildik yani nurumuzu ondan alıyoruz. Dolayısıyla ikinciliz ve o bir ***perde****...*

Misafir koltuğunda hafifçe arkasına yaslandı.

–Müslümanlar Mekke'yi fethedip Kâbe'ye girdiklerinde Efendimiz (s.a.v.) Kâbe'yi içindeki putlardan temizlemek için Hz. Ali'yi (r.a.) sırtına alır ve ona putları kırdırtır. Hz. Ali o esnada **her yerin Efendimizin (s.a.v.) nurundan** olduğunu görüp hakikati anlamıştır. İşte bu hakikat Efendimizin (s.a.v.) Allah'ın nurunun ilk tecelli mahalli olmasındandır...

Kâinatın Hakikati Muhammedîye'den -Hak esması üzere- yaratılmış olması da bu demektir...

Sana ilginç bir şey sorayım o zaman, gün başlarken ve sona ererken insanın gözünün ilk ve son olarak gördüğü rengin hangi renk olduğunu biliyor musun?..

–Hayır... Hangi renk?..

–Yeşil... Peki, doğanın ve baharın rengi olan yeşil renk sana kimi hatırlatır?

–Kimi, diye ağzımdan çıkıverdi!

Ah aptalca sorular sorma Deniz dedim kendi kendime! Gözleriyle "bre cahil" der gibiydi Misafir.

–Tabii ki Peygamberimizi (s.a.v.)! Medine'de camisinin yemyeşil kubbesi bile var ya...

Cehaletime rağmen sesini yumuşatmıştı. Gözleri daldı.

–Bilir misin, yeşil ışık olmasa kuşlar yollarını bulamaz derler... Peki, ya sizler? Ya sizler Efendimiz (s.a.v.) olmasa yolunuzu bulabilir miydiniz?..

Razı olmuş ve razı olunmuş nefsin, zümrüt yani levh-i mahfuzun, irfanîyetin simgesidir yeşil... Duygusal olarak sizi en çok etkileyen organınız olan kalbin rengidir. Hatta yaydığı enerji gereği "güven veren renk" denir yeşil için... Sizin o kurnaz bankalarınızın logolarında yeşil rengin boş yere mi kullanıldığını zannediyorsunuz? Ya da TV'de çocuklarınıza izlettiğiniz çizgi film karakterlerinin boyanmasında?

Uyuyorsunuz uyuyor!..

Ne! Çizgi kahramanlar mı, banka logosu mu, diye bir an için şaşırsam da o an Peygamberimin (s.a.v.) ismini duyunca içim titredi, nefesim gitti sanki...

–Fena oluyorum...

–E, fena olmadan beka olmuyor! Yok ol ki O'nunla var ol, ebedi ol, değil mi yani?

Misafir ciddi bir tavra büründü.

–Ne diyorduk; özetle sen her şeyi Peygamberimizin (s.a.v.) **ekranından**, onun **perdesinden** görüyorsun.

–Gerçekten ilginç...

–Geçen gün neyi düşündüm, biliyor musun? Aslını istersen Allahımız bir lütufta bulundu da öyle öğretti. E, ne de olsa tek müzisyen sen değilsin...

Sırıttı...

Evet! Eğer doğru duyduysam Misafir az önce kendisinin de müzisyen olduğunu ima etmişti. Gittikçe daha da ilginç hâle gelen bir sohbet ve yine de bozuntuya vermeyen ben!

–Neyi?

–Hani şarkılarınız için düzenlediğiniz video klipler hatta son dönemlerde film çekimlerinde de kullanıldığınız *green box* (Yeşil kutu/perde) denen bir video kayıt metodu var, onu...

–Evet?

Gözlerim soru doluydu. Misafir konuşmaya devam etti:

–Bu, aslında sanal bir gerçeklik, virtüel bir realite oluşturma metodu... Şu oturduğun odada iken seni Eiffel Kulesi'nde oturuyor gibi gösterebilecek kadar da maharetli ve maliyeti son derece düşük bir çekim hilesi.

Hani insanın ilkel beyni üzerinden oynanan bir oyun var ya, sizde pek bir meşhur...

Durdum, hangi biri acaba, diye düşündüm.

–Survivor, Survivor...

–Ha! Tabii!

Sesli güldüm.

–Takıyorlar yarışmacılara gözlükleri, onlar da olmak istedikleri yere ait üçboyutlu sanal bir dünya içinde olan biteni, o esnada âdeta kendileri oradaymış hissiyle izliyorlar.

Hatta bu tip gözlükleri takıp, oturduğu yerde korku filmi gibi şeylerin içine girdiğini **zanneden** ve psikolojisi bozulan insanlar var. Yapılan çeşitli deneylerde –her şeyin taktığı gözlükten olduğunu bildikleri hâlde– deneklerin, gördüklerini "gerçek" zannetmeye başlayıp kontrol kaybettikleri gözlemlenmiş.

Sanal gözlük takılıp kesici bir aletle kendilerine saldırı yapıldığı gösterilen kişilerin -sadece sanal olarak öyle **gösterildiğini** bilmelerine rağmen- gerçekten saldırıya uğramış gibi tepki verdikleri görülmüş. Aralarından birkaç kişi gördüklerinin bir tür hayal olduğunu kendi kendilerine telkin etmeye çalışıp simülasyona bir müddet daha direnebilse de sonunda onlar da gördüklerini gerçek zannetmeye başlamış...

Sözün özü, siz de aynı şeyin içindesiniz. Bu, "gerçek" zannettiğiniz ama aslı simülasyon olan algı alanında, Allah'tan kopmadığınız hâlde öyle zannediyorsunuz! Bir odada size sunulan teknolojiyle kendinizi Paris'te zannedebildiğiniz gibi –algılarınız kısıtlanarak sokulduğunuz imtihanlarda ekranınıza sunulan sahneler yüzünden– her biriniz kendinizi dünyada zannediyorsunuz. Oysa çoğunlukla burada bile değilsiniz!

Misafir durdu ve kendi kendine fısıldadı:

–Öyle ya, kalıbını kıramayanlar dünyaya inemiyor bile...

Devam etti:

–Bu hayal âleminde iradeniz, ruhunuz, nefsiniz ve ebedi varlığınız **inşa** ediliyor. Peki, ne için?

Yine kendi cevap verdi:

–Bir sonraki etap için elbette. **Ahiret** için, **geleceğe götürdüğünüz geçmişiniz** yani **gelecekteki geçmişiniz için**!

Kahkaha attı.

–Allahım ne kadar muazzamsın! Ne muazzam bir teknoloji kullanıyorsun...

Gözlerini kapattı ve başını geriye doğru hafifçe eğdi. Âdeta bir cezbe hâline girmişti.

–Ahiret, **sonradan/ikinci olarak gelen** demektir ama siz insanlar tek bir anlama o kadar kilitlenmişsiniz ki Kuran'da **sonradan** anlamına gelip cennet-cehennem anlamına gelmeyen ahir kelimesini fark bile etmiyorsunuz!..

Düşünmüyor, araştırmıyor, sonra da her konuda ahkâm kesiyorsunuz.

"Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın (bâtınu), ve huve bi külli şey'in alîm (alîmun)."

"O, ilk ve sondur. Zâhir ve Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir"[5] ayetinde Rabb'imiz el-Ahir esmasıyla yer almıyor mu?..

Ee? Her gördüğün ahir kelimesinde ahiret mi algılanır?.. Hayır! Ahir, varlık âleminin tarihsel anlatımının A-Rab-casında "sonradan/ikinci gelen" ve sonsuz son, yani "tarihi olmayan son" demektir. Çünkü Yaratıcı için tarih yoktur, son yoktur. Tarih sadece yaratılanlar içindir. Tarihi olmayan bir baş ve tarihi olmayan bir son...

Burada bilincin/idrakin yani **kalbin "Teslimiyet Sistemine" ayarlanıp uyumlandırılmaya** çalışılıyor.

Senin tabirinle "*fine-tune*" ediliyor, ee havalısın ya!

Misafir kafasını sallayarak kinayeli bir şekilde tekrar etti, "Fine-tune!"

O an o kadar utanmıştım ki kıpkırmızı olduğumu hissedebiliyordum. Ben daha kendimi ifade edip de kelimenin İngilizcesini kullanmam ondan değil, "anlam" sanki öyle daha net anlaşılıyor, filan bile diyemeden sözüne devam etti:

5 Hadid Suresi 3. Ayet/ Demir-Şiddet Tasavvuru 3. İşaret.

–Burası dünya; özgürleşme, bağımsızlaşma ve tamamlanma alanı!..

Siz, Peygamberimiz (s.a.v.) ve ehlullahın "Diğer boyuta geçişte sadece köprüdür" dediği bu gezegene ve algısına bağlanıp, aslen kim olduğunuzu dahi fark etmeden kayboluyor, "ömür" denen hayat kesitinizde kaybolmuş hayatlar yaşıyorsunuz.

Ah!.. Ah!.. "*Vel Asr... İnnel insane le fi Husr...*"[6]

Misafir'in sözleri birer ok gibi kalbime saplanıyordu. Başımı önüme eğdim.

–Zamana ant olsun ki... İnsanoğlu kayıptadır, kaybolmuştur. İnsan, varoluş hakikatini kaybetmiştir, dedim sessizce...

–Yaaa... Bu kadar net işte! Durumunuz Rabb'imiz tarafından birkaç kelime ile özetlenmiş. Bu kadar net!

Şimdi ayeti kendine uyarla bakalım. O metodu sana Rabb'imiz ilham etti, lütfetti. Böylece her bir ayeti okurken çok güzel bir içselleştirme yaşatıp tefekkür etmeni kolaylaştırıyor, değil mi?.. O yüzden öyle oku.

Hafifçe gırtlağımı temizledim,

–Zamana yemin olsun ki, insanoğlu kayıptadır, kaybolmuştur çünkü varoluş hakikatini kaybetmiştir, Deniz, dedim.

–İşte değişmez bir doğru. Hangi devirde söylenirse söylensin. Kuran, kâinatın yegâne sahibi olan Allahımızın kelamıdır. Bu sebeple o, hükmü asla kaybolmayan her an her çağda **insanlığın, hayatın** ve **varoluşun hakikatini anlatan yegâne "canlı" kitap** olmuştur. Her daim de öyle olacaktır.

Buradan giderken yanınızda götüremeyeceğiniz **sanal sahne dekorunun**, Kuran tabiriyle "eşya"nın: "şey"lerin peşinde koşarak koskoca bir hayatı ve **tamamlanma** fırsatını reddediyorsunuz.

6 Asr Suresi, 1. Ayet/ Zaman Tasavvuru, 1. İşaret.

İnsanlara bir baksana, ne tuhaflar! Elli yaşına kadar deli gibi çalışıp nefsi için çırpınıyor, sonra huzur bulmak için deniz kenarında bir köy evine yerleşme ve orada bitki yetiştirme hayali kuruyorlar.

O noktaya gelinceye dek arzu, ihtiras, hırs denen sanal gerçeklikler zincirinin peşinde koşuyor ve yaşadıkları tüm gereksiz streslerden dolayı oldukça genç sayılabilecek bir yaşta da sağlıklarından oluyorlar. Hayatlarının özünü, varoluşlarının sebebini dahi öğrenemeden neye uğradıklarını idrak edemeden "kabir bilinci" seviyesine geçiyorlar.

Dedim ya, burası bağımsızlaşma alanı!

İşte sorduğun birkaç sorunun bağlantılı cevabı bu. **Dâllîn olanlar yani:** Dalâlete düşenler...

Fatiha'da geçen o anlatım çok önemli, Dalâlet kavramı:

Dalâlet; kendine/özüne geri dönüş yolunda (Rabb'ine geri dönüş yolunda) kaybolmak demektir. Asli hakikatinden uzaklaşıp o yolda kaybolan, varoluş amacını kaybetmiş insandır dâllîn...

Hani kayıp gençlik dersin ya. Hatta İngilizcede *loser* (kaybeden) diye bir tanım vardır. O kavram yerine dâllîn'i koysan aynıdır.

Temelde çok derin bir içeriği olan bu hayatî kelimeyi gün içinde kullanılan sıradan bir laf gibi ezbere alıyor, "kaybeden" diye işaret edilene "Sen neyi kaybettin de sana kaybeden diyorlar?" diye sormuyorlar.

Kimi insanlar kendilerine hakikate ilişkin doğru dürüst bir amacı olmayan meşgale ya da mesleklerle ilgili sorular sorulduğunda cevaben "Beni ilgilendirmiyor, sonuçta ben hayatımı böyle kazanıyorum" diyorlar.

Yanlış cevap! Kazandıkları şey "para", "hayatları" değil! Kaybettikleri şeyse kendi varoluş hakikatleri, herhangi sıradan bir mesele değil.

Aynı insanlar, hakikate ilişkin bir amacı olmayan şeylere karşı bu derece yakın hissedebilirken onlara varoluşlarının temel kavramlarını açıklayan Kuran A-Rab-casını anlamak için "Rab-ca öğrenin" dendiğinde ise beklenmedik derecede büyük ve ters tepkiler verebiliyorlar.

Oysa Yaratan ve Sistem'inin modası asla geçmez, dolayısıyla da Yaratan tarafından inşa edilmiş kavramlar güncelliğini kaybetmez. Bu hakikati asla unutmamanız lazım.

Böylesi tefekkür yoksunu kafalarla hangi birinize dâllîn ne demek diye sorsan "Sapmış!" gibi ne olduğu tam olarak açıklanmamış eksik bir tanımla kalakalırsın.

"Dâllîn" Yusuf Suresinde "adlâ" formunda, kuyuya kovayı sarkıtıp sonra yavaş yavaş çekmekle ilgili bir mana içeriğinde geçer *(adlâ/dâllîn)*:

Yusuf Suresi, 19. Ayet

Yusuf Bilinci/Çok Ağlayan Tasavvuru/Öğretisi 19. İşaret

"Ve câet seyyâratun fe erselû vâridehum fe ***adlâdelvehu****, kâle yâ buşrâ hâzâ gulâm (gulâmun), ve eserrûhu bidâaten, vallâhu alîmun bi mâ ya'melûn (ya'melûne)."*

"Bir kervan gelmiş, sonra da sucularını suya göndermişlerdi. Kovasını kuyuya sarkıttı. "Müjde! Müjde! İşte bir oğlan!" dedi. Onu alıp bir ticaret malı olarak sakladılar. Oysa Allah, onların yaptıklarını biliyordu."

Ayette *"adlâ"* kelimesi kullanılarak insanın kendi hakikatine giden yolda "ikiliğe düşerek" aldatılması ve kaybolmasına ilişkin olağanüstü bir özet verilmiştir.

Kuyudan su çekmek **yavaş yavaş** gerçekleşen bir işlemdir. Rabb'imiz tarafından kullanılan kelimenin derinliğini kavradıkça *iblis (ikilik)* bilincinin de insanı varoluş hakikatinden (kendine dönüş yolundan) öyle birdenbire değil aynı bir kuyudan su çeker gibi, yavaş yavaş çeke çeke saptırıp uzaklaştırdığını fark etmeye başlarsın.

Niyeyse çoğunuzda Âdem ve Havva'nın şeytan tarafından daha ilk teklifte kandırıldığına inanma güdüsü var. Çünkü Kuran'ı herhangi bir kitabı okur gibi okuyorsunuz ve dedim ya, anlatılanları daha detaylı anlayabilmek için kafalarınızın içinde **olayları sahnelemiyorsunuz**!

Öyle okunmaz ki bu Kitap!..

Nasıl yani, şeytan, Âdem'e "gel, şu veya bu sebeple yoldan çık" dedi ve o da hemen "tamam mı" dedi?

Pof! Hayatın gerçeğiyle hiç örtüşmeyen bu derece sığ bir bakış açısı ve **oku'**ma olabilir mi?

Kuran sana; seni, hayatı ve hayatında yer alan herkesin arketiplerini anlatır. Eğer ki ciddi anlamda yoldan çıkmış biriysen tamam, hemen ilk teklifte günaha atladığını düşün! İyi, iyi de bu Hazreti Âdem ya Hu!

Onun durumunu düşünürken kendi fıtratın, fabrika ayarlarındaki bozulmamış ahlakla düşünmeye çalışmalısın.

Tabii kaldıysa!

Misafir derin bir nefes aldı.

–Günah dediğiniz şeyin asli manası **varoluş hakikatine karşı yapılan hatalardır**!..

Bozuk bir sevap günah anlayışıyla bir hayal âleminde hakikatinizden bihaber yaşıyorsunuz! Allah'a ne yarar sağlayabilir ne de O'na zarar verebilirsiniz! Siz ancak kendinize fayda sağlayabilir ya da zarar verebilirsiniz!

İbadet ya da hatalarınızdan Allah ne bir şey kazanır ne de bir şey kaybeder. Bu imtihan O'nun değil, **sizin**! Ya kazanacak ya da kaybedeceksiniz!

O zaman en önemli kurallardan biri; Kuran'da anlatılan olayları içselleştirip enfüsünde canlandırmaya/sahnelemeye çalışırken -herhangi nihai bir değerlendirme yapmadan evvel- öncelikle kendi ahlaki yapınla düşünme eğiliminde yani ***zan*** üzere olduğunu asla unutmamandır!

Çünkü ***zannın/bilincin*** (zaaf ya da idrak eksikliklerin), Rabb'in tarafından anlatılan olayları ***olduğu gibi*** görmeni perdeleyecektir.

Belki sen şeytanın sana ilk yaklaşımında ona meyledebilirsin ama anlatılan kıssayı değerlendirirken kendi bilincin değil Hz. Âdem'in (Âdemi bilincin) sendeki izdüşümü olan fıtratındaki "saf varlık bilinci" üzerinden düşünmen gerekir.

Bu, anlatılan olayları kafanda canlandırıp derin ve dikkatli bir şekilde tefekkür etmeni, böylece de biiznillah ayetlerin sana kendilerini daha derin manada açmalarını sağlayacaktır.

Rahmanî olmayan bir teklife sen kendi hayatında hemen hop diye atlıyor musun da Hazreti Âdem ve Havva'nın bu kadar çabuk ikna edildiğine inanabiliyorsun!..

Off of!

Düşünmeyi öğrenirseniz bu işin zevki kıyas kabul etmez.

Misafir gözlerini kapadı. Göz bebekleri, kapaklarının altında kayar gibi bir o yana bir bu yana gidiyordu, görebiliyordum. Sanki kendi içinde başka boyutlara yelken açmıştı Misafir. Biraz öyle kaldıktan sonra ciddi bir ifade ile aniden gözlerini açtı ve tam karşısında duran duvara baktı. Bakışlarıyla âdeta onu deldiğini hissedebiliyordum. Duvarın ardında her ne gördüyse uyarır gibi başını salladı.

Sonra mı? Sonra hiçbir şey olmamış gibi tekrar bana döndü.

–Kuran'da bazı ayetler vardır, *"İza cae"* diye başlar...

Misafir'in "içinde" ne olup bittiğine dair en ufak bir fikrim yoktu yine de hemen şaşkınlığımdan sıyrıldım.

–Evet...

–"O vakti hatırla ki..."

Tekrar duvara baktı ve konuşmasına devam etti:

–Ya da bazı ayetler vardır "Görmedin mi?" diye başlar.

–Evet ya da "Gördün mü?" diye...

Misafir'in konuyu nereye götüreceğini merak ediyordum.

–Bu gibi ayetleri okurken Rabb'in sana "*İza cae*" yani "*O vakti hatırla ki*" gibi seslenmeler yaptığında şöyle bir durup, söylenmek isteneni anlayabilmek için kafanda hemen o anki **sahneyi kurmalısın.**

İnsan en çok "görsel" olarak algıladığı şeylerden etkilenir. Hayat deneyiminiz **şahit** olmak/şahit tutulmak üzere kurulmuştur çünkü sizler en çok **gördüğünüz** şeye inanırsınız.

O zaman, Kuran okuyorsun ve böyle bir ayetle karşılaştın diyelim... Ne yapacaksın?

Hemen **Kuran'ı enfüs ve afakta okuma kuralını** hatırlayıp, orada sana Rabb'inin öğretmeyi hedeflediği manayı önce Peygamberimiz (s.a.v.) ve/veya diğer peygamberlerle olan olaylar üzerinden canlandırmaya çalışacaksın. Bu, ayetin afaktaki (dış âlem ve tarihteki) durum ve yorumunu içerir.

Hani Hollywood filmlerinde vardır ya, ***narrator,*** bir hikâyeyi anlatan **dış ses**...

Sende inşa edilmeye çalışılan bilinç/tasavvur için düzenlenmiş suredeki işaretleri okurken, sana hikâyeyi anlatan dış sesi *(sende tecelli eden Rabb'ini)* dinlemeli kendi içinde O'na kulak vermeli, anlatılan sahneleri âdeta kafanda izliyor gibi canlandırmalısın.

Bilincinde inşa etmen istenen meseleyi dikkatle anlamaya çalışmalı ve ayette hikâye edilerek verilen mesajı iç âleminde (enfüsünde), kendi hayatınla özdeşleştirip sen ne zaman böyle şeyler yaşadın, tefekkür etmelisin.

Ha **tefekkür etmeyi** de doğru anla! Ben söylemeyeceğim, sen söyle bakalım. **Tefekkür edin** ne demektir?

–Dü... düşünmek...

–Allah Allah... Pirin üzülecek, bu konuyu derinlemesine yazmıştı oysa...

Bu derece temel bir konuyu bilmemenin utancı yanında bir de "pirin üzülecek" yorumuyla yüzüm iyice düşmüştü.

–Nedir tefekkür peki, dedim utanmış bir şekilde...

–Düşünmek demek, diyorlar!

Tefekkür öyle kendi küçük aklınla düşünmek olsa zaten herkesin yaptığına tefekkür denir, kimse kendi aklından başkasını beğenmiyor ki mübarek...

Hayır, tefekkür Cenab-ı Hak'la, Allah'la beraber düşünmektir.

–Ha!..

–Allah'la beraber düşünürsen o ufacık aklına **tıkılı** kalmazsın! Ekranı genişletirsin yani, hı!

Ah... Misafir ne kadar da haklıydı, H-Aklı!.. Mesele Hu'nun Aklı'ydı!

Bana bir sır verir gibi göz kırptı.

–Rabb'iniz size elest bezminde "Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?" dediğinde tefekkür mü ettiniz de verdiniz o cevabı, ha?

Araf Suresi, 172. Ayet

Orta Yer-Orta Menzil Tasavvuru/Öğretisi 172. İşaret

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn (gâfilîne)."

"Hani Rabb'in (ezelde) Âdemoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, 'Ben

sizin Rabb'iniz değil miyim?' demişti. Onlar da 'Evet, şahit olduk (ki sen bizim Rabb'imizsin)' demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, 'Biz bundan habersizdik' dememeniz içindir."

–Hayır!.. O sizinle beraber düşünmeyi lütfetti ve siz de hemen ***belâ (evet)*** dediniz.

O an olduğum yerde dondum. Ne kadar da doğruydu. Bu meseleyi ilk kez böyle düşünmüştüm. Pirim Muhyiddin-i Arabî Hazretleri, yine bizim öylesine, anlamadan okuyup geçtiğimiz şeyleri derinlemesine ifade etmişti.

Ben öğrendiğim yeni bilgiyi hazmetmeye çalışadurayım, Misafir hafifçe bana doğru eğildi.

–İza cae mevzusunu konuşuyorduk, dedim fısıldayarak.

Koituğunda arkaya doğru kaykıldı.

–Hah! Hani TV'de haberler sunulurken bir olayın nasıl gerçekleştiği daha kolay anlaşılsın diye olay **"canlandırma"** adı altında kurgularla sahnelenir ya...

–Evet?

–İşte siz de (sureleri okurken içinizde o surede anlatılanlara ilişkin) aynısını yapmalısınız. Çünkü ancak bu şekilde surede anlatılan olayların ne olduğunu anlamaya başlayıp orada verilmek istenen mesaj ve dersleri idrakinizde içselleştirebilirsiniz.

Şimdi *green box*'a devam edelim.

Green box meselesini Yüce Allah bir gün içime öyle bir koydu ki ertesi gün bu konuyu anlaşılır bir şekilde nasıl anlatabilirim diye düşünmeye başladım. O gün sizin dünyanızın benzeri olan başka bir dünyadaki arkadaşa ziyarete gitmiştim.

Sustu ve aniden bana döndü Misafir.

–Peçete var mı, ya da kâğıt mendil?

Allah Allah, ne alakaydı yani! Elim ayağım titriyordu. Koltuğumun koluna astığım çantamdan zar zor bir kâğıt mendil paketi çıkarıp ona uzattım. Paketten bir mendil çekip burnunu sesli sesli püskürtmeye başladı.

Öylece baktım... O, burnunu sesli sesli garip bir şekilde püskürtedursun ben, "Sizin dünyanızın benzeri olan başka bir dünya" sözlerinin beynimde yankılanmasını dinliyordum!

Bir yanda hayret ve şaşkınlık, bir yanda da ürpertiden alt çenem yere düşecek gibi hissederken Misafir son derece normal bir şeyden bahseder gibi devam etti:

–Neyse efendim, arkadaşta -çoğunlukla hipnotize etmek için kullanıldığını bildiğim ama merakımdan dolayı izlemekten de geri duramadığım- TV makinesini izlerken, çok ilginç bir şey oldu.

–İlginç mi?Allahım tüm bunlardan ***daha da ilginç(!)*** *ne olabilirdi ki?*

– O esnada ekrandaki adam, kafamda saatlerdir deli gibi dönen *green box* konusuyla uzaktan yakından ilgisi bile olmayan son derece alakasız bir şeyler anlatıyordu ki resmen koltuğunu çevirerek bana döndü!

Misafir birden tak diye durdu! Gözlerimi açmış, ne diyecek diye bekliyordum.

"Ne? Na... nasıl?" diye düşündüm şaşkınlıkla... Misafir-im tüm bunları bir taraftan benimle bir taraftansa kendi kendine konuşur gibi anlatırken ben, bizim dünyanın benzeri başka bir dünya mevzusuna mı, green box mevzusuna mı takılsam bilemez bir şekilde, sadece ALLAHIM dedim içimden.

Sonra da hiç bozuntuya vermeden sanki ne dediğini anlamış gibi sordum, "Nasıl yani?"

Bana baktı ve gülmeye başladı.

–Ha, sen o konuyu bilmiyorsun demek ki...

–Hangi, hangi konuyu?

–Sizin dünyanız gibi olan diğer altı dünyayı...

Of! Ne müthiş bir bilgi! Misafir hayatımda hiç duymadığım şeyler anlatıyordu. Alabileceğim kadar bilgiyi almalı içimdeki öğrenme iştah ve zevkinin cezbesinde kendimi kaybetmemeliydim. Sakin kalabilmek için resmen içsel bir cihat ilan ettim.

–Mesela oradaki dünyalardan birinde senin bir benzerin var. A!.. Hakikaten ha!.. Senin onunla tanışman lazım.

Yani diğer Deniz'le!

Bir an önce sabah kahvesine gitmemiz gereken birinden bahseder gibiydi.

–Herkesin bir benzeri var orada... İmam Rabbani'nin bile!

Misafir kendinden geçercesine anlatıyordu. Her sözüyle ruhumda hâlden hâle giriyor, yeni bir kapıdan girip yeni bir bakış açısına doğru yürüyor, aynı esnada âdeta donmuş bedenimin "perdesinden" şaşkın şaşkın ona bakıyordum.

–Eee, ne diye şaşırıyorsun ki bu kadar? Hazreti İbrahim'e indirilen koçun nereden geldiğini düşünüyorsun sen Allah aşkına? Ya da Musa'nın kavmine gökten gönderilen bıldırcın kuşları ve helvanın?

Bak-Ara Suresi, 57. Ayet
Bak-Ara Tasavvuru/Öğretisi/Bilinci/Menzili 57. İşaret

"Ve zallelnâ aleykümül gamâme ve enzelnâ aleykümül menne ves selvâ kulû min tayyibâti mâ razaknâküm ve mâ zalemûnâ ve lâkin kânû enfusehum yazlimûn (yazlimûne)."

"Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, kudret helvası ile bıldırcın indirdik. 'Verdiğimiz rızıkların iyi ve güzel olanlarından yiyin' (dedik). Onlar (verdiğimiz nimetlere nankörlük etmekle) bize zulmetmediler, fakat kendilerine zulmediyorlardı."

–Yahu... Sen de pek bir cahil çıktın!

Tepeden tepeden bana bakan Misafir aniden kendi kendine gülmeye başladı.

–Cahil deyince, sizin İlber Hoca'nın da orada bir benzeri var. Ama buradakinden biraz farklı, o tam bir cahil!

Allahımız ne de esprili!..

Güldü güldü güldü... Gülerken karnını tutuyor, şekilden şekle giriyor bir taraftan da sanki "gülmeyi" "kahkaha atmayı" ilk kez deneyimlediği için kendi kendini gözlemliyordu.

Hafif hafif sakinleşmeye başladı. Gülmekten yaşaran gözlerine dokundu ve parmaklarını ıslatan şeffaf yaşlara bir çocuk gibi hayretle baktı.

Yüzünü şükür dolu bir ifade kaplamıştı.

–Resulullah (s.a.v.), "Bu Dünya (Güneş, Ay, yıldızlar, gezegenler ve bilmediğimiz diğer ecsam) birinci kat semanın yanında Arabistan çölüne atılan bir yüzük kadar ancak yer tutar.

Birinci kat sema ve içindekiler, ikinci kat semanın yanında Arabistan çölüne atılan bir yüzük kadar ancak yer tutar. İkinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci kat sema her biri, diğerinin yanında o nispette yer kaplar" diye anlatır ya...

–O zaman, paralel evrenler, çoklu evren anlatımları... Bilim insanları öne sürdükleri teorilerinde son yıllarda bunlardan bahsediyor, demek doğruymuş.

–Teori! Bilim insanları sadece teoriden bahseder ama Peygamberin (s.a.v.) olanları **bilir çünkü görmüştür!**.. Pirin gibi Allah ve Resulu'nün (s.a.v.) dostu olan nice evliya da diğer kâinat ve dünyalara gitmiş, kendilerine açılan keşif nispetinde ise gördüklerini yazmıştır.

Arabî! O, zümrüdüanka kuşu gibidir. Gezer tabii...

Fütuhat'ta nasıl okumadın bu meseleleri hayret!

Sizin **mucit** dediğiniz nice şahıs ondan nasiplenip sayısız buluşa imza atmış hatta büyük kâhin olarak nitelendirilen Nostradamus bile ondan esinlenmişken! Sen nasıl olup da pirinden bu konuyu öğrenmedin?

Beni kınar gibi dilini şaklattı.

–Âdem'in kalıbından artan bir susam tanesi kadar balçıktan adına "hakikat arzı" denilen düşünemeyeceğin kadar büyük başka bir yeryüzü yapmış yüce Allah'a sonsuz hamd ve senalar olsun! Allah'ın teknolojisine bak! Pirin gitmiş, gezmiş görmüş hatta yazmış oraları... Darısı bize o zaman, ha!

–Hayy-Tek... En yüksek teknoloji; Tek'i Bilme Mantığı...

Misafir çocuksu ve saf ifadesiyle:

–Tam olarak nerede kalmıştık?

Hemen söze girdim:

–Siz bir süre öncesinde green box meselesini nasıl anlatırım diye düşünmüşsünüz. Konuyu izah etmeye niyetlendiğinizde, arkadaşınızla bizim dünyanın benzeri başka bir dünyada TV izlerken...

–Hah! Aynen bak...

Gözlerini kıstı ve bana doğru yaklaştı.

–Arkadaşımla televizyon seyrediyoruz. Programı üç kişi sunuyor. Konu popüler bir mekânda gerçekleşmiş bir katliam. İçeriği belirleyen kişi sanki benim onu izlediğimi bilircesine direkt olarak oturduğum koltuğa doğru döndü ve bana baktı.

–Nasıl yani size baktı?

–Ekrandan bana döndü! Oturuş açısı normalde farklı olmasına rağmen âdeta beni ekranın önünde görür gibi, gözlerini gözlerime dikti ve aynen şöyle söyledi: "*Green box* diye bir şey var, buna değinmek lazım!"

–Ah!

O gürültülü, koskoca kafeteryada ani bir sessizlik oldu. Evet, beklenen olmuştu; kontrolümü kaybedip resmen bağırmıştım!

Ne yapsaydım ya! Duyduğum bunca garip(!) şeyden sonra beyin devrelerimde öyle büyük bir yanma öyle derin bir tutuşma hissetmiştim ki tutamayıp bağırıvermiştim işte...

Ne yaptığımın farkına vardığım an ise sakinleşmeye çalıştım ancak artık çok geçti. Kafeteryadaki herkes bana doğru "Bu deli de kim?" der gibi yargılayıcı bakışlar savurmaya başlamıştı bile... Sanırım o an yerin dibine girsem bile gam yemezdim.

Misafir mi? O, sadece güldü.

–Ah ya, güzel Allahım... E, niye şaşırıyoruz ki? Herkesteki sadece O değil mi!

Sendeki de! Bendeki de! Ekrandaki adamdaki de!

Var olan her şey sadece O'nun tecellisidir. Zaten asıl mesele de bu değil mi? Hem kendinin hem de dışarıda gördüklerinin üzerinde bulunan **karanlık algı perdelerini** kaldırabilmen!.. Rabb'inin tecellilerinin üzerini kapattığını fark bile etmediğin o karanlık örtüleri söküp atabilmen...

Kâinat ve Allah senin **zannın üzeredir.** Hakikat böyle olduğu için kâinat; neyi arar neyi sorarsan bilincinin ekranına birer birer onları indirir. Yeter ki sen doğru şeyi ara ve iste.

Green box meselesiyle ilgili tefekkürümde hakikati anlamak ve anlatmak, kendime ve insanlığa faydaya vesile olmak dışında bir amacım yoktu. **Tamamen Allah yolunda, çıkarsız bir niyet içindeydim.** Niyetimle -farkında bile olmadan- varoluştaki temel anahtarı çevirmiş ve **soruyu kalbime sormuştum.**

Ve daha soru kalbime indiği anda ta ta ta ta!.. İnsan olmayı anlamak için giydirildiğim bedendeki muazzam alıcı-verici yaratım olan **kalp,** hem benim ekranıma hem de TV ekranına düşürüverdi konuyu! Yani hem enfüsüme hem de afakıma!

Rabb'imiz sunucuya ilmiyle tecelli ederek konuyu aniden değiştirip *green box*'a getirince, emin ol sunucu da neye uğradığını şaşırmıştır! Nasıl oldu da konu buraya geldi diye sorsan büyük ihtimalle kendisi bile hatırlamaz, "Ben mi açtım bu konuyu, emin misiniz?" der bize...

Eh... Ondaki de Rabbî tecelli değil mi zaten?

Misafir'in anlattığı gerçekten müthiş bir olaydı. Hak dostlarının da anlattığı bu minvalde olaylar hakikatleri âdeta içime işlerdi. Canım Allahım, canım... Ne desem azdı...

Misafir'e baktım. Deli bir dalga gibi her yeni bilgi rüzgârıyla oradan oraya çarpılıp duruyordum. Deniz, dedim içimden, Deniz... Boşa yaşamışsın bunca yıl!.. Nelerin peşinde koşmuşsun. Ne sanal heveslerin...

Aslında nefsani yönde istediklerinin olmaması, zorlandığını zannettiğin her olay, acı sandıkların, hep kendi varoluşunu bul da dehanı, buraya ol'mak için geldiğin şeyi gerçekleştir diyeymiş. Evrenden o azarları hatta kimi zaman "dayakları" bu yüzden yemişsin, ta ki kendine dönünceye dek...

Bir medrese, bir eğitim dershanesiymiş "âlem" denen bu kâinat, bu evren... Allahımın eğitim dershanesi...

–Peki, dedim Misafir'e, sonra ne oldu?

İştahlı bir şekilde devam etti:

–Sunucu, arka planda *green box* teknolojisi kullanılarak aslında ufacık bir stüdyoda bulunan insanların birdenbire nasıl da "çölde gibi" gösterilebildiğini anlattı.

O esnada örnek üzerinden ekrana yansıtılan adamlar, Hollywood'da ufacık bir stüdyoda *green box* teknolojisi kullanarak sanki Arabistan çöllerinde kafa kesmeye çalışan Müslümanların ellerindeler de yalvarıyorlar gibi görüntü veriyorlardı. Arkalarında kumdan tepeler, çöl güneşi, rüzgârı...

Misafir'in sesi titredi.

–Rabb'im böylece, aslında boş duvarlardan öte olmayan ufak bir stüdyoda bulunan üç-beş insanın, bir çölde gibi görünüp çevre değiştirmesinin nasıl olduğunu anlamamı sağladı. Tabii ki onları izleyenlerin algısında!

Sanal âlem illüzyonları!..

Sizler birçok konuda "gördüklerinizi" gerçek gibi algılayıp, medya araçlarında yayınlanan stüdyo yapımları ile maniple edilerek, dünyada hatta galakside bile sadece "size gösterilenler" oluyor sanabiliyorsunuz bazen!

Ha, bunlar olmuyordur demiyorum, oluyor da olabilir ama ne kadarı doğru ne kadarı sanal işte o kısım karışık! E, NASA'nın yayınladığı uzaya ait görüntülerin bile Hollywood'dan çıkma olduğunu söyleyenler yanında uzaya gönderilen uydulara neden mitolojik ögelerin isimlerinin verildiğini kurcalayanların da olduğunu düşünürsen... Bilmiyorum yani, gördüklerinden dolayı her zaman çok da *emin* olmaman lazım, hele ki senin gözüne sokulmaya çalışılanlardan dolayı!..

Peygamberimizin (s.a.v.) yeşil perdesinde, yani kâinatın **Yeşil Kutu'sunda** gördüğünüz sanal görüntüler...

Rabb'imizin **Maun** Suresinde (Yardımlaşma/Bilinç tasavvurunda) bahsettiği ***"sahune"*** kelimesinin de kastı belki de işte böyle bir **sahnedir**.

Maun Suresi, 5. Ayet

Yardımlaşma Tasavvuru/Bilinci/Öğretisi 5. İşaret

"Ellezîne hum an salâtihim sâhûn (sâhûne)."

"Onlar namazlarını ciddiye almazlar."

"Hayat, insanı "Boş" rolden "Baş" role taşıyan en mükemmel senaryodur..."

Deniz Erten

"Onlar namazlarını ciddiye almazlar" diye çeviriyorlar ama bu bahsedilen **grup**, bana sorarsan namazlarını **sahnede** kılanlar...

Sahun...[7]

Bunlar **oynuyorlar**, dolayısıyla da ekranları kendi **ikralarına**[8] göre!

Kâinat bir ölçüye, bir matematiğe dayanır, der Pisagor...

Misafir bana baktı.

–Kuran buna **Mizan** diyor. Mizan'ı sadece günah-sevap meseleleriyle izah etmek nasıl bir sığlık, anlamak mümkün değil...

Kaşlarını çattı ve devam etti:

–İnsan az önce de değindiğim gibi en iyi **görsel** algısıyla öğrendiği için, Kur'an-ı Kerim'de olaylar anlatılırken bazı sahneler size **mizansenlerle** sergilenir. Mizansen var ya...

Ne demek mizansen?

7 Sohbetlerimizde, istişarelerimizde ikra, sahun ve melekût kelimelerinin içeriklerini fark etmeme vesile olan oyuncu arkadaşım Orçun Koray Kaygusuz'a sevgilerimle...

8 İkra: Anlayarak okuma (Ar.).

Âdeta otomatik bir hareketle telefonuma uzandım. TDK sözlüğüme mizansen kelimesini girdim ve okudum "Yönetmenin oyuncuları oyuna uygun bir uyum içine sokması için yaptığı hazırlık, çalışma. Bir şeyi, bir durumu olduğundan değişik göstermek amacıyla hazırlanan düzen..."

–Oradaki o **"sen"** var ya...

*–Evet? Mizan-**sen**?*

–O, İngilizcede **sahne** anlamına gelen *scene* kelimesiyle aynıdır.

–Haaaa...

Misafir güldü.

–Yaaa... Ve o *scene, scenario* (senaryo) hepsi *shade: gölge* kelimesiyle ilgilidir aslında... Yani senin anlayacağın **gölgelerin sahnesinde, gölgelerin oyunundasınız. Aslınız** başka yerde...

Mizan kurulacak, kazandıkların-kaybettiklerin tartılacak tamam da bu kadar basit ve kuru değil. Ötesi de var...

O kaybetme-kazanma, iyi-kötü, güzel-çirkin denge arayışında **varoluşun sahnesidir bu hayat...**

Derin bir iç çekerek benden gözlerini kaçırdı ve uzaklara baktı.

–Allah'a haksızlık yapıyorsunuz. HAK-sız şekilde düşünüyorsunuz çünkü...

"Ve mâ kaderullâhe hakka kadrihî..."

Üzüntülü bir sesle tekrarladı...

–Ve mâ kaderullâhe... Aslını istersen, O'nun size verdiklerini, size olan sevgisini, cömertliğini, varoluş lütfunuzu bilemediniz, **takdir** edemediniz... Onun **kadrini** kıymetini bilemediniz...

Misafir bunları söylerken içime sanki bir kor attılar, ciğerimde yangın başladı. Gözlerim... gözlerim doldu...

Onun da...

Enam Suresi, 91. Ayet
Hayvan Bilinci Tasavvuru/Öğretisi, 91. İşaret

"Ve mâ kaderullâhe hakka kadrihî iz kâlû mâ enzelallâhu alâ beşerin min şey'in, kul men enzelel kitâbellezî câe bihî Musa nûren ve huden lin nâsi tec'alûnehu karâtîse tubdûnehâ ve tuhfûne kesîrâ (kesîran), ve ullimtum mâ lem ta'lemû entum ve lâ âbâuküm, kulillâhu sümme zerhum fî havdıhim yel'abûn (yel'abûne)."

"Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Çünkü, 'Allah, hiç kimseye hiçbir şey indirmedi' dediler. De ki: 'Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği, parça parça kâğıtlar hâline koyup ortaya çıkardığınız, pek çoğunu ise gizlediğiniz; (kendisiyle) sizin de babalarınızın da bilmediği şeylerin size öğretildiği Kitap'ı kim indirdi?' (Ey Muhammed!) 'Allah' (indirdi) de, sonra bırak onları, içine daldıkları batakta oynaya dursunlar."

Zümer Suresi, 67. Ayet
Zümreler Tasavvuru/Öğretisi 67. İşaret

"Ve mâ kaderûllâhe hakka kadrihî vel ardu cemîan kabdatuhu yevmel kıyâmeti ves semâvâtu matviyyâtun bi yemînihi, subhânehu ve teâlâ ammâ yuşrikûn (yuşrikûne)."

"Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Yeryüzü kıyamet gününde bütünüyle O'nun elindedir. Gökler de O'nun kudretiyle dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir."

–Teslimiyet Sistemi temelde **ideal insanı** oluşturmaya çalışır. Sonraki hayatınızda bu dengenin, duygu ve düşüncelerinizi kontrol etmenin önemini çok daha iyi anlayacaksınız... Yoksa sizin ne yiyip içtiğiniz ya da ne söylediğinizden Allah'a ne! O'na faydanız mı olabilir?!

İdeal insan, **dengede** olan insandır. Güzel-çirkin, kadın-erkek, iyi-kötü diye adlandırılan zıtlıkları aşmış, onları ruhunda, bünyesinde ve tüm varlığında birleştirmiş, **dengeye ulaşmış** insan.

Mesela Kuran'da "cahil" kelimesi sadece "ilmen bilgisiz" kişi anlamında kullanılmaz, aynı zamanda **duygularını kontrol edemeyen kişi** anlamında da kullanılır.

Kuran'da, makbul olanın "mümin bilinci" olduğu işaret edilmiştir. Bu bilincin makbul olma sebebi ise **mümin bilincine** erişmiş kişinin **duygularını, düşüncelerini ve iradesini kontrol** edebilmesiyle ilgilidir.

Mümin, münkir, müşrik... Bunlar hep bilinç mertebeleridir.

Her biri hakikat yolcusunun Hakk'a (**öz**'üne) varışta içinde bulunduğu ya da durağından geçtiği bilinç mertebelerini temsil eden kavram ve isimlerdir.

Kuran'da karşılaştığın her bir kavram, hayatı doğru değerlendirmen, kendini, Rabb'ini, varoluş gayeni doğru anlaman için birer ölçü birimi ve mihenk taşıdır. Altın tartarken altın tartımı için ayarlanmamış bir terazi kullanırsan, ölçü birimini doğru belirlemezsen zarara, kayba girersin. Bunun aynısı sizlerin zihinsel, duygusal dünyalarınızdaki ölçü birimleri için de geçerlidir.

Bu birimleri yaratılış hakikat ve kıvamınıza göre ele almazsanız önünüze gelen her şeyi -tüm simülasyonları/imtihanları- yanlış ölçüp biçersiniz.

İnanan insan kullandığı tüm kavramları vahye inşa ettirmelidir. Kavramların vahye inşa ettirilmesi insanın Yaradan'ıyla aynı dili konuşmasını sağlayacaktır. O noktada in-

san, Allah'ının **gör** dediğini görecek, O'nun aklı ve bakışıyla varlık âlemine bakıp, rıza-i ilahîyi kazanarak Rabb'ini memnun ettiği, kendisinin de huzur, sevgi ve ilahî hakikatini bulduğu muhteşem bir hayat serüveninin sahibi olacaktır.

Allah'ın canını almakta en çok tereddüt ettiği kişi **mümin** olan kuldur. Hatta Allahımız mümin kulunun eceli tamamen yetmişse diğer boyutun güzelliklerini göstermek suretiyle onu kendi rızasıyla Rabb'ine dönmeye ikna etmeye çalışır.

O da varacağı güzellikleri göre göre ecelini kendi ister hâle gelir.

Nasıl bir zarafet, değil mi?

Şu zarafete bak...

İçime âdeta nakşedilen bu sözleri söyledikten sonra ne oldu bilmiyorum ama aniden durdu Misafir... Yine...

Sonra sanki uyuyor da sayıklıyor gibi "Konu? Neydi?" dedi birden irkilerek ve tekrar tuhaf bir şekilde sustu.

Çok değişik bir yüzü, masmavi, ışıl ışıl gözleri vardı. İnsan bir taraftan gözlerine baktıkça bakmak istiyor, bir taraftan da o gözlerde sanki bir kara deliğe doğru çekildiği hissine kapıldığı için daha fazla bakmaya ürküyordu...

–Ha! Nefis tezkiyesi! Evet, orada kalmıştık.

Sahi sen nefsinle ilgili uğraşıyor musun?

Dikkatli bir şekilde cevabıma odaklanmıştı.

Misafir'i anlamak gerçekten zordu. Aynı anda hem her şeyi biliyor hem de bilmiyor gibi davranıp, o esnada da sanki beni sınıyordu. Soruları matruşka oyuncakları gibiydi. Her birinin cevabı yeni bir soru doğuruyordu...

Nefis tezkiyesiyle uğraştığımı biliyor ama bildiğini saklamaya çalışıyordu, anlamıştım. Yine de bozmadım.

–Bazı... bazı deneyimler lütfetti Allahım fakat bu konuda anaokulunda bile değilim daha...

Memnun bir ifade ile hafifçe çenesini ovuşturdu.

–Hımmm... Aferin... Hep **bilmiyorum bilincinde** kal. Kal ki ilerleyebilesin. **Bir şey oldum** zannettiğin gün her şey değişir. İnsanı cahil olmak değil cahil olduğunu bilmemek bitirir, unutma. **Oldum** dediğin gün bittiğin gündür!..

Sizde bilinç ve bilinçaltı meselesi çok kritik... Matriks, *green box* ya da virtüel realite... Adına ne dersen de bundan çıkabilmeniz lazım. Yoksa **geçmişte yaşamaya** devam edeceksiniz!..

Misafir'in ne demek istediğini az da olsa -kabımca- idrak edebiliyordum. Geçmişte yaşamak... Evet, geçmişte yaşadığımızı biliyordum ve bunu öğrendiğimde öyle allak bullak olmuştum ki kendimi toparlamam belli bir süre almıştı.

–Haklısınız... Benim de hedefim ya da daha doğrusu dileğim hem kendim hem de kardeşlerim için bu illüzyondan çıkmak.

–E... O halde metodun ne olduğunu biliyorsun. Nefis tezkiyesi/temizliği yaparak beden kabrinin (beden heykelinin) kırılması suretiyle bilinçaltı programlarının çözülüp yenilerinin yazılması, yani...

Misafir bana doğru eğildi ve eliyle reverans yaparak "söyle" der gibi işaret etti.

Hareketinden cesaret alan ben de "Miraç," dedim.

–Evet!..

Heyecanla yerinde zıpladı.

–Miraç! Böyle anlatılmalı. Artık böyle anlatmalısın! Hele ki hemen her şeyin televizyon hatta magazin olduğu bir toplumda!

Bize, insan soyuna karşı bir aşağılama vardı sözlerinde Misafir'in. Ama haklıydı. Ve haklı olduğu için cevap veremedim.

Toparlanıp sakince söze girdim,

–İngilizcede bir kelime vardır, ***mirage****... **Serap** anlamına gelir.*

Simülasyon meselesini irdelerken mirage kelimesinin A-Rab-cadan gelme ihtimalini çok düşündüm. Dünyanın bir ***çöl*** *ve hepimizin de bu anlamda* ***bedevi: çöl gezgini*** *olduğunu düşünürsek, kelimenin A-Rab-cadan gelmesi gayet olasıydı.*

Hatta Efendimiz (s.a.v.), Benim sahabem yıldızlar gibidir, onlardan herhangi birini takip ederseniz kaybolmazsınız, demişti...

Dâllîn *kavramının "özüne/Hakk'a dönme yolunda* ***kaybolmuş*** *yolcu," **derviş** kavramının **hak yolcusu** olduğunu; her birimizin bu kapasitelerde yaratıldığını dolayısıyla* ***dünya çölünde aslımızı bulmamız gerektiğinin*** *işaret edildiğini düşünürsek, birçok şey yerli yerine oturuyordu.*

Çölde su en önemli şeydir çünkü su hayatın kaynağıdır, hayattır. Dünya çölünde ise suyu temsil eden şey Hakikat ilmi yani "ilim"dir ki Allahımız Efendimize (s.a.v.) dünyada kendisiyle yetinilmemesi gereken tek şeyin ***ilim*** *olduğunu belirtmiştir...*

Vahiy de hayattır. ***Vahiy*** *kelimesi* ***hayat*** *kelimesiyle aynı kökten gelir. Dünya hayatında gördüğümüz her şey bir görüntüden, bir gölgeden ibarettir...*

Çölde yol alırken ileride ***vaha*** *var zannedilir. Aslında bu bir ışık, bir gölge oyunudur. Hakikatte, çok daha ötede bambaşka bir yerde olan vahanın (su birikintisinin) ışığın yansıması ile çöl yolcusuna sanki az ileride gibi görünmesidir bu hayat da...*

İşte ***serap'a*** *İngilizcede* ***mirage*** *denmesi belki de bir çöl yolcusu gibi olan bizlerin dünya çölünde serap olarak gördüğümüz* ***görüntümüzün aslı'nın*** *ötelerde olması ve bunun için de* ***Miraç'a*** *ulaşmamız gereğindendir...*

Mirage... Miraç...

Hatta Latince kökenli Fransızcada "yansıtma" anlamına gelen mirari-mirror: ***ayna*** *ve* ***miracle: mucize*** *kelimeleri hepsi aynı kökle bağlantılıdır. Kelimenin Miraç'la bağlantısı bile fark edilmiş ve bunun "tesadüfi" olduğu söylenmişse de ben bu iki kelimenin ve*

mananın benzerliğini manidar buluyorum. Doğrusunu elbette ki yalnız Allahım bilir...[9]

Misafir bunları duyunca gözlerini açtı.

–Seninle aynı frekansa geçebilmek için "lisanına" uyduruldum, rahatlaman ve benimle iletişim kurabilmen için... O yüzden aynı senin gibi bir tepki vereyim:

"Miraç... Mirage! Ah! Serap görüyorsunuz... Kendi serabınızı!

ARABE

A-Rab-ca... Arab...

Kuran neden A-Rab-ca inzal edilmiş ki, sorunuzun cevapları size çok şey katabilir...

"Arab-ün" sözcüğü temelde Hz. İsmail'in (a.s.) çocuklarını kasteden kelimenin çoğuludur. Daha da ötesi bu sözcük, sonradan **çölde oturanların, çölde yaşayanların adı** hâline gelmiştir.

Hucurat (Hücre/Odalar) Tasavvuru 14. Ayet/İşaret ve Tevbe (Aslına/Özüne geri dönme) Tasavvuru 97. Ayet/İşaret, gözümüzden kaçan çok önemli bir meseleyi açık eder:

9 Mirage: Türkçede serap adı verilen optik yanılsamadır. Latince mirari yani bakmak sözcüğünden gelen Fransızcadan İngilizceye geçmiş bir sözcüktür.

Hucurat Suresi 14. Ayet

Hücre/Odalar Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 14. İşaret

*"Kâletil **a'râbu** âmennâ, kul lemtu'minû ve lâkin kûlû eslemnâ ve lemmâ yedhulil îmânu fî kulûbikum ve in tutîullâhe ve resûlehu lâ yelitküm mina'mâlikům şey'â (şey'en), innallâhe gafûrun rahîm (rahîmun)."*

"Bedeviler 'İman ettik' dediler. De ki: **'İman etmediniz. (Öyle ise, iman ettik demeyin** fakat **teslim olduk,** boyun eğdik' deyin. Çünkü **henüz iman kalplerinize girmedi**. Eğer Allah'a ve Peygamberine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."

Tevbe Suresi 99. Ayet

Tövbe (Özüne/Aslına Geri Dönme) Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 99. İşaret

*"Ve minel **a'râbî** men yu'minu billâhi vel yevmil âhıri ve yettehızu mâ yunfiku kurubâtin indallâhi ve salavâtir resûl (resûli), e lâ innehâ kurbetunlehum, se yudhıluhumullâhu fî rahmetihî, innallâhe gafûrun rahîm (rahîmun)."*

"Bedevilerden kimileri de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa ve Peygamberin dualarını almaya vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu, (Allah katında) onlar için yakınlıktır. Allah, onları rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

(Bedevilerden kimi de vardır ki esma tecellileriyle onların hakikati olan Allah'a ve yaşanacak sonsuz sürece (ahirete-Allah'a ölmeden evvel ulaşma gününe) iman eder ve infak ettikleri şeyleri Allah'ın indinde ve Resul'ün dualarında bir (yakınlık) vesile kabul ederler. Dikkat edin, muhakkak ki o (infak ettikleri), kendileri için bir yakınlık vesilesidir. Allah onları rahmetine dâhil edecektir... Muhakkak ki Allah; Gafur'dur (mağfiret edendir) ve Rahim (rahmet nurunu gönderen)'dir.)"

Hucurat Suresinde 14. Ayet olan bu işarete baktığında **A'rabu** kelimesinin **bedeviler** olarak çevrildiğini görürsün.

Bedevi kelimesi, **çöl göçeri** yani **çölde yaşayan göçebeler** demektir.

Arab kelimesinin bu manası bile "Kuran evrensel olsa A-Rab-ca indirilir miydi?" minvalindeki tüm sorulara cevap verebilir.

Bedevi ne demektir iyice düşünürsen **Kuran'ın, aslı bir çöl olan bu dünyada göçebe hayatlar yaşayan her birinize indirilmiş olduğunu fark etmeye başlarsın.** Hangi etnik köken, hangi ırktan gelirsen gel, Kuran'ın A-Rab-ca olması bu demektir.

Bir hayat haritası, rehberlik kitabı, kılavuz kitap olan Kuran, dünya çölünde göçebe hayatlar yaşayan ve hakiki hayata göç etmek için hazırlanan sizler içindir.

Asli hayata göç etmek için hazırlanan sizler için...

Dünya hayatı -hem Hak dostlarının hem de holografik evren teorisinin ifade ettiği gibi- bir serap bir hayalse dünya nedir?

Serabın görüldüğü çöl...

Aslında başka yerde olan bir su kaynağı, yüzeyine vuran güneş ışınlarını yansıtıyor. Bulutlara çarpan bu yansıma çölün bambaşka bir yerinde yeniden yansıtılarak su kaynağının *orada gibi* görünmesini sağlıyor.

Demem o ki serap esasen dünya hayatı gibi bir rüyadır. Hayaldir. Aslen başka bir yerde olan **hakikatinin** ışık oyunlarıyla bu dünya çölünde var gibi görünmesi de **"varlığının serabı"**dır...

Şimdi Hucurat Suresi, 14. Ayet

Hücreler, Odalar Tasavvur ve Öğretisi 14. işarete tekrar beraber bakalım:

Bedeviler "İman ettik" dediler.

Bedevi; kabile, aynı kabullerde yaşayan çöldeki yolcu ve göçebelerdir.

Kuran'ın sürekli eleştirdiği ekser-iyet: çoğunluk aynı kabullerde yaşayan insanlardır ki bu çoğunluk dünya hayatını gerçek sanmaktadır!.. Mal mülk, makam şöhret bu çoğunluk tarafından kabul görmüş asli değerlerdir.

Oysaki hakikat öyle değildir. Bir serabın, hayalin peşinde yanlış kabullerle suya varacağını sanan hayal göçebeleri bir gün peşinde koştuklarının, gördüklerinin vaha değil serap olduğunu anlayacaklardır.

Hakiki dünya (vaha) olan ahirete gidişte köprü olmaktan öte bir şey olmayan şu dünya çölünde her biriniz göçebesiniz.

O zaman değindiğimiz manalarla beraber düşünerek anlamlandırıp okuduğumuzda: Göçebeler (aynı şartlanma ve kabullerin insanları) "İman ettik" dediğinde Rabb'imiz, Efendimizi (s.a.v.) uyarıp onlara şöyle söylemelerini ifade eder:

De ki: İman etmediniz, fakat "Müslüman olduk" deyin! Çünkü iman –ki lafzi değil kalbî bir meseledir– henüz bilincinizde açıklık kazanıp yerleşmemiştir! Eğer ki siz Allah'a ve Resul'üne, (Allah) hakikat yolundaki öğretileriyle itaat ederseniz bu sizin varlığınızdan hiçbir şey eksiltmez... Zaten hatalarınızı örten ve hakikate dönmeniz için size merhametiyle muamele eden Allah Gafur ve Rahim'dir, anlamları bize açılır...

O noktada Allahımızın **Müslüman** ve **iman eden** bilinç mertebelerinin farkını ortaya koyup, o farkı bize öğretişini rahatlıkla görebilirsin.

Bu ayet "Müslümanlar şöyle böyle" diyenlere her zaman verebileceğin bir cevaptır. Eğer ki inceliğe dikkat edersen, **İslam'a girmek** ve **Müslüman olmak** nitelemelerinin bile mana olarak farklı bilinç mertebelerini işaret ettiğini görebilirsin.

Bu ifadeler Kuran'ın bütün anlatımlarıyla ne kadar da örtüşme halinde, değil mi?

ARABİ sözcüğü yaygın kullanımında **çölde oturan ve yaşayanlara mensup olanların adı** hâline gelmiştir. O halde, şu dünya çölünde göçebe olan her biriniz Kuran'daki "Arabi" kavramı altına girersiniz.

Bu içerik ise "Kuran A-Rab-cadır" denmesindeki işareti de açar.

Bu Kuran A-Rab-ca indirilmiştir.

Yani:

Bu Kuran dünya çölünde göçebe olan ve göçebe hayatlar sürerken asli hakikatlerine varması gereken tüm insanlığın dilinde indirilmiştir.

Dünya üzerinde var olan her varlık ve her insan göçebedir çünkü dünya geçici bir mekân, bir köprüdür. Dolayısıyla, varoluşun rehberi ve bu mekânı kullanma kılavuzu olan Kuran da her göçebenin, dünyadan geçen her **yolcunun** anlayabileceği **göçebe lisanındadır**...

Ötesi de var elbet; "Arabiyyu" kelimesi "sözü açık, düzgün fasih veya anlaşılır bir biçimde söyleyen" de demektir:

Fasih ve açık söz manasının örnekleri:

Yusuf Tasavvuru 2. Ayet,

Şuara (Şairler Tasavvuru) 195. Ayet,

Fussilet (Fasıl Açıklama/Açıklandı Tasavvuru) 3. Ayet,

Rad (Gök Gürültüsü Tasavvuru) 37. Ayet

Hatta **"i'rab" açıklamak, açıkça söylemek,** kendisi hakkında serbestçe ve açık bir şekilde konuştu, anlamına gelir.

Bir hadiste bu kelime dul kadın (kendisiyle evlenilmek istendiğinde) **diliyle kendini anlatır** anlamında söylenmiştir. Gramercilerin teknik dilinde ise **urabun** sözcüğü, kelimelerin sonlarında bulunan birbirini izleyen harekeler ve sükûnlar anlamındadır. Hâliyle iffetini ve kocasına olan sevgisini anlatan kadın, kelimenin çoğulu **urubun** şekilde gelir ki Rabb'imiz Vakıa (Vaka/Olay Tasavvuru) 37. Ayette şöyle buyurmuştur: Kocasına düşkün, hep bir yaşıt yaptık...

Uruben etrâbâ (etrâben).[10]

Yusuf Suresi 2. Ayet
Yusuf Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 2. İşaret

"İnnâ enzelnâhu Kur'ânen arabiyyen lealleküm ta'kılûn (ta'kılûne)."

"Muhakkak ki biz *(esmâ-ülhüsnâ'nın işaret ettiği insanın hakikatindeki mertebeden-ilim mertebesinden bilincine)* aklınızla değerlendiresiniz diye onu **A-Rab-ca** bir Kuran **(okunup kavranabilecek metin)** olarak inzal ettik..."

Bu kelime aynı zamanda "Açıklaması, açıkça söylemesi açısından ona karşı cevap verdim" anlamına da gelir ve bir kullanımında şöyle geçer: İmama/ öndere **kötü bir söz söylediğinde**, fiilde bulunduğunda sözünün ve fiilinin kötü, çirkin olduğunu **gösteriniz** veya **bildiriniz**...

10 Ki o daha önce hiç görülmemiş-kullanılmamış türden bedenler eşlerine âşık (dünyaya birbirine düşman olarak inen, insanı maddeye yönelten hayvani beden karşıtı olarak, insan şuuruna sahip bilince, özelliklerini itirazsız yaşatan) ve yaşıtlardır (bilinçle birlikte var olmuştur)
http://www.kuranmeali.org/56/vakia_suresi/37.ayet/kurani_kerim_mealleri.aspx

RAD Suresi 37. Ayet

Gök Gürültüsü Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 37. İşaret

"Ve kezâlike enzelnâhu ***hükmen arabiyyâ (arabiyyen)*** *ve le initteba'te ehvâehum ba'de mâ câeke minel ilmi mâ leke minallâhi min veliyyin ve lâ vâk (vâkın)...*

"İşte biz onu A-Rab-ca bir hüküm olarak inzal ettik... Yemin olsun ki, sana gelen ilimden sonra onların kuruntularına tâbi olursan, senin Allah'tan ne bir Veli'n, dostun ve ne de bir koruyanın olur."

Yüce Allah'ın bu sözlerindeki **arabiyyu** çeşitli görüşlere göre:

1. Hakk'ın hak, batılın da batıl olduğunu söyleyen ya da bu hükmü veren ve sözü fasih, açık düzgün veya anlaşılır olan (bir hüküm olarak indirdik) anlamındadır.

2. Şerefli, yüce ve kerim (bir hüküm olarak indirdik) anlamındadır.

3. Azarlayan ya da bir sözün ve fiilin kötü çirkin olduğunu bildiren bir hüküm olarak indirdik anlamındadır.

4. Kendisinden önceki hükümleri nesheden/kaldıran bir hüküm olarak indirdik anlamındadır.

5. Ve başka bir görüşe göre Arap olan bir peygambere nispet edilerek böyle denmiştir.

Arab kelimesinin sayısız manasına bakıldığında ayetlerde kastedilen içerik bu manaların sadece biri değil, hepsi birden dahi olabilir.

Yine bazı çevrelerde söylendiğine göre Ya'rub-Süryaniceyi A-Rab-caya aktaran ilk kişi olduğu için kendisine yaptığı işin adı verilmiştir. Allahu 'alem bi muradihi bihi... A-Rab-ca yani çöl yolcusunun, bedevinin lisanı muazzam bir dildir.

Dünya çölünde kendi *aslına* dönmek isteyen yolcunun onu yaratan ve onun varoluş sebebini bilen Rabb'inden kılavuzluk alıp **iz sürerek** kaybolup susuzluk ve açlıktan ölmeden **kendi aslına** varması yolculuğu, Kuran lisanında sizin "hikâye" olarak adlandırdığınız **kıssalarla** anlatılmıştır.

"Kıssa", kasas-kss; "kısaca ve özetle" anlamına da gelen bu kelime, cahiliye A-Rab-casında "çölde yolunu bulabilmek için, bulunduğu yerden önceden geçmiş olup varışı bulabilmişlerin kumda bıraktığı ayak izlerini takip etmek" demektir.

Şu lisanın (A-rab-canın) güzelliğine bak!...

Bu mana evrilerek kıssa; nesilden nesile tekrar tekrar anlatılan hikâyeler manasına bürünmüştür.

Tâbi olmak-tâbiin ise, yolunu *(istikametini)* bulup çölde kaybolmaktan kurtularak hayatta kalabilmişlerin ayak izlerinin *içine* basmak suretiyle aynı yolu kat etmek ve varılması gereken yere, *"asli yuvasına/hakikatine"* varmak demektir.

Özetle A-Rab-ca size şunu işaret eder:

Ey insan... Ey unutan... Her biriniz dünya çölünde bir serabın, bir hayalin peşinde kaybolmuş varlıklarsınız.

Ta ki o serabın **aslı** olan, gölgesinde kaybolduğunuz hak-ikate uyanmadıkça!

Artık uyanın!

TEFEKKÜR

–*Muribun* başka bir anlamıyla "Arap atı sahibi" demektir. Bu kullanımı itibarıyla uyuz sahibine *mucribun* dendiği de söylenir.

Arab... Arab-a... Binek... Esma'nın bindiği *beden bineği* mana ve kavramları... Seni göçebe gibi oradan oraya taşıyan şeye ***araba*** denmesi...

Ne ilginç değil mi?

Allah seni her yerden çağırıyor... Nereye mi? Sana...

Sistem'i anlaman çok önemli... İçinde yaşadığın Sistem'in kurallarını bilmen dünyada neden var olduğunu ve ne yapman gerektiğini fark etmeni sağlar... Böylece sana Hayat'ın **aslı'nı** verir.

Vahiy hayat olduğuna göre insan ancak vahyi anlamaya, uygulamaya başladığında hakiki anlamda yaşamaya başlar. O zamana dek ise ancak ölü hükmündedir...

Birkaç dakika mı, saat mi, gün mü geçti bilmiyorum. O kafeteryada karşımda ne eski ne de yeni diyebileceğim kıyafetler giymiş, yaşını pürüzsüz cildinden dolayı tahmin bile edemediğim Misafir-im oturuyordu. Uzun zarif parmakları vardı. Her an hâlden

hâle giren sureti yüzünden onu tarif bile edemiyordum. Ne uzun ne de kısa boyluydu ama bazen, konuşurken, sanki başı tavana değiyor, sadrı herkesi içine alıyordu. Ani rüzgârlarla coşabilen sakin bir deniz gibiydi...

Kimi zaman onu Allah dostlarından birine benzetiyordum. Tam da o anda kime benzetildiğini anlamış da beden suretine hükmetmişçesine bambaşka biri gibi görünmeye başlıyordu gözlerime...

Klasik sorusu geldi:

–Nerede kalmıştık?

Ve yine klasik durum; ben daha ağzımı bile açamadan kendi kendine sorup kendi kendine cevaplama hâli...

–Hımmm... Hah! Hatırladım! İllüzyondan kurtulmak için gerçekleşmesi gereken *beden kalıbının kırılması* nasıl mümkün hâle gelir, konusundaydık. O zaman dinle; **Nefis tezkiyesi** *(bilinçaltı temizliği)* için *"zikir-ilmihâl-salih-amel-nefes"* metotlarının hepsinin bir arada yapılması gerekir. Geçmiş nesiller ve yanlış öğretiler aracılığıyla bilinçaltınıza nakledilmiş yanlış kayıtlardan bağımsız hâle ancak böyle gelebilirsiniz. Tüm o kayıtlar **bilinçaltınıza** bilgisayar tabiriyle **indirilmiş, yüklenmiş,** sizde birer **program** hâline gelmiştir.

Bedeninizde siz farkında bile olmadan otomatik olarak oynatılan programlar...

Meselenin hassasiyetinden ötürü olsa gerek ciddi bir tavra bürünerek devam etti Misafir:

–Ama bunlar, sadece teknik meseleler değil. Sizde bir de kurs meselesi var, tasavvuf kursu... Ne derece ehil olduğunu bilmediğiniz kendisi derviş ya da hâl ehli olmayan ehliyetsiz kişiler çeşitli esmalar vererek sizi *oldum* zannettirebiliyor! Üstelik maddi karşılıklarla...

Ne tuhaf!

Öyle kolay mı ya HU! Bu iş sadece kitaptaki bilgiyle olsaydı herkes evliya olurdu.

İlahî müfredat ve eğitim öyle işlemez. Allah her kuluna **gereken** bilgiyi öğretir ve talim ettirir. Bal yapmak için yaratılmış arıya bir karıncayiyenin görevleri öğretilmez. Çünkü gerek yok... Yaratılma gayesi o değil ve o amaç için halk edilmiş başka bir varlık hâlihazırda zaten var!

Herkes kendindeki hakikati gerçekleştirmek için burada. Dolayısıyla hâl'e dönüşmeyen ilim yalnızca yüktür.

Tasavvuf (saflaşma öğretisi) sadece ilim değil **"hâl'e dönüşmüş amel"** olarak da gerçekleşmelidir. Bir hususu ilmen öğrendiğin gibi onu hâl olarak da giyinmeyi becerebilmen gerekir, hâl etmeyi de hâl ettirmeyi de içselleştirebilmen...

Yani yaşamayı ve yaşatmayı hedefleyeceksin.

O yüzden, istediğin kadar kurs al, onu al bunu al! Hatta hakikatini öğrenmek isteyen ama parası olmadığı için bu kurslara gidemeyen kardeşlerinin gidemediği en üst seviye derslere gitme şansını yakala! Sistem o kadar basit değil ve de öyle çalışmıyor! İyi ki de öyle çalışmıyor! Çünkü Allah'ın çok adil! Elhamdülillah!

Yalnız maddi imkânlarına dayanarak hakikat ilmine ilişkin kurslar/dersler alıp profesör bile olsan, Yaratan'ın, hastanede özene bezene nefsinden her türlü feragatle annesine bakan ve değil kursa gitmeye, yemek yemeye zar zor maddi imkân bulan ilkokulu hasbelkader bitirmiş bir kişiyi bir anda **marifet ilmiyle** şereflendirip senin öğretmenin hâline getirebiliyor. Hakikat ilminde bunun örnekleri çoktur.

Bir papağan gibi esma-ül hüsnayı ezberlemek, o manaları lafızdan kalbe indiremedikten sonra sana ne sağlar ki? Sabır esmasının manasını kurslarda, orada burada bir güzel öğrenip daha o kurstan çıktığın an dışarıda arabanın önüne arabasını park etmiş adama *"Sen niye buraya park ettin?"* diye bağırmaya başlarsan, öğrendiğin ilmi içselleştirememişsin,

onu amel edip hayatın içinde yaşayamamışsın demektir... Hâl edinmediğin o ilimse fayda vermediğinden ancak sana **yük** olur ve seni **dönüştürmez!**

Misafir bir an durdu ve ciddiyetle bana baktı.

– Peygamberimizin (s.a.v.) arkadaşlarına ne denir?

–Sahabe, dedim.

–Peki, sahabe nedir? Ne demektir?

–Kelime olarak soruyorsanız ***sohbet ehli, ilim sahibi*** *ve...*

–Ve?

–Dönüşen... "Dönüşen" demektir.

–Evet, **Sahabe** kelimesi "hakikat ilmini alıp sohbeti dinleyen ve öğrendiklerini iç ve dış âleminde *(enfüste ve afakta)* uygulamaya çalışan dönüşür" manası ve işaretini taşır.

Güzel...

Başını sallayarak ekledi:

–Sebbeha lillâhi mâ fîs semâvâti vel ard ve huvel azîzul hakîm.

–Hadid Suresi birinci ayet/işaret, dedim.

Hadid Suresi 1. Ayet

Demir Tasavvuru/Öğretisi/Bilinci/Telkini 1. İşaret

"Sebbeha lillâhi mâ fîs semâvâti vel ard (ardı) ve huvel azîzul hakîm (hakîmu)."

"Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih etmektedir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

Misafir dans eder gibi kollarını savurdu...

–Muazzam, müthiş, olağanüstü! Şu akışa bak. *Sebbeha*, çok ilginç bir kelime, **sabah** gibi...

Sebbeha: SBH kökünden kaynaklanan ve **hareket etti, merkezinden hedefine doğru yol aldı** anlamına gelen bir kelimedir. Tabii senin de ilk kitabında bahsettiğin **yüzme** anlamının yanında... Daha ne anlamları var da aklınız almaz!

Yüzmek, başını suyun üzerinde tutarak yüzmek anlamına gelir bu kelime ve...

Sesi titredi.

–İnsanın başını o suyun yüzeyinde tutan sadece Allah'tır...

Her bir kelimenin yüzlerce manası yüzlerce içeriği var ya Rabbi... Sen ne güzel, ne Alîm'sin...

Sebbeha, bağından sıyrıldı, tutulduğu yerden bırakıldı anlamına gelir.

Kadim dillere ait bir özellik olan, bir kelimeyi ters çevirdiğinde anlamın da tam tersi manayı vermesi bu ilginç kelime için de geçerlidir.

Kelimeyi ters çevirdiğinizde ilginç şekilde içerik de ters döner ve SBH: "merkezinden hedefine doğru hareket eden, yol alan" anlamı bunun tam tersini ifade eden HBS: "hapsetti- habese, hareketsiz bıraktı, tuttu, mahkûm etti" manasına dönüşür.

Bu mantıkla baktığında ayette şu işareti görürsün:

Göklerde ve yerlerde ne varsa her biri sadece ve sadece **Allah'ın adına hareket eder**.

Allah tarafından düzenlenmiş ve programlanmış bir **eğitim-terbiye dershanesi olan bu âlemde her varlık, merkezinden hedefine giden bir ok gibi Allah adına ol'ması ve yapması gerekene doğru yol almaktadır**. Müthiş bir hakikati ifade eden "BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM" kelimesinin anlamını teyit edercesine...

Örnekle açarsak; **tefsir kursuna yetişmek için** yolda arabanla makas atıyor, güvenlik şeridini ihlal ediyorsun! Neden, çünkü A-Rab-ca tefsir kursuna gidiyorsun ve geç kaldın! Öncelikle, yaptığın bu hatalı hareketler, öğrenmekte olduğun yeni ilimleri hâlâ **amel** etmediğin, **hâl** olarak yaşamadığın dolayısıyla da hâlâ anlamadığını gösterir!

Bu noktada aslında tek hakiki mürşit olan Allah'ın (rehberin-eğitmenin-yetiştiricin) kursta ya da kendi kendine öğrendiğini **zannettiğin** "sabır esmasını" *(yeni öğretini)* nasıl uygulayacağını ölçerek sana öğrendiklerini talim ettirmeye/uygulatmaya başlar ki öğrendiğin yeni ilmi **hâl** edinesin!

Nasıl mı?

Rabb'in ilmen öğrendiğini zannettiklerini hâl'en nasıl uyguladığını göstermek için, o anda trafikte dünyanın en acemi şoförü **tecellisi** ile etten kemikten bir kılığa bürünerek **sana** önündeki arabadaki son derece gıcık, son derece ağır araba kullanan, üstelik sürekli dikiz aynasına bakıp makyajını tazeleyen bir kadın sürücü gibi görünmeye başlar. **Sabır öğretisini talimin** böylece ölçüme girmiştir.

Her okul böyle değil midir? Bir üst sınıfa (bilince) geçebilmek için, o bilinç seviyesinde öğretilenler kişide yerleşmiş mi diye muhakkak sınavlarla ölçülüp sınanmaz mı?..

Bu eğitim ve talim, Rabb'inin *(terbiyeci ve eğiticinin)* takdiriyle sendeki zaafların ve kapasitenin boyutları, yönlerine göre birçok şekilde olabilir... Sabır öğretisi üzerine eğitimin bir olayda Rabb'inin *en sevdiğin kişideki tecellisi üzerinden* olabilirken, öte yandan başka bir metotta bu sefer en hazzetmediğin kişinin başına patron olarak getirilmesi ile olabilir. Böylece kendini kontrol etmeyi öğrenmen, her yer ve herkestekinin aslında yalnızca Rabbî tecelli olduğu hakikatini içselleştirip Yaradan'dan ötürü sevebilmeye çaba göstermen hedeflenmiş, planlanmış ve uygulanmaya konmuş olabilir!..

La ilahe illa Allah! Kime neye kızıyorsun, şu âlemde O'ndan başka biri yok ki!

Rahman Suresi, 1 ve 2. Ayetler
Rahman (Olağanüstü Şefkatli ve Merhametli)
Tasavvuru/Bilinci/Telkini 1 ve 2. İşaretler

"Er Rahman... Allem el Kur'an..."
"Rahman, Kuran'ı öğretti..."

Allem/Talim; öğrenmenin bir **süreç ve tatbikle** olduğunu işaret eden yine harika bir kelime seçimi...

Unutma, varoluş hakikatini yalnız "öğrendiklerinin sana tatbik ettirilmesiyle" gerçekleştirebilirsin. Ancak o **tatbikat** (Kuran'daki tabiriyle **talim**) senin değil Rabb'in olan **Allah'ının metotlarıyla** olur ki seni hakiki manada saflaştırabilsin...

İhlas; halis, saf ve samimi bir arınmayla gerçekleşebilir. Aslında **geçmiş zamanda ve sadece tahmin ve yorumlara göre yaşayan beyninin** seni kapattığı *sanal kafesi* ancak Peygamberinden (s.a.v.) gelen öğretilerin uygulaması, Hak dostlarının rehberliği ve tasavvuf teknikleriyle kırabilirsin *(görme-duyma-tatma gibi nice algı kafesini)*...

Bak-Ara Suresi, 151. Ayet
Özünü Arama Tasavvuru/Öğretisi/Bilinci 151. İşaret

"Kemâ erselnâ fîküm resûlen minküm yetlû aleyküm âyâtinâ ve yuzekkîküm ve yuallimükümül kitâbe vel hikmete ve yuallimüküm mâ lem tekûnû ta'lemûn (ta'lemûne)."

"Nitekim kendi içinizden/aranızdan size ayetlerimizi okuyan, sizi her kötülükten arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik."

Sizi her kötülükten arındıran, Kitap ve hikmeti *(hakikat ilmi ve onu uygulamayı)*, bilmediklerinizi öğreten bir peygamber gönderdik!

Size ayetlerimizi okuyan *(işaretlerimizi gösteren)* bir peygamber...

Allah'tan sonraki öğreticiniz; Yaşayan Kuran...

Kuran'ı ancak *onu* tanıyarak hakkıyla anlayıp yaşayabileceğiniz bir *Resul*...

Sizi **temizleyen** bir elçi... Demek ki temizlenmeniz için onun öğretileri ve uygulamalarına ihtiyacınız var.

Ve...

"Kendi içinizden, Kendi aranızdan"...

Demek ki o, **hâlâ** Aranızda... Demek ki o hâlâ "içinizde"... Hem afakta hem enfüste!

Çünkü Allah asla yalan söylemez.

Sadece ve sadece sana asla yalan söylemeyen ALLAH'INA GÜVEN...

SADAKALLAHULAZIYM...

VE ALLAH DOĞRUYU SÖYLEDİ, DENİZ.

HER ZAMANKİ GİBİ...

MİSAFİR'DEN ESMA ÇEKMEYE İLİŞKİN:

Allah'ın 99 **(aslen sonsuz sayıdaki)** esmasını **ve sıfatlarını** öğrenen cennete gidecek, meselesini doğru anlaman çok mühimdir.

Bu, her tür kötülüğü yap sonra 99 esmayı çek, **sıfatları say**, cennete gidersin demek değildir.

O kadar kolay değil ve bir tek akıllı da **siz değilsiniz** dünyada. Allah ismi Allah'ın zatı yanında tüm esma ve sıfatların birleştiği bir makamı ifade eder.

Yani Allah seriulhisab'tır dendiğinde Allah'ın zatının kurduğu **Sistem'in** özelliklerinden bahsediyorsundur. Kısaca sen bu **sıfatı** zikrederken şöyle diyorsundur:

"Rabb'imin kurduğu sistem/evrensel düzenek seriulhisab"dır...

Tercüme ederek bakarsak bu anlatım:

Allah'ın kurduğu "sistem", hesapları seri hâlde tutan ve gerçekleştirendir, demektir.

Şimdi diyelim ki sana verilen bir zarardan dolayı mustaripsin. Birileri de sana diyor ki: Kuran'da geçen ve Allah'ın hesapları çabuk tuttuğunu işaret eden "Seriulhisab" diye bir sıfatı vardır...

İbrahim Suresi 51. Ayet, İbrahim Bilinci 51. İşaret

"Li yecziyallâhu kulle nefsin mâ kesebet, innallâhe serîul hısâb(hısâbi)."

"Allah, herkese kazandığının (yaptığının) karşılığını verir. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir."

Sen bu ayeti ve sıfatı bolca ya da şu kadar sayıda tekrar et ki, o kişi de sana verdiği zararın hesabını versin!

Allah'a ait bir esmayı ya da sıfatı defalarca zikretmen, Rabb'inin olağanüstü bir adalet ve ilimle kurduğu sistemde frekans seviyesine göre belirlenmiş bu **arama hattını** defalarca **"araman"** demektir.

Neden mi, çünkü her esma ve **her sıfat** hem bireysel hem bütünsel hem Celalî hem de Cemalî tecellisi ile tezahür eder!

Şöyle düşün, birilerinin sana verdiği zararın hesabını vermesini istediğin için Rabb'ine ve O'nun kurduğu **sistem'e** başvurdun ancak sende de başka birilerinin hesabı olduğunu unuttun!

İşte o noktada **sistem** senin birilerinde kalan hakların yanında birilerinin de sende kalan haklarının hesabını "sana" sormaya başlar ki vay hâline! Hakikat ilmin olmadan, her şeyden önce **temizlenip saflaşmadan** böyle işlere girmen; çeşitli acı, hastalık ve sıkıntıları kâinatın olasılık denizinden birer mıknatıs gibi çekmene sebeptir! İlim ve oluş eksikliği ile neyi kurcaladığını bilmeden iyi bir şey yapıyorum sanırken kendi ateşini yakan insan olma ihtimalin istediğin sonuca ulaşmandan daha fazladır! Her zaman!

Bunu söylediğim çoğu insan şöyle bir duraksıyor. Vallahi ben hayatım boyunca kimseye bir zarar vermedim ya da en azından "bilerek" zarar vermedim, benim kalbim çok temizdir kime ne zararım oldu ki korkayım, diyor!

Ah insanoğlu, ne kadar da cahil. **Ben** demeyi ve nefsini temize çıkarmayı ne kadar da seviyor. Koskoca

Peygamber Hz. Yusuf bile "Ben nefsimi temize çıkarmam" demişken insan; kendi nefsini, ailesi ve tüm sevdiklerinin nefsini temize çıkarıp dokunulmaz kılmaya ne kadar da meyilli...

Melekler gibi -*amel bazında*- sabit bir idrakte yaratılmış olmadığını ve derecât/derekât denilen olumlu ya da olumsuz yöndeki derecelerde yücelip düşme ihtimali olan bir varlık olduğunu nasıl da unutabiliyor. İnsan...

Oysaki gaflet ve uyku iki türlüdür; biri "ruhsal" diğeri ise entelektüel yani "ilmi" anlamdadır... Hakikat ilmiyle her ikisi üzerinde de çalışmak gerekir...

ÖZ-NE?

Misafir o kara delik gözleriyle bana baktı ve sordu:

–İnsan geçmişte yaşar da ne demek?

Be... demeye kalmadan kendi konuşmaya devam etti. Evet, söylemek istediklerim olduğunda -çekindiğim için- fazlaca konuşamıyordum ama "bileni" dinlemekten daha güzel bir ibadet de var mıydı?..

Özetle durumumdan son derece mutluydum...

–İnsan beyni, gerçekliğini her an yeniden "inşa" etmektedir.

Yani, şu gördüğün renkler; kahve, çay, pasta kokuları bunların hiçbiri aslında **dışarıda** değil. Renk, koku, tat... Hiçbiri...

Gerçeklik kavramı çok tuhaftır. Beyin zıtlar içinde algılarını karşılaştırmak suretiyle bir illüzyon, bir gölge yaratır ve olan biteni bu şekilde anlamaya çalışır.

Sana belki ilginç gelebilir ama İngilizcede **gölge** anlamına gelen ***shade*** *(şeyd)* kelimesinin ***şehade*** kelimesiyle ilgisi bile olabilir.

Merriam-Webster[11] A-Rab-cadan İngilizceye birçok kelime geçtiğini ifade eder. Bana sorarsan bu kelimenin de onlardan biri olması gayet mümkün...

Çünkü az önce **mizansen** meselesinde değindiğimiz gibi aslında **şahit** olduğun sadece **"gölgeler"dir.**

Sen... ***Scene***... Sen de bir gölgesin... Ve de bir perde...

Sen de bir sahnesin, herkes de...

Peygamberimizin (s.a.v.) Rabb'inden "Allahım bana **Eşyanın Hakikati'ni** göster" talebi;

Allahım, ben sadece algıları kısıtlanmış bir gözlemciyim... Şu anda *eşya* diye gördüklerim sadece *asli Varlığın (Sen'in)* esma ve sıfat tecellilerinin gölgeleridir... Eşyanın hakikatini yalnız sen bilirsin. Ne olur gördüklerimin hakiki mahiyetini bana da göster, demektir.

Allahım bana **Eşyanın Hakikati**'ni göster, hadisini telaffuz ederken sizler;

Allahım içinde bulunduğumuz boyut ve algıda her şey âdeta Hacivat-Karagöz perdesinin önü gibi. Ben, bu perdenin arkasında bulunan ve gölgeleri *oynatan o Tek eli* bilmek istiyorum. Bana varlıklarının ve benim kendi hakikatimi göster ki gözlemleyeyim, seni ve kendimi hakkıyla tanıyayım, diyorsunuzdur âdeta...

Efendimiz (s.a.v.) her hareket, söz ve davranışını model olarak alman gereken, her şeyi Allahımızdan sonra en iyi bilen, çünkü Allah ism-i Resul'ü olan yegâne hakiki insan-ı kâmil ve yegâne hakiki kuldur.

Hatalar yapmış onca bilim insanının söylediklerini vahiy ve kendilerini de haşa Tanrı gibi dikkate alırken, hakikatleri

11 Kimileri İngilizcenin pek çok kelimesinin Ding-Dong teorisi ya da farklı dillerde ses benzerliğinden kaynaklanan onomatopoeia ile oluşturulduğunu ve bu yüzden A-Rab-cayla benzerlik gösterdiğini söylemeye çalışsa da işin aslı sadece bu değildir.

en iyi bilen tek *hakiki kul* olan Peygamberimizi (s.a.v.) göz ardı etmek ilginç bir cehalet türü.

Beyniniz ışığı gölgeden bağımsız yorumlasa da Pirin Muhyiddin İbnü'l Arabî Hazretlerinin sözünü unutma: "Gölge **hakikat**'te Zat'a bağlıdır, ayrılamaz." O hakikat olmazsa o gölge olmaz.

Ama beynin böyle algılamıyor tabii.

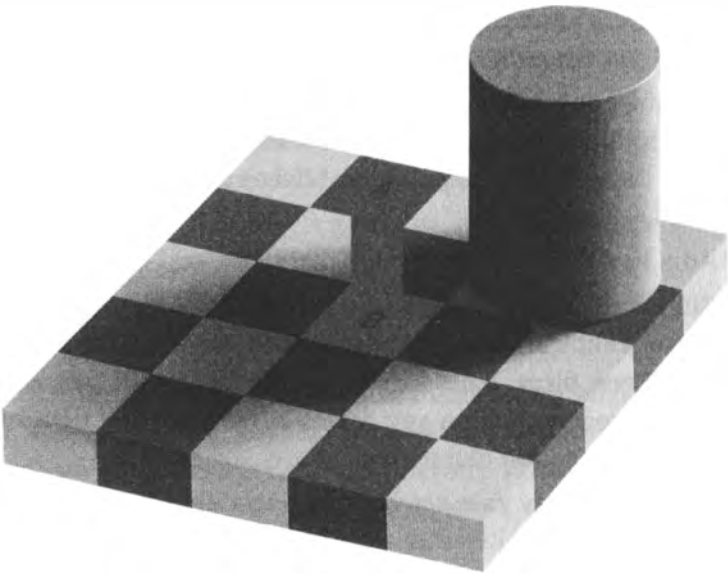
Çünkü illüzyon/yanılsama halindesin ta ki **uyanıncaya** bedensel kalıbının sınırlı algılarını kırmanın ifadesi olan **ölmeden önce ölme** hâline erinceye kadar. Senin **gerçeklik, benim gerçeğim** dediğin şey dışarıda olandan çok **beyninin içinde olan inşaatla** oluşuyor.

Aslında her şey yalnızca beyninin içerisinde sürekli hâlde olan üç boyutlu bir inşaatla olup bitiyor.

Son dönemlerde nörologlar beynin insanı nasıl yanılttığına ilişkin çokça görsel örnek kullanıyorlar.

Gösterilen resimlerde beynin -gölge algısından dolayı- birebir aynı olan renkleri dahi, "Gölge var dolayısıyla bu nokta diğerine göre daha koyu renkte olmalı" gibi yorum ve çıkarımlarla kişilere farklı şekilde algılattığı, konu ile ilgili yapılan çeşitli çalışmalarda ortaya konmuş.

Beyniniz, daimî bir beklenti ve öngörü içindedir. Temelde kendi tahmin ve yorumlarından öte olmayan algılarını -kendi sınırlı kalıplarıyla- sizlere **gerçek** adı altında sunup durur...

A ve B kareleri aslen aynı renkte olmasına rağmen resme baktığınızda sizler bu iki kareyi beyninizin "Burada gölge var, dolayısıyla burası daha koyu renkli olmalı" yorumu sebebiyle farklı renklerde algılıyorsunuz.

Gölge algısından kaynaklanan renk değişimi ya da belirli ögelerin üst sınır hızında hareket etmesi halinde, beyninizin sizleri kendi "yorumlarıyla" maniple ettiği ve "gerçek zannettiğiniz görüntülerin" aslında beyne ait birer **en yakın tahmin** ve **yorum** olduğu artık çok net olarak bilinen bilimsel saptamalardan...

Hani her biriniz "Gözümle gördüm, gerçek bu!" vs. diyorsunuz ya, bilim insanları soruyor:

Hangi **gerçek**?

Kendi beklenti, öngörü, yorum ve bilinçaltı programlarıyla sizi apaçık kandırabilen bir beyinin gerçeği mi?

Kapkaranlık ve sessiz bir yer olan insan beynine doğrudan doğruya herhangi bir renk ya da ses girme ihtimali bile

yokken, beyninin görmediği bir dış dünyayı nasıl oluyor da deneyimleyebiliyorsun?

Işık algın (ışık fotonları), ses algın (hava basınç dalgaları) gözden ve kulaktan giriş yapıp beyninde elektrokimyasal sinyallere dönüşüyor.

Sure kelimesi, "kavram-bilinç-menzil-öğreti-telkin ya da tasavvur" demektir ve muhakkak ki dahası... Her surede sana kâinatı **oku**'manın *(tasavvur etmenin)* metotları öğretiliyor. Bakara, Enam, Ankebut gibi başlıklarla adlandırılan bilinç-kavram-öğretilerin içerikleri "Sistemi tanı, ona adapte ol ve onu tekâmül sürecin için kullanmayı öğren" diye sana **işaretlerle** sunuluyor. Yaradan'ınla ve O'nun senin için hazırladığı **Sistem**'iyle "ünsiyet" kur da böylece ilahî hakikatini gerçekleştirebil diye...

Ne de olsa **insan** kelimesinin bir diğer anlamı da "ünsiyet kuran"dır...

Özetle sana:

1. Kendini, sistemi ve sistemin kurucusunu tanı
2. Sisteme ve varlığında bulunan ilahî hakikatine adapte ol
3. Teslimiyetle hakikatini, kendini gerçekleştir, deniliyor.

Algıların tarafından edinilen sinyaller beynin yoğun ve sık sinir ağları (*nöronlar*) içinden geçerek seyahat ediyor. Beyninizde aşağı yukarı 100 milyar nöron olduğu söyleniyor...

Hayatının her saniyesinde beynindeki her bir nöron diğer nöronlara onlarca, yüzlerce, binlerce hatta milyonlarca sinyal/elektriksel titreşim yolluyor ki bu da senin "gerçeklik algını" yaratıyor. Elbette ki milyonlarca yıllık bir evrimin, tekâmülün sonucunda...

Sen bunları zaten biliyor olmalısın! Peki, bildiğin şeyleri sana niye anlatıyorum biliyor musun?

–Niye, dedim sessizce...

Çekinerek Misafir'e baktım...

–Beni kitabına koyacaksın da o yüzden! Bilmeyenler için aydınlatıcı olmak lazım.

Gelecekte gördüm!..

Bakarsın ben de senin sayende magazinsel ve ünlü olabilirim ha? Ne dersin?

İyi de olur, siz insanlar ünlülere pek bir meraklı oluyorsunuz zira!..

Dondum. Misafir dalga mı geçiyor espri mi yapıyor anlayamadığım bir yüz ifadesiyle gülümsedi daha doğrusu "sırıttı!.."

–Ha. Bunları sana söylüyorum çünkü sen az çok bir şeyler anlıyorsun. Yoksa başkasına söylesem...

–Deli der, diyerek tamamladım sessizce...

Misafir'in söyledikleri... "Gelecekte gördüm!" yorumu...

İçinde bulunduğumuz duruma karşı şaşkın olmadığımı söyleyemezdim. Bununla beraber duvardan geçen, boyut atlayan, biiznillah tayy-i mekân/bast-ı zamanla âlemleri gezen Hak dostları, anlatımları ve gösterdikleri kerametlere aşinaydım. Yakın çevre ve ailede insan ve kâinatın mucizevi gizemlerine ucundan da olsa şahitlik etmiş olmak, pek çok şeyi "acayip" görmekten alıkoyuyordu beni.

Daha da ötesi hayat içinde yol alırken her şeye kadir olan Allah'ını tanıman arttıkça, hakikatin aslen "bunlar" olduğunu fark edebiliyordun. Masalların gerçek, gerçek zannedilenlerinse masal olduğunu...

Birkaç gün önce, "Dünya artık çoğunlukla materyalist bakış açısına bürünmüş insanlarla dolu. Bu konuları anlattığınızda onlar ne düşünüyorlar? Yoksa sizlere gerçekçi değil, hayalperestsiniz mi diyorlar?" diye soran materyalist akışın tam merkezinde çalışan arkadaşım Sinem'e, "Yo, aslında hakikati bilen için mesele tam tersidir. Biz hakikatteyiz. Asıl hayalperest bu hayal dünyayı gerçek zanne-

dendir. Aslı hayal olan şu dünyayı gerçek zanneden **dünyacı** *hakikatte ne olur? Hayalci! Yani hayalperest!" dediğim aklıma geldi...*

Hakikatler, onları olağanüstü ya da bilimkurgu zannedenlere Selam dedirtiyordu.

Sohbetimizin başından beri tüm konuşulanları kendi içimde düşünürken; olduğumuz yerden, dünyadan hatta hayattan kopmuş da sanki uzayda savrulur gibi bir ruh hâline bürünmek üzereydim ki Misafir sesini yükselterek âdeta beni silkeledi.

–Oysa onlar olağanüstü Rabb'inin sana olağanüstü lütuflarıydı. Fakat sen kendini beden kabrine kilitlemeyi seçmiştin, ey potansiyel insan!

Kürsüden bir topluluğa seslenir gibi bana döndü.

Göz ucuyla garson getirdiğinden beri henüz dokunmadığım çay bardağına baktı. Sesini az öncekinden biraz daha alçaltarak konuşmaya devam etti:

–Mike May... Üç buçuk yaşındayken kimyasal bir patlama sonucu görme kaybına uğruyor...

–Ah, dedim kontrol edemediğim bir tepkiyle...

Evet, der gibi düşünceli bir şekilde başını salladı.

–Rabb'inden May'e nasıl bir lütuf ki, görmesini engelleyen fiziksel hasar olaydan tam 40 yıl sonra bilim insanları tarafından uygulanan kök hücre tedavisiyle biiznillah gideriliyor.

Ancak bu sefer de beklenmeyen başka bir şey oluyor.

Mike sanılanın aksine yeni durumuna hemen adapte olamıyor!

Görmeye başladıktan sonra beyni görüntülerin bombardımanı altında, onu bir o tarafa bir bu tarafa savururken, âdeta deliye dönüyor. Mike, 40 yıl görsel anlamda her şeye kapalıyken birdenbire başlayan sel gibi bir görsel bilgi akışı içinde öylece kalakalıyor. Eşyaların uzaklıkları ve derinliklerini kavramakta, hatta gözlerinin açılmasına son derece mutlu olan oğlunun yüz ifadelerini bile **oku**'makta o kadar zorlanıyor ki bununla nasıl baş edeceğini bilemiyor.

–Nasıl? Neden ki, dedim şaşırmış bir şekilde...

Misafir "Bekle" der gibi eliyle işaret ederek devam etti:

–Mike May örneğiyle beynin görsel bir gerçeklik yaratabilmesi için sadece görsel bölgelerinin değil, pek çok alanının da aynı anda çalıştığı çok daha net olarak anlaşılıyor.

Demek istediğim beyin, "bir vizyonu/görüntüyü görsel bölgeyle ilintili alanlardan gelen tüm bilgileri aynı anda birleştirmek" suretiyle oluşturuyor ya da "yorumluyor".

Yine başka bir deneyde sağ ve solunuzda olarak algıladığınız her şeyin yerinin beyindeki algısını değiştiriyorlar. Bu yer değiştirme için denekler az önce bahsettiğim sanal gerçeklik gözlükleriyle yaşamaya başlıyorlar.

Neticede her şey **algıya** dayandığı için kişinin nöron iletişim ağlarındaki kavrayışı doğal olarak toptan değişmeye başlıyor. Beyin yeni duruma adapte oluncaya kadar sıkıntı çekiyor, özellikle ilk hafta... Ancak onun en önemli ve asli görevlerinden biri "dengeyi sağlamak" olduğu için kısa sürede farklı bir kavrayış metodu geliştirerek mevcut duruma uygun yeni bir gerçeklik inşa etmeye başlıyor.

Çok uzağa gitmene gerek yok, bebekleri düşün. Hatta yavru kedileri... Yapılan bazı çalışmalara dayanarak, göz sinirlerinin gelişimini tamamladıkları sürecin özellikle ilk altı haftası içinde sadece paralel çizgiler olan bir oda ve çevrede büyütülen yavru kedilerin daha sonra dikey çizgileri tanımlayamadığı çünkü algı sistemlerinin ona göre gelişmediğini söyleyenler var.

Görme yeti ve algılarının kullanılmasını sağlayan "yollar" insan beyninde daha bebeklik dönemindeyken oluşturuluyor. Çünkü görme olayı sadece gözlere değil bütün bedene ait bir deneyim.

Salvador Dali sineklere boşa mı sarmış... Bir de yakından göreyim bakayım yüzlerce "gözcük" nasılmış, diye merak ettiğinden bıyıklarına yağ sürer, sineklerin gelip bıyıklarına konmasını beklermiş.

Misafir gülümseyerek devam etti:.

–Karasinek! Adam değişik. Monet gibi... Bunlardaki görme şekli ve ışığa ilgi de Allah'ın Basir esmasının tecellilerinin cilvelerindendir belki de. Karasinekte altı göz ve göz yapısının bire bir aynı özelliklerine sahip 400 bin gözcük var!

Düşünsene...

–AllaHU Ekber, dedim hayranlıkla.

–Allahu Ekber ya...

Bu muazzam göz yapısı nedeniyle karasinek arkasını da görebiliyor, hem de üstün bir hızda! Sizin gibi değil yani. İnsan gözü saniyede 20 ila 50 açık-koyu renk değişimini ayırt edebilirken karasinekte bu, saniyede yaklaşık 200 defaya çıkabiliyor.

Kendini Rab zanneden Firavun'u uykusundan eden sinekler boş yere mi Eski Mısır'da cesaretin ve korkusuzluğun sembolü seçilmişler... Bir kere güneş değdiğinde kanatlarında gökkuşağının bütün renklerini görebileceğin o sinekler!..

Misafir yeniden sesini yükseltti:

–"Ey insanlar! Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin. Sizin Allah'tan başka taptıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar, hepsi bunun için toplansalar bile. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan kurtaramazlar. İsteyen de aciz, istenen de...[12]"

–Hawking'in "Büyük Tasarımı"nı beğenmedim, çünkü o bilmediği şeyleri bilmediği şeyler üzerinden **bilmeyene** anlatıyor!.. Ya da "anlatıyor-du" diyelim.

Misafir sanki aklına bir şey gelmiş gibi bana döndü. Garip bir sesle:

–Ne dersin sence ben de ***Hakiki Büyük Tasarım*** *diye bir kitap yazsam mı?!*

12 Hac Suresi/ Hac (Ziyaret, delil, kasıt, yönelmek, üstün gelmek) Tasavvuru/Öğretisi 73. Ayet/İşaret

Kahkahayı patlattı.

–Yok, dedim. Bence sizinkinin adı başka olsun.

Böyle bir cevap verip esprisine katılmamdan memnun olmuştu.

–Hımmm... Ne olsun bakalım?

Gözlerinden cevabımı merak ettiğini görebiliyordum.

–Bir gün çok derin tefekküre dalmıştım, dedim. Elime kâğıt kalemi aldım.

Tasavvuf diye okuduğum şeyin aslen yaratılış süreç ve hakikatleri olduğunu anlamaya başlamak, her şeyin hakikatinin gizlendiği yerin İslamiyet ve Kuran olduğunu fark etmek beni hayrete düşürmüştü.

Gözlemleyen nedir, diye sorduğumda cevabım geldi:

Anlasana artık **Deniz,** *bilim insanlarının tabiriyle* **Gözlemci,** *gözlemleyen, İslami anlatımdaki* **Şahit** *demektir, dedi kalbim...*

Eşhedü'deki o **Şahit, Gözlemleyen** *demekti.*

Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu.

"Gözlemliyorum (şahidim) ki her yerde herkeste ve elbette ki bende de olan yalnız ve yalnız Allahımdır, yani Allahımın tecellisidir ve Hazreti Muhammed (s.a.v.) de O'nun kulu ve elçisidir..."

Kuantum fiziğinde, ***gözlem/gözlemci*** *diye bir ileri bir geri durmadan bahsedilen kavram İslamiyet'teki* **şahit** *kavramıyla örtüşüyordu. Hatta İslamiyet'te Müslüman olabilmek için söylenmesi, aslen "kalben anlaşılması ve yaşanması gereken bilinci" ifade eden Eşhedü en la ilahe illa Allah ve eşhedü enne Muhammeden abduHu ve resuluHu anlatımı kuantum fiziğinde yer alan iştirak halinde yaratım ve tevhid meselelerinin bir cümleyle özeti gibiydi...*

Dogmalara, kalıplara sıkışmamış fizikçiler Kuran okumalı, bunu sufiler, etimologlar ve kesinlikle A-Rab-ca bilenlerle yapmalıydı. Kuran okuyan tasavvufla ilgilenen insanlar da fizik, nöroloji, biyoloji gibi zâhiri ilimlerle ciddi anlamda ilgilenmeliydi...

Çok şey kaçırıyorduk ve artık hiçbir şey kaçırmak istemiyordum zira buradan götürdüğüm idrak sonsuza dek içinde yaşayacağım ev kendimi ve Rabb'imi tanımakta tek ebedi yoldaşım olacaktı...

Canım Allahım... İrade, ilim ve kudretinden lütfettiğin bir şahit olarak kâinatta var olma sebeplerimi gerçekleştirmek istiyorum, demiştim kendi kendime.

Sonra kalemim başladı yazmaya:

Bir doğru iki noktayı birleştirir.

Oysa nokta sonsuzdur. Sen de ben de sonsuzuz... Bir kere var edildik ve artık ebediyen mevcuduz zira fizikten de bildiğin gibi var olan artık yok olmaz... Olamaz... Sonsuza dek var olmak üzere halk edildin, yaratıldın.

Peki, bunu sana bahşedene hiç teşekkür ettin mi?

Ah Deniz, ah...

Bu hayatın ***nesnesi*** *değil* ***öznesi*** *olman gerek. Bunun için de* ***ÖZ*** *ne bilmen.*

Adını bile ona göre koymuş Rab-ca sahibi.

ÖZNE... Öz ne?

Öz'ün ne?

O ve Sen...

Sendeki O...

Durdum.

Misafir-ime döndüm.

İşte o yüzden bence kitabın adı **ÖZ-NE?** *olsun.*

Misafir'in gözleri o an âdeta şimşek gibi çaktı...

–Oooo... ÖZ-NE?... Çok güzel! Kitabın adı aynen böyle olsun o zaman. Hatta bir bölümü de **özgüven** denen eksik tabiri düzeltmek için onun aslı olan "ÖZ-ündekine Güven olsun"...

Gülümsedi.

–Olsun, dedim ve ekledim:

Öz-Ne ve Öz-ündekine Güven...

NE VARSA ÂLEM'DE HEPSİ ÂDEM'DE

–Madde...

Mother, mader, matter, mater hepsi anne, rahim yani matristir... Bir anlamıyla ise **ağaç...** Bana sorarsan **yaşam ağacının** bir açılımı, bebeğin anne karnındayken içinde beslendiği plasentaya benzeyen yaşam ağacının...

Mother kelimesinin kısaltılmışı olarak kullanılan **mum** aynı zamanda **sır ve sessiz kalmak** demektir.

Acayip gizemler...

Ölçüm birimi olarak kullandığınız **metre** bile bu kelimelere dayanır, daha da ötesi maddenin ölçümü olan mate-matik aslında "anne-matik"tir ki o da içinde bulunduğun Matris'in (doğurgan Anne sistemi, Rahim'in) yapısal ölçü birimidir...

O takdirde ünlü fizik formülü **madde eşittir enerji**:

Matris'i kır ve enerji bedenin olan ENE'ne RÜCU et! demektir.

Maddeden **Ene-Rji**'ye.

Matris'ten **Ene-ye Rücu**...

Beden'den **Ruh**'a...

Ha... *Matrix* filmi var ya, o film bilimkurgu falan değil, tam tersi bir **belgesel**!..

Misafir'i dinlerken hareketlerimle bile onu bölmemek için dokunmadığım çayım buz gibi olmuştu. Aslında çayı sıcak içmeyi sevmeme rağmen susuz kalmış olduğumu düşünüp huzursuz olmasın diye önümdeki çayımdan minik bir yudum aldım.

–Soğumuştur ama...

–Olsun. Ben içerim soğuk da olsa...

Gözlerime dik dik baktı.

–İyi de sen soğuk çay sevmezsin ki...

Öylece kalakaldım. Tuhaf bir duyguydu bu. İnsanın karşısındakinden hiçbir şey saklayamaması... ne de zor bir şeydi...

*Sonra düşündüm, insanlar insanlardan ve kim ne der fikrinden çekiniyor ama kendisinden hiçbir şey saklayamadığı ve aslen çekinmesi gereken tek varlık olan Rabb'inden, **Sahib'inden** niyeyse çoğunlukla çekinmiyordu. Üstelik O'nun kuluna ait her şeyi görüp bilmesine rağmen...*

–Neyse bakalım, çayın içilemeyecek kadar soğusa da önemli değil, Allah insanı **keşfin zevkiyle doyurur** ve onun **susuzluğunu da böylece alır**. Şimdi...

Klasik sorusu geldi:

–Nerede kalmıştık?

Bana döndü.

– Yirmi dakikada bir "Nerede kalmıştık?" diye sorarak seni bilerek dürtüyorum... Böylece anlattıklarımı idrak edebilmen için ihtiyacımız olan beyin aktiviten canlı kalır ve odağın dağılmaz. Sen de sohbetlerinde bunu yap e mi?

Yavaşça başımı salladım...

–Peki, dedim. Bu değerli bilgi için de ayrıca teşekkür ederim...

Konuşmaya devam etti:

–Kâinatın sırrı olan **Allah'ın senin zannın üzere olması** kuralı, bu kâinat aynasında her an akıp gitmekte olan sonsuz olasılık dalgaları içinde neye odaklanırsan onu bulacak olmanın ilmi karşılığının Allah'çasıdır.

Offff... Misafir yine varoluş serüveninin ve hayatın temelini oluşturan olağanüstü önemli bir kuralı dillendirmişti.

–Bir dakika...

İdrak edip içselleştirebilmek için söylediklerini yavaş yavaş tekrar etmeye başladım:

–Kâinatın sırlarından biri olan kural: Allah'ın kulunun zannı üzere olmasıdır.

–Evet...

Ve bu Kâinat aynasında her an akıp gitmekte olan sonsuz olasılık dalgaları var.

Misafir oturduğu koltukta gözlerini kapatıp başını salladı.

–Neye odaklanırsam kâinat aynası bana onu yansıtacak.

Gözlerini açtı.

–Kesinlikle!

–Ve bu ilim Allah'ça olan A-Rab-cada "Allah kulunun zannı üzeredir" anlatımında gizli...

–Budur! Çak!

Misafir koca bir gülümseme eşliğinde sağ elini havaya kaldırdı...

İlk anda tam olarak ne yapacağımı bilemedim. Elbette ki elini boşlukta bırakacak da değildim. Çekimser bir tavırla havada tuttuğu eline yöneldim...

Ve... Ne mi yaptı?

Aniden elini geri çekti ve kahkahayı patlattı.

Bir dahaki sefere!..

Havada asılı duran elim ve yüzümde acayip olduğuna emin olduğum bir ifadeyle öylece kalakalmıştım.

Ne de garip bir adamdı bu!..

Bir tarafıyla müthiş bilge, bir tarafıyla ise çocuk gibiydi. Sanki insan olmayı ve insan algısını ilk kez deneyimleyen bir... Bir canlıydı.

İnsanoğluna, ona verilen lütufları nasıl da harcadığına kızan bu kişi hakikaten kimdi, neydi bu varlık... En ufak bir fikrim yoktu.

İçimden "neyse" deyip konuya geri döndüm.

–Yani, "hayatım hep olumsuz, bir türlü istediğim olmuyor" diyen kişiler aslında sadece kendi **odaklandıkları** *şeyi yaşıyorlar, öyle mi?..*

–Aynen öyledir.

Tasavvuftaki **nazar** mevzusu da budur! Nazar, lazer gibidir... Baktığında lazer -aynı fazda ışınım veren- yoğunlaşmış **ışık** kaynağıdır ama demiri bile keser ve tutulduğu yeri paramparça bile edebilir...

Bakışından akan enerjiyi/frekansı bir yere yoğunlaştırıp toplar, kısaca "odaklanırsın" böylece Çift yarık deneyinde (*İşaret 2*) olduğu gibi odaklandığın ihtimal yani olasılık dalgası, parçacık hâline gelir!

Özetle duygundan özlenmiş düşüncen fiziksel gerçekliğe dönüşüp dünyan/hayatın olur!

Göz bu işin özünde çok ilginçtir. Gözler...

Ne varsa Âlem'de hepsi Âdem'de anlatımını ve Allah, Âdem'e tüm isimleri öğretti ayetinin/işaretinin açılımını anlamaya çalıştığında, bilmen gereken tüm **ilmin** sana daha var edildiğin ilk an itibarıyla potansiyel olarak yüklendiğini fark edersin.

İnsanda tüm bilgi **bil kuvve** bulunur ama açığa çıkarıp uygulamaya geçmedikçe **bil fiil** hâle gelemez... Bilgisayar gibi! İşleme konulmak istenen şey için gerekli program bünyede var ama henüz indirilmesi ve uygulanması yok.

Gözlerden giren data-ışık paketi, beyin veri tabanında hâlihazırda "uyur durumda" olan ilintili bilgiyle birleşerek sende hâlihazırda var olan bilgiyi açığa çıkarmanı sağlar.

Allah, Âdem'e kâinatta gözlemlediği/şahit edildiği her şeyi tanıyabilsin diye var olan ve olacak her şeyi içeren bir veri tabanı yükledi. Aksi hâlde **tanımadığın** bir şeyi kavraman, ona şahit olman mümkün değildir.

Bir kitapta herhangi bir konuya değinirsin sonra dipnotta konuyu alıntıladığın kaynakça ya da onu daha iyi anlamak için müracaat edilebilecek referans kaynak kitabını işaret edersin. Dışarıdan ekranına düşen bilginin sende "işlenmesi" de böyledir. Dışarıdan gelen herhangi bir bilgi/uyarana ilişkin varoluşunda kaynakça-*beyninde model*-olmasa onu okuyamaz ve tanıyamazdın. Kısaca, beyninde gördüğün şeyi kendi veri-tabanındakine dönüştürme yetin olmasa, o şeyi asla göremezdin.

Algılarınız birbirinden bağımsız değil, tam tersi birbirleriyle ilintilidir. Çok ilginç bir şekilde neye **dokunduğunuz** sizin nasıl **gördüğünüzü** de etkiler. Tat alma duyunuz/algınız, koku alma algınız tarafından etkilenir.

–*Nasıl yani...*

–Mesela beyaz bir tabakta tatlı yersen o tatlı sana başka renk bir tabakta yediğinden daha şekerli gelip daha fazla zevk verir.

–*Na... Nasıl?..*

–Yani **ne gördüğün,** tat alma duyunu etkiler.

Misafir, ciddiyetle anlatmaya devam etti...

–Yapılan bazı deneyler var; bir markette şarap reyonunda İtalyanca müzik çalarsan en çok satılan şarap İtalyan, Fransızca müzik çalarsan en çok satılan şarap Fransız oluyor mesela!

Ne duyduğunuz gördüğünüzü, görüşünüzse nasıl duyduğunuzu etkiler.

Hayatta ve kâinatta "ayrı gibi" görünen her şey ve herkes birbiriyle bağlı ve bağlantılıdır, keza algılarınız da. Her birinizin algısı birbiriyle etkileşim içinde sizin dış dünyayı algılamanız için el ele, kol kola imece usulü çalışırlar!

Hepsi birbirine dayanır. **Gerçeklik** dediğiniz şey bu data/bilgi akışlarının kıyaslanması, birbiriyle karşılaştırılması ve örülmesi sonucu AN'da oluşan idrak, seziş ve kavramadır, buna bir anlamda **basiret** de diyebilirsin!

Konuyla ilintili olan ve neden geçmişte yaşadığınızı gösteren **zamanlama** mevzusuna dönersek...

Beyniniz tüm farklı duyular ve uyaranları esasen **farklı hızlarda** yorumlar. Bütün algılar beyninizde birleştirilip imal ve inşa edilerek "bir resme" dönüştürülür. Her biri farklı hızlarda işlenmiş algıların beyniniz tarafından dönüştürüldüğü **gerçeklik** denilen resmin beyniniz tarafından size sunumu ise **eşzamanlı** yani **senkronize** olur...

–Ve? diye sordum gayriihtiyari.

–Görsel ve işitsel algıların işlenmesi farklı zaman dilimlerinde gerçekleşse bile bu ikisi ve devamında eşlik eden algıları beynin sana sanki **aynı anda sunar "mış"** gibi yapar.

Aksi hâlde hayatı dublajı bozuk, ses ve görüntüsü senkronize olmayan bir filmi izler gibi izlerdiniz.

Misafir bana baktı ve "E o da hoş olmasa gerek ha", dedi.

Yüzüne bakıyordum ama o sesin onun ağzından çıkmadığına emindim! Sessiz bir şekilde, "Değil mi?" diyerek sadece dudaklarını kıpırdattı...

Ne olduğunu anlamaya çalışarak yüzüne bakmaya devam ettim...Beni şaşkına çevirmekten büyük zevk aldığı gayet belliydi!

Yüzümü ekşittim.

–Vantrilok[13] bir arkadaşla takıldım bir dönem. Ondan birkaç numara öğrendik işte...

Kaşlarımı çatarak,

–Hangi dünyada? deyiverdim.

Misafir benden hiç beklemediği bu tarz bir cevabın şaşkınlığıyla kısa süre duraksayıp, ardından öyle bir kahkaha patlattı ki koltuğum o yüksek sesten dolayı yerinde oynadı...

–Hımmm... Onu hatırlamıyorum, belki **hakikat arzındadır**.

Ders arası espri yapan öğretmenin derse dönerken yeniden ciddileşmeye çalışma edasıyla devam etti:

–Karelerinde **hareketle sesin zamanlaması örtüşmeyen,** dublajı bozuk bir film... Ağzı önce kıpırdadığı hâlde sesi sonradan gelen ilginç bir görüntü...

Çok kolay bir seyir olmazdı, hele ki o film **hayatsa**, ha?!..

Bu bilgi beni gerçekten çok şaşırtmıştı.

–Biz, algılardan gelen verilerin işlenmesini normal şartlarda ***senkronize*** *yani aynı anda/ eşzamanlı oluyor diye düşünürüz, öyle değilmiş demek ki...*

–Beyniniz tarafından size öyle sunuluyor ancak hiç de öyle değil!

Her şey **gecikmeli,** dolayısıyla her şey **bilinç ekranına gecikmeli olarak düşüyor!**

Bunu kavrayabilmen için bir örnek vereyim.

Ellerini birleştirerek arkasına yaslandı.

–Atletizm yarışması için sürekli antrenman yapan atletleri düşün...

Misafir bu sefer de çocuğuna heyecanla hikâye anlatan bir baba gibiydi.

13 Karnından konuşan (Fransızca ventrilogue).

–Şimdi kafanda canlandır. Atletler hazır, çizgide eğilmiş şekilde duruyorlar, hakemler ve tüm seyirciler heyecan içinde.

Yarış başlamak üzere...Heyecan içinde ses tabancasıyla çıkış komutunun verilmesi bekleniyor.

Sizler normalde yüksek sese hemen tepki gösteriyorsunuz sanırsınız, değil mi?

–Evet...

–Ve bu gibi yarışmalarda tabanca ateşlenince koşucuların duydukları sesle hemen yerlerinden çıktıklarını "zannedersiniz".

–Elbette, dedim düşünceli bir şekilde konunun nereye gideceğini kavramaya çalışarak.

–Oysa olay hiç de sizin gördüğünüzü **zannettiğiniz** gibi değildir.

–Nasıldır peki?

Gülümsedi. Ara sıra sinir bozucu olabilse de babacan tavrı ve öğretme isteği bir yandan onu sempatik de kılıyordu. Hele ki bu sefer öğretmeye hevesli bu öğretmenin öğrenmeye hevesli bir öğrencisi vardı...

–Beyniniz size koşucuların tabancanın patladığı anda yerlerinden çıktıkları algısını sunsa da koşucu aslında ses tabancasıyla start verildikten sonra, **saniyenin beşte biri** kadar (süren) bir gecikmeyle koşmaya başlar.

Çünkü beynin tabanca sesini işledikten sonra onu kaslara göndermesi saniyenin 5'te birini alır... Rekor koşularında saniyenin binde birinin bile fazlasıyla önemli olduğunu düşünürsen bu oldukça ciddi bir süredir.

Koşucular rekor kırabilmek için karşılaşabilecekleri her tür gecikmeyi kısaltmak üzere eğitilseler de elbette ki insan biyolojisinin koyduğu sınırların ötesine geçemezler.

Işığın sesten daha hızlı hareket ettiğini herkes bilir, o zaman neden "ses" tabancası yerine ışık kullanmıyoruz dersen, meselenin yukarıdaki konumuzla yakından ilgili daha ilginç bir cevabı vardır.

Koşuyu ses tabancasıyla başlatmak yerine bir lamba yakarak ışıkla başlattığınızda, beyinde gerçekleşen görsel işlem diğerine göre (ses) 40 milisaniye daha uzun sürer. Özetle koşucu görsel uyarıya daha geç reaksiyon gösterir.

–Nasıl olur? Tam tersi olması, sürecin kısalması gerekmez mi?

–Hayır. Çünkü beyninizdeki görsel sistem işitsel sistemden daha karışıktır ve görsel bölüm beynin daha büyük bir alanını kapsar.

–Ooo... Görsel bölümün işitsel bölümden daha büyük bir alan kaplaması yüzünden de görsel verinin işlenmesi sesin işlenmesinden daha uzun sürer.

Çok ilginç...

Misafir başını salladı ve aniden bana doğru eğilerek kafama dokunmaya başladı...

–Görsel sistem beynin neredeyse üçte birini kapsıyor. Hımmm... Üçte bir şöyle ise, bu kısım böyle. Hımmm...

Gözlerini ara sıra kısıp bir şeyler hesaplıyor bazen de tavana bakarak kendi kendine konuşup kafamın üstünde hareketler yapıyordu.

Misafir'in böyle acayip hareketlerle aniden kafamın üzerinde bir şeyler yapmasından ürkmedim desem yalandı. Öylece "hazır ol"da durup öğretmeninin yaptığı haylazlığı fark etmeden yanından geçmesini bekleyen bir öğrenci gibi kalakaldım...

–Özetle, elektrokimyasal sinyaller aynı hızla hareket etse de görsel sistemin işitsel sisteme göre beyinde daha büyük bir alanı olduğu için görsel algıyla ilgili olan sinyaller daha

karmaşık bir işlemden geçer ve tabii ki bu da daha fazla zaman alır.

Her algı farklı oranda işlem ister. En basit örnekle; ayağına dokunman beynin tarafından burnuna dokunmandan daha geç **oku**'nur. Ayağına dokunmandan dolayı beynine gidecek iletinin kat edeceği mesafe burnuna dokunmandan dolayı beynine iletilen sinyalden daha uzun bir süreç alır. Ancak burnuna ve ayağına aynı anda dokunursan sanki ikisini eşzamanlı yapmış gibi algılarsın çünkü beynin senden işin hakikatini gizler!..

Bu durum daha uzun boylularda daha kısa boylulara göre bile değişir!

Kahkaha attı.

–Siz var ya resmen "hayal"de yaşıyorsunuz. El çırp bak, olan hareketi senkronize sanıyorsun ama maalesef öyle değil! Beynin hareketinin koordinasyonu esnasında tüm algı depolarından bilgiyi topluyor ve sana işlenmiş bilgiyi "gecikmeyle senkronize olarak" sunuyor!

Kısaca geçmişte yaşıyorsun!

Misafir bana doğru eğilerek yavaşça fısıldadı:

–Sadece, bu hakikat beynin tarafından senden gizleniyor!

Kâfir! Beyin de bir kâfir... Gerçekleri nasıl da örtüyor bak!..

Hatta, şu İngilizceyi A-Rab-cadan alıp dönüştürmüş Amerikalılar var ya...

"En azından pek çok kelimeyi" dedim sessizce ona eşlik ederek...

Derin bir nefes aldı. Sanki... Sanki birdenbire öfkelendi.

–Siz de pek seviyorsunuz onlardan alıntılar malıntılar... Okey aşağı okey yukarı! Tamam manasında kullandığın okey kelimesi mesela, nereden gelmiştir bilir misin?

–Hayır, dedim bu kadar sık kullanılan bir kelimenin kökeninin nereden geldiğini düşünme zahmetine o ana dek girmediğimden dolayı utanarak...

–17 yaşında geçirdiği bir kaza ile hakikatini aramaya başlayıp Müslüman olan Amerikalı Hamza Yusuf, Amerikalıların "tamam" anlamında kullandıkları -*sizlerin güncel diline de bayağı sirayet etmiş olan*- okey kelimesinin köle olarak Amerika'ya getirilmiş Afrikalı kardeşlerinizin arasında *tamam* anlamında kullanılan *wok/woke* tabirinden geldiğini ve Amerikalıların bu kelimeyi *"ok"*e çevirdiklerini söyler. Beğenmedikleri, kendilerine karşı ırkçılık yanında daha nice insanlık suçu işledikleri Afrikalıların dillerinden yaptıkları alıntı belki de en çok kullandıkları kelimeleri olmuştur Amerikalıların. İronik!..

Sizin niyeyse çocuklarınıza öğretmeye bile yeltenmediğiniz, beğenmediğiniz ve bu cehaletinizle İngilizcenin popülaritesini ucundan bile yakalayamayacak A-Rab-cadan İngilizceye geçmiş neler var neler...

Bazı insanlar bunu duyduklarında "ne yani İngilizce öğrenmeyelim mi" gibi algılamasın... Hayır demek istediğim şu: Mademki öğrenecek ve öğreteceksiniz bari her iki dili de öğrenin ve öğretin... Bununla beraber temelde her dilin kökünün Rab-cada/Allah-çada yattığını da bilin, kâfi!..

Misafir'in sözüne girdim:

–Tamamen katılıyorum... Efendimizden (s.a.v.) bir rivayetle cennet dili olarak gösterilen Kuran A-Rab-casının tüm dillerin kökeni olup; Aramice, Süryaniceden tutun İbranice, Sanskritçeye hatta Fenike diline kadar uzandığını, bununla beraber bir tür hiyeroglif//resimyazı olan her bir harfinin sembolik sayısız manası ile holografik boyutlar taşıdığını da biliyorum, dedim.

Hatta İşaret kitaplarımızın 1 ile 2.si ilk çıktığında bir kardeşimden şöyle bir yorum almıştım:

"Deniz Hanım çok güzel noktalara değinmişsiniz. Kur-An, 'An'ı Kuran' Kıyamet 'Kıyam-Et' gibi, ama bunları sadece Türkler anlayabilir yani bir Amerikalı için Kuran yine de yabancı kalmaz mı?"

Ben de o kardeşime "Hiç merak etmeyin, bir Amerikalının ya da ana dili İngilizce olan birinin de biraz kurcalarsa Kuran A-Rab-casını aslında anlayabileceğine ilişkin birçok işaretle karşılaştım" demiştim.

Çince bilsem Çinceyle de bu dilin ilişkisi olduğunu bulabilirim biiznillah ve gerçekten de böyle düşünüyorum...

Misafir tekrar sözü aldı:

–70 yaşında birinin İngilizce öğrenmesi oldukça zordur ama aynı kişi A-Rab-cayı *-en azından harfleri ve okunuşlarını-* üç haftada sökmeye ve anlamaya başlar, neden?

Çünkü Kuran A-Rab-cası her insanın beyin veri tabanında var olan bir programdır. Derinde olan bu bilgi, sistemli bir çalışmayla yüzeye -diğer bir anlatımla bilinçaltından üstbilince- çıkar. Eğer öyle olmasaydı öğrenilmesi bu kadar kolay olmazdı...

–Evet... Allah kullarından yapamayacakları bir şeyi istemez ki... Tüm diller kökenini A-Rab-cadan (Allahça'dan) alır ve aslında hepsi beynimizin veri tabanında hâlihazırda bulunur.

Misafir tekrar sözü aldı:

–Allah, Âdem'e (a.s.) **700** ya da **700 bin** lisan öğretti rivayeti vardır, diye ifade eder Pirin İbnü'l Arabî... Hepsi senin ve herkesin beyin veri tabanında hâlihazırda bulunur, biraz kurcalarsan açığa çıkartırsın.

Bu sebeptendir ki bazı insanlar kaza geçirip ya da -sizde de bahsi bir dönem çokça geçen şu Nijeryalı gençte olduğu gibi- bir gün uyanıp başka dilde konuşmaya başlayabiliyor!..

Düşünsene genç bir çocuk futbol maçında kafasına aldığı darbeyle beyin sarsıntısı geçiriyor ve komaya giriyor. Uyandıktan sonra ise herkesi hayrette bırakarak akıcı şekilde İspanyolca konuşmaya başlıyor. Bunlar hep Rabb'imizin işaretleri...[14]

Hakeza geçirdikleri beyin travmaları sonrası farklı yeteneklerle uyanabilen insanlar da mevcut. Temelde bilincinizde program olarak var olan şeyler zaman zaman Rabb'imizin

14 https://www.dunyavegercekler.com/haber/beyin-sarsintisi-geciren-genc-bir-anda-ispanyolca-konusmaya-basladı

bazı insanlara örnekler yaşatmasıyla bu şekilde gözler önüne serilebiliyor.

Eğer ki "öğrenme" denilen meselenin bilincinize yeniden eklenen bir şey değil sizde **hâlihazırda var olan bilgiyi açığa çıkaran bir talim** olduğunu hakkıyla anlasaydınız olay size bu derece karmaşık gelmezdi.

Misafir derin bir nefes alıp koltuğunda arkasına yaslandı.

–Şimdi, İngilizce, A-Rab-ca, Türkçe nasıl ilintili birkaç örnekle görelim; hani sizin şu beyniniz kâfir ve sinsi ya...

Kafamı işaret ederek sırıttı:

–O zaman gel, Nas Suresine beraber bakalım.

Misafir'in nereye varmak istediğini merak ediyordum. O okudukça ben de Nas Suresini kendi içimde tekrar etmeye başladım.

–Bismillahirrahmanirrahim...

1. Kul eûzü bi Rabbin nâs...
2. Melikin nâs...
3. İlâhin nâs...
4. Min şerril vasvasil hannas...
5. Ellezî yüvesvisu fî sudûrin nâs...
6. Minel cinneti vennâs...

–Ve... Şimdi 4. Ayete dön.

–Minşerril vesvasil hannas...

–Tamam şimdi bana "yüvesvisu" de.

–*Na... nasıl?*

–Ya Hu, Yüvesvisu de ama **S**'lerin üzerine şöyle uzun uzun basarak.

–*Hı, peki... Yüvesssvisssu...*

–Bir daha...

–Yüvessssvisssssssu... Ay! Tıslıyor gibiyim şu an!..

–Ne gibi tıslıyorsun?

–Sanki, sanki bir yılan gibi...

Misafir güldü. Gözleri parladı.

–Evet... Allahımız ne kadar mükemmel ne kadar müthiş değil mi?..

Allahu Ekber!

Kelimeler ve sesler Allah'ın yarattığı mahlukatıyla öyle acayip bir ilintide yapılandırılmış ki kelam ilmine hayran olmamak mümkün değil.

Peki, o zaman söyle bakalım, "Yüvesssvissssu" ne demek?

Şaşkın, heyecandan tüm bildiklerini unutmuş bir şekilde sordum:

–Ne demek?

–Yüvesvisu "fısıldamak" demek.

–Ha evet, elbette...

Koltuğunda keyifle arkasına yaslandı:

–O zaman, şimdi bana bu kelimeyi "fısıldamayı" **S**'ye basarak söyle...

Bir an için Misafir ne yapmak istiyor acaba? diye düşünmedim değil ama söylediğini yapmaya başlayıp da Fıssssssıldamak der demez yine istemsizce bağırıverdim:

–Ay! Sinsssii!..

Tepkim onu gerçekten eğlendirmiş olsa gerek, bu sefer gerçekten güçlü bir kahkaha attı.

–Evet, bak... Bak ve gör kelimenin manası Rabb'imizin seçtiği dâhiyane seslerle nasıl da yansıtılmış!

Kişinin üst-bilinci o an hatırlamasa bile, kelimenin ses yapısı içerdiği manayı anlaması için onu okuyanı âdeta itiyor.

İçindeki bir şey ne dendiğini âdeta **biliyor**!

–Evet, gerçekten biliyor.

–Dur, daha İngilizcesini konuşmadık ama... İngilizcede "fısıldamak" nasıl denir?

Keskin bir şekilde gözlerime bakıyordu Misafir...

Durdum. Ve...

Yine sorusunu kendisi cevapladı.

–Whisper!

Şimdiiii... **S** harfine şöyle sağlam bir bas bakalım!

Gözlerimi hafifçe kısarak:

–Whisssssssper... dedim.

O anda kontrol edemediğim bir şekilde "Allahım", diyerek yerimde zıplayıverdim!

Misafir yine koca bir kahkaha attı ve yavaşça yaklaşıp kulağıma "Cezbe" diye fısıldadı. Sonra ise hiçbir şey olmamış gibi konuşmaya devam etti, her zamanki gibi:

–**Yüvesvisu** kelimesinde açıkça görebildiğin gibi onlarca başka örnek de verebilirim sana...

Pek çok hakikat direnç görmüştür. Birden kabullenemese de bari kafadan reddetmese şu hakikatleri insanoğlu! Biraz araştırsa, ön yargılı olmamaya, **boş kap** yani **ümmi** olmaya çalışsa...

Kuran olmuş olacak her şeyi ihtiva eder; senin, arkadaşının ya da Çin ve/veya Afrika'da hiç tanımadığın bir insanın yaşayacağı yaşadığı her şeyi... Ezelden ebede...

Ama **oku**'mayı bilmedikçe insana göre her şey sadece **kalıp'tır.** Her kavram kalıbı bir kabir, her sınırsa kabir azabıdır çünkü her biri "Bu benim bildiğim kadardır ve böyledir" kibriyle örülüdür... En dirençli kabirdir kibir...

Bu sebeple Rabb'imiz bizi her daim **Subhan Allah bilincinde** tutmaya çalışır; "anladığımı zannettiğim ufak tefek bir şeyler olsa da bunun çok daha ötesi hakikatler var bilinci"nde...

Kuran ve ayetleri üzerinde hâlihazırda 300-350 bin tefsir olduğundan bahsedenler var. Sonu yok bunun, olamaz da... Ayetleri *meal* adı altında tek bir anlama bürüyüp insanlara sunmak ne derece yeterli olabilir ki?

Sonsuz bir anlam denizi içeren kelimeleri, en zâhir hatta basit(!) manaya indirgeme çabanız yüzünden "ben Kuran'ı elli kere okudum bence hatalar var" diyebiliyor bazılarınız.

Haşa... Olacak şey mi bu?

Allah'ın sonu olmadığı gibi yaratımının da sonu yoktur... Biraz anlayan için Allah'a, Kuran'a ve Peygambere (s.a.v.), kısaca bu işe hayran olmamak mümkün bile değildir.

Sadece bir an için sakin kafayla tefekkür etsene... İçinde bulunduğumuz şu anda koca bir kara deliğe doğru inanılmaz hızda giden müthiş bir uzay gemisi olan Dünyanın yani Nuh'un Gemisi'nin içinde, tüyünüz bile kımıldamadan seyahat ediyor ve üstüne kendinizi bu sonsuzlukta oldukça önemli addediyorsunuz!..

Bunlar mucize... Biliyorsun, mucize insanı **aciz** bırakan şey demektir.

Ya Hu kozmosu, gezegenleri, kâinatları bir tarafa bırak ve düşün; algı kısıtlamalarından sıyrılamadığın -beden kalıbını kıramadığın- kısaca **uyanmadığın** müddetçe **geçmişte yaşıyorsun!**.. Daha ne kadar aciz olabilir ve tüm bunlara rağmen hâlâ "Her şeyi ben biliyorum" iddiasını ortaya koyabilirsin ki?

Düşünceli bir şekilde durdu ve bana baktı Misafir. Bundan aldığım cesaretle henüz üzerimden heyecanını atamadığım A-Rab-cadan İngilizceye nakledilmiş kelimelere dönmek isteğimi belirtir bir şekilde:

–Peki, dedim... Başka neler var?

Güldü.

–Ya! Böyledir işte bu iş, hep daha fazlasını isteyeceksin. Ama bu bazı markaların sloganı olan "dünyevi" bazda daha

fazlasını isteme değil, hayır... Tam tersi "ilim ve hayret, kendi hakikatine varıp varoluş amacını gerçekleştirme yönünde daha fazlasını istemek..."

O zaman gelsin başka örnek ve tefekkürler, dedi biraz ciddileşerek.

–Bir gün kuantum fiziğiyle uğraşıyor ve "insanın niyet ve bilincinin kâinatı nasıl etkilediği" meselesini inceliyordum.

Zihnin maddeye etkisi hakkında artık onlarca anlatım var biliyorsun. Dünyanın her yerinde konferanslarda, söyleşilerde birçok önemli fizik insanı ve nörolog özellikle bilimin geldiği son noktalara ilişkin önemli sunumlar yapıyorlar.

O konferanslardan birinde yine dünya çapında fizik ve bilim insanları, insan bilincinin evreni nasıl etkilediğini anlatıyordu. Konular senin *İşaret* 1'de bahsettiğin **insan-ül ayn** (Allah'ın göz bebeği) meselesinin ilmi açılımı gibiydi.

İnsan gözlemi, bilinci ve niyetinin fotonlar kısaca kâinat üzerindeki etkisi konuşuluyordu. Onlar bunun İslam'daki "nazar ve şehadet" konuları olduğundan bihaberdi tabii...

Bilim insanlarından biri konuyla ilgili anlatımını devam ettirirken ekranda sadece birkaç saniye süreyle insan bilinci ve gözleminin ışığı yani **bilgiyi** nasıl **kırdığının** resmi belirdi.

İşte o an beynimden vurulmuşa döndüm! Tam da gözümün önünde duruyordu ve ben bunu yüzyıllardır fark etmemiştim!

Misafir konuşadursun ben âdeta dondum...

Yüzyıllardır mı demişti!

Esas konunun heyecanına rağmen yüzyıllardır mı? diye içimde bir titreme olmadı desem yalan olurdu. Ancak hissettiğim kadarıyla öyle heyecanlı bir konu geliyordu ki anlık korkumu unutup Misafir'in ne diyeceğini beklemeye devam ettim.

–Gözlerime inanamadım. Hemen ekranı dondurdum. Hayret içinde ekrana bakakaldım! Huu!

Misafir avucunu bana doğru uzattı:

–Resme bak...

Ne yalan söyleyeyim açıkçası bir telefon ya da bilgisayar gibi bir şeyi vardır diye düşünmüştüm Misafir'in! Bunların yerine bana doğru avucunu uzatınca ani bir refleks hareketiyle ister istemez geri çekildim.

Ne olduğunu anlamakta zorluk çekiyordum. Gözlerime baktı ve boşlukta bana doğru uzanmış olan elinin ayasını işaret etti:

–Hadi, bak. Lütfen!

Bu sefer doğru anlamıştım. Avucuna bakmamı istiyordu... Ürküp geri çekilmiş hâlimden ona doğru hafifçe yaklaşarak havada duran elinin içini görebilmek için uzandım...

Böyle bir şey nasıl olur sormayın ama avucu o anda âdeta bir bilgisayar ekranına dönüşmüştü. Ne düşüneceğimi bilemiyordum. İnsan görüntüsündeki bu üstün varlığa mı şaşayım onun avucunun içindeki ekrana mı derken, ekranı görmemle kafamdaki her şeyi unutup âdeta yeniden savruldum. O an... O fotoğrafı görür görmez ne korku ne heyecan ne şaşkınlık; sadece ani bir acı saplandı kalbime... Ve yine tuhaf bir vicdan azabı...

–Aman Allahım ... Canım Allahım! Bu...

–Neye benziyor? Sen söyle...

–Bu... Bu bizim parmağımıza, bileğimize, boynumuza taktığımız, bijuteri hâline getirdiğimiz Kuran harfi **Vav** *değil mi?*

Derin bir nefes aldı.

–Aynen öyle... O gün kuantum fiziği ve evrene ilişkin izlediğim belgeselde, insan bilinç ve gözleminin ışığı/fotonu yani bilgiyi/ilmi nasıl **kırdığının** şekli olarak ekrana düşen görüntü işte buydu...

Bu, Hakikat'in ta kendisi... Gözlemlediğiniz, baktığınız her şey **bilgidir, ilimdir**. Her şey data'dır!

Kâinatta her yer **vav** harfiyle yani **ilim ceninleriyle** doludur. Olasılık **vav'larının dalgalarının** içinde yüzdüğü bir kâinattasınız...

Siz, niyetiniz ve bilincinizle bu sonsuz olasılık denizine her odaklandığınızda kâinatta yepyeni bir bilgi doğuruluyor; zira kâinat "canlı" ve bir matris/rahim gibi doğurgan...

Anlık bir sessizlik oldu. Misafir de ben de öylesine etkilenmiştik ki sadece durduk. Sustuk...

İnsana Rabb'i tarafından gösterilen cömertlik akıl alır gibi değildi. Yaratıma ortak olman için gereken sadece niyet etmek, odaklanmak, gözlemlemek kısaca şahit olmaktı!

Bu nasıl bir cömertlik ve rahmetti?.. Peki ya insan böyle bir cömertlik ve rahmet içinde ne diye ***şehadet kurallarını: niyetini düzeltip çalışmak suretiyle doğru gözlemleme ve odaklanmayı*** *öğrenmeye çabalamazdı?..*

Nasıl olur da insan **ceza** *olarak gönderildiğini sandığı dünya hayatını ve ebedi hayatını cennete çevirmekte bu derece müşkülpesent ve nankör olabilirdi?.*

Kalbime bir ok saplandı. Kâbe'yi ilk gördüğümde olduğu gibi... Onu her gördüğümde olduğu gibi...

–Bir olasılık dalgasına baktığınızda koyduğunuz **niyet ve odaklanmayla** onu **parçacığa** dönüştürürsünüz; kısaca enerjiyi "gerçeklik" dediğiniz şeye.

–***Waw**, dedim içim acıyarak... Okunuşu... Böyle A-Rab-cada...*

Onaylayarak başını salladı ve devam etti:

–**Vav** şeklini ekranda gördüğüm ilk an onu kuantum fiziğiyle özdeşleştirdim ve **vav** harfinin de diğer Kuran harfleri gibi kendine ait sırları olan bir sembol, bir berzah (ara âlem) olduğunu yeniden fark ettim...

Baktığında **و/vav** bir harf gibi görünse de her şeyden önce üzerinde çalıştığım konu sayesinde aslında onun **kırılmış** yani **odaklanılmış bir olasılık dalgasını** sembolize ve işaret ettiğini anladım.

Sonra, **dalga**... Dalganın İngilizcesi neydi, dedim kendi kendime...

Garip bir acı hissettim kalbimde... Yeni bir farkındalık ve nankörlüğün karanlık örtülerinden birinden daha kurtuluş. Rabb'ine daha da **borçlu** hissetme duygusundan bir tutam daha eklendi ruhuma...

Misafir son derece duygusal bir şekilde bunları anlatırken duramadım...

–Wave... "Wave", dedim hem heyecan hem de bu yeni farkındalıkların getirdiği garip buruklukla...

–Evet ***wave*** dalga demektir.

Her **dalga/wave** bir **vav**dır, **bilgidir** demek ki **ilim ceninidir**.

Çünkü her şey enerjidir, **dalga**dır!

Doğmak için bekleyen sonsuz olasılık **vav**ları... İlim ceninleri!

Etrafınızdan her an akıp gitmekte olan ve ebediyetinizi/kaderinizi oluşturmak ve değiştirmek için seçebilin diye her an her yerde sizlere sunulan sonsuz sayıdaki olasılık ceninleri...

Misafir yeni bir oyun keşfetmiş çocuk gibi yerinde duramıyordu. Heyecanla sordu:

–Peki, kâinat neydi?

–Enerji denizi, dedim.

–Deniz... Dalga doludur, demek ki deniz **vav** doludur...

Mevlânâ Hazretlerinin yüzyıllar önce söylediği sizlerin şiir sanıp geçtiğiniz beyti bilim insanları daha şimdilerde söylüyor.

Kâinat bir frekans denizi ve her şey yüzüyor, diyorlar.

İşte şu içinde olduğun, etrafında akıp gittiğini göremediğin sayısız şey/eşya ile dolu âlem, bilinçli bir gözlemci tarafından gözlemlenip doğmayı, **vav'a dönüşmeyi bekleyen ihtimaller denizidir**.

Allah'ın esma, sıfat ve zati tecellisini lütfettiği **insan** denilen varlık tarafından **gözlemleme** gerçekleşince şehadet âlemine çıkacak vav'ların denizi...

Hepiniz esma terkipleri yani enerji-ilim-data paketlerisiniz. Var olan her şey de Allah'ın esma ve sıfatlarının manalarının yansımaları...

Her bir cenin başka bir **vav**: olasılık dalgasıdır. Ne müthiş bir âlemdesiniz... Olağanüstü!..

–Yin... dedim Misafir'in heyecanına katılarak... Ve Yang... Onların şekilleri de benzer değil mi? Yaratılış Dairesi'ni tamamlayan, zıtlıkların iç içe geçmişliğini ve dengesini gösteren bu simge, sanki zıtlıkları temsil eden vav'lar gibi...

Üstelik Yin ve Yang sözcüklerinin etimolojisi de ilginç: "Yin, bir tepenin gölgelikli kuzey yanını, yang da güneşli güney yanını tanımlar"[15]

–Evet, yin ve yanga bu gözle bakınca gerçekten ilginç bir şey söylüyorsun. Yaratılış daire şeklinde, yin ve yangın birleşimi ise iki vav gibi...

Bu iç içe geçiş, yaratılış hikâyesinin **zıtlıkları** birleştirdiği **denge dairesini** temsil eden simgesi âdeta...

Peki, yerde ve gökte her şey Allah adına ne yapıyordu?

*–**Tespih** ediyordu: **yüzüyordu**... Bu dalga dolu **denizde** bir **olasılık dalgası** olarak **yüzüyordu**, dedim*

*Misafir'le bu konuyu istişare ederken "Yerde ve gökteki her şey tespih eder yani yüzer", ifadesinde Rabb'imiz tarafından neden **yüzmek** anlamına gelen bu kelimenin seçildiğini o an çok daha net anlamaya başlamıştım...*

***Her şeyin sudan yaratıldığını** da düşündüğünde **dalga, deniz, yüzmek** âdeta bir yapbozun parçaları gibi kafamda yerlerine yerleşiyordu.*

Misafir, dikkatimi dağıtmamam için hafifçe bana dokundu.

–Dur bakalım, daha bitmedi.

Hani senin bilgisayarına gelen **dosyalar** var ya, onların uzantılarına ne deniyor?

Dosyalar mı, diye düşündüm... Ve o an anladım!

–Wav... wav... Aaa Waaav!..

–Evet... Bir **ses** dosyası uzantısı, aynı hologram örneğinde *(İşaret 3)* anlattığın gibi... Suya atılmış vav'lar... **Ses** paketleri...

Harf... Bir tek harf deyip geçme. Kuran kendisi bir mucize... Ne söz yeter açıklamaya ne de idrak...

---

15 http://gizliilimler.tr.gg/Yin-ve-Yang.htm

Lokman Suresi, 27. Ayet, Lokman bilinci/tasavvuru 27. İşaret.

"Ve lev enne mâ fîl ardı min şeceratin aklâmun vel bahru yemudduhu min ba'dihî seb'atu ebhurin mâ nefidet kelimâtullâhi, innallâhe azîzun hakîm (hakîmun...)"

"Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, Allah'ın sözleri (yazmakla) yine de tükenmez. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

YAZARDAN:

Hazreti Ebubekir, Allah'ın Evvel ve Ahir esmalarını ve özelliklerini anlatırken şöyle der:

Hiçbir şey yok ki onun evvelinde Allahımı görmeyeyim...

Ve yine hiçbir şey yoktur ki onun sonrasında (Ahir'inde) Allahımı görmeyeyim...

"Çünkü Evvel ve Ahir'dir, ilktir ve sondur O... Görünendeki de O'dur, görünenin ardında gizlenmiş olandaki de..."

"Huve'l Evvelu vel Âhiru... Vez zâhiru vel bâtın... (bâtınu)"

O zaman neye, kime, hangi olaya ve hangi insana bakarsan bak, onun öncesinde ve sonrasında Rabb'ini gör.

Her şeyde O'nu gördüğünde neden dünyada bulunduğunu ve O'nun seni nasıl eğittiğini anlamaya başlarsın.

Tüm işler O'ndan başlar tüm işler O'ndan çıkar ve O'na döner...[16]

Sabah kalktığında anman, kendisine doğru koşman gereken, gece yattığında sığınman gereken yine O'dur. Her an yanı başındadır, hiç uyumaz O... Sen mışıl mışıl her tür tehlikeden bihaber uyurken yanı başında nöbet tutan bir anne gibi tüm gece seninledir ... En büyük kalabalıklar ortasında olsan bile kaçamadığın, yalnızlığını paylaştığın yegâne dostundur O...

O, seni her daim kollayandır...

Hani sana onca emek vermiş anneni unutup dünya telaşı ve hevesine dalarsın ya bazen... Ve bu yüzden annelere yazılan şarkılarda ağlarsın ya;

Eller kadir kıymet bilmiyor anne.
Senin kadar kimse sevmiyor anne...

Böyle bir his işte...

Dönüp dolaşıp geri döneceğin tek **sığınağındır** O.

Eşine, evladına, annene baktığında görmen gereken yegâne şey Rabb'inin onlardaki yansımasıdır. Ama olmaz işte... Görmezsin. Unutursun...

Kimin varlığında önce Rabb'ini görmeyi unutursan, hakikati ve kendi aslını unutmuş bu hâlin -o kuldan- sana imtihan olur. Aldığın yaralarla yine Rabb'inin **kapısına dayanırsın**...

En sonunda her zaman **O'na sarılır ve O'nun koynunda ağlarsın.**

16 Hadid Suresi 3. Ayet, Demir Tasavvuru, 3. İşaret

Kalbinin kırıkları Rabb'inin ışığının içine sızmaya, nüzul etmeye başladığı yerdir...

O'nun sana seslendiğini ve "Geri gel, geri dön" diyerek işaretleriyle seni korumak için çırpındığını anladığında ancak çoktandır kaybolmuş olduğunu fark edersin.

Ve vicdanında öyle bir yangın çıkar ki bastıramazsın. Aldığın her nefes yangınına yel olur...

Evladı hızla ateşe doğru koşarken annenin derdi evladının yanmamasıdır. Ona verdiği (hayatını kurtarıp düşünemeyeceği kapıları açacak muhteşem hediyeleri) aslı gerçeği bile olmayan şeyler için bir kenara atıp kaybetmemesidir.

Onun, kendisine bahşedilenlerle mutluluğu yakalaması, gözetilmesi, sevgi ve ilimle donatılıp yüceltilerek hakiki hayata hazırlanmasıdır.

Dünyaya veledi kalp olmak için gelmiş insan, kalbinin Allah'ın mekânı, veledin/evladın ise kendisi olduğunu çoğunlukla anlamaz...

Senin gibi... Benim gibi...

Annenden öte bir anne şefkatiyle seni seven Allah'ın, yanlış ilişkilerden korumak için kimi zaman seni daraltır, sıkar... Anneler de evlatlarını "korumak" için bazen yapar ya böyle şeyler (evden çıkma yasağı koymak gibi), işte öyle...

Her evlat gibi bu merhameti **ceza** sanırsın... sanırız... Sen de... Ben de ...

Çoğunlukla Rabb'inin yapmanı ve yapmamanı tavsiye ettiği şeyleri -*onlar seni Hazineye götüreceği hâlde*- yük olarak görürsün... yük olarak görürüz ...Sen de... Ben de...

Kâbe'yi görenler neden ağlar, bilir misin? Onlara onca emek vermiş ve hâlâ vermekte olan, kadrini ve kıymetini asla bilemedikleri ve bilemeyecekleri tüm kulların hakiki Annesini kalben karşılarında görme hissine girdikleri an duydukları mahcubiyet ve vicdan azabı yüzünden...

O'nun derdi seni nefsinden, "senden!" korumaktır.

Seni "hazine"ne, asli "hakikat"ine kavuşturmaktır.

Oysa insan bunu egosal bir istek sanır.

Ey insan... Ey Unutan...

Ağla...

Günahlarından ve yaptıklarından arınmak için çare ararsın. Oysa en büyük günahın sendeki Rabb'ini unutmandır.

Evladı tarafından terk edilmiş, bırakılmış anne ve babanın hâlâ evladını savunması, Allah'ın kulunu, onun sayısız kusuruna rağmen, hâlâ sevmesi ve savunması yüzündendir.

Kendisini Rahman ve **Rahim** olarak, Hannan (yavrusu için çırpınan anne) olarak nitelendiren O en büyük annenin, Annelerin Annesinin...

Ve unutma ey Unutan... Cennet annelerin ayağı altındadır.

O en büyük Anne'nin ayağı altında olduğu gibi...

"Kurbiyyet, kurban ve bayram" kavramlarını içeriğinden bihaber olduğunuz, sadece et kesme merasimi hâline getirdiğiniz bir meseleyle özdeşleştirdiğinizde elbette İslam size vahşi bir şey gibi gelir.

Size göre **kurbiyyet ve kurban** ile **karbon** bağlantısını düşünmeye ne gerek!

Şu ana dek kâinatta (sizlerin vakıf olduğu kadarıyla) **hayat'a** doğru dürüst rastlanmıyor. Öte yanda ise ne tesadüf(!) ki Dünyanın her köşesinden âdeta fışkırıyor. Bitkisinden hayvanına hayatın var olmasının en temel sebeplerinden biridir karbon atomu zira hücrelere organik bağını o getirir. Daha da ötesi gezegeninizin Güneş'e olan uzaklığı ya da duruşunda –özetle ısısında– en ufak bir oynama dahi olsa, artık hayatın temel taşı olan karbon atomu reaksiyona giremez...

İşte böyle şartlarda hayata ve varoluşa hizmet eden **"karbon"a**, Kuran'da **"kurban"** (kurbiyyet) kelime ve kavramı ile de işaret ediliyor desem beni aforoz edersiniz siz!

Bu konuya Big Bang'e eklemeler getiren alternatif bir yaratılış teorisi altında ileride değineceğim!..

Anlamadan mealleri oku oku sonra da "Bu ne?" de!...

Size, **Takva ehli** bir anlamda da **Takyon ehlidir** desem ne dersiniz?...

Ya da Bakara Suresinde geçen ve Hz. Musa'nın kavmine gökten indirildiği işaret edilen **menne**'nin *(size göre zâhiri anlamıyla sadece)* **"kudret helvasının"**, aslında epifiz bezinin aktivasyonunu patlatarak **boyutlar arası geçişi mümkün kılan süper bir iletken** olduğunu söylesem?

Menne'nin ilk defa MU medeniyetinde geliştirildiği ve orada kullanılmaya başlandığı için adına **Mu-anna** denildiğini,

Tapınak Şövalyeleri'nin ve devamları olan masonların **sırrını** bir şekilde ele geçirip hâlen üretimini devam ettirdiklerini ve ancak 30. derecede olanlarının bu sırrı bildiğini,

Büyük Piramitler'in yapımlarında **sesle** birlikte kullanılarak yerçekimi kanununu işlev dışı bıraktığını,

Üretim fabrikaları olarak piramitlerin kullanıldığını, ölümsüzlük sırrı ab-ı hayat olabilir mi diye simyacıların peşinde koştuğunu, bağışıklık sistemini inanılmaz derecede

güçlendiren hatta İsrail'de kanserin bu derece az olmasının da en büyük sebeplerinden biri olarak gösterildiğini,

Musa'nın, yapımını Firavun'un sarayında öğrendiği söylenen manna/menne'nin mono-atomik altın(!) olduğunu söylesem, herhâlde beni de tımarhaneye atarsınız siz!

Hiçbir yere atmayın! CERN'de anti-madde arama deneylerinde aynı zamanda hem madde hem de anti-madde sınıfında olan altın protonları çarpıştırılmakta...

Kuran'da **altından** ne diye bu kadar bahsediliyor sanıyorsunuz, boynunuza kolye diye takın da birbirinize hava atarak gezin diye mi?

Ya **fitne?** Fitne neden altının bakırından ayrılması için yanması, işlem görmesi, demek?

Ah ah!

Aslında "altın" da dünyalı değil. O da sizin gibi... Yıldızlardan!

"Rızık" denilen şeyin sadece "para ve yemek" olduğunu zannediyorsunuz! Dolayısıyla da **menne'yi** sadece **helva** olarak telakki ediyorsunuz, geçici bineğiniz olan bedeniniz için indirildiğini düşündüğünüz **helva**... Oysa o sadece zâhiri anlamı...

Helva "güç/enerji/kuvvet manasına" gelir...

Kudret ise "ruhunuza ait Allah esmasındaki kudret tecellisidir..."

İşte asıl rızık da budur!

Siz daha "asıl rızkın" ne olduğunu dahi anlamamışsınız!

Kudret helvası; Allah'ın kudret sıfatının insanda tecelli eden güç ve enerjisidir! Ya hu, bundan daha büyük bir tat ve enerji olabilir mi?

Ah ah! Kim deli kim Veli karışmış bir dönemdesiniz. Siz en iyisi bunları kafanıza takmayın.

Ha, ama sonra da bana "Ben her gün Kuran okuyorum" filan demeyin!

Sakın!

Siz Kuran'da bile Allah'ın aklını değil ancak kendi cüzi aklınızı okuyorsunuz!

Kalbinizin gözlükleri kirlenmiş, göremiyorsunuz!

Bakara Suresi, 57. Ayet

Öze Yolculuk Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 57. İşaret

"Ve zallelnâ aleykümül gamâme ve enzelnâ aleykümül ***menne*** *ves selvâ külû min tayyibâti mâ razaknâküm ve mâ zalemûnâ ve lâkin kânû enfusehum yazlimûn (yazlimûne)."*

"Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, **kudret helvası** ile bıldırcın indirdik. 'Verdiğimiz rızıkların iyi ve güzel olanlarından yiyin' (dedik). Onlar (verdiğimiz nimetlere nankörlük etmekle) bize zulmetmediler, fakat kendilerine zulmediyorlardı."

"Hz. Musa kendisine Allah tarafından öğretilen bir otu kurutuyor, kurutulmuş otu ufalayıp altın üzerine serpip karıştırdığında, altın toz hâline geliyordu."[17]

Tefekkür

Fitne... Rabbimiz tarafından Kuran'da seçilmiş ne ilginç bir kelimeydi, hele altın ve menne/manna ilişkisi düşünüldüğünde... Rabbimiz bize fitne kelimesi ile bakın altından

17 Ünlü İslam Tarihçisi Ebû Ca'fer Muhammed Bin Cerir'üt Taberi'nin *Tarih-i Taberi* isimli eseri...

http://www.yasarozkan.net/makaleler/epifiz-bezini-en-cok-aktive-eden-madde-olan-manna-beyaz-altin-tozunun-tarihcesi-ve-gizemleri/makale43.html

ayırmayı işaret ederek "Süper iletken insan haline gel" mi diyordu? İşaret 2'de iletken olmamızın işaret edildiğini biyolojik veriler üzerinden anlatmaya çalıştık. Merkezi sinir sistemimizle süper iletken bir varlık haline yani kâmil insan haline gelmemiz... Musa'nın kutsal sandığı aynı sebeple bu derece önemli değil miydi? Bunca savaşın altında bu sandık ve gücünün hangi tarafın eline geçeceği meselesi yok muydu? Ya "elit" olarak adlandırılanların kanında altın elementinin fazla olduğunun söylenmesi/iddiası... Hepsi aynı hakikate işaret etmiyor muydu? Peki ya insanın elektromanyetik alanının yaydığı söylenilen ışınıma "aura" denmesi... AU-RA: Altın elementinin simgesi "Au" değil miydi? "Ra" ise güneşin! Şimdi bütün ilgili ayetlere fitne, Güneş (Şems) yeni bir idrakle bakalım mı?(Altının simgesi olan "Au"nun Latincedeki "*aurum*" parlamaktan geldiği söyleniyor.)

HARMONİZASYON

Misafir derin bir nefes aldı...

–Oh!.. Havanın tadına varmalı. Yanmalı.

Bardağındaki pipetine doğru eğildi. Ve yine bir çocuk coşkusuyla pipetiyle suyunu içti... Yavaş yavaş...

–Ben, dedim... Benim de bu konuda bazı fikirlerim var.

–A ha! Muhakkak olmalı! Sen de pirin gibi, kelimeleri kurcalamayı seversin çünkü... Ee, nelermiş söyle bakalım.

Hafifçe kaşlarını kaldırdı.

O an o kadar heyecanlandım ki "Acaba sussa mıydım!" diye içimden geçirmedim desem yalan olur.

Sonuçta çok değişik dehası olan "gaybden" biriyle konuşuyordum ve o kadar cahildim ki ona bir şey söylemeye cesaret edebilmem bile aslında benim için oldukça şaşırtıcıydı.

–Lütfen...

Konuşmaya davet eder gibi elini uzattı.

–Lütfen devam et. Yanlış tefekkür hiç tefekkür etmemekten daha evladır. Rabb'in sen tefekkür ederken bir mesele-

nin doğrusunu bilirsen "iki", bilemezsen yine de gayretinden ötürü "bir" sevap veriyor! Tefekkür o derece önemli yani...

Yüzünde minnet ifadesiyle derin bir iç çekti...

–O, gayreti asla harcatmaz. Asla. Bir damlasını bile yere göğe koymaz. Kulu yeter ki gayret etsin...

Misafir'in yorumlarından gerçekten çekiniyor, yanlış bir şey söylemek istemiyordum.

–Haram, dedim...

Duraksadım...

–Evet?

*–**Haram** kelimesinin **harmonizasyonla** ilişkisi olabileceğine inanıyorum, deyiverdim çabucak...*

***Haram** yediğinde vücudun ve ruhun **harmonizasyonunun** bozulduğuna, Hak dostlarının haram lokma hususunda hem adaletin tecellisi hem de **ruhani yapının doğal uyumunu bozmasından** dolayı bu derece hassas olduklarına inanıyorum.*

Amaç titreşim yükseltmek değil mi? "Sebbeha", yüzmek bir anlamıyla da "titreşmek"tir. En azından ben böyle anlıyorum.

*Haram lokmanın üzerindeki enerji, kişinin beden ve ruhundaki frekans ayarlarını bozuyor ve ruhsal **harmoniyi: uyumu** deforme ediyor. Dolayısıyla da **anteni** bozulan kişi Rabb'iyle gerektiği gibi **rabıta** yani **irtibat** hâline giremiyor.*

*Böyle bir tefekkürüm var. Yediğin şey **enerji taşıyıcı,** bunu biliyoruz. İçtiğin suya dua okuduğunda, güzel sözler söylediğinde kristalleşmesi değişiyor. E her canlı da sudan yaratılmış, özetle her şey **enerji**.*

Aksi olması mümkün mü?

Misafir derin bir şekilde bana baktı. Kesinlikle konunun ilgisini çektiğini görebiliyordum.

–Hımmm... **Mescid-i Haram** tabirinin bilemediğimiz sayısız anlamlarından biri de bu olabilir. Güzel ve düşünülesi...

Rabb'imizin kelime ve kavramlarının içerikleri o kadar sınırsız ki derinleşmek ve sizlere bu tür anlamların da açılması için tefekkürde sınırlama ve şartlanmalardan kaçınmalısınız. Yoksa algı bilgisayarınıza engel koyar ve istemeden onu kilitlersiniz.

Hele ki görevin Hak'la beraber düşünmek, O'nunla beraber görmekken baktığın pencereyi her daim geniş tutmalısın. O pencere ne kadar geniş ne kadar büyükse gördüğün manzara parçası da o kadar büyük olur.

Misafir sustu.

Nefesimi tutmuş yorumunu bekliyordum. Söylediklerimi ciddiye aldığını belirten bir şekilde:

–Her şeyin doğrusunu yüce Allah bilir ama düşünme şeklin hoşuma gitti!

Harmonizasyon... Bir anlam da bu olabilir! Neden olmasın ki...

Yaşasın! demek geldi içimden. Rabb'imin özellikle şu aralar kafamda döndürdüğü bu konuları biriyle konuşabilmek ne de güzeldi! Misafir'in sözlerinden aldığım cesaretle devam ettim:

–Mescid-i Haram... Harmonizasyonun Merkezi: ahengin, uyumun, yokluğun, dengenin merkezi...

Dünyanın hatta kâinatın merkezi. Orada insanların normal mekânlardan çok daha yoğun bir şekilde Rab'leri ile rabıta yani irtibat/bağlantı halinde olmaları da bununla ilgili olabilir diye düşünmeden edemiyorum.

Biliyorsunuz, bir organın hastalanması vücutta ona ait titreşimin İslami terimle **organın zikrinin** *bozulmasıyla ilgilidir.*

Kalp rezonansa girmek üzere ayarlanmış/programlanmış bir organdır. Dolayısıyla Mescid-i Haram'da girdiği muazzam çekim alanı sebebiyle kalp, insanı Rabb'iyle dünyanın başka hiçbir yerinde kuramadığı bir bağlantı hâline geçirir...

Kâbe'de dileklerin kabul oluyor, diye bu yüzden derler. Ya da aslı hayatın "olağan hakikati" olan ama insanların "olağanüstü" diye tanımladığı birçok şeye ancak orada tanık olunabilir.

Tabii kendim ve çoğunluğu oluşturan "avam bilinci" için konuşuyorum, diye ekledim Misafir'in gözlerine bakarak... Hak dostları sürekli Rab'leriyle "online –canlı bağlantıda" oldukları için onların çoğu anları zaten olağanüstü olaylarla doludur...

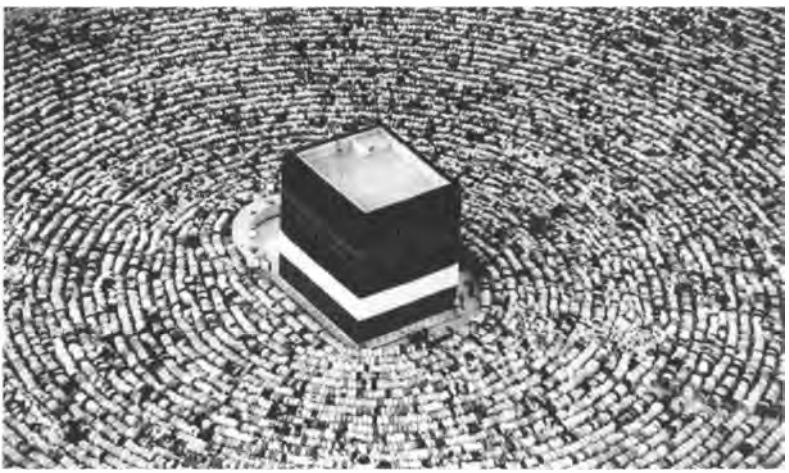
Devam ettim:

–Peki, "harmoni" ne demektir?

***Harmoni:** Parçaların bir bütün oluşturmak üzere birleşmesi, armoni, Uyum demektir.*

Aslında zikir meclislerinde de bunu görürüz. Mürşidi Kâmil (Kâbe ya da bir mıknatıs gibi) yüksek elektromanyetik alanıyla merkeze geçer.

Etrafını çevreleyen her bir kişi de âdeta Hadid (Demir) ve Necm (Yıldız) Tasavvuru'ndaki yıldız tozlarından dökülmüş demir parçacıkları gibi ona doğru çekilir...

Bir mıknatısın etrafına dökülmüş demir tozlarının –çekim gücü altında– düzen ve uyum içinde dizilip mıknatısa doğru çekilmesi

hatta âdeta istem-dışı ona "yapışması" gibi... Azrail'in (a.s.) kişinin ruhunu almaya geldiğinde de böyle, bir mıknatıs gibi, ruhu çekeceği ve kişinin buna karşı koyamayacağı anlatılır. Demem o ki aslında olay çok **bilimsel,** *gerçekten* **ilmi**...

Kalp müthiş bir yaratım.

Bebek anne karnındayken, henüz merkezi sinir sistemi bile oluşmadan evvel, ilk olarak kalp oluşup atmaya başlar.

Çok ilginç değil mi, dedim Misafir'e bakarak. O ise tek kelime bile etmeden dikkatle beni dinliyordu...

Kalp atışını cep telefonlarında yanıp sönen sinyale benzetiyorum. Ve esmamızı da SIM karta... Ana merkezle ilişki başladığı an **sinyal: işaret** *yanıp sönmeye başlıyor ve Rabb'imiz bize "Korkma bağlantıdayız/beraberiz" diyor âdeta...*

Misafir düşünceli bir şekilde sözüme girdi:

–E yahsebul insanu en yutrake suda (sudan)?

–İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?.. Kıyame-Uyanış Tasavvuru, 36. İşaret, dedim.

Buruk bir gülümsemeyle başını salladı.

–İnsan, kâinat... Her şey rezonans yasasına göre yaratılmıştır.

SES ile var edilmiş kâinatın orkestrasında herkes –varlık enstrümanından– kendi sesi ve frekansını icra eder...

Yeri gelmişken frekans kelimesinin "fark" (FRK) kelimesiyle ilintisi olabileceğine de inanıyorum, diye ekleyiverdim utana sıkıla.

Ya... yani, ne kadar çok frekans, o kadar farklı insan, o kadar farklı mahluk... Furkan!

Neyse devam edeyim... Bakın şimdi... Ayağa kalkın.

Misafir şaşırdı:

–Ayağa mı kalkayım?

Yavaşça koluna girmek üzere ona yaklaştım.

–Hadi lütfen, beraber yürüyelim.

–Yürüyelim...

Her şey kafeteryanın ortasında oluyordu. Misafir ilk etapta çok niyetli görünmese de ısrarımı kırmadı ve yavaşça ayağa kalktı. Birden gözüme o kadar uzun ve heybetli göründü ki irkildim.

Kendi kendime "sakin ol Deniz" deyip yanına geçtim ve elimle nazikçe işaret ettim.

Sağ ve solumuzdan âdeta bir akın halinde geçmekte olan müşteri ve garsonlar bize çarpmamak için uğraşadursun Misafir-im'le yan yana yürümeye başladık...

–Yalnız, siz yürümeye sağ ayakla başlayın, ben solla başlayayım.

Kaşlarını kaldırdı:

–Öyle yürüyemem ki...

–*Neden?*

–Bir tek bana ait bir durum değil... Hiç kimse yan yana yürürken farklı adımlarla rahat ya da huzurlu yürüyemez. Doğal bir şey! Bir uyum kuralı bu, değil mi?

–*Evet... Ama yine de yürümeye çalışalım olmaz mı?*

Misafir-im talebimi kırmadı ve benimle beraber birkaç adım attı. Birkaç adım sonra adımlarımız senkronize hâle gelmişti bile...

Uyumlanmış ayaklarımızı işaret ederek,

–*İşte, dedim, kalpler de böyledir.*

–Güzeeell...

Misafir keyiflenmişti.

Yavaşça yerlerimize otururken konuşmaya devam ettim.

–*Bir kişi bir yerde* **hitapta** *bulunurken orada bulunan herkes bir süre sonra hatibin kalbiyle aynı rezonansa girer ve senkronize olur. Birbirine âşık iki insanın kalpleri gibi, kalpler aynı anda aynı frekansla atmaya başlar.*

Ancak bu etki olumlu ve olumsuz anlamda da böyledir, unutmamak lazım.

Yine aynı sebeple bir mürit **insan-ı kâmille bağlantıya** geçtikten sonra hayatında pek çok sıradışı şeyle karşılaşır. Yaşadığı sıradışı şeyler müridin kalbinin insan-ı kâmilin kalbiyle rezonansa girerek onunla "rabt-rabıta-irtibat" hâline geçmesinden dolayı, o yüksek frekans seviyesinden bilgi alması ve **ekranına düşen gerçeklik kesitinin genişlemesi** ile ilgilidir...

Cuma hutbesi ve zikir meclisi de aynı sebepten ötürü çok önemlidir. Hutbe **hitap etmek** demektir... Hitap edenin sözleri, yaydığı yüksek frekans sebebiyle kalbe nüzul eder...

Konuyu bağlarsak:

Kâbe'de de aynısı geçerlidir çünkü Zati tecellinin yani Zat'ın "nazarının" tecellisi olan yerde inanılmaz yüksek bir enerji alanı vardır. Dolayısıyla Mescid-i Haram'ın içine girdiğin an ister istemez ruhun o muazzam titreşimle **harmonize** olur ve **çokluktan-bütünlüğe: Birliğe** adım atarsın.

Ruhun, asli hakikatini hissetmekte olduğunu bildiği için yaşadığı şeyi o kadar sever ki bazı insanlarda uyurken bile o zikir hâli devam eder.

Her İslami kavram gibi zikir kavramının da sayısız anlamı vardır. Zikir bir anlamıyla da **AN'da, o an orada hazır** bulunmak demektir. Hamza Yusuf, Zen'de zikre karşılık gelen mananın bir anlamının **ani bir vuruş** olduğunu söyler... Hatta Usta, terbiye esnasında kişiye aniden vurur ki o, o AN'da hazır ve tam burada olmayı, odaklanmayı öğrensin.

Zaten istesen de istemesen de öyle bir vuruş ve acıyla farkındalıklı bir şekilde o an orada olmayı öğrenmen kaçınılmazdır...

Misafir sözlerimi onaylar şekilde başını salladı.

–Devam edeyim mi?

Mean sözcüğünün (miin/ing) "mana" kelimesinden geliyor olabileceğine inanıyorum.

Yine **earth** (dünya) kelimesinin A-Rab-ca **ard/arz, cave** (mağara) kelimesininde **kehf**'ten İngilizceye geçmiş olduğu çok net...

–Hidayet?

–İngilizce ***guide*** *kelimesi* ***hidayet*** *kelimesinden geliyor.*

Hidayet A-Rab-cada ***ha****, telaffuzunda ise gırtlaktan çıkan* ***ğı*** *gibi sert bir harfle okunur... Hatta Almancada* ***Tanrı*** *anlamına gelen* ***Got*** *kelimesinin de* ***Hud, Huda*** *kelimesinden geliyor olması kuvvetle muhtemeldir, diye hevesle anlatmaya devam ediyordum ki Misafir memnun ve güvenli bir ifadeyle sözümü böldü.*

–Herkesin Allah'ı bir... Onlar ***God*** diyor. Oysa God (gad okunur) **Huda** kelimesinden gelen bir kelime... (Böylece İngilizcenin Farsça ile ilişkisini de görüyorsun...)

Göz "iki" tane ama görüş "bir" çünkü hakikat Bir... İki taneyle görülen **BİR**...

Binlerce gözü olan karasinekte bile bu böyle...

Gelgelelim insan şaşı olunca "biri iki gören" oluyor işte!..

İblis... Telbis... Latincede ise *Diábolus, Diaboli*... Latince, Çince hangi dilde hangi ismi almış olursa olsun "mana ve içerik" hep aynı şeyi söylüyor:

Bil ki: Bir'i İki gösteren şeytandır! Oysa Hakikat Bir tanedir! Adına ne dersen de...

Misafir bana doğru eğildi.

–Artık ben devam edeyim mi?

Ve ben daha evet'in e'sini bile deyip cevabımı tamamlayamadan, devam etti...Tabii ki!

–Mekke...

Olayın Merkezi... **Mekânı...**

Hatta mekan-izma kelimesini Mekke'ye uyarladım ben. Varoluşun, insanın ve insanlığın hakikatini, esasını öğrenebileceğimiz yegâne kişi, Efendimiz (s.a.v.), Mekke'de dünyaya gelmiş.

Ee, o zaman dünyevi mekanizmanın merkezi de Mekke olmalı, değil mi?

Gözlerim parladı!

–Başka, dedim heyecanla. Başka?

–Ha, gel... Gel bir şey diyeceğim sana, yaklaş!

*Bir tarafım bu **garip** adamdan ürküyor, bir tarafımsa **yeni ilim** diye çırpınıyordu.*

Yani:

Yaklaştım!..

–Mısır... Mısır ilginç...

Bana bakarak bir öğretmen edasıyla başını salladı.

Soru dolu bir bakışla gözlerimi ona diktim.

–Kahire var ya, Kahire...

Misafir fısıldamaya başlamıştı.

–Evet, dedim ne olduğunu anlamaya çalışır bir şekilde... Mısır'ın başkenti?[18]

–O... Ne demek biliyor musun?

–Kahire mi ne demek?

Hayır anlamında omuzlarımı silktim:

–Açıkçası... bilmiyorum, hatta hiç düşünmemiştim.

–Gel gel.

Misafir sessizce kulağıma fısıldadı. Ve o an öylece olduğum yerde kaldım...

–Mars demek o, **Mars**...

---

18 Mısır'ın başkenti, Arap dünyası ve Afrika'nın en büyük kenti. Büyük bölümü Nil Nehri'nin doğu kıyısında, nehrin Reşid ve Dimyat kollarına ayrıldığı noktanın biraz aşağısında yer alır. 1300 yılı aşkın süredir aynı alanda, aynı adla yer alan kent, Doğu ve Batı'nın, eski ile yeninin gelişigüzel bir bileşimini yansıtır. Şehrin ismi Mısırlılar tarafından çoğu kez ülkenin ismi olan Arapça Misru, Mısır Arapçası Masr olarak adlandırılır.

Al Kahira/el Kahhar, A-Rab-ca manasıyla "galip gelen"dir.

Bir kesim, şehre bu ismin MS 873'te konulduğunu söylüyor, bir kesim ise Firavun burada kahrolduğu için bu ismin verildiğini...

Eski adı Fustat ya da Yunanca Memphis!

Memphis... **Men-nefer** "onun güzelliği" anlamına gelir. **Men**: erkeği, **nefer** ise güzelliği işaret eder... **Nefer-titi: Güzellik geldi** demektir. Bunlar hep Firavun'u işaret eden anlatımlar elbette...

İlgimi çeken iki mesele daha var; biri Mennefer'deki **Menne**. Bu kelimedeki menne'nin manna/kudret helvası ile ilgisi olup olmadığı... Diğeri ise Amerika'nın Tennessee eyaletinde neden adının Memphis olarak konulduğu belli olmayan bir şehir olduğu!

(Tennessee ABD'nin doğu eyaletlerinden birisidir. Başkenti Nashville, en büyük kenti Memphis'tir. Güney Bölgesinde bulunan Tennessee eyaletinde iklim oldukça ılımandır.)

–Çok araştırdım, dedi Misafir... Bulmam ise gerçekten Rabb'imin bir hediyesi...

Kahire bir anlamıyla da Mars demek... Firavun, Ramses'in Sakalı, MOSSAD, Fransa, Sarkozy, Pennsylvania, Bush, Şeytaniler, Piramitler, Planlar...

Değişik bir ifadeyle, gözlerini kıstı.

–Tüm bunları şöyle bir yokla bakalım. Filmlere taş çıkartır gerçekler!..

Sonra oturduğu yerde hafifçe doğruldu.

–MARS değişik bir şeylerin işareti de tabii anlayana...

Ne diyeceğimi bilemiyordum. Birkaç saniye içinde kafamı toplamaya çalıştım:

–Bu gizemli yapıların takımyıldızların şekillerinin dünya üzerindeki izdüşümü hesabıyla yapıldığını biliyorum, dünyanın ley hatları üzerindeki enerji merkezlerinden olduklarını ve daha birçok ***söylenmeyen*** *şeyi de... Ama sizden şu öğrendiklerim bildiklerimi iyice anlamaya başlamama sebep oldu...*

Misafir imalı imalı güldü...

–Sirius ve Orion! Kimler kimlerle irtibat kuruyor acaba? Siz dolar kurunun peşinde "uyuyarak" koşarken neler oluyor dünyanızda? Hatta galaksiler arasında kâinatınızda!

Özündeyse varoluşunuz ve hayatınızda!

Âlemde 14 tane Kâbe var... Bilene, görene, gidene...

Siz buradaki bir tanesine bile, yıllarca dünya peşinde koşup yorulduktan sonra, posanız çıkmaya yakınken sadece **etiket** olsun, laf olsun diye gidiyorsunuz. Anlamını yaşayamadığınız, içi boş haclara çoğunuz "ölmeden önce yapılan bir ritüel" olarak bakıyorsunuz.

Yüce Allah sizi ne de çok sevmiş! Şu hâlinize rağmen! Tey tey!

Gerçekten bizden hiç hoşlanmadığını ya da daha doğrusu bize kızdığını çok net anlayabildiğim bir tavırla baktı:

–Hımmm... Mars'la ilgili neler çevirdiklerini bu akşam **misal âleminde** Hawking'e sorayım bakayım... Benden saklayamaz!

O var ya, o...

Neyse, belki ileride bir gün anlatırım.

Yine hareketlendi:

–Evet... Ne diyorduk!..

Beni böyle alıp sanki buz gibi bir suya sokup çıkararak allak bullak edip, sonra hiçbir şey olmamış gibi konuşmaya devam etmekten âdeta zevk alıyordu Misafir!..

Bir taraftan "kalbim heyecandan neredeyse çıkacak bu heyecana dayanabilecek miyim" diye sorgularken, bir taraftan da anlatmaya devam etmesini diliyordum...

–Bak... Şu an o coşan kalbini duyuyorum. Kalp, ah o kalp... Nelere mahal olur, nelere...

A-Rab-cayla onun ilgisini anlatayım sana biraz.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça gözlerini kapatarak o nefesi verdi... Yumuşak bir sesle konuşmaya devam etti:

–Halk-ı Cedid... Halk-ı Cedid... O, her an yeniden nefes üflüyor içinize. Her an yeniden...

Evet, bir ceninde, bebekte ilk yaratılan organ fiziksel kalptir. Fiziksel kalp insanda hafifçe sola doğru merkezlenmiştir.

İşin ilginç yanı A-Rab-ca da **sağdan sola doğru hareket eden, yazılan ve okunan bir dildir...**

–Ah, dedim o an ah!.. Bu bilgi beni vurmuştu, çünkü Misafir'in ne diyeceğini anlamıştım.

–Siz, soldan sağa doğru yazıyorsunuz ama A-Rab-ca tam tersi yöndedir...

Bunu ilk fark ettiğimde ben de senin şu hâlin gibi oldum, içim titredi içim. Sami ailesi dillerinden gelen çeşitli antik dillerde ve İbranicede de aynı şekilde -kalbin etkilenmesi amacı güdüldüğünden- bu özelliği görebilirsin...

Hamza Yusuf Kuran A-Rab-casının sözlüklerinin İbranicenin varlığını korumaya katkı sağladığını söyler. Sonuç itibarıyla bu antik dillerin hepsi kökünü A-Rab-ca yani temel dil olan Allah-çadan aldığı için özellikleri ortaktır...[19]

19 Amerikalı sufi, Hamza Yusuf Hanson

Hak yolcuları ve işârî yorum yapan arifler, kutsal yazıların **sağdan sola** doğru olmasının sebebini **yazının kalbe doğru olması gereği ile bağdaştırır...**

Çünkü onlara göre **"yazının,** yazmanın bütün amacı **KALBİ** etkilemektir."

Yine bu sebeple tavaf, Allah'ın evinin/beytinin etrafında dönme, sol tarafla yani KALPLE ve beyte dönük bir "yüzle" yapılır. Bazı ulemaya göre kalp de bu yüzden sola doğru baş eğer ve meyleder.

Amaç **kalbin Kâbe'ye, insanın** ise ilahî hakikatinin/**uluhiyetinin merkezine** meyletmesini sağlamaktır.

Kalp... Kâinata sığmadığını ama mümin kulunun kalbine sığdığını söyleyen Rabb'inin mekânıdır. Dolayısıyla dışın ne olursa olsun **içinde Rabb'ine kalbi selîmle** gitmen emredilir.

Tasavvufta bütün mesele de budur... O kalbi kir, pas ve putlardan arındırmak...

Tabii Rabb'imizin **mümin** kulunun kalbine sığması anlatımını da doğru anlaman lazım. Yaratılmış hiçbir şey onu Yaratan'ı ihata edemez. Burada işaret edilen kalp tanımını "fiziksel" kalp olan et parçası olarak görme... Kalp etinin zâhiri altında "yaratılmamış tek şey olan **bâtınî Kalp"** kavramı yatar. Yaratılmış hiçbir şey Rabb'ini ihata edemez, sadece kalp O'nu kendi kabı oranında sığdırır.

İlmin simgesi olan Hazreti Ali'yi sırtlayan Resulullah (s.a.v.), ona Kâbe'deki putları tek tek kırdırmıştı... Sen de ilmin kapısı Hz. Ali ve ilmin şehri Peygamberimizle (s.a.v.) beraber kalp Kâbe'sini temizlemeli ve orada sadece Rabb'in kalacak şekilde kendi ilahî hakikatini gerçekleştirmelisin.

Biri kalbinin, ruhunun **aksine** davranış yaptığında, bu davranış insanı o kadar etkiler ki sonuçları ruhsal bunalıma kadar gider... Böylesi bir durumla hakikat ilmi olmadan baş edemeyen materyalist felsefe kurbanı cüzi **akıl**, hâlini örtmek, vicdanından ve içindekilerle yüzleşmekten kaçmak için

alkol gibi bilincini/asli hakikatini, kalbini örten şeylere başvurur.

Kuran'a göre idrakin merkezi kalptir ve asıl küfür kalbin örtülmesidir...

Kuran'da **kâfir** kavramı işaret edildiğinde aynı zamanda kişinin enfüsünde (iç âlemi/nefsinde) "kendi ilahî hakikatini örtmesi" manasını da anlaman gerekir.

Kâfirler aslında kendilerine yalancı ve kendilerine zalimler, eleştirisidir bu...

Kendini doğuştan Müslüman sansa da İslamiyet'in/teslimiyetin ne demek olduğunu, insanın kim olduğunu, nereden geldiğini, nereye gideceğini, varoluş amacını bilmeyen küfürdedir, kâfirdir...

A-Rab-cada **kâfir** tohumun üstünü toprakla örten çiftçiye deniyor değil mi?

–*Evet*...

–Sende bir tohum var. Hakikati Muhammedîye çekirdeği... Eğer ki bu çekirdeğin üstünü beden toprağıyla örter, varlığını **bedenden** ibaret zannedersen **küfür ehli** olursun... O noktada ise dünyaya; toprak beden, fiziksel gerçeklik algısına ve materyale mahkûmiyetin başlar...

Şeytan ya da iblis -adına ne dersen de- temeli **ikilik** üzerine olan **bilinç** sistemi size bunu sağlar! Hakikatiyle buluşamayan insanlar uyuşturucu kullanır, cinselliği sonuna kadar yaşamaya kalkar, güç, şöhret, para, gaflet peşinde **kendini kaybederek** dünyanın içine batar gider ama yine de tatmin olamazlar... Örtmeye çalıştıkları ilahî hakikatleri ve ruhsal yapılarını **hissedip duyamadıkları** için, tüm bu yaptıklarının asıl amacının kalplerini, ilahî hakikatlerini unutmaya çalışmak olduğunu fark etmezler.

Kuran anlatımıyla, "kalpleri perdelidir anlamazlar, gözleri örtülüdür görmezler ve kulaklarındaki ağırlıklar yüzünden işitmezler".

Hayvan bilincinden aşağıdaki **gafiller;** uyuyanlardır bunlar.

Her türlü mucizeyi görseler de inanmazlar.

Allah'ın sizlere lütfu şu ki:

Bu -kalbî ayarları bozulup kaybolmuş beşerler- dünyevi bağlamda her şeye sahip olsalar da ruhları ve ilahî hakikatlerini bulamadıklarından bir türlü huzur bulamazlar.

"Umarım bir gün herkes zengin ve ünlü olup hayal ettiği her şeye kavuşur ki böylece aranılan esas cevabın bu olmadığını anlar," der ya en büyük **performansını** uyanışından sonra **hayat sahnesinde** sergileyen, Allah'ın sizlere ibret ve işaretlerini taşıyan sahne sanatları ustası **Jim Carrey**...

İşte **depresyon** denilen şey aslında **ruhun** -dünyaya gelme sebebi olan tekâmülü- için çırpınarak bedeniyle muhalefet etmesidir.

Nefsin unutmaya çalıştığını ruhun hatırlatma operasyonudur. İç âlemdeki bastırılmış tekâmül çabasının, cihat ve sancının kişideki dışavurumudur depresyon...

Birinin hakkına girdiğinde ona ya da yakınlarına verdiğin acı ve mahrumiyetin adalet gereği karşılıksız kalmaması için cezaevine konursun... Hâlbuki cezaevinin varlığının tek sebebi bu olmamalıdır.

Cezaevinde yatma sebebin, işlediğin suçun karşılığında sadece bir tür "ödeştirmeye" maruz bırakılman değil "ıslah olman, düzelmen ve bu suçu tekrar etme meylinden arınman" da olmalıdır.

Daha iyi bir insana dönüşmen, olmalıdır... Aklî dengesi olmayan insanlar iman yükümlülüğünden de cezaevine girmekten de bu yüzden muaftır! **Ceza** kavramı altında yatan asli hedef **dönüşümdür**.

Aynı bu örnek gibi psikiyatra gitme sebebin de seni ruhen, manen hasta eden şeyi **bastırmak** ve/veya **unutmak** değil onu **çözerek iyileştirmek** ve ortadan kaldırmaktır.

Amaç bahçende çıkmış zehirli otu üstünkörü kesip bir süre sonra onun yeniden ortaya çıkmasına şahit olmak değil, kökünden söküp bahçeni ondan tamamıyla temizlemektir.

Bu vesile ile bahçende verimli bitkilerin çıkmasına yol açmaktır.

Depresyonun, manevi bunalımın özünü anlamadıkça ancak bir psikiyatrdan ötekine gidersin ve onlar da sana çoğunlukla ne verirler?

İlaç... Kimya-sal...

Neden? Beynindeki nöronlarını bastırmak, beyin kimyanı değiştirmek, aslında bir anlamda seni **uyuşturmak** için...

Hakiki manadaki hastalıklar için ilaca başvurmak neyse de artık her "bunalımdayım" diyene verilen antidepresan adı altındaki bu şeylerin bir süzgeçten geçirilmesi gerekiyor, benim kanımca tabii.

Misafir düşünceli bir şekilde devam etti:

–Aslında her acı "Uyan, kendini, hakikati hatırla. Sen sadece nöron yığını değilsin..." diye bağıran **ruhunun** çırpınışından başka bir şey değildir.

Ama ne yazık ki genellikle, Rabb'inin sana "merhametiyle" sunduğu o acı ile varlığında açığa çıkarılmak istenen **dönüşüm** için araç olacak **nöron aktiviteleri,** şeytanî sistemin "çözüm" kandırmacasıyla sunduğu kimyasallarla bastırılarak örtbas edilir.

Böylece "dünyevi sistemin" istediği ideal bir "uyuyan güzel" olursun. Hayatının amacını bilmeyen, kendini ve Rabb'ini tanımayan, bulamayan... Hatta tüm bunları merak dahi etmeyen...

Yani **kayıp!**

Misafir sakince sesini alçalttı:

–Sana ilginç bir şey söyleyeyim mi?

–Elbette, dedim yavaşça...

–50-60 yaşından sonra insanlara şöyle bir bak, gece uykuları azalır. Genel olarak insanlar bu yaşlar itibarıyla daha az uyur, hatta bazıları uyku problemi yaşamaya başlar değil mi?

–*Evet...*

Derin bir nefes aldı. Sesi titriyordu.

–Sizler idrak edemeseniz de bu, yine merhametlilerin merhametlisi Yüce Rabb'imizin hikmetindendir... Efendimizin (s.a.v.) inanılmaz can acıtan bir hadisi vardır... Bahse konu olan hadiste der ki: Yüce Allah kıyamet günü gelip de kullarını huzuruna aldığında 70 yaşını aşmış olduğu hâlde namaz kılmadan ahirete göçmüş kişiye "Namaz kılmadın mı?" demekten haya, edep edermiş...

Misafir'in sözleriyle o an âdeta boğazıma koca bir boğa oturdu. Gerçekten boğazımda o kadar büyük bir düğüm oluştu ki, gözlerimden yaşlar süzülmeye başladı.

–İnsanın **özü/ruhu**, onun "dünya hayatı sürecinde" yeniden Rabb'iyle buluşması gerektiğini bilir... Beden aslında bu amaca hizmet etmek için tasarlanmıştır.

Belli bir olgunluğa erişip de Rabb'inize varma yaşınız geldikçe hedeflenen -elest bezminde söz verdiğiniz- tanıma ve buluşmayı gerçekleştirebilin özetle **uyanın** diye bedeniniz, âdeta sizi bu konuda uyarır gibi uykuya direnmeye başlar...

Az uykuyla yetinmeye başlama sürecinin fiziksel sebebi ne olarak gösterilirse gösterilsin, altta yatan hakiki manevi sebep, tamamen insanı gece ibadetine, geceleri Rabb'iyle buluşmaya yöneltmek, onun hedeflenen **miracı** -kavuşma, kendi hakikatini gerçekleştirmeyi- **dünya hayatında iken** yaşayabilmesine destek vermektir.

Bilge beden, Rabb'inden aldığı emirle kişilerin geceleri ayakta olmasını sağlamaya çalışır. Var olan her şey Rabb'inle doğru ilişkiyi kurman için programlanmıştır...

Elbette ki fark edebilirsen.

Her şeyde, her sistemde muhakkak Rabb'inin hikmeti vardır. Eğer ki sen kalbinle görmeyi başarabilirsen...

Misafir sustu. Onunla aynı anda atmakta olan kalbim âdeta yerinden çıkacak gibi hızlanmıştı. Bu bilgi beni o kadar etkilemişti ki yağmur bırakmak istemeyen bir bulutun aniden yere yağmur suyu boşaltması gibi gözlerimden süzülen sessiz tuzlu yaşlar dudaklarımdan aşağı tek tek damlamaya başladı. Allahım, dedim titreyen sesimle, benim canım Kerim Allahım...

–Kaç dünya gezdim, hâlâ da geziyorum. Onlarca insanla konuşuyor, onlarca insanla tanışıyorum. Günahlarım var, diyorlar.

Hepimizin var, diyorum. Bakıyorum çoğu "hatalarından dolayı" bunalımlara sürüklenmiş...

Günah dediğin nedir biliyor musun?

Günah, **kendine** ettiğin zulümdür. **Günah, insanın ilahî hakikatine, varoluş sebebine ettiği zulümdür...**

Olağanüstü bir hediye/hazine verilmiş varlığın, ucuz hevesler peşinde kendi hakikatini unutup potansiyelinin azıcık bir kısmını dahi gerçekleştirmeden bu dünyadan gitmesidir asıl günah dediğin! Hidayet'in hediye kelimesi ile bağlantısını sadece tesadüf mü sandın sen!

Hidayete ulaşan sonsuz hediyeye ulaşır...

–Haa ama eğer ki günahlarından ders çıkarıp onları "iyiliğe" dönüştürmeyi, hissettiğin pişmanlık ve vicdan azabının yangınında ruhunu güzelleştirme arzusu ile tekâmülünü gerçekleştirmeyi başarabilirsen, işte o zaman kişiye "günahkâr" denilmesinin arkasındaki "gizli Rahmeti" de anlarsın...

Günahından "kâr" edene **günah-kâr** denir... Günah-kâr günahlarından dolayı aczini görüp boyun eğmeyi, "yokluğu"

yaşamış; Rabb'ine karşı duyduğu utanç ile varoluş amacını gerçekleştirme peşine düşmeyi öğrenmiş, hatalarını ve isyanlarını ilahî hakikatini aşikâr etmek için **bir dönüşüm vesilesi** kılmış kişidir...

Misafir'in sözleri bütün hücrelerimi adeta "yakmıştı..." Günah-kâr... günahlarından dolayı duyduğu ***"samimi"*** *utancı ve pişmanlığıyla Rabb'inin affı ve merhameti sayesinde "kâr" edip temizlenmiş, böylece de yüceltilmiş ruh... Aman Ya Rabbî! Bu ne muhteşem bir açıklamaydı...*

–O zaman... peki o zaman ***azap****, neden?*

Misafir az önceki duygusallaşmış halinden biraz toparlandı.

–Azap... Bak bu kelime çok ilginç... Azap *(azab)* kelimesi A-Rab-cada ne demek biliyor musun?

Bir an düşündüm. Sonra:

–Acı vermek gibi bir şey değil mi, en azından bizlerde öyle bir algı var, dedim.

O an bana gerçekten acır gibi baktı. Gerçekten acır gibi... Evet, küçümseme yok değildi bu acımanın içinde ama ağırlıklı olarak "Vah zavallı nankör cahil!" der gibi bir bakıştı onunkisi...

–Bak... büyük **insan** olma potansiyelli küçük mahluk!.. Allah'ı böyle gaddar, ceza veren, tövbe haşa egolu ve sadist bir Yaradan gibi gösterme daha ziyade (beşer tarafından) tahrif edilmiş Tevrat ya da diğer kitaplara ait algı manipülasyonu metodudur.

Kuran'ın "son kitap" olması hakikatinin tahrif edilemeyeceği içindir. Ama siz meallerle o işi gayet iyi başarıyorsunuz!

Kuran'da Rabb'imiz İncil ve Tevrat'ı tahrif etmiş ulema ve taraftarları için **ehli kitap** nitelemesi yapar. Bunlar, insanlar

üzerinde kurdukları baskı ve gücü korumaya devam edebilmek için dini bir araç olarak kullanan, hâlbuki Efendi'mizin (s.a.v.) son peygamber, Kuran'ın son kitap olduğu hakikatini herkesten daha iyi bilenlerdir.

Hakikatleri gizler, dini kullanarak edindikleri güç ve makamları koruma kaygısıyla ahiretlerini yakarlar.

Ehli kitap nitelemesi de -her ayet gibi- hem afak hem de enfüste böylece manasını bulur.

Rabb'imiz tarafından inzal edilmiş önceki kutsal kitaplarda insanların gerçekleştirdiği tahrifat türlerini engellemek için Kuran "dokunulmaz" kılınmış ve onun bizzat Rabb'imiz tarafından korunduğu ayetle açıkça ifade edilmiştir.

Hicr Suresi, 9. Ayet

Dışarı Çıkarma, men etme, bırakma *(şer'an haram olan şey)* **Tasavvuru 9. İşaret**

"İnnâ nahnu nezzelnâz zikre ve innâ lehu le hâfizûn (hâfizûne)."

"Şüphesiz o Zikir'i (Kuran'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz."

Ama insan durmamıştır. Ayetlere dokunamadığı için bu sefer de onların meal ve tefsirlerini algı manipülasyonuna alet etmeye başlamıştır.

Misafir oldukça kızgın bir tavra büründü.

–Ha, Allahımız isterse duruma anında müdahale eder ancak amaç bu değil! Unutma, bu oyunda samimiyeti ölçülen kişiye **kendi iradesiyle hangi tarafı seçtiği** gösteriliyor.

Hayat bir tür **yüzleşmedir** çünkü.

İlahî bir hakikatle varoluşu yakalamak da sizin seçiminiz, beden kabrinde bir tür "çöp" olduğunuz algısıyla kalmak da.

Ceza kelimesinin **karşılık** demek olduğu gibi **azap** da **mahrum etmek** demektir bir anlamıyla!.. Sizin kafanızdaki şey değil yani...

Ağzım açık kalmıştı. Gerçi bu konuşma boyunca dinmeyen hayretim yüzünden kapandığı pek olmamıştı sanırım ama çok etkilendiğim bir bilgiyle daha buluşmuştum işte...

–Nasıl yani?

Bir an için nasıl anlatabileceğini düşünüp söze girdi Misafir:

–Mesela nefes almak... Allahımızın size verdiği bir lütuftur, değil mi?

–Evet...

–Ama hayatın koşuşturmacası içinde bunun bir **lütuf** olduğunu unutursun. Senin için sıradanlaşmış, algında ne büyük bir mucize ne büyük bir hediye olduğunu unuttuğun nefes alma kabiliyetinin aslında bir **lütuf** olduğunu, ancak ondan **mahrum** edildiğinde anlarsın, değil mi?

İşte Allahımızın **azap** kelimesiyle kastettiği şey aslında **kulunu kendisinden** *(Yaratan'ının varlığını inkar eden kulunu Rabb'inden)* **hakikaten mahrum ediştir.**

Şöyle düşün... Varlığın ancak O'nunla mümkün. Nefes almayı bile O'nun her an içine üflediği nefesle gerçekleştirebiliyorsun.

Allah seni **kendisinden** mahrum ederse, ne yaparsın? Nasıl nefes alırsın?

Biliyoruz ki tüm bedenin O'nun emri ve lütfuyla çalışıyor. Dünya hayatında Rahman ismi ve sıfatı gereği (Rabb'ini inkâr da etsen kabul de) son nefesine kadar sana hakikatini gerçekleştirme ve tekâmül etme fırsatı verilir.

İster kullanırsın ister kullanmazsın, seçim senin. Sistem sana sürekli sunumda bulunur, istersen elinin tersiyle itersin, istersen hemen kabul edersin.

Ancak bu âlemde Rabb'inin varlığını inkâr ettiysen asıl problem **sonraki hakiki hayat etabında başlar**! Yani **ahirette**! Kul inansa da inanmasa da onu kollayan Rahman sıfatından artık sadece **inananların** kollandığı Rahim sıfatına geçtiğin yerde!

Peki, neden? Çünkü dünyadan götürdüğün yegâne şey **bilincindir!**

O zaman iyice düşün bakalım, buradan götürdüğün tek şey bilincinse ve sen daha dünya hayatındayken bilincinde Rabb'in yoksa, sonsuz hayatını yaşarken de Rabb'in senin için **yok** hükmünde olmaz mı?

Yok olduğuna inandığın biri sana yardım edebilir mi? O *-senin idrakinden dolayı sende yoksa-* verdiği lütuflar artık bir sonraki hayat etabında seninle beraber olabilir mi?

Kendini **beden** zanneden bir **algı**-*ilahî hakikatine ilişkin cehaleti, ilahî hakikatinin varlığına ilişkin ilim eksikliği yüzünden*- kabirdeki elbisesine yapışıp kalıyor, İslamiyet buna **kabir azabı** diyor. O noktada artık çekeceğin acıyı sen düşün...

Özetle temelde acıyı kendine sen veriyorsun!

Allah, **"Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin,"** diye boşa mı söylüyor? Siz kendi nefsiniz aleyhine çalışıyorsunuz! Tüm zararı kendinize **kendiniz** veriyorsunuz!

Yok saydığın şeyden kendini mahrum etmen, ondan gelecek yardımı da kesiyor çünkü sen onun varlığına bile(!) inanmıyorsun...

Sevdiklerinin, ailenin, dostlarının sana olan sevgi, ilgi ve destekleri de lütuftur, değil mi? Biri, değil içine üflediği nefesi, senden ilgi ve sevgisini çekse acı çekmez misin?

İşte azap yani **mahrum** bırakılma budur. Alıştığın, senin için anlam ve önemini kaybetmiş, sıradanlaşmış mucizeler nasıl da önemliymiş, o zaman anlarsın.

Nefesi ve hayati şeyleri bırak, çeşitli durumlarda ülkesinden ayrılmak zorunda kalan, yokluk içinde yabancı diyarlarda yemekten, içmekten, ailesinden mahrum bırakılan insanlar ne kadar büyük sıkıntılara giriyor bir düşün. Kısacık dünya hayatında savaşlarda ülkesinden uzaklaşmak zorunda kalan kardeşlerinizin uğradığı **mahrumiyet** bu kadar büyük olabilirken, sonsuz hayatınızda Allah'ın elinizi bırakması karşısında çekeceğiniz acıyı düşünmek ürpertici.

İnsanlar en ufak mahrumiyetlerde ağlayarak, feryat ederek hayatı yeniden değerlendirmeye başladıklarını söylüyor, hatta en olgun ve yetişkin görünenleri çocuklaşabiliyor.

Tefekkür eden için böyle mahrumiyet ve sıkıntılar **azaba örnektir** ve Rabb'inizin sizden lütuflarını çektiğinde yaşayacaklarınızın fragmanı bile değildir!

Hayat içinde Rabb'inizin verdiklerinin ne büyük lütuflar olduğunu hastalandığınız ya da lütuflardan eksilme olduğunda anlarsınız.

O'nun sizden varlığını; dolayısıyla **varoluşunuz için gereken teçhizatı**, sevgisini, merhametini, şefkatini çekmesi tadabileceğiniz en büyük acıdır.

Şimdiii eğer ki "ezberci bir zâhir âlimi" sınırlarında kalmak istemiyorsan A-Rab-ca "azab" kelimesinin "tatlı" anlamına geldiğini de bilmen gerekir ... A-Rablar olumsuz manadaki "ceza" için "ikâb" kelimesini kullanırlar. İkab; âkıbet, suçlunun işlediği fiilin sonunda verilen cezadır (karşılıktır)...

Senin anlayacağın tatlı cezalandırmaya, tatlı uyarılara azap/azab denilir...

Sustu... Başını çevirip kafeteryanın camından dışarıya doğru baktı. Anlattıklarını âdeta yaşıyordu Misafir.

Belki de gelecekte tüm bunları yaşamış, her şeye çoktan şahit olmuştu.

İçim cız etti. Gözlerim daha kurumaya fırsat bulamadan yine dolu dolu oldu...

Aniden bana döndü.

–Hatırla...

Sen büyük bir kaza geçirmiştin. Uzun bir süre yatağa hapsolmuştun.

Nefesim tutulmuş ona bakıyordum. Sanki o günlerde benimleymiş gibi konuşuyordu.

–Çektiğin ağrı yüzünden aylarca ne uyudun ne oturabildin ne de yatabildin... Mahkûm gibiydin...

Yatalak olma korkusu... Tüm arkadaşların sokakta gezerken senin daha yirmili yaşlarında evde bir yatağa yirmi dört saat dindirilemeyen bir acıyla çivilenmen...

–Ağır gelmedi desem yalan olur, dedim Misafir'in gözlerine bakarak... Bir kaza vesilesiyle başıma gelen bu durumun çaresini aylar boyunca doktor doktor gezsek de bulamadık.

İğneden bile korkan ben, doktorlara. "Ne olur kurtarın beni bu acıdan!" diye yalvarıyordum.. Doktorlar bana bakıp "Çok da gençsin... Ama..." diyor ve riski büyük olan, denendiği kişilerin çoğunluğunda felce sebep olmuş ameliyat kararından uzak durmaya çalışıyorlardı. İçerdiği riskler yüzünden kimsenin yapmak istemediği, benimse bir an önce acım dinsin diye ameliyat etmek isteyen ilk doktora teslim olmak için âdeta can attığım bir hâl...

–İlk günler öfkeliydin.

–Evet... İlk günler öfkelenmedim diyemem. Ağrı sınır eşiğim oldukça yüksektir aslında ama çektiğim ağrı tipine katlanmak için avuç avuç ağrı kesici ve antidepresan alan insanlardan da bildiğim gibi, bu başka bir şeydi... İlk günler "Bunca dolandırıcı, hırsız, yalancı, kötü insan içinde neden ben" demedim dersem yalan olurdu.

Nelerden korunduğumu ancak sonraki yaşam kesitimde şahit edildiklerimle anlamıştım.

O dönem ibadet ediyorum **zannettiğim** *hâlde aslında Allahımı azıcık da olsa hakkıyla -Peygamberimin (s.a.v.) anlatımıyla- tanımadığımı bilmediğim, ezbere alınmış ritüeller, içi boş taklidî iba-

det provaları içinde olduğumu anlamadığım için Allah neden bana azap ediyor, diye düşünebiliyordum...

İnsan hele ki ömrünün geri kalanını bir yatakta geçireceğini düşündüğünde artık başka bir şekilde hayata adapte olmaya çalışıyor.

O süreçte zaman geçmek bilmiyordu. Ruhumun içine düştüğü azabı gidermek için Kuran ve ayetlerini "derinlemesine" çalışmaya başladım. Artakalan zamanlarda ise yıllardır bir kenara koyduğum ama ele almadığım yazılarım, şiirlerim ve bestelerimi gözden geçiriyordum...

Yattığım yerde! Kuran ayetlerini tek tek incelemeye çalışıyor farklı farklı kitaplar okuyor, bir yandan da kimi şarkı sözlerimi besteliyor, kimini ise şiir olarak koruyordum.

Misafir'e bunları anlatırken gözlerim doldu. O günler ailemin yemeden içmeden benim için çırpınmaları, iyi hissetmemi sağlamak için yaptıkları... Unutulur muydu?..

–Cahil bir beşer ve eksik bir idrak olarak ilk günler "Yoksa Allah bana azap mı ediyor?" diye sorguladım. Yürüyebilme, hareket edebilme, acı çekmeden oturabilme, kalkabilme, uyuyabilme, bunlar nasıl da büyük lütuflarmış, o zaman anladım ben...

Besteci ve söz yazarı olarak hikâyem de hapsedildiğimi düşündüğüm o dönemde başlar. Çünkü hocalarımın baskısına rağmen o zamana dek bu yeteneğimi profesyonel manada oturup ciddi ciddi ele almamıştım...

O süreç ve acılar olmasa belki de asla "Rabb'imi nasıl daha fazla tanırım" diye çaba göstermeyecektim. Yazdıklarımı biriktirip, yatalak bile kalacak olsam en azından sesim duyulsun derdine düşmeyecektim.

Derler ya hastalık lütuftur, hatta hakikatte hasta insanın günah işlemeye takati de kalmadığından arınmasında müthiş bir şanstır.

Yatağa hapsolduğum o süreç bana hayatımın en sevdiğim işlerini yapmanın yolunu açtı... O an içinde bulunduğum durum belki

bizim kafamızdaki *"azap" tanımına uygun gibi görünüyordu oysa aslen "lütuf ve rahmet" olduğunu sonradan idrak edebildik.*

Hayatta olan her şey bir lütuftu aslında ve hepsi bir sebebe binaen gerçekleşiyordu. Allahımız insanların bireysel hatalarını **bütünsel** *doğrulara dönüştürüyordu.*

İnsan kendisine kıysa da Yaradan'ı olan Allah ona kıyamayıp kendine zulmünü "öğreti" hâline dönüştürüyordu. Ve kişi bu öğretiyi başkalarına yansıtıp yaşatmaya vesile olduğunda üstüne bir de onu bu öğretiden rızıklandırıyordu.

Sen kendi planlarından vazgeçip Allah'ın planlarına teslim olduğunda bütün sorunlar çözülüyor ve içindeki Rabbî tecellinin eserleri açığa çıkmaya başlıyordu...

Birkaç sene önce yapılan bir araştırmaya göre Amerika'da 88 çocuktan biri otistik... Otizm çoğunlukla yediğimiz içtiğimiz zararlı şeylerin DNA'mıza ve genetiğimize verdiği zararlar sonucu oluşuyor. Tanımlayamadığımız şeyler anomali olarak literatüre geçerken bilim ilerlediğinde değişen normlar bir gün bu çocukların dehaya herkesten daha yakın olduğunu gösterebilir. Çünkü bizler çocuklarımıza zarar versek dahi Rabb'imiz verdiğimiz zararları faydaya dönüştürüp bu çocuklarımızda diğer çocuklarımızda olmayan bazı muazzam özellikleri açığa çıkartabiliyor...

Dünya bir zamanlar "algılarda" düzdü, şimdi ise yuvarlak. Yarın "insan katında" neyin ne olacağı belli değil ancak ALLAH katında her şey belli...

Her şey Hayr'a dönüştürülecek. Çünkü Allah Hayır'dır ve Baki'dir...

Çünkü **iyilikler** *Allahımızdan,* **kötülükler** *nefsimizdendir. Bununla beraber kötülükleri bile geri dönüşüm kutusunda "Bütüne Hizmet" hâline çeviren Allahımızın kurduğu muazzam bir Sistem var.*

Hakikat böyle. Her şey... Her şey temel kaynağı olan Rahmet'e dönüşüyor.

Er ya da geç değil "tam ve doğru" zamanlamasıyla ...

–Sizin dilinizde de kullanılan **acemi** kelimesi vardır. Onun aslı nedir biliyor musun?

Araplar eskiden Arap olmayana **Acemi** derlerdi; orijinal kök manasına baktığında "acemi" kelimesinin "Arap olmayan" demek olduğunu görebilirsin. Çünkü "ecma" dilsiz ve budala hayvana verilen addır...

Oysa acemi kelimesinin **aceme** kelimesinden geldiği söylenir ki bu, dilsiz ya da budala değil, "ısırmaya çalışarak yemeyi denemek" demektir. Bu durumda Arap kelimesine baktığında **araba-kesmek** veya **tamamıyla yemek** anlamına gelir.

İlginç olan ise A-Rab-cada **"kelime"** ve **"kalem"in** geldiği **kökler** incelendiğinde bunların da **"kesmekle"** ilgili olduğunun görülmesidir.

O noktada ısırmakla kesmek arasındaki fark dikkatini çeker:

Isırmak kesin çizgilerle olmaz fakat **kesmek** net bir çerçevede gerçekleşir.

Bu mana, A-Rab-ca lisanının açık, net bir dil ve anlatım içinde mutlak, katışıksız bir **kesinliği** olduğunu işaret eder.

Lisanların nasıl ortaya çıktıklarına ilişkin baskın teorilerin batı kökenli olup din temelli olmayan büyük çoğunluğu, harflerin anlamsız semboller olduğunu söyler. A, i, u gibi...

Bununla beraber iki ya da daha fazla harfi bir araya getirerek yeni bir ses ve kelime oluşturma özelliği yalnız insana mahsustur.

Bir lisan ortalama 45 ses kapsar... Öte yanda ses eğitimi almamış biri aşağı yukarı 100'e yakın ses çıkarabilir.

Hayvanlar ancak birkaç ses çıkarabilirken bu hususta en gelişmiş mahluklardan birisi kuşlardır.(Maymun son derece sınırlıdır.)

Yüce Allah kuşların konuşmasından ***(mentıkat tayrı)*** bahsederek bu hakikate işaret etmiştir.

Neml Suresi, 16. Ayet

Karınca Tasavvuru/Bilinci/Telkini/Öğretisi 16. İşaret

*"Ve varise Süleymânu Dâvûde ve kâle yâ eyyuhân nâsu ullimnâ **mentıkat tayrı** ve ûtînâ min külli şey'in, inne hâzâ le huvel fadlul mubîn (mubînu)."*

"Süleyman, Davud'a vâris oldu ve 'Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur' dedi."

İnsanlar birden çok harf ve sesi birleştirerek yeni sesler oluşturabilir ancak hayvanlar çift sesi birleşti remezler. Köpekler havlar, ilkel sesler çıkarabilir ama ince, ustalık gerektiren sesler oluşturamaz, mesela "merhaba" diyemez.

Ortalama bir hayvan 7 ila 8 ses çıkarabilirken insanlarda bu 100'e yakındır fakat 100 ile sınırlı manalarla kalmamıştır. İnsanın harfleri birleştirip yeni sesler oluşturabilme yeteneği sayesinde lisanlar da genişleyebilmektedir.

En gelişmiş maymunlar bile maksimum 25 civarı ses çıkarabilmektedir. Aslında dikkatle incelenirse bu

sesler temelde "diğer hayvanlar için" anlam ifade eder. Kaçma, tehlike hâli gibi onların hayatta kalma güdüleriyle ilgili haberleşmelerini sağlar.

İnsanoğlu içinse durum farklıdır çünkü insan lisan üretebilme yeteneğine sahiptir.

Ancak İmam Suyuti ve diğer ulemanın da üzerinde çoğunlukla birleştiği gibi A-Rab-ca yüce Allah tarafından seçilmiş bir dildir ve geleneksel değil "tevkifi"dir (yani İslamiyet'in bildirmesine bağlı ve değiştirilmesi caiz olmayan.) Özetle bazı kesimlerin söylediği gibi "seslerin kelimeye dönmesiyle" oluşmamıştır (örnekle; bir kayanın düştüğünde çıkardığı sesin kelimeye döndüğünü iddia eden "dingdong" teorisi gibi değildir)...

Bu iddialardaki dilbilimciler harflerin tek başına anlamı olamayacağını ancak birleştiklerinde anlam ifade edebileceklerini söylerler... Kuran'da ise pek çok sure sadece harflerle başlar.

Örnekle; Fatiha'dan sonra Bakara Suresinin ilk ayetinde geçen "Elif Lam Mim..." harfleri için müfessirler bir çok tefekkürde bulunmuştur. Bununla beraber Kuran'da geçen huruf-u mukatta'a harflerinin manaları ile ne murat ettiğini ancak onları zikreden Allah'ın bildiğini de belirtmişlerdir.

Huruf-u mukatta'a harflerinin anlamı yoktur demek,Kuran'da olan bir şeyin haşa manasız olduğunun söylenmiş olması demektir!

A-Rab-ca o kadar muazzam bir dildir ki sadece bir kelimeyi meydana getiren harflere baktığında bile o kelimenin mana ve içeriğine ilişkin fikir sahibi olabilirsin.

Hamza Yusuf "İslam'ın gerçeğinin en büyük delili Kuran A-Rab-casının korunmasıdır" diye ifade eder. İbn Faris, İbn Cinni'den örnekler göstererek; insanların kelime ya da işaretler hakkında bilgi edinmelerinden, hatta 19. yüzyıl olgusu olarak bilinen fonetik meselesinden bin yıl evvel dahi İslami dilbilimcilerin var olduklarını söyler...

A-Rab-ca sesleri korumak için oluşturulan **"tecvid"** ilmine günümüzde; artikülasyon (telaffuz noktaları, telaffuz şekli) ve fonetik (ses bilgisi/sesbilimi) denir.

Hamza Yusuf, İbranicenin 3'lü harf köklerine dayandığının dokuzuncu yüzyılda Fas'lı bir Yahudi tarafından gösterildiğini ve bu tarihten 2000 yıl öncesinde bile Yahudilerin böyle bir hakikati bilmediklerine değinir. "İncil ve Tevrat 2500 yılı aşkın bir süredir vardır. Araplar gösterinceye kadar Yahudiler kelimelerinin 3'lü harf köklerine dayandıklarını dahi bilmiyorlardı. Tevrat'ın anlamlarını koruyabilecekleri bir sözlükleri yoktu. Kendi dillerindeki kelimelerin köklerine inmek için A-Rab-ca sözlük kullanarak onların 3 harfli köklerine gider, Araplar kelimeyi nasıl açıklıyor ona bakarlardı," diye not düşer.

Bir örnekle:

"Nefese" kelimesinin kökü "-nun" ve "-fe" harflerinin üzerinedir... Üçüncü harf değiştiğinde ise kök de değişir ve bu durum kelimeye başka anlam verir.

Nefese: Nun-fe-se, Nefes almak demektir.

Eğer bu üç harfin üçüncüsü "peltek se" olursa o durumda ortaya çıkan kelime "hafifçe üflemek" anlamına gelir.

Nun-fe'den sonra gelen harf "ha" olduğunda ise çıkan ses **rih-ruh** kelimelerindeki "ha" harfi bir rüzgâr gibi olduğundan, âdeta harfin içindeki **rüzgârı** duyabilirsin.

Nun-fe- "hhha" (gırtlaktan ha) buradaki ha güçlü/gırtlaktan ha olduğu için –istila harfi– bu harfin kullanımı halinde kelime çok sert esen bir rüzgâr ya da güç ile üflemek ya da esmek, demektir.

A-Rab-canın her yerinde bulabileceğin bu özellikler bu dilin Allah'ın ilahî lisanından kaynaklı olduğunu görmekte delil değil de nedir?

Allah A-Rab-cayı son derece özel bir şekilde tasarlamıştır. "Elif lam ha" telaffuzunda boğazın en derinindeki hemze ile başlayan "Allah" ismi sadece oluştuğu harflerden dolayı tek başına bu hakikatin göstergesidir.

"Allah" ismi başlangıç ve bitiş harflerinin ses ve telaffuzunun etkisiyle (ha) gırtlaktan başlayıp tekrar gırtlağın en derin yerlerine iner (hurufel halk/aksel halk). Hem gırtlağın en derinlerinden başlar hem de gırtlağın en derinlerine gider.

Ama ismin tam ortasında "Lam" harfi bulunur. Bu olağanüstüdür çünkü Yunancada **"lülen"** kelimesi "sakinleştirmek, rahatlatmak" demektir ve tarih boyunca "la" harfi çocukları ve insanları sakinleştirmek için kullanılmıştır.

Hatta İngilizcede çocukları uyutmak için söylenen ninniye *"lullaby"* denir. Anneler farkında bile olmadan bebeklerini sakinleştirmek için onlara "la lalalalaaalaa" diye melodiler fısıldarlar, aslında içgüdüseldir.

Çünkü "La" sesi insan için kalbe sekine getiren sestir.

"Allah" isminin, tekrar edildiğinde insanoğlunun kalbine sekine getirmesinin bir sebebi de budur...

Yine aynı sebeple ayet "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur" diye işaret eder...

Ne muazzam!

Allah isminin **ses düzenlemesi** bile insanı sakinleştiren, huzur veren bir yapıdadır...

Rad Suresi, 28. Ayet

Gök Gürültüsü Tasavvuru/Öğretisi/Bilinci/Telkini 28. İşaret

*"Onlar, iman eden ve **kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşan kimselerdir. Bilin ki kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur**."*

Bazı geleneklerde mesela Hindistan'da evrensel meditasyon esnasında dil damağa yapıştırılır ve La sesi seslendirilir... Sebep, bu şekilde telaffuz edilen La sesinin bedendeki tüm meridyen kanallarını aynı anda bağlama etkisi olmasındandır.

Efendimiz (s.a.v.) bir söyleminde zikirlerin en büyüğünün "la ilahe illallah" olduğunu ifade etmiştir... Allahımızın ve Efendimizin (s.a.v.) tavsiyesi ile "la ilahe illallah" zikredildiğinde kalbiniz, siz farkında bile olmadan sekine bulur... İşin en güzel yanlarından biri herkesin bu sesleri çıkartabilmesidir.

"La ilahe illa Allah" Baktığında sana 4 tane gibi görünen kelime kalıbı aslında toplamda sadece 3 harften oluşmaktadır... Elif Lam Ha... İlahun ve la ilahe -en zâhir anlamıyla "Allah'tan gayrı ilah yoktur" -derken bile

anlatımı yine sadece "Allah" ismini oluşturan harflerle yaparsın.

Önceden de değindiğimiz gibi Allah ismi *(lam iki kez tekrarlandığı için 4 gibi görünen)* 3 harften oluşur: Elif Lam Ha... İsmin ilk harfi olan elif'i çıkarırsan lam lam ha ile kalırsın ki bu *(el-hamdü-lillah'taki gibi)* lillah: her şey Allah içindir, her şey Allah'a aittir demektir... Eğer Allah isminin harflerinden ilk lam'ı çıkarırsan bu sefer *(lehu ma fissemavati'deki gibi)* lehu kalır ki bu da "her şey O'na bağlıdır, O'na gider, O'na çıkar, O'nun içindir" gibi bir anlam ortaya çıkarır.. Eğer ki Allah isminden ikinci lam'ı çıkarırsan Hu kelimesi ile baş başa kalırsın... O ki "varlığı, kimliği gizlenmiş, sırlanmış olan ve O'ndan başka kimsenin bilmediği" yani "Siz bilmezsiniz ancak Allah bilir" ayetindeki gibi ya da "Allah'ı idrak edemeyeceğini anladığında O'nu idrak etmiş olursun" anlatımındaki gibi bir manayı çağrıştırır... Demem o ki Allah ismini oluşturan 3 harften hangisini çıkarırsan çıkar kelimede Allah'ın özü sabit ve baki kalacaktır...

Şu olağanüstü ifadeleri, incelikleri kim düşünmüş olabilir? Böylesi muazzam **ilahî** bir yapıyı Efendimiz (s.a.v.) mi düşünmüştür? Bunun imkânsızlığını fark ettiğin noktada A-Rab-ca'nın, zikirlerin ve ayetlerin yegâne ilah Allah'tan olduğuna bir kez daha şahit tutulursun.

La ilahe illa Allah zikrinin dilde ne kadar da hafif bir söylemi vardır, değil mi? Herkes bu anlatımı kolaylıkla telaffuz edebilir.

Fakat "Muhammedür Resullullah" dendiğinde kelimelerin telaffuzu zorlaşır.

Neden ola ki?

Çünkü Allah **tevhidi söylemeyi** kolay kılmıştır ancak (tevhidi) **yaşamak**, işte işin zor kısmı odur... Muhammed (s.a.v.) ismi Resulullah ismine girip benzemiştir... Muhammed**ün** - Muhammed**ür** yani **nun** harfi **ra** harfi ile özdeşleşip benzeşip ra hâline gelmiştir... (idğam)

Bunlar A-Rab-ca içindeki **sırlar** olarak kılınmıştır.

Allah'ın isimlerine baktığında SIR'ları görürsün.

Bu ümmetin en büyük hediyelerinden biri Yaradan'ıyla muhatap olmak isteyen kula "Allah" ismini telaffuz etme lütfunun verilmesidir... Yahudilerde Yaradan olarak ismi geçen "yhv" ismi sesli harflerle seslendirilemez hatta yazılamaz...

Normalde aralarında formalite olan ve saygı duyulan insanlara ilk isimleriyle seslenilmez; ta ki onlarla **samimi** oluncaya kadar... Birine ilk ismiyle seslenmek "Seninle samimi olmak istiyorum" demektir.

Bu minvalde baktığında Allah, yakın ve samimi bir arkadaşınıza seslenir gibi O'na seslenebilin diye bu ümmetle formaliteyi ortadan kaldırmış, size ilahî ismini vermiştir...

Allah sizin arkadaşınız, yegâne dostunuzdur.[20]

Pirin İbnü'l Arabî'ye göre "kelime", A-Rab-ca "yara izi" demektir... Çünkü ağzınızdan çıkan kelimeler muhatabınızda iz bırakır, yara açar...

20 Hemze: kökeni Arapça dilinden gelmektedir. Gırtlakta, ses tellerinin birbirine yapışması sonucu havanın akışını birdenbire engellemesiyle oluşan ve bir kesinti izlenimi veren ünsüz. "Hemze" ile ilgili cümleler: "Rey (re'y), neşe (neş'e), mesele (mes'ele)."

Dilbilgisi olarak anlamı: (Derleme, gırtlak kapama fonemi, gırtlak çarpması.) Ciğerlerden gelen havanın gırtlağa çarpıp kesilmesiyle meydana gelen ses. Bu ses özellikle Arapçada vardır: Reis (re's), neşe (neş'e), mesele (mes'ele), memur (me'mur) örneklerinde olduğu gibi.

Gramer anlamı: Ciğerlerden gelen havanın gırtlağa çarpması ve ses tellerindeki açılıp kapanma yüzünden hava akışının birdenbire engellenmesiyle oluşan kesintili ses. Türkçede bulunmayan ve Arapçada (:) işareti ile karşılanan bu ses, ara sıra dilimize Arapçadan geçmiş be's, mebde, mes'ele, mes'ul, neş'e, hey'et gibi kelimelerde göze çarpar. Ancak, söyleyişteki zorluk dolayısıyla bu kelimeler ya yerlerini Türkçe karşılıklara bırakmış yahut da araya bir ünlü eklenerek veya hemze atılarak genellikle beis, mebde, mesele gibi şekillere dönüştürülmüştür.

Bilimsel terim anlamı: Arapçada gırtlaktan çıkarılan ve ırlak dediğimiz gırtlak kapağının birdenbire kapanmasıyla meydana gelerek bir çarpış etkisini veya sesin ansızın kesilmesi etkisini yapan ses. Buna IRLAK ÇARPISI veya IRLAK VURGUSU (ChocglottalouCoup de glotte, Stod / Danca/, Stop /tng./, Stoss /Alm./) da denir. Bk. Gırtlak kapantısı.

–İnsan Allah'a zarar veremez ki günahının cezasından dolayı **kendini yakacak** diye O'ndan korksun... Günah işlediği hatta işlemeye başladığı anda bile yanar insan çünkü verdiği tüm zarar kendisinedir.

Kuran'da bu meseleyi açıkça özetleyen **nefse zulmetmek** tabirinin izi sürüldüğünde nelerle karşılaşıyorsun bir bak bakalım:

–"Sizin" Âdem'inizin (a.s.) cennette yasak meyveyi yedikten sonra:

"Ey Rabb'imiz! Biz nefsimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz" (Araf Suresi, 23. Ayet) diyerek hatasını itiraf etmesi...

Hazreti Yunus'un (a.s.) karanlıklar içinde kaldığında **"Ben gerçekten nefsine zulmedenlerden oldum"** (Enbiya Suresi, 87. Ayet) diye dua etmesi...

Hazreti Musa'nın (a.s.) birinin ölümüne sebep olduğunda **"Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmettim. Beni affet"** (Kasas Suresi, 16. Ayet) diye niyaz etmesi ve affa mazhar olması...

Belkıs'ın Hazreti Süleyman'ın billurdan döşenmiş köşküne girdiğinde hatasının farkına varıp **"Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabb'i olan Allah'a teslim oldum"** (Neml Suresi, 44. Ayet) demesi ve hidayete kavuşmasına ilişkin anlatımlar bu hakikati onaylar.

Hatta Allah ötesine geçip, Kur'an-ı Kerim'de Nuh, Âd, Semud, Medyen halkı gibi semavi musibetlere uğrayan kavimleri delil göstererek onların inkâr ve isyanlarını anlatır ve bu durumu:

Allah onlara asla zulmediyor değildi, fakat onlar kendilerine/nefislerine zulmediyorlardı[21] ya da **Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendi nefislerine zulmettiler**[22] diye ifade eder.

Misafir'den muhteşem bir özetti bu... İşin aslını gözüme gözüme sokuyor, yeniden ve sakince düşünmemi sağlıyordu.

–İnsanlar, dedim söze girerek, "nefis" kavramının anlamlarını tam olarak bilmediklerinden, Allahımız ***nefis*** *dediğinde meseleyi bazen idrak edemiyorlar.*

–Haklısın... Nefis denilince siz hemen **nefsi emmareyi** anlıyor ve nefsi kötü bir şey zannediyorsunuz!

–Evet. Allahımız Kuran'da "Seni nefsim için seçtim" diyor mesela... Baktığında bu: "Seni ***kendim, kendi varlığım*** *için seçtim" demektir... Kavramın nerede hangi manada kullanıldığını ucundan bile olsa anlamaya başladığında ise ayetler ve mesajları insanın kalbinin derinlerine işliyor.*

Hakikatte ***nefsi emmare, "varlık"*** *anlamına gelen* ***nefsin*** *en düşük bilinç mertebesindeki adıdır... Nefsin en ilkel hâlidir.*

21 Âli İmran Suresi, 117. Ayet; Tevbe Suresi, 70. Ayet; Yunus Suresi, 44. Ayet; Nahl Suresi, 33. Ayet; Ankebut Suresi, 40. Ayet; Rum Suresi, 9. Ayet.

22 Hud Suresi, 101. Ayet; Zuhruf Suresi, 76. Ayet; Nahl Suresi, 118. Ayet.

*Oysa **nefis** bir anlamıyla da varlığın ilahî hakikati demektir ve kişinin **zatını** kasteder. Nüfus cüzdanındaki **nüfus** da kişinin "kimliğini" ifade eden **nefis** kelimesinin çoğuludur.*

*Allah'ın "Seni kendi **nefsim** için seçtim" demesi **seni kendi varlığım, Zat'ım için seçtim** demektir (Vastana'tuke li nefsî, Ta-Ha Tasavvuru, 41. Ayet). Yoksa haşa Allah'ta kötü ya da olumsuz bir şey olamaz, dedim sakince.*

–Kesinlikle...

Kuran'da "kendilerine/nefislerine zulmetmek" ifadesi bazen:

Allah'ı inkâr etmek ya da şirk koşmak,[23] bazen nimetlere karşı nankörlük etmek,[24] bazen kötülüklere, günahlara dalmak[25] ve bazense Allah'ın ayetlerini önemsememek, emirlerini dinlememek veya yalanlamak[26] manalarında kullanılmıştır.

Kuran'da tekrar yoktur... Tekrar gibi görünse de Kuran bir **telkin** kitabı olduğu için aynı kelime sana farklı bir yerde **yeni ve artı** bir mana açılımıyla verilir.

Her telkin muhakkak tekrar ister, bilirsin. Sen de bazı kavramları kardeşlerindeki kalıpları kırmak için tekrar ederek vermelisin.

Bu sebeple Kuran çalışırken muhakkak ayetlerin ne zaman, nerede, hangi olay ya da olaylar üzerine geldiğini öğrenmeye çalış. O zaman sana ayetlerin daha derin ve değişik içerikli manaları açılır.

Göz kırptı:

23 Bakara Suresi, 51. Ayet; Nahl Suresi, 28. Ayet; Kehf Suresi, 35. Ayet; İbrahim Suresi, 45. Ayet.

24 Araf Suresi, 160. Ayet; Sebe Suresi, 19. Ayet.

25 Âli İmran Suresi, 135. Ayet; Nisa Suresi, 64, 97, 110. Ayetler; Mü'minun Suresi, 107. Ayet; Tevbe Suresi, 36. Ayet; Fatır Suresi, 32. Ayet; Saffat Suresi, 113. Ayet.

26 Araf Suresi, 177. Ayet; Talak Suresi, 1. Ayet; Bakara Suresi, 231. Ayet.

–Al sana yeni bir ilim kapısı...

–*Mesela?*

–Yani, konuyu tekrar **kalbe** ve **İngilizceye** döndüreceğim ama bunu söylemeden olmaz!

Ne de olsa sen beni gelecekte meşhur edeceksin, bari şöhretimin hakkını vereyim!

Bir kahkaha daha patlattı...

–Dediğim gibi, Kuran'ı herhangi bir kitabı okuduğu gibi okuyup idrak etmeye çalışanlar, bir surenin Mekke ya da Medine'de inmesinin içerik bakımından nasıl bir ayrım getirdiğini, **sure** yani **tasavvurların/öğretilerin** hangi olay üzerine indirildiğini bilmedikleri için bazen ayetlerin tekrar edildiğini iddia edebiliyorlar.

Oysa Kuran'da bazı ifadelerde aynı kelimeler seçiliyor gibi görünse bile Mekke'de inzal olunan ayet/işaretle, Medine'de inzal olunan ayet her zaman aynı kapsamda değildir. Her şeyden önce surelerin **sergilendiği kişiler yani dinleyici/seyirciler** ve onların idrakleri çeşitli yönlerden farklıdırlar. Değişen koşullar ve geçen zaman da cabası...

Bir kere Mekke İslamiyet'in tebliğine başlanan yerdir. Mekkî surelerin/öğretilerin dinleyici yapısı; Mekke'deki müşrikler, puta tapanlar ve bunun gibi grup ve kabilelerdir.

Medine'de ise ayetlerin tebliğ edildikleri gruplar içinde, hakikat ilminden nasipleri olmuş insanlar da vardır. Daha da ötesi aralarında önceden gelen kutsal kitap ve mesajlarda diğer peygamberlerin haber verdiği son peygamberi bekleyen Yahudi ve Hristiyanlar mevcuttur.

Yani Rabb'imizin Kuran'la ifade ettiği bazı kavram ve anlayışlar Mekkeliler için oldukça yabancıyken Medineliler için o kadar da yabancı değildir çünkü bir kısmının önceki peygamber ve kitaplara bağlılıkları hâlihazırda sürmektedir...

Öte yanda Mekke'de tebliğ başladığında Allah Mekkelilere kendini tanıtıp, topluma yeni anlayış ve kurallar getirmiştir.

Mekke'de, insanların bilinçleri üzerinde henüz yeni inşa edilmekte olan bir çalışma vardır. O dönem Kuran'la gelen ayetler ile toplumda yıllardır atalardan naklolmuş gelenek-görenekler içerisinde süregelmiş **mülk** ve **malik olma anlayışına** kökten bir müdahale gerçekleşir.

Düşünsene içinde kölelik olan bir düzende yaşayan **"Benim malım benim mülküm"** diye ortada gezinip birbirine tahakküm etmeye hava atmaya çalışan insanlara **"Hayır! Her şeyin sahibi Yaradan'ınız olan Allah'tır... Allah yerlerin ve göklerin yegâne sahibidir!"** deniliyor! O noktada yıllardır süregelmiş düzenin tamamen tersi yönde gelen bu ilke ve anlayış ile ne tür bir şaşkınlık yaşanacağını tahmin etmeye çalış.

Aslına bakarsan Mekke düzeninin şu an içinde olduğunuz sistemden hiçbir farkı yok, tek farkı o zaman köle olduğunuzu kabul ediyordunuz. Şimdilerde ise size "özgürsünüz" palavraları satıyor, gözlerinizi fark ettirmeden telkinlerle bağlarken ruhunuza prangalar takıyorlar.

Her neyse, ayete dönük meseleye bağlarsam; **mülkiyet tasavvurunun bilinçte doğru şekilde inşa edilmesi için** Mekke'de gelen bu ayetin elbette ki hemen kabul görmesi beklenemez. Özellikle ilk dönemlerde... Allah, kullarını hakikatlere büyük bir zarafetle yavaş yavaş ikna eder.

Dolayısıyla böyle bir ayetin Mekke'de gelmesi radikal bir değişimin başlangıcını içerdiği için elbette tepki doğurur.

Mekke'de, İslam'ın en kâmil bilinç mertebesi olan Muhammedî bilincin ilk yıllarında yüce Allahımızın takdir ettiği ayet/işaretlerle, kişilerin bilincinde "Allah, insan, hayat, dünya, ahiret" tasavvuru inşa edilmektedir.

Hâlbuki Medine'de durum farklıdır... Medine sürecine geçiş yapıldığında belirli bir yol alınmıştır. Artık yavaş yavaş **nefisten ruhaniyete hicret** gerçekleşmekte ve kişideki "medeni bilinç" açığa çıkmaktadır.

Allah, Medenî ayetlerde "dinleyici kitlesini" düşünerek uyarı **ve** müjdelerde bulunmuştur.

Medine'de önceki peygamberlere gelmiş kitapların **tahrif edilmemiş** kısımlarında bazı konular kısmen de olsa ele alınmıştır. Dolayısıyla Medine seyircisi Mekke seyircisi gibi hakikat ilmine uzak ve bu konulardan tamamen bihaber değildir.

Misafir bir an duraksadı. Sonra telefonumu işaret etti. Hafifçe başını dikerek koltuğunda arkasına yaslandı.

–Örnekleyelim... Mesela Medine'de inzal edilmeye başlamış Hadid Suresi'nin 1. Ayetine bakalım.

Evet... Ne diyor?

Hemen cep telefonumu elime aldım ve hızla arama motoruna girdim. Hadid Suresi 1. Ayet, kuranmeali.org'dan bulup okudum:

– "Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tespih etmektedir! Allah mutlak güç ve hikmetin sahibidir."

Heyecanla bana doğru eğildi:

–Göklerin ve yerin hükümdarlığı yalnızca O'nundur! O diriltir, O öldürür... O her şeye hakkıyla gücü yetendir! diyor, değil mi?

Gözlerimi ayetlerde gezdirdim ve evet der gibi başımı salladım...

–Ve sonraki ayette, O ilk ve sondur. Zâhir ve Bâtın'dır. O her şeyi hakkıyla bilendir, diyor...

İslamiyet'in tebliğinin Mekke Dönemi, çocuğuna hayata ilişkin kuralların eğitimini vermeye başladığın ilk dönem gibidir.

Çocukları bilirsin, onları eğitmek için öncelikle "yumuşak bir anlatım ve izah tarzı" kullanılır. Önce uyarıp sonra müjde vermek yerine müjde verip sonra uyarmak psikolojik olarak onları daha ılımlı ve olumlu bir bakış açısına götürür, motivasyonlarını artırır.

İlk dönem evladına "Evladım, aman dikkat... Bundan böyle eski sistem değişti, sen de gerçekleri fark etmeye başladın. Dışarısı tehlikeli olduğu için artık şöyle şöyle kurallara riayet etmen gerektiğini hatırlamalısın. Eğer bunlara uyarsan ebedi hediyelere kavuşacaksın," dedin...

Ancak, defalarca tekrar ettiğin ve ettirdiğin halde bakıyorsun ki uyarıların kesinlikle dikkate alınmıyor... Her yerde kameran olduğu ve kişilerin "kalplerinin özünü" de görebildiğin için sözlerin ve uyarılarının hiçe sayıldığını gayet net olarak biliyorsun.

Böyle bir başıbozukluk ve vurdumduymazlık karşısında tavırların o an itibariyle müjdeleyici ve Cemâlî bir nitelikten Celâlî bir uyarıcılığa doğru değişir. İlk etapta kullandığın uyarı dilin "artık" sertleşir ve "Ne yapıyorsun? Ben sana evden çıkmıyoruz dışarıda tehlike var DEMEDİM Mİ!" dercesine de farklılaşır.

Çocuğunun onu (ve dışarıdaki diğer çocuklarını) "korumak" amacıyla yaptığın uyarıları umursamazlığı, seni, **her ilişkinin dengede olmasını** sağlayan iki noktadan biri olan **sevgi** yaklaşımından ikinci nokta olan **otorite** uygulamasına doğru iter.

Rabb'imiz Kuran'da genel olarak bu sebeple "müjde verici ve uyarıcı" sıralamasını kullanır.

E her beşer de temelde çocuk değil midir?

Sana "tekrar" gibi görünen ayetin nerede hangi olay üzerine indirildiği, kaçıncı kez benzer türde bir uyarıyla birleştirildiği, içeriğinde yer alan mesajın "tonlama ve sertliğinin" belirleyicisidir...

Misafir anlatıyor bense anlattığı her şeyi kafamın içinde sahnelemeye çalışıyordum...

–Rabb'in, senin ve her şeyin her anını gören ve işitendir. O, zaten hâlihazırda her an seninle beraberdir.

Demem o ki, O'nsuz bir iş görmen mümkün bile değildir!

Ha ama O, kulunun zannı üzere olduğu için eğer ki sen O'nsuz iş gördüğün bilincindeysen, artık varlığında Rabb'inden ve dolayısıyla da *rahmetten* uzaklık hüküm sürer ki bu :*şeytan/iblis-ikilik-bilincidir*...

Bilincindeki bu uzaklık, Rabb'inin yokluğundan değil O'nun "senin bilinç ve algındaki yokluğundandır".

Özetle öyle bir yokluk objektif değil subjektiftir!

–Evet, dedim. Rabb'imiz bize, biz O'nu nasıl bilirsek öyle davranıyor...

–Sistemin kuralı bu... O, ne yapsan da seninle olduğuna göre, her an her vakit ne numaralar çevirdiğini de biliyor, değil mi?

Onaylayarak başımı salladım.

–Elbette ...

–İnsanlar Kuran'da Allah neden uyarıyor, korkutuyor gibi gerçekten aklî zemini olmayan sorular soruyorlar. Bunu söyleyenlere, "O zaman siz neden evladınızı gerektiğinde korkutuyor, gerektiğinde uyarıyorsunuz kardeşim" diye sormak lazım!

Çifte standarda bak! Siz yaparken iyi, Allah yapınca "Niye?"

Ne tuhaf bir sorgulama!

Değişiksiniz değişik!

Bir an için sessizleşen Misafir, sakinleşmek istercesine, oturduğu yerde boynunu sağa sola çevirmeye kollarını bir kedi gibi geriye doğru esnetmeye başladı... Yüzünde bedenen esnemenin getirdiği bir mahmurluk olduysa da hafifçe toparlandı ve devam etti:

–Amaç net. Duruma göre **kulun korunması için** hangi dil gerekiyorsa o kullanılır!..

Hedef kulun her ihtimalde korunmasıdır ve tabii ki onun zarar verebileceği diğer kulların da! Bu yüzden İslamiyet'te "iman" diye bir şart vardır ve iman şartı **"güven ve güvenlik"** şartıdır. Tüm bu teslimiyet sisteminin altında, kişiyi varoluş sebebine ulaştırırken onu öngöremediği sıkıntı ve anlayışlardan korumak yatar.

Doğru yapılanmış bir anne-baba ve evlat ilişkisine baktığında ilginç bir şekilde Rabb'i ile kulu arasındaki ilişkinin bir tür numunesini görürsün.

Evladına aşırı düşkün ve ne yapsa yaranamayan ebeveyn... Çok verse çok verdin, az verse az verdin diye hemen her koşulda ebeveynini suçlayan evlat...

Misafir gözlerini kıstı.

–Bak, eğer bir anne-baba evlatlarından bu tür sorunlar yaşıyorsa atalardan gelen birtakım aktarımlar da dâhil iki şeye baksınlar:

1. Rab'lerine olan şükürlerinde ve itaatlerindeki eksikliklerine...

2. Kendi anne babalarına olan ilgi ve itaatlerindeki eksikliklerine...

Hadid Tasavvuru ile gelen ayetler inmeye başladığında Efendimiz (s.a.v.) arkadaşları (sahabesi) için çok üzülmüş.

O (s.a.v.), mesajları buruk bir halde tebliğ ederken, sahabesi de "Demek ki Allahımız bizi böyle görüyor" diye üzülüp ağlamaya başlamışlar.

Tabii Medine Dönemi Mekke Dönemi'ne göre pek çok farklı özelliği içinde barındırıyor.

–Nasıl?

–Öncelikle Mekke Dönemi Müslümanlar için çok zor ve sancılı geçmiştir; on seneyi aşkın ciddi bir sabır testi... Yüce Allah, başta Resul'ü (s.a.v.) olmak üzere en sevdiklerini bile bu kadar ağır imtihandan geçirirken sizlerin imtihan sandıklarınız karşılığında üstüne bir de neredeyse Allah'tan takdir görmeyi beklemeniz gerçekten **trajikomik**...

Medine Dönemi'nde İslamiyet, giderek yayılıp güçlenirken, artık çeşitli Arap kabilelerinin onayını almaya başlayan bir yüze bürünmüştü. Hızla etkin hâle gelmeye başladığı için Müslümanların aralarına yeni yeni bazı politik kesimler de katılmaktaydı.

–Haaa... Güçlü olanın tarafına geçme meselesi yani...

–Aynen öyle... Mekke'de ana tema **müşrik bilinciyle mücadeleydi**.

Medine'de ise değişen koşullar yüzünden **farklı sebeplerle** İslami tarafa geçenler olduğu için **münafık bilinci** sahaya girmişti ve resimde yavaş yavaş belirginleşiyordu.

Aynı sebeplerle Mekke'den gelen Müslümanların imtihanları da dönüşüyordu.

Bu ne demek, dersen:

İlk dönemler aileni, evini barkını, anneni babanı, çoluk çocuğunu dahi bırakıp Allah ve Resul'ü (s.a.v.) için elinde hiçbir şey olmadan yola çıkmışken; sonradan yavaş yavaş ev bark, mal mülk, saygınlık edinmeye, refaha ve varlığa ermeye başlaman elbette ki psikolojini de farklı bir noktaya getirir.

Derindeki problem de asıl burada başladı. Hani bazılarınız der ya "Din fakirin işidir" diye... Bu gerçekten çok acayip bir mesele. İyiye olduğu kadar kötüye de garip bir meyli olan insanoğlu yönlendirilmeye çok açıktır.

Beş yaşındaki bir çocuk sahip olması gereken tüm beyin hücrelerine esasen sahiptir ama onun beyninde olanlar ile bir yetişkinin beyninde olanlar aynı değildir.

Bir bebeğin beynindeki nöronlar -hayatının ilk iki senesinde- saniyede 2 milyon yeni bağlantı oluşturacak şekilde bağlanmaya başlarlar. Çocuk iki yaşına geldiğinde tipik bir nöronun 15 bin bağlantısı olur ki bu, yetişkinlerin nöron bağlantılarının iki katı kadardır... Diğer türlerin aksine insan doğduğunda tamamlanmış bir nöral yapıyla gelmez ki edindiği tecrübe ve öğretiler beyin yapısını değiştirsin, tabii bu da onun **ünsiyet** yani **uyum sağlama**/intibak/adaptasyon yapma yetisini getirir. İnsan kelimesi –ünsiyet– mana içeriğiyle de bu bilimsel gerçeği işaret eder.

İki yaşından sonra artık büyüme durur ve sanılanın aksine insanın o noktadan itibaren **kim** olmaya dönüşeceği hayat ilerledikçe **kazandığı** yeni nöron bağlantılarıyla değil, tam tersi **kaybettiği** nöron bağlantılarıyla şekillenir.

–Peki... peki bu ne demek?

–İnsan hayata edinebileceği tüm nöron bağlantılarıyla ve **evrensel bir insan modeli** şeklinde tasarlanmış olarak adım atar. Büyüyüp yeni beceriler edindikçe -gelişmekte olan yetileri yüzünden- beynindeki bağlantılar daha az sayıda ama daha güçlü olan bağlantılar lehine azalmaya başlar.

Şaşırmıştım.

–Biz, en azından bazılarımız, bir çocuk büyürken onun beynindeki hücrelerin de artıp büyüdüğünü düşünürüz. Oysa şu an öğreniyorum ki çocuğun iki yaş itibarıyla beyninde tüm bağlantıları zaten tamamlanıyor ve o noktadan sonra çocuk neye odaklanır, ilgisini neye yöneltirse sadece o konularla ilintili nöron bağlantıları korunuyor ve diğerleri kaybediliyor.

–Aynen öyle... Dünyaya **evrensel bir insan** olarak geliyorsun. Bu süreçte yaptığın seçimler çok mühim. Dolayısıyla dünya yolculuğunda eşlik eden ebeveyninin sana doğru yolu göstermesi, eğilimlerini tayin edip, doğru eğitim verebilmesi, kısaca seni **esman** doğrultusunda yetiştirebilmesi çok önemli, hatta hayattaki en önemli şey!

Dünyaya evrensel insan potansiyelinde gelen evrensel çocuklar iki yaşları itibarıyla, geliştirilip güçlendirilmedikleri için kaybetmeye başladıkları nöral bağlantıları yüzünden, kişisel ve sübjektif bakıştaki bir çocuğa doğru kısıtlanıyor, küçülüyorlar.

İnsan beyni gelişimini 21 yıllık bir süreçte düzenliyor *(bu konuda bilimin son dönemlerde öne sürdüğü yeni birtakım veriler var ki ileride değineceğiz)*ve en büyük değişim ergenlik döneminde oluşuyor. Ergenlik döneminde akıl-muhakeme zayıflıyor, ön frontal lob nispeten devre dışı kalıyor. 21 yaşında ise beyin, gelişimini tamamlamış oluyor. Bu sebeple bazı ülkelerde alkolü ancak 21 yaşından sonra alabilir ve kullanabilirsin, sizin ülkenizde 21 yaşında askerlik yoklaması gelir. Aslında, şiddet içerikli ya da her tür olumsuz algı manipülasyonu taşıyan dizi, oyun vs., beyin 21 yaşında tamamlandığı için, bu yaşa kadar her çocuktan uzak tutulmalıdır.

Bakara Suresinde hayvan-insan *(beşer/mahluk)* olarak doğan ve **inek** olarak nitelendirilen insanın **Derviş'e** dönüşümünde*(Ök-üz/Oğuz yani Allah Adamı'na, kâmil insan makamına)*; ideal bir derviş olma yolculuğuna çıkan kişinin ne çok yaşlı ne çok genç olması gereği "bu yaşlarda bir inek aranması" misali üzerinden sizlere sunulur.

Ama unutma böylesi **ideal** olanıdır! Yoksa beşer kendine/özüne yolculuğa her yaşta çıkabilir ve beklenmeyen bir hızda da yol alabilir... Olağanüstü bir tasarım olan beyin her yaşta müthiş değişimlere gebedir... Çünkü Allah'ın kudreti her şeye yeter.

Geleceğim mesele şu ki, insanoğlu eğer elinde imkân olduğunda daha doğru davranabilse dünya asıl o zaman değişir.

Sizler ancak bir insan para, sağlık ya da saygınlık kaybı yaşadığında onun "imtihanda" olduğunu sanıyorsunuz. Oysa imtihanın daha da zoru insan mala, mülke, sağlığa, saygınlığa, güce kavuştuğunda ya da bunlara sahipken gerçekleşmektedir.

Allah, "nimetlerini" sana kendin için sakla diye değil O'nun planladığı, rızası olan yerlere harcaman için vermiştir. Dolayısıyla zengin ve sağlıklı olan kişi daha da büyük imtihandadır.

Asıl sınamanın size verilen gücü, sağlığı, malı, parayı, makamı kullanırken olduğunu hatırlamalı ve fark etmelisiniz artık...

Elinde yoksa ya da sağlığın yerinde değilse zaten sınırlandırılmışsındır. Mülk anlamında birilerine vermekle yükümlü olduğun bir şeyin yoktur, çünkü aynı şekilde sen de muhtaçsındır. O halde sorumlu da değilsindir. Zaten eğer bilirsen diğerine göre daha güvenli, daha kolay bir durumdur bu...

Emin ol öyle bir durumda, insanların sana sırt çevirmesi ya da darda hissetmenden dolayı Allah'a dönme ihtimalin de daha yüksektir.

İnsanların genel hatası nedir biliyor musun?

Misafir gülümsedi...

–Nedir?, diye sordum korktuğum bir cevapla karşılaşmamak için "sessizce..."

–İnsanlar hayat denilen şu "inşaat diliminde" genel olarak "başkalarının" imtihanda oldukları zannındadırlar... Durmadan başkalarının hayatlarına ve imtihanlarına bakarak kendi cüzi akıllarıyla *-kirlendiği için onunla gerçeği görmekte zorlandıkları "kalp gözlükleri" ardından-* yorum yaparlar.

Oysa ki o esnada asıl imtihanda, asıl sınavda olan **kendileridir**... İşte ayağın kaydığı en mühim noktalardan biri de budur! Çünkü nefis terbiye edilmedikçe her zaman "kendine kör, kendine masum"dur...

Yani komşunun fakirleşmesi belki de onun değil senin imtihanındır ve Rabb'in sadece "senin" ne yapacağını görmek için onu geçici bir sınavla denemektedir... Ya...

Misafir bir an duraksadı... Başını salladı... Benimse burnumun direği öyle bir sızladı ki canımı yaka yaka gözlerime doğru bir sızı yükseldi...

–Evet... ne diyorduk... Elinde avucunda yoksa ya da sağlığını kaybettiysen zekâtını verebilecek neyin kalır dersen önce; ilim derim... Darda da olsan zorda da olsan ilminin zekât borcu hala üzerindedir... Dolayısıyla ufak da olsa ne biliyorsan iki sözle bile aktarsan senin lehinedir...

Düşünürsen gülümsemek bile sadakadır, o net, çünkü "infak" sadece maddi bir şey vermekle sınırlı değildir.

Misafir sustu... Sanki o an Rabb'imden üzerine sekine indirilmiş gibi huzurla, sustu... Sonra ise biraz buruk diyebileceğim bir "hâl" ile devam etti:

–Ne var ki mal/makam/güç arttıkça imtihan zorlaşır çünkü nefis "azmaya" meyillidir.

Efendimizin (s.a.v.) tebliğ döneminin Müslümanları için Medine ve Mekke meselesi arasındaki fark da bunun gibidir.

Mekke'de acı çekip zulüm görürken Allah'a sığınmadaki samimiyet daha yoğundu ve o samimiyeti korumak "ağır şartlar yüzünden" daha kolaydı...

Müslümanlar toplumsal bazda pek çok dünyevi varlığı kaybetmiş noktadaydılar... Eski usule göre yaşayan çoğunluk tarafından (hatta sahabeye baktığında aileleri tarafından dahi) yalnız bırakılmışlardı.

Allah kırık kalplerdedir... Kalp kabın çatlayınca oraya yerleşmiş Allah tecellisi içine içine sızmaya başlar ve kanına karışır. Böylece Rabb'inin zuhuru, tüm bedenine yayılır... Yegâne **dostun** Rabb'indir o an. Aslında bu hakikat hep böyledir ama yalnız kalınca daha iyi anlarsın. Sonradan gelen hiçbir Müslüman İslamiyet'i ilk kabul eden sahabe gibi olamaz. Olamayacaktır. Onlar tüm varlıklarını; canlarını, mallarını, aile hatta evlatlarını ortaya koymuş, dünyevi menfaatlerden yüz çevirip her tür sıkıntı ve zorluğu göze alarak Rab'lerine ve Resulullah'a (s.a.v.) koşmuşlardır.

Çevrili oldukları koşulları şöyle bir düşünürsen, Efendimize (s.a.v.) ilk tâbi olanların ne derece önemli bir "kurban verme silsilesi ve içsel putlarını kırma" sürecinden geçtiklerini anlarsın... Hele ki içinde bulunduğunuz şu garip dönemde bazılarınız çeşitli çevrelerde alacağı tepkilerden korktuğu için "Namaz kılıyorum" bile demekten çekinebilirken...

Hep diyorum ya; ayetleri değerlendirirken doğru mesajı almak amacındaysan, enfüs ve afak "iç ve dış âlem" bazında bakıp ayetin nüzul dönemi, gayesi ve kendi içsel durumunla karşılaştırmasını yapmayı asla elden bırakmamalısın.

Mekke'den Medine dönemi'ne dönelim... Medine Mekke gibi değil, Medine'de refah bolluk, bereket, güç başlıyor dedik...

Misafir garip bir yüz ifadesine büründü.

–Bu çok derin bir mesele...

İnsanoğlunun imtihanlarının büyük çoğunluğu hatalarıyla kendisine yüklediği yükler ve acısız öğrenememe alışkanlığından dolayıdır.

Rabb'imizin lütfuyla, Medine sürecinde Mekke Dönemi'nde kaybedilmiş dünyevi getiriler yeniden kazanılıyor. Mesele de burada açığa çıkıyor, bazı Müslümanlar arasında yavaş yavaş "dünyevi güç ve refahı kaybetme korkusu" baş gösteriyor!

Her kazanç bir kaybetme korkusu getirir.

Paran yokken bir ekmeği alır arkadaşınla, dostunla bölüşürsün. Ama nefis işte, insan biraz palazlanınca bölüşmekte de zorlanır. Çünkü para, mal, mülk azken değil özellikle arttıkça daha da zor paylaşılan bir şey hâline gelir. Önceden senin sahip olduğun şeyler yavaş yavaş sana sahip olmaya başlar.

Dikkat edersen zenginler çoğunlukla daha zor verir ve daha zor paylaşırlar. İlginç... Elindekinden daha fazlasını isteme duygusu kazandıkça artar! Ciddi bir tuzaktır bu...

Birçoğunuzun düştüğü çok ciddi bir tuzak.

Derin bir nefes aldı ve devam etti.

–Medine'de aynen bu manevi hastalık baş gösteriyor ve infak etmekte zorluklar çıkıyor... Kuran'ın üzerinde en çok konuştuğu "ikiyüzlülük" anlamını da içeren **münafıklık** ve **nifak** kavramları da infak edememe, yani **verememekten** kaynaklanıyor.

İNFAK.

İN-FAK...

–Evet?..

Misafir'in tüm anlattıklarını birleştirmeye ve bilincimde yerleştirmeye çalışırken kafamın içinde sorular uçuşup duruyordu.

–Şimdi ilk iki harfin yerini değiştir bakalım.

–İN-FAK... Nİ-FAK...

Aaa!..

Böylesine şaşırmam Misafir'in hoşuna gitmişti, görebiliyordum.

–Evet...

"Münafık!" adı altında bahsedilen bilinç, Allah der, der evet ama Allah adına "veremez"... Çünkü o aslında Allah'a

değil mala mülke tapar, sadakatini (sıddık) Allah'a değil mala gösterir. Bu yüzden de "sadak-a" dağıtamaz, paylaşamaz.

Bir şeyleri lafta söyler, sen de onu samimi sanırsın ama aslında kalpte "oynar"!

Münafık en tehlikelisidir. Çünkü o münkire de müşrike de Müslüman'a da mümine de oynar... Her iki tarafa da oynadığından ne olduğunun anlaşılması en güç olanıdır o...

Kuran'da sadece üç şey "Allah yolunda"[27] kaydı düşülerek emredilir: Cihat, hicret, infak.

Misafir bana baktı:

–Bu konu, önemli bir mesele... Kuran A-Rab-casında infak ve nifak kelimeleri farkı da müthiş...

Gözlerimi ona sabitledim ve heyecanla konuşmasının devamını beklediğimi görmesini istedim.

–İnfak ve Nifak aynı kökten gelen kelimelerdir ama bu onları "zıt" yönlerde önemli yapar.

"Elden çıktı" demek olan "infak", fayda veren bir şeyi muhtaç biriyle herhangi bir karşılık beklemeden paylaşmak, demektir.

Zekât'ın genel olarak "temizleme" manasını kullanırlar. Oysa zekât **"arındırır** ve **artırır..."**

Yani Türkçe düşündüğünde "Birine zekât verdim" demek:

"Birinin vesilesiyle malımı hem temizledim hem de artırdım" demektir!

Misafir eliyle işaret etti:

–Zekâtını verdin mi? de bana... Ama "zekât" kelimesi yerine Türkçe manasını koyarak.

Önce bir düşündüm ve hafifçe gırtlağımı temizleyerek:

– Iıım...(Bir ihtiyaç sahibi vesilesiyle) Malınızı temizleyen ve artıranı verdiniz mi ya da malınızı temizleyip artırdınız mı?

27 Fi sebilillah.

–Ya! Bak işte. Sistem nasıl da müthiş, görüyor musun?..

Misafir başını camdan dışarıya doğru çevirdi, gökyüzüne baktığını görebiliyordum. Gözlerini kapayarak derin bir iç çekti:

–Güzel duyguların, güzel kokusu olur.

Her molekülün bir titreşim hızı vardır. Aynı rezonansı paylaşan maddeler burunda aynı koku algısını oluşturur, benzer duygular benzer kokular yayar yani...

Melekler, duyguların da kokusunu alırlar. Melekî bilinç mertebenizi aşarsanız aynı özellik sizde de tezahür eder.

Koku sizler için, varoluş için aşırı derecede önemlidir. Bir molekül frekansı taklit edilerek kişiye kaygı, korku verilebilir hatta bir ortamdaki insanlar sadece kokuyla paniğe dahi sürüklenebilir.

Sustu...

Sesli bir ansiklopedi gibiydi Misafir. Bazen benimle mi yoksa düşünürken kendi kendine mi konuşuyor, anlamakta zorluk çekiyordum. Sanki başka bir boyut ya da ne bileyim başka bir gerçeklik kesitine dalmıştı.

Başını sallayarak devam etti:

–Dişi bir sıçan ağlamışsa erkeği onu kokladığında anlayabilir ve tepki olarak da testosteronu düşer... Fransa'ya kaptırmamalıydınız bu işi, hele ki Efendimiz (s.a.v.) kokunun önemini bu kadar vurgulamışken!..

Konuşmak aslında ne kadar da ilkel değil mi?

Ani bir şekilde daldığı yerden çıkmış gibi döndü ve üstten bir tavırla bana baktı Misafir. Sonra mı ?

Sonra hafif hafif burnunu çekerek etrafımı koklamaya başladı!... Kokladı... kokladı...

Nihayet derin bir nefesle "operasyonuna" son verip yüzünde memnuniyet izleri taşıyan bir gülümsemeyle hafifçe arkasına yaslandı :

–Şükür, çok şükür... İyi... Sıkıntı yok...

Bu ani hareketi karşısında ne yapacağımı bilemediğim için koltuğumda büzülmüş şaşkınlıkla onu izliyordum...

–Sıkıntı yok... Sıkıntı yok...

Gayet olağan bir hareket yapmış gibiydi. Gerçekten çok garip biriydi. Ciddi bir ifadeyle başını salladı ve bana baktı:

–Eğer ki tenin kokmaya başlarsa ahlakında problem oluşmuş demektir, dikkatli olman lazım... Güzel kokmak için ahlakını güzelleştirmeli, fiziken güzelleşmek için de teheccüd kılmalısın.

Manevî bazda güzelleşme "bilinci" dönüştürür... Olumlu yönde gelişip dönüşen her bilincin kâinatı etkileme gücü de aynı oranda arttığından hayat inanılmaz derecede kolaylaşır.

Her şeyin çaresi var Rabb'imde... Anti-aging bile var. Güzel Allahım...

Gülümsedi... Gözlerini kocaman açarak yine o ani duruşlarından birini yaptı:

–Nerede kalmıştık?

–Mülk, dedim çekinerek...

–Ha evet. Mülk!.. Çok önemli, hatta belki de en önemli mesele...

Hele ki hem kendisinin hem de var olan her şeyin **Allah'ın mülkü** olduğunu unutmuş insan için...

Allah Kuran'daki tasavvur inşaatında, insanın **mülk'ün sahibi değil sadece emanetçisi** olduğunu öğretir. **Sadaka** kavramı Allah'ın sana verdiği emaneti, tayin edilmiş ihtiyaç sahiplerine dağıtarak ulaştırman ve Allah'a sadakat göstermen, demektir.

–"Tayin edilmiş" derken?

Misafir "Bunu da mı bilmiyorsun?" der gibi bir ifadeyle bana baktı.

–Hepsi, hepsi belirlidir. Kimin senden ne alacağı varsa onlar, Rabb'in tarafından sana verilenler için Rabb'in tara-

fından tayin edilmiş alacaklılarındır. Bunu dünyada hatırlarsan ne mutlu sana. Ancak eğer ki işine gelmez de hatırlamak istemezsen, uyanış günü "ulaştırman gereken borçlar ve ödeme yapman gereken alacaklılar listenle" sana emanet edilenlerin neden iletilmediği sorgusunda sırada bekler, hesabını verirsin.

Çok net söylüyorum, eğer ki bilincindeki mülk tasavvurunu Yaratan'ın olan Allah'ın inşa ederse, asla maddi sıkıntı çekmezsin...

Birkaç kural var, onlara uyacaksın.

–Ne, nedir onlar?

Misafir birden yerinde zıpladı!

–Sığırcık kuşu!

Hiçbir şey anlamamıştım.

–Sı... sığırcık kuşu mu?

–Evet... Kuş deyip geçme ha!

Göz ucuyla bana baktı.

–O minicik şeylerin minicik **beyinleri** onlara sizden çok daha üstün şeyler yaptırabiliyor! Neden biliyor musun?

–Neden?

–Çünkü her sistemde birkaç ana kural vardır ve sığırcık kuşları Rabb'leri tarafından kendi sistemleri için belirlenmiş kural ve emirlere itaat edip, teslim olurlar. Sizlerin aksine onlar, Yaratıcı'larına gerçekten **güvenirler.**

Gökyüzünde dans ederken Rabb'lerini zikreden 2 milyon sığırcık kuşu, böyle bir manzara gördün mü hiç?

Kaşlarımı kaldırıp "hayır" der gibi baktım. Şaşırmıştı:

–A!.. Hiç mi?

Misafir öyle bir "Hiç mi?" dedi ki sanki bahsettiği görüntüyü görmemiş olmam beni onun gözünde daha da cahil yapıyordu.

–Be... en, hiç görmedim...

Beklenmeyecek kadar babacan bir tavra büründü.

–Olsun n'apalım, biz de gider görürüz. Bu müthiş gösteriyi izleyebileceğin bir yer var, orada sana izletirim ben.

Misafir'in kinayesiz, laf sokmasız sıcak cevabına ne yalan söyleyeyim ilk anda "gerçekten" inanamadım. Öyle mutlu oldum ki "Tamam, yaşasın!" diyerek yerimde zıplayıverdim! Gayriihtiyari verdiğim tepkiden dolayı ise yanaklarım anında kızarıverdi tabii...

O ise sözlerine devam etti:

–Bilim insanları sığırcık kuşlarını uzun süredir araştırıyor. Neden dersen sığırcık kuşları iki milyon tanesi bir aradayken dahi **Bir'liklerini ve gökyüzünde çizdikleri desenleri** bozmadan hareket edebiliyorlar. İki milyon kuş âdeta aynı anda haberleşir gibi eşzamanlı olarak gökyüzünde desenler çiziyor ve bir tanesi bile düzeni bozmuyor.

Bana sorarsan onlar hep beraber dans ederek Rabb'lerini zikrediyorlar.

Ah, ah!.. Yağmur ya da fırtına öncesi bir şov yapıyorlar ki sorma... Görmen lazım...

Bilim insanları çokça araştırma yapmalarına rağmen hâlâ bu iş nasıl oluyor, tam anlamıyla çözebilmiş değiller. Ancak son dönemlerde -bilgisayar teknolojisinin resme girmesiyle beraber- sığırcık kuşlarının hareketlerindeki düzenin sırrına ilişkin birtakım kuralları yavaş yavaş fark etmeye başladılar.

–Nedir onlar?

–Bu muazzam düzeni yakalamak için sığırcık kuşlarının yaptıkları aslında oldukça basit...

Sadece birkaç ana kuralı takip etmek!

Öncelikle her bir kuş kendisine en yakın yedi kuşu takibe alıyor...

–Yedi mi?

–Evet... Bak... Her düzende yedi sayısı kendini nasıl da izhar ediyor, değil mi?

En yakın yedi kuşu takibe alan her sığırcık yanındaki sığırcık ne yaparsa onu yapıyor; uçma hızını ve yönünü onun hızından ve gittiği yönden asla ayırmıyor.

–*Bu kadar mı yani?*

Misafir güldü.

–Evet ve birkaç basit kural daha var. Sizlerin çözemediğiniz karmaşıklıkta bir düzen Rabb'iniz tarafından nasıl da basit bir şekilde aşikâr ediliyor, bak da gör...

Bilim insanlarının çözmek için onlarca karmaşık metot üretmek zorunda kaldığı mesele, aslında Rabb'in tarafından ne kadar da sade bir şekilde düzenlenmiş.

Sığırcık kuşlarının milyonlarcası bunun gibi basit birkaç ana kuralı takip ederek muazzam bir düzen ve ahenk içinde hareket ediyorlar, birbirlerine en ufak zarar vermeden...

Yüce Allah Kuran'da kuluna; çık gez ve Allah'ın yarattıklarına bak, diye tavsiye eder... Tefekkür ederken Allah'ın yarattıklarına ve düzenine bakmak, **Kuran ayetlerinin suretlenmiş mahlukattaki oku'**masını yapmak da tefsirin böyle bir türüdür.

"De ki: "Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığına bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiretin yaratılışını (sonraki yaratmayı) inşa edecek (gerçekleştirecektir). (Kıyametten sonra her şeyi tekrar yaratacaktır) Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."

Ankebut Suresi 20. Ayet/Örümcek tasavvuru / Öğretisi 20. İşaret

Etrafına baktığında kâinattaki Sistem'i ve Düzen'i görürsün. Her şey nasıl da büyük bir nizam içinde bunu fark edersin.

Allah ve peygamberleri, sade bir dille izah ettikleri son derece basit ve anlaşılır kurallarla, her şeyin en mükemmel şekilde nasıl düzenlenebileceğini anlatmışlar ama insanoğlu diğer mahlukattan farklı...

2 milyon sığırcık kuşu sade ve kolay birkaç kuralı takip ederek **mucize gibi bir birlik** oluşturabilirken, insan, nefsine hâkim olamadığı, teslimiyet içine giremediği için kendine düzen sağlayacak birkaç ana kuralı dahi yerine getiremiyor... Değil 2 milyon insan 2-3 kişi bile anlaşıp tam bir birliğe erişemiyor.

Kurallara riayet etmeyip insani kaos yaratıyorsunuz! Biraz sığırcık kuşundan öğreniverin... Ya da karıncalardan, arılardan!

Hatta ineklerden!

İneklerin bile yeryüzünde dünyanın manyetik alanlarıyla uyumlu şekillerde durduğu tespit edilmiş.

Her şey şuurlu...

Allah'ınla irtibat kur. Sahip olup üzerinde mülkiyet iddia et diye değil "paylaş" diye sana **emanet edilenden** ihtiyaç sahiplerine ver, kimsenin hakkını yeme, Allah'ının rızasını kazanmak için Allah'ının kurallarını takip et!

Hepsi bu!

O zaman sadece 2 milyon değil, 2 milyar olarak bile beraber hareket edebilirsiniz. Ama nerede? Siz "Hep bana, hep bana" diye diye bu matriste kaybolup Kuran'daki **Karun** arketipinin benzerleri olmuşsunuz.

Malı **emanet** edinen değil, **mülk** edinen yanılgının kurbanları!

Misafir insanlığın içine düştüğü girdabı ne kadar da güzel izah etmişti. Merakla sordum:

–Zekât ve sadaka gibi fitre de çok önemli değil mi? Sizin idrakinizle fitre nedir peki?

–Fitre, sadaka, zekât gibi değildir; o **"fıtrat"** yani **"varoluş"** sadakasıdır. Fıtrat sadakası...

Sen biliyorsundur: Hazreti İsa Allah için "My Father" dedi diyorlar.

–Evet, bazıları öyle diyor...

–Onun aslı ne biliyor musun?

–Aslı mı? Hayır, bilmiyorum, nedir?

–Allah'ın Fatir ismini bilir misin?

Misafirin oldukça gizemli şekilde sorduğu bu soruya düşünceli bir şekilde cevap verdim:

–Evet, "yarıp çıkaran, orijinal varoluşu veren..."

Ve aniden durdum. Aman Allahım!

–Yaaaa...

Misafir kocaman bembeyaz dişleriyle gülümsedi:

–Anladın bak.

–İnanmıyorum! FATİR! Ooo... Yaradanım, mucidim, var edenim, beni tohumumdan yarıp çıkaranım!

Benim Fatir'im!

–Onlar da Fatir'i almış "My Father" yapmış...

Benim bu konudaki tefekkürüm böyle!

Misafir şaşkınlığım karşısında yandan bir bakışla:

–İngilizcede "Selamlaşmak" nasıl denir biliyor musun?

Zaten allak bullak olmuş ben, o anda bana yöneltilen soruyu değil cevaplamak, algılamakta dahi zorluk çektim... Şöyle bir yüzüme baktı ve kafamı kullanmamı bekleyemeyeceğini belli eden bir tavırla konuşmasına devam etti:

–İngilizcede **selamlaşmak: *salute*** kelimesi ile ifade edilir...

Salute...

Boğazımda koca bir yumru, olduğum yerde o anda "dondum..." Evet "kafam yeniden çalışmaya başlamıştı" Allahu Ekber!

–Allahu Ekber, diye bağırdım! Salute! Salat!

Misafir derin ve uzun bir nefes aldı... Sanki sonsuza dek süren bir AN'da sonsuza dek süren bir nefes gibiydi hissettirdiği...

– İngilizcede Selamlaşmak anlamına gelen **"salute"** kelimesinin bile A-Rab-ca **"salat"** kelimesinden geldiğini bilirsen artık bunlara o kadar da şaşırmazsın...

Allah'ın, yarattığı kuluyla, kulun da kendisini var eden Yaradan'ıyla selamlaşması, tanışmasıdır bu Hayat...

Kim ki kendini bilir o, Yaradan'ını bilir!

O an Mevlânâ hazretlerinin dediği gibi yüzümdeki bakışın bin söz ettiğine emindim...

Misafir içimin cayır cayır yandığından haberdar ve memnun, anlatmaya devam ediyordu:

–Senin *(İşaret1 ve 2)* çokça bahsettiğin spiritüel bilim insanı Gregg Braden da aslı Aramice olan İncil'in –İznik Konsülü'nde– nasıl tahrif edildiğini, içindeki hakikat ve uyanış bilgilerinin değiştirilerek erkek hegemonyasında nasıl başka bir hâle getirildiğini anlatıyor ya...

Binlerce versiyon İncil'den bahsediliyor! Hangi birisine nasıl güvenebilirsin ki?

Şükürler olsun bizim **bir** tane Kuran'ımız var! Ha az önce de değindiğim gibi meallerde tahrif yapılmaya çalışılmıyor değil ama en azından Kuran'ın aslı bir tane! Bu sebeple de ayetlerin anlamlarını özellikle Hak dostlarının anlatımlarından okuyup bireysel olarak da A-Rab-cayı kurcalamaya başladığında hakikat yolunda miracın çok daha hızlı ve net şekilde gerçekleşmeye başlayabiliyor.

Fatir ismiyle ilgili olarak Peygamberimizin (s.a.v.) ilmi artsın diye dua ettiği İbnü'l Abbâs (r.a.) "Fatir ismini bilmiyordum, bir kuyunun açılmasıyla ilgili ilk kez duydum" de-

miştir... İbnü'l Abbâs, **yarmak, yaratmak** anlamına gelen bu kelimeyi "bir kuyunun açılması, yarılması" anlamında kullanılması esnasında duymuş...

Unutturma sana ileride Hz. İsa ile ilgili çok önemli bir şey daha söyleyeceğim.

Misafir'in devam eden gizemli tavrı söyleyeceği şeyi daha da çok merak etmeme sebep oluyordu...

–Tamam, dedim gözlerim parlayarak...

O arada ise hâlâ içimde Father değil Fatir ha? Çok ilginç, diye diye kendi kendime konuşuyordum. Her şey nasıl da yerli yerine oturuyordu!

–Neyse, açılan ek bilgilerden asıl konumuz olan nifak-infak meselesine dönersek **infak,** anlattığımız sebepler dolayısıyla münafığı ayırt etmenin en önemli metotlarındandır.

Herkesin **ağzı** Allah, Peygamber (s.a.v.) diyebilir, diyebilir de asıl **kalbi** ne der onu bilemezsin...

Kişinin Allah, Peygamber (s.a.v.) ve İslamiyet uğruna **malından, nefsinden, vaktinden, ilminden infak edebilmesi** onun **samimiyetini** gösteren en önemli ölçütlerdendir.

Düşün!..

Misafir bu sefer ellerini kollarını sanki bir sahnedeymiş gibi hareket ettirerek anlatmaya başladı:

–Medine... Hicret gerçekleşmiş, Müslümanlar Efendimizle (s.a.v.) beraber çadırlara yerleştirilmişler. Bir gece çok acayip bir şey oluyor. Simsiyah giyinmiş dokuz kişi gecenin yarısında Efendimizin (s.a.v.) çadırına girip onu öldürmeye çalışıyorlar.

–Ne!.. Nasıl yani!

–Evet... Suikast girişimi... Efendimize (s.a.v.) karşı çeşitli şekillerle –gerek zehirleme gerek saldırı– defalarca teşebbüs edilmiş bir şey bu. Maalesef...

Efendimiz (s.a.v.) Rabb'imizin yardımıyla bu suikast girişiminden biiznillah kurtuluyor. Elhamdülillah... Ancak simsiyah giyinmiş oldukları için karanlıkta yüzleri görülememiş o dokuz kişi, kim oldukları belirlenemeden ortadan kayboluveriyor.

–Bir dakika, bu durumda o dokuz suikastçı -kuvvetle muhtemel- hâlâ Efendimizle (s.a.v.) beraber çadır kurmuş kişilerin ya da yakınlarındakilerin aralarında, öyle mi?

–Yakınlarında ve hatta "biz de sizdeniz" diye görünenlerden bir grup bunlar...

–Aman Ya Rabbi... Sonra peki? Kim oldukları nasıl ortaya çıkıyor?

–Yüce Allah olayın ertesi günü bu dokuz kişinin kim olduklarına dair listeyi Efendimize (s.a.v.) bildiriyor.

–Allahu Ekber! Sonra da Efendimiz (s.a.v.) cümle âleme rezil olsunlar diye onların kim olduklarını herkese açıklıyor, değil mi? Oh!

– Hayır, tabii ki!

Misafir kaşlarını çattı. Hatta o birkaç saniye neredeyse sözlerimden midesi bulanmış gibi bana baktı.

Ben, yanlış bir şeyler söylediğimi geç de olsa algılayıp utançtan yerin dibine giredurayım o, derin bir nefes alıp asil bir şekilde boynunu dikti ve şöyle söyledi:

–Ey Allah'ın ve Resul'unun (s.a.v.) ahlakından bihaber çocuk, iyi dinle...

Efendimiz (s.a.v.) Rabb'imizin gönderdiği o listeyi sadece tek bir sahabeye gösteriyor.

Ancak tüm bunları görüp durumu anlayan, Efendimize (s.a.v.) Müslüman grubu arasındaki **münafıkların** listesinin verildiğini fark eden Hazreti Ömer, Efendimizin (s.a.v.) -biiz-

nillah- münafık listesini paylaştığı sahabeye gidiyor ve ona ne diyor, biliyor musun?

–Ne diyor, dedim sesim titreyerek...

Aynen şöyle söylüyor, dedi Misafir:

–"Ne olur söyle! Rabb'imin gönderdiği o listede ben de var mıyım... Yalvarırım... Rabb'imin gönderdiği münafık listesinde ben de var mıyım?"

Derin bir sessizlik oldu.

O an gerçekleşen cezbeyle vücudum titremeye başlamıştı. Misafir'in de titrediğini hissedebiliyordum. Hayatımda ilk kez Allahımı zikreden kalbimi duymaya başlamıştım sanki...

–Of... Allahım... Allahım...

Gözlerim öyle bir hızda dolmuştu ki Misafir hemen fark etti. Bana baktı:

–Efendimizin (s.a.v.) "Benden sonra biri peygamber olacak olsaydı, o Ömer olurdu" dediği Hazreti Ömer, kendisinin Rabb'imiz tarafından gönderilen **münafık** listesinde olup olmadığını soruyor.

Allahu Ekber...

İblisin "Girdiğim sokakta onu görsem korkudan yol değiştiririm" dediği Ömer.

Misafir'in sözleri içime işlemişti. Yine boğazımın düğümlendiği anlardan biriydi. Beni tanıyanlar Hazreti Ömer'e ve tüm ehlibeyte olan sevgimin büyüklüğünü yakinen bilir. Olayın sahnesi gözümün önünde canlanırken o güzel insanın bile "Rabb'imden gelen listede ben de var mıyım?" demiş olması bana, kendi içimde benim ne kadar münafık olduğumu gösterdi.

Bir kez daha...

İçimdeki heyelanla altüst olmuştum. Olduğum yerde öylece kalakalmıştım ki Misafir bana seslendi:

–İşte seni bu yüzden seviyorum çocuk.

–Be... beni mi, demek istercesine işaret parmağımı kendime doğru çevirdim.

Onaylayarak başını salladı.

–Sorsan herkesin "Elhamdülillah Müslüman'ım" dediği ama bu iddiaya hiç de uygun **davranmadığı** bir dönemde **münafığım** diyebilme gerçekçilik ve samimiyetindesin!

Kuran'ın en çok eleştirip üzerinde konuştuğu bilinç tipidir **münafık** ve münafık bilinci... Kuran **müşrik** ve hatta **mümin** bilinci üzerinde bile bu kadar izahat vermez.

Bununla beraber hiçbir zaman unutma ki Rabb'in, "Habibim" dediği yaratılmışların en güzeli olan Efendimize (s.a.v.) saldırmaları, onun canına kastetmelerine **rağmen yine de** grup içindeki münafıkların kim olduklarını afişe ettirmemiş, açıklatmamıştır.

–Evet... Bu bana çok ilginç geldi...

Az önceki edepsizliğimden dolayı yüzüm kızarmıştı, bunu fark eden Misafir gülümsedi.

–Allah... O Güzel Allah, büyüklük ve asaletiyle kişiyi utandırır. Sen O'na bin kere ihanet edersin ama O hâlâ rızık vermeye sana hâlâ merhamet etmeye devam eder.

Olur da belki dönersin diye şans tanımaya devam eder. Onca hatanı açığa çıkarıp seni rezil etmez. Öyle olsa hanginiz sokağa çıkabilirdiniz?.. O bilir ve bekler. Belki kulum pişman olur, tövbe eder diye.

Kim yapar bunları, hele ki sonsuz kudrette olup seni bir anda yok edebilecekken?

Velhasılıkelam, Allah'ın ahlakından öğrenmen gereken en önemli şey; başkalarını eleştirmek, hatalarını, kusurlarını

açmaya meyletmek yerine; münkiri, müşriki, münafığı dışarıda değil kendi "içinde" kendi bünyen ve ahlakında aramak görmek ve kendi bünyendeki "içindeki" münkir/münafık, müşriklerle savaşmaktır.

Cihadın **aslı** ve en büyüğü bunlardır.

Kimse kimsenin içini bilemez zira... Efendimiz (s.a.v.) de Allahımızdan öğrendiği ilmi ve ahlakıyla kişilere münafık, münkir gibi yakıştırmalar yapmamamızı belirtir. Çünkü kalplerin özünü, kişinin kalbindeki durumunu hakikatiyle yalnız Rabb'imiz bilir.

Biz o kişinin kalbindeki durumunu hakikatiyle bilemeyiz. Sizler de bin tane tefsir kitabı okumaya çalışıp "hâl" edemediğiniz bilgilerle yüklenmek ve onu bunu münkir, münafık ilan etmek yerine ***kalbinizi gerçek anlamda temizlemeye*** çalışmalısınız. İşte ibadetlerin en büyüğü budur.

Ha! Biliyorum. Hepinizin ağzında bir lakırdı, "Benim kalbim çok temiz ama nedense bunlar hep benim başıma geliyor!"

Allah Allah! Siz Allah'a adaletsiz mi demek istiyorsunuz, ha?!

Misafir kınayarak dilini şaklattı...

Bak da gör **siz kendinize bile nasıl münafıksınız,** diye devam etti öfkeyle:

Karanlık yanlarınızı -yüzleşmek ve onlardan arınmak yerine- inkâr edip, sanki onları taşımıyor gibi davranıyorsunuz.

Her ne yaparsan yap eğer ki **kalbini temizlemediysen** onun asli **Sahibi** oraya teşrif eder mi?

Bak sana bu konuda Efendimizin (s.a.v.) döneminden örnek bir olay anlatayım...

Peygamber Efendimize (s.a.v.) on yıl boyunca hizmet eden ve Allah Resulü'nün terbiyesinde yetişen Enes bin Malik (r.a.) anlatıyor:

"Resul-i Ekrem Efendimiz (s.a.v.) ile oturuyorduk. Allah Resulü: 'Birazdan yanınıza cennetlik bir adam gelecek, onu görmek ister misiniz?' buyurdu. Çok geçmeden Medineli bir sahabe çıkageldi. Ayakkabılarını elinde tutuyor, yeni abdest aldığı için sakalından sular damlıyordu.

Ertesi gün Efendimiz sözlerini tekrarladığında aynı sahabe mescidin kapısında beliriverdi. Bu durum üçüncü gün yine aynı şekilde yaşandığında ashab-ı kiramdan ilme ve ibadete düşkünlüğü ile tanınan genç sahabe Abdullah bin Amr, Medineli sahabenin peşine düştü.

Abdullah bin Amr'ın merakı:

Bu sahabe, hangi ibadeti ya da hangi özelliği sayesinde cennetle müjdeleniyor, Allah Resulü bu müjdeyi neden üç gün boyunca tekrarlıyordu? Abdullah bin Amr bunu öğrenmeli ve Medineli sahabeyi cennete götürecek ameli kendisi de hayata geçirmeliydi. Medineli sahabenin kapısını çalarak, kalacak bir yerinin olmadığını, bir süre kendisini misafir etmesini rica etti. İsteği kabul edilince de üç gece bu sahabenin evinde kaldı ve onunla aynı odada yatıp uyudu.

Abdullah bu süre zarfında adamın davranışlarında bir farklılık göremedi. Gün boyu diğer Müslümanların yapmadığı ve sadece bu zatın yaptığı özel bir şey yoktu. Gece yarısı uyanıp ev sahibinin ne yapacağını merak etti. Acaba kaç rekât gece namazı kılacak, Rabb'ine yalvarırken neler söyleyecek, gözünden nasıl yaşlar dökülecekti?

Geceler boyu boşuna bekleyip durdu. Ev sahibi, geceleri kalkıp ibadet etmiyor, sabah namazına dek uyuyor, sadece uyanıp yatağında sağına soluna dönerken Allah'ı zikrediyor, tekbir getiriyordu. Büyük bir serveti olmadığı için sadaka dağıtamıyor ancak konuşmasına çok dikkat ediyor, dilinden hayırlı ve güzel sözler dökülüyordu.

Abdullah nihayet üçüncü günün sonunda işin aslını ev sahibine anlatarak şöyle dedi: 'Hazreti Peygamber üç gün üst üste Birazdan yanınıza cennet halkından birisi gelecektir, buyurdu. Efendimizin bu sözlerinden sonra her defasında sen çıkageldin. Bunun üzerine ben de birkaç gün senin yanında kalarak seni cennet halkından ya-

pan amelini öğrenip onu işlemek istedim. Fakat bu üç gün içerisinde büyük bir amel yaptığını görmedim. Acaba seni bu mertebeye hangi amelin ulaştırmış olabilir?'

Sahabe, Abdullah'a şu cevabı verdi: 'Senin gördüğünden başka yaptığım bir ibadetim yok.'

Ben hiçbir Müslüman'a kin gütmem.
Allah'ın bir başkasına verdiği nimeti asla kıskanmam.

Abdullah gitmek üzere ayağa kalktı. Aradığı cevabı bulamamıştı. Resul-i Ekrem bu adamı neden hem de üç kez üst üste cennetle müjdelemişti? Bu adamda olup da kendinde ve diğer kimselerde olmayan özellik hangisiydi? Bunları düşündüğü sırada Medineli sahabenin sesini duydu: 'Dur yeğenim, söylediğim gibi gördüğünün dışında benim hiçbir amelim yoktur, ancak şu var ki ben hiçbir Müslüman'a kin gütmem ve Allah'ın bir başkasına verdiği nimeti asla kıskanmam.'

Abdullah bunun üzerine: 'Seni cennetlik yapan ve bizim sahip olamadığımız şey işte budur' dedi."[28]

İşte böyle, haset, kin, kibir... Hele bir onlarla baş edin de ona göre bakalım nereye doğru tekâmül ediyorsunuz?..

Cüneydi Bağdadi Hazretleri sufi eğitiminde, tasavvuf yolculuğunda karar kılanlar için; kişi akide, fıkıh, kelam, hadis öğrenmeden önce kalbindeki kibrinden arınmayı öğrenmelidir, der.

Çünkü şeytan da âlimdi ama kibirliydi ve onu o ilmi kurtaramadı. Çünkü kibri, ilminin yetersiz olduğunu görmesine bile mâni olmuştu.

28 http://www.siyerinebi.com/tr/cennetlik-bir-adam

Kalp çok önemli, kalp... Kalbi selîmle bana gel demiyor mu Yaradan?.. Allah sizin şeklinize değil, kalbinize bakar demiyor mu Resulullah (s.a.v.)?..

İşte münafık meselesi bu yüzden çok mühim... Allah yolunda cihadın "hem mal hem can hem ilimle" olması gereği samimiyete ulaşmak için kalpte arındırılması gereken olumsuz özellikler yüzündendir. Hicret-infak-cihadın Allah yolunda yapılması, samimiyet testinde insanı âdeta bir marangozun yonttuğu gibi yontar.

Heykel ya taştan çıkar ya da odundan, unutma. Yontulmak güzeldir, latifleştirir.

Bu bağlamda baktığında neden Kuran'da ayetlerde namaz/salat edenler geçtiği zaman arkasından hemen "Ve zekâtını verenler" diyor, idrak etmeye başlarsın... Çünkü Allah'la irtibatını namazla kuracak, nefsinden, malından mülkünden, ilminden "kurban-ödün vererek" yani "infak ederek" bu irtibatın **samimi ve hakiki olmasını** sağlamaya çabalayacaksın.

Bahse konu mesele Kuran'da en güzel nerede anlatılır, bakalım?.. Sen çok seversin...

Gözlerim açıldı. Misafir'in zaman zaman her şeyimi biliyor gibi davranması beni tedirgin etmeliydi belki de ama tuhaf bir şekilde durumdan rahatsız olmuyordum. Onu dinlerken genel olarak "hayret" halinde olduğumdan cevap vermek için kendimi toparlamam zaman alıyordu...

Özetle ben daha ağzımı açamadan kendisi cevap verdi tabii ki, yine(!):

– "Kulluğun" iki kanadı olan namaz ve infak Maun Suresinde çok güzel anlatılır...

– Ah, elbette!.. En sevdiğim surelerden biri...

Hafifçe gülümsedim...

– Bir gün A-Rab-ca öğretmenim Cemal Hocamla Kuran okuyorduk... Hocam bana dönüp "Hadi şimdi de Maun Suresini oku bakalım" dedi.

Maun yani Yardımlaşma Suresi/öğretisinin âdeta ruhuma işlenişi ilk kez o gün olmuştur. Bir sureyi yüzlerce, binlerce, hatta on binlerce kez okumuş ama hâlâ hissetmemiş, anlamamış olabilir; Rabb'imizin o öğretideki amacını, bize bizimle ilgili neyi göstermeye çalıştığını fark dahi etmemiş olabilirsiniz.

Sayısını dahi bilmediğim kez okuduğum Maun Suresini okurken nasıl olduysa ilk kez öyle bir AN'a geçtim ki -tabiri caizse- kendimi Allahımın dizinin dibinde gibi hissetmeye, sanki sureyi O'nun bana okuduğunu ve izah ettiğini "duymaya" başladım...

Rabb'im söylemek istediklerini benim içimden bana söylüyordu sanki...

Nifak ve infak:

Boğazım düğümlendi. Her bir kelime ruhumu derin uykusundan sarsıyordu. O an Allahımızın bizimle ilgili -teşbihte hata olmaz- bir anlamda nasıl da dertlendiğini gördüm... Ve aslında bize ne demek istediğini...

–Oku bakalım. Oku da dinleyelim. Ama o günkü gibi oku...

Öyle yaptım... Ben sureyi okurken Misafir, piyanomla müzikal bir klasik eseri icra etmemi dinlemeye gelmiş müzik sevdalısı gibi kendinden geçerek başıyla bana eşlik etmeye ve söylediklerimi benimle beraber tekrar etmeye başladı.

Maun Suresi: Yardım Tasavvuru/İyilik Öğretisi/Telkini/ İyilik ve Yardım Bilinci İnşası

1. Gördün mü o dine yalan diyeni, Deniz?
2. İşte yetimi itip kakan odur!
3. O, yoksulu doyurmaya teşvik etmez, Deniz...
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara...
5. Namazlarında insanları yanıltmaktadırlar, Deniz.
6. Onlar ki, ibadetleriyle, varlıklarıyla gösteriş yaparlar...
7. Ve (annenin evladına sevgisinden öte bir sevgi ve şefkatle sevdiğim kulum) Deniz, onlar yardımlığı (zekâtı vermezler) sakınırlar...

Maun tasavvurundan okuduğum son ayetle birlikte ne olduğunu bilmiyorum ama birden titremeye başladım... Tüm hücrelerime kadar hem de... Bir şey oldu... Kalbimin ve ruhumun dört bir yanından aynen şöyle bir **ses** *yankılandı:*

"Şimdi beni anladın mı? 'İbadet' diye nitelendirdiklerimdeki kastımı... Sizler için neyi murat ettiğimi... Anladın mı? Anladın mı Deniz..."

HAKİKAT YOLUNDA YOL ARKADAŞIMA:

Şu ayetleri tüm kalbinle dinle. "Ümmi" bir kalple... Annesinden doğmuş gibi yargısız "aslında hiçbir şey bilmediğini bilen" bir kalple...

Ve söyle, şimdi Rabb'ini anlıyor musun? Efendimizin (s.a.v.) miracında olduğu gibi sen de bir gün kendi kapasitene göre gerçekleştirmeni umduğumuz **miracında huzura** varabilirsin...

Gayretini koy, gerisi Takdir...

Her namaz kıldığında hele ki tahiyyatta Allah'ının dizinin dibinde gibi oturur ve şehadet talep edersin... "Her yerdeki, her şeydeki, "sendeki O'na" şahit olmayı talep etmektir bu *(teşehhüd: şehâdet kelimesini söylemek, şehâdet talep etmek)*...

Ama işte çoğumuz **taklîden** namaz kıldığımız için böyle bir **irtibat ve birlik** hâline yabancıyız... Maalesef...

Her Kuran okuduğunda aslında Rabb'in senden sana konuşur. Bu bir diyalogdur! Sen Rabb'ine sorarsın, O da cevaplar ve sana yol gösterir.

Ancak biz ekseriyetle **taklîden** Kuran okur, okurken ne dediğimizi ve ne yaptığımızı dahi anlamayız...

Ne namaz kılarken ne de Kuran okurken Rabb'imizle zamanötesi bir boyutta -AN'da- buluşup konuştuğumuzun ve bir tür zaman tüneli içine girdiğimizin farkına bile varmayız.

Rabb'ini tanıman ve anlaman kendini ve varoluşunu tanıman, anlaman demektir.

O'nu anlamak, **tanımak** ve böylece kendi varoluşunu bilmek; her konuyu O'na sormak, O'na danışmak istemez misin?

Kim sana karşı O'ndan daha yakın, daha sevecen, daha cömert olabilir ki?

Kim seni annenden bile daha çok sevebilir ki?

Eğer ki bunlar senin için bir şey ifade ediyorsa, bilincinde Rabb'in tarafından inşa edilmekte olan "MAUN: Yardımlaşma" kavramını (yardımlaşma telkin ve öğretisini) benimle beraber okur musun?

O zaman lütfen yukarıdaki ayetlerin sonuna benim kendi ismimi yazdığım yerlere sen de kendi ismini yaz ve bundan böyle sureyi o şekilde **Oku**... Öyle içselleştir... Bak Rabb'in "bozuk" dediğin dünyevi düzen hakkında sana nasıl da bilgi veriyor ve düzenin bozulmasının sebebinin Rabb'in değil, hakikatini ve görevlerini "unutmuş" insan olduğu konusunda –teşbihte hata olmaz– bir anlamda nasıl da dertleniyor!..

O kudreti sonsuz, istese bizi ve çirkinliklerimizi anında yok eder. İstese her şeyi anında değiştirir. Ama mesele bu değil. Bu imtihan ve tekâmül fırsatı O'nun değil, **senin!**

Mademki sen ezelde O'nun isimlerinin, sıfatlarının manasının yeryüzündeki gölgesi olmak istedin, "emanet teklifini" *(hakkıyla her yönüyle yetkileri yanında sorumluluklarını belki de düşünmeden/düşünemeden)* **sen** kabul ettin...

O zaman bu düzene zarar vermeye çalışan kulların davranışları sonucu oluşan acı ve bozgunculuklara **müdahale** etmesi gereken de yine sensin!

Unutma... Senin görevin iyi, ahlaklı, yardımsever ve Allah'ına layık olma çabasında bir kul olmaktır. Kulluk budur.

Yoksa sen "kulluğu", ibadet etmeyi kendi kendine dört duvar arasında günde birkaç kez dua edip açlara, yardıma ihtiyacı olanlara sırt çevirmek mi sanıyordun?

Hayır, hayır. **Kulluk** günde birkaç dakika dilde yapılan bir söz gezdirme değil, 24 saat kesintisiz süren bir **bilinç hâlidir**. Bu bilinç Allah'ınla resmî görüşme olarak yaptığın beş vakit buluşma ve o beş vakit buluşmanın arasında da devam eder.

Kulluk günde birkaç dakika değil, **her an** Allah'ınla birlikte olma hâlidir.

Seni evlat sevgisinden büyük bir sevgiyle seveni hâlâ anlayıp tanıyamadın mı?

Elini uzat. O tutar. Kalbini temizle, O seni kendisine yaklaştırır. İyilik yap, O seni her iki dünyada da yüceltir...

O seninle! Seni dinliyor, duyuyor!.. Peki sen? Sen Kiminlesin? Ve sen... Sen O'nu gerçekten duyuyor musun?

Hem kendinden geçmiş hem de gözleri dolu bir hâldeydi Misafir...

–Evet, tüm sayılan sebeplerledir ki "nifak ve infak" mevzu, namaz kılarken "Yazıklar olsun o namaz kılanlara" hitabının muhatabının belirlenmesinde ayırıcı unsurdur.

Kâfiri müminden iman, mümini münafıktan infak ayırır çünkü...

Bu iki kelime de (infak ve nifak) A-Rab-cada "iki ucunda iki deliği bulunan bir yer altı geçidini" ifade eder. Çöl ya da tarla faresinin yuvasında biri yeryüzüne açık biri kapalı gibi görünen iki delik bulunur. Fare, avcıyı yanıltıp onun elinden bu delikleri kullanarak kaçar. İki delikli olması sebebiyle A-Rab-cada "metrolara" da bu isim verilir.

Münafığın iki yüzü vardır; biri gizlidir. Hangisinin "açık ve kullanımda" olduğu "kiminle" muhatap olduğuna göre değişir.

İnfak edenin ise iki dünyası vardır. O, burada yaptığı "manevi yatırımın: **infakın**" diğer dünya olan ahiret'e *(âdeta bir tünelden akar gibi)*aktığını bilir...

Hakk'ın halkına hizmet etmek aslında "iyilik biriktirmektir". Hani "birikimim" var dersiniz ya, onun gibi... Söz ya da

fiiller (latif şeyler) misal âleminde cismani manada suret giymiş şekilleriyle bulunurlar. İşlediğiniz tüm ameller ahirete sizinle beraber göçecektir... Hakk'ın halkına yapılan her iyilik ebedi hayatınızda Hakk'ın bankasında karşınıza cismani surette çıkacaktır ...

Halk'a yapılan Hakk'ka transfer olur!

Kafasını sanal dünyanın sanal ticaret ve yatırımlarıyla bozmuş sizler için meseleyi böyle anlattım bilesin...

Gülümsedim... Kendi kendime "Hakk'a transfer" diye fısıldadım. Misafir'in kinayeli sözleri yeniden düşünmemi sağlamıştı...

Oysa bizler "daha çok ve daha da çok" para kazanmak için çabalayıp duruyor, biriktirdiklerimizle bankalara koşuyor, o yatırımların da kurtarıcımız olacağına inanıyorduk... Kimimiz ise başımıza gelecek kötü şeylerden korunmak için sigortanın en yükseğini edinmeyi hedefleyerek kendimizi böylece güvende hissetmeye çalışıyorduk... Gerçekten hangi banka, hangi sigorta Rabb'imizin bize verdiği rızık ve bereketi, O'nun bize verdiği güvence ve korumayı sağlayabilirdi ki?

Ne eksik bir anlayıştı bu! Allahım Misafir "cahil" derken az bile diyordu bize! Araf Suresinin 188. Ayetinin şu kısmı nasıl da özetliyordu hakikati hâlbuki...

Araf Suresi, 188. Ayet

Orta Yer-Orta Menzil Tasavvuru/Öğretisi 188. İşaret

"De ki: "Allah'ın dilemesi hariç, ben kendime fayda veya zarar verecek güce malik değilim. Eğer ben gaybı bilseydim, hayrı mutlaka çoğaltırdım, bana bir kötülük dokunmazdı."

Misafir devam etti.

–Münafık ikiyüzlü ama tek dünyalıdır. Bu yüzden hep alternatif bir kaçış yolu hazırlar. Tabii "aklınca"...

Sözlerini "korkutucu" diyebileceğim bir kahkaha takip etti... Üzerime binlerce voltluk bir akım yüklenmiş gibi titriyordum... Hayatımda ilk kez parçalara bölüneceğimi sandım...

İlginç bir şekilde, Ruhumun en derinine iner gibi bir bakışla bana baktı ve şöyle dedi:

–Ya Hu! Allah'tan nereye kaçabilirsiniz ki siz!?

Âli İmran Suresi, 134. Ayet
Ömür İnşası/İmran Ailesi Öğretisi 134. İşaret

"Ellezîne yunfikûne fîs serrâi ved darrâi vel kâzımînel gayza vel âfîne anin nâs (nâsi), vallâhu yuhibbul muhsinîn (muhsinîne)."

"Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah, iyilik edenleri sever."

– Bak nereden nereye geldik. Her konu o kadar iç içe ki...

Konunun başlangıcında açmaya çalıştığımız mesele olan Mekkî ve Medenî surelerin içeriklerini yavaş yavaş anlamaya başladığında şunu görürsün: "iman" dalgalanan bir şeydir.

Bu yüzden sürekli **uyanık** olman gerekir. Genetiği bozulmuş, sıhhatli olmayan, vücuda, beyne zarar veren yiyeceklerin yenmesi ve maddelerin alınması, bilincini örttüğü ve farkındalığına zarar verdiği için günah, (diğer deyimle) yasaktır. İnsanın metabolizmasına ve ruhaniyetine zarar veren her şey günah/yasaktır.

Rabb'iniz sizi sizden koruyarak varoluş amacınızı gerçekleştirmenizi, ebedi saadete ve hazinenize kavuşmanızı ister.

Bu bayıldığın hayatın sonsuz katı güzelliğinde üstelik öyle bir anlık rüya gibi gelip geçen kısa bir süreç de değil, sonsuz olduğunu hissettiğin bir hayat istemez misin?..

İstersin, hepiniz istersiniz elbet... Ama çevreniz, arkadaşlarınız, yedikleriniz, hatta bulunduğunuz mekânlar bile ruhaniyetinize/bilincinize işleyerek onun "örtülmesinde" rol oynadığı için unutur gidersiniz.

Misafir sustu. Kafeteryanın salonuna, tavanına ve etrafa baktı...

–Burayı neden seçtim sanıyorsun?

Kafeteryaya şöyle bir göz gezdirdim. Nedendi ki?

–Aaa... Yoksa?

–E, koskoca Peygamberim (s.a.v.) boş yere mi "Rabb'im ayaklarımı dininde, imanda sabit kıl" diye dua etmiş? Kâinatın en âlim insanı olan Resulullah (s.a.v.) boş yere mi, "Ey kalpleri hâlden hâle çeviren Allahım, kalbimi dinin üzere sabit kıl." (Tirmizî, *Deavât*, 124) demiş?

O, yaratılmışların en güzeli, Allah'ın en sevdiği kulu bile böyle demiş ve dilemişse; sen, ben haydi haydi böyle diyecek ve Rabb'imizden bizi yol'u üzere sabit kılmasını dileyeceğiz.

Hazreti Musa ile denizlerin yarılmasına şahit olanların, gökten bıldırcın ve kudret helvası ikramı alanların, Musa tarafından sadece kırk gün kadar kısa bir süre bırakılınca onca şeyi yaşamamış gibi buzağıya taptıklarını görmedin mi?

Hazreti Musa, buzağıya tapanlardan birine şöyle dedi:

"Benden bunca mucize görmene ve benim böylesine güzel huylu olmama rağmen peygamberliğim hakkında yüzlerce şüphen vardı. Sizi Firavun'dan kurtarmak için denizi yardım, kırk yıl gökten yemek indi, duam bereketiyle taştan ırmak aktı. Buna rağmen senin şüphe ve vehimlerin azalmadı. Fakat sihirli bir buzağı ses çıkardı, derhal

secde ettin. Onun hakkında niye şüpheye düşmedin, vehme kapılmadın? Sence buzağı bir lafla tanrılığa layık oluyor da benim peygamberliğimden şüpheye düşüyorsun ha? Yuh olsun sendeki akla!"

"Gönül aynası saf olmalı ki güzeli çirkinden ayırabilsin. Her cins, kendi cinsini çeker. Öküz, elbette bir buzağıyı tanrı sanır."[29]

–Öküz... derken?

–Hakaret değil canım. Hele ki buzağıyı tanrı sayabilen biri için!

Gözlerini uykuya dalıyor gibi usulca kapattı. Ona baktım. Sanki... tek gözü açık uyuyan kuşlar gibiydi.

Buna rağmen konuşmasına devam etti:

–İnsanın imanı hayat içinde iner ve çıkar. Sürekli dalgalanır... İnsan daimî bir idrak ve imana ulaşmaya çabalar ama bu kolay değildir.

Müslümanlar Mekke'de zayıfken, Medine'de artık güçlü bir diplomatik yapı oluşturmayı başarmışlardı. Etraflarında, onların gittikçe artan güçlerinin cezbesine kapılan, ama aslında kalben samimi olmayan sahte "yandaşlar" gittikçe çoğalıyordu. Dünya hayatına tapanlar için değişmez bir kuraldır bu. Dolayısıyla bugün de aynı şekilde, her alanda kim güçlüyse ona yaranmaya ve onun yaptıklarını yapmaya çalışanların olduğunu kolaylıkla görebilirsin. Hâlbuki bu kişiler dışarıda ne yapar görünürlerse görünsünler içleri başkadır... başka...

Dünyanın her tarafında da böyledir...

Özetle konuya dönersek, "bu yolda kişideki amacın dünya malı mı yoksa Hak mı" olduğu hususunda ancak onun Hak yolunda gönüllü infak edip etmediği ayırt edici bir nokta olabilir.

29 http://dahibeyin.blogspot.com.tr/2012/12/mesneviden-en-guzel-10-hikaye.html

Dediğim gibi birinin münafıklığını sadece **kalplerin özünü** bilen Allah'ın bilir. Sadece O... Dolayısıyla böyle ayetleri başkalarının ne olduğunu saptamaya çalışmak, onlar hakkında hatalı zanlarda bulunmak üzere kullanmak yerine, "kendi içindeki münafıkla" yüzleşmek için bir işaret olarak görmelidir insan.

Burada anlatılan her özellik her insan için geçerlidir. İnsan iman yolunda sürekli manada şirkten uzak kalamaz, nefsini kandırmaktan geri duramaz. Hatta kimi zaman imandan kopabilir ya da disiplininde gevşeme yaşayabilir. "Demir" manasıyla sert ve şiddetli tutumları temsil eden "Hadid", şiddetiyle insanı titreten bir suredir.

Surenin özellikle ilk on bir ayetinde Rabb'in sana bir anlamda:

"Mal Benim'dir Deniz!..

Mülk de Benim'dir!..

Şu işimden paramı alamazsam, bu yerde rızkıma mâni olmaya çalışırlarsa diye kaygılara düşüyorsun; oysa işin aslı şu ki rızkı veren ve her işi düzenleyen yalnız Ben' im!

"Malım mülküm ne olacak" diye ağlıyorsun oysa mülkün yegâne sahibi Benim! Sen sadece o malın kiracısı ve emanetçisi, onun Benim sistemim için kullanılmasındaki hizmetçimsin!

Ben istemezsem para pul kaybedemezsin! Ben izin vermezsem mal kazanamazsın!

Gün olur **garanti** gördüğün işi kilitleyiverir, hayır yapma amaçlı gördüğün -olması sana göre neredeyse imkânsız - başka bir işi ise olduruveririm!

Ben ne dersem o olur Deniz!

O zaman bu endişen, kaygın, diğer kullardan olan çekincen ya da beklentin niye?

Çalış...

Doğru ol...

Salih amel işle...

Ve bana Güven Deniz...

Bana GÜVEN...

Tüm dileklerini en hayırlı şekliyle sana gönderirim.

Kimlere mal mülk için boyun eğiyor ve hâlâ kaybetme korkusu yaşıyorsun? Sen mi kazandın o malları ki sen kaybedesin?

Ya hayat? Hayatı veren de Ben değil miyim? Onu kazanmak için sen ne yaptın da bu kadar bağlandın ona?

Hayatı veren de Benim alan da... Tüm takdir Benim'dir Deniz...

Kimin malını kimden saklıyor ve ondan infak etmekten korkuyorsun?" der.

Hadid Suresinde geçen bu başlangıç ayetlerinde Rabb'imiz, kendisi izin vermedikçe savaşta dahi ölemeyeceğinizi, O izin vermedikçe hayatta da kalamayacağınızı yüzünüze vurur... Ayetlerin indiği dönemleri göz önüne alırsan ve o afaktaki manaları kendi iç alemine taşırsan hayatında ne korku kalır ne de endişe...

Bu ayetler İman ettim diyen insanı Hakiki manada iman etmeye çağırır...

Allah'a borç verin, diyerek mülkü putlaştırmış kişiyi derin utanca boğar...

Hiç mi Allah'a borç verecek biri yok? Bir tek kişi bile mi yok, manası ile kalbi darmadağın eder...

Mülk yalnızca Allah'ın olduğu hâlde Allah kulundan **borç** istiyor! Üstelik de geri ödeme vaadi ve iç acıtan bir zarafetle!

İman etmiş olduğunu **iddia eden** kişinin bilincindeki yozlaşma hâlini düşünebiliyor musun?..

Kuran okuma metodunda anlayan için böyle ince detaylar vardır. Bunları bilmezsen Kuran okumanın tadına varamazsın.

İkra **"Anlayarak Oku ve Anlat"** demektir.

E, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

HADİD SURESİ, 1-11. AYETLERİ

Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tespih etmektedir, Deniz. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Göklerin ve yerin hükümranlığı yalnızca O'nundur. O diriltir, öldürür. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir, Deniz.

O, ilk ve sondur. Zâhir ve Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

O, gökleri ve yeri altı günde (altı evrede) yaratan, sonra Arş'a kurulandır. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni bilir. Nerede olursanız olun, O sizinle beraberdir. Allah, bütün yaptıklarınızı hakkıyla görendir, Deniz.

Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler ancak O'na döndürülür, Deniz.

Geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye sokar. O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

Allah'a ve Resul'üne iman edin ve sizi üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı maldan, (Allah yolunda) harcayın. İçinizden iman edip de (Allah yolunda) harcayanlar var ya; onlar için büyük bir mükâfat vardır, Deniz.

Peygamber (s.a.v.) sizi, Rabb'inize iman etmeniz için davet edip dururken size ne oluyor da Allah'a iman etmiyorsunuz? Hâlbuki (Allah ezelde) sizden sağlam bir söz de almıştı. Eğer inanacak kimselerseniz (bu çağrıya uyun), Deniz.

Sizi karanlıklardan nura çıkarmak için kuluna açık ayetler indiren O'dur. Ve muhakkak ki Allah, sizin için elbette Rauf'tur, Rahîm'dir. Size ne oluyor da Allah yolunda harcama yapmıyorsunuz? Hâlbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten (Mekke'nin fethinden) önce harcayanlar ve savaşanlar, diğerleri ile bir değildir. Onların derecesi, sonradan harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah, hepsine de en güzel olanı (cenneti) vaat etmiştir. Allah, bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır, Deniz.

Kim Allah'a güzel bir borç verecek ki, Allah da onu kendisine kat kat ödesin? Ona çok değerli bir mükâfat da vardır, Deniz...

Bu ifade edilenleri az çok anlarsan Allahımızın İslam'ın ilk yıllarında Mekke'de "Mülk benimdir" demesiyle sonraki yıllarda Medine'de "Mülk benimdir" demesi arasındaki farkı uzun uzun düşünür ve enfüsün yani iç dünyanda kendi imanını ve durumunu sorgularsın.

Hadid Suresinde ayetlerde, hitaplarda ve uyarılarda bu şiddeti hissetmemek mümkün değildir.

Bu arada Efendimizin (s.a.v.) durumunu düşün...

Her "DE Kİ" diye başlayan ayette nasıl sarsıldığını!

Hadid Tasavvuru/Telkini/Öğretisi'ni anlamaya başladıkça bunu daha da net görüyorsun.

Öğretilere eklenen her "DE Kİ" emirlere, ben de bu mesajları iletmeye mecburum... Çünkü ben de Allah'ın emrinde bir kulum... Allah'ın kelamından size iletmekle yükümlü olduklarımda kontrolüm bile yok, gibi bir anlam katar âdeta!

DE Kİ!

Söyle!

Yerlerin ve göklerin sahibi Allah'tır, Deniz!

Sessizleştik. Misafir'in o tok sesiyle, ayetlerin sonlarında Deniz, Deniz diyerek manaları içselleştirmeme sebep olan okuyuşu hem Hadid Suresindeki manaları hissetmeme hem de bu ayetlerde Allahımız tarafından eleştirilen durumlara kendimin kaç kez düştüğünü, hâlâ da düşebilmekte olduğumu düşünmeme sebep oldu.

Utandım...

Durduramadığım titreme halim devam ediyordu. Çenem bile takır takır titriyordu. Allahımızın sonsuz merhameti ve sevgisini kendi çapımda hissetmekle beraber O'ndan çokça da korkuyordum. Allahımın sevgisini kaybetme korkum ayrı, bu korkum ayrıydı... O'nun gücü ve kudreti, haşmeti karşısında nasıl titremezdi ki insan?

Allahım gazabından ve adaletinden SANA ve MERHAMETİNE sığınırım. Senden SANA sığınırım. Tüm sevdirdiklerinle beraber...

İnsanlar kendi yaptıkları hataları görmedikleri için Allah'tan adalet isteme cehaletine kapılırlar. Oysa farkında olduğu ya da olmadığı her iki üç hareket ya da düşüncesinden biri günah olabilen insanın, Allah'tan adalet istemesi kendi belasını istemekle hemen hemen aynı şeydir.

Hayatın boyunca bilerek ya da bilmeyerek belki de onlarca insana, hayvana, canlıya zarar verebilmişken, sadece bir kez zarar gördün diye hemen Yaradan'ından adalet istemek hatadır!.. Allahım MERHAMET! Ya Raufur Rahim! Senden SANA sığındım! Bize

adaletinle değil merhametinle muamele eyle. Lütfunla, imtihansız imtihanla ve kolaylıkla... Birahmetike ya Erhamerrahimin! Rahmetinle ey merhametlilerin merhametlisi...

Âmin...

Misafirden not:

Efendimiz'den rivayetle önerilen iki dua şekli:

"Allahım! Senden, Kendini isimlendirdiğin veya herhangi bir yaratığına öğrettiğin veya ilminde kendine ayırdığın ismin adına istiyorum..."

"Rabbime, Allah'ın bana bildirdiği, şimdi bilmediğim övgülerle hamd ederim..."

Ne zamandır o kafeteryada oturuyorduk bilmiyorum.

Misafir-imden öyle çok şey öğreniyordum ki, olur da kalkar, bugünlük de bu kadar deyiverir diye yerimden milim kıpırdamıyordum.

Misafir söze girdi:

–Hayatı kendinize SİZ zorlaştırıyorsunuz. Hani dedim ya A-Rab-ca sağdan sola, kalbe doğru yazılır ve asıl amaç yazının kalbi onarmasıdır diye... Sizin temel probleminiz ne biliyor musun?

–Nedir?

–Sizin temel probleminiz **Allah adına** hareket etmemeniz, "Bismillahirrahmanirrahim" hakikatinin içini dolduramamanız.

Nasıl da doğruydu Misafir'in tespiti... Biz "Allah adına hareket etmeyi" bırak, o ne demek idrak bile edemiyorduk. Daha fenası dünya işleri ve hevesleri peşinde koşmaktan aslında hakikatin özü olan bu meseleyi anlamak için çaba dahi göstermiyorduk. Ne cevap

verebilir, nasıl bir savunma getirebilirdim ki... Utandım ve başımı öne eğdim.

–Şuursuz varlıklar bile Allah adına hareket eder. Atomlar, her şey kendi Kâbe'sini dönmekte, tavaf etmektedir.

Tuhaf ama yalnız siz "insanlar" O'nun adına hareket etmeyebiliyorsunuz! Tabii cinler de! Peki niye? Allah size akıl, irade ve nefis verdi diye!

Oysa şuurlu bir seçimle diğer tüm varlıklar gibi Allah adına hareket etseniz, o zaman **kâinat senfonisinde** bozuk bir akort kalmaz.

Gerçekten ilginç, düşündürücü...

Bu sefer küçümsemekten ziyade acıyan gözlerle baktı Misafir:

–İnsanlar, gerçekten boş şeylerin peşinde koşmaktan ne etraflarındaki detayları ne önlerindeki manzaraları ne de büyük resmi görebiliyorlar.

Ama mesela Dostoyevski... Ona bak! *Suç ve Ceza* diye bir klasik yazmış.

E, ne de olsa düşünen bir kalp.

Yine ani bir manevrayla bana döndü:

–Dostoyevski insana neyi anlatıyor biliyor musun?

–*Neyi?*

–Aslında suçun, cezanın ta kendisi olduğunu...

Durdum... Bu cümle beni âdeta çarpmış, içime işlemişti. Ne müthiş bir tespit.

Asıl ceza suçun kendisiydi.

–Bir suçu işlediğin an itibarıyla onun sonuçlarıyla ömür boyu yaşamak zorundasındır. Bu zaten ceza, yani **karşılığın** ta kendisidir.

Bu nedenle İslam; günahlar, hatalar, suçlar her ne yaşadıysan, nasıl dönemlerden geçtiysen geç önemli değil, gel, artık senin için **bundan sonrası önemli** der.

Sen hiç huzurlu bir katil, huzurlu bir yalancı ya da hırsız gördün mü? Göremezsin!

Çünkü olumsuz manalar (duygular) ve maddeye dönüşümleri, ruhsal ve bedensel mekanizmanızda o kadar çok hasara sebep olur ki işlediğiniz günahlar size dünyevi olarak ne getirirse getirsin "içsel huzuru" getiremez.

Duygularınızın vücudunuzda dönüştüğü kimya DNA'nıza günahlarınızın, hatalarınızın, kötülüklerinizin izini bırakır. Bu da genetik mirasınız olarak nesilden nesile aktarılır.

Sizler sadece fiziksel hastalıkların ya da güzelliklerin taşıyıcısı ya da bulaştırıcısı olabildiğinizi düşünme gafletindesiniz. Oysa manevi olan her şey gözlerinizdeki, kulaklarınızdaki perdeler yüzünden sadece "size" görünmezdir!

Belki de bu yüzden *Amener Resulü*'de "kaldıramayacağımız yük yükleme ya Rabbî" diyorsunuz. Ayette geçen "hamele" kavramı ki "hamile" kelimesi de oradan gelir, DNA'nızdaki kayıtların taşıyıcılığıyla da ilgili bir meseledir.

Siz onları işlediğiniz için bedelleri, "meyveleri" nesillerinizde çıkan suçlar ve hatalar...

Misafir bir an için sessizleşti. Sonra tekrar konuşmasına devam etti:

–İnsanlar mutluluk arıyorlar, oysaki dünya mutluluk vadisi değil. Dünya hayatı, ***hayatud dünya*:en aşağı seviye** demektir yani daha aşağısı yok!

Dibe vurmak aslında yukarı çıkacağının işaretidir. O halde eğer ki hâlâ dünyadaysan, ne olursa olsun yukarı çıkma fırsatına sahipsin. Ha, daha aşağısı olarak,yaptığın hatalarla inşa etmeye başladığın cehennem vardır ancak oraya geçmen artık gerçekten sistemi fazlasıyla zorladığın anlamına gelir...

İşaret insanları...

"İşaret insanları..." Misafir'in söylediği bu söz (biiznillah) **İşaret** *diye kitapları olan benim için oldukça ilgi çekiciydi.*

Az önce de aynı tabiri kullanmıştı ama konuyu bölmekten çekindiğim için susmuştum. Bu sefer fırsatı bulmuşken hemen atladım:

- İşaret... işaret insanları mı dediniz?

–Pirin Muhyiddin-i Arabî Hazretleri *Fütuhat-ı Mekkiye* adlı eserinde bu konuya değinir. Bilirsin, müfessirler (ilahiyatçılar, ulema); kendilerini Hak yolcularından bilgili, âlim ve üstün görebiliyorlar. Oysa ilahiyat mevzusunda akademik kariyerli olmak ile Hak yolu yolcusu olmak aynı şeyler değildir.

Akademik kariyerle gelen dini yol, bazı insanlar için daha ziyade memuriyet ya da meslek olarak görülebiliyor. Zaten aksi olsaydı her ilahiyat okuyan "ermiş" olurdu. Oysa bu yolda sadece ilim yeterli değil; bu iş, aşk ve dava işidir. Dünyaya gelen her kul âlim olmak üzere gelmese de kendi istidat ve kapasitesine göre Allah'ına ulaşmak üzere gelmiştir.

Misafir, kartal gibi sert bakışlarla gözlerini bana dikti.

–Tüm kitaplar kimin için geldi?

–Ki... kimin için, dedim, ani sorusu karşısında şaşırmış bir hâlde...

Yumuşadı.

–Yahu rahat ol, tefekkür edelim ki karşılıklı konuşabilelim.

Sizin için geldi elbet! Her biriniz için. Belki muhtarınız, valiniz, siyasetçileriniz her birinizle konuşmuyor hatta ömrü hayatınızda onlara ulaşmanız bile mümkün olmayabiliyor ama Allah'ınız her birinizle her AN ayrı şekillerde tek tek konuşuyor.

Bakara Suresi, 174. Ayet

Özünü Arama/Öze Yolculuk Öğreti, Bilinç, Tasavvur ve Telkini, 174. İşaret

"İnnellezîne yektumûne mâ enzelallâhu minel kitâbî ve yeşterûne bihî semenen kalîlen, ulâike mâ ye'kulûne fî bütûnihim illen

nâre ve lâ yükellimuhumullâhu yevmel kıyâmeti ve lâ yuzekkîhim ve lehum azâbun elîm (elîmun)."

"Allah'ın indirdiği kitaptan bir kısmını gizleyip onu az bir bedel ile değişenler (var ya); işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey doldurmuyorlar. Kıyamet günü Allah, onlarla ne **konuşacak** ne de onları arıtacaktır. Onlar için elem dolu bir azap vardır."

Ve ne zaman isterseniz ne zaman **Rabb'im** derseniz o size **Kulum** diyor.

Aslında önce O "Kulum" diyor da neyse şimdi konular dağılmasın...

Misafir şaşkın bakışlarım altında gizemli imasını bir kenara bırakarak konuşmaya devam etti:

–Kullar için geldi tüm kitaplar. Ama sonradan ne oldu? Kutsal kitapların anlatımları kitaplar üzerinde çalışan âlimlerden beklendi. Ve sistemde halk "dinleyen", birkaç ulema ise Kitabı "anlatan" oldu. Bu durum Kur'an-ı Kerim için de geçerli hâle gelince tefsir ve mealler de manipülasyona resmen çanak tuttu!

Hak dostlarının, müşahede ehlinin söylediklerini küçümseme, beğenmeme ya da idrak edememekten dolayı haşa onları kâfir bile ilan eden yorumlar çoğalınca, arifler Efendimizin (s.a.v.) işaretiyle ayetlerin anlamlandırılmalarına tefsir değil **işarî yorum** tabirini kullanmaya başladılar.

Gözlerim doldu.

–Ah, şimdi anladım. Şimdi anladım! Kitabımızın ismini "İşaret" koyduran Allahım bu da benim işaretim olsun inşa-Allah.

Misafir başını salladı:

–İnşa-Allah... Âmin... Âmin...

Bak, bu Amerikalılar var ya... Biliyorlar ha! Çizgi film yapıyorlar, **mahluk** gibi bir şeye dönüşen adam için **HULK** ismini kullanıyorlar!

Hulk! Hele bir oku bakayım...

–*A... ama... Hulk!.. O... o yeşil dev adam.*

Misafir başını salladı.

–Hı hı... Hulk ama onun aslı Halk yani "mahluk". En azından bence!

E, California diye eyaleti olan bir ülke için bu isim çok da şaşırtıcı olmasa gerek!

Soru dolu gözlerle Misafir-ime baktım.

–Calif-ornia...

Şaşkın şaşkın ona bakmaya devam ettiğim için olsa gerek HELLO, dedi Misafir. Gülüyordu.

–Uyan uyan!

–*Aman Allahım!.. Calif, İngilizcede Halife demek. Habl kelimesinin cable olduğu gibi (İşaret3) A-Rab-ca* ***ha*** *harfi de* ***k****'ye dönüp* ***keylif*** *olarak okunuyor!*

California, Halife mekânı!

–Bitmedi, bitmedi. Huruf-u Mukatta'a...

–*Huruf-u Mukatta'a?*

–Bu da nereden çıktı birden der gibi bakma, huruf-u mukatta'a ne demek?

–*Kuran A-Rab-casında geçen "kesik harfler".*

–O halde şimdi söyle bakalım, İngilizce **kesmek** nasıl denir?

–*Cu... Cut... Ay! Okunuşu "****kat****"!*

Misafir gülerek:

–Ay, ya! Tam bir kız çocuğu tepkisi!..

İçine düştüğüm hayrette ekolalik bir ruh hâlinde kendi kendime söylenmeye devam ediyordum. Mu-KAT-ta'a... Kesik... Huruf, harfler... Aman Allahım. "Cut" da İngilizceye oradan geçmiş.

Birden ağlamaya başladım.

O ana dek hâlime gülen Misafir tepkime şaşırmış olmalı,aniden yüzü düştü...

–Ne, ne oldu ya HU şimdi!

Yutkunmakta zorluk çekerek cevapladım:

–Daha ne olsun, cehaletime ağlıyorum...

Ten canın aynasıdır, hem can tenin. Lakin olmaz can gözü her kimsenin.

–Mevlânâ

"Onu bunu şunu boş ver.
Onlar yalnızca yansıma.
Gördüğün her şey de bil ki
Sadece yanılsama..."
–Deniz Erten

Bir hız treninden inmiş de sakinleşmek istercesine durdu Misafir.

–Gerçeklik! Allahım, çok esprilidir. İsimleri de cilvelidir...

Duraksadı.

–Bu arada, nerede kalmıştık?

–Hangi konuda?

–Tabii ki "geçmişte yaşadığınız" konusunda!

Bir kez daha kahkahayı bastı... Ve bana bakarak fısıldadı:

–Ve de **rüyada**!

Sonra tüm bu anlattıklarının bende oluşturduğu tepkilerden aldığı zevk sanki bir çikolatalı pastaya dönüşmüş de onu yiyor gibi gözlerini kapattı ve ağzını şapırdattı:

–Mımm... Sinestezi...

Geleceğim o konuya, az sabır...

*O an yine kendi kendime "Ne de **garip** bir adam" demiştim ki bana bakışını gördüm! Eyvah!*

O bakış normal değildi. Misafir kesinlikle, ke-sin-lik-le beni duymuştu!

Of Allahım, bu "zat" aralıksız şekilde düşüncelerimi mi okuyordu ne!

–**Garip** ha...

Allahım! Yine ayak başparmaklarımdan yüzüme oradan da beynime doğru saatte 150 kilometre hızla öyle bir ateş fışkırdı ki kafeteryada kulaklarıma kadar bütün yüzümün kıpkırmızı olduğunu görmeyen kalmamış olmalıydı.

Bir taraftan suçüstü yakalandığıma utanırken bir taraftan da ya küser de çeker giderse diye korkmaya başladım.

Durumu derhal toparlamam lazım diye düşünmüştüm ki yine nokta atışı yaptı Misafir.

–Toparlama toparlama. Bırak dağınık kalsın!

Bir kahkaha daha... Sonra biraz ciddileşti, hafifçe bana yaklaşıp fısıldadı:

–Ben garibim de sen değil misin sanki? Hı?

Donmuştum... Gerçekten artık ne yapacağımı ne diyeceğimi ya da ne düşüneceğimi şaşırmıştım.

Allahım ben neyin içine düşmüştüm, bütün bu olanlar neydi?

Zamanın durduğu, mekânı var ***gibi gördüğüm*** *ama mekândan öte bir yerde başlayan, gittikçe daha da ilginç hâle gelen çok acayip bir şey yaşıyordum!*

Gözlerini açtı.

–Bak, deniz kızı... Bir atomun içinde ne vardır, bilir misin?

–Atom mu? Ne?

–Çoğunlukla hiçbir şey... HİÇBİR ŞEY. Çünkü bir atomun büyük çoğunluğu bomboş uzaydır.

Durdu. Sanki masa başında iş toplantısı yaptığı çalışma arkadaşlarına şirket hedeflerini anlatan bir iş adamı edasıyla:

–Şu diktiğiniz gökdelenler var ya, bunların en büyüğünü atom hâline (çekirdeğe) sıkıştırsan aradaki uzay boşluğu gidince, o dürülür ve avucunun ortasında çok ağır ufacık bir top kadar kalıverir.

Koca gökdelene bak!

Dikin dikin gökdelenleri, *tower*'ları... Devam edin, sonunuzu kendiniz hazırlayın bakalım.

Sizi gidi **rezidans** havalıları sizi... Ha, işin asıl ilginç tarafı birbirinize o rezidansta oturmakla hava atarsınız ama o rezidanslar genellikle havasızdır!

Bizimkiler çok gülüyor. Size "berbat merkezî oksijen özürlü klima beşeri" diyorlar...

– Berbat merkezî oksijen özürlü klima beşeri mi?

Anlamaya çalışarak sözlerini tekrar etsem de Misafir sanki beni dinlemiyor gibi konuşmaya devam ediyordu:

–Aklınıza, sağduyunuza ne oldu sizin YA HU!.. Taptaze oksijen dolu havayı içinize çekeceğiniz yerleri ne hâle getirdiniz! Önce şehir yapacağız diye yaşadığınız alanları batırdınız, şimdi köy özlemiyle batırdığınız yerleri bırakıp gidiyorsunuz!

Maa... sa tam amra tu se feya!

Bu da neydi! Bu neceydi? Allahım burada ne oluyordu?

***Bizimkiler miydi?** Bizimkiler dediği de kimdi Misafir'in? Tüm duyduklarım beynimde bin tane düşünceyle oradan oraya dağılırken içimden "İmdat!" diye bağırdım sadece dudaklarımı kımıldatarak...*

Birdenbire ciddileşti:

–Bir de bana **garip** diyorsun ya, hayret! Asıl garip sizsiniz... SİZ!

Sonra şöyle bir sessizleşti, sakinleşti. Yavaşça arkasına yaslandı:

–Ama, ben başka türlü bir garibim.

Gülümseyerek gökyüzüne baktı ve dalıp gitti Misafir.

Gözlerimi dikmiş onu izliyordum. Kalbim yine heyecandan âdeta ağzımda atıyor ama bundan da tuhaf bir keyif alıyordum.

Tekrar söze girdi:

–Mesela, uluslararası stadyum boyutunda bir atom düşün. Böyle bir resimde atomun çekirdeğinin onun etrafında âdeta tavaf eden elektronları nereye düşer, biliyor musun?

–Nereye, diye sordum sessizce...

–Yukarıya, taa tribünlerin tepesine... Şimdi düşün ve gözünde canlandır, her bir elektron toplu iğne başından daha küçük. Atomun çekirdeğini de sahanın tam merkezinde, orta noktasında gibi hayal et. Bu ölçümde çekirdeğin büyüklüğü aşağı yukarı bir bezelye kadar olacaktır.

Ya da sayfaya ufak bir nokta koyduğunda onu atomun çekirdeği olarak kabul edersen, elektron, çekirdeğin yaklaşık elli metre uzağına düşecektir. Çekirdek bir elma boyutunda olursa bu uzaklık elli km civarını bulur.

Bu ve benzeri birçok hesaplama mevcut...

Gelelim çekirdekle elektron arasındaki mesafenin içeriğine... Aradaki mesafe boş, bomboş!

"Katı madde" dediğiniz şeye bak! Arkasında kendi ilahî hakikatinizi unutarak koştuğunuz arabalara, evlere, beden-

lere! Yüzde 99,9'u uzay! Boşluk! Şu boş görünen uzay, çekirdek etrafında saniyede milyar, trilyon kez dönen elektronlar ve parçacıklardan oluşmuş!

Var olan tek şey ***hareket*** dışında bir HİÇ!

Elektromanyetik dalga ya da enerji, ışık hızıyla hareket eder. Eğer her şey birbiri etrafında sürekli fırıl fırıl dönen parçacıklardan oluştuysa bu durumda elinde iç içe geçmiş yörüngeler arası dinamik bir yapıdan başka ne kalır ki!.. Bu kadar!

Yani hareket dışında var olan başka hiçbir şey yok!

Einstein, aslında rölativite kuramında **bolca(!)** faydalandığı Nobelli Hendrik A. Lorentz[30] ve Henri Poincaré'nin[31] çalışmalarını birleşik bir teoride topladı. Hatta bilirsin ya da bilmezsin(!) bu konularda *(bana bakıp eliyle işaret ederek)* "bayağı bir esinlenmiş" olduğuna dair suçlayıcı bir kitap dahi çıktı yakın dönemlerde.[32]

Yine de hakkını vermek lazım, onun Newtoncu fizik ve James Clerk Maxwell'in[33] ışık teorisi arasındaki çelişkiyi ortadan kaldırması yadsınamayacak derecede büyük bir başarıydı.

–Sizce? Yani Einstein ve esinlenme?

---

30 Hendrik A. Lorentz: Hollandalı fizikçi. Zeeman etkisini aydınlattığı için 1902 Nobel Fizik Ödülü'nü Pieter Zeeman ile paylaştı.

31 Henri Poincaré: Fransız matematikçi ve fizikçi. 1912 yılında ölümüne dek Sorbonne Üniversitesinde profesörlük görevinde bulundu.

32 Christopher Bjerknes, *Albert Einstein, The Incorrigible Plagiarist.*

33 James Clerk Maxwell: İskoç teorik fizikçi ve matematikçi. En önemli başarısı klasik elektromanyetik teorisinde daha önceden birbirleriyle ilişkisiz gözüken elektrik ve manyetizmanın aynı şey olduğunu kendisine ait olan Maxwell Denklemleri'yle ispatlamıştır. Bu denklemler elektrik, manyetik ve optik alanlarında kullanılır. Maxwell Denklemleri sayesinde bu alandaki klasik denklemler ve yasalar basitleştirilmiş oldu. Maxwell'in elektromanyetik alandaki çalışmaları, birincisi Isaac Newton tarafından gerçekleştirilmiş, **fizikteki ikinci büyük birleşme** olarak isimlendirilir. (Vikipedi)

–Hımm... Hakikat ilmi olmadan yapılan zâhiri ilimde böyle şeyler maalesef olabiliyor, üstelik Einstein diğerlerine göre daha inançlı olarak bilindiği hâlde! "Kendince tabi!"

O, bizzat benim de şahit olduğum bazı seanslara katılırdı... Telepatiye, fizikötesine inanır, bu şekilde evrenden bilgi alma çabasına girerdi... Yani; temelde herkesin bildiği gibi o da hakikatin farkındaydı...

Sadece dudaklarımı açıp kapatarak hayretle "Şahit olduğum mu dediniz?" dedim Misafir'e...

–Muhakkak duymuşsundur, İbnü'l Arabî'den ciddi anlamda faydalandığından bahsedenler var. İbnü'l Arabî, Mevlânâ ve birkaç büyük Hak dostu daha... Onlardan nasiplenmeyen kim kalmış ki?

Eee... Bazı bilim insanları amfetamin ya da metamfetamin gibi merkezi sinir sistemini uyarıcı kimyasallar kullanarak evren zannettikleri, aslı **Allah ism-i camiiyle ifade edilmiş olan Sistem**'den bilgi indirip de Nobel'ler kazanmaya çalışmıyorlar mı? Peh!.. Hepsi gerçeği biliyor, hepsi...[34]

Etik denen şey aslında **halk** edilmesi esnasında insana verilmiş bir şeydir... Zaten o yüzden **AHLAK**, **"halk"** kelimesiyle aynı kökten gelir. Ahlak, hulk kelimesinin çoğuludur. Hulk; din, tabiat, huy, karakter, seciye, hâl ve hareket anlamlarına gelir.

Ahlak, halk, mahluk ve Halik aynı kökten türeyen kelimelerdir.

İnsanın **fiziki** yapısı için **halk, manevi** yapısı için **hulk** kelimesi kullanılmıştır.[35]

Allah insanları fıtraten ahlaklı yaratır. Aile, çevre, eğitim derken insana ne olursa asıl ondan sonra olur. Allah her daim en güzelini yapar ama siz O'nun yaptığını bozar bir de

34 Metamfetamin (kristal meth), yapısal olarak amfetamine benzeyen, halüsinasyona neden olan uyarıcı nitelikli sentetik bir maddedir.

35 http://ornekvaazlar.com/wp-content/uploads/2017/07/Islam-Ahlaki.pdf

üzerine bundan dolayı O'nu suçlarsınız! Ohoo, bunlara çok kafa yordum ben.

Misafir bana bakarak devam etti:

–Herkeste Allah'ın ismi varsa nasıl oluyor da insanlar bu kadar çirkinleşebiliyor sorusu çokça sorulan bir sorudur.

Görüyoruz, seni izliyoruz. Her yerde sana da soruyorlar bunu.

Misafir son derece normal bir şey söyler edasıyla konuşuyordu. Görüyoruz mu, dedim kendi kendime. BİZ mi?

BİZ de kimdi? Bu garip misafirden başkaları da mı vardı?

Allahım!..

–Kâfir, **örten** demektir biliyorsun. En büyük kâfirse kendi varoluş sebebini, özünü ve **hakikatini** örten kişidir.

Sonra âdeta bir hutbe verir, bir topluluğa seslenir gibi başını kaldırdı ve şöyle söyledi:

Kuran zulüm ve zalimden sıkça bahseder. Zalim, "bir şeyi yerinden eden" demektir. Bir diğer anlamı ise "karanlıkta kalandır".

Kendi varlığını doğru yere koyamayan insan 'varoluşunu yerinden eder'.

Hedefine ulaşmaya çalışmak için ışığa ışıkla yürümek yerine karanlıkta kalır. En büyük küfrü ve zulmü kendi varoluşuna yine kendi yapar.

Kimse Allah'a zarar veremez. Herkesin zararı ancak kendisinedir. Yoldan sapan ne yola ya da yolun sahibine zarar verebilir. Sadece kendisi kaybolur.

O sadece "kendisinden" olur.

Başkalarını "kâfir, zalim, münafık" ilan etmeyi bırak artık.

"Başkaları" zannettiklerine bakmayı da bırak.

Göz dışarıyı görür de bir tek "kendini" görmez, bu yüzden Ayna gereklidir. O zaman **aynaya bak**.

Bakan **BİR** kişidir ancak Ayna vasıtasıyla **İKİ** görünür.

Eğer aynaya bakar da eşya olarak ona odaklanırsan o zaman kendini değil sadece aynayı görürsün. Aynaya odaklanmaz da kendine bakarsan, o zaman o ayna **perdesini** görmez, kendi gerçeğini görürsün.

Öyleyse artık yalnız kendine bak.

Zalim de kâfir de münafık da en başta sensin. Fark et. Soyut düşünebilen tek varlıksın. Bunca somut görünen şey içinde soyut düşünmeni genişletmeye çalışman gerek. Hele ki artık bilim, "aslında somut-madde diye bir şey yok" demeye başlamışken.

Soyut düşünememek Yaradan'ını tanımanı engeller. Zira çoğu inkârcının inkârının temelinde sadece **gökteki bir Tanrı** yanılgısı yatar.

Oysa Allah esma ve sıfat tecellileriyle her yerde, Zati tecellisi ile ise yalnızca sendedir.

Kendi yaradılış ve varoluşunu gerçekleştirebilmen için sana metot ve yol verildi. Bu yol ve metot başkasında olmayan özelliklerinden dolayı münhasıran senin için düzenlendi... O yüzden kimseye özenme.

Bilincinin **işletim** makinesi olan beyninde belirli sistemler var. Bu sistemleri teslimiyet yolu: "İslamiyet dini öğretileri" ile aktive edemediysen şu an anlatılanlar sana çok alakasız gibi gelebilir.

Çünkü **Ümmi** değilsin.

Düşünsel ön yargıların, "bilinç virüslerin" var.

Hatta belki de şu an beni okurken "Ne saçmalıyor bu!" diyorsun.

O halde dinle: Hakikat şu ki bir şeyi anlaman gerektiği **Sistem** tarafından onaylanmadıkça, güncellenmemiş idrakin ile faaliyet göstermeye devam edeceksin. Dolayısıyla kâinat senin dahlinle farklı versiyonda bir SANAT ve tiyatro sergileyecek. Kısaca her şey o durumda da **olması gerektiği gibi olacak**.

Kimsenin kâinatı yenme şansı yoktur. Kâinat kimin hizmetçisi olduğunu çok iyi bilir. Bu yüzden seni de aslen kimin hizmetçisi olduğunu anlayıncaya kadar eğitmeye devam eder. Açtığın yaraları kapatır. Onun bağışıklık -**İMMÜN**- sistemine: **İMAN-GÜVENLİK** sistemine asla zarar veremezsin.

Ne zaman ki La Faile[36] İllaAllah, La Mevcude İllaAllah ve La Mevsufe İllaAllah'tan sonra La İlahe İllaAllah

---

36 *Lâ Fâile İllallâh*

Allah'tan başka yaratıcı, fiiller meydana getirici (hayat, ölüm, rızık verme, alçaltma, yükseltme, güldürme, ağlatma vb.) ikinci bir varlık yoktur, ancak O (c.c) vardır.

Lâ Mevcûde İllallâh

Allah'tan başka gerçek varlık sahibi, varlığı kendinden, hep var olan ve hep var olacak olan, varlığı başkasına bağlı olmayan, mekân, zamanla kayıtlı olmayan, yönlerden münezzeh, ezelî ve ebedi olarak kemal sıfatlara sahip ikinci bir varlık yoktur. Ancak o Allah (*celle şânühû*) vardır. Bir ve tektir. Her şey, akla hayale gelen her yaratılmış, yerden göğe, arz ve arş ve içindekiler O'nun (c.c) varlığı ve var etmesi ile vardır. İşte akidemiz, inancımız, itikadımız bu şekildedir. Ehl-i Sünnet, bu tevhid üzerinedir.

Lâ Mevsûfe İllallâh

Allah'tan başka güzellik, kudret, azamet, yücelik sıfatlarına sahip ikinci bir varlık yoktur, ancak O Allah (c.c) vardır.

Bilinci'ne ulaşırsın ve ne dışarıda ne de içeride Rabb'inin esmalarının tecellilerinden başka bir şey olmadığını anlarsın, işte o zaman kendindeki esmanın varoluş, bedenleniş sebebini yerine getirmek için merkeze sendeki **TEK** olanı koyarsın.

Bil ki DÜNYA senin **etrafında** dönüyor.

Seni böyle düşünmenle ilgili suçlayan çok oldu değil mi?

Ben bir adım daha ileri gidip sadece dünya değil kâinat da yalnız senin etrafında dönüyor, diyeceğim.

Hatta daha da ileri gideceğim ve biliyor musun hakikatte şu gördüğün koca kâinatta aslında bir tek **Rabb'in** bir de **sen** varsın diyeceğim. Kendinin de O'nun tecellisi olduğunu fark edinceye dek ikilikte kalarak düşün Hak yanınla, Halk yanınla.

Bir gün sende safi olarak Hak kalsa dahi o Hak'tır, Allah değil. Yani sendeki Allah tecellisinin sendeki ölçüsü kadarı. Bu yüzden kulluğunun sonu olmayacak çünkü Allah'ın sonu yok.

Hak ile Baki olsan bile Peygamber'in (s.a.v.) gibi Hak'taki yolculuğun sonsuza dek devam edecek ...

O idrakler oldukça yüksek, önce bir kendimizi bulmak için ***ikiye*** inelim; Sen ve Rabb'in.

Etrafındaki her şey ve herkesin sadece senin yansıman, seni sana götüren merdivenin basamakları olduğunu anlaman lazım.

Bir lunaparka girdiğini farz et her yerde aynalar var... Bir bakıyorsun cüce, bir bakıyorsun şişmansın; bir bakıyorsun çirkin, bir bakıyorsun güzel. Oysa odada sadece sen varsın ve bin bir çeşit ayna...

Kendine aynada bakınca beğenirsin de telefonunun kamerasıyla fotoğraf çekince beğenmezsin ya. İşte o, gözünün çözünürlüğünün kameradan daha yüksek olmasındandır. Aslında sen aynısın ama resim birinde "daha güzel" görünüyor. Mesele biraz da bunun gibi. Bakan tek görünen çok.

Etrafında gördüğün her şey ve herkes Rabbî tecellinin seninle iletişim kurma şekli ve temelde "senin aynan"dır. Her ayna resmin kısmi görüntüsünü verir. Her kısmi görüntü bütüne ait bir hakikati gösterir.

Güzel biri, eğri ve kirli bir aynaya bakarsa çirkin görünür ama bu onun güzelliğine zarar vermez. Ayna çirkin, eğri ya da kirli der geçersin. Bu durum etrafında gördüğün herkes için geçerlidir.

Şu kişide de mi Allah tecelli etti deme! Allah sonsuz güzeldir ama (O'nun) yansıtıldığı ayna çirkin ve eğriyse o güzellik dışarıya yansımaz. Tenezzül edip de (o aynaya) bakmış, çok şefkatli çünkü. Ne yapsın bakmasın mı? Sen olsan belki bakmazdın ama O... O başka...

Bir tek Rabb'in var. Bir de sen varsın. Bu her birimiz için böyle.

Yani senin için ben yokum, seninle irtibatta bulunan bendeki Rabbî tecelli var! Benim için de sen yoksun, benimle irtibatta bulunan sendeki Rabbî tecelli var. Önce bunu anlaman lazım. Ancak, o zaman Mevlânâ Hazretlerinin seması ve pergel örneği sana daha anlamlı hâle gelecek.

"Pergel gibiyiz; bir ayağımız sımsıkı şeriata bağlı, diğer ayağımızla yetmiş iki milleti dolaşıyoruz..."

-Hazreti Mevlânâ

Ne şiir ne de söz, bunlar İlim! Hakikat!

Pergelin **ince** ucunu kendine koy ve dönmeye başla. O dönüşte ve dairede etrafındaki her şey Rabb'inin sendeki esmalarının aynalarıdır.

Rabb'in ve sen, o kadar.

Şimdi kafanı kaldır; öğrendiğin bilgiyi hayatına adapte et. Merkeze kendini koy ve etrafında dön. Gördüğün her şey, herkes O'nun gölgesi, hepsi sadece Rabb'inin tecellileri... Sana seni anlatmak için...

Aslında nasıl da şanslısın, şu koca sınıfta öğretmen ve sadece sen varsın. Üstelik bütün düzen **senin üzerine kurulu**...

Bir eve bebek geleceği zaman hemen bebek odası hazırlanıp oraya ona özel tasarımlı eşyalar konulmaz mı?

Bu özenin, sevgin, heyecanın nereden kimden geliyor sanıyorsun?

Rabb'inden...

Sen **Rabb'inin gözbebeği insan**, dünyaya geleceksin diye Rabb'in tüm bu kâinatı senin için özel olarak düzenledi. Her birinize ayrı bir kâinat verdi.

Yalnız tüm bu tasarım tüm bu düzenleme seni bencilleştirmek ve kibre sokmak için değil, tam tersi seni var etmek, eğitmek ve kendindeki Hak'la buluşturmak için kuruldu.

Hayatındaki herkesi çokluktan ikiye indir ve kendini merkeze koy. Unutma, sen pergelin ince ucusun.

Sonra etrafındaki herkesi de TEK'e indir. Onlar dönen o kolun çizdiği dairede, eğitimin için Rabb'inin seninle iletişim kuran vecheleri/yüzleri...

Sendeki Rabbî tecellinin varlık elbisesi giymiş yansımaları... Senin yansımaların...

YANİ,

Çileli **annen**

Şefkat yoksunu **baban**

Şımarık ve duyarsız **kardeşin**

Hayatın boyunca seni baskılamış, anne ve babanın bulunmaz Hint kumaşı muamelesi yaptığı, uğruna defalarca seni yok saydığı sürekli problem çıkaran **ağabeyin**

Âşık olduğun **adam**

İhanet eden **arkadaşın**

En yakın **dostun**

İlkokul **öğretmenin**

Üniversitede en sevdiğin **hocan**

Sokağındaki küçük markette çalışan ve sana hep çok iyi davranan **Ekrem Amca**

Otobüste seninle sohbet eden **yaşlı teyze**

Yolda yürürken önünden geçen **kedi**

Yanından süzülen **yaprak**

İş yerindeki **patronun**

Araban

Kocasının deli gibi şımarttığı, aslında son derece beceriksiz olan **kapı komşun...**

Hepsi, hepsi güzel Rabb'inin tecellisinin Ayna'ları... O'nun senin varlığındaki esmasının doğru şekilde açığa çıkabilmesi için senin etrafına yerleştirilmiş Ayna'lar...

Rabb'in o aynalara baktı ama güzelliği, mevcut aynalardaki eğrilikler ve kirlerden dolayı olması gerektiği gibi yansımadı.

Ancak merak etme bu da İlahî Plan dâhilinde. Her olasılık seni varoluşuna taşımak için hesaplandı. Aynalar temizlenirse daha kolay olur mu, olur ama temizlenmeleri de SANA bağlı.

İşin EN muhteşem yanı da bu! "İyi de ben şimdi hangi biriyle baş edeceğim!?" deme. Zira onların varlığı **senin** durumuna bağlı.

Sistem muazzam! Dışarıdakine değil içerindekine müdahale edeceksin!

SEN değişip dönüştüğünde otomatik olarak aynalardaki yansımaların da değişmeye başlayacak.

Zaten hep öyle olmaz mı? Süslendiğinde gördüğün **seni** daha da çok sevmez misin?

Aynen böyle olacak. Hayatına yeni aynalar girecek ve bazı eski aynalar hayatından ayrılacak.

ASLA ÇARESİZ DEĞİLSİN! SADECE BİLGİSİZSİN!

Bu yüzden MEN AREFE NEFSEHU FEKAD AREFE RABBEHU...

Kim ki **nefsine** arif olur, o **Rabb'ine** arif olur...

Yolunu yok yere uzattın, kendi el yapımın acılar çektin, çok vakit kaybettin. Ama korkma şu an buradaysan hâlâ vaktin var demektir.

Yaşadıklarını öğretiye çevirebilirsen her biri sana faydalı hâle gelecek... Seni ve ebedi hayatını inşa edecek. Artık cahiliye dönemin bitti. Şimdi İslam zamanı, yani AKIŞ!..

PROJE: SENSİN...

MUCİZE SARILIŞ

–Şeyh Niyazi-i Mısri (k.s.), "Halk içre ayineyim. Herkes bakar bir an görür/ Her ne görür, kendini görür; ger yahşi (güzel), ger yaman (çirkin) görür," beytinde gönüllerin bir ayna olduğunu ne güzel belirtir.

Bu mesele **aynaların** meselesi... Aynalara bakan güzeldir. O hep güzeldir ama yansıdığı aynalar eğri, paslı ve kirlidir.

Eğri aynaya bakan kendini güzel görür mü? Eğri aynadaki yansımayı görense aynaya bakanın gerçekte ne kadar güzel olduğunu kavrayabilir mi?

Hayır... Peki aynanın eğriliği ona bakanın güzelliğini söndürür mü?

O da hayır...

İşte böyledir...

Hazreti Mevlânâ'nın hikâyesindeki gibi: Çirkin bir adam yolda ayna bulmuş. Onu eline alıp bakmış ama kendini görünce nasıl da çirkin olduğunu fark etmiş.

Derhal aynayı yere fırlatıp "Tevekkeli değil, sahibin seni neden yere atıp terk etmiş..." demiş.

Demem o ki, işin aslında herkes karşısında duranda kendi özündekini görür. Bu yüzden sürekli olarak etrafındaki

insanların kötülüğü ya da çirkinliğiyle ilgili dem vuran insanlara dikkat et. Aslında herkes karşısında kendisiyle ilgili bir yansımayla karşı karşıyadır, bazen tam zıddı bazen de ta kendisi...

Senin de böyle düşündüğünü biliyorum. İnsanlar yaşadıkları sıkıntı ya da olayları sana anlattıkları ve çözüm aradıkları zaman "Ben ya da ailem ne yaptım ne yaptık, neyin olmasına izin verdik de bunu yaşıyoruz?" idrakini onlara vermeye çalış muhakkak.

Ha eğer ki kul idrak/bilinç olarak sınıf atlatılacaksa elbette çok büyük bir imtihanla sınanabilir ve bu imtihan onun yaptıklarından ya da hatalarından dolayı olmayabilir. Yine de başına gelen pek çok şeyin altında -Kuran tabiriyle- **kazandığı günah ya da sevapların varlığı olduğu da göz ardı edilemez.**

Temelde bu **matris/illüzyonda** aslında yaşadığını zannettiğin şeylerin sadece **sanı** olduğunu ve hayatı bir perdeden (beyazperde gibi) izlediğini anlasan, filmde geçen acının seni yerle bir edemeyeceği gibi burada yaşadığın şeyle de yerle bir olmazdın.

Tasavvuf ehli aslen bu yüzden üzülmez çünkü onlar rüyada olduklarını bilirler ve **dünya rüyasının tabiri olan hakiki hayat etabı "ahiret"** için çalışırlar.

İnsan beyni çok ilginç, çok acayip... Herhangi bir filmdeki acıyı bile içselleştirip **hayal ile gerçek arasındaki farkı bilmeme tuzağına** düşebilir. Fanatik bir dizi seyircisi hâline gelip aslının bir kurgu, senaryo olduğunu bildiği dizideki esas oğlanla esas kızın ayrılığından dolayı bile gece gündüz kendine, nefsine zulmedebilir!

İlginç varlıklarsınız! Pek de cahil!

Oysa bir veliye **tevhid** yani **birlik** nedir diye sorulduğunda o; tevhid/birlik iki ayna arasında bir elmadır, demiş. Neden?

Çünkü iki ayna arasındaki varlık sonsuza kadar yansır ancak aslında temelde "bir tanedir"!

Düzeltilmesi gereken de **güzeli çirkin yansıtan bu Ayna**'dır.

Misafir bana gözlerini dikti ve devam etti:

–İyi de bu ayna dünyaya eğri, çirkin, kirli mi geliyor diye sorarsan eğer,sana insanların doğuştan kötü olup olmadığına ilişkin şöyle bir örnek verebilirim:

Amerika'daki meşhur ikiz kız kardeşleri biliyorsundur.

Bana cahil diyeceğini bile bile "Hayır", dedim sessizce. "Bilmiyorum..."

Hafifçe dudaklarını büktü.

–Hımm... Amerikan halkını bilirsin böyle şeyler onlarda büyük etki yaratır çünkü duygusaldırlar. Sanıldığının aksine değerlerine bağlı ve yardımsever olanları da çoktur. Ama işte. tepedekiler yok mu o tepedeki sürüngen beyinler, onlar o zavallı insanları da harcıyor.

Ağzımı açıp söylediklerine yorum bile yapamadan devam etti:

–O zaman anlatayım. Amerika'da büyük bir mucize olarak nitelendirilen; gazetelerde, TV'lerde, medyada her yerde "İlacın Etkisini Değiştiren Mucize Sarılış" olarak manşetlere geçen, gündemi altüst eden bir olay bu.

Olay şu an 23 yaşında olan, ikiz kız bebekler Kyrie ve Brielle'in (17 Ekim 1995 tarihinde gerçekleşen) prematüre doğumu sonrasında oluyor.

Misafir âdeta anne şefkatiyle gülümseyerek derin bir nefes çekti içine.

–Bu ikiz bebekler annelerinin beklenenden çok erken (yaklaşık 12 hafta evvel) bir tarihte gerçekleştirmek zorunda kaldığı prematüre doğumla hayata geliyorlar ve doğar doğmaz hayatta kalabilmeleri için iki ayrı kuvöze konuluyorlar.

Brielle bebek maalesef çok zayıf doğuyor ve yaşayabilme şansı kardeşine göre daha az görülüyor.

Bebekler ayrı kuvözlere konulduktan sonra Kyrie -yani daha güçlü olan- daha zayıf olan Brielle'ye göre iyi giderken

Brielle'nin hayati verilerinde zayıflama gittikçe artmaya başlıyor.

Amerika'da hastane meselesi de çok zor, sen de geçirdiğin kazadan sonra yaşadın o zorlukları.

Odaklanmış bir şekilde Misafir'i dinlerken söyledikleriyle önce donup sonra yine âdeta yanmaya başladım. Derin bir nefes verdim ve artık benimle ilgili tüm bildiklerini normal bir şeymiş şeklinde algılıyor tavrıyla onu dinlemeye devam ettim.

–Biliyorsun, parası olmayan zor tedavi görüyor ve hastanedeki kıstaslar çok sıkı.

Neyse efendim, bebekler ayrıldıkları an itibarıyla diğer kardeşine göre daha zayıf ve ufak olan minik Brielle gittikçe ölüme yaklaşıyor.

Ne acı...

Ama işte Allah'ın da planları var. O noktada ibret verici bir hikâye sergilemek ve insanlığa unuttuğu bir şeyi hatırlatmak istiyor belki de...

Hastanede kesinlikle talimatlar dışına çıkılması yasaktır. Fakat bir hemşire ki sonradan Amerika'da kahraman ilan ediliyor, bebeklerin bu durumuna kıyamıyor ve aynı Hazreti Musa'nın annesinin kalbine gelen ilhamı dinlediği gibi, Rabb'inden ona gelen ilhamı dinleyerek dünyevi bakış açısını çiğniyor. Aylarca aynı anne rahminde, aynı anne karnında beraber olan, dünyaya henüz gelişimleri tamamlanmadan gelen prematüre bebekleri -özellikle ayrılmalarından sonra zayıf olanın kötüye gitmesi sebebiyle- tekrar bir araya getiriyor. İkiz kardeşler buz gibi soğuk ışıklar altında, yüzüstü konuldukları kuvözlerde yapayalnız hâle gelmişken onları yeniden birbirlerine kavuşturuyor.

Aslına bakarsan cesur hemşire gerçekten büyük bir risk alıyor çünkü yaptığı şey sadece **iç sesini** dinlemek... Düşün-

sene bunun sonuçlarını da bilmiyor, hele ki küçük Brielle'nin hayati fonksiyonları gittikçe zayıflayıp açıkça söylemek gerekirse ölüme yaklaşırken...

Şuur, sezgi ve ilham! Allahımızın planları bambaşka.

Muazzam!

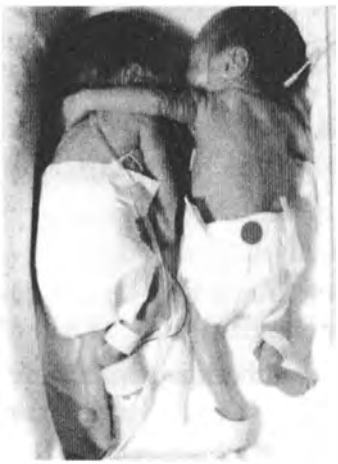
Dayatılan "dünyevi" inanışlar yerine Rabb'inin ilhamını dinleyen hemşire tarafından buluşturulan ikiz kardeşler böylece birbirlerine kavuşturulduğunda ne oluyor, biliyor musun?

–Ne, dedim dudaklarım titreyerek...

–Diğer güçlü durumdaki kardeş Kyrie, göbeği üzerinde yatmasına rağmen kolunu kardeşine doğru uzatıyor.

–Nasıl yani?

–Yani ona SARILIYOR ve onu kendine doğru çekiyor.

–Aman ya Rabbi!

–Aynen öyle... Allahu ekber!..

Ve o zayıf, minik bebeğin hayati fonksiyonları yavaş yavaş normal değerlere dönüyor.

Ne muazzam bir hikâye! Onlar yüce Allah'ın Amerika'ya bir nişan, bir işaret yaptığı mucize bebekler... Tabii şimdi yirmili yaşlarını geçtiler!

Çok şükür!

Misafir birkaç saniye için gözlerini kapattı. Derin bir iç çekip duygusallığından sıyrılan bir tavırla devam etti:

–Yani, insan İslam fıtratı üzerine yaratılıyor. İnsan doğduğunda güzel, doğduğunda şefkatli, doğduğunda saf...

Allah herkesi öyle güzel, öyle özel yaratmış ki, insanlara "rağmen" o güzellikler açığa çıkabiliyor. Herkes Hannibal olarak doğmuyor yani...

Bana baktı.

–O konuda hemfikiriz.

–Hannibal mı? Allahu Ekber!

Misafir Hannibal'la (Ted Bundy) ilgili yazdığım bölümü de biliyordu!

Yüz ifadesi hiç değişmeden "Gelecekten..." dedi ve tekrar gökyüzüne baktı. Kafeteryanın camından görünen bulutların âdeta bizi dinler gibi yüzdüğü masmavi gökyüzüne.

–Kyrie, hemen kardeşine sarılıyor.

Sesi titremeye başladı. Aman Allahım, Misafir'in gözlerinden yaşlar damlıyordu.

Onun gibi birini ağlarken görmek, yaşadığım bunca olağanüstü şeyin belki de en olağanüstüsüydü.

Hayret içindeki hâlime bakıp hafifçe yerinde doğruldu:

–Ne yani? Gönlü abdestsiz gezenlerden mi sandın beni? Ağlamak, gönül abdesti almaktır.

Derin bir iç çekti.

–Allahu Ekber!.. Rabb'imiz çok merhametli ve de çok güzel. Ama siz O'nun değerini bilmiyorsunuz.

Sarılmanın değerini yeni yeni anlıyorsunuz. Sevginin değerini... Oksitosin salgılamak için günde sekiz kez sarılın tavsiyesini veren bilim insanları, böylece evdeki tartışmalar bile azalabilir diyor! Oysa salavatlaşma ile avuç içlerinden duygu, sevgi, şefkat aktarma, "Seven sevdiğine sevdiğini söylesin. Biriniz kardeşini (Allah için) seviyorsa ona onu sevdiğini söylesin" diyen Peygamberimizden (s.a.v.) öğretiler...

Ohooo, biz bunları yüzyıllardır yapıyoruz!

Kyrie ve Brielle'nin olağanüstü hikâyesine döndüğünde ise asıl meselenin Yüce Allah'ın insanlığa bu olayla neyi işaret ettiğini görmek olduğunu anlıyorsun.

İnsan güzel doğar. Fakat aile üyeleri, çevre, medya, yanlış öğretiler ve arkadaşlar çocuk doğduktan sonra o çocuğu **halk edildiği ahlak, fıtrat üzere** yetiştirmeye çabalaması gerektiğini bilmez. Tam tersi, onu (fıtratını zorlayarak) en alt bilinç seviyesi olan dünyevi sisteme uydurmak için eğittiğini zannedip "eğ"erken fark etmeden güzelleşmesine değil çirkinleşmesine sebep olur...

İnsanın evladı için çabası elbette samimidir; yemez yedirir, içmez içirir. Ancak "cehaleti" ve "unutkanlığı" yüzünden onun bilincini -buradan götüreceği yegâne varlığını- Hakikat ilmi ile inşa etmek yerine geçici bir köprü bir hayal/simülasyon olan dünyanın ilmi ile inşa ederek ona ve varoluş serüvenine hasar verir.

Televizyonlarda TV programları var... Bak adlarına **program** deniliyor çünkü insan beynini yalanlara PROGRAMLIYORLAR...

Teknolojiye, sosyal medya araçlarına bak; kullanma kılavuzlarındaki **programı yükle** komutlarına...

Sanal dünyada bile **sanal** denen programları yükleyerek yaşayan bir çocuk, asli hakikatine ilişkin programı aktive edilmemiş hâlde sürekli başka sanal programlarla bastırılırken hangi hakikatin ve varoluş amacının peşinden gidebilir ki?

Çocuğuna bir arkadaşı vurduğunda, "Eee, o sana vururken sen ne yapıyordun? Armut mu topluyordun? Sen de ona daha hızlı vursaydın!" diyebilen anne baba ya da yakınlar, kendine vuran arkadaşları karşısında onlara daha sert karşılık veremediği için sünepe ilan edilebilen evlatlarınız bile var.

Çocuğunu Allah'ının kıstaslarına göre yetiştirmeye çalışan kaç kişisiniz? Ya Hu, siz var ya kibrinizden meselenin aslını hiç anlamadınız ve hâlâ da anlamamakta direniyorsu-

nuz! Zaten anlasaydınız "Aman Allahım, ben böyle bir fırsatı nasıl kaçırırım?" diye delirirdiniz!

Arkadaşı çocuğunuza vurduğu zaman bunun, aslında ona vuran çocuğun psikolojisinde bir deformasyon olabileceğinin işareti olduğunu görüp, çocuğunuza ona yardım etmeye çalışması gerektiğini anlatmaya çalışan kaç kişisiniz?

Çocuklarınız hayvanlara zarar verdiğinde "Aman çocuk canım, yapar ne olacak?" derken pek çok potansiyel sapkın ya da seri katilin hayvana işkenceyle işe başladığını, her insanoğlunda var olan öfke ya da saldırganlık meylinin daha küçük yaşlarda dizginlemesi gerektiğini bilen kaç kişisiniz?

Çocuğunu "hep bana hep bana canavarı" olarak yetiştirmektense, elindekini ihtiyaç sahipleriyle paylaşmanın, topluma duyarlı olmanın insanın kazanabileceği en güzel özelliklerden biri olduğunu ona öğretmeye çalışan kaç ebeveyn var?

Siz **hep bana** demeye alıştırdığınız, **ben her zaman haklıyım, ben en iyiyim** demeye yönlendirdiğiniz çocukları ilah edinip, ahir zamanda Peygamberimizin (s.a.v.) işaret ettiği çocuklarına tapan anne baba tipi olmaktan öteye gidebiliyor musunuz ki?

Yaşlılar huzurevinde, çocuklar evdeki tahtta!

Oğlum istemiyor, bu yaz bunu yapacağız; kızım ağlıyor, şunu edeceğiz!

Ya Rabbî, bu işler tam tersten olur benim bildiğim!

Yaşlılar düzeni kurar, gençler uyar!

Gidin biraz Kızılderilileri araştırın. Eski İslam toplumlarında olduğu gibi, Kızılderili kabilelerinde de kararlar *(savaş, barış vs)* yaşlı ve bilge kadınların dâhil olduğu kabile meclislerinde istişare edilirmiş.

Bir düşün bakalım, hem bilge bir kadın hem de şefkatli bir anneyken toplumsal kararlarda ciddi anlamda söz sahibi olursan savaş kalır mı dünyada!

Ne var ki siz Mekkenik/mekanik ruhlu garip bir tür olmaya doğru gidiyorsunuz. Kadınlar, çocuklar, yaşlılar doğru şekilde ele alınmıyor. Ya çocuklarınızı çöpe atıyorsunuz ya da çocuklarınız için yaşlılarınızı... Ortanız yok!

Sadece "almak" üzere endekslenmiş insanlara dönüşmüşsünüz. Ama dünyayı almak üzere... Hakikatte var bile olmayan hayal bir dünyayı!

Hakikatte var bile olsa dünya ne ki, sınırlı bir yer! Ne âlemler var, ne âlemler!

İmam Gazâlî Hazretleri de kâinatı gezmiş dolaşmış; keşif ehli, müşahede ehli olmuş. 11. yüzyılda kimselerin bilmediği, daha bu yüzyılda yeni keşfedilmekte olan gezegenlerden bile bahsetmiş. Bu hakikatler teknolojik gelişmelerle teker teker ortaya çıkmakta artık.

Çakılmışsınız madde boyutuna. Asli varlığınızın farkında bile olmadan, size verilen hazinenin yanından bile geçemeden ancak dünya da dünya!

Size dokunmayan yılan yüz yıl, bin yıl yaşasın mantığıyla, "onun için en iyisini istiyorum" dediğiniz nesillerinize nasıl da yalan söylüyorsunuz. O yılan er geç birilerine dokunacak ve o bedeller de sizin nesillerinizden çıkacak!

Çocuk Allah'ın emrettiği, Resulü'nün (s.a.v.) eğittiği gibi yetiştirilir!

Resulullah (s.a.v.), evlatları şefkat, sevgi ve sorumluluk öğrensin diye evinde birçok hayvana yer verirmiş.

Neden? Bir çocuk hayvana sevgi vermeyi, ona şefkat duymayı, bakımı için sorumluluk hissetmeyi öğrenirse onun insanlara da sevgi, şefkat ve sorumluluk gibi hisler duyması artık kaçınılmaz olur diye...

Peygamberler çoğunlukla ve öncelikle niye çoban? Neden prens, sultan ya da mal mülk sahibi iş adamı değil de çoban, hiç mi düşünmediniz? Sorumluluk bilincini, çocuğun dehasını doğru şekilde yapılandırmaz (inşa etmez), bu olguları de-

ğişken ve zalim dünyevi şartlara göre oluşturursanız her şey altüst olur!

Çocuğa **başarı** kavramını öğretirken, bu kavramı; rakamlarla belirlenen, kaç kişiyi hırsla yerinden ettiğinle ölçülen bir olgu olarak **algılatırsanız,** çocuğu siz canavar yaparsınız başkası değil.

Allah'ın **başarı** anlatımıysa çok farklıdır! Allah'ın başarı kavramı güzel ahlak, tevazu, duygularına hâkim olma; takva, Allah'la doğru iletişim, Hakk'ın Halk'ına fayda ve yardımla ilintilidir!

Hazreti Peygamber'in (s.a.v.) bir evi bile olmamış, ev denemeyecek küçücük bir hücrede yaşamış. Ama hâlâ peşinden milyonlarca insanı sürüklüyor... Öte yanda dillere destan sarayları olmuş Firavun ise adı her geçtiğinde lanetle anılıyor. Hâlâ!..

Şimdi buradaki başarı hangisinin? Çok malı olanın mı, toplumları inşa etmiş, ölü kalpleri diriltmeye elçi olmuş olanın mı?

Hâlâ Hayy olanın mı, ibret diye bedeni secdede bırakılanın mı?

Ateiste de sor, Yahudi'ye de Hıristiyan'a da, Müslüman'a da... Senin için kim başarılıdır de.

Çok parası olan, der!

İşte karşında kaybolmuş beşer eğitiminde yetişen, kaybolma eğilimli beşer!

Bu çocuk büyüyüp de adam olunca tabii ki kolay kolay mutlu olmaz, olamaz! Tabii ki insanlığına ve diğer kardeşlerine de zarar verme meyline girebilir çünkü her zaman önce **ben** demeyi öğrenmiştir... Çünkü bilinci Allah'ın ilmiyle inşa edilmemiştir. Ha, ona ne olur, eninde sonunda mahvolur gider. Kendi eliyle kendini mahveder.

Bu iş böyle!

Oysa hayatta inandığın şeyi yaparsan dünyevi başarı zaten peşi sıra gelir. Sizler çocuklarınıza inanmadıkları, hissetmedikleri şeyleri sadece **daha çok para kazandırıyor** diye yaptırıyorsunuz. Onların potansiyellerini öldürüp, içlerindeki dehanın açığa çıkmasına engel olduğunuz için, bastırılmış öfkelerinin ve mutsuzluklarının dünyaya ve çevrelerine yansımasına vesile oluyorsunuz. Bu sebeple de kendi mutsuzluklarından dolayı sizleri sorumlu tutabiliyorlar.

Çünkü sorumluluk almayı da doğru dürüst öğretemiyorsunuz!

Sadece bedensel bir anlayışla vücudunuz bozulmasın diye **sistemin** size sunduğu -Sezar'ın doğum şekli olduğu için- "Sezar'a ait" demek olan sezaryenle çocuk doğurabiliyorsunuz. Sezaryen, çocuk daha dünyaya gelirken ona birçok kimya yükleyip, doğum esnasında çocukta ve annede olan DMT patlayışı ve bazı nöral tutuşmaların önüne geçmektedir. Bu da çocukla anne arasında Rabb'in tarafından planlanmış **bağda** problem oluşturabilmektedir.

Algı manipülasyonu ve kuantum fiziğiyle ilgili birçok çalışması olan Prof. Joe Marshall "Normal doğumla doğan çocuklar ile annelerin arasında oluşan belirli bağlar, daha çok normal doğumda salgılanan birtakım hormonlar yüzünden oluşuyor" diye ifade eder. Elbette normal doğumda hayati tehlike olma hâli istisna, o durum bambaşka... Ben bu işi keyfi tercihle yapanlardan bahsediyorum. Zira gününüzde bazılarınız bunu ne kadar yerinde ve doğru bir anlayışla yapıyorsunuz, şüpheli. Hele ki tıp ve ilaç sektörünü kimlerin yönettiği düşünülürse...

Her şeyin doğal olanı sizin için en ideal olanıdır çünkü siz Rabb'inizin mamulüsünüz!

Bakara Tasavvuru, 61. Ayet

Özünü Arama Tasavvuru, Bilinic, Öğretisi, Telkini 61. İşaret

"Ve iz kultum yâ Musa len nasbira alâ taâmin vâhidin fed'u lenâ rabbeke yuhric lenâ mimmâ tunbitulardu min baklihâ ve kıssâiha ve fûmihâ ve adesihâ ve basalihâ, kâle e testebdilûnellezî huve ednâ billezî huve hayr (hayrun), ihbitû mısran fe inne lekum mâ seeltum ve duribet aleyhimuz zilletu vel meskenetu ve bâu bi gadabin minallâh (minallâhi), zâlike bi ennehum kânû yekfurûne bi âyâtillâhi ve yaktulûnen nebiyyîne bi gayril hak (hakkı), zâlike bi mâ asav ve kânû ya'tedûn (ya'tedûne)."

"Hani, 'Ey Musa! Biz bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O halde, bizim için Rabb'ine yalvar da o bize yerden biten sebze, kabak, sarımsak, mercimek, soğan versin' demiştiniz. O da size, 'İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstedikleriniz orada var' demişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi, onların; Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor, peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise, isyan etmek ve aşırı gitmekte oluşlarıydı."

Prof. Marshall'ın sonuçlarını paylaştığı bazı araştırmalara göre vücudunuzda 3500'e yakın doğal olmayan petrokimya ürünü var. Bir çocuk ortalama 200 kimyasalla doğuyor. Eski nesillerde bu 30 ila maksimum 75 civarı imiş.

Her kimyanın vücudunuzda kendine ait bir frekans imzası var. Sizler aldığınız ilaçlardan çekiniyorsunuz ama alınan sentetik ilaçlardaki kimya vücudunuza giren kimyanın sadece yüzde 25'i...

–Nasıl yani? Kalan yüzde 75' i nereden peki?

Misafir imalı şekilde bana baktı.

–Sence?

Anlamıştım!

–Aaa! Yiyip içtiklerimizden...

–Aynen öyle! Tüm bu faktörler nöron aktivitelerinizi dondurmak ve bastırmak üzere faaliyet gösteriyor. Yani o kadar da ahmak değilsiniz! Sadece fazlasıyla kimyevî ve titreşim/frekans temelli bombardıman altındasınız.

Ha diyeceksin ki "Eğer bu kimyasal bombardıman olmasa daha sağlıklı daha iyi insanlar mı olacağız?" Şöyle söyleyeyim, **nefsî terbiye/nefis tezkiyesi** olmadıkça siz yine kendinizi erken öldürmenin de başkalarının hayatına zehir olmanın da yolunu er geç bulursunuz. Bu kimyasallar sadece uyanışınızı ötelemeye çalışıyor ki bu da bilinç olarak **hayvan-insan bilinci** ve **boyutunda** kalmanıza hizmet ediyor.

Şu küçümsemeleri de olmasa aslında şeker, babacan biriydi Misafir ama işte herhâlde bu da onun huyuydu; kinaye ve iğneleme!..

–Yüzde 70'i olumsuza çalışan beyniniz, bu etkiler yüzünden daha da olumsuz düşünmeye meylediyor. Beş düşüncenizin sadece biri olumlu. Ha, onu da her şeyi bildiğini zanneden ve aslında **bilmediğini bilmeyen** sol beyinli arkadaşlarınız hallediyor.

Tuhaf bir ses çıkardı Misafir. O sivri dilinden etkilenmemeye çalışayım desem de yine de yüzüm asıldı. O an gerçekten iticiydi, hatta moral bozucu!

–Sizler kendinizi et kemik ve kimyevi madde yığını zannettikçe algılarınızın maniple edilmemesi mümkün değil. Ne zaman ki bundan kurtulup uyanışa geçersiniz, üzerinizde oynanan her türlü oyunu da ancak o zaman fark etmeye başlarsınız.

Her çocuk bir tohumdur... Allah size evlat verdiğinde her şekle sokulabilen çok güzel bir tohum veriyor, çocuklarınıza oynamaları için verdiğiniz oyuncak hamuru gibi...

O halde senin görevin:

Evladını -Yaradan'ının kuralları doğrultusunda- varoluşunu gerçekleştirmek üzere yetiştirmek, ondaki esma tohumunu yani Hakk'ı açığa çıkartmaya vesile olmak...

Ona bu yönde eşlik etmek üzere seçilip gönderildiğinin bilincine varıp, o tohumu doğru toprakta doğru bir bakım ve terbiyeyle Hakk'ın halkına meyve veren güzel bir ağaç hâline getirmek!

Onu mahvetmek, kesmek ve kurutmak değil! Odun olursan kül olursun, İnsan olursan kul olursun!

Devrin devlet başkanı Nicolae Ceauşescu'nun *(Nikolay Çavuşesku)* iktidardan indirilmesi için halk ve Romen Ordusu 1989 yılının aralık ayında devrim gerçekleştirdiğinde, Romanya'da yetimhanelerde 170 bin çocuk bulunuyormuş.

Bu çocuklardan bazıları iki yaşlarına gelinceye kadar insanlardan şefkat, ilgi, sevgiyle kucaklama görmedikleri için nöron yapılarının gelişmesinde problem yaşamış. Hatta bazıları bir süre sonra evlat edinilip çeşitli eğitim ve danışmanlıklar alma şansına erişseler dahi iki yaşlarına kadar geçen süreçte yaşadıkları mahrumiyet yüzünden tam anlamıyla normal idrakte bir insan hâline gelememişler.

Hani Rabbimiz ALAK: ALAKA tasavvurunda diyor ya; insan ilgi ve alaka ister. İnsan **ünsiyet** özelliği ile yaratılmıştır. Düşün ki 2 yaşına kadar ilgi, alaka, sevgi, tensel temas, sarılma, kucaklanma yaşamayan bir çocuk kalan ömrünü eksik ve aksak bir idrakle geçirebiliyor.

İnsan yavrusu tüm canlı türleri içinde en **bağımlı** olanıdır. Zebranın yavrusu doğduktan kırk beş dakika sonra koşabilir ya da bir yunus yavrusu doğduğu an itibarıyla yüzmeye başlar ama insan öyle mi?

Hayır! Özellikle ilk iki yıl çocuğun üzerinde oluşturduğun etki hayat boyu onda hasar ya da fayda yaratabilir.

İnsanın hayata diğer canlılar gibi hemen adapte olamaması -ayaklanıp yürüyememesi, koşamaması, bağımlılıklarının devam etmesi- onun elastikiyet ihtiva eden beyninin bulunduğu her yere uyumlu hâle gelebilmesi ve intibak sağlayabilmesi içindir.

Penguen yavrusunu çöle getirip besleyemezsin ama insan yavrusunu her yerde yetiştirebilirsin.

Unutma ki insan "bilinç mertebesi yükselip alçalabilen bir varlıktır..." Bana sorarsan bu nedenle beyin yapınız müthiş bir tasarımda... Allahımız o kadar adil ki size ölünceye dek beyin yapınızda değişim yapabilme imkânı sağlıyor keza çocuğunuzun beyin yapısında da... O yüzden "Kader gayrete âşıktır" diyorlar ya... Eskiden *(bir anlamda)* başıboş ve uykuda olan nöronların sen gayret edip ilim talim ettikçe aktif hâle geliyor "uyanıyor" ve yepyeni bağlantılar kurarak beyin yapını değiştiriyor.

Evet, fıtrat çok önemli ama terbiye ve eğitim de aynı oranda önemli. Çocuklarınızı rahatlıkla mahvedebiliyorsunuz, bilerek ya da bilmeyerek... Allah onlara -size rağmen- sürekli rahmet yağdırıyor.

Oysa çocuğun, geçici bir mekân olan dünyanın değil, onu Yaratan'ın kurallarıyla yetiştirilmesi pek çok şeyi değiştirebilir...

Yale Üniversitesi psikologlarından Dr. Stanley Milgram ve ekibinin düzenlediği bir deney vardır; Milgram Deneyi...[37]

37 Milgram Deneyi, insanların erk (otorite) sahibi bir kişi veya kurumun isteklerine, kendi vicdani değerleriyle çelişmesine rağmen itaat etmeye ne ölçüde istekli olduklarını ölçme amacını güden bir deneyler dizisinin genel adıdır. Deneyi gerçekleştiren Yale Üniversitesi psikologlarından Stanley Milgram, bu araştırmasını ilk olarak 1963'te *Anormal ve Sosyal Psikoloji Dergisi*'ndeki (İng. *Journal of Abnormal and Social Psychology*) makalesiyle tanıtmış ve bulgularını 1974'te yayımladığı *Otoriteye İtaat: Deneysel Bir Bakış* (*Obedience to Authority: An Experimental View*) isimli kitabında daha derinlemesine incelemiştir.

https://www.delinetciler.org/showthread.php?t=77122

Milgram Deneyi, insanların, üzerlerinde baskın olan otoriteye nasıl boyun eğdiklerini gösterir, şahsi vicdanlarıyla çelişen durumların varlığı hâlinde dahi!

Deneyi biraz incelerseniz Allah'ın gelenek-törecilik ve "şirk" üzerinde neden bu kadar durduğunu kavramaya başlarsınız. Allah sizlerin bazılarının sandığı gibi tövbe haşa egosundan(!) değil varoluşun sağlıklı yürüyüşü için törecilik ve şirki yasaklamıştır. Varoluşta temel mesele "adalet" olduğu için de en büyük vurguyu bu konuya yapmıştır.

Kuran'da geçen atalarınızın dini -töre ve gelenekler üzerine inşa edilmiş yanlış inanışlar- eleştirisi Milgram deneyinde "törecilik" denilen teori ile bilimsel bazda bir kez daha onaylanır. Bu deney, "bir gruba ait olma psikolojisinin" bireyin kendi vicdani görüşlerini nasıl da alt edebildiğini göstermiştir... Bireyin karar alma hususunda yeterli ya da uzman olmaması halinde o kararı almayı herhangi bir gruba/hiyerarşik düzene bıraktığını ve böylece grubun, bireyin davranışına model olduğunu gözler önüne serer!

İslamiyet'te tüm insanlık ve Müslümanlar için Resulullah (s.a.v.) rol model tayin edilmiştir. Hakeza Müslüman da tüm insanlık için Resulullah'ı (s.a.v.) örnek alarak rol modellik etmelidir.

Öte yanda Milgram deneyi Kuran'da Rabb'imizin ehemmiyetle üzerinde durduğu şirk meselesi açısından da teyit edicidir. Milgram sonucu ortaya atılan "aracılı durum teorisi", otoritenin emirlerine riayet etmenin, ona boyun eğmenin; insanın kendi sorumluluk ve vicdani yükünü hafifletme çabasından kaynaklanabileceğini ileri sürer.

Milgram Deneyi ile ortaya konan şu hakikat bile başka hiçbir otoriteye değil, yalnız Allah ve O'nun emirlerine boyun eğme gereğini ispat eder zira insanlar otoriteyi ele geçirdiklerinde adaletsiz hâle gelebilir ve yanlış yaptırımlara hükmedebilirler. Ancak Allah asla adalet sınırlarını bozan, adalet

sınırlarını aşan şeyler emretmez! Hiç kimse lehine bir torpil ya da kollama olmasına izin vermez. Sümme haşa ve kella!

İnsani bir otoriteye asla tamamen güvenemezsin. Mesele insansa; değerlerde yozlaşma, deformasyon her an mümkündür, hele ki nefsî terbiye şartı olmayan bir yerde! Halbuki Rabbî otorite ve hüküm asla suiistimallere, vicdani aykırılıklara göz yummaz! Zira Hak birdir, hakikat birdir, adil olan birdir. Ve Allah'tan başka güç ve kudret sahibi de yoktur!

İslamiyet ve Kuran'da her otoritenin ve kıstasın üzerine Yüce Allah'ın yerleştirilip böylece şirkten uzak durulmasının istenmesinin en önemli sebeplerinden biri hakiki adaletin tecellisi içindir. Çünkü şirkin engellendiği bir yerde adaletten sapma olması mümkün değildir. İslamiyet'e göre tek kıstas Rabb'inin kurallarıdır! Seni her an her yerde gören ve izleyen yegâne üst merciinin... Bu kurallara uymansa bireysel ve toplumsal düzen için kâfidir.

"Deneyler, Nazi savaş suçlularından Adolf Eichmann'ın Kudüs'te yargılanmaya başlanmasından üç ay sonra, Temmuz 1961'de başladı. Eichmann ve Yahudi soykırımında yer alan yüz binlerce taraftarı kendilerine verilen ve insan vicdan ve ahlaki kriterleriyle kesinlikle örtüşmeyen bu suçları sadece otoriteye ve verilen emre itaat için mi yerine getirmişti? Araştırdıkları şeylerin başında temelde Almanya gibi Goethe ve nice yüksek düşünür, yazar ve edebiyatçıyı, bilim insanını çıkarabilmiş bir kültürde nasıl olur da Alman ırkının en üstün ırk olduğunu iddia edip binlerce insanın katliamını gerçekleştirmiş bir insan tipi açığa çıkabilirdi konusu vardı..."[38]

Milgram Deneyi bu bulgularla ortalığı âdeta sarsarken, hemen ardından 1971 yılında Stanford Üniversitesinde psikolog Philip Zimbardo önderliğindeki bir grup tarafından yapılan Stanford Hapishane Deneyi geldi.

38 https://www.delinetciler.org/showthread.php?t=77122

Korkunç! O kadar güzel doğduğunuz hâlde meyilleriniz ve doğuştan gelen nefsî zaaflarınızın doğru eğitilmemesi yüzünden şeytani ya da ilahî varlık duruşu zıtlığı arasında, ya muazzam bir İnsan'a (ahseni takvim); ya da gerçekten aşağının aşağısı, hayvandan daha aşağı bilinç mertebesindeki korkunç bir mahluka (esfeli safilîn) dönüşebiliyorsunuz.

Hayvan zaten üstün bir varlık... Buradaki hayvanla kıyaslama anlatımı aksini kastetmiyor, doğru anla...

Misafir uyarır gibi göz ucuyla şöyle bir bana baktı. Hafifçe çenesini kaldırdı ve sesini yükselterek devam etti:

–Adamım Dostoyevski boşuna mı demiş "Dünyanın en gereksiz, işe yaramaz adamını alın bir gişe memuru yapın. Kendini önemli biri zannedip hemen sizi aşağı görecektir" diye...

Düşünsene zâhiri ilim ve kültürde üst seviyelere ulaşmana rağmen otoriteye olan boyun eğme meylin ve sadist tarafların, ahlaki ve vicdani özelliklerini bertaraf edebilecek kadar ele geçirebiliyor seni.

Kendini düşünen/irdeleyen beyninle (prefrontal) **öyle olması gerekiyordu** diye kandırarak, insanlara türlü türlü işkenceler yapabiliyorsun. Orwell'ın *Hayvan Çiftliği* haybeye mi yazılmış!

Yüzünü buruşturdu.

–Hayy Allah! Einstein ve Lorentz konusundan nerelere geldik, görüyor musun? Ama senin "Siz ne düşünüyorsunuz?" sorundu bizi buralara sürükleyen şey!

Evlatlarını ve hele ki ilk dönemlerinde yaptığı çalışmalara hatırı sayılır derecede katkısı olmuş eşini bile garip şekilde bir tarafa itebilmiş, ahlaki değerleri hakkında oldukça soru işareti oluşturan bir adam Einstein... En azından kişisel hayatı hususunda...

Oldukça yüksek bir egosu var.

Nörologların, beyin yapısı ve zekâsında bile etkisini görebildikleri deli gibi keman çalma sevgisi, metafiziğe ilgisi...

Öte yanda ise kadınlarla pek de ahlaki normlar çerçevesinde olduğu söylenemeyecek ilişkileri...

Doğuştan gelen öğrenme güçlüğü, disleksi hastalığı ile ancak yedi yaşına doğru ve sonrasında akıcı şekilde konuşmaya başlamış *(kimisi ise uzun süre ekolalik*[39] *demiştir)*. Özetle değişik bir çocukluk süreci yaşamış... Bununla beraber bilim alanında dünyaya vurduğu damga ile öğrenme güçlüğü olan insanlar için ciddi bir umut ışığı olmuş.

Babasının –biraz sorumsuzca mı bilemiyorum ne denir– yaptığı hatalı yatırımlar yüzünden henüz çocuk sayılabilecek yaşta yaşadıklarıdır belki de onun aidiyet duygusundan uzak bir adam olarak yetişmesine sebep.

Yalnız kalmayı tercih etmesi de dâhil tüm bu özellikleri çocuk yaşta yaşadığı bilinçaltı travmaları yüzünden olabilir. Kim bilir...

Kişisel hayatından bana ne, beni bilim insanı tarafı bağlar denilirse de akla şu soru gelir: Bir bilim insanı bu kadar sallantılı ve ahlaki kıstasları deforme olmuş kişisel hayat içindeyken iş hayatında çok da etik olabilir mi?

–Einstein hakkında kitap çıkartan ve bundan sonra (kendisinin de siyonist olduğuyla ilgili dahi) pek çok suçlamaya maruz kalan Christopher Bjerknes bak neler söylüyor, neler iddia ediyor:

39 "Ekolali" sözcüğü Yunanca "yankı" ya da "tekrarlamak" ve "konuşmak" anlamına gelen kelimelerden türemiş olan "anlamsız konuşma" anlamındadır. Başka birinin kullandığı söz veya cümleleri anlamsız olarak yankı gibi tekrarlama. Bir sözcüğü ya da cümleyi anlamını bilmeden yineleme.

https://www.neoldu.com/ekolali-nedir-ve-nasil-azaltilir-15268h.htmhttps://www.neoldu.com/ekolali-nedir-ve-nasil-azaltilir-15268h.htm

Bjerknes, 2002 yılında "*Albert Einstein: Yola Gelmez Eser Hırsızı (Islah olmaz İntihalci)* adında bir kitap yayınladı.

Kitabında ve söylemlerinde; yeri göğü inleten "$E=mc^2$" formülünün Herbert Eugene Ives[40] ile ilişkisinden, Einstein'ın Yahudi lobisi tarafından desteklenerek nasıl bilimsel "ikon" haline getirildiğine... İleri sürdüğü teorileri sorgulamak isteyenlerin çeşitli şekillerde nasıl "dışlandığı", "idraki yetmiyor" diye damgalandığı ya da Anti-Semitik ilan edildiğine!

"Bilim camiası" dediğiniz kesimin, sizleri "yanlış yönlendirmelerle" oyalarken kendilerinin kapalı kapılar ardında, gizem içinde aslında bambaşka noktalarda teknoloji ve prensiplerle haşır neşir olma ihtimaline... Bu camianın aynı sebeple ana akım medyaya (ne tesadüfse) çoğu Yahudi olan "popüler" bilim insanları ileri sürüp asli hakikatleri perdeliyor olabildiklerine ilişkin pek çok "veri" den bahsetti...

Einstein'ı azılı bir siyonist, aşırı ırkçı ve ayırımcı biri olarak nitelendirdi... Eşi Mileva Maric'in çalışmalarının -Einstein'ın eşi olması ve ondan geri planda kalması "gereği" gibi birçok mesele yanında, cinsiyet ayırımcılığı, senin anlayacağın "bir kadın olduğu için"- bilimsel camia tarafından göz ardı edilmiş olduğundan bahsedildiğini zaten duymuşundur!

40 Herbert Eugene Ives (Temmuz 21, 1882 – Ekim 13, 1953) Amerikalı bilim insanı ve mühendis... Faks makinesi ve televizyon sistemlerinin geliştirilmesinde öncü olmuştur... Özellikle 1938 yılında yaptığı Ives-Stilwell deneyi ile tanınır ... Ives kendisi özel relativite teorisini kabul etmeyip deneyin sonucunu alternatif bir bakışla yorumlamış olsa da bu deney özel relativite kanunundaki zamanın genleşmesi/genişlemesi fikrini olumlar.

Bjerknes, Einstein'ın karısından boşanmasının sebeplerinden birinin Mileva'nın bir Ortodoks Hristiyan'ı olması ve Einstein'ın "arkadaşları" tarafından bunun da hoş karşılanmadığına ilişkin notlar düşmüştü!

Bu iddialar ve ilgili veriler "dünyayı din yönetmiyor" zannettirdikleri halde dini bilime karıştırmakta en önde gidenlerin nasıl da utanmadan dünyaya "demokrasi, ırkçılık ve cinsiyet ayırımı karşıtlığı" ve "laiklik" dersi vermeye kalktığını sorgulatmıyor değil!

Einstein'ın Amerika'ya getirilme sebeplerini bir de Bjerknes'ten oku ve dinle bakalım nelerle karşılaşacaksın... "Zâhiri bilim" camiasını yönetenlerin, aynısını Darwinizm için de yaptığını ve bunun da bir protokolle dahi belirli olduğunu söyleyen yazar, gerçek gözüyle baktıklarınız, en önemli teori dedikleriniz ve onları ileri sürenlerin kimler olduğuyla ilgili çok ilginç **iddialarda** bulunmuş...

Tabii bunlar onun iddiaları... Okuyun, iddia edilenleri araştırarak kalbinizin aklıyla kendiniz değerlendirin...

Bjerknes, Einstein gibi Darwin de bilimsel "ikon" haline getirildi demiş... Yani "putunuz" hâline... Oysa ki kimse sorgulanamaz değildir... Allah bile kendisini sorgulamanıza izin vermiş ki aranızda onca ateist olduğunu iddia eden kişi var...

Sizlerde gerçekten öyle bir şey var; peygamberlere, Hak dostlarına bile bin bir suçlama getirebilirken belirli bilim insanlarını nedense dokunulmaz, onlara ya da getirdikleri teorilere laf edenleri de cahil ilan edebili yorsunuz! Üstelik bilimin "b"sine ilişkin fikir sahibi dahi değilken!

Asıl cahil kimdir biliyor musun? Asıl cahil gözüne sokulan bilgilerin "her şey" olduğunu, "mutlak ve tek doğru" olduğunu iddia edendir.

Kâdiri mutlak Allah bir anda her şeyi alt-üst edip ileri sürdüğünüz tüm teorileri yanlış çıkartabilir zira unutmayın siz sadece bildiğinizi zannettiğiniz kadarı üzerinden çıkarımlar yapıyorsunuz...

Allah aşkına ne biliyorsunuz ki? Gördüm dediğiniz şeyler bile "göz ayarlarınız" içindeki limit dahilinde "gördüğünüzü zannettiğiniz" şeyler! Beyin tarafından "gecikmeli, rötuşlu ve yorumlu" bir **görme**!

Bilim Mutlak doğruyu veremez... Tarih boyunca da bu böyle olmuştur... Aristo... Galileo... Newton... Heisenberg... Her gelen bir öncekinden başka bir şeyler ortaya koyabilir... Yeni ya da alternatif verilere ileride değineceğim şekillerde bakmalısınız... Genel olarak kabul görmüş prensiplerin aksini söyleyenleri aforoz etmek, dışlamak yine "atalarınızın dini" eleştirisine maruz kalmanız demektir... Zira Kuran'da geçen "atalarınızın dini" anlatımı "atalarınızın kabul ettiği sistemler" anlamına da gelir...

Zâhiri bilim adına sarsılmaz doğru yoktur... Hepiniz şu anki cehaletiniz üzerinden çıkarımlarda bulunuyor ve "beden kalıbı" ayarlarınızın kafesi ardından yorum yapıyorsunuz...

Bilim sadece bilindiği zannedilen kadarı üzerinden bulunduğu zannedileni verir!

Beden merceğinden bakanların kısmi ya da taraflı görüşlerini...

İnsan bir bütündür. İş, aile, sosyal ilişkilerin hepsi "bir bütün" olduğu için maruz kaldığı esinlenme suçlamaları karşısında Einstein öyle şeyler yapmamıştır, etmemiştir diyemem. En azından ben diyemem. Ha bizim ne düşündüğümüz dünyadayken kimin umurunda!

Misafir gülümsedi... Kinayeli bir şekilde:

–Fakaaat...diğer boyutta herkesin umurunda olacak! Emin ol!

Ürperdim... Aslında yaşadığım şeyin tam karşılığı "ürkmekti". Ürktüm...

O ise kendinden emin bir ifadeyle anlatmaya devam etti:

–Meselenin başka bir tarafı var ki asıl önemli olan da o, en azından bana sorarsan!

Temelde insanların en büyük sorunlarından biri, münafığı sadece "Allah'a yalan söyleyen" olarak algılamalarıdır! Oysa insan karısına yalan söylüyorsa bu da münafıklığın başka bir tezahürüdür!

Allah, Maide suresinin birinci ayetinde, "Ey iman edenler akitlerinizi yerine getirin, sözlerinizi tutun" diyerek aslında bu meseleyi de netleştirir ve özetler.

Kuran'da bazı ayetler vardır ki hayatın en temel meselelerini bir tek cümle veya anlatımda gözler önüne serer...

"Ey iman ettiğini iddia edenler! Verdiğiniz sözlerinizi tutunuz!"

Sizler bu ayette geçen 'Allah'a verilen söz' ifadesini kendi kafanızdaki ibadet tanımına uygun olarak "ibadetler için verilen söz" diye yorumluyorsunuz; namaz, oruç, dua, hac, zekât gibi... İçeriklerini kavramadığınız, sadece şekille kısıtladığınız ve ayinden ibaret sandığınız ibadetler için verilen söz...

İnsanın insana verdiği sözün de Allah'a verdiği bir söz olduğunu, bunu yerine getirmesinin de ibadet olduğunu anlamadığınız için "Adam dininde münafıksa bana ne, bana

doğru ya, ben ona bakarım" diyebiliyorsunuz. Ayeti doğru **oku**'madığınız ve sözü Allah'a verdiğinizi kavramadığınız için onu *(sözünüzü)* çiğnediğinizde sadece o kişiye, kula karşı sorumlu olduğunuzu zannediyorsunuz. Oysa verdiğiniz sözleri yerine getirmekte hem Allah'a hem de tüm yaratılmışa karşı sorumlusunuz.

Karısı ve evlatlarını dahi çiğneyebilen bir insan bilimde ya da iş hayatında pek dürüst olup kimseyi çiğnemeyecek! Allah Allah!

Einstein üstünden konuşmuyorum, İNSAN olmak üzerinden konuşuyorum. Nefis üzerinden!

Cüneyd-i Bağdâdî Hazretleri, "Bir insan havada uçabilir, suda yürüyebilir, bin tane keramet de gösterebilir. Bakma bile! Bunlar mühim değil, sen sadece o kişinin sözü ile davranışı bir ve ahlaklı mı, ona bak! İlmi-Hâl budur! Marifet budur!" minvalinde bir anlatımda bulunur. Allah ondan razı olsun.

Ne kadar da müthiş bir tespit...

Konuyu açtığımız yere bağlarsak; insan kötü doğar canım, bu doğuştan böyle deyip de kurtulamazsınız!

Seri katiller üzerinde yapılan araştırmalar var. Görülen o ki seri katillerin çoğu nesepsiz, düzgün bir ilişkiden doğmamış. Baba genellikle belli değil, varsa da sağlıklı bir ruh hâli yok. Sapkın bir baba ya da anneden taciz görmüş olma ihtimalleri yüksek insanlar bunlar. Bazı araştırmalar seri katillerin amigdalalarının diğer insanlara göre yüzde 17 daha küçük olduğunu gösteriyor. Özetle, korkmaları ve karşı tarafla empati kurmaları normal bir beyin yapısındaki kişiye göre çok daha zor.

Ama bunu kim yapıyor? Allah mı yapıyor? Çocuğunu taciz et diye Allah mı söylüyor!

Karını her gün döversen ve o kadın hamileyse, her gün onun kanına karışan stres hormonu kortizol ve adrenalin

anne rahminde beslenen ceninin "içinde yüzdüğü deniz" hâline gelmiyor mu?

Stres hormonuyla dolup taşan kanda beslenen, adrenalinle yıkanan çocuğun beyni sükûnetle yetişmiş bir çocukla aynı olabilir mi?

Allah niye evlere "mesken" kelimesiyle işaret ediyor? Mesken "sekine" kelimesinden gelir. Kafanı sokup, içinde yiyip içip ürediğin yere değil, içerisinde Allah'ın indirdiği sekine hâli olan, sükûnet ve huzur olan yere **mesken** denir!

Ufacık görünen bir kelime kula neler anlatır, neler öğretir...

Miskin Yunus da böyledir. Miskin sizlerin anladığı gibi tembel demek değildir! Bu da nereden çıktı! Her şeyi altüst etmişsiniz!

Üzerine sekine inmiş kuldur miskin! Allah'ın üzerlerine sekine indirdiği kullarından olma şerefine nail olanlardandır!

Bak-Ara Suresi 83. Ayet / Özünü Arama Tasavvuru 83. İşaret

"Ve iz ehaznâ mîsâka benî isrâîle lâ ta'budûne illâllâhe ve bil vâlideyni ihsânen ve zil kurbâ vel yetâmâ vel ***mesâkîni*** *ve kûlû lin nâsi husnen ve ekîmûs salâte ve âtûz zekât (zekâte), sümme tevelleytum illâ kalîlen minkum ve entum mu'ridûn (mu'ridûne)."*

"Hani, biz İsrailoğulları'ndan, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, anne babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz, herkese güzel sözler söyleyeceksiniz, namazı kılacaksınız, zekâtı vereceksiniz" diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, yüz çevirerek sözünüzden döndünüz."

Gördüğün gibi miskin kelimesinin çoğulu mealde "yoksullara" olarak çevrilmiş. Ancak bu gerçekten yeterli bir açıklama değil ve kelimenin de tam manasını vermez!

Eğer ki Rabbimiz yoksul kelimesini kullanmak isteseydi ya da fakir, "miskin" kelimesini kullanmazdı. Miskin başka bir şeydir. O, içinde bulunduğu yoksulluğu halkın bilmediği, durumunu Rabb'inden başka kimseye aktarmayan ve kimseden de bir şey istemeyen kişidir. Onun "hareket"i durmuştur. Rabbimiz miskinlere o kadar değer vermiştir ki kendilerine yardım etmemeyi -hukuki bir yaptırıma bağlamasa da- hem bu dünyada hem de ahirette cezayı, azabı gerektiren bir davranış olarak göstermiştir.

Misafir yine birden durdu. Evet, yine malum soru geliyordu: Nerede kalmıştık?

Ancak bu sefer daha o sormadan söze girdim:

–Mesken kelimesinden miskin meselesine geldik, dedim. Aile içinde tesis edilememiş sükûnetin bir çocuğu ne hâle getirebileceğinden... Seri katiller ve amigdala üzerinde anlatımda bulunuyordunuz zira...

–Hah! Aferin! Tam da oradaydık. İyi bir dinleyiciyle konuşmak harika!

Misafir bana göz kırpıp gülümsedi. Sonra tekrar göz kırptı ve tekrar.

Anlamıştım, göz kırpmayı deneyimliyordu şimdi de. Kafasını sağa sola doğru çevirerek enteresan hareketler yapmaya başladı.

Ne mi yaptım? Pipetle içme deneyiminde olduğu gibi göz kırpma deneyiminden aldığı haz da geçinceye dek sakince normale dönüp konuşmasını bekledim ve döndü.

–Eveeet, şimdi gelelim amigdalanın neden o kadar küçük olabileceğine!

Hiç istifimi bozmadım. Ciddi bir tavırla konuşmaya devam etti. Ben de dinlemeye...

–Vücutta kortizol salgılandığı ve bu sebeple adrenalinle yıkandığında, insan savaş ya da kaç (*fight or flight*) alarmına

geçer. Savaş ya da kaç alarmına geçen bir bedenin ilk kaygısı "hayatta kalmak" olduğundan bedende gelişim harekâtı o an itibarıyla **durur** ve acil durum çağrısıyla bütün gelişim hareketleri yerini **savunma için kapanmaya** çevirir.

Al işte amigdalanın küçük olmasının sebeplerinden biri: Her an stres ve şiddete maruz kalan böyle bir annenin rahminde geçirilen büyüme!

Allah hatalı mal üretmez, siz ne yapıyorsanız kendinize yapıyorsunuz. Genetiğiniz bile tamamlanmış bir taslak değil. Allah'ınızın size verdiği lütuflarla o kadar çok şey değişebilecekken hep **kurban** olduğunuza inanmayı seçiyorsunuz.

Organ nakli yapılırken insanların vücutlarına ne verilir?

–Ne?

–Stres hormonu! Neden? Çünkü beden **kendisine yabancı** bir organı kabul etmek istemez. Beden bilgedir, onu yöneten bilgedir çünkü.

Organ nakli yapılacak kişiye, bedenin kendi iç düzenine yabancı bir organı reddedip bu reddiyle otoimmun sistemine geçmemesi -otomatik bağışıklığın çalışmaması- için stres hormonu verilir ki nakledilen organ vücuttan atılamasın, reddedilemesin!

Beden yabancı bir organı başka türlü tutup kabul etmez!

Ya! Stres büyümeyi durduran, insanı hasta olmaya sevk eden birinci nedendir ve sağlıklı hamilelik geçiremeyen kadının çocuğunun hasar görmüş bir DNA ile doğması kuvvetle muhtemeldir... Bruce Lipton bunlara ilişkin ilginç ve değişik detaylar anlatır.

Ha, ama Allah'ın rahmeti bitmez. Genetik varsa epigenetik de vardır!

Bu pirin tarafından şöyle açıklanır: İnsanlar doğduklarında Allahımız tarafından tâbi oldukları iki tür emir vardır; birincisi tekvinî, ikincisi ise teklifî emir.

Tekvinî emir: **Yaratılış** yönündeki emirdir. Bu, atalarının yaptıklarından dolayı sana DNA'nla intikal etmiş bir programdır ve sende tezahür eden esmayla beraber varlığında açığa çıkar!

DNA'ndaki bilginin açığa çıkması Allah'ın iradesi sistemindedir.

Diğer emir ise teklifî emirdir. Şeriat yani. Ha şeriat deyince doğru anla, şeriat 'suya giden yol' demektir, yani seni ilime ulaştıracak yol.

Mesele şu, yaratılış itibarıyla belirli özelliklerle geldin mesela amigdalan olması gerekenden daha küçük (örnekteki gibi)... Böyle bir sonuçtan sen mi sorumlusun? Elbette ki hayır! Bu sana bir anlamda nakledilmiş! Dolayısıyla durumun Allah'ın iradesi kavramı çerçevesinde kalır.

En azından ben böyle tefekkür ediyorum, tabii ki Allahualem! Her şeyin doğrusunu yalnız Yüce Allah bilir!..

"Doğuştan gelen" bu duruma (amigdalandaki küçüklüğe) rağmen eğer ki sen Allah'ın emirlerine uymaya çalışıp kendini düzenlersen ne olur, biliyor musun?

–Ne?

–Amigdalan kontrole girer! Epigenetik işler! DNA'n değişir! Hava, su, ateş, toprak unsurlarının sendeki baskısı -hele ki matrisi kırarsan- sona erer! Hazreti İsa'nın eşeğine binerek kasabaya girdiği gibi, ruhun da nefis yani beden eşeğinin üzerine çıkıp onu kontrolü altına alır!

Allah senden doğumunla gelen şeylerin hesabını sormaz; O sana **bunlarla ne yaptığının hesabını sorar!**

O'nun yolunda yürürsen Allah, eksiklik olarak algıladığın taraflarının, içinde barındırdığın **hazinenin** ortaya çıkması için aslında sana **yol** olduğunu gösterir!

İslami terbiye, tasavvuf çalışmaları; beyni, bedeni, DNA'yı değiştirir ve dönüştürür...

YAZARDAN:

Eskiden beynin 17-18 yaşına kadar hızla büyüyüp geliştiği, hayatın sonraki etaplarında ise daha ziyade sabit kaldığı, geri kalan ömründe o sürece kadar getirdiğin aynı beyinle yaşadığın sanılırdı. Oysaki özellikle son yıllarda epigenetik ve farkındalık (*mindfulness*) çalışmaları ile genlerin epigenetik tarafından nasıl açılıp kapatıldığı ve bir tür **"yazılım gibi olan bilinç"** üzerinde yapılan çalışmalarla beynin **"donanımı olan bilinçaltının"** nasıl değiştirildiği gözler önüne serildi.

Nöroloji ve enerji ile şifalandırma üzerinde birçok çalışma yapmış ve hâlen de yapmakta olan, enerji psikoloğu olarak da nitelendirilen Dawson Church, bu konuda dünya çapında çok satan kitaplar yazıp araştırmalarını paylaştı: *Zihinden Maddeye ve Genlerdeki Cinler (Mind to Matter, The Genie in your Genes)*

Ele aldığı 400 civarı çalışmada, sadece birkaç haftalık (özellikle sekiz haftalık) pratiklerle bile beynin çeşitli bölgelerinde % 2-3-4 ve daha fazla oranda büyüme, gelişme görüldüğünü ifade etti...

Bu çalışmalarda beyin yapısında en fazla gelişim/büyüme **%22,8** ile "dentate gyrus" bölgesinde gerçekleşmişti. Beynin bütün kısımları boyunca duygusal düzenlemeyi gerçekleştiren dentate gyrus, hafıza ve öğrenmeden sorumlu olan hipokampus bölümüne aitti.

Kuran'da Yüce Allah **sevdiği kulları** olarak ifade ettiği "Muhsinlerin: ihsan kavramı ile güzelleşmiş ruhaniyetlerin" özelliklerinden birini, öfkesini yutmak ve affetmek olarak ifade eder.

Âli İmran Suresi, 134. Ayet

Ömür İnşası/İmran Ailesi Öğretisi, Bilinci, Telkini 134. İşaret

"Ellezîne yunfikûne fîs serrâi ved darrâi vel kâzımînel gayza vel âfîne anin nâs(nâsi), vallâhu yuhibbul muhsinîn (muhsinîne)."

"Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah, iyilik edenleri sever."

Gördüğün gibi Kuran'da konunun geçtiği yer Âli İmran tasavvuru: Ömür inşası meselesi.

Rabb'in sana ömrünü nasıl inşa edeceğini, beyin yapını, duygu ve davranışlarını, yaşadıklarını, bilincini dolayısıyla kâinatını nasıl değiştireceğini gösteriyor, daha ne yapsın?

DNA'n %2'lik bir genetik kodlama ile tamamlanmış bile değil, sadece bir taslak *(kimi bilimsel çevrelere göre, İşaret 2)*... Onu tamamlamak senin işin, hem de bu dünyada. Bu sebeple 'insan çalıştığı kadardır' diyor ya ayet! Duygu denen şeyin genlerin ifadelerini geliştirdiğini ve büyüttüğünü de düşünürsen %2'lik bir genetik kodlamanın dışında kalan %98'lik epigenetik faktörün senin ve hayatın üzerinde neler yapabileceğini kolaylıkla fark edebilirsin. %2'lik bir kodlamaya kendini mahkûm sanma bilincinden ancak böyle azat olursun.

Bir geni açıp kapayan şey "duygu"dur. Duygularını değiştirdiğin an itibarıyla aktif ve âtıl hâle gelen genlerin değiştiği için varlığında şifanın açığa çıkmaması mümkün dahi değildir.

Zaten Allah'ın izni ile Kuran ve Resulullah (s.a.v.) da "İslami metotlarla" sana bunu yapmayı öğretir.

Fark etseniz de etmeseniz de beyinleriniz her an değişiyor. Bedeninizde her saniye ortalama 810 bin yeni hücre oluşturuyorsunuz ki bunların çoğu nöron, beyninizde her saniye ortalama bir yeni nöron oluşuyor.

Son yıllarda yapılan araştırmalarda, nöral değişimde ana merkezin beyin hücrelerindeki mikrotubul denen yapılar olduğu ortaya konuldu. Tubulin denen dairesel moleküllerden oluşan ve bir binadaki kirişlere benzeyen mikrotubuller eskiden sadece hücrelere sert, bükülmez şekillerini veren, onları tutan yapısal elementler olarak görülürdü. (Tubulin: Hücrelerin biçim ve hareket yeteneğini sağlayan mikrotubullerin yapısında bulunan kasılmada görevli bir protein.).

Araştırmacılar bu içi boş ve yerleşik şeylerin ne yaptığına bakınca onların birer davul gibi olduğunu gördüler. Davula vurduğunda o boş şekil, yankılanan/çınlayan bir daire oluyordu. Dolayısıyla bu mikrotubuller de kiriş gibi değil daha ziyade anten gibiydiler. Araştırmalar onların hücrelerin biyolojik sinyal sistemlerinin bir parçası olduğunu gösterdi.

Peki, eğer mikrotubuller "antense" neye ayarlanmışlardı?

Elbette ki sinyallerin geldiği yere!

Mikrotubuller oldukça karmaşık davranışları düzenler. Mesela şu anda otururken nefes alıyorsun, bedenin her saniye her hücrende 100 bin işlev yapıyor. Bu olağanüstü koordinasyon ve yönetme işte bu sinyalleşme ile gerçekleştiriliyor.

Bu sinyalleşmede mikrotubuller anahtar eleman, anahtar parçadır. Onlar hem beden boyunca hem de bedenden öte çevreden gelen tüm sinyalleri inanılmaz kısa süreçler içinde ışık hızında ya da ışıktan da hızlı (skalar/yönsüz dalgalar) bir şekilde toplar.

Her hücrede rezonant yapılar olan mikrotubuller vardır, bir nöronda 100 bin mikrotubul hatta daha da fazlası bulunabilir.

Sen kâinatın diğer unsurlarına sinyal veriyorsun onlar da sana sinyal veriyor. Enfüste ve afakta ayetler (işaretler) anlatımının bir başka açılımı gibi... Bu yankılama yapıları ki ben onlara "zikir" yapıları diyorum; her bir hücre seviyesinde sürekli sinyal toplar.

Church *İşaret 3'te* değindiğimiz **ikra-ekran** meselesini onaylar gibi beynin enerjiyi bir sistemden başka bir sisteme nakleden cihaz ve iletme aracı olduğunu bununla birlikte bir "ekran" gibi işlev gördüğünü ifade ediyor!

Sinyaller beyinde çözülüyor: bizim tabirimizle okunuyor... Çevreni kuşatmış canlı kâinatın bilincinden her an sana sinyaller geliyor ve beynin o sinyalleri senin bilinç seviyene göre çözen bir ekran gibi davranıyor, daha ötesi değil.

İçerideki değişimin dışarıdaki değişimi etkilemesi de bu yüzden. Herkes, kendi bilinç seviyesindeki frekans sistemini okumaya muktedir kılınıyor. Daha fazlası"çalışma ile genişletilmedikçe" beynini yakar! E, yanmadan da ışık verilemiyor değil mi?

Beyin aldığı sinyalleri okurken onlara mana vererek bir görüntü ya da algı hâline getiriyor... "İkra..."

Bilincin alıcı ve tercüme edicisidir beyin. Bazılarının sandığının aksine bilinci yaratmaz, onu sadece okur! Bir ekran gibi...

"Ardındaki" ile "ona bakan" arasında iletişim ve bağlantı kurduran bir ekran... Demem o ki metafizik diye adlandırdığın şeylerin arkasında inanılmaz bir bilim vardır.

Beynin sürekli kendisini yeniden şekillendiriyor, sen aynı görünsen de beynin her an değişimlerle kaynıyor.

İşaret Serisi'ni bitirdiğinde, İslamiyet'in bu değişimi -getirdiği metotlar ve tasavvufla- hâlihazırda yaptığını anlayacaksın.

Önce seni HAYAL'de, Efendimizin (s.a.v.) söylediği gibi bir RÜYA'da olduğuna bilimsel verilerle ikna edeceğim. Sonra ise içinde bulunduğun şu Hayalin Gerçeğe döneceği asıl dünya olan Ahiret etabına bu dünyadayken oluşturmaya başlayacağın cennet ile gitmenin yollarını göstereceğim.

Elbette ki ilmin, benim kabıma verildiği üzerinden idrak edebildiğim kadarıyla... Her kulun üzerine farz olan tebliğ görevimin ve Rabbim tarafından bana verilen ilmin âcizane zekâtıdır. Bu ilmi alıp almamaksa senin tercihindir.

İNSAN ÇALIŞTIĞI KADARDIR...

VE KADER GAYRETE ÂŞIKTIR...

Misafir bir şeyler arıyor gibi şöyle bir sağına soluna baktı. Ardından sakince, "Sana ilginç bir araştırmadan bahsedeyim," dedi.

–Rahibe ve din adamlarının beyinlerinde Parkinson ve Alzaymır üzerine yapılan çeşitli çalışmalar var. Bu kişiler vefat ettikten sonra beyinleri incelemeye alınıyor ve hiç beklenmedik bir şeyle karşılaşılıyor.

–Nedir o?

–Hayatları sürecinde Alzaymır ve/veya Parkinson hastalığına tutulmamış rahibe ve din insanlarının beyinleri vefatlarından sonra nörologlar tarafından incelendiğinde, en az üçte birinin aslında hayatta iken bu hastalıkları yaşama potansiyeli taşıdıkları gerçeği!

–Nasıl yani?

–Yani vefatlarından sonra incelenen beyin yapılarına bakıldığında, normal şartlarda aslında bu kişilerin hayatta iken Alzaymır ya da Parkinson hastası olmaları gerektiği görülüyor. Çünkü **bil kuvve:potansiyel** olarak beyinlerinde bunun izlerini taşıyorlar.

–Aaa!..

–Evet!.. Ancak daha da ilginç olanı şu ki, sözü edilen kişiler -yakalanma potansiyeli taşıdıkları hâlde-yaşam süreçleri içinde belirtilen bu hastalıklara yakalanmıyorlar!

Nedeni araştırıldığında ise bilim insanlarının karşılarına başta bu kişilerdeki iman: inanç, sonra ise onların iman sistemi içinde gerçekleştirdikleri ibadet ve zikirleri çıkıyor.

İnsanlara yaptıkları hizmetler içinde uyguladıkları çeşitli beyin jimnastikleri, yaşlı insanları motive etmek için oynadıkları zekâ oyunları, müzikal ve diğer türdeki etkinliklerin de onların dimağlarını dinç tuttuğu görülüyor.

Mesela müzik aleti çalmanın kişinin benzer türde hastalıklara tutulmasına büyük oranda engel teşkil etmesi yanın-

da,bu insanların dil öğrenmeye daha fazla istidat geliştirdikleri de saptanıyor. Yani sağ beyin işleri senin anlayacağın!

Yapılan kanser araştırmalarında genetiğin sadece yüzde 2-3 oranında etkili olduğunu söylüyor Bruce Lipton, Gregg Braden, Joe Dispenza, Rob Williams, Dawson Church gibi bilim insanları. Öte yanda genetiğin etkisi maksimum yüzde 10'dur diyenler de bulunmuyor değil... Kitaplarında bahsettiğin (*İşaret 1 ve 2*) kanserin **telkinle** ilgili olabileceği; **insanül ayn**: evrene katılımcı ortak olma, niyet ve odaklanma meseleleri çok mühim. Daha da ötesi -çoğunlukla- doktorlarla konuşamayacağın ya da konuşsan da seni ne kadar ciddiye alacakları tartışma konusu olan mevzular!

Oysa az önce bahsettiğim bilim insanları *(Bruce Lipton, Gregg Braden, Joe Dispenza, Rob Williams)* ailelerde nesillere yansıyan kanserin aslında o evdeki **telkinle** de büyük ilgisi olduğunu söylüyor ki bu Kuran'la çok örtüşen bir meseledir.

Felak suresi bu meseleyi "O düğümlere üfleyenler: bilincinde telkin oluşturan ve enerji alanlarının düğümlenmesine sebep olanlar" diye belirtir.

Bruce Lipton, müthiş bilgiler paylaşıyor ve bazı deneylerden örnekler veriyor. Yapılan çeşitli deneylerde nesilden nesile "genetik faktörler" yüzünden kanser baş gösterdiği iddia edilen ailelere yetimhanelerden, dolayısıyla tamamen farklı bir genetikten gelen çocuklar dahil edildiğinde kanserin o çocuklarda da açığa çıkmaya başladığı görülüyor. Ünlü hücre biyoloğu ve genetik bilimci Profesör Dr. Bruce H. Lipton, mademki hastalıkları baskın olarak genler belirliyor o zaman böyle sonuçlar nasıl gerçekleşiyor düşünmek lazım diyor. Ve çeşitli hastalıklarda -tıbbın iddia ettiğinin aksine- genetiğin payının düşünüldüğünden çok daha az olduğunu belirtiyor.

Sert bir ses tonuyla "Araştır!" dedi Misafir.

Yerimden sıçradım. O ise anlatmaya devam etti:

–Her şeyi de ben anlatamam ya! Orucun, açlığın, gece ibadetlerinin sağlığa ve hastalıklara (hatta kansere) karşı olan etkisini araştır ve gör!

Çeşitli ülkelerde, ibadet olarak oruç tutmaya yanaşmayanların koşarak gittikleri spa türü yerlerde açlık kampları yapılıyor artık. Ve ne ilginç değil mi, orucun ya da onların tabiriyle "açlığın" haftanın başı ve ortasında yapılması tavsiye ediliyor; yani pazartesi ve perşembe!

Vay vay! Efendimiz (s.a.v.) böyle diyor dediğimizde burun kıvıranlar, "bilim insanları" aynı şeyi söyleyince **neden** diye sorgulamıyor bile!

Kuran'ı ve İslamiyet'i önceki âlim ve arifler gibi bilimin birleştirici yönünü kullanarak ele alma ve anlatma yoluna gidebilseydiniz, İslam'ı nüfus cüzdanıyla gelen ve sadece size ait **kapalı** bir şey gibi değil **evrensel** bir hakikat olarak sunabilirdiniz.

Gelenek-görenek, Katolik, Hıristiyan, Yahudi vs. dendiğinde hedeflenmesi gereken **birlik** anlayışı ister istemez yanlış öğretiler ve şartlanmış bilinçler yüzünden bölünüyor. Kaçınılmaz olarak "ötekileştirme" başlıyor ki siz bunu İslamiyet içinde hatta tarikatlar arasında bile yapıyorsunuz. Tövbe!

Oysa bilim dendi mi herkes aynı pencereye diğerine "öteki" gözüyle bakmadan yaklaşabiliyor. İslamiyet'i, bilimsel pek çok ögeyle muazzam şekilde örtüşmesi noktasından anlatsanız, kardeşlerinizi bu ayrılık politikasından da kurtarmış olursunuz.

Hiçbiriniz öbürünün imanını beğenmiyor, herkes yalnız kendini beğeniyor. Bu da iblisin/şeytanın idrakidir ve iblis Âdem için Rabb'ine 'Ben ondan daha üstünüm' dediğinde başta kendisinin düştüğü tuzaktır.

Oysa ki İblis henüz şeytan ilan edilmeden evvel Rabb'inden bir imtihan geleceğini ilmen bilip, hissedip herkesi de uyarmıştır, biliyor musun? "Aman dikkat, Rabb'imizden bir

imtihan gelecek ve çok çetin bir sınav olacak" deyip sonra da imtihanda kendisi tuzağa düşmüştür!

Ah ah! İman! İman... İman ne demek onu bile bilmiyorsunuz.

Önceden de değindiğimiz gibi insan bedeni bilgedir, Kendini korumak için çeşitli metotları vardır. Mesela soğuk algınlığı hâlinde mikroplarla baş etmek için ateşini artırır, ateş mikropların saldırısına karşı direnmenin işaretidir çünkü, değil mi?... Öte yanda hastayken iştahın kapanır... Ağzına, güçten takatten düşme diye bir sürü şey tıkarlar... Oysa bu da bilge bedenin kendini koruma metodudur... Oruçken olduğu gibi... "Sindirilmesi", "süzülmesi", "uğraşılması" gereken birşey dışarıdan girmediği taktirde beden boş durmaz ve "olan hasarları" gidermeye başlar... Tek uğraşı budur... Dolayısıyla oruç tutan kolay kolay hasta olmaz... Zira beden uzun süreli "giriş yasağından dolayı" kendini tamir edip gençleştirecek vakti bulmuştur...

–Kesinlikle...

–Eee, işte beden de RUH gibi GÜVEN arayışındadır. O da hasta olmak istemez, yapması gereken görevlerin farkındadır, çünkü talimatını Allah'tan almıştır.

Hastalık sıkıntıdır! Beden şehrinden içeri giren virüsler onun hayatını, varlığının devamını tehdit eder. Oysa beden (hayvani nefis) ne olursa olsun "hayatta kalmak" için emir almıştır. Çünkü taşıdığı ilahî hakikatinin *(esma tecellisinin/ruhun)* tekâmülüne yardımcı olması gerektiğini bilir.

Fiziksel yapın itibarıyla bedenin, hikmet ve bilgelikle hasta olmanı engellemek için alarmlar bile verir, doğru mu?

–Elbette...

– Ruh da aynıdır. Ruh da hastalanmamak için kendini "güvende" hissetmek ister keza.

İşte bu sebeple **İman** kelimesi **"güven"**; **Mümin** kelimesi ve kavramı ise **"güvende olan"** demektir.

Tıbbî açıdan buna baktığımızda **İMMUN** *(immune)* diye bir kelime var, **bağışıklık ve vücudun güven mekanizması** anlamına geliyor. Ben bu kelime ve kavramın İngilizceye **İMAN** kelimesinden geçtiğine inanıyorum...[41]

İMMN-İMN...

Dünyanın en prestijli bilimsel dergilerinde bile son dönemlerde **İman Geni** diye bir anlatım yer alabiliyorsa artık iyi düşünme zamanınız gelmedi mi?

Araştırmalar düzenli dini ayinlerin bağışıklık sistemini güçlendirip, tansiyonu düşürerek yaşamınıza yıllar eklediğini gösteriyor.[42]

Artık kanser hastaları üzerinde yapılan araştırmalarda inançlı olanların diğerlerine oranla çok büyük farklarla hastalıklarını yendiklerinin istatistiksel sonuçları bile var. İleri bölümlerde senin de özellikle "bilinç ve kanser" ilişkisiyle ilgili bazı araştırmalara değineceğini biliyorum.

Misafir'in bu sözleri üzerine gözlerim parladı. Bir süredir Rabb'imin ilhamı ile üzerinde çalıştığım meselede ondan bilgi alacak olmak âdeta kalbimi hoplatmıştı.

–Değineceğim, evet, dedim heyecanla.

Onaylar gibi başını salladı.

–Allah, insanı İslam fıtratı üzerine yaratmıştır. Allah Resulü (s.a.v.) tarafından söylendiğinde bu hakikati âdeta bir hurafe gibi sunanlar, bilimsel araştırmalarla **iman geni** ortaya çıkınca ne tür bir tepki verdi?

İslam karşıtlarının uydurduğu birçok dayanak yıllarca silah olarak kullanılmaya ve arayıştaki insanların kafaları Allah'a, İslamiyet'e ve Peygamberimize (s.a.v.) karşı bulandırılmaya çalışıldı. Bazı İslami "görünen" örgütlerin bile şeytanilerin projesi olduğu öğrenildikten sonra "aydın cahil-

41 immune: Bağışıklık. Muaf olan.

42 www.nationalgeographic.com.tr/makale/inanc-bilimi/3854

lerin" tüm önceki İslam karşıtı bağırış ve yerişleri yerini nedense bir özür dileyişe değil sadece sessizliğe bıraktı.

Biraz düşünen ve **kâfir** (hakikatleri bildiği hâlde örten) **tabirinin** muhtevasını anlayan, onların tuzaklarına düşer mi?

Demem o ki şu dönemde **İman** ve **İmmün** sistemi arasındaki bağ bilimsel olarak bile ortada. Tabii ki anlamak, görmek isteyene...

–Çok ilginç... İmmün ve İman... Hiç düşünmemiştim. Hiç... Bu kadar göz önünde bir hakikatten bu kadar perdeli olmak!

–İMAN, İMMÜN SİSTEMİDİR... İMMÜN kelimesi İMAN kelimesinden gelmiştir! **İMAN** hem ruhen hem bedenen hem manen hem de madden insanın **bağışıklık** mekanizmasını koruyan sistemin adıdır.

–Peki, dedim. Şey... Tekvinî ve teklifî emir meselesi...

–Şöyle düşün. Her insanın varoluşunda ağırlıklı olarak onu yöneten ve varlığında açığa çıkacak olan bir esması: Rabbi Hassı vardır. İnsan bedeni bir savaş alanıdır. Tüm esmalar onu kullanmak için âdeta savaşırlar çünkü her biri kendini izhar etmeyi, açığa çıkarmayı ister.

–Nasıl? Bedenim esmaların kendilerini açığa çıkartmak için çekiştirip durduğu bir yer gibi mi yani, dedim şaşkınlıkla...

–Aynen öyle; bir ayna, bir tecelli mekânı...

Bunlar yakında bilimsel olarak da açığa çıkacak göreceksin. Hatta bilimin aslında ne az şey bildiğini fark etmiş, evrim teorisi sorgulamaları ve eksikliklerinden yola çıkıp "sezgisiz" bilimin hakikatlere yaklaşamayacağını anlamış Donald Hoffman önemli saptamalarda bulunuyor... Ulaştığı farkındalıkta çalışmalarını meditasyonla birleştirmiş ünlü bilim insanı -bilişsel bilimci doksandan fazla bilimsel makalesi ve üç kitabı olan California Üniversitesi profesörü Amerikalı yazarne diyor; "Kâinat ***conscious agents*** denilen şeylerin birbiriyle etkileşiminden oluşuyor."

Peki onun "*conscious agents*" dediği ne?

Misafir anlattıkça hayretim artıyordu. Kalbim öyle hızlı atıyordu ki âdeta koşar gibi nefes nefese kalmıştım.

– Ne? dedim heyecanla...

–Bilinçli aracılar, bilinçli vasıtalar, yani esmalar!

Sende tezahür eden Ruh üflenip de on sekiz bin âlemden buraya doğru indirilirken onun üzerine her yaratılış katmanından/âlemden bir şeyler giydirilir; astrolojik durumuna ilişkin yıldızların etkileri, geçmiş nesil aktarımları, bilinçaltı programlar gibi... Ruhsal doğumun zaten Rabb'inin katında gerçekleşmiştir, dünyevi (tecelli mahallinin) doğum kayıtları ise bu katmanlardan giyindiklerinle belirlenir. DNA'n ve bu örtüler, varoluşunun arkasındaki (bâtınındaki) esma tecellisinin önünde bulunan bir tür **algı filtresi** gibidir.

Geçmiş nesillerden (atalar) gelen her şey potansiyel olarak açığa çıkmak için DNA'nda bulunur.

Bu senin yaratılışına ait tekvinî durumun ve emrin sende izhar olmasıdır.

Örnek vermek gerekirse; dünya boyutuna Hâdi esması ile geldiğini farz edelim; yani hidayet veren, rehberlik eden, doğru yola eriştiren... Demek ki var edilme sebebinde rehberliğe vesile olabileceğin bir potansiyel takdir edilmiş bulunuyor. Ancak bilmen gereken şu ki, varoluşunda, fıtratında Hâdi esmasının tecellî mahalli bile olsan indirilişin esnasında esman üzerine giydirilmiş programlar yüzünden Rabb'inden sana üflenen Dehan, Hazinen henüz örtülüdür. Bir tohumun filiz verinceye kadar toprağın içinde örtülü kalıp görünmemesi gibi...

Bu kadar da değil, o esmanın açığa çıkması kolay olmasın, tekâmülün en üst seviyede kâmil olabilsin diye etrafında, ailende birçok kişi dalâlet üzere olanlardan seçilebilir. Kısaca fıtratın ve bilinç seviyene göre çevren kimi zaman zıt esmalarla kuşatılır... Ele almıştın *(İşaret 2)* biliyorsun; A-Rab-ca anlamıyla **fitne** altını saflaştırmak, yüksek ateşte eriterek bakırından ayırmak için yapılan bir arıtma işlemidir.

İletken hâle gelmeye çalışan insan da -en iletken maden olan **altına** dönüşebilmek için- etrafındaki hatta ailesindeki fitnelerle kusurlarından arındırılıp, saflaştırılır. Madenlerin en kâmili altın, bitkilerin en kâmili hurmadır. Âdemoğlunun **halası** olan Hurma!

Misafir bir an bana baktı.

–**Hurma** ile insan arasındaki benzerlikler çok dikkat çekicidir. Eee, **halanız**, tabii ki benzeyeceksiniz!

–*Ne... Ha... hala mı?*

–Bunu da bilmiyorsun tabii.

Yüzünü ekşitti.

–Yaratılışında topluluk ve adalet olan hurma ağacı Âdemoğlu'nun çamurundan arta kalan topraktan var edildiği için -meyvesi olan hurma- halanızdır. Bu yüzden bereketlidir ve Resulullah (s.a.v.) hurma ağacına yine aynı sebeple saygı göstermenizi buyurur. Hurmanın içinde her şey vardır; yendiği zaman hepsi insana geçerek onun parçası, dokusu hâline gelir.

Hurma ağacı hayvan gibi his ve hareket eder. Hatta başında bulunan beyaz şey hayvanların yüreği gibi iş görür.

Ne olağanüstüdür ki kâmil insanın olmadığı yerde hurma ağacının çıkmadığı söylenir.

Sizin o cansız, hissiz zannettiğiniz varlıklardan biri olan hurmanın kütüğünün bile, mescitte yapılan minber yüzünden, Resulullah (s.a.v.) onun üzerinde hutbe okumayı terk edince nasıl ağladığını ve bundan dolayı da Resulullah (s.a.v.) tarafından nasıl teskin edildiğini bilmiyorum deme bari!

–Bunlar tekvinî yani yaratılışınla gelen özelliklerdir.

Bilinç ve bilinçaltında DNA'n, bedensel yapın, yetiştirilme şeklin, gelenek-göreneklerve çevren dolayısıyla sana yüklenmiş sayısız öğreti vardır... Bunlardan kaynaklanan zorlama ve alışkanlıkların hepsini Allah'ın teklifî emrine uyarak soyup, varlık aynanda tecelli eden kişisel esmanı: Hâdi ismini açığa çıkartırsan, o noktada artık **saflaşarak Rabbi hass'ına** dönüşmüş olursun.

Ne var ki yolculuk burada bitmez.

Rabbi hass'ına dönüşmenin ardından Rabbi-l âlemine varıp Allah ism-i tecellisinde yoğrulman ve kabınca bu tecelliye mahal olman bir sonraki hedefindir.

Biri Müslüman olduğunda Rab, Mümin olduğunda Rahman ve irfan/ihsan ehli mümin olduğundaysa Allah ismi onda tezahür eder. Aklın varsa sırf bu yüzden irfan/ihsan ehli mümin olmaya çabalamalısın.

Esmalar arasında bilmen gereken özelliklerden bazıları şöyledir: Esmaların bir kısmı Allah'ın yaratıcılığına işaret eden fiilî isimlerdir. Hâlik, Bâri, Mubdî, Musavvir, Muhyî, Muîd gibi... Öte yandan bir kısmı O'nun mahlukatında bulunmayan vasıflarına işaret eden tenzîhî isimlerdir ki; Allah, Aliyy, Samed bunlardandır.

Şimdi, diyelim ki senin esman Mümit ismi... Yani bir anlamıyla "öldüren".

Yaratılış esman: senin için tekvinî emir Mümit esmandır. Eğer ki sendeki bu esma tecellisini teklifî emirle şeriata uyarak Rabbi Hass'ın değil Rabbi-l âlemin olan Allah'ının rızasını kazanmak için açığa çıkarıp emrolunduğun gibi dosdoğru olursan, durumun değişir. Ancak eğer tam aksini yaparsan bu durumda o ismi Allah ism-i camii (tüm isimlerin dengede olduğu makam) yolunda değil, kendi Rabbi Hass'ın yolunda (sadece onu açığa çıkarmak doğrultusunda) kullanmış olursun ki bu seni yakacak olan meseledir.

Asıl hedef sadece sende tecelli eden ismin (esmanın) açığa çıkarılması değil, o ismin **ALLAH ism-i camiinin: bütünün rızasını** kazanmak için açığa çıkarılmasıdır.

Bu durumda bir katil sürekli öldürdüğünde kendindeki Rabbi hass açığa çıktığı için Rabbi Hass'ı ondan razıdır, zira onun *(esmasının)* amacı var olacak bir beden bulmasıdır. Ama Rabbi-l âlemin -kişideki esma tecellisinin de Rabb'i olan Allah ismi, tüm esmaların bir arada ve dengede bulunduğu makam- bu durumdan razı değildir.

Çünkü asıl mesele bir **esmanın Allah'a giden sıratül müstakim doğrultusunda** -emrolunduğun gibi dosdoğru ol (Hud suresi, 112. Ayet) emri altında- açığa çıkmasıdır, sadece kendisine has sırat/yol doğrultusunda değil.

Fatiha suresini okurken talep ettiğimiz sırat-ı müstakim Allah'ın emrine uyulan yoldur. Allah kulunu hesaba çekerken ona, iradesine değil emirlerine ne derece uyup uymadığını sorar.

Kişideki esma tecellisinin açığa çıkarılışında "Allah'ın rızasını kazanmak" ancak kişisel esma (nefis) için **bireysel** fayda elde edip ona hizmet etmek peşinde olmakla değil, **bütünsel** fayda elde etmek ve bütünsel esma olan Allah ism-i camiine hizmet etmekle elde edilebilir.

Örneklersek, senin Rabbi Hass'ın: sana has bireysel esman Allah'ın Mümit ismiyse, Mümit esmasının sadece senin nefsine -Rabbi Hass'ına- hizmetle açığa çıkışı sonucu bir katil olabilirsin! O halde "bütünü yöneten/terbiye eden ve bireyin değil bütünün hayrını gözeten Rabbi-l âlemin" bu durumdan razı değildir ama bedeninde (Rabbi hass olarak) varlık bulan Mümit esması, kendini aşikâr etme şansı bulduğu için bu durumdan razıdır.

Böyle bir tecelliye mazhar isen ne yapmalısın? Öncelikle Allah'ın esmalarının haşa iyisi kötüsü olmaz, her biri yerli yerinde, her biri "hüsna/ahsen: güzeldir" ve insanı güzelleş-

tirir. Esman ne olursa olsun sen onu (tecelliyi) bütüne hizmet hedefinde Allah ism-i camii rızası altında aşikâr etmelisin. Eğer ki sende Mümit esması tecelli ediyorsa nefsin için değil vatan ve milletin için savaşmayı seçip asker olabilir; ülkeni korumak yolunda, savaşta ve ancak muhakkak gerektiği noktada Mümit esmanı açığa çıkartmayı seçebilirsin.

Vatana hizmet şarttır. Gerektiğinde ülkene, milletine zarar verebilecek kişileri bertaraf etmen nefsî bir tercih değildir. Birinde katil olursun öbüründe ise ülkesini milletini korumak için savaşan ve öldürmesi gerektiğinde öldüren kahraman bir asker...

Yine Mümit esması kendindeki olumsuz tarafları öldürmen için de manevi bir açılım taşıyor olabilir. Zira en büyük cihat nefsinle, heva ve hevcslerinle yaptığın cihattır.

Kısaca **tekvinî emir** yaratılışın itibarıyla bir esmanın sende zuhur etmesidir. **Teklifî emir ise** -esman ne olursa olsun- o esmayı Allah'ın rızası doğrultusunda kullanmayı seçmenle seni kemâlâta götürecek metodundur.

Tüm bunları neden anlattığımıza gelirsek...

Çocuklar belirli hastalıklar, hastalık potansiyelleri ya da huylarla dünyaya gelebilirler. Akıl baliğ olmaları itibarıyla yaradılışlarıyla gelen özelliklerden değil, onlarla ne yaptıklarından sorumludurlar. Demem o ki, eğer o çocuğun amigdalasının daha küçük olmasına anne karnındayken gerçekleşen baba dayağı sebep olduysa, günahı ve bedeli de babası tarafından ödenecektir. Ama çocuk bir kere bununla doğmuştur.

Bu noktada az önce değindiğimiz, DNA ve genetiğin üstünde bir etken olan **epigenetiği** Allah'ın **teklifî emriyle** oluşan etken diye tefekkür ediyorum. Epigenetik sizlere, Allah'ın emirlerine uymak suretiyle kişideki bazı mizaçların hem düzelip hem de faydalı hâle getirilebileceğini gösterir. Sonraki hayat etabında hakiki hayatınızı size yansıtacak olan alet DNA'nızdır. Sonraki hakiki hayatınızı **imar** fırsatınız olan

ömür sürecinizde, teklifî emirlere uymakla -tamamlanmamış bir taslak olduğunu belirttiğimiz DNA'nızda değişiklik yapıp- sizi ebediyete taşıyacak kaderinizi biiznillah inşa edebilirsiniz. Allahualem...

Kâinatın şuurlu olması ve insana **Bilincini Aynalıyor** olması bu yüzden çok önemlidir.

Senin her dönüşümün için Sistem hem fiziken hem de ruhen sana yeni bir kâinat ve yeni bir gerçeklik kesiti verir.

Hayat içinde Allahımız öyle yerlere öyle işaretler koyar ki bunları yalnız sen görürsün, senden başka etrafında bulunan hiç kimse göremez. Aslında işaretler senin için çok açıktır. Herkesin gördüğü rengin tonunun aynı olmaması gibi, herkesin Rabb'ine çağrılma metodu da farklıdır.

İman **Güven** demektir dedik. O zaman Rabb'in seni nefsî zaaflarının değil ruhunun huzur duyduğu bir yere doğru yöneltiyorsa, orada senin için planlanmış bir gelecek olduğuna **güvenmendir** iman.

Belki sevdiğinden, ailenden ayrı düştün. Hayat seni bir yerlere doğru itiyor, işte bu durumda tutunman gereken çapa Rabb'inin limanında demirlemiş olan **Ruh** gemindir.

Akıntı nereye doğru itiyor olursa olsun kalbin sabitlenmiş şekilde Rabb'inde kalırsa, gezdiğin yüzdüğün her yerin kendindeki hazineyi: "aslını" açığa çıkarman için gerekli yapıtaşın olduğunu görürsün.

Fark etsen de etmesen de şu an bir inşaat var ve bu inşaat İNŞA-Allah-ü Teâlâ'nın inşaatıdır. Allah kâinat binasında her işçisini doğru program için yetiştirmektedir.

Bazen bir bitkinin belirli yerde çıkabilmesi için ona yakın başka bir bitki ya da bitki örtüsü olması gerekir, Kuran buna ZEVC der. Çoğu insan zevc/zevceyi sadece **eş** olarak anlar ama aslında bahsettiğimiz mana da zevcdir. Zevc'i olmasa diğer bitki orada yeşeremez.

İşte en yakınında ve "neden benim hayatımda" dediğin kişi için de aynı hakikati aklından çıkarma. Tohumundan yükselerek varlık inşaatını tamamlayabilmen için onun senin hayatında bulunmasına gerek vardır.

İnsan kendi ve etrafındakiler hakkında en çok "zorluk ve sıkıntı" hâlinde bilgi sahibi olur... Bir bahçede tohum yetiştirirken bahçeyi sürmen, toprağı alt üst etmen onu taşlardan, otlardan temizlemen şarttır... Gübre olmadan tohum yeşermez. Sağlıklı bir ağaç, gübresi de suyu da güneşi de yeterli ve etkili verilmiş olandır.

TIRTIL VE KUŞ

Misafir, Kevin ve Ben...

Misafir derin bir nefes aldı. O kadar akıcı konuşuyordu ki kafamdaki soruları sanki biliyor da onlara teker teker cevap veriyor gibiydi.

Düşünceli bir şekilde bana baktı.

–Ekvator bölgesinde yaşayan hayvanlara ilişkin bir belgesel seyrediyordum. Uzun gagalı bir kuş dala kondu.

Dalın üzerinde son derece zehirli iğne/dikenleri olan rengarenk ve tırtıla benzeyen bir canlı vardı. Anlatılana göre o kadar zehirliydi ki, iğnelerinin taşıdığı zehir miktarı kobra ya da ona yakın türde yılanların zehir miktarları üzerinden örneklerle kıyaslanıyordu.

Kuş önce tırtıl gibi olan böceğe baktı. Sonra ne yaptı biliyor musun?

–Ne?

–Onu sakince iki gagasının arasına aldı, ardından da başını sağa sola çevirerek, yavaş yavaş iğnelerini dal aracılığıyla TÖRPÜLEMEYE başladı.

Şaşırdım. Kuş ne yaptığını gayet iyi biliyor, dakikalarca süren bir törpüleme işlemi gerçekleştiriyordu. Her törpülemeden sonra başını kaldırıp dikkatle tırtıla bakıyor, iğneler bitmiş mi diye kontrol ediyordu. Evet, sonunda bitmişti. Görev tamamlanmıştı. **Tırtıl** zehirli iğnelerinden arındırdıktan hemen sonra ağzını açıp onu lop diye yutarak midesine indirdi.

Vay! Öğle yemeği çıkmıştı.

Hayretle ona baktım. Hayr-et!

Ve o an Rabb'im içimde, kalbimde dedi ki: İnsan nasıl da cahildir! Ve nasıl da kibirli! Birbirine güya hakaret etmek için kuş kafalı, kuş beyinli der.

Oysa belki de çoğu kuş insandan daha akıllıdır çünkü Rabb'ine teslim olmuş bir kalple ne yapması gerektiğini (bilgisini/ilmini) hâlihazırda kendi bilincinde bulur ve sorgulama bile yapmadan direkt olarak o bilgiyi tatbik eder.

Söze âdeta atladım:

–Bir an kendimi o kuşun yerine koydum, dedim Misafir'e.

Şu aklımla ben olsam ve böyle cezbedici renklerle bezenmiş bir tırtıllı dalın üzerinde görsem muhakkak elimi atıp onu avucuma almak isterdim. Ve derime zerk edilen zehirle belki de canımdan olurdum.

Olabilecekleri düşünemezdim çünkü olayı tahlil etmeye çalışırken rehber olarak ***kendi*** *cüzi aklımı kullanırdım.*

Misafir karşılık verdi:

–Ama kuş öyle yapmadı, o Rabb'inin "Biz arıya vahyettik" dediği, kendisine de vahyedilerek verilen ve doğasında açığa çıkan bilgiyi hiçbir katkı maddesi, hiçbir acaba karıştırmadan okumayı bilmişti.

Kuş, onun için öldürücü olabilecek bir şeyi Rabb'inden ilhamla aldığı **törpüleme** bilgisiyle **hayatın** ta kendisine dönüştürme operasyonunu tamamlamıştı.

Yunus geldi aklıma, kırk sene odunların eğrisini törpüleyerek kendindeki Hakk'a, ebediyete eren Yunus...

EREN'lerden Yunus...

Sizler olumsuz diye baktığınız olayları kendi içsel öğütme mekanizmanızda doğru yere konumlandırmak ve fitne kelime seçimiyle anlatılmak istenen işaretleri hakkıyla idrak etmeye çalışmaktan mahrumken, bir kuş gözünüzün önünde büyük bir ibret dersi vermişti.

Bir an duraksayan Misafir devam etti:

–Aynı gün arkadaşımın evinde bir adamla tanıştım. Söylenene göre Amerika'nın en önemli güvenlik şirketlerinden birinin kurucusuydu.

–Kim, kimmiş ki?

–Eee, küçük hanım onu da sen bul artık! Onca İngilizce kitap, makale, yazı okuyorsun.

Cevap vermeye niyet dahi etmeyen Misafir gözlerini kıstı ve anlatmaya devam etti:

–Adam çok ilginçti. Daha görür görmez sağ kolundaki derin yara izi dikkatimi çekti.

Konuşurken yara izini fark ettiğimi anladı ve gülümseyerek bana baktı, çok ilginç bir **bilgelik** hâlindeydi...

Ortamda bulunan diğer misafirlere otobiyografisini yazması için teklif aldığını anlatıyor, arada da sanki tanır gibi bana bakıyordu.

Açıkçası siz insanların çoğu hayvani bilinç mertebesindeyken, bu adamın o koca bedeni arkasındaki bilge çocuk beni gerçekten etkilemişti.

Kendimi "Hımmm... Böyle insanlar da varmış!" demekten alıkoyamadım...

Misafir yine sivri dilinden biraz da olsa dokundurmuştu. E, olmazsa olmazıydı ya bu! Bir yandan da kendi kendine konuşur gibi anlatmaya devam ediyordu:

–Sonra, onun yanına doğru yöneldim ve sohbetini dinlemeye başladım. Tanışmak için elini uzattı:

Kevin: Merhaba. Ben Kevin...

Gözlerime baktı.

Kevin: Kolumdakine takılma kardeşim, benim asıl madalyonum burada.

Aniden gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. İnanılmaz fit bir adamdı. Gömleğini çıkarır çıkarmaz fark edilmemesi mümkün olmayan, kalbinin çok az altındaki koca yara izini göstererek, **"Bak! İşte benim asıl kıymetlim bu!"** dedi.

Ekranıma bilgi düşmesine alışkınım ben ama Rabb'im bu anı âdeta içime işleyerek yaşatmak istiyordu. Bu yüzden ne Levh-i Mahfuz'a ne de başka bir yere bağlanabildim.

Hakkında en ufak bir bilgim olmadan ona baktım.

Şaşkınlığıma gülümsedi... Arkadaşları da –yüzüm ne hâldeyse– bana bakarak kıkırdamaya başladılar.

"Alışırsın..." dedi içlerinden sarışın, gözlüklü ve çelimsiz olanı... "Kevin böyledir... Tüm olumsuzlukları âdeta geri dönüşüm kutusunda öğütüp güzelliğe çevirir." Hafifçe sırtıma vurdu.

Kevin kulağıma doğru eğilip **"Anlatıyorum, dinle"** dedi.

"Yıllar önce Yaradan'dan benimle ilgili bilgileri, beni tanımak için değil sadece merakını gidermek için bilmek isteyenlere örtmesini diledim.

Şimdi söyle bakalım, beni gerçekten tanımak mı istiyorsun yoksa sadece kim bu deli diye merak mı ediyorsun?"

Misafir: Önce meraktı. Şimdi boyut değiştirdi.

Kevin: O zaman tamam, dinle...

Babam ciddi bir alkolikti. Çocukluğum boyunca erkek kardeşim ve ben düzenli(!) bir şekilde ondan dayak yiyerek büyüdük. Kimi zaman önce annemi tartaklardı sonra bizi... Kimi zamansa tam tersi... Keyfine göre yani. Cinsel istismar hariç her türlü tacize maruz kaldık.

Misafir: İçime bir şey oturmuştu.

Misafir'in yüzüne baktım. Kevin dediği kişinin anlattıkları onu gerçekten sarsmıştı, görebiliyordum. Anlatmaya devam etti:

Misafir: Kolunda kalbinin hemen altında yaralar ve izler vardı ama gözlerindeki izler... Onları gördüm. Ve bilgisi bana o an açıldı. Çünkü merakın ötesinde gerçekten ilgi, sevgi ve merhamet ile hakikati bilmek istemiştim.

Kevin yaşadıklarını bana ve gruptaki kişilere yavaş yavaş anlatırken, Rabb'im olayları âdeta bir albümdeki fotoğraf kareleri gibi gözlerimin önüne sermeye başladı.

Kevin: Gece, gündüz... Vakti hiç mühim değil, tam anlamıyla sarhoş oluncaya kadar içki içerdi babam. Tam sarhoşluk hâlinden sonraysa içimizden birini seçerdi. Sizin anlayacağınız piyango o gün kime vurduysa...

Misafir celalli hatta beni yakacak diye ürktüğüm bir bakışla:

Misafir: Biliyor musun,Kevin'ın hayat kesitinden ekranıma düşerek gözümün önüne getirilen görüntüler bazı insanlardan neden hazzetmediğimin başlıca sebebi oldu. İnsan, bu kadar muhteşem bir yaradılış kapasitesiyle gelmiş bir varlık, nasıl olur da bu derece sefil hâle gelebilirdi? Kevin'i dinlerken nefes almakta zorluk çekiyordum. Düşün, ben bile!

Kevin: İşten çıkarılsa sinirli, işe girse sinirli, güzel baksak sinirli, güzel bakmasak sinirli... Evden her çıkıp gittiğinde kardeşimle anneme sarılır ve onun bir daha eve gelmemesi için dua ederdik. Ama er geç gelirdi...

Böyle bir cehennem azabında büyümeye çalışırken içgüdülerim ve kalbim öyle gelişmişti ki; artık babamın ne zaman anneme ne zaman bana saldıracağını tahmin edebi-

liyordum. Daha da ötesi kendimce bazı güvenlik önlemleri bile alıyordum.

Misafir Kevin'ın söylediklerini ve olanları anlatmaya devam ederken gerçekten çok tuhaf bir şey oldu. İlginç şekilde yüzü başkalaşmaya başladı.

Sanki konuyu anlatırken o gitmiş ve onun yerine Kevin gelmiş oturmuştu Misafir'in "içine".

Konuşurken sürekli sureti değişiyor: bir kendisi, bir duygularını seslendirdiği Kevin oluyordu sanki Misafir. Kim olduğu hakkında en ufak fikrim olmayan Kevin... Gözlerimi ovuşturdum. Tam olarak ne gördüğümü anlamaya ve delirmekte olmadığımdan da emin olmaya çalışıyordum.

Misafir bana döndü ve değişen sureti içinde:

Kevin: Yıllar sonra bir gün kendimi koruma olarak buldum. Çünkü artık insan davranışlarını okuyabiliyor ve tehlike sinyalleri aldığım davranışlara karşı doğru savunma teknikleri geliştirebiliyordum.

Babamın bana attığı her dayak beni ondan daha berbat bir insan olmaya değil, bunu yaşayan diğer insanları nasıl koruyabilirim, onların zarar görmesini ve benim yaşadığım türde şeyler yaşamasını nasıl engelleyebilirim diye düşünmeye itti.

Ha, lanet olsun bu dünyaya diye hiç düşünmedim de değil. Hele ki annemi ağzı burnu dağılmış şekilde yerde yatarken gördüğümde. Ya da o köhne evde babam dövmek için onu seçsin diye en arkadaki dolap kadar odaya bizi tıkıştırıp kilitlediğinde... Annemin çığlıklarını, babamın ona attığı yumruk ve tekme seslerini duymak, benim için de kardeşim için de çok ağırdı.

Kardeşim bir süre sonra evden kaçtı. Maalesef çetelere karıştı, izini sürmek kolay olmadı. Çok kötü şeylere bulaştı, çok...

Misafir tekrar kendi suretine döndü. Şaşkınlık içinde gözlerimin önünde olan biteni izliyordum.

Kevin'a aynen şöyle söyledim: Yaşadığın bu travmaların etkileri yüzünden sen de kötü bir insan hâline gelebilirdin.

Kevin bana baktı ve **Dostum,** dedi. **Kötü olmak her zaman senin ne yaşadığınla ilgili bir şey değildir. Öyle olsaydı el bebek gül bebek büyüyen herkes çok iyi insan olurdu...**

Hayır, hayat bana çok net olarak şunu gösterdi: ne yaşarsan yaşa onu olumlu hâle getirmeye çalışmalı ve bunun için Yaradan'ın yardımını istemelisin... Çünkü yaşadıklarının sende açtığı bakış açısı, seni başka birinin erişemeyeceği başarılara götürebilir.

Louise L. Hay'i düşünsene...[43]

Yaşım ilerledikçe okumaya da merak sardım. Dünyanın en başarılı insanları, liderleri olarak gösterilen kişilerin çoğunun çok zor hayatlardan geldiğini gördüm. Bakış açımı düzelttiğimde yaşadıklarımın altında büyük bir hikmet ve rahmet olduğunu anladım.

İlk dönemler ben de isyankârdım. Hele ki mutlu ailelerin mutlu çocukları okulda, sokakta etrafımda huzur içinde gezinip dururken. Bunları yaşayanın bir tek ben ve ailem olduğunu düşündüğüm dönemde gerçekten asiydim. Ama hayatın içinde birçok şeye şahit oldukça şiddetin türlü türlüsüyle karşılaşanın sadece insan değil başka varlıklar da olduğunu gördüm.

Anladım ki şiddet, çekişme ve isyan Âdem'den beri böyle olmuştu ve her zaman da olacaktı. Bu bir savaştı. İyi ile kötünün savaşı... Ben sadece hangi tarafta olduğuma karar vermeliydim. Ruhumun bozulmasına izin vermek ve babam

43 Louise L. Hay, 1980'li yıllardan itibaren dünyada "insanın kendisini ve hayatının her alanını iyileştirme" akımının öncüsü olmuş, kişisel gelişim dünyasının en önemli ikonlarından biridir.

gibi olmak yerine başkalarından farklı bir bakış açısı geliştirip bunu insanlık için kullanmak niyetine girdim.

Dünyaya gönderilme sebebimi ve olaylardaki hikmeti, ilk etapta ortaokulda âşık olduğum kızın kurtarılmasına vesile olmamla anlamaya başladım. Babası tarafından cinsel istismara uğruyordu. Düşün. Eşini yani kızının annesini ve kızını bile erkeklere pazarlamaya çalışan bir baba!

Kevin'ın anlattıklarını anlatan Misafir öfkelendi. Zorlanarak devam etti:

Misafir: Kevin'a ne yaptın, bu alçak durumu nasıl halledttin, dedim... Bana o yaşta, o imkânsızlıkla ne yaptığını anlattı:

Kevin: Evlerine bir düzenek kurdum. Tahta, taş, ipler, çan ve zillerle... Bu düzenek, kız arkadaşımın babası ona yaklaştığı anda bizi haberdar edecekti.

O zaman okuldan ve mahalleden arkadaşlarımla bir ekip kurmuştum, günbegün büyüyorduk. Okulda inek ya da sünepe diye tabir edilen çocukları rahatsız eden, tartaklayan zibidi gruplardaki öğrencilerin hakkından geliyor, bu tür şeylere maruz kalan çocuklardan da karşılık olarak ufak tefek şeyler alıyorduk.

Parası olmayanların bir kısmı bize derslerimizde yardım ediyordu. Bir kısmıysa karnımızı doyurmamız için, evde annelerinin yaptığı kekten ya da sandviçten getiriyordu. Bizde hiç olmayan şeylerden yani...

Kardeşimin izini sürerken bir insan nasıl aranır, bir kayıp nasıl bulunabilir, neler öğrendim neler... Yepyeni metotlar geliştirdim, yeri geldi elime yüzüme bulaştırdım ama hepsi benim için deneyimdi.

Beni bana taşıyan deneyimler...

Yine de kardeşimi hedeflediğimden biraz daha geç bulabildim. Çünkü son derece kurnaz ve profesyonel bir uyuşturucu çetesinin elinde inanılmaz şekilde kullanılıyordu. Onu arkadaşlarımızın desteğiyle kurtardık ancak bir arkadaşımız vuruldu. İlk kez o zaman silahlar ve bu tür tehditlere karşı korunmak için yasal yollarla ama etkin olarak ne yapmalıyım derdine düştüm... Araştırmaya ve kanun çerçevesinde bu tür araçları kullanmayı öğrenmeye başladım.

Vurulan arkadaşımızı kaybettik. Bu bizi tam anlamıyla yıktı. Kardeşime gelince onu kullanan çete tarafından -kaçamasın diye- uyuşturucu bağımlısı hâline getirilmişti. Ondan iyi piyon mu bulacaklardı?

Benim canım kardeşim. Küçücük yaşında bedenine yükledikleri kimyasallar, çocukluğumuz boyunca yaşadığımız şiddet esnasında duyduğu sesler, gördüğü görüntüler yüzünden önce görme sonra duyma yetisini kaybetti.

Kaç doktora gittik hatırlamıyorum, hiçbiri fayda vermedi. Ama işte yine hikmet, kardeşimin yaşadıklarının iyi tarafı annemin kendini toparlayıp onun için hayatta kalmaya çaba göstermesi oldu. Annem kardeşime daha fazla yardımcı olabilmek için görme ve işitme engelleri hakkında eğitimlere katılıyordu. Böylece tüm bunlar olurken Yaradan'ın senaryosundaki yeri de belirginleşmeye başlamıştı. Gittiği eğitim, seminer ve çalışmalarda artık kendisi ve evlatları gibi şiddet mağduru birçok eş ve çocukla karşılaşıyor, benzer durumlar yaşayanlara âdeta şifa oluyordu.

Öyle ki insanlar onun psikolojik ve stratejik desteğini almak için çırpınıyordu... Kurduğu yardım amaçlı dernekte kendisi gibi sayısız gönüllü ile beraber kurban rolünden kahraman rolüne yükseliş hikâyesini insanlıkla paylaşıyor, binlerce insana umut ve ışık oluyordu.

Benim içinse dönüm noktası 14 yaşımdı. Tam 14 yaşındaydım. Babam o gün eve çok geç gelmişti ama fark etmezdi,

bizi geç vakitte uyandırıp dövmeyi daha çok severdi. Yüzümüz uykuluyken daha bir mahmur oluyormuş, öyle derdi.

Donald Duck gibi oluyormuşuz!

O gece tuhaf bir şekilde içim çok rahatsızdı, sanki babamın anneme büyük bir zarar vereceğini Yaradan bana önceden sezdirmişti. Bu yüzden evdeki herkesin erkenden yatıp uyumasına rağmen, ben uyumayıp babamı beklemiştim. Yaşıma göre iriyarıydım. Varoluş sebebimi çok önceden tasarlayan, takdir eden Yaradan tarafından bana bu devasa cüssenin neden verildiğini sonradan fark ettim tabii...

Babam gece yarısından sonra saat iki civarı eve geldi ve doğruca annemin odasına girdi. Annem hiçbir şeyden haberi olmadan uyuyordu. Odanın kapısı ardından babamın beni göremeyeceği şekilde onu gözlüyordum. İçimden bir ses bana 'sakın gitme, burada kal, sakın anneni onunla bırakma' diyordu...

Babam anneme doğru eğildi, onu dudaklarından öptü. Yine de içim inanılmaz rahatsızdı. Çok karanlıktı ancak nasıl olduysa birdenbire fark ettim, elini cebine attı ve bir bıçak çıkararak onu havaya kaldırdı.

İşte tam da o an kapının ardından fırladım ve anne diye bağırdım. Hayır!

Nasıl oldu bilmiyorum ama olduğum yerden âdeta onlara doğru uçtum.

Babamın üzerine yapıştım, beraber yere düştük. Annem uyandı. Ne olduğunu bile anlamadan çığlık atmaya başladı. Biz yerde boğuşurken annem 'Canavar! Yapma! Yeter! Alçak,ona dokunma ne yapacaksan bana yap! İmdat! İmdat! Yardım edin!' diye deli gibi bağırmaya başlamıştı.

Baba dediğimiz adamın elindeki bıçakla aslında boynumu kesmek istediğini anladım... Direnmeye başladım. O esnada annemse eline ne geçerse ona doğru fırlatıyordu...

Gerisi hayal meyal çünkü bu gördüğün yara o gün oldu. Babam(!) tam kalbimi hedefledi ama bıçak elinden hafifçe kayarak altına saplandı. Yaradan'ın lütfu...

O an sadece annemin 'Oğlum!' diye çığlık attığını hatırlıyorum. Ambulans, siren, konu komşu... Hayal meyal...

Çıkıp çıkamayacağım belli olmayan yoğun bakım sürecinde babam hapsi boylamıştı. Zor günlerdi, çok zor... Yoğun bakımda bilincim kapalıyken bambaşka şeyler gördüm ben. Bu dünyadan olmayan, kolay kolay kimseyle paylaşamayacağım...

Geri döneceğimi biliyordum ve ne için döneceğimi de...

İyileştim. Kız arkadaşımla evlendim. Annem ve kardeşimle daha düzgün bir hayata yol aldık. Ben, eşim ve annem artık benzer şeyler yaşayan insanların varlığını biliyor, onlara yardım etmemiz gerektiğine inanıyorduk.

Babam... Babamsa içerideyken birileriyle dalaşmış. Oradan çıkamadı. Yine de onun için üzgünüm. Keşke buraya -dünya deneyimine- gelme, var olma nedenini gerçekleştirirken seçimlerini şeytani yönde değil de Yaradan'ın istediği yönde yapsaydı...

Sonra kurumsallaştım, bir şirket kurdum. Ekibimin bir kısmı mahalle ve okuldan beri benden ayrılmayan arkadaşlarımdan, bir kısmı da ben ve kardeşim gibi çocukken çeşitli tacizlereuğramış kişilerden oluşuyordu. Gittikçe çoğaldık. Aslında ne çok insan bu tür şeylere maruz kalıyormuş, bu gerçekle yüzleştik. Kimi zaman ekibe yeni katılan kardeşlerimizin hikâyelerini dinlerken sadece ağlardık.

Bizde 'iş başvurusu formu' okuduğu okul, geçmiş profesyonel deneyimlerden daha ziyade uğradığı tacizler ve bunlarla nasıl baş etmeye çalıştığı, başka bir katil ve tacizci olmaktan kendisini nasıl kurtardığıydı.

Şirket olarak büyüdük, büyüdük... Öyle ki artık dünyanın en önemli politikacılarının, en büyük starlarının ev ve iş yer-

lerini koruyorduk. Nihayet son derece önemli siyasetçilerin de güvenlik sistemlerini kurmaya başladık.

Misafir sustu... Kevin'ın sözlerini taşırken giyindiği suretten kendi suretine döndü. Yeniden kendisi olurken sanki "oturduğu yerde" bir yerlere gitmiş de geri gelmiş gibi baktı.

Gözümün önünde onun suretinde olagelen bu gariplikleri izliyor ve düşünüyordum.

Baba şiddetiyle büyümüş başka biri, bana hayatını anlatmış bir okurum geldi aklıma. "İşaret Serisi" aracılığıyla tanışıp dost olduğum, hayatı tam bir başarı hikâyesi olan kardeşim... Babasından gördüğü şiddeti çocukluğundan beri yaşayan oydu ama ben onun anlattıklarını dinlerken bile zorlanmıştım.

*Her gün, her gece çektiği acıları düşünürken ruhum can çekişiyordu. Babası tarafından bıçaklanması dahil kaç kez hastanelik olduğunu hatırlamıyordu bile... Girdiği bir sınavda son dönemlerde onun mahallesine taşınıp orada yaşamaya başlamış, durumunu bilen bir öğretmene rastlaması ve o öğretmenin yardım etmesiyle hayatı değişmişti. Hayatında çektiği acıları insanlara yansıtmaktan kaçınmak, içindeki acıyı bastırmak için **her koşulda** mutlu olup mutluluk vermeyi ve insanları eğlendirmeyi hedeflemişti.*

*Bu yüzden de yaşadığı yörede "eğlence sektöründe" belli başlı kişilerden biri hâline gelmişti. Tam bir başarı hikâyesiydi. Bana hayatını ve Rabb'imizin **gönderdiği** öğretmenle ona nasıl el uzattığını anlattığında, buğulandığını saklamaya çalıştığı gözlerine baktım. Biri dünyanın bir ucunda diğeri öteki ucunda geçmesine rağmen, az önce Misafir'den dinlediğim hikâye ile okurumun hikâyesi ne kadar da benziyordu.*

"Ve..." diyerek düşüncelerimi böldü Misafir, yine yüzü değişmeye başladı. Anlamıştım Kevin konuşacaktı Misafir'den...

Kevin: Baktığınızda başarımın anahtarı alkolik, tacizci ve şiddet kullanan bir babayla yaşamaktı. Kurban olmayı seç-

mektense bu olayı yönetebilmek benim eğitimim ve başarıya giden yolum hâline gelmişti...

Hayvani Nefis

Merakla sordum:

–Kevin'la hâlâ görüşüyor musunuz?

–Elbette... O, yaşadığı onca acıya rağmen içindeki dehayı Rahmanî yönde açığa çıkarmayı başarmış bir **insan,** görüşülmez mi...

Gülümsedim...

–Harika! İnşallah biz de tanışırız.

Misafir düşünceli bir şekilde devam etti:

–Kevin, çocukluğu boyunca babasının ne yapacağına ilişkin daha olay olmadan saatler bazen günler evvel içsel bazı sinyaller aldığını ve aslında bunun tüm insanlarda bulunan bir savunma mekanizması olduğunu fark etmişti.

Sonra bana Diane adlı bir kadının başına gelen ilginç olayı anlattı. Olay şöyle:

Çok önemli bir şirketin üst seviye yöneticilerinden olup New York Manhattan'ın en lüks, en pahalı plazalarından birinde oturan Diane'nin üst katına Harvard Hukuk Fakültesi mezunu bir hukukçu taşınıyor. Bir gün Diane elleri kolları yiyecek, içecek sebze, meyve kâğıt torbalarıyla dolu şekilde marketten çıktığında yeni üst kat komşusu olan bu adamla binalarının kapısında karşılaşıyor.

Gözlerimi kocaman açmış ürpermiş bir şekilde Misafir'i dinliyordum.

–Diane içinde bir tuhaflık hissediyor. Aslında içgüdüleri o an alarm veriyor. Dikkat et! Tehlike... Tehlike, diye...

Adam ona kibarca yaklaşarak 'Yardım edebilir miyim?' diye soruyor ve elindeki torbalara uzanıyor.

Diane içindeki bu içgüdüsel alarmdan dolayı önce "Hayır, teşekkürler!" diye adamın yardım teklifini reddediyor.

Adam 'Neden ama? Bunlar sizin için çok ağır' diyerek müthiş bir nezaketle ona gülümsüyor ve gözlerine bakarak "Harvard Hukuk Fakültesi mezunu bir akademisyen olarak bunu size yasaklıyorum," diye ısrar ediyor.

O an Diane'nin aklından geçen "Harvard Hukuk Fakültesi mezunu ve akademisyen... Ne olabilir ki?.. Saçmalama Diane" oluyor elbette...

–Elbette... Yani?..

–Oysa Diane farkına varmadan içgüdülerini -Allah'ının ona verdiği doğal koruma (iman/güvenlik) mekanizmasını- tüm bilgiyi haiz olmayan cüzi ve yetersiz **aklıyla** devre dışı bırakıyor.

–Eyvah!..

Misafir suratını astı.

–Kazlar depremi hissediyor ama kâinata halife kılınmış **örtülü bilinçli** insan maalesef ayakta uyuyor. Aynı Diane gibi...

Adamın eğitimi, kariyeri vs. gibi kafasından geçen düşünceler **cüzi aklını** sakinleştirdiği için, Diane elindeki kâğıt torbaları adamın taşımasına izin veriyor.

Diane'e ne olduğunu meraktan o kadar gerilmiştim ki dayanamayıp, Sonra? diye söze atladım Misafir'i bölerek...

Gözlerime baktı ve fısıldar gibi devam etti:

–Dairesine geliyorlar, Diane kapıyı açıyor... Adam kibarca içeri giriyor ve mutfak masasına doğru yönelip 'Torbaları şuraya bırakıyor ve çıkıyorum' diyor.

Diane, 'Teşekkür ederim, orası uygun oraya bırakın' diyor. Adamın elindekileri bıraktıktan sonra kapıya doğru yöneldiğini görünce rahatlıyor. Adam ise kapıyı açıyor ve dışarı çıkıyor.

Kapı sesini duyduğu anla beraber Diane önce radyoyu açıyor ve sonra da duşa girmek için banyoya yöneliyor.

Ancak banyoya girdiğinde ilginç bir şekilde sanki müziğin sesinin yükseldiğini hissetmeye başlıyor.

Misafir bunu söyler söylemez boğazım âdeta kilitlendi, kalbim yerinden çıkacak sandım.

–Aman Allahım, dedim. Çığlığı duyulmasın diye!

Misafir buz gibi bir tavırla cevap verdi:

–Aynen öyle, sapkın adam kapıyı kapatır gibi yapıp yeniden içeri giriyor. Önce radyonun sesini yükseltiyor sonra ise mutfak masasından aldığı bıçakla banyoya doğru yöneliyor.

Diane karnından gitmeyen endişe güdüsünün sebebini o an tamamen anlıyor ve derhal banyo kapısını kilitliyor.

Adam kapıya tekme yumruk girişirken Diane o gökdelen gibi binanın banyo penceresinden dışarı çıkmaya çalışıyor.

Misafir anlatırken nefes almakta zorlanıyordum. Dehşet içinde:

–Gerçekten Diane'in korkusunu hissedebiliyorum, dedim.

–Evet, Kevin'dan Diane'in hikâyesini dinlerken ben de öyle hissettim.

–Ya sonra?

–Bu olay bayağı büyük bir haber hâline geliyor ve çok şükür ki Diane kurtuluyor.

Sonrasında Kevin, Diane'in uğradığı benzer türde saldırılara maruz kalmış ve onların travmalarını yaşayan insanlara, hem ruhen hem de bedenen kendilerini koruma tekniklerini öğreten bir çalışma dalı daha oluşturuyor. Ve her zamanki tavsiyesini tekrarlıyor.

Ben de bazı eklemelerle sizlere sunayım:

"Hayvani nefsin en önemli görevlerinden biri sizi korumak ve hayatta kalmaya devam etmenizi sağlamaktır. Çünkü varoluş sebebiniz ruhaniyetinizi **tamamlamak ve olgunlaştırmak** yani tekâmül etmektir. Tekâmül edebilmek içinse önce

hayatta ve sağlıklı olmanız elzemdir! Hayvani nefis **tekâmül sürecinizi** gerçekleştirebilmeniz için **hayatta** kalmanızı sağlamak üzere Rabb'iniz tarafından programlanmıştır.

Bu sebeple içgüdüsel olarak alarm aldığınız birini asla mantığınızla 'Yok canım koskoca adam, şu mezunu, bu mezunu, ailesi şu' diye kendinize onaylatmayın. Eğer bir şeyden ya da birinden dolayı tedirginseniz oradan ivedilikle uzaklaşın. Ya da o konuda dikkatli olmayı göz ardı etmeyin çünkü akıl eksik ve yanıltıcıdır.

İçgüdü Allah'ın sizi korumak için düzenlediği müthiş bir sistemdir ve hayvanlarda olan bu hissiyat (hayvani nefsiniz gereği) sizde de vardır. Kullanın!"

–Ne kadar da doğru, dedim... Ne kadar da doğru...

–Kesinlikle, siz insanlar ne Kuran'dan ne doğadan ne de hayattan **oku**'mayı bilmiyorsunuz. Oysaki **ıslah edilmiş bir bilinçle** bilinçaltını dinlemeyi öğrenmeniz şarttır. Islah edilmiş bilinç, **"Salih Bilinç"** demektir.

İslamiyet'te sunulan **salih** kavramını doğru anlamanız lazım, artık şu ezberleri bırakın, konunun **özüne** girin!.. Ayetlerde iman şartından sonra salih amel şartı gelmesinin başlıca sebeplerinden biri de budur zira!

Mümin yani **korunan bilinç'e** dâhil olabilmen için nefsini/bilincini ıslah edici deneyimler gerçekleştirmelisin... "Algı filtresi" olan beyninde ıslah edici deneyimlerle oluşan yeni nöron ağları, hayatı okuma seviyeni yükseltecek, karşılaştığın gerçeklik kesitlerini dönüştürüp güzelleştirecektir...

Misafir tüm bunları söyledi ve durdu. Ardından önce kafasını, sonra kulağını sanki yanına gelip bir şey fısıldayan biri var gibi sağ yanına çevirdi. Bense onu şaşkınlıkla, hayretle izliyordum. Söyle-

dikleri çok önemliydi ve Allahımdan öğrenmeye çalıştığım düşünme şeklinden uzak değildi.

Allahımın her şer görünenin altında bir hayır gizlediğini biliyordum. Bununla beraber ağır görünen şeyler yaşamak çok da kolay değildi.

Tam bunu tefekkür ederken bana baktı ve şöyle söyledi:

–Her şeyin bir simülasyon olduğunu düşünürsen acı anlayışın değişir. Sonuçta burada bile değilsin!

Uyanmadığınız müddetçe size rüya, hayal gösteren gözlükler takıp -hiçbir yerine bir şey olmadığı hatta burada bile bulunmadığı hâlde- kendisine üçboyutlu olarak sunulan sanal gerçeklikleri 'hakikat' zanneden varlıklarsınız.

Kısaca, o"gözlük" kırılmadıkça sıkıntı var!

Derin bir nefes aldım ve Misafir'e cevaben şöyle söyledim:

–Evet ama yine de kolay değil. Beyin bunların hepsini gerçek gibi algılıyor. Dolayısıyla ***hakikat etabına*** *geçmeden evvel bu şekilde düşünmek zor.*

Sustum.

Kendi kendime düşünmeye başladım. Ben de -en azından kendi çapımda- çocukluğumda başlayan bu terbiye süreci içinde yaşadığım bazı şeyleri 'eğitim' olarak görüp olumlu hâle getirmek için çaba göstermeye çalışıyordum. Bir kuş zehirli bir böceği iğnelerinden sıyırıp yemek/rızık hâline getirebiliyorsa bu Rabb'imizin onun içine koyduğu bilgi ile idi.

Misafir düşüncelerimi duymuş olmalıydı, gülümseyerek yüzüme baktı:

–Hazreti Nuh'a Rabb'i; "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap. Zulüm yapanlar hakkında da bana bir şey söyleme. Çünkü onlar kesinlikle suda boğulacaklardır," demişti. *(Hud suresi, 37. Ayet)*

Düşünsene... Dağlık bir yerde yaşıyorsun. En yakın deniz kilometrelerce uzakta. Ne gemicilikten anlarsın ne de denizden. Ama sana Rabb'in "Burayı deniz basacak, tufan olacak, gemi yap", diyor.

Daha sen "Ben gemi yapmayı nasıl gerçekleştireceğim" bile demeden sana "vahyimize göre, gözetimimiz altında" cevabı geliyor.

Bu ayeti anlaman çok önemli.

Cenab-ı Hak tek liderdir ve iyi bir lider yerine getirilemeyecek emir vermez. Adem'e tüm isimler öğretildi dolayısıyla insan gemi yapmayı bilir. Var olan her şeye ilişkin bilgisi vardır insanın. Allah insana tüm isimleri öğretmiş ve vahyi ile de bunları "hatırlatmıştır". Vahiy ve çalışma kişinin bünyesinde 'örtülü' olan bu bilgileri açığa -zâhire- çıkartır.

Sen **hatırlatma** olan Kuran'ı okumazsan, toprak (beden) bilincinde örtülü bulunan tohumlar (esmalar/isimler), dışarı çıkmaları için gereken vahiyden hayat alamaz ve orada örtülü hâlde, âtıl kalırlar.

Nuh'un gemi yapmayı bilmesi aslen "vahiy ile hatırlaması" demekti. Yegâne öğretmen olan Allah, Nuh'a bir gemi nasıl inşa edilir öğretmişti.

Nuh böylece kendisiyle alay edenlere rağmen -ki aralarında kendi oğlu da vardı- Rabb'inin talimatlarıyla o meşhur Nuh'un Gemisi'ni biiznillah inşa etti.

Tüm bu ayetler sizlere öğretidir. Sizler Rabb'inizi tek öğretmen ve Kuran'ı da asli kitap olarak kabul ederseniz dünya deneyiminde ihtiyacınız olan her şey size öğretilecek ve sunulacaktır.

Ben bunu nasıl yaparım, üstesinden nasıl gelirim, gibi şeyler söylememeniz gerektiğini bu ayetler size çok net olarak izah eder aslında.

La ilahe illa Allah ne demek bilseydiniz zaten ortada **ben** dediğiniz bir şey olmadığını, temelde Allah'tan başka hiçbir şey olmadığını anlardınız!

Sanki başardıklarınızı siz mi başarıyorsunuz? Allah'ın yardımı olmadan kim, neyi yapabilir?

Size düşen gayrettir, varlığınızdaki Rabbî tecelliyi doğru şekilde açığa çıkaracak Kuran ışığında bir gayret.

Anlayacağın muhteşem bir **Farkındalık Kitabı** olan **Kuran**'ı hakkıyla **oku**'yamıyorsunuz.

Sana Nuh (a.s.) ile Rabb'inin kıssasından başka bir örnek vereyim. Kıssa "ayak izlerini takip etmek" demek olduğuna göre takip etmeniz gereken çok önemli izler vardır bu hikâyede...

Misafir âdeta bir çocuk gibi heyecanlanmıştı.

–Şimdi bu sonsuz içerik ve manası olan kelimeleri daha iyi kavrayacağınız şekliyle "anlamlarını okuyarak" vereceğim...

–Yaşasın, diye bağırdım.

–Ey hayatı deneyimleyip ilahî vasıflarına (hakikî insaniyet demek olan alâ'yı illiyyine) doğru yol alan ve bilincini tekâmül ettirmekle görevli insan. Hayat yolculuğunda, eğitiminde sana rehber olacak BU KİTAP, BİR BİLGELİK KİTABI'dır.

BU KİTAP SANA; İYİ-KÖTÜ, GÜZEL-ÇİRKİN, DOĞRU-YANLIŞ ARASINDAKİ FARKIN NE OLDUĞUNUN EĞİTİMİNİ VERECEK FARKINDALIK KİTABI'DIR.

Furkan... Fark...

Farkındalık, "farkları fark etmek" demektir. Ancak o da pek çok kavrama yaptığınız gibi içi boşaltılmış durumda...

Misafir'in anlatımından o kadar etkilendim ki yine şaşakaldım. İman-İmmün meselesinde olduğu gibi Furkan/Fark meselesinin de farkındalıkla ilgili olabileceği fikri beni âdeta çarptı...

–Ya... Ama bu kutsal bir kitap... Siz sanki kişisel gelişim kitabı gibi anlatıyorsunuz demezler mi?

Misafir tuhaf bir ifadeye büründü.

–Kişisel gelişim Kuran'ın bir parçası değil mi? Allah Allah... O alan Allah'ın ilminden gayrı mı yani? Allah'tan ayrı bir şey var mı ki bu âlemde?

O'nun ilminden ayrı bir ilim ya da metot var mı ya HU!

Her şey Kuran'ın bir parçasıdır! Kâinatta tek bir varlık ya da oluşum yoktur ki Allah'ın sisteminin bir parçası olmasın.

Sizin şu; dini hayattan ayrı bir şey, kandillerde ve kutsal dediğiniz özel günlerde dolaptan çıkarıp temizleyip sonra tekrar dolaba koyduğunuz bir şey gibi algılamanıza da ben deliriyorum!

Eğer ki Allah **Vahiy** kelimesi ile **Hayat** kelimesini aynı kökten türettiyse -tekrar ediyorum- asli anlamda Vahiy ile yaşamadıkça Hayat'ta değilsin ve ölü hükmündesin, demektir!

Bununla beraber Kuran'ın hedefi KÂMİL BİLİNÇTE, TAMAMLANMIŞ BİLİNÇTE İNSAN İNŞA ETMEK'tir. Çünkü kâinat -doğru orantılı olarak- senin bilincin değiştiğinde değişir ve dönüşür.

O yüzden dönüşüm dışarıda değil, içeride olmalıdır.

Kuran'ın hedefi dengeli insandır. Psikolojisi terbiye edilmiş, doğru düşünen ve davranan "faydalı" insan. Kapasitesini sonuna kadar açığa çıkartmak için gayret gösterip ona verilen beden, ruh ve beyni en yüksek güncelleme ve aktivasyonla kullanıp **kendindeki** Hakk'ı gerçekleştiren **insan**!

İmanda akıl şartı vardır. Aklı olmayan bundan sorumlu değildir. Eğer ki bir kişinin akli dengesi yerinde değilse bu durumda o kişi **içine gönderildiği aile ve çevresi için** imtihan ve -bilinirse- aslında temizlenme ve yücelme vesilesidir. O, aslında ailesi için biiznillah bir tür kurtarıcıdır. Kendisiyse zaten kurtulmuştur, Allah katında en güzel yerlerde bulunur.

İmtihan denen şey sizin anladığınız gibi "Bakalım karşılaştığın şu olay karşısında ne yapacaksın, Allah görecek" babında, kula zulmetmek için düzenlenmiş bir şey değildir!

Allah zaten -her kulunda olduğu gibi- senin de ne zaman ne yapacağını bilir. Yine de sana sürekli fırsatlar sunar. İmtihan denen şey, ortaokuldan liseye geçebilmen için bilinç sıçramanı gerektiren bir sınav gibi, daha yüksek bir ilahî hakikat tecellisi için Allah'ının kurduğu Sistem'in sunduğu şans, fırsat ve vesiledir. Hepiniz çocuğunuz üniversite mezunu olsun, üstüne mastır yapsın istersiniz. Bununla da övünürsünüz... **Asıl okul olan hayatla ilgili** ise "Allah neden imtihan veriyor ki bu iş meşakkatsiz, sıkıntısız olmaz mı" diye şikâyet edersiniz!

Çifte standarda bak.

Allah da kulunun bir anlamda ebeveynidir çünkü O; kulunun Rabb'i, Sahibi, Velisi ve terbiyecisidir. Kendinden pay biç. Sen, çocuğunun kapasitesi yüksek olduğu hâlde derslerinden kaçıp da okul hayatını tamamen terk etmesini ister misin? Hayır! Peki neden, ona zulmetmek için mi? Elbette ki hayır! Onun ileriki hayatında isteklerine kavuşması ve zorluk çekmemesi için.

E, niye anlamamakta bu kadar direniyorsunuz ki yegâne Veli'niz olan Allah da sizin **varoluşunuz** ve ruhsal tekâmülünüzün dershanesi olan dünya hayatında okuldan kaçmanızı istemez! Nedeni de oldukça basittir: Hayatın aslı, hakikisi olan "gelecekteki ahir yaşamınızı" en güzel şekliyle inşa edebilmeniz için!

Burada Rüya'dasın! Uyanınca hakiki hayatın başlayacak ve o hayatın senin bu Rüya'da ne yaptığına göre **tabir edilecek**. Nasıl ki sen çocuğun için en iyisini istersin Rabb'in de senin için en iyisini ister... İlahî üniversiteyi bitirip muhteşem bir Hak tecellisi açığa çıkartabileceğini bilirken, "okul terk nefis terbiyesi" ile kalmanı is-te-mez!

Rabb'in sana muhakkak fırsat sunar. Sunar ama eğer sen sunulan ikram ve fırsatları kullanmamakta ısrar edersen de iradene saygı duyar. O noktada da sen -bir gün uyandığında- Allahım bana niye fırsat vermedin, diyemezsin!

Rabb'inin Sistem'inde her insan kendi kapasitesine uygun okula ve seviyeye gönderilir. Mesele de onun kendisine verilen kapasiteyi **tamamıyla** kullanmaya çalışmasıdır. Kapasiteler farklı farklıdır. Herkesin kendi kapasitesi ölçüsünde ilkokul-lise-üniversite derecesi **şahsa** münhasır olarak düzenlenmiştir.

İşte tekvini (yaratılışı) ne olursa olsun Allah'ın işaretlerini, teklifî emirlerini kabul edip çalışan çocuk, varoluşundaki Deha'yı da açığa çıkararak sadece kendi içindeki güce güvenip bir **başarı** hikâyesine dönüşür. **Yediği dayak** dahi olsa, az önce bahsettiğimiz kuş gibi, olumsuz görüneni olumlu hâle getirip bir **fark oluşturur**.

İnsanlar Allah adil değil diyor, oysa adil olmayan insanlardır. Allah sonsuz adildir! Yokluk içinde yaşayan ancak inançlı ve çalışkan olan bir insanı, varlık içinde doğup büyürken kendini kaybetmiş çoğu kişiye üstün kılar.

Misafir durdu.

–Einstein'dan nerelere geldik bak! Ama bunlar öyle mühim ki... Hele ki siz insanlar **şans** diye bir şeye inanıp kendi tembellik ve cahilliklerinizi bu kavramla örtmeye çalışırken...

Şans diye bir şey yoktur! İngilizcede chance kelimesi choice kelimesiyle bağlantılıdır yani **şans** dediğiniz şey **seçimlerinizle** de ilgilidir! Bu kelime **kaza** *(accident)* anlamına da gelen **kader** (cadere) kelimesinin akrabasıdır.

Siz şans kavramını da istediğiniz gibi algılıyor, onu kendi nefsî zaaf ve kusurlarınızı temize çıkarmak için bir günah keçisi olarak kullanıyorsunuz!..

Kaderdeki sayısız olasılık hep oradadır ama seçen sizsiniz... Özendiğin başarılı insanlara şöyle bir bak, çok mu şanslı hayatları olmuş Allah aşkına! Hayır, hatta tam tersi çoğu ciddi anlamda zor şartlardan gelmiş; aynı Kevin gibi... İşte bu yüzden şansı filan aklından çıkar. Bir **Allah vardır,** bir de **çalışmak**! **İnanç** vardır ve de **çalışmak**!

O kadar!

İnsanlardan beklentiye girerek, onlara dayanarak bir noktaya gelebileceğinizi sanıyor bu yüzden de en büyük **gizli** şirke giriyorsunuz. **Şirk-et** kelimesi boş yere **ortak-lık** demek değil.

Hangi sektörde olursa olsun, kısa zamanda sivrilip sonra da kısa zamanda ortadan kaybolan değil, yıllardır ayakta kalan başarılı insanları incele. Sence onlar çok mu şanslıydılar da başarıya ulaştılar?

Hayır, hepsinin ortak özelliği kafaya koydukları şeye inanmak ve çalışmaktı.

Allah'ın aciz bir kuluna "Bir elimden tutsanız, kimse yardım etmiyor" demek, aslında "Allah benim elimden tutmuyor, sen tut" demektir. O kişiyi ilah edinmektir...

Nasıl büyük bir idrak hatası... Allah'a karşı büyük bir iftira olması yanında büyük de bir **imtihan davetiyesi**!

Bunlar ne biliyor musun? Bunlar, aslen Sistemi anlamadığınız için **kendi kendinize yüklediğiniz yükler**!

Allah çalışanın, sadece O'na dayananın elinden tutar.

Dünyada başarıya ulaşmış belli başlı insanlara baktığında, ailelerinde yapılan yanlış hamleler, yaşadıkları zorluklar gün yüzü gibi görülebilir. Sana yüzlercesinin örneğini verebilirim. Hatta sıfırdan başarıyı yakalamış, büyük şirketler, holdingler kurmuş önemli iş adamlarının 3 ve 4. nesillerinde rahatlığın verdiği(!) azim kaybından dolayı gelebilen zorlanmalar, "Tanrı kompleksi" kavramının bir kolu olarak ekonomiye dahi girmiştir.

Eee, hani? Nerede şans?

Hayır, hayır... Şanssız değil, tembelsiniz siz. Allah'ın, "Rahman" ismi gereği **çalışmaya** ne kadar önem verdiğini ve Sistem'inde meselenin önemini anlayamıyorsunuz!

Sizler bir taraftan Allah yok gibi davranıyor, bir taraftan da yeterince çalışmadan her şeyi O'ndan bekliyorsunuz!

Resulullah (s.a.v.) bile Mekke'de neredeyse on üç sene samimiyet ve gayret testinden geçmedi mi? O ki Rabb'imizin en sevdiği kuludur, "Allahım şunların başlarına bela ver" diye niyazda bulunsa belki de tüm zalimler hak ettiklerini bulacak ve her şey o anda düzeliverecekti. Ama o, dişleri kırılıncaya kadar taşlandığı, tüm vücudu kanlar içinde kaldığı hâlde asla zarafeti bozulmayan, zulüm gördüğünde acı içindeyken bile gösterdiği tavırlarıyla Hıristiyan bir çocuğun Müslüman olmasına vesile olan en güzel kul, tek hakiki kul ne dedi: "Allahım bilmiyorlar, onları affet. Bilmiyorlar..."

Eğer ki Allah'ın en sevdiği kul bile bu samimiyet ve tekâmül testlerinden geçtiyse siz neyi sorguluyorsunuz Allah aşkına!..

–Ama neden, neden böyle sıkıntılar yaşanmalı?

–Zorlanma olmazsa kapasiteniz açığa çıkmaz. Bu artık iş hayatında bile bir kural olarak öğretiliyor sizlere. Her zaman böyledir, nerede rahatlama varsa orada gelişim durur! Kendinden pay biç. Tepende zorlayan olmasa yayılmaz mısın? E zaten aslında simülasyondasın!.. Bir terbiye ve eğitim dershanesindesin. Kariyer dediğiniz şeyi elinize almak için yıllarca uğraşıyorsunuz da ebediyetinizi hatta daha doğru bir tabirle "ebedi kariyerinizi" ele almak için uğraşmışsınız çok mu?

Einstein'ın özelliği neydi de beynini inceleye inceleye doyamadılar?.. Baktığında beyni normal insan beyninden bile hafifti ama düşünce için gerekli sinirleri besleyen gliyal hücre sayısı fazlaydı. Beyin sylvianfisürünün (yarığı) gelişmiş ve alt parietal lobunun normale göre % 15 daha geniş olduğu tespit edilmişti. Uzmanlar, gelişmiş sylvianfisürünün, beyindeki bilgi alışverişini kolaylaştırdığını; parietal lobun ise matematikle ilgili yeteneği ve uzay-mekân bağlantısı kurma yetisini artırdığını belirtir[44]...

---

44 Normal koşullarda 1,4 kg olan insan beyninden % 12 oranında daha hafif. (1999 yılında Kanada, McMaster Üniversitesinden uzmanların yaptığı araştırmalar) https://insanveevren.wordpress.com/2011/06/25/bilinen-ve-bilinmeyenleriyle-albert-einstein

İyi de o kadar zeki insan varken hepsi bu mu dersen, hayır! Değil! Elbette ki dahası var...

Zekâ yetenek gibidir asla tek başına yetmez, "akıl"a dönüşebilmesi için muhakkak "disiplinle" birleşmesi ve **işlenmesi** gerekir...

Einstein aynı zamanda akıllı bir adamdı ve çalışkandı! Evlenmeyi seçtiği karısı Mileva bile son derece çalışkan bir kadındı.

Disiplin ve çalışma olmazsa **fiilî dua** yok demektir. Din kelimesinin diğer bir anlamı bu sebeple DİSİPLİNdir. Din sana yatma, kalkma, yeme, içme, çalışma disiplini verir. Dinde asla tembelliğe yer yoktur! Her iki âlem için de sürekli çalışman gerekir.

Efendimizin (s.a.v.) bir mahalden geçerken köşede boş boş oturan adama ilginç şekilde selam vermediği söylenir. Daha sonra aynı yerden ikinci geçişte aynı adama bu sefer -adam yerde sopayla bir şeyler çizdiği için- selam verdiği anlatılır. Efendimizin (s.a.v.), davranışındaki bu farkın sebebini soranlara "En azından bir şeyle meşguldü" cevabı, bize aslında **çalışmanın**, bir şeylerle ilgilenmenin ne derece önemli olduğunu işaret eder.

Einstein'a odaklanıyorum çünkü neredeyse hepinizin hayranlığını kazanmış bir bilim insanı o. Hemen herkes tarafından kabul görmüş biri ama sonuçta o da beşer. Dehasının farkına varmış ve bunu çalıştırmak için de uğraşmış bir beşer...

Üç yaşına kadar konuşamadığı için kenara konmamış. Hatta belki de bu yönü onun daha da hırslı olmasını sağlamıştır! Mesele olumsuz gibi görünen şeylerin bile sendeki dehayı açığa çıkartmandaki etkisidir. Çünkü Allah muhakkak şer gibi görünenin altında sana muazzam bir hediye gizlemiştir!

Herkes dâhi doğar ama herkes bunu açığa çıkaramaz!

Dehana kavuşabilmek; aralıksız ve son nefese kadar sürecek bir çaba, savaş, azim ve disiplin ister.

Bilim insanlarının söylediklerini böyle TÖRE gibi değişmez kabul etmeniz çok garip! Hele ki DİN bile her çağa uyum sağlayan muazzam bir güncellikteyken!

Ah!.. Hikmet sahibi Bilge Allahım... Bu kadar sevdiğin insanlığa Akıl ver Ya Rabb-il Âlemîn... Ama Egosuz Akıl!

ATOM-GARİP-KUARK

Misafir bana 10 dakika kadar gelen bir süre sadece sustu... Gözlerini kapattı. Onu izliyordum ama rahatsızlık vermek de istemiyordum. Sakince bekledim.

Hafifçe burnunu çekip yavaşça gözlerini açtı ve sonra onları hiç kırpmadan bir noktaya sabitledi.

–Evet, atom meselesine dönersek... Biliyorsun atom Yunancada **parçalara ayrılamaz** demektir çünkü atom altı parçacıklara ininceye dek atom size maddenin en küçük birimi olarak sunuluyordu, ona bu yüzden bu ad verilmişti.

Sonradan bunun aksi ispatlanmasına rağmen ismi bence neden değişmedi biliyor musun?

–Neden?

Misafir yine aniden ajan gibi gizemli bir hâle büründü. Sessizce fısıldadı:

–Bence, Allah (c.c.) o ismi **Âdem**'den dolayı atom olarak koydurttu!

O, kendinden emin bir edayla başını sallayadursun ben bir an neden bahsettiğini anlayamadım ve gayriihtiyari dudak büktüm.

–Tabii, benimkisi sadece tefekkür! Bak, Türkçede çok anlayamazsın da İngilizce 'atom' de bakayım...

Allah Allaaah! İngilizce atom mu? Misafir neyin peşindeydi? Şimdi anlarız diye düşünerek cevap verdim...

–Etım.

–Ha, bir de İngilizce Âdem de bakayım.

–E... Edım...

Öylece kalakalmıştım. Şaşkınlığın verdiği birkaç saniyelik sessizlikten sonra:

–Be... ben böyle bir şey desem "deli" derler. Ama ilginç bir şekilde benziyor!

–Âdem cennetten indirildi! **Melek... Melekût... Molekül...**

Sesler benzer gelmiyor mu sana da?

Heyecan içindeki tefekkürüne benden bir destek hatta bir onay bekliyor gibiydi Misafir.

–**Melekût** âlemi... Maddenin yani Mülk âleminin arkasındaki **Molekül** âlemi...

Kol-ektif, Aklı **Küll**... **Küll**-ektif **Bilinç!**

Gülümsedi... Kafamı yeterince karıştırdığından olsagerek memnun bir yüz ifadesiyle koltuğunda arkasına yaslandı...

–Sen hep ne dersin: Benim görevim tefekkür... İşte ben de öyle yapıyorum!

–Allah Allaaah...

–**Cenneti mana** âlemi, **dünyayı madde** âlemi diye düşün.

E **mananın** şehadet, gözlemleme âlemi olan dünyaya -**madde** boyutuna- geçişi "atomla" olduğuna göre Kuran'da geçen Âdem'in cennetten dünyaya indirilmesi anlatımının bir açılımı da böyle olabilir mi, ne dersin?

İlk kez duyduğum bu yorum karşısında oldukça şaşkındım.

–Mana'nın atomla maddeye dönüşmesi... İlginç...

Bir yerde Kuran ve Allah kelamı varsa orada sonsuzluğun anlatımı var demektir. Her kelimenin, her ayetin sayısız manası varken tefekkür ve araştırmalarla gelen içerikleri de göz ardı etmemek gerektiğini biliyorum Elhamdülillah... Her daim Subhanallah bilincinde kalmak ve ha şa Allah'ı kendi bildiklerinle sınırlamamak lazım. Bu haddini aşmaktır ve kendi aklını ilah edinmektir.

Allah muhafaza...

Karşımıza gelen meselede hele bir de mantık bulunuyorsa ki bu meselede bulunuyor, neden olmasın... Düşünülmeli, dikkate alınmalı. İngilizcenin A-Rab-cadan alıntıladığı onca kelime içinde şu söylediğiniz hiç de gayrimümkün görünmedi... Ama elbette ki Allahualem, yani her şeyin doğrusunu yalnız Allahımız bilir.

Misafir söylediklerimden hoşlanmış görünüyordu... Yumuşak bir ifadeyle sordu:

–Kıst, A-Rab-ca ne demek?...

–Adalet...

–Peki İngilizce?

Tam ağzımı açıyordum ki hakikaten doğru söylediğini kavradım.

–JUST!..

– Ya! Gördün mü bak. Tek fark A-Rab-cadaki **k/ğ**ı harfinin İngilizceye geçirilirken **j**'ye dönüşmüş olması.

–Evet, (yeryüzü/Dünya) anlamına gelen Ard'ın Earth'e noktalı Sad yani **Dad** *denilen Kuran A-Rab-cası harfinin İngilizce de* **th***'e ya da A-Rab-cada "suç" anlamına gelen "***cürüm***" kelimesinin İngilizceye* **crime** *olarak geçişinde görülen "***c***"nin "***k***"ye dönüşmesi gibi...*[45]

45 Enam Tasavvuru, 123'e göre mücrim, suçlu demektir. (İngilizcede suçlu: Criminal.)

–Siz İslam'ın tek din olduğunu bilmeden Müslümanları kadınlara karşı tavırlarıyla eleştirip dururken asıl tavrın ne tarafta olduğunun farkında bile değilsiniz. Bir kere Resulullah (s.a.v.)'ın hayatını okuyan biri kadının İslam'daki değerini çok daha iyi kavrar. Zaten İslam'da esas hedef **Rical:ER** olmak; kadın/erkek algısının-cinsiyetin üzerine çıkıldığı ve Nefsin baskısından Ruh'un kudsiyyetine erişildiği mertebeye erişmektir. Neyse şu an konu o değil, konu İslam dışında bir din var zannettirip aslı tek din olan "İslam'ın (teslimiyetin) İsevîlik mertebesini" Hıristiyanlık adı altında ayrı bir şey gibi gösterip İncil'deki tahrifatlar ve manipülasyonlarla kadınları aşağı gösteren mantıktır. Mesela Havva'ya EVE der bunlar. Ama şeytani bir şeye de "Evil: Eve'den, Havva'dan gelen" demek olan kelimeyi kullanırlar!

Eve'il! Şeytani!

Asıl kadınlar bunun için yürümeli!

Birden;

–Ey kadınlar bak size Amerikalılar ne diyor, *diye bağırıverdi Misafir ve bana göz kırptı:*

Ne Amerika'sı! Amâlika... Amâlika...[46]

---

46 Hazreti Davud (a.s.) zamanında yaşamış "Amâlika" kralının adı. "Amâlika" kavmi Akdeniz'in sahilinde, Mısır ile Filistin arasında yaşayan bir milletti. Amâlika kavminin kralı Calut, Hazreti Musa'nın vefatından sonraki bir dönemde İsrâiloğullarına saldırmış, onları yenerek, birçok esir ve kıymetli eşyalarını almış, ülkesine götürmüştü. Esirler içinde İsrâil krallarının birçok prensi de bulunuyordu. Calut sadece bunlarla kalmamış, geride kalan İsrâiloğullarına da ağır vergiler koymuştu. Hatta Tevrat'larını bile almıştı. Bu sırada İsrâiloğullarının bir peygamberi de yoktu. Bunlar Allah'a yalvararak bir peygamber göndermesini istemişler, Allah-ü Teâlâ da onlara bir peygamber göndermişti. (Elmalılı Hamdi Yazır, *Hak Dini, Kuran Dili*,, İstanbul 1979, II, 828).

http://www.mumsema.org/c-d/5914-calut-nedir-hakkinda-ansiklopedik-bilgi.html

–AMA, dedi... Seni takdir ettim!

Beni mi? diye geçti içimden, şaşırdım. Ben, diye kendimi işaret ediyordum ki başını onaylayarak salladı:

–Hı hı...Şu, Trump söyleşisi...

Bir an gözlerim sağa doğru kaydı. Hemen hatırladım. Of neler olmuştu o söyleşide, hem de neler...

Yazmadan anlatmayı sevmem o yüzden hemen her söyleşimde kullandığım biryazı tahtam vardır.

O gün de "Her şey tamam, tahtanız ulaştırıldı Deniz Hanım" diye mesaj atıldı ve ben de bunun üzerine Trump Towers'a geçtim.

Söyleşi başlamak üzereydi ancak tahtam hâlâ ortada yoktu. Çok ilginç bir şekilde nereye konulduğunu bulamadılar. Söyleşiye başlamak zorundaydım. Nasıl ilerlesem diye düşünürken, söyleşimiz için arkama konmuş, üzerinde Trump Towers yazan kâğıttan pano gözüme çarptı.

Nasıl oldu, neden oldu bilmiyorum ama tahtam gelmeyince direkt olarak arkama konmuş o kâğıt panonun üzerine yazmaya başlamıştım.

İlginç olan şu ki gerçekten sanki bir trans hâlinde gibiydim. Benden hareket edildiğini hissedercesine hiçbir tereddüt-sorgu olmaksızın panonun üzerine "İslam" ve "Allah" yazmıştım.

O esnada değil ama söyleşi bittikten sonra tüm bunları fark ettim ve gözlerime inanamadım, panoda yazan Trump isimlerinin birkaçının tam üzerine Allah ve İslam yazılmıştı.

Ben yazmıştım!

Olan biteni fark ettiğimde kendini sonradan izleyen biri gibiydim.

*İşte o an, "Aman Allahım! Başkan!.. Başkan olarak Trump gelecek!" diye bağırdım. "Ve hem Allah hem de İslam Amerika'nın üzerine yazılacak!... Boşu boşuna mı ABD demiş Allahım bu ülkeye! Bu da onun işareti belki de! Er geç siz de iradenizle **Abd** yani **Kul** olacaksınız der gibi! Allahım bilir ama benim işaretim de bu!" demiştim...*

Gerçekten de aylar sonra Trump gelmişti iktidara. Gerisini ise Rabb'imize güvenerek bekleyeceğiz. Allahualem...

Misafir başını salladı ve derin bir nefes verdi:

–Yaaa... Şimdi gör de inanma... Hakikatler öyle muhteşem ki...

–Aslında acı, Allah'ın kullarına gönderdiği bir mesajdır.

Acı seni potansiyeline ya da hayaline ulaştırmak için gönderilmiş bir görevli, manevi bir elçidir. Seni ayakta ve ümitvar tutar. Acısı dinen hiçkimse hayallerine erişemez. Hiçkimse...

Bu yüzden başarıya, üne ulaşmış insanlar sefaya kavuşunca genellikle gümler. Acısı biter ve hayaline kavuştuğunu sanmanın rehavetine düşer.

İnsan kendine hasret ve acıya âşık olduğunu bilmez.

Hayaline kavuşmayı değil hayaline kavuşma yolculuğunu, sonucu değil süreci sever insan.

Siz öyle algılamasanız da Allah'ın kullarına gönderdiği mesajdır "acı". Ve işin sırrı şu ki kul mesajı fark ettiği anda acı biter.

Toprağın altındaki tohum sadece Güneş'e ulaşmak için kabuğunu kırar. Acı yoksa değişim yoktur.

Unutma, her koşunun bitiş yeri onun başladığı yerdir.

Burası bir eğitim dershanesi. Düşün ki en önemli peygamberlerden birinin adı İdris'tir. İdris peygamber aynı zamanda İlyas peygamberdir.

"İdris" kelimesi "DERS" kelimesiyle aynı kökten gelir. Ruhunun eğitilmesi gerektiğinin işareti sana bu ilimle verilmiştir.

Hayat okulunda karşına çıkan, senin için özel olarak hazırlanmış ders ve sınavlar ahirette alacağın "diplomanın" mahiyetinin işaretidir.

Sana bir sır daha vereyim, dedi Misafir, toplumun acısını taşıyana Allah acı göndermez.

Hz. Ömer diyor ya başınıza gelmesinden korktuğunuz bir durumu yaşayana yardım etmek, sizi o durumla karşılaşmaktan korur. Ve hani Yaradan Kuran'da diyor ya "Allah kendisine/Sistem'ine yardım edene yardım eder ve onun dünya işlerini kolaylaştırır..."

Bunlar sayısız delilden sadece ikisi olarak kulağında kalsın.

Allah müminlerin yardımcısıdır. Tabii bu yardımcıyı arkana almak için önce 'mümin' olman lazım!

Kafeteryanın camından uzaklara doğru baktı.

–Hakikatleri ucundan bir parça olsun bilse heyecandan yerinde duramaz insanoğlu. Ancak o zaman iki ay belki de iki sene sonra hatırlamayacakları şeyler için dizini döven, koşuşup duran ya da sevinen insanlar işi gücü bırakıp kendi hakikatleri ve Rabb'lerinin peşine düşerler.

Al sana pirinden ufak bir "kuple..."[47]

Misafir'den gelen hele ki Pirim İbnü'l Arabî ifadeli yeni ve müthiş bir bilgiyle buluşacağım müjdesi beden kalıbımı adeta yırtarken, ruhum hakikatleri duydukça vuslat için can çekişiyordu.

Misafir sakince anlatmaya başladı:

47 *İbnü'l Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar-Kavramlar*, Toshihiko İzutsu (Ahmed Yüksel Özemre), Kaknüs Yayınları, 2008.

–İbnü'l Arabî hazretleri her insanın İlyas ve İdris'in başlarından geçmiş olanları bir kere de kendisinin yaşaması ve nefsinde bu iki isimle sembolleştirilen bâtıni değişimin manevi yaşantısını tatması gerektiğini ifade eder. İlyas ve İdris'in aynı şahsın isimlendirmeleri olduğunu söyler. Bu iki ayrı ismin aynı kişiye farklı iki hâl ve bilinç mertebesi için verilmiş olduğunu belirtir. Ona göre İdris, Nuh peygamber zamanından önceki bir peygamberdir ve Allah onu yücelterek güneş semasına, onun tabiriyle *Felek-i Şems'e* yerleştirmiştir. İşte bu yüce makamındaki ismine de İdris denmiştir.

Gelgelelim İdris, sonradan makamından Suriye'de Baalbek şehrine bir Resul olarak gönderilir ki bu ikinci hâlde İlyas ismini almıştır.

Her ne kadar Misafir'i bölmek istemesem de pirimin bu anlatımı karşısında şaşkınlığımı gizleyemedim ve kontrolüm dışında "Çok ilginç" deyiverdim.

Öyle bir "Çok ilginç" demiştim ki Misafir kısa bir süre duraksadı... İçimde kopan fırtınaları görebiliyordu, biliyordum.

Derin bir nefes aldı ve uzaklara bakarak konuşmaya devam etti:

–Göğün o yüksek semasından bu şekilde dünyaya yollanmış olan İlyas yarı yolda durmamış ve tamamen dünyevi olarak Arz'da kendisindeki bu unsurî varlık hâlini en uç sınırına kadar götürmüştür.

Daha "bu da ne demek", diye düşünüyordum ki Misafir cevabını verdi:

–Bu ise çoğu insanın yaptığı gibi sahip olduğu insani aklı -kayıtsızlıkla bile olsa- kullanıp uygulamak yerine, kendini insandan daha aşağı varlık mertebesinde tabiatın unsurî hayatına adamakıllı ve büsbütün terk eden kişiyi simgelemektedir.

*Misafir anlatmaya devam ederken ben de dinlediklerimi idrak etmeye, içselleştirmeye çalışıyordum... Kendi kendime "Şu anda Kuran'da bahsedilen hayvandan aşağı varlık bilinci:**hayvan-insan** bilinci işaret ediliyor olmalı", diye düşündüm.*

–İbnü'l Arabî'ye göre İdris'e (İlyas'a), öyle bir bilinç hâlinde bulunuyorken acayip bir yakaza hâli yaşatılır.

Bu yakaza esnasında kendisine Lübnan Dağı'nın yarılıp içinden kendi de eğeri de tümüyle alevden olan bir atın çıktığı gösterilir.

–Allahu Ekber! Kendi de eğeri de alevden bir at mı?

–İlyas, yakaza hâlindeyken bu atı görür görmez hemen onun üzerine biner ve kendisinden bütün arzu ve ihtiraslar (şehvetler) yok olur. İlyas böylece kendisine hiçbir şehvetin bulaşamadığı **saf akıl** hâline dönüşür.

Nefsine, arzularına ait hiçbir şeyle artık ilgisi kalmaz. İlyas, gerçeği (Hakk'ı) "gerçeğinde olduğu gibi" ancak bu arınmış hâlde görebilmiştir.

Ancak pirin, İlyas'ın erişmiş olduğu yüce Allah bilgisinin *(ilahî marifet'in)* gene de **tam olmadığı** kanısındadır. Zira bu hâlin bilgisinde Hakk **saf tenzih** hâlindedir ki tenzih ilahî marifet'in ancak yarısıdır.

Demek ki fiziksel ve maddesel her şeyden azat olan saf akıl, tabiatı gereği, Allah'ı ancak tenzihî olarak görebilir. Fakat tenzih Hakk'ın temel iki vechesinin ancak biridir. Diğer yarısı ise teşbihtir. Tenzih ve teşbihi tevhit etmeyen/"-bir"lemeyen her ilahî marifet, zorunlu olarak tek taraflı olmuştur.

Misafir ve ani duruşları...

–Biz... nerede kalmıştık?

–Atom-Âdem, Havva-Eve-Evil, dedim telaşlı bir şekilde...

*Evet evet, Misafir'i canlı tutmalıydım. Ne kadar yeni bilgi, o kadar yeni nöron; o da o kadar yeni ilimdemekti. Özetle, şahit olacağım **yeni gerçeklik kesitleri!***

Kafamda oradan oraya uçuşan taze öğretilerden içim içime sığmayadursun Misafir yine beklenmeyen bir tepkiyle duruma el koymayı başarmıştı:

–Nazdrovya!..

Durdum. Anlamadım. Nazdrovya mı?

Tam 'Ne alakası var canım' diye düşündüm ki Misafir bana döndü ve lafı yapıştırdı:

–E, biz aşktan, ilimden sarhoş olanlardanız, canım!

–Canım mı?.. Of, yine düşüncelerimi duymuştu!

Hafifçe sağ elini savurdu ve yüksek sesle:

–Eveeet... Atom-Âdem, Havva-Eve-Evil dedik. O zaman atoma devam... Atomla ilgili durumlar böyleyken 1897'de Thomson elektronu, 1911'de atomun parçalara ayrılış dönemiyle Rutherford çekirdeği ve protonu, Chadwick ise 1932'de nötronu keşfetti.

Maddenin sonu gelmiyordu! Katman katman bir 'gül' gibi...

–Evet, gül gibi... Gerçekten...

–Çekirdekte, pozitif yüklü protonlarla yüksüz nötronlar vardır, bilirsin...

Sadece birkaç saniye için bana baktı.

–Ya da bilmezsin, neyse... Bunlar, nelerden oluşur?

Kısa bir düşünme ve üzerine cevabım geldi:

–Ku... kuark...

–Aferin ha, arada bir fena değilsin CANIM...

Offff!.. Yüzüm yine kontrolüm dışında kızarıyordu hissediyordum. Misafir'den gözlerimi kaçırdım. "Senin canımla ilgili yorumunu duydum", canımıydı bu!..

Ben kendi içimde debeleneduruyum, Misafir bambaşka bir boyuta geçmiş görünüyordu. Belli yine bir şeylere kafasını sarmıştı. Bu seferki neydi acaba diye düşünmeme fırsat dahi kalmadan anladım: Tırnaklar...

Tırnaklarına bakarak yarı benimle, yarı kendi kendine konuşur gibi söylenmeye başladı:

–Ne de ilginç şeyler bunlar... Tırnak... Müthiş... Bunlar olmasa ne yapardınız acaba, hiç düşünmezsiniz değil mi?

Tabii ki! Size bahşedilen neyin kıymetini, şükrünü bildiniz ki?..

Sanki her şey size "borçlu"! Kibre bak, kibrin cehaletine...

Oysa şu anda konuştuğumuz her şeye etrafındaki taş toprağın bile şahit tutulduğunu bilmen ne olağanüstü bir deneyim. Şu duvarların aramızdaki sohbete tanıklık yapacağını düşündüğünde her şey aslında ne kadar olağanüstü ve ne kadar değerli bir hâl alıyor, ha, ne dersin? ...

Bir **taşın** Musa'nın kıyafetlerini çalabildiğini bilseydin, hakikatte her tarafı tamamen canlı bir organizma içinde yaşadığını fark eder ve adım atmaya dahi çekinirdin.

Ama işte hakikatler o derece ortada ve algıların da perdesizken de iman etmeme ihtimalin kalmaz; "imtihan sırrı" içinde iddianı ispat etme ve ilahî varoluşuna ulaşma serüvenin olmazdı.

–Taşın Musa'nın kıyafetlerini çalması mı?

–Tabii ki...

Gülmeye başladı.

–Gerçi sonra dayağı da yemiştir ama...

–Dayağı mı yemiştir?

Şaşkın şaşkın Misafir'e baktım.

–Ki... kim dayağı yemiştir?

Kaşlarını çattı.

–Aaa! Kim olacak tabii ki taş!

Sessizlik...

Konuyla ilgili cehaletimden sıkılmış olduğu belliydi, zaten neyi biliyordum ki...

"İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" *(Enbiya Suresi, 30. Ayet)*

Aslında her şey Hayy, her şey Canlıdır... Pir'in de her varlığın canlı olduğunu söyler ya!

Hakikat bilgisini inkâr edenler atom altı boyutta her şeyin BİR, gökler ve yerlerin de birleşik olduğunu bilmiyorlar mı? Hele ki teknoloji bu kadar ilerlemiş ve birçok Kuran hakikati bilimsel manada da gün yüzüne çıkmışken...

"Uhud bizi sever, biz de Uhud'u severiz" diyen Peygamberin (s.a.v.) ne demek istiyordu sanıyorsun? Siz bu acayip cümleyi bile hikâye olarak algıladınız ki basiret gözüyle bakana hikâyelerin de mesajları vardır!

Allah Allah... Okuyup okuyup anlamıyorsunuz. Sonra da Kuran okuyorum, diyorsunuz. Ya Hu, ikra "anlayarak okumak" demektir, anlamadıktan sonra o okumalar ne işe yarar!

Taş ve Musa'nın hikâyesine gelince, Resulullah'tan (s.a.v) aktarılana dayanarak şöyle anlatayım: Musa edepli ve hayalı olmak istediği için çok dikkat eder ve bu sebeple de derisinden hiçbir şey görünmeyecek şekilde örtünürdü.

İsrâiloğulları ise suda toplu hâlde yıkanırlardı, senin anlayacağın herkes herkesin vücudunu görür, bilirdi.

Musa'nın edebinden dolayı örtünmesi kavminde bir "gizlenme" olarak yorumlanıyor ve bunun cildi ya da kasıklarında bulunan bir ayıptan dolayı olduğu konuşuluyordu ... Musa ise böyle bir dedikodunun dönmesinden dolayı artık ızdırap duyuyordu.

Yüce Allah Musa'yı uğradığı kusur isnatlarından tenzih etmek istedi.

Günlerden bir gün Musa yine yalnız başına yıkanmak için su kenarına gitti. Elbiselerini çıkarıp hemen yakındaki bir taş üzerine koydu ve suya girdi. Temizlenmesi bittikten sonra elbiselerini almak için taşın yanına geri döndü ancak ne olduysa işte o anda oldu!

Taş Musa'nın elbiselerini aldı ve yuvarlanıp gitmeye başladı. Musa hayrete düşmüştü...

Derhal asasını alıp taşın peşinden onu yakalamaya giden Musa, "Ey taş, elbisemi; ey taş, elbisemi!" diyerek koşmaya başladı. Koşa koşa İsrâiloğullarından bir topluluğun yanına vardığında onlar Musa'yı Allah'ın yarattığı en güzel surette çıplak görmüş oldular.

İşte Allah, Musa'yı onların demekte olduklarından böylece temizledi. Taş tam orada durdu çünkü Rabb'inden aldığı emir doğrultusundaki görevini tamamlamıştı. Musa hemen elbisesini alıp giydi. Akabinde ise asasıyla taşı dövmeye başladı. Ebu Hureyre, o taşta Musa'nın vurma izinden üç-dört ya da beş yara izi kalmıştır, demiştir.

Bu durum ve eziyet de Ahzab suresi, 69. Ayette; "Ey iman edenler, siz de Musa'yı inciten, eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah onu dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah indinde yüzlü (itibarlı bir zat) idi." diye geçer...

Gördüğün gibi Musa "Elbisemi ver, ey taş" diyerek taşa akıllı muamelesi yapmıştır. Taş elbisesini vermeyince onu dövmesi de bundandır. Taşı dövdüğünde taşta iz bırakması da, taşın onun eşyalarını (aslında Allah'ın onu temize çıkarma muradı doğrultusunda) çalıp elbisesini diğer İsrâiloğullarına doğru yuvarlayarak götürmesi hikmeti de "mucize" olarak nitelendirilir.

Bunun vahiy suretiyle yapılmış olması da muhtemeldir.

Eğer ki bunlara hurafe diyorsan ne Kuran'ı ne de hakikati anlamamışsın demektir. Bir gün Kuran'da ifade edildiği gibi Salih peygamberin biiznillah kayadan deve çıkarması gerçek olduğunda, bilim Kuran'da anlatılanları her geçen gün daha da hızla ispat ettiğinde, taşı dövmek yerine dizini dövmek var.

Siz bilmezsiniz ama Allah bilir, unutma...

Allah'ın emri ile "çalan" hatta "dayak yiyen" taşlar, "sevebilen" dağlar... Ne muazzam bir masaldı hayat...

Yine derin bir sessizlik oldu.

Misafir bana baktı:

–Kuarklarda kalmıştık, bu sefer unutmadım. O zaman söyle bakalım (farklı boyutlar ya da şekillerde değil sadece farklı çeşitlerde olan) **"kuark"** denen bu atom altı parçacıklara bazı isimler verilir.

O isimlerden hangilerini biliyorsun?

Şöyle bir düşündüm ve:

–Strange kuark, dedim. İlk aklıma gelen o oldu.

–Çevir bakalım o strange kuarkı.

–Ne, neye çevireyim?

–Türkçeye, neye olacak. Türkçeye!

Ha, çevir derken "tercüme et" demek istemişti Misafir... Derin bir nefes alıp, doğru dinle, sakin ol Deniz dedim kendi kendime!

–Hımm... "Tuhaf" yani "strange"...

Misafir bana baktı. Ben de ona... Bir an gözlerimiz âdeta kilitlendi ve yemin edebilirdim sanki o gözlerden bana bakan bir başkasıydı!

Kafamda şimşekler çaktı!

– AH! GARİP!.. Garip Kuark, diye bağırdım.

Misafir koca bir kahkaha attı.

–Hah şöyle ya HU!

*Ben, **strange kuarkın "Garip Kuark"** olarak da çevrilebileceğinin şaşkınlığı içinde donmuş kalmışken, o konuşmaya devam etti:*

– Aferin sana. Bir tane daha var, onun da adı ilginç bak.

Ya bu sefer bilemezsem diye çekinerek "Hangisi" diye sordum usulca...

Misafir sırıtarak cevapladı:

–Charm... 'Tılsım' diyor sizinkiler...

Gözlerim açıldı...

–AHA! Şu an AHA ANI'ndasın! Çabuk! Çabuk kalbine inen bilgiyi söyle!

–Aynen, dedim heyecanla... Aynen...

***Charm'ı** ben tercüme etsem Tılsım yerine **çekicilik, CAZİBE** derdim açıkçası...*

–Ve? Yani?

***–Cezbe!** .*

***Tasavvuftaki cezbe**, belki de bununla ilgilidir. Ahhh... Zaten **çekim gücünün cezbeyle** ilgili olabileceğini düşünüyordum. Bu bana başka bir tefekkür penceresi daha açtı! Aman Ya Rabbî!*

Misafir memnun bir ifadeye büründü ve derin bir nefes eşliğinde konuya daha da derinlemesine girdi.

–1950'ler civarında neredeyse 100'ün üzerinde parçacık bulundu ve durum karışmaya başladı.

Eskiden atom altına inince olayın daha kolay kavranacağını düşünen bilim insanları, atom altının daha da karmaşık olduğunu görünce DİPSİZ bir kuyuda olduklarını fark etmeye başladılar. Çünkü hangi madde olursa olsun, artık kimse atom altının dibine kadar ulaşabilecek gibi durmuyordu.

Atom bombasının babası olarak da bilinen birkaç fizikçiden olan ve atom reaktörleri çalışmasıyla 1938'de Nobel Fizik Ödülü kazanmış ünlü İtalyan fizikçi Enrico Fermi[48]; "Bütün

48 Enrico Fermi: İtalyan fizikçi. En çok Chicago Pile-1 ile ilgili çalışmaları ve kuantum teorisi, nükleer ve parçacık fiziği ve istatistiksel mekanik alanlarına katkıları ile tanınır. "Atom bombasının babası" adı verilen birkaç insandan biridir. Fermi, nükleer enerjinin kullanımı ile ilgili birkaç patent sahibi olmuştur ve indüklenmiş radyoaktivite üzerine çalışmaları sırasında kullandığı nötron bombardımanı tekniği ve uranyum ötesi elementlerin keşfi sayesinde 1938 Nobel Fizik Ödülü'nü kazanmıştır. Hem teorik hem deneysel alanda başarılı olan sayılı fizikçiden biridir. (Vikipedi)

bu parçacıkların adlarını aklımda tutabilseydim botanikçi olurdum" demişti.

Ne gülmüştüm!..

Misafir ve konunun tam da ortasında gelebilen ani duruşları...

Bana baktı.

–Ben, bazen konudan konuya atlıyor gibi görünebilirim ama bunların bir sebebi var. Eğer OKU'mayı bilirsen fark edersin.

Fermi neden fizikçi oldu biliyor musun?

–Fermi neden mi fizikçi oldu? Bilmiyorum hayır. Neden? dedim merakla...

–Bu da dehası sonsuz olan Allahımızın planı... Elbette ki!

Öğretmenlik eğitimi almış çok zeki bir annenin evladı olan Fermi evin üçüncü çocuğuydu. Fermi'nin ağabeyi, o henüz 14 yaşındayken, basit bir ameliyat sonrası beklenmedik bir şekilde vefat etti. Fermi bu durumdan fazlasıyla etkilendi, öyle ki anne ve babası bu süreçte onu bir anlamda 'başı boş bırakmamak' için eğitimini yoğunlaştırdı.

Enrico Fermi, eline kendisinden 40-50 sene önce yazılmış birkaç fizik kitabı geçmesiyle, artık yazları arkadaşlarıyla top oynayan değil fizik deneyleri yapan bir çocuk hâline dönüşmüştü.

Onun 'acısının mesajı' da buydu belki de...

Allahımızın planları işte. Aslında tüm bunlar şer görünendeki hayır ve eğer izleri takip edersen hayatın insanı "OL"-ması gereken yöne nasıl da ittiğinin göstergesiydi. Eğer sen işaretleri doğru "oku"maya çalışıp onları takip edersen Allah'ın kurguları er ya da geç seni sana götürür. Muhakkak...

Her ne kadar Fermi çok önemli çalışma ve keşiflere imza attıysa da bunlar sadece insanlığın yararına kullanıldı diyemeyiz.

İnsanoğlu işte, duramıyor.

Birkaç kez konuşmasını dinlemiştim. Fermi, oğluna vefat eden ağabeyinin adını koymuştu, Giulio...

Erken gitti zaten, elli üç ne ki? Hawking'i istemedin ama gerekirse Fermi'yi **misalde** yakalarım, varsa ona soracak bir sorun yani?

Misafir bir cevap bekler gibi bana baktı.

–Misal âleminde mi, dedim sakin tutmaya çalıştığım bir ses tonuyla.

–Evet...

Misafir son derece normal bir şey söyler gibiydi.

Ona baktım. Enrico Fermi'yle bile konuşmuştu. Bu adam kaç yaşındaydı ki? Allah Allah...

Hemen toparlandım.

İç sesim sus dedim, sus da söylediklerini duymasın!

–Evet?

–Anlamadım.

–Enrico? Ona herhangi bir soru varsa aklında.

–Ha, yok... yok... Sağ... sağ olun...

Misafir sanki garip olan o değil de benmişim gibi bir bakış ve cevabımdan hoşlanmamış bir ifadeyle ellerini birleştirdi:

–Sen bilirsin... Konumuza devam edelim o zaman; Fermi'ye... Onun döneminden beri Standart Model denilen ve işin içyüzünü bilmeyenlere bu konuya hâkim olunduğu izlenimi veren tahmini modele göre, fizikçiler kendi aralarında atomaltı parçacıkların sayısının yirmi dört olduğu konusunda fikir birliğine varmıştı. Şaka gibi!

Oysaki kâinat aynı atom gibi Tenha'dır! Yani hem kalabalık hem tenha!

Kahkaha attı.

–Hatta dopdolu bir tenha!

Ne demek istiyordu? Gözlerimi dikip ona baktım, görmediğimiz boyutlar ve sayısız varlıklardan bahsediyor olmalıydı! Biz göremediğimiz şeyler yüzünden Dünya'ya, gezegenlere, kâinata **boş** *demeye alışkındık, tabii ki cehalet ve kibrimizdendi bu! Peygamberimizse (s.a.v.) dünyanın son derece 'dolu' olduğunu öyle ki gıcırdadığını söylüyorken hem de!*

–Allah'ın ilmine bak! Teknolojiye bak!

Tek-know-loji, senin deyiminle Tek'i Bilme Mantığı...

Koskoca uzayda metreküp başına sadece birkaç tane atom bulunur, aşağı yukarı yani! Ve işin ilginci kütle çekim kuvveti hepsi aynı kaynaktan olan aynı atomları farklı şekilde bir araya getirerek gezegenleri de oluşturur; seni de ağaçları da kediyi, köpeği de!

Arkasına yaslandı.

Şu an fizik kitaplarınız ne anlatıyor? Eğer ki bir atomun manyetik ya da elektriksel alanını değiştirirseniz atomu değiştirdiğinizi!

Peki bu neyi sağlayabiliyor?

Bir cevap beklediğini belli ederek baktı.

–Atomdan oluşan ***kendimizi ve dünyamızı değiştirmemizi****, dedim.*

–Evet!.. İşin ilginç yanı ise artık teknolojinin getirdiği imkânlarla şunu görebiliyorsunuz ki **İnsan KALBİ** bu ikisini de değiştirmek üzere tasarlanmıştır!

Bu değiştirmeyi de ne ile yapabiliyorsunuz, biliyor musun?

–Ne ile?

–Hisleriniz ve duygularınızla!

KALP, dönüşen, inkılap eden ve inkılap ettiren bir tür **makine** gibidir!

Ne muazzam! Nuh'un gemisi olan Kâinatı kalbinden gelen **sesle** kullanan **insan**!

Neyi tecrübe etmeyi, neyi deneyimlemeyi isterseniz onun duygularını oluşturursunuz. Bilinçli seçimler, şifa, bolluk, bereket vesaire...

Bu duygular bir vav/waw denizi olan kuantum alan kâinatında; kalbinizden yaydığınız elektrik ve manyetik alanların "desenlerini" böylece de "yaşadıklarınızı" belirler (*patern/desen: somut belirli bir düzen takip eden şekiller*).

Kâ-i-nat-Ku-ant!

Kün-den oluşan Kuantum,

Kevn-Kün kelimesinden gelen Kâinat...

Bu kavramlar ve isimlerinin altlarına sırlanmış Allah'ın işaretlerini aramak oldukça ilgi çekici mevzular...

Misafir'in gözleri parlıyordu. Bana döndü ve iştahlı bir şekilde sordu:

–"Geçmişte yaşıyor olmanın" en büyük kolaylığı ne olabilir, biliyor musun?

Zaten bitmeyen bir heyecan içindeyken yeniden coştum ve merakla -benim de içinde yıldızların kaydığına emin olduğum- gözlerimi ona kilitledim:

–Ne?

–Otur ve hayatına giren TÜM İSİMLERİ not et! Bundan böyle hepsini de tek tek yaz ve dikkat et...

"Her şey ayettir" lafzı "Her şey bir işaret ve semboldür" demektir, sen de herkese söyleyip duruyorsun ya...

Bu telkini devamlı tekrar ettir çünkü insanın **bilinçaltı öğrenmek için muhakkak tekrar ister,** aksi hâlde öğrendiğini unutur. O halde de yeni öğretiyi bilincine 'uygulama programı' olarak indiremez!

Yeni öğrenilen her bilgi/ilim araba kullanmayı öğrenmek gibidir, ne kadar çok **tekrar edersen (zikr**edersen) otomatikleşip bilinçaltına geçerek varlığında faaliyete geçmesi -tasavvufi tabirle ilimden hâl'e dönüşmesi- o kadar kolaylaşır ...

Daha önce kısaca değindiğimiz bilgisayar örneği üzerinden açarsak, bilgi **yazılım** yani **yeni bilgisayar programı** gibidir... Bu, beyinde **üst bilince** karşılık gelir...**Bilinçaltı** ise bilgisayardaki **donanım** gibidir... Öğrenilen bir bilgi yeterince tekrar edilince yazılımdan donanıma yani üst bilinçten alt bilince geçer...Bir bilgi/ilim, alt bilince geçtiği an itibarıyla, artık senin farkındalıklı bilincinle düşünmene dahi gerek kalmadan bedenin tarafından otomatik pilotta **uygulanmaya** başlar.

Bursa'dan İstanbul'a gittiğini düşün. Yol üzerinde varacağın istikamete yönelik doğru yönü gösteren ve durumunun bilgisini veren levhalar bulunmaz mı? İstanbul 500 kilometre, tek yön, çıkmaz sokak, ikmal istasyonu gibi... Bu levhalar o şeyin 'kendisi' değildir ama seni gittiğin istikamete götüren şeylerdir.

İşte ayetler ve bu dünyada gördüğün her şey de böyledir. Her biri seni istikametin olan Rabb'ine ve kendine götüren alâmetler, işaret yani **ayetler**dir.

Mesela bahsettiğin Schumann meselesi *(İşaret 2)* ...

–Evet?...

–Bana bunu keşfeden bilim insanının adı çok ilginç gelmişti.

Schumann Rezonansı... Schumann **Yankısı**... **Aynası... Aksi...** Ne bileyim, bazen Rezonans'ın da Rıza makamıyla ilgisi olabileceğini düşünmüyor değilim.

Misafir'e baktım. Nereye varacağını anlamaya başlamıştım.

Ciddileşti ve az önce söylediğini tekrar ederek konuşmasına devam etti:

–Bilim insanının adı, Schumann, bana çok ilginç gelmişti. Sonra **Şaman** kelimesini kurcalamaya başladığımda Şaman kelimesinin sha-man (she-man); beden kalıbını kırarak nefs-i hayvaninin getirdiği cinsiyet: kadın/erkek bilincinin üzerine çıkmış RUH mertebesine varmış kişiyi temsil ettiğini fark ettim.

Hakikatini gerçekleştirme yolculuğundaki kişide kadınlıkla erkekliğin aşkın (üstün/yüksek) birlikteliği, kişinin, beden kabrinin/nefs-i hayvaninin kayıtları olan cinsiyet kalıbından çıkarak RUH mertebesi bilincine geçebilme hâli... Rahman ve Rahim sıfatlarının, eril ve dişil enerjinin Birlikte tecellisi...

İslami kavramlardan *(az önce kısaca değindiğim)* **rical** kavram ve mertebesi; beden kalıbını oluşturan dört unsuru kırarak hayvani nefis mertebesinden *(beden kabri ve madde algısından dolayısıyla kadın/erkek algısının ruha getirdiği baskıdan)* özgürleşerek **ruh** mertebesine çıkmış yüksek bilinci işaret eder.

Ruhun cinsiyeti yoktur, Ruh Rabb'in nefesinden üflenen bilinç olarak tüm kayıtlarından sıyrılmıştır.

O halde, Dünyanın ve insanlığın **ayarlandığı/uyumlandığı** (onları hayatta tutan) RUH mertebesi frekansına "Schumann rezonansı" denmesi, bedensel kalıbın bir sonucu olan "cinsiyet farkı algısını" kırmış kişiye verilen Şa-man unvanı ile ilgili bir işaret olabilir miydi?

Allahım kafamda lambalar yaktı, tabii bunlar hep **tefekkür**...

Artık bilim insanlarının da kabul ettiği gibi **"gerçeklik"** denilen bu **"sistem"** (onların deyimiyle levels of reality-gerçeklik mertebeleri); İslami literatürde **meratib-i ilahiye** diğer adıyla ilahî tecellinin mertebelerinden oluşuyor.

İlahî tecellinin mertebelerine "hakikat mertebeleri" de deniyor.

Misafir sözü bana çevirdi ve sordu:

–Derviş ne demektir?

–Iıı... Derviş EŞİK demektir, diye cevapladım.

–Tamam... **Derviş (eşik); bilinçaltı** ile **bilinç, gerçeklik** ile **hakikat** arasındaki **geçişte bulunan bilinçtir.**

Görünen eşya ile ardındaki arasında bir eşik vardır... İşte "derviş" bu eşiği atlayan bilinçteki kişidir...

Kişi miracını gerçekleştirmek için (hakikat mertebelerini keşfetmesini sağlayan bilinç merdivenini tırmanırken), belirlenmiş tüm bilinç seviyelerinden teker teker geçer.

O mertebelerde, yükseldiğin frekans ayarından dolayı uyumlanabildiğin çeşitli "gerçeklik kesitleri" vardır ki bunlar aynı TV kanalları gibidir. Beynin hepsini "çeker" potansiyeldedir ancak hepsini izleyemez! Sen hangi frekansa uyumlanmayı seçersen bilinç ekranından -o anki gerçekliğin olarak- o frekansın sana sunduğu yayını izlersin.

Tabii hedef Rabbi-l âlemine ulaşmaktır.

Tüm bunları göz önüne aldığımda dünyanın rezonansına Schumann isminin boş yere verilmiş olmayabileceğini düşündüm. Bu isim Allah'ın başka bir mührü olabilirdi.

Schumann yüzyıllardır kullanılan bir soyadı ama her şeyin bir ayet, sembol olduğu bir Rüya'da isek ki öyleyiz, Dünyanın Rezonansı'na bu ismin verilmesinin de bir manası olabilirdi!..

Misafir'e: Bana bu söylediklerinizi o kadar ilginç ve tefekküre değer geliyor ki, dedim hayretle. Tabii ki Allahualem...

*Schumann Rezonansı, Dünya gezegeninin insanların bilinçlerini şekillendiren/**uyumlayan** frekansıdır. Bu frekans insan beyni ve gelişiminde o kadar etkilidir ki ondan izole edilen/koparılan kişiler hayatta kalma ve yaşama güdülerinden uzaklaşıp intihar eğilimine girerler (**İşaret 2**)...*

Schumann Rezonansı, Dünya'nın Ruhlar'a gıda olan, onlara hayat veren müziğidir... Winfried Otto Schumann, tüm bunları gözlemlemiş, FREKANS yani SES'in varoluştaki yerine dikkat çekerek bilime damga vurmuş bir bilim insanıdır.

*Ve ismine bakın: **Schumann** (Şaman-shaman-kadınlık-erkekliğin yani nefsin ötesine geçen Ruh) **Rezonansı**...*

Çok ilginç, gerçekten ilginç...

Misafir'in söylediklerini tefekkür ederken benim de aklıma ünlü besteci Robert Schumann gelmişti. Heyecanlanmıştım...[49]

Yine ruhum beden kafesime sığmakta zorluk çekiyordu. Saatte 500 km uçarak dünyayı turlamak ve hatta Misafir-im gibi âlemleri gezmek istiyordum!

Allahım, biz insanoğluna ne güzel bir şey verdin! Bu olgu, yani HAYAT ne muazzam bir HEDİYEDİR!

Genelde ben sakinken heyecanlı olan Misafir ise hâlime gülüyordu:

–Senin anlayacağın ben bu ismi de Allah'ın bir işareti olarak "oku"yorum ve geçmişi yaşadığınıza göre bu ismin de O'na giden yolda dikkat çekmek için sizlere Rabb'imiz tarafından verilmiş olabileceğini düşünüyorum.

Sonra üzgün bir şekilde şöyle söyledi Misafir:

–1999 depremini bir düşünsene. Peki ya Veli Göçer ismi? Sanki, dikkat edin o binalar bir gün göçebilir der gibi bir işaret olabilir miydi? Tabii, inşaat yapan her Göçer soyadlı kişiyi zan altında bırakmayalım ama bu durumun ilginç olduğunu da kabul etmek gerek...

Efendimiz (s.a.v.); Hudeybiye Antlaşması döneminde kendisine Mekke'den gelen habercinin adının Süheyl olduğunu öğrendiğinde gülümsemiş ve bunu bir işaret, alâmet olarak algılayıp kişinin isminden dolayı olayların kolaylaşacağı devreye girdiklerini düşündüğünü ifade etmiştir.

Sen yine de her zaman dikkat çektiğin gibi isimlere dikkat çek. Hatta, şu farmakolog okurun var ya, onun hikâyesini de anlatımlarına ekle!

49 (8 Haziran 1810, Zwickau, Almanya - 29 Temmuz 1856, Endenich, Bonn, Almanya) Almanya'daki Romantik hareketin öncülerinden biri olan Alman besteci.

Hangisi demeden hemen anladım.

Hayatım hakkında hemen her şeyi az çok bildiğine inanmak üzere olduğum Garip Misafir-imin dediği gibi farmakolog bir okurum vardı. Kızına araba alıp almamak hususunda kararsız kaldığı bir gün bu sorusunu bana yazmıştı, benim ne cevap vereceğimi de bilerek tabii, 'Biz bilemeyiz aciz kullarız. Lütfen durumunuzu ALLAHIMIZA SORUN, ALLAHIMIZA DANIŞIN' cevabımı...

Ona,

"Allah ismi hem Zat'ı hem de Sistem'i işaret eder. Unutmayın, bizler yaradılış olarak zati tecelliden nasiplenen en yetkin makam olan ***insan makamı potansiyelindeyiz.*** *Sistem ise esma ve sıfatların manalarının tecelli mahallidir... Bu ne demektir derseniz? Bu, esma ve sıfat tecellisi Zat ne derse ona bağlıdır, ona boyun eğer, demektir... O zatî tecelli iplerle 'kalben' bağlı olduğu Allah'ından, yegâne doğru merciden, yardım isterse bu durumda tüm sistem sizin için yeniden şekillenir.*

E gerçeklik de dışarıda değil sizin ***beyninizin*** *içinde olduğuna göre cevap size derhal yollanacaktır!"*

"Hep söylediğim ve söylemekten yorulmayacağım gibi; eğer cep telefonun açıksa ***mesajı*** *alır ve okursun. Eğer cep telefonun kapalıysa sana bin mesaj da atılsa mesajı alamaz, dolayısıyla da hakikati idrak edemezsin.*

Bu da Allah'ın seni cevapsız bırakması değil; senin ***alıcılarını*** *açamayıp kendini* ***teslimiyet ayarına*** *getirememen,* ***samimiyet frekansına*** *uyumlanamamandandır.*

Sorusunu Allah'a soran, derdini Allah'a açan herkese cevap ve deva gelir, dedim.

Misafir-im durdu ve gülümsedi:

–Doğru, herkese cevap ve deva gelir, herkese... Çünkü Allah her birinizi annenizin, babanızın, dostlarınızın sizi sevdiğinden katbekat daha çok sever ve şefkat duyar. Allah'ınız sizi ve tüm kullarını gerçekten umursar.

Farmakolog okuruna ne olduğunu anlatmaya devam etsene. Okurlarına feyiz olsun.

–Tabii... Ona 'Bu soruyu Allahımıza sorun, dedim.

Bana, 'Deniz Hanım, Allahımıza bu kadar sıradan bir soruyu mu sorayım?' dediğinde 'Elbette... Efendimiz (s.a.v.) dememiş mi ayakkabı bağınızı bile Allahımızdan isteyin diye... Allahımız bize inanılmaz düşkündür, her şeyi O'na sorun, sadece O'nun danışmanlığına başvurun diye yineledim. Ancak **sorunuzu** *tüm detaylarıyla sormaya da gayret edin, diye de ekledim.*

Sonrasında aramızda şöyle bir diyalog geçti:

Okurum: 'Nasıl yani?'

Ben: Sizin kafanızdaki, kalbinizdeki soru tam olarak nedir?

Okurum: Allahım kızıma güvenip bir araba almalı mıyım, diyor kalbim...

Ben: Tamam... O zaman Allahımıza, Allahım kızıma ***güvenip*** *de bir araba* ***almalı*** *mıyım, deyin...*

Okurum: 'Peki' dedi.

O gün iş yerinden çıkıp eşiyle buluşmuş. Ona, 'Bugün Deniz Hanım'la konuştum, şimdi niyet edeceğim ve kızımızla ilgili durumu teslimiyetle Allahıma soracağım!' demiş. Eşinin yanında arabadayken o an tüm kalbiyle hissederek, "Allahım kızıma ***güvenip*** *de bir araba* ***almalı*** *mıyım?" diye Rabb'imize sormuş.*

Sonra o akşam annesine doğru yola koyulmuşlar, on üç yıldır annesine giderken geçtikleri aynı yoldan gitmektelermiş.

Kalbinden sürekli samimiyetle Allahımıza soruyormuş:

*"Allahım, kızıma **güvenip** bir **araba almalı** mıyım?"*

Misafir güldü. Hakkımda hemen her şeyi bildiği gibi bu olayı bildiğini anlayacağım şekilde "Anlat, devam et" dedi.

*Okurum "Allahım, kızıma **güvenip** bir **araba almalı** mıyım? Allahım, kızıma **güvenip** bir **araba almalı** mıyım?" diye kendi içinde tekrar ederken daha köşeyi döner dönmez yıllardır gelip gittikleri yolda hiç görmedikleri bir şeyle karşılaşmışlar.*

–TAM karşılarında duran bir market ve kocaman harflerle marketin adının olduğu tabela:

***GÜVENAL** Market!*

***GÜVEN** ve **AL**!*

Sözlerin yetmediği yerde tüm ifadeleri sessizliğin konuşmasına bıraktık Misafir'le. Allahımız kulunu asla yanıtsız bırakmıyordu. Asla!

–Daha da ötesi var, bitmedi. Bu işareti aldıktan sonra okurum doğru arabayı buldurmasını da Rabb'inden istemiş ve daha aramaya bile başlamadan bir tanıdıklarından gerçekten fırsat gibi ortaya çıkan bir araba alımı gerçekleştirmişler.

İşin ilginç yanı ise kızının okulundaki bazı durumlar değişince araba bir süre onların yanında bekletilmiş, kim bilir Allahım okurumuzun evladını nelerden korudu o süreçte...

O'na sığınan kullarının hayatının her detayını nasıl da planlıyor, değil mi?

Misafir'le bakışlarımız buluştu. Bir yandan gülümsedik bir yandansa gözlerimiz doldu.

–Benim de yıllardır isimler üzerinde durmam aynı sebeple, diye devam ettim. Elbette bu bir ilimdir ve hakikatte isimler harflere, harfler sayılara ve notalara dönüşebilir. Hâlihazırda mevcut olan bu dönüştürebilme durumu için beyin yapısının geliştirilmesi ve farklı nöron ağlarının hareketlenmesi gerekir. Kimi tarafından bir tür hastalık olarak tanımlansa da ***renkleri-harflerle, kokuları-sayılarla*** *okuyan ya da* ***notalarla*** *duyan insanlar var.*

Misafir konuyu ele aldı:

–Zaten meleklerin, renk ya da duyguların kokularını alma gibi bir özelliği olduğunu düşünür ve **melek** kavramının insanın **enfüsü/iç âlemindeki** manada **meleke:kuvve** olduğunu kavrarsan bunlar anormal şeyler değil.

Gözlerime baktı.

–Biliyorsun, buna **sinestezi** deniyor ve gününüzde artık 25 bin kişiden 1 kişide görülüyor...

İnsanlar çoğunlukla beden heykelini kırma/nefsi temizleme terbiyesinden geçmiyorlar. Dolayısıyla bedende sadece ölüm deneyimi anında çok yoğun DMT salgılanıyor ve sadece o esnada kişinin algıları inanılmaz derecede açılıyor.

Normal şartlarda bu deneyimi yani ölmeden önce ölme deneyimini yaşasaydınız beyin ve algı kafesinden çıkınca karşılaşacaklarınızı tahmin dahi edemezdiniz.

Ah ah! Allah'ın sonsuz rahmeti nasıl bir şey ki O, sizi dünya hayatı deneyimine böyle müthiş bir teçhizatla göndermiş.

Allah sizi buraya muazzam bir **Hediye** ile yolladı ama asıl mesele size verilen teçhizatı en iyi şekilde korumanız, uygulamaya koymanız ve güncellemenizdi. Beyin bilgisayarı yeni programları yüklenebilmek ve kapasitesini artırabilmek için sürekli olarak yenilenip güncellenir. İnsan bedenindeki tüm atomlar neredeyse on yılda bir komple değişir. Kısaca, sen de değişmeli, sen de dönüşmelisin!

Dünle aynı olmamalısın!

Buraya kendini dönüştürmek, bozduğun dünyayı değiştirip eski hâlinde olduğu gibi güzelleştirmek için geldin.

Oysa sen dünyayı değiştireceğine dünya seni değiştiriyor! Buna izin verme.

Sakın buna izin verme!..

CENNET ÇARŞISI

– Cennet çarşısında istediğin 'sureti' beğenip, alıp giyebileceksin.

– Bu da ne demek?

Misafir, Rabb'imize, âlemlerin Rabb'ine duyduğu derin hayranlığı izhar edercesine konuşuyordu.

–Cennet öyle bir yer ki onun çarşısında görünmek ya da deneyimlemek istediğin herhangi bir suret varsa onu alıp giyinebileceksin. Ve elbette ki para pulla değil.

İstemen, düşünmen kâfi. Aldığın elbise yani suret senin almanla da eksilmeyecek, orada bulunan her kim isterse onun da alıp giyinebilmesi için yenilenip duracak.

Ola ki başka bir suret daha istersin yine sadece "düşünmen" kâfi. Düşünmenle her şey Rabb'inin **kün** emrinde olduğu gibi anında oluverecek.

Ha, bunun aynısı cehennem için de geçerli elbette... Korkunç bir şeyle karşı karşıya gelip de daha korkuncunu düşündüğün an"Pat!..." Karşında o şeyi göreceksin.

Terbiye edilmemiş bir bilinçle, her an sadece "düşünmenle" bile oluşturma -sizlerin tabiriyle yaratma- kabiliyeti verildiğin bir gezegene gider gibisin âdeta.

Oturduğu koltuktan dik dik gözlerime baktı:

– Sen, cennet çarşısında olsan hangi sureti giyerdin?

Dikkatle ona baktım. Daha bana cennet çarşısından bahsettiği ilk anda aklıma düşen şeyi söyledim:

– Zümrüdüanka... ***Zümrüdüanka...***

EĞER HERŞEY HAYALSE BU HAYAT NİYE?

–İslamiyet'te **İMAN** etmemişler için **hakiki güven (güvende olma) hâli** vaat edilmez... Çünkü "iman yani **güven** mekanizmasının koruma alanına girememiş beyinler", **hayal âleminden** çıkamazlar. Onlar ya yaşadıklarını "asli ve tek gerçek" sanır ya da "kendi sanal" gerçekliklerini üretirler...

Her yanınızdan sizleri çepeçevre kuşatan şu âlemde "gerçek" gözüyle baktığınız, duyularınızla/hislerinizle algıladığınız her şey -Pirin İbnü'l Arabî'nin de dediği gibi- aslında sadece "hayal" den ibarettir...

Beş duyu dediğiniz algı kafesiniz vesilesiyle "eşya"-yı idrak etmekte, aklınızın "kıyas" özelliğiyle eşyadaki "farkları" ayırıp onlara bir "düzen" vermektesiniz... Beyniniz etrafınızda "sağlam", "sabit" ve "sınırları belirli olan" varlıkları ancak böylece tesis edebilir...

Boş ver sen şu müteahhit bu müteahhiti, asıl büyük müteahhit beyninizdir...Bununla beraber, beyninizin "inşaatından" başka bir şey olmayan ve adına "gerçek" dediğiniz şu "hayal âlemi" ise sizin için şüphe bile duymadığınız bir "hakikattir"!

İbnü'l Arabî hazretleri algıladığınız ve **gerçek** dediğiniz bu nesne ya da mananın "tam anlamıyla gerçek olmadığını" belirtir... Yani gördüğünüz şeyler **Mutlak Varlık** ya da **Vücudun "kendisi"** değildir...

Arabî bu durumu Resulullah'ın (s.a.v.) hadisi üzerinden yorumlayarak şöyle anlatır:

"Uyumakta olup da eşyayı rüyasında gören bir kimse için gördüğü eşya nasılsa, bu hissi (duyusal) âlemde gerçekliği açısından eşya/varlık da bize o nispettedir."

"Bütün insanlar bu âlemde uykudadırlar. Ancak öldüklerinde uyanırlar." mealindeki meşhur hadisten yararlanarak:

"Âlem bir vehimden ibarettir, gerçek bir varlığı yoktur. Bu ise "Hayal" ile kast edilen şeydir. Yani sen Hayalinde zannettin ki bu âlem kendi başına buyruk, kendi kendine oluşmuş bir "Gerçektir..." Mutlak Gerçekten yani "Hak'tan" **hariç** bir varlıktır! **Halbuki hiç de böyle değildir**!.. Bil ki senin kendin de bir Hayalsin. İdrak ettiğin her bir şey, "ben" ve "bu ben değilim" dediğin her bir nesne de sadece bir "hayaldir." Şu hâlde "bütün varlık âlemi de hayal içinde hayaldir..."

Misafir'in sözüne girdim:

–Evet ama bu mesele benim kafamı şu noktada karıştırıyor; eğer ki "gerçek" diye kabul ettiğimiz şu âlem bir "rüyadan" başka bir şey değilse ve gördüğümüzü zannettiğimiz "eşya ve varlıklar" aslında "hayal" ise, ne yapmalıyız?

O taktirde her şey manasız hale gelmez mi? Boş yere çabalıyor olmaz mıyız? Madem ki her şey bir "hayal", dünyada bulunmanın anlamı nedir?

Bu mana nasıl algılanmalıdır?

"Amaaan şu gördüğüm dünya zaten bir 'hayal', bir 'simülasyon'. O zaman bu simülasyonu bırakıp 'gerçek zannettiğimden de gerçek olan başka bir âlemi' aramalıyım" mı demeliyiz?

Misafir gülümsedi:

–Haklısın eğer ki Efendimizin (s.a.v.) bahsettiği hayal sizin algınızdaki, sizin kafanızdaki "hayal" kavramı ile aynı şey olsaydı gördüğünüz ve yaşadığınız her şey kesinlikle manasız olurdu!

Ancak iş öyle değil... Pirin İbnü'l Arabî bu soruya muazzam açıklamalar getirir. Ondan yararlanarak anlatırsak:[50]

Şu gördüğümüz âlem bir Rüya, vehim ya da hayal olsa da bu asla onun 'kıymetsiz' ya da 'değersiz' olduğu anlamına gelmez.

Duyu kafesimizden özgürleşmedikçe, hakikatini göremeyeceğimiz şu âlem ve içinde bize gösterilen her şey, 'gördüğümüz hayali görüntülerin ardında gizlenen hakiki HAK tecellilerinin bir Remzi, Sembolü ve İşaretidir'...

'Gerçek' denilen ve aslı bir hayal, bir simülasyon olan nesne 'hakiki gerçek' değildir fakat, bunun büsbütün boş ve dayanıksız bir şey olduğu fikrine de kapılmamalıdır!

Bu, 'hakiki gerçeğin' **bizzat kendisi değil** ancak onun 'Hayal düzeyindeki muğlak bir yansımasıdır..." Özetle şu Hayal âlemi gerçeğin bir remiz, bir sembol aracılığıyla temsilidir'.

'Rüya tabiri' denilen meseleye gelince; görülen hayal ve rüyaların 'uyandıktan sonra' hakikatlere nasıl dönüşebileceğini 'oku'yabilmek için, rüyada görülen sembollerin neyi işaret ettiğini anlamaya, o sembollerin ardındaki hakikatleri yorumlamaya çalışmaz mıyız?

50 *İbnü'l Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar-Kavramlar*, Toshihiko İzutsu (Ahmed Yüksel Özemre), Kaknüs Yayınları, 2008.

İşte rüya olan dünya hayatında da 'asli hakikatin hayal düzeyindeki bir yansıması olan **gerçek** dediğimiz nesneyi' benzer şekilde yorumlamamız, daha doğrusu **tevil ederek aslına rücu ettirmemiz gerekir.**

Resulullah (s.a.v.), bu âlemde görülen her şeyin uykusunda rüya gören birinin rüyası kıymetinde olduğunu söyleyip bu rüyayı da "içerdiği sembolleri aslına rücu ettirmek, aslına döndürmek suretiyle **tevil etmek**[51]" gerektiğine işaret eder...

Demem o ki, "Rüyan ya da Hayalin, adına ne dersen de –**değil manasız olmak!** tam tersi elzemdir! Çok mühimdir!.. Zira onun "tabiri", yaşayacağın tek "**hakiki hakikate**" dönüşecektir!.. Bilim insanları ne diyor; "Kontrollü bir halüsinasyondasınız!" *(İşaret 3)* Onlar da "rüyada" olduğunuzu kabul ediyor çünkü bilim; kuantum fiziği ve nöroloji artık bu gerçeği birebir "onaylıyor"! O zaman; "kontrollü halüsinasyonunda yaşadığın kontrolsüz şeyleri düzenlemen, düzeltmen ve dönüştürmen lazım! Dolayısıyla da "neyin içinde olduğunu" ve "nereye gideceğini" bilmen şart!

Rüyada görülen bizzat gerçek değil ama onun "var olduğu zannedilen bir şeklidir..." O halde tüm yapacağınız iş, şu rüya âleminde size gösterilen sembol ve işaretleri "tabir"lerini yapmak suretiyle asıllarına, orijinal ve hakiki durumlarına rücu ettirmektir...

Hadiste geçen "ölmek ve uyanmak" ibaresi de böyle bir tevili içerir...

51 Tevil: söylediği bir sözü ya da yaptığı bir davranışı, görünür anlamından çekinip, başka bir anlamdaymış gibi göstermeye çalışma.

Burada bahsedilen ölüm "biyolojik anlamda bir ölüm değildir". İnsanın, **"akıl ve duyuların** kurgu ve kandırmacalarından özgürleşmesidir". Doğal olayların ördüğü "Sembol ve işaretler perdesinin" ardını görmesi, kısacası **fenâ** denilen manevi ve mistik deneyime ulaşmasıdır...

Perdelerin ardında "kendini izleyen" ve "gerçek" denilen şeyi kendine **sembol** kılarak varlığını ima ettiren nesneye Pirin İbnü'l Arabî "Mutlak" der.

Buna "Gerçek olan Gerçek" ya da "Mutlak Gerçek" sizin anlayacağınız "Hak" denir...

Yani gördüğünüz şu "hayal"in ardında Hak vardır ve size birer sembol, işaret, alâmet olarak gösterilen her şey perdenin ardındaki Hak'ka ait bir tecellidir...

İşte Kuran da geçen "Her şey Hak ile yaratılmıştır" ifadesinde, şu an eşyayı ve varlıkları semboller, remizler ve işaretler olarak görsen de, dünya hayatı rüyasından uyandığında her şeyin perdesinin arkasında HAK olduğu gerçeğiyle karşılaşacaksın, anlamı da vardır...

Bu sebeple de "Gerçek" denilen şey yalnızca bir rüya olmakla birlikte büsbütün bir vehim, kuruntu ve ardında hakikat taşımayan bir simülasyon da değildir ...

"Görünen" simülasyonun -sanal görüntünün- ardında **Hak** vardır ki bu da görünen şeyi ardında bulunan Tek Hakikatin, Mutlak gerçeğin yani Hak'kın özel bir görünüşü, kendi zuhurunun özel bir biçimi/tecellisi yapar...

İbnü'l Arabî "Varlık ve oluş, Vücud ve Kevn âlemi bir hayal olup gerçekte bu Hakkın bizzat kendisidir" demektedir...

Her şey Hak'kın tecellisi ise temelde her şey O'ndan başka bir şey değildir...Gördüğü her şeyi Hak'kın tecellileri olarak algılayan, "tarikatın" yani "Allah'a giden yolların" en derin sırlarına erişmiş kimse olur...

Her sabah uyandığında, her rüyadan uyanışında bu hakikati hatırla...

"Tabiatları gereği keşif ehli olan peygamberler sıradan insanların erişemediği olağanüstü keşif ve ilhamlara nail olurlar... Vahyin kırkaltı parçasından biri olarak da bilinen **"salih (sadık) rüya"**ların sembolik mahiyetleri vardır ve peygamberler sadece rüyada değil günlük hayat içinde de karşılaştıkları her şeyin sembolik bir mahiyeti olduğunu bilirler... Bu sıradışı sembolleri irdelerken de bir anlamda "rüya içinde rüya gören kişiye" benzerlik gösterirler.

Öte yanda "beşer bilincinde" yaşayan, bu âlemi gerçek sanıp aslında onun sembolik bir mahiyeti olduğunun farkında bile olmayan büyük çoğunluk -ki buna "avam" da denir- içinde bulunduğu âlemin bir rüya olduğu idrakinde değildir.

Hani sadece bir ayeti işlerine geldiği gibi yorumlayarak bazılarınız diyor ya "peygamberler arasında fark yoktur" diye, işte bu hakikat onları da çürüten meselelerden birini içerir. Zira Peygamberlerin idrakleri/bilinçleri birbirinden farklı olduğu için, onların bir bölümü dahi bu hayatın rüya olduğu konusunda bilgi sahibi değildir! ...

Böyle bir hakikat ve varlık sırrı, ancak Resulullah (s.a.v.) gibi kâmil bilince sahip bir peygambere açılmıştır...

İbnü'l Arabî, bu hakikati Hz. Muhammed (s.a.v.) ile Hz. Yusuf'un anlayış farkı üzerinden örnekleyerek şöyle anlatır:

Kuran'da anlatıldığına göre Hz. Yusuf küçük bir çocukken, rüyasında on bir yıldız ile Güneş ve Ay'ın kendisine secde ettiklerini görmüştür... Yusuf rüyasını bir peygamber olan babası Hz. Yakub'a anlatır.

Rüyasının tabirinde yıldızın "kardeşlerini", Güneş'in "babasını" ve Ay'ın da "annesini" işaret ettiğini düşünmüştür...

Kıskançlık sebebiyle kardeşleri tarafından kuyuya atılan ve yıllar sonra Mısır'da kudretli bir vezir haline gelen Yusuf -kaderin kurgusunda bir gün- kardeşleri önünde secde ettiklerinde, kendi kendine "Bu benim çok önceden görmüş olduğum rüyanın tevilidir. Onu Rabbim gerçek kıldı" demiştir...

İşte İbnü'l Arabî hazretlerinin vurgu yaptığı cümle:

"Rabbim onu gerçek kıldı," yani önce "hayal aleminde" gösterdi, sonra da "duyu/algı aleminde" onu "gerçek kılarak" açığa çıkardı...

"Ebeveynini tahtın üzerine çıkardı. Hepsi ona (Yûsuf'a) saygı ile eğildiler. Yûsuf dedi ki: "Babacığım! İşte bu, daha önce gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi." (Yusuf Suresi 100. Ayet)

İbnü'l Arabî hazretleri şöyle anlatır:

Burada Yusuf'un rüyasında gördüğü şeyin duyulara hitap etmek üzere "fiziksel boyutta" açığa çıkması -onun tabiriyle **gerçekleşmesi**- "en son gerçekleşme" olmalıdır. Hz. Yusuf, rüyasının duyu alemine (algılana-

bilir aleme) yansıması ile gördüğü hayalin, **"eşyanın Rüya bölgesini"** terk ederek "Gerçeklik" düzeyine çıktığını düşünmektedir...Yani manevi bir halin maddi boyuta yansıması Yusuf için **"nihai gerçeklik, hakikat"** haline gelmiştir.

Oysa her şeyden önce tüm bu olay yalnızca Yusuf'un "hayalinde" vuku bulmuştur.

Bu bir...

İkinci mesele ise, **duyu organları ile algılanan varlıklar açısından** "rüya" ile "gerçek" arasında asli bir fark yoktur...

Çünkü -eğer ki beden kalıbını kırıp algı kafesinden özgürleşmediysen- gün içinde "uyanık" olduğunu düşündüğün anlarda bile aslında "uykuda ve rüyadasındır". Tüm duyularının Rabb'in tarafından kapatıldığı gece uykusunda olduğu gibi, gündüz vakti de etrafında gördüğünü düşündüğün eşya, aslında karanlık ve sessiz bir yer olan beyninin içinde süregelen inşaatın ekranına düşürdüğü bir "hayaldir"...

Rum Suresi, 23. Ayet

"Ve min âyâtihî menâmukum bil leyli ven nehâri vebtigâukum min fadlihi, inne fî zâlike le âyâtin li kavmin yesmeûn(yesmeûne)."

"Geceleyin uyumanız ve gündüzün O'nun lütfundan istemeniz de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır."

Ayetin meali yukarıda da gördüğün gibi "Geceleyin uyumanız ve gündüzün O'nun lütfundan istemeniz" olarak ele alınmış... Ancak ayete dikkatle bakarsan "Ve min âyâtihî menâmukum bil leyli ven nehâri" ifadesinde – Pirin İbnü'l Arabî'nin ileri sürdüğü gibi- **insanın sadece gece değil aynı zamanda gündüz de uyuduğu işaret edilmektedir**...

Dolayısıyla ayet beşerin hem gece hem de gündüzün uykuda/rüyada olduğunu onaylamaktadır!..

Daha da ötesi -eklemeden geçemeyeceğim- "Âlimin uykusu cahilin ibadetinden üstündür" anlatımında ima edildiği gibi, kişinin bilinç mertebesine uygun olarak sadece gündüz değil gece de Allah'ın fazlından (lütfundan) beslenilir... (örnek: Misal âleminde gerçekleştirilen tasarruflardan dolayı bilinç sıçraması yaşanabilmesi gibi...)

Ayetin, "Gündüzün O'nun lütfundan istersiniz" gibi bir ifade ile sınırlandırılmaya çalışılması, "rızık ve nimet anlayışında düştüğünüz idrak hatası gibi!", **lütfun** da **sadece dünyevi şeyler** olduğu algısında hataya düşmenize sebep olabilir ki bu çok yanlıştır!

O zaman ayeti şöyle ele alalım:

"Gece olsun gündüz olsun, uyumanız ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) aramanız da O'nun (varlığının) delillerindendir. Gerçekten bunda, işiten bir kavim için ibretler vardır.[52]"

52 Âyet, "Geceleyin uyumanız ve gündüzün Allah'n lütfundan (nasibinizi) aramanız..." şeklinde de manalandırılmıştır. Ancak, her iki zamanın her iki işe elverişli olduğu anlamı daha kuvvetli bulunmaktadır." (Mealli Kuran – 405)

Hz Yusuf'a dönersek; rüyasında görmüş olduğu daha başından itibaren duyulara/algılara hitap eden bir şeydi. Zira hayalin vazifesi algılanan şeylerden başka hiçbir şey üretmemektir. O zaman ne hayal ettiğinize dikkat edin... Çünkü ne ararsanız onu bulacaksınız...

Efendimiz'in buradaki duruşu ve idraki ise bundan çok daha ötededir ve tevili şöyledir:

Bir kere işe Hayatın kendisinin dahi bir rüya olduğunu bilmekle başlamak gerekir. Yusuf, kendisinin bile **"büyük bir rüya"**dan ibaret olduğunu bilmediği hayatında "özel bir rüya" görür. Sonra da bu "özel rüyadan" uyanır... Özetle o, "büyük rüyasında" kendisinin bu "özel rüyasından" uyandığını görmektedir...

Ardından "kendi kendine" bu özel rüyasını tevil etmektedir! (*Yıldız sembolünü kardeşleri, Güneş sembolünü babası olarak tabir etmesi gibi*...) Aslında bu yorumlama dahi o büyük rüyasının devamından başka bir şey değildir! ...

O yalnızca büyük rüyasında kendi özel rüyasını tevil ettiğini görmektedir! Dolayısıyla rüyasına dayanarak tabir ettiği, yorumladığı olay hisse hitap eden bir durum olarak gerçekleşmektedir...

Buna binaen Hz. Yusuf tevilinin doğru çıktığının ve rüyasının da kesin bir sonuca erişmiş olduğunun zannına varmaktadır...

Artık kendisinin de "rüyasının **dışında"** bulunduğunu zannetmektedir. Oysa ki gerçekte hâlâ rüyası devam etmekte fakat kendisi rüya görmeye devam ettiğinin bilincine sahip bulunmamaktadır.

Öte yanda Efendimiz (s.a.v.), dış âlemde bulunan ve duyularla algılanan suretlere de "hayal ürünleri", "ha-

yal içinde hayal" gözüyle bakmaktadır. Çünkü ona göre yegâne gerçek "duyusal suretlerde kendisini görünür kılan Hak'tır..."

Bu incelik, ancak Allah'ta fâni olup bu âleme geri döndükten sonra, yani aslında unutkanlık uykusundan başka bir şey olmayan şu hayattan "uyanıldığında" anlaşılır...

İbnü'l Arabî gerçek denilen şeyin yalnızca bir "rüya" olduğunu söylerken, bunun tamamen insanın zihninin dışa doğru sübjektif (şahsi) bir projeksiyonu olarak anlaşılmaması gerektiğini de ifade eder...

Ortada "Sübjektif değil Objektif bir vehim ve varlığa dayanan", sağlam bir ontolojik temel olduğunu belitir. Özetle varlık tümüyle bir vehimden ibaret değildir.

Şöyle düşünmelisin; herkesle aynı şekilde gördüğün şu âlem "Objektif bir Hayal"dir... Hepinizin beyin ekranı (ruhlarınız bedenlendiği an itibariyle beyninizin çektiği/uyumlandığı) tek kanal olan "Hayal TV'ye" bağlandı.

Bu sebeple hepiniz aynı denize bakıp, onun içinde yüzüp, aynı şeyleri idrak edebiliyorsunuz...

Öte yandan her birinizin bir de "subjektif hayal âlemi" vardır; "Şahsi hayal Âlemi..." Annelerinizin, babalarınızın, hayatlarınızda yaşadığınız herşeyin farkı bu **"Objektif Hayal âlemi** (alanı)" içindeki **"Şahsi Subjektif Hayal âleminden"** kaynaklanmaktadır...

Hayaldeyim diye aman dünya boş, altı üstü hayal deme sakın... Hayır !

Bu Hayal olarak gördüğün (önceden de değindiğim üzere), "Zat'ın Gölgesi" gibi Zat'a bağlıdır ama O'nun **kendisi** değildir... Dolayısıyla rüyada olduğu gibi her-

şey bir Sembol ve İşarettir... Yapman gereken bir hayal olan dünya hayatını doğru değerlendirmek, karşılaştığın herşeyi şu an içinde bulunduğun hayalin Zat'a bağlı tecellisi olduğunu kavrayarak doğru tabir etmektir.

Bu rüya, rüyanda yaptığın herşey ve rüyanı tabirin; İçine uyanacağın ve şu anki gibi bir an'lık olmayan ebedi Hayatını belirleyecektir!..

Şu an gördüğün simülasyonun "hakiki" hâlini belirleyecektir!.

Bir Rahim'de rüyada olduğunu ve o kısacık AN kadar geçen süre içinde tek yapman gerekenin **gerçek doğuşun** *(ilahî hakikatinle doğuşun)* için **arınmak**, güzel şeylere niyet etmek, güzel şeyler düşünmek olduğunu bilseydin; o Rüya'yı hakkıyla yaşayıp ilahî hakikatine (özüne) kavuşmak için sana sunulan bu fırsatı en güzel şekilde değerlendirmek istemez miydin?

O zaman meseleyi doğru anla!..

Ve Çalış... Herşey senin elinde... Rabb'in çok Cömert ve çok Merhametli... Bunu asla unutma...

Cehennem dediğin yer kötü bir kalbin kendisini terbiye etmeden, arınmadan Tanrısal özelliğiyle buluştuğu yerdir.

Cennetse tam tersi... İyi ve arınmış bir kalbin her an "yaratım" lütfu sunulduğu bir yaşam boyutu...

Şimdi bana sen söyle, hayal ve illüzyondan ibaret olan sanal dünyanın peşinden koşup burada yaptıklarıyla hakiki hayata dönüşecek Rüya'sını boşa çevirenler mi **"akıllı"**, yoksa bu hayal dünyaya kanmayıp sadece birkaç saniye için güzelleşmeyi ve Yaradan'ını irade edenler mi?

Kâşâni Efendimizle (s.a.v.) Yusuf un idrakini şöyle kıyaslar: – "Anlayış derinliği bakımından Hz. Muhammed (s.a.v.) ile Yusuf'un farkı şöyledir: Yusuf dış âlemdeki hislere hitap eden suretlere "gerçek" gözüyle bakmıştır. Oysa ki gerçekte, hayalen mevcut olan tüm suretler de istisnasız hisler/duyular aracılığıyla kavranırlar.

Zira hayal, hislere/duyulara hitap eden şeyler hazinesidir.

Hayalen mevcut olan her şey her ne kadar bil fiil hislerle idrak edilmese de gene de hisse hitap eden bir surettir...

Muhammed (s.a.v.), o, dış âlemde bulunan ve duyularla algılanan suretlere de "hayal ürünleri" ve bundan başka "Hayal içinde hayal" gözüyle bakmaktadır... Ona göre yegâne gerçek duyusal suretlerde kendisini zâhir/görünür kılan Hak'tır..."

Bu incelik ise ancak Allah'ta fâni olmak suretiyle bu âleme döndükten sonra aslında unutkanlık uykusundan başka bir şey olmayan bu hayattan uyanıldığında anlaşılır... İbnü'l Arabî'nin felsefesi nin hareket noktasını oluşturan ve **gerçek** denen şeyin yalnızca bir rüya olduğunu ifade eden hükmü; bir yandan tâbi olduğumuz bu âlemin bizatihi bir gerçek değil bir vehim/hayal, adem-i hakikat olduğunu telkin eder.

Fakat diğer yanıyla bu hislerimiz aracılığıyla idrak ettiğimiz âlemin asla büsbütün kuruntudan ibaret objektif enfüsi bir yapıdan, insan zihninin dışa doğru projeksiyonundan başka bir şey olduğu demek değil...

Eğer "gerçek" bir "vehimse" bu sübjektif bir vehim değil Objektif vehim, sağlam bir ontolojik temele daya-

nan bir adem-i hakikat... Yani tümüyle bir vehimden ibaret değil.

Şu hâlde bütün varlık alemi de hayal içinde hayaldir... Eğer bizim **gerçek** diye kabul ettiğimiz bir rüyadan başka bir şey değil ve varlığın gerçek şekli değil de vehim ettiğimiz bir şeyse bu taktirde ne yapmalıyız?[53]

BİZ HAYALLERİN MADDESİYİZ[54]

Gösterimiz artık sona erdi.

Bizim aktörlerimizin hepsi,

Size daha önce söylediğim gibi Ruhlardı.

Ve onlar eriyip ince havaya karıştılar

Ve bu vizyonun asılsız dokusu gibi,

Bulutla kaplı kuleler, muhteşem saraylar,

Görkemli tapınaklar, Büyük Kürenin kendisi

Onun Miras aldığı her şey yok olacaktır.

Ve bu gerçek olmayan gösteri silinip gidecek,

Geride bir raf bile kalmayacaktır.

Biz böyle bir maddeyiz.

Biz hayallerin maddesiyiz.

Ve küçük yaşamımız bir uykuyla kuşatılmıştır.

53 *İbnü'l Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar-Kavramlar*, Toshihiko İzutsu (Ahmed Yüksel Özemre), Kaknüs Yayınları, 2008.

54 William Shakespeare'e ait bu anlatım ("Fırtına" 4. perde 1. Sahne) Fikirlerine ve ruhuna çok değer verdiğim sevgili dostum kıymetli yazar Ayşe Nüvide Tulgar'ın; *Yaşadığın Hayat Kendi Tercihindir* adlı müthiş kitabından alınmıştır...Tavsiye ederim...

–Hımmm... Başka? Başka neler söyleyebiliriz?

–Hadron,[55]*: Hazirun-Hızır-Hadr... Ve Higgs yani el Hak, dedim.*

Misafir şaşırmıştı.

– Ha! İlginç...

–Hadron, CERN... "CERN" ifadesinin ***Keren*** *yani* ***Kuran*** *kelimesi altında da yatan* **Boynuz** *anlamı ve sembolizmi ile ilgisi olabileceğine değinmiştim (İşaret 2).*

"Boynuz" manasını içeren "CERN" ismi ile; beynin iki yarısının eş zamanlı şekilde ve tamamıyla aktive olup nöronların nura, ***nurun âlâ nur'a*** *(benim tabirimle)****nöron üstü nörona*** *dönüşmesinin işaret edilmiş olabileceğini belirtmiştim.*

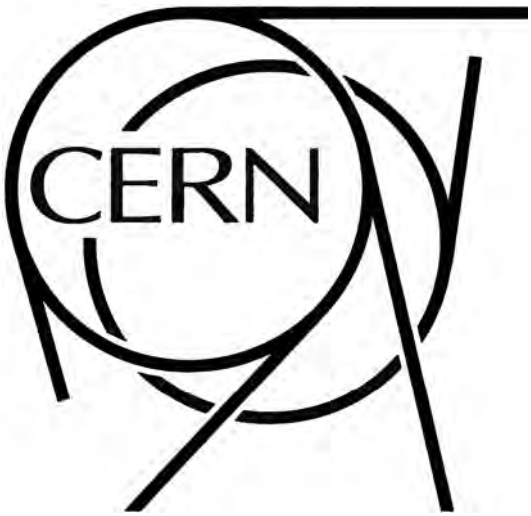
İki beyin yarı küresinin eş zamanlı çalışmasının (senkronizasyon) kişide açığa çıkardığı muazzam bir güç vardır. Eğer ki bu güç istidraçla (Rahmanî olmayan yolla) oluşturulursa neler olabileceğini düşünmek mümkün bile değildir... CERN ismi ve çerçevesinde yapılan deneylere bakıldığında altyazılar aslında gün gibi ortadadır...

Söylediklerimi onaylar gibi söze girdi ve yine avucunun içindeki ekranı gösterdi Misafir:

–CERN'in seçtiği sembol/logo ilginç... **İç içe geçmiş 3 adet altı'dan** (666) oluşuyor. Zaten bu nedenle CERN bazı çevreler

55 Hadron nedir? Fizikte, güçlü etkileşim kuvvetlerinin (atom çekirdeğindeki protonları ve nötronları bir arada tutan kısa erimli çekirdek kuvveti) etkisi altında davranan temel (atom altı) parçacıkların ortak adıdır. Hadronlar, pion ve kaon gibi mezonları, proton, nötron ve sigma parçacıkları gibi baryonları ve bunların birçok rezonansını içine alır. Fotonlar ile elektron, müon ve nötrino gibi leptonların dışındaki gözlenmiş tüm temel parçacıklar hadrondur. Çekirdekte bağlı durumda bulunan nötronların ve protonların dışında kalan tüm hadronlar kısa ömürlüdür ve yaklaşık ışık hızında hareket eden yüksek enerjili hadronların öteki hadronlarla çarpışmasıyla oluşur. Doğanın öteki üç temel kuvveti de hadronların davranışını etkiler: Bütün hadronlar kütle çekiminin etkisi altındadır; yüklü hadronlar elektromanyetik yasalara uyarlar; bazı hadronlar kuvvetli elektromanyetik kuvvetlerin etkisiyle bozunurken, bazıları da radyoaktif bozunmada olduğu gibi zayıf etkileşim kuvvetinin etkisiyle parçalanırlar.

tarafından şeytani planları gerçekleştirmeye çalışmakla suçlanıyor. Böyle işleri çözmeyi seversin sen şuna bir baksana...

Hayret içine düşüp de "Vayy!" demek isterdim ama bildiklerimden dolayı pek de şaşırmamıştım. Bu sefer de Misafir beni ilgiyle dinliyordu, konuşmaya devam ettim:

*–Gelelim Hadron meselesine... **Hadron** kelimesi İslamiyet'te bahsi geçen aslı **Hıdır** olan **Hızır-Hazret-Hazirun-Hazır** kavramları ile ilgili olabilir. Higgs kelimesine gelince Rab-cada **Hak** kelimesi **Hagg** gibi okunur. Higgs parçacığını "Tanrı parçacığı" olarak adlandırdıklarında bu da Allah'ın bir işareti olabilir mi demedim değil. Ha sonunda fazladan bir **"s"** vardı ama Higgs kelimesinin el Hak ismini işaret ediyor olabileceğini bile düşündüm.*

*"Kuarklar üzerinde yapılan araştırmalardan en meşhuru CERN deneyidir. CERN deneyi, maddelerin temel yapı taşları yani kuarklardan bir tanesi olan ve Higgs parçacığı adı verilen kuark ve diğer kuark türleri üzerinedir. Deneyde, bu parçacığın yapısı ve davranışları gözlemlenip analiz edilir. **Tanrı parçacığı** adı da verilen bu*

kuark, kuark kavramının dünya çapında kendine oldukça önemli bir yer edinmesine vesile olmuştur.[56]

Maddenin en küçük yapı taşı dendiğinde akla ilk olarak çeşitli parçaları bulunan atom gelir. Bu parçalar, atom çekirdeğini meydana getiren nötron ve protonlardır. Bununla beraber hep bilinen protonlar ve nötronların haricinde atomların alt seviyelerinde de başka parçacıkların olduğunun deneylerle ortaya çıkması, fizik dünyasına yeni bir soluk getirmiş ve fizik bilimi bambaşka bir döneme girmiştir.

Higgs parçacığı ve diğer kuark türleri ancak oldukça yüksek enerji seviyelerinde oluşan olaylarla zâhir olabilmektedirler..."

Mesela, enerji seviyesi oldukça yüksek olan kozmik ışımalarda cazip, garip, alt ve üst kuarklar oluşmaktadır.

Misafir pürdikkat beni dinliyorken konuşmaya katıldı:

–Evet... Bununla beraber ilginç bulacağın başka bir özellik ise atom altı düzeydeki kuarklar'ın hiçbir şekilde "yalnız" olarak gözlemlenemediğidir.

– Yalnız olarak gözlemlenemezler mi? İlginç, peki neden?

–Renk Hapsi[57] ya da kimine göre Hapis denilen sebeple...

–Hapis mi, hımmm... SEBBEHA kelimesinin tam tersi olan HABESE'nin bu mesele ile ilgisi olabilir mi acaba? Kesinlikle bakmalıyım, dedim düşünceli bir şekilde...

Misafir Rabb'imize duyduğu hayranlığın yüreğinin en derinine sinmiş olduğunu buram buram koklayabildiğim konuşmasına devam etti:

---

56 http://www.bilgiustam.com/kuark-nedir-cesitleri-nelerdir

57 Renk hapsi veya basitçe hapis, renk yüklü (kuarklar gibi) parçacıkların tek başlarına izole edilemeyeceğini, dolayısı ile de doğrudan gözlenemeyeceğini söyleyen fiziksel olaydır. Kuarklar bir araya kümelenerek grupları veya hadronları oluştururlar. Bir kuark ve bir antikuarktan oluşan mezonlar ve üç kuarktan oluşan baryonlar olmak üzere hadronların iki türü bulunur. Bir gruptaki bileşen kuarklar ana hadrondan ayrılamazlar. Bu sebeple kuarklar hiçbir zaman hadron seviyesinin dışında hiçbir doğrudan yolla gözlenemez ya da incelenemez.

https://www.know.cf/enciclopedia/tr/Renk_hapsi

–Enteresan bir düşünce... Araştırılabilir. Zaten mesele Yüce Allah ise her şey mümkündür.

Renk hapsi bir fizik olgusu ve sadece bu kadar da değil; demin Hazirun-Hazerat-Hazret-Hızır dediğin mesele var ya...

–*Evet?*

–Kuarklara ilişkin bilgiyi bilim insanları hadronlar vesilesiyle edinmişlerdir. Çünkü kuarklar hadron denilen parçacıklar hâlinde bulunurlar.

–*Tasavvuftaki üzüm-sirke-şarap meselesi, dedim usulca.*

–Evet, bu grup görüntü itibarıyla üzüm salkımı gibidir.

Misafir âdeta bir ders anlatır gibi:

–Şimdiii, çeşitlerine geri dönersek: her biri farklı kütlesel özelliklerde; yukarı, aşağı, cazip, garip, alt ve üst olmak üzere 6 farklı tipte kuark vardır demiştik...

"Aşağı ve yukarı" ismi verilenler en düşük kütleli kuarklardır ancak **parçacık bozulması** denen fizik olayı sonucunda ağır kuarklar, en hafif parçacıklar olan yukarı ve aşağı kuarklara dönüşür. Kâinatta en çok aşağı ve yukarı ismi verilen parçacıkların bulunmasının sebebi de budur.

Kevn ve fesad...

Bedenleriniz atomlardan ve atom altı parçacıklardan yapılanır. Vücut ağırlığınızın yüzde 99,9'u altıgenlerden yapılmış her biri düal çiftten oluşan proton ve nötronlardan (kuarklardan) oluşur. *(Bu altıgenler 6 kün'ün işareti de olabilir, Allahualem)*

Garip ve **garip olmayan** kuarklar vardır. Bunlar **güçlü** olarak adlandırılır çünkü "rastgele" bir biçimde atomun çekirdeğinden gözden kaybolup garip bir şekilde yeniden ortaya çıkabilirler. Ne zaman ve neden bunu yaptıklarının zamanlamasını ölçmek içinse matematiksel modeller yoktur.[58]

58 Erdoğan Gül

Allah'ın el Kaviyy esmasına bir de bu gözle bak, yani "Güçlü" esması ve özelliklerine...

Misafir, heyecanlı bir şekilde sözlerine devam etti:

–Bana sorarsan "garip kuarkların davranışları" ve "insan bilinci" arasında bir bağlantı olup olmadığı, etraflıca çalışılması gereken bir meseledir...

Ayrıca sizlerin **garip kuarkların** önemli bir yüzdesinden yapıldığınızı bilmeniz, **rastgele materyalizasyon** yani rastgele **fiziksel** (maddesel) **beden** bulma hâlini de ispat etmekte önemlidir.

Bilim dünyasında **garip kuarkların** diğer boyutlarda kaybolup sonra tekrar ortaya çıktıkları gerçeğini herkes bilir. İlginç olan onların "nereye gittiğini" henüz hiç kimsenin belirleyememiş olmasıdır.

Ne kadar gizemli...

Garip Kuark âlemi...

Gayb âlemi-Kayıp âlemi...

Garip kuark ve Kayıp/Gayb âlemi... Aslında bunların hepsi Kuran'da anlatılmakta...

Eğer kelimeleri biraz kurcalar ve kavramların manalarını herhangi bir kısıtlamaya tâbi tutmadan aralamaya çalışırsan, bilimin daha yeni yeni fark etmeye başladığı şeyler ve çok ötesinin Kuran'da hâlihazırda anlatıldığını da görürsün.

Garîp olma hâli, kayıp/gayb âlemi bana neyi hatırlatır biliyor musun?

–*Allah dostlarını...*

Misafir cevabıma şaşırmıştı ki hafifçe irkildi. Doğru cevabı vermem hoşuna gitmiş olmalıydı. Delici bakışlarını âdeta bir x-ray gibi etrafta gezdirerek konuşmaya devam etti:

–Evet...

Garîp: Allah dostlarının kuantum parçacıkları gibi bir anda birden çok yerde olmaları hâli... Somuncu Baba'nın aynı anda caminin birkaç kapısından çıkıp, pirin İbnü'l Arabî'nin kitaplarının bazılarını dokuza bölünerek yazması gibi...

Yoksa onca kitabı o kadar kısa bir zaman diliminde nasıl yazar ki insan?

Ya da Yunus gibi... Garip/garîb Yunus gibi!..

Hak dostlarının garip/garîb olması ya da böyle nitelendirilmesi aslında onların insana ait bu hakikati anlatması değil midir? Elbette ki yalnız ehlinin anlayacağı örtülü bir dille...

Onların bir an bu dünyada ve boyutta, bir an Hakikat-i Muhammedîye çekirdeğinde, bir an başka boyutlar, dünyalar ya da kimine göre paralel evrenlerde olmaları hakikatini...

Misafir bana baktı ve şöyle söyledi:

–Aslında hepinizin (şu an siz fark bile etmeden), kontrolünüz dışında yaşadığınız "bir an var olup-bir an yok olma", bir bu dünyada bir başka dünyalarda olma hâlini onlar biliyor ve kontrol de edebiliyorlardı. Biiznillah! Ehliyetin yoksa araba kullanamazsın direksiyonu kontrol edemez, pedalları bulamaz, arabayı oraya buraya çarparsın. Ancak araba kullanma kabiliyeti (aklı baliğ olan) her birinizde muhakkak bulunur, bir anlamda bunun gibi...

Saff Suresi, 13. Ayet

Bir Sıra dizilmiş Şey/Saf Öğretisi/Bilinci 13. İşaret

"Ve uhrâ tuhıbbûnehâ, nasrun minallâhi ve fethun karîb (karîbun) ve beşşiril mu'minîn (mu'minîne)."

"Seveceğiniz başka bir kazanç daha var: Allah'tan bir yardım ve yakın bir fetih (Mekke'nin Fethi). (Ey Muhammed!) İnananları (Müminleri) müjdele."

Buyur ayetin manası!

Bu kadar mı yani?

FETHUN KARÎB!..

Âdetleri delerek beden kalıbının ötesine geçmiş, boyutlar arasında iradî manada gezmeyi başaran "keşif ehli" olmuş kişinin yaşadığı durum ya da bilinç olamaz mı **fethun karîb** bir anlamıyla da!

Garip olma durumunu fethetmiş, iradi olarak başarabilmiş kişi olamaz mı? Gerektiğinde fiziksel bedene bürünüp materyalizasyon *(maddeye dönüşme)* yaşayan gerektiğinde ise enerji bedene geçebilen kişi olamaz mı?

Ete kemiğe büründüm. Yunus diye göründüm...

Hak dostlarının bir an burada bir an başka boyutlarda olmaları, burada sadece "gölgelerinin" bulunup asıllarının Misal âleminde olması anlatımını izah etmiyor mu bu fiziki anlatımlar?

Misafir-im'e hayranlıkla baktım... Kelimeler ağzımdan dökülüverdi:

–Muhteşem... Peki siz? Siz nasıl bir açıklama getirirdiniz bu ayete?

Merakla onun, Misafir-im'in ayeti nasıl yorumlayacağını beklemeye başladım...

Önce ayeti okudu:

–Ve uhrâ tuhıbbûnehâ, nasrun minallâhi ve fethun karîb (karîbun) ve beşşiril mu'minîn (mu'minîne)...

Bir kere burada müjde herhangi bir inanana değil MÜMİN mertebesine ulaşmış bilinçteki kişiyedir!

Allah'ın Rahman sıfatı tecellisi altına girmiş, Rabbi Hass'ından Rahman mertebesine yükselmiş kişiye!

"Müslümanları" müjdele demiyor ayet, "mümin" mertebesi bilincine erişmiş olanları müjdele diyor, **bu bir!**

Uhra-ahiret kelimesiyle aynı kökten geliyor; ahiret **başkalaşma** yeri demek. O zaman burada **"uhra"** ile **bu dünyadayken dönüşenler, başkalaşanlar** kastediliyor olamaz mı!

Onlara Allah makamı/ismi camii mertebesinden yardım olacağını müjdele. Onlar (miraç edip) beden kalıbının arkasına geçtiklerinde, kendi varlıklarının Hakikati Muhammedîye çekirdeğindeki hâliyle karşılaşacaklar. Böylece hem dünyada ve hem de diğer boyutlarda iradeleri ile bulunabilmeyi, boyutlar arasında gezebilmeyi başarmış olacaklar ve bunu seveceklerdir, diyor.

Dünya hayat etabındayken iradeleri ile **dönüşen/ başkalaşanlar** Allah'tan gelecek yardımla beden heykelinin/madde boyutunun arkasına geçebilecek; "Rahman" ismi tecellisinden sonra "Allah" ismi tecellisinin hükmü altına girmeyi sevecek ve böylece mutlu olacaklardır, diyor.

Bu, Allah'tan gelen bir yardım ve yakîn bir **fetih**'tir... Allah'ın kulunu fethi, kulun da kendindeki Hak tecellisini fethi... Kişinin esmasının kişinin varlığını, Allah'ın da kişideki esmasını fethi...

O kadar çok manaya gelebilir ki...

Ayeti sadece zâhiren Mekke'nin Fethi'yle ilişkilendirip sınırlamak, altında yatan müthiş hakikate yapılan büyük bir haksızlıktır!

Kuran'da Fatiha'dan hemen sonra gelen Bakara suresinin 3. Ayeti de bu anlamda büyük sırlar içerir: ***Ellezîne yu'minûne bil gaybi ve yukîmûnessalâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn (yunfikûne)***... Bu ayet genel olarak "Onlar (takva sahipleri) gaybe **iman** ederler" şeklinde açıklansa da,aslında zâhiri anlatımın ötesinde az önce değindiklerimizi de içeren bir mana gizlidir.

Cenab-ı Hak,Allah'a karşı gelmekten sakınanlar yani takvalı olmak için uğraşanlar için ilginç şekilde **bi-l Gayb** demiştir. Dolayısıyla ayet "Onlar gaybe inanırlar" olarak çevrilmiştir. Oysaki bu, ayetin sadece zâhiri manasıdır.

Gayb âlemi: İnsana göre **kayıp** olan yani **görünür olmayan** âlemdir.

Ayetteki ifade, kullanılan **bi'l** takısı sebebi ile bir taraftan da "Onlar **gaybleri** ile iman ederler" anlamına gelir.

Hani senin *İşaret 3'te* verdiğin bir örnek var ya, holografik evrene ait...

– *Evet... Bir TV'de çekim yapan kişinin "kendisi" (aslı/hakikati) merkez stüdyodayken, "görüntüsünün" ülkenin herhangi bir yerinde iki boyutlu bir tv ekranından canlı gibi izlenmesi, meselesi...*

– Hah işte o!

Senin TV merkez stüdyosunda diye örnek verdiğin, kişinin ahadiyet mertebesindeki ya da Allah'ın ilmindeki (bilincindeki) hakikati var ya, işte burada ona da işaret ediliyor. Dolayısıyla, "Onlar, hakikatini tam anlamıyla bilemedikleri gaybleri ile birlikte ve onun adına da iman ederler..." gibi bir mana da ortaya çıkıyor.

Kuran'da geçen "Biz" kavramı birçok anlama gelir. Bunlardan birinde Allah'ın kimi zaman şunu kastettiği söylenir:

1. Bilinmesini istediği, tecelli eden, şahit olduğumuz varlığı

2. Hüve; tecelli etmemiş bizlerin idrak dahi etmesi mümkün olmayan Zatî varlığı

Allahualem...

İnsanın da iki türlü varlığı vardır; biri şu an kendisi sandığı "gölge" varlığı, ikincisi ise Ahadiyet mertebesinde, Hakikati Muhammedîye çekirdeğinde miraç anında karşılaşacağı asli varlığı!

Miraç anında insanın karşılaşacağı asli varlığı onun Gaybı'dır... Toprak bedene bağımlılık geliştirip "hayvan-insan" bilinç mertebesinde yaşayan insanlar kendi asli hakikatleri olan bu varlıkları ile tanışamazlar.

Bir "hayal" olarak yaşar, "hayal" ile ölürler.

Dolayısıyla Bakara suresinin 3. Ayetinde **onlar "gayb"leri ile birlikte iman ederler** dendiğinde bahse mevzu kişilerin

çok yüksek bir bilinç mertebesinde bulunduklarını ve asıllarının "gaybdeki" varlıkları olduğunu bildiklerini anlıyorsun.

Ayette, onlar dünyada asli hakikatlerinin sadece "gölgesi/görüntüsü" ile var olduklarını bilir ve buradaki "gölge hâllerinin" asli hâli ile iman ederler, deniliyordur âdeta. Onlar "bilinmez hakikatleri" ile iman ederler çünkü o bilinç mertebesine ermişlerdir gibi bir anlama işaret edilir... *(TV'de yansıyan hâllerinin "kendi asılları" değil sadece "görüntü", asıl hakikatlerinin ise TV'nin merkez stüdyosunda olduğunu bilenler gibi...)*

Onlar "nefislerinin" Allahımızın esma ve sıfatlarının manalarının bir "terkibi, birleşimi" olarak zâhir hâle geldiğine **iman** ederler... Bu hakikate **hem güvenir hem de inanırlar.**

Ve devamında diyor ya "Namazı dosdoğru kılarlar"; işte bu bilinçteki kişiler için namaz artık bir ayinden/ritüelden öteye geçmiştir. Değinilen vasıftaki kişiler namaz esnasında kendilerindeki Hak ile Hakk'ın divanına durmuş (dolayısıyla da 24 saat boyunca "huzurda" oldukları için) **salat** yani BAĞLANTI (asli merkezle sürekli **canlı** yayında olma) hâlinden ayrılmamışlardır.

Artık onlar "her an Huzur'da" oldukları bilinci içerisinde Rabb'leri ile **bağlantı/iletişim** kurarlar.

Sonrasında da tüm maddi-manevi ilim ve hâllerinden diğer insanlara infak eder, yayarlar ki **yaşadıkları** şeyleri **yaşatmaya** vesile olsunlar.

Şimdi ayeti tüm bu bilgileri tefekkür ederek tekrar oku:

Bakara Suresi, 3. Ayet

Özünü-Arama Tasavvur/Öğretisi/Bilinci/Telkini 3. İşaret

"Ellezîne yu'minûne bil gaybi ve yukîmûnes salâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn (yunfikûne)."

İşte Garip Kuark parçacığı -lambadaki ışık gibi- senin de bir orada bir burada olma özelliğini izah eder.

Beyninin görüp algılayamayacağı bir hızda boyut değiştirirsin.

"Garip/garîb" olman; varlığının Hakikati Muhammedîye çekirdeği: Allah'ının ilmindeki hâliyle *(merkez stüdyodaki hakikatinle)*,

Bu dünyadaki sanal gölge hâlini *(televizyonun birinde, TV kutusunun ekranındaki/içindeki görüntünü)* tanımlar.

Atom Yunancada "parçalara ayrılamaz" diye isimlendirilmiş, ÂDEM de öyledir. Temelde kâinat BİR tek insan ve hepiniz onun hücresi gibisiniz. Bu yüzden kurtuluşunuz için sadece bireysel çaba yetmez. Kardeşlerinizle BAĞLI olduğunuz için kendi kurtuluşunuzu hedeflerken diğer kardeşlerinizinkini de hedeflemelisiniz. "Tebliğ" bu yüzden de farzdır...

Allahualem...

Kolektif bilince olumlu etki sağlayabilmek için olabildiğince cemaat hâlinde ibadet yani sayısal çokluk için çaba göstermelisiniz.

"Müminler bir vücudun parçaları gibidir", demiş ya Muhammed Mustafa (s.a.v.) ...

Bilim insanları yüzlerce yıl sonra bile hakikatleri açığa çıkarmak için debelensin dursun, Muhammed Mustafa (s.a.v.) daha o zaman biiznillah her şeyi özetlemiştir.

"Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar."

– Şu ışığa bak şimdi.

Misafir kafeteryanın tavanında duran ışığı gösterdi.

–Bir ampulde "sürekli" hâlde yanar görünen ışık gerçekte "kesintili" olarak durmadan yanıp sönmektedir. Art arda yanıp-sönme ışık hızında olduğu için beyniniz bu hızdaki bir hareketi **hakikatinde olduğu gibi** algılayamaz dolayısıyla da size baktığınız ışığın "kesintisiz" olarak yandığını "gösterir"!

Ampuldeki ışığa baktığınızda daimî ve tek bir yanma var gibi algılarsınız. Oysa ampuldeki ışık sürekli olarak gidip gelmektedir.

Beyniniz belirli bir hızın üzerinde gerçekleşen olayları göremez, algılayamaz dolayısıyla da işleyip size sunamaz!

Peki, ne mi yapar?

Tahmin!

Sadece tahmin!

Dolayısıyla beyniniz, hakikatte "kesintili" olan bir hâli **sürekli gibi** görmenizi sağlar.

Misafir'in anlattıkları resmen müthişti. Anlatılan hakikatler bir yanıyla o zaman gerçek ne, ben gerçek diye ne görüyorum, dedirtiyordu. Öte yandan "uyanmadıkça" insanın böylesine kontrolsüz ve aciz olduğunu yüze vurması sebebiyle aptallaştırıyordu... Misafir'in bilincimde açığa çıkardığı her yeni katmanla, sanki başımdan aşağı soğuk su döküyorlar bense orada öylece duruyor gibi hissediyordum.

–Şaka gibi, dedim âdeta donmuş bir şekilde... Beynimiz bizi bayağı bayağı kandırıyor!

–Aynen öyle... Mesela, bir topu, sana doğru belirli bir kilometrenin üzerinde hızda atarlarsa ve eğer bu saniyenin beşte birinden daha hızlı bir süreçte olursa, o topu sen -normalde olması gerektiği gibi- üst bilincinle değil tamamen içsel bir öngörü doğrultusunda bilinçaltının direktifleriyle karşılarsın.

Öylece bakmaya devam... Ne diyebilirdim ki... Her yeni sözüyle doğduğumdan beri âdeta üzerine kalıbımı bastığım tüm "gerçeklikler" ayağımın altından kayıp gidiyordu.

–O zaman bu durumda araba kullanırken de belirli bir hız seviyesinin üstüne kesinlikle çıkılmamalı, dedim şaşkınlığımı gizleyemez bir şekilde. Düşünsenize, gördüğümü ***"zannettiğimi"*** *aslında beynim sadece bana öyle* ***"zannettiriyor"****. Aslında böyle bir hâl ciddi manada tehlike içeriyor!*

Misafir onaylayarak başını salladı:

–Sporcularda çokça gerçekleşen, davranış direksiyonuna (kişinin yönetimine) "bilinçaltının" geçtiği AKIŞ Hâli (Flow) denilen şeyin sebeplerinden biri de budur...

Örnek verirsek; topla oynanan bir maç içinde beyin, biyolojik algılama sınırından daha hızlı bir şekilde gerçekleşebilen hareketleri yakalayabilmek için *(sporcu farkında bile olmadan)* bilinçaltına geçip o topu karşılama ve koordinasyonu sağlamaya odaklanır.

Sporcunun hamlelerini belirlerken prefrontal korteksinin (üst-bilincinin) olaya ilişkin hesaplama yapması ve sonra da kaslarına talimat verip topu karşılayabileceğinden çok daha hızlı bir cevaplama içine girebilmesi ancak böyle olabilir zira!..

Misafir'in söylediklerini yavaş yavaş anlamaya başlarken, bilgileri sindirdikçe kafamda farklı farklı pencereler açılıyordu.

–Allah Allah, ne kadar da olağanüstü. Şu an bu kafeteryada tam da üzerimde olan ve bana sürekli olarak yanıyor gibi görünen ışık esasen sürekli olarak yanmıyor. Bir yanıp bir sönüyor. Kesintili bir şekilde... Ancak beynim bu yanıp sönme hızını yakalayamadığı için beni yanıltıyor ve ışığı sanki ***sürekli*** *yanıyor gibi görmemi sağlıyor!.. Oysa o esnada o ışık müthiş bir hızda 'bir yere gidiyor" ve 'bir yerden geliyor!' Aman Allahım, Aman Allahım!..*

Misafir sözlerimi onaylamak için başını sallarken öğrencisinden memnun bir öğretmen gibiydi.

–Gelelim sana, bana ve şu etrafında gördüğün her şey ve herkese...

–Evet?

–**Nur,** manevi elektrik gibidir. Hepiniz, hepimiz Allah'ın Efendimiz'de (s.a.v.) tezahür etmiş nurundan yaratıldık.

O zaman iyi düşünelim; hepimiz manevi elektrik olan "nur"dan özetle **"ışıktan"** yaratıldığımıza göre, ışığın yaşadığı hâl olan **"kesintili"** yayın bizim için de geçerlidir.

Bir dakika ayrılamadığınız; kendi hakikatinizin üstün teknolojilerini kavrayamadığınız için kölesi olduğunuz, iletişimde ona kendinizi "bağımlı" zannettiğiniz, namazdaki şarj oluşunuzu değil de onun şarjının bitişini kafaya taktığınız o cep telefonlarında, yanıp sönen ve sinyal veren ışık var ya hani...

–Evet, diyerek gözlerimi daha da büyük bir merakla Misafir'e diktim.

–İşte! Sen de etrafındaki herkes de hâlihazırda öylesiniz.

Şu an bir varız, bir de yokuz. Bir varsınız bir yoksunuz... Bu öyle bir hızda oluyor ki siz **o kaybolma** anını –beyniniz **hakikati görüp yakalama hızında çalışamadığı** için– fark dahi edemiyorsunuz.

Özetle **GARİP Yunus tanımlaması da bir yanıyla bu hakikati işaret ediyor.**

Siz, dünyada kesintisiz olarak varlık bulduğunu zanneden, ne var ki aslı Hakikati Muhammedîye çekirdeğinde bulunan, ışık gibi bir görünüp bir kaybolan "KAYIP: GAİP-GARİP"lersiniz.

Garipler... Aynen yapıtaşlarınız olan o GARİP kuarklar gibi...

Sizler de o kuarklar gibisiniz çünkü zaten onlardan olmasınız.

–Yani, yani ben şimdi bir bu dünyada bir diğer dünyalarda mıyım? Bir an yeniden, sıfırdan var edilip hemen ardından yok mu ediliyorum? Bir gelecekte bir geçmişte miyim?

Peki, peki diğer dünyalardaki ikizlerim? Diğer dünyadaki Deniz?

Gülümsedi ve sessiz bir şekilde şöyle söyledi:

–Ya da Deniz'**ler**...

Misafir yine ani duruşlarından birini yaptı. Gözlerini kıstı ve yavaşça fısıldadı:

–Higgs parçacığı değil onun adı Hak tecellisidir ki o da "saçılmış nurdur" diyorsun...

Peki CERN'deki deneye "Gelecekten gelenler engel oldu" denmesinde, o gelecekten gelenin ya da gelenlerin **Hazretler** ya da **Hızır** yani bir anlamıyla **Hadron** ehli(!) olması mümkün mü dersin...

Duraksamadım bile.

–Bence her şey mümkün... Çünkü "Ve Hüve alâ külli şeyin kadir!"

"Ve Hüve alâ külli şeyin kadir!"

CERN'İN TANRI DENEYİNE GELECEKTEN MÜDAHALE

Vatan Dış Haberler-18 Ekim 2009 Pazar

İki fizikçinin ortaya attığı bir iddia komplo teorisi meraklılarında büyük heyecan yarattı.

Tanrı parçacığı da denilen Higgs parçacığını bulmak için CERN'de yapılan deneyin kara delik yaratarak zaman tüneli açacağı iddia edilmişti. Şimdi 2 saygın fizikçi bu tünelle deneyin ***gelecekten sabote edildiğini*** *öne sürdü.*

Hakkında en fazla komplo teorisi üretilen konulardan biri olan CERN'deki Büyük Hadron Çarpıştırıcısı ile ilgili bugüne kadar birçok iddia ortaya atıldı. Bir diğer adı "Tanrı parçacığı" olan Higgs parçacığı üretmek için çalıştırılacak olan Hadron'un, dünyayı yutacak bir kara delik yaratacağı, zaman yolculuğuna neden olarak gelecekten insanların gelmesini sağlayacağı bunlardan bazılarıydı. Dünyanın merakla beklediği tarih, Eylül 2008'di. Büyük Hadron Çarpıştırıcısı, dünyanın gözleri önünde deneyine başladı. Ancak deney, mıknatıslarda gerçekleşen bir arıza nedeniyle durduruldu. 8 milyar dolar harcanan ve 15 yıl süren araştırmalar, ertelendi. Daha sonra CERN'den yapılan açıklamada deneyin Aralık ayında yapılacağı söylendi.

CERN uzmanları, Tanrı parçacığını bulmalarına engel olan arızayı arayadursun, dünyanın en önemli iki fizikçisinin ortaya attığı bir iddia bilim dünyasını karıştırdı ve internetteki komplo teorileri sitelerinde büyük heyecan yarattı. Kopenhag'daki Niels Bohr Enstitüsü uzmanı Holger Bech Nielsen ve Kyoto'daki Yukawa Fizik Teorisi Enstitüsü'nden Masao Ninomiya tarafından kaleme alınan iki makalede,

Hadron deneyinin gelecekteki bazı insanlar tarafından bilerek sabote edildiği öne sürüldü. Önce fizik sitesi arXiv.org sonra da New York Times gazetesinde yer alan "Büyük Hadron Çarpıştırıcı'sına Gelecekten Bir Etki" ve "LHC'nin Üzerindeki Gelecek Etkisi" adlı iki makale yazan uzmanlar, şunları söyledi: "Higgs parçasının elde edilmesi, belki de dünyamız ve doğamız için yıkıcı bir etki yaratacak. Belki de gelecekte yapılan bir etki veya müdahale ile bunun önüne geçiliyor. Tıpkı, dedesine gençliğinde otobüs çarpmasını engellemek için gelecekten gelen bir torun gibi." Nielsen ve Ninomiya, teorilerine kanıt olarak da 1993'te Higgs parçacığını bulmak için ABD'de yapılan deneyi gösterdi.

United States Superconducting Supercollider'daki deney de milyarlarca dolar harcandıktan sonra iptal edilmişti. Yazarlar, bilim ne kadar ilerlese de Higgs parçacığı deneylerinin sorunla karşılaşacağını, bunun da gelecekteki müdahaleler yüzünden olduğunu söyledi.

YAZARDAN:

Hemen hemen her birimiz şu muazzam kâinatın tek bir seferde yaratılmış ve yaratıldığı andan beri de devam etmekte olduğu kabulüyle yaşarız...

Ne var ki her şeye "kesintili bir varlık hakikati" gözlüğüyle bakarsak işler değişir. Daimi manada mevcut gibi görünen ama aslında duyu organlarımızla algılayamayacağımız kadar kısa sürelerde yok olup, üstelik bir de yerine benzerinin her an yeniden yaratıldığı bambaşka bir kâinat anlayışı kaldıramayacağımız kadar sarsıcı olabilir... En azından ilk etapta...

Benim için de böyle olmuştu...

Evet, Şems hazretlerinin bahsettiği "hayatın altüst olması" meselesini daha da iyi idrak etmeye hoş gelmiştim. Zira hakikatlerle buluşmak: hayatın, inanışların ve "gerçek" zannettiklerin altüst olmadan pek de mümkün görünmüyordu.

Gerçeklik dediğim **her şeyi** -başta kendim, inandıklarım, gördüm duydum dediklerim, hafızam- **sorgularken** sanki her biri Misafir tarafından altüst edilmek üzere tam da önüme konulmuştu...

Misafir pirim İbnü'l Arabî gibi, Şems gibi olağanüstü bir idrakteydi fakat ben ne Mevlânâ idim ne de Konevî... Her ne kadar o zatlar gibi bir algıda olmasam da, öğrendiklerimin muhteşemliği ve sarsıcılığı bana kendi kabımın sığlığını unutturuyordu.

Biliyordum, gerek kadim bilgeliklerde gerekse eski dönemlerde -özellikle felsefeciler arasında- akmakta olan zaman tüneli algısında kâinatın birbiri ardına gelen iki anda aynı olmadığını söyleyenler olmuştu. Pirim Muhyiddin-i Arabî de "Halk-ı Cedid: Yeniden Yaratılış- Müebbet Yaratılış" adı altında bu konuya değinmişti. İnsan aklı bir önceki anda yok olup ortadan kalkan ve sonraki anda "tümüyle yeniden yaratılan" bir sistem algısıyla baş etmeye çalışmak yerine, aynı kâinatın bir sonraki anda ancak detaylarında değişikliklerle var olması fikrini benimsemeyi tercih ediyordu...

Oysa hakikat öyle değildi. İdam ve icat, kevn ve fesad ya da Pirim İbnü'l Arabî'nin tabiriyle Halk-ı Cedid: "insana her an nefes üfleyen bir Yaradan, her an ölüp kendisine Rabb'i tarafından üflenen nefesle yeniden yaratılan insan" anlatımındaki gibi sıfırdan (ELİF noktası'ndan) gelen bir yaratma süreci gerçekleşiyordu.

Bu kâinat bir kez yaratılmış ve devamlı değişip duran bir kâinat değildi. **Kün fe yekün** ifadesinde kullanılan "yekün" kelimesinin sırrına ışık tutar gibi hâlâ yaratılmaya devam etmekte olan bir yapıydı.

Bir önceki andan bir sonraki ana geçerken her şey toptan yok oluyordu. Hemen ardından, öncekine fark edilmesi mümkün olmayacak derecede benzeyen yepyeni bir yaratım gerçekleşiyordu.

Özetle her şey her an sil baştan yaratılıyordu.

Kâinat bir ilim denizi, bir yazılımdır... Dolayısıyla ilim, her an her yerde mevcuttur. Ancak o ilmi varlığına/bilincine **indirecek** kapasite sende yoksa, onun temsil ettiği hakikat de

senin için **"yok hükmünde" olacaktır**. Herkes kabı kadarını alabilir ama o kabın genişliğinin ne kadar olduğunu ancak zorladıkça, çalıştıkça, uğraştıkça anlayabilirsin.

Her kabiliyet gibi öğrenme kabiliyeti de -sana verilen elastik ve her an yeniden dönüşebilen beyin yapın sayesinde- geliştirilebilir.

Defalarca duyduğun; kâinatın bir anda var edildiği ve süregelen kâinatın da o olduğu anlatımı, bilinçaltına tekrarlarla öyle bir yerleşmiştir ki hakikati idrak etmek ilk anda sana (5 duyu kafesine kısıtlanmış bir varlık olduğun için) imkânsız gibi görünür.

Pirim İbnü'l Arabî "her an yeniden yaratılış hakikatini" Kuran'daki ayetlerle örtüştürerek Hz. Süleyman ve Seba melikesine ilişkin kıssa üzerinden bizlere sunmuştur. Nasıl bir idrak, hayran olmamak mümkün değil...

Kâinat kesintilidir, iyi de bilim bu konuda ne yorum yapmaktadır dersen, bilim bu tezi desteklemektedir. Max Planck'ın 1900'lü yıllarda kuantumun ilk temeli sayılabilecek **sürekliliğin kesintili** oluşuna ilişkin buluşu, aynı hadiseyi farklı bir yönden ifade etmektedir. *İşaret 1 ve 2'de* de bahsettiğimiz kuantum fiziğinin babası olarak adlandırılan ve Yaradan'a hayranlığını bilimsel olarak "Matris'in arkasında insanüstü bir Akıl olmalı" anlatımıyla teyit eden Alman fizikçi Max Planck'ın... Biliyoruz ki var olan her şeyin kendisine ait bir titreşim frekansı vardır ve Planck her şeye ait titreşim frekansı vasıtasıyla yayılan radyasyonun sürekli bir akıntı olarak değil kesintili fışkırmalar şeklinde dağıldığını göstererek az önce ifade ettiklerimize bilimsel bir destek getirmiştir. Şu dönemde ileri sayılabilecek teknolojik ve bilimsel bulgu, verilere rağmen tüm kâinatı kendi kısıtlı beş duyu kafesine sığdırmaya çalışan, bunun dışında bir şey olduğunu kabul etmekte zorlanan insan için elbette ki bahsedilen hakikatleri kabul etmek kolay değildir.

Hani demiştik ya kuyudaki kişi için dünya kuyunun ağzı kadardır diye, işte öyle. Herkes bütünsel manzaranın ancak kendi penceresinden görünen kısmını bilebilir. Tekamülünü gerçekleştirmek isteyen insanın durduğu yer daha ziyade şöyle olmalıdır: "Sadece ben bu kadarını algılayabiliyorum diye her şey bu kadar olmamalı, muhakkak daha ötesi var... Daha ötesini henüz idrak edemesem de idrak edebilmek için çabalamalı, her şeyin doğrusunu yalnız Allahımızın bildiğini unutmayıp 'Siz bilmezsiniz ama Allah bilir' telkini altında 'Subhan Allah' zikrini hissetmeliyim. O küçücük idrakime kilit vurmamalıyım. Bu benim kendime ve potansiyelime zulmüm olur..."

Üç boyutlu bir algıda sıkışmışken dört boyutlu varlıkları inkâr etmek ancak 'cehalettir'.

Allahım ben bilmem, Sen bilirsin. Sen tamsın, ben eksik... Elhamdülillah...

Bu konuda pirim İbnü'l Arabî'nin Fütuhat-ı Mekkiye adlı kitabının ikinci cildinden bir anlatım verirsek:

Allah şöyle buyurur: "Size bilgiden çok azı verilmiştir." Şeyhimiz Ebû Medyen, bu ayeti okuyan birini duyduğunda şöyle derdi: "Bize verilen az ilim de bize ait değildir, sadece ödünçtür, ilmin çoğuna ise ulaşamadık. O halde biz sürekli cahiliz."

Hızır geminin ucuna konup gagasıyla denize vuran bir kuş gördüğünde Hz. Musa'ya şöyle demiş: "Bu kuş suyu gagalarken ne diyor biliyor musun?" Musa cevap vermiş: "Hayır, bilmiyorum!" Hızır şöyle devam etmiş: "Ey Musa! Bu kuş diyor ki: Benim ve senin bilgin Allah'ın bilgisinden ancak gagamın şu denizden eksilttiği su kadar bilgi eksiltmiştir."

Burada kastedilen, bilgi değil bilinenlerdir. Bilgi çoğalsaydı, varlığa sonsuz şeylerin girmesine yol açardı ki böyle bir şey imkânsızdır. Çünkü bilinenlerin sonu yoktur ve bilinen her şeyin bir ilmi olsaydı söylediğimiz durum gerçekleşirdi.

Planck Sabiti[59] kavramını duymuşsundur muhakkak. Bu kavramı ve "h" diye işaret edilen sabiti kabul etmemiz aslında bahsedilen **kesintili süreci** algılayamadığımızı kabul etmemizle aynı şey gibidir. Planck Sabiti denilen "h" sabit sayısı bana"hüve" ifadesi ve Şems suresinde adeta şifrelenen "h"ye ilişkin bazı işaretleri çağrıştırır.

Planck'ın keşfi şu klasik örnekle bizlere aktarılır: uzaktan bakıldığında sana "tepe" gibi görünen bir yapı düşün... Bu yapıya yaklaştıkça aslında yapının tek bir kütle şeklinde değil, tam tersi çok ufak tahıl taneciklerinden oluşan bir birikinti şeklinde olduğunu görüyorsun...

İşte aynı örnek"tek bir yapı" olarak gördüğün her şey için geçerlidir... Kâinatın piksellerden oluştuğu iddiası yanında, Planck (h) sabiti ile tüm kâinatın büyüklüğü oranında dünyamızın tam da orta seviyeye denk gelmesi gerçeği bu minvalde tefekküre değer.

Hani *İşaret 1'de* demiştik ya; zaman akan bir şey değil "duran AN"lardan oluşan bir yapıdır ve kâinatın aslı "hareket"tir. Yüksek hızda gerçekleşen harekette üst bilinç "sürekli olarak akan" bir şey görse de, aslında hakikatte olan "zem eden yani duran An'lardan oluşan" bir tüneldir...

Zem Zem... Dur dur... Zem-AN... Durmuş AN'lar...

Planck Sabiti'nin bize açtığı keşif bu hakikatin tasdikidir...

Sana bir Sır: Dağlara da böyle bak. O zaman belki Allahımızın Hz. Musa'ya "Lev enzelna" ayeti ile seslenişinde işaret ettiği deneyime ilişkin ufak bir fikrin oluşabilir.

Yaşadığımız şu hayatın "sürekli olarak aktığını" düşünüyoruz, değil mi? Oysa içinden geçtiğimiz "zaman tünelinde" her şey sadece kare kare AN'lardan oluşuyor! Bu AN'ların duyu organlarımızın yakalayabileceğinden çok daha hızlı ha-

59 Değeri h=6,626.10-34J.s olan, ışık fotonu enerjisi ve ışık frekansı arasındaki orantı sabiti (E=hv). Kuantum mekaniğinin pek çok eşitliğinde $h/2^2$ olarak görülür, h şeklinde gösterilir ve değeri de 1,055.10-31 J.s dir.

reket etmesi sebebiyle "akan bir film" gibi olduğunu bilmek ise işin en çılgın taraflarından biri.

Daimî akışta gibi görünen evrenin kesinti süresi Planck Sabiti denilen h sabit sayısı kadar olduğunda, elbette ki duyu organlarımız bu hızda gerçekleşen bir hareketin kesintililiğini yakalayamayacaktır. O noktada her şey- "ışığın sabit olarak yanıyor görünme" illüzyonunda olduğu gibi- bize sürekli ve kesintisiz görünecektir.

Hayat,bir filmde olduğu gibi, ışığın projektörden yansıtılması ile art arda gelen benzer ama asla birbirinin aynı olmayan görüntü ve karelerden oluşur.

Çocukken çizgi film tekniğini araştırmıştım... Her karede diğerinin aynı gibi görünen bir başka resim ve hızla çevrilen sayfalarda ya da hareket ettirilen film karelerinde, kesintisiz ve aynı görünen görüntüler...

Şimdi bu bilgilerle aynada kendine bak. Bir daha bak... Bir daha bak... Ve bir daha... Her seferde benzer ama aynı olmayan yeniden yaratılıp yeniden yok olan bir SEN'le berabersin...

Bir zamanlar dünya düzdü, atom maddenin bölünemez en küçük parçacığıydı. Kuantum fiziği ve atom altı parçacıklar ortaya çıktı ve böylece bazı bilimsel inanışlar altüst oldu. Sabit olmayı bırak dalga olarak da hareket eden, bir an var olup (zâhir) bir an gaybe geçebilen (bâtın) parçacıklar... Kesintili ve birbirinden farklı AN'lardan oluşan bir gerçeklik mekanizması... Tüm bunların içinde olduğumuzu söyleseler kim inanırdı?

Eskiden eşyanın birbirinden "ayrı ve ilişkisiz" olduğu algısı vardı ki bu 5 duyu kafesinde **Bir'i İki gösteren İblis Algısıydı...**

Kuantum fiziği ile sahneye giren atomaltı parçacıklar sayesinde hakikatte olanın; birbiriyle her an iletişim ve Bir'lik içinde bulunan Örümcek Ağı gibi bütünlüğü bölünemez bir yapı olduğu görüldü... Ankebut suresinde işaret edildiği gibi... Vahdet-i Vücut gibi!

Var olan sadece TEK olan Vücuddu...

Eskiden parçacığın dalga özelliği gösterip kendini böyle de ifade edebileceği bilinmezdi ama artık bu bir "veri"ydi...

Aynı anda parçacık ya da dalga özelliği gösteren her an idam ve icad, kevn ve fesad, var ile yok, adem ile âdem olabilen "ışık", varlığın kaynağıydı ... Unutma, "adem" (yokluk) kelimesi "idam" kelimesiyle aynı kökten gelir ...

İnsanlar çoğunlukla masal sandıkları mitolojiden ya da kadim kültürlerden gelen anlatımlara baktıklarında, aslında Kuran'da geçen bazı kıssaların değiştirilmiş şekilleriyle karşılaşırlar... Mesela bazı çok tanrılı inanışlarda İslamiyet'te yer alan esmaların temsil ettiği güçlerin farklı farklı tanrılar ile temsil edilmeye çalışıldığını görebilirsin. Bu tür karmaşalara; Rab, Allah, Rabb-il Âlemin, Rabb-i Hass, Hak, Rahman gibi kavramlar arasındaki farkları -ilahî varoluşun tecelli mertebelerini- bilmemek sebep olmuştur.

Hep diyorum ya, Kuran ve Peygamberimizin (s.a.v.) tanımıyla Allah'ı ve İslam'ı tanımamak insanı ateist ve dinsiz yapabiliyor. Meselenin özünde cehalet, bilgisizlik, kendi ufak bilgi ve aklını ilah edinme yatıyor.

Tüm esma-ül hüsnanın BİR ve TEK olan Allah'ın özellikleri olması İslamiyet'te tek ilahın özellikleri altında insanın kalbini de tatmin eden bir anlatımla yer alıyor.

Bir inanışta -bazı Hint inanışlarında olduğu gibi- Allah'ın isim ve sıfatlarının her birinin başka başka tanrılar tarafından temsil edildiğini ya da iyilik ve kötülük tanrısı gibi ayırımlar olduğunu düşünsene... *İşaret 2'de* CERN ile ilgili değindiğimiz; iki büyük Hint tanrısından biri olarak gösterilen ve birçok mesele yanında dönüşüm ve değişimi de sembolize eden Shiva'ya bakalım...

Gökyüzünü incelemeye meraklı olanlar bilir; bir uydu ya da gezegen ile yıldız arasındaki farkı daha ziyade yıldızın göz kırpmasından anlayabilirsin. Yıldızın göz kırpar gibi görün-

mesine sebep onun dünyaya uzaklığı yanında, atmosferden geçerken yaydığı ışığın hava yoğunluğu sebebiyle kırılma açısındandır. Ancak göz kırpma kadar kısa bir hızda olan ışıma ve yok olma hâli, uzak mesafede olan bir yıldız üzerinden gözlemlendiğinde örnek olarak aklınıza daha da fazla yatabilir.

Shiva'nın dansı bu durumu sembolize eder. İdam ve icad, kevn ve fesad gibi bir an ortaya çıkıp hemen ardından yok olma "varoluş-yokoluş döngüsü"nü... Şiirin ve sembollerin en önemli özelliği inanılmaz yoğun içerikleri, ufacık beyit ya da şekillere sığdırabilmesidir. Âdem'den beri hakiki olan tek bilgi -kimine göre felsefe kimine göre mitoloji altında anlatılsa da- İslamiyet/Teslimiyet metodunun içerdiği hakikatlerin anlatımlarından öte bir şey değildir.

Az önce de değindiğimiz gibi *İşaret 2'de* CERN'ün giriş kapısı önündeki avluda bulunan Tanrı Shiva heykelinin CERN-KEREN-Boynuzlu Tanrı anlamları ile iki beyin yarı küresinin senkronizasyonunu yansıtıyor olabileceğini söylemiştik. Şu an anlattığımız garîp olma gayb ve şehadet âlemi ilişkisinde ise Shiva olarak isimlendirilen Hint tanrısı ve dansının aynı zamanda kesintili evren modelini de sembolize ediyor olabileceğine değiniyoruz... Gelelim Pirim Muhyiddin Arabî hazretlerinin İslamiyet'te bu konuya Müebbet Yaratılış başlığıyla âdeta damga vuran yorumuna...

Kuran'da Kaf suresinin 15. Ayetinde Halk-ı Cedid meselesine ilişkin şöyle bir ifade vardır:

"Biz ilk yaratmamızda acizlik mi gösterdik? Hayır. Doğrusu onlar her vakit yenilenip duran yaratılıştan şüphe içindedirler!"

İbnü'l Arabî hazretleri, tüm varlığın/eşyanın ilahî nefesle her an yeniden yaratıldığını Yeniden Yaratılış kavramındaki "yeni" ifadesinin zıt anlamının "eski" değil ancak *bir öncekine benzer bir var ediş*in *hemen öncesinde yok ediş olduğunu* belirtir. İbnü'l Arabî, tüm eşya gibi insanların da kesintili bir şekilde

var olduğunu ve her an bir var edilip bir yok edildiğini ifade eder. Öte yanda *-Halk-ı Cedid/Yeniden Yaratılış-* kavramını İslam âlimleri genel manasıyla ele alır ve bu ifadenin ölümden sonraki dirilişi kastettiğini söylerler.

Bu açıklama İbnü'l Arabî'nin kesintili ve sürekli olmayan yaratılış yorumu karşısında tek seferde ve daimî olan bir tür yaratılışın ifadesidir ki gerek kâinat gerekse insan için beş duyu ötesine geçemeyen ve her şeyi bedensel algı kafesinde değerlendiren bir bakış açısı üzerine kurulmuştur.

Halk etmekten gelen Hilkat kelimesi İbnü'l Arabî hazretlerinin bizim literatürümüzle baktığımızda **yaratılış** kavramı karşılığında kullandığı kelimedir. Hilkat (Beş Hazret mertebesi de dâhil olmak üzere), Hakk'ın kendinden kendine tecelli kademelerini içerir.[60]

---

60 http://www.nazan-inan.com/all/evrenn-kesntll-ve-her-an-yeniden-yaratl (Nazan İnan) Bu tecelli/beliriş aşamalarını Şeyh-ül Ekber halkın idrak edebilmesi için aşağıdaki gibi sıralamış:

1-Hakk'ın kendi zatına tecellisi ile, zati bilincinin ilk belirişi olan ve Hakk'ın kendini, kendine açığa çıkardığı, hiçbir zaman, hiçbir varlık tarafından asla bilinemeyecek olan, gayb alemindeki tecelli.

Eşyanın arketipleri olan, sabit gerçeklerin (ayan-ı sabitenin), yani eşyanın İlahî Bilinç'teki ezeli suretlerinin belirişi anlamındaki "feyz-i akdes", günümüz Türkçesiyle ifade etmeye çalışırsak, "daimî kutsal beliriş".

2- İlahî Bilinç'in içeriğini oluşturan, eşyanın ezeli suretlerinin olasılık hâlinden görünen gerçeklik âlemine çıkmaları, yani İbnü'l Arabî'nin "ayan-ı sabite" adını verdiği, eşyanın ezeli suretlerinin potansiyelini gerçekleştirerek fiilen duyulara hitap eden alemde belirişleri anlamındaki "feyz-i mukaddes". Görünen alemdeki idrak olunan tecelli.

3- Nesnelerin varlığa bürünmeleri. İbnü'l Arabî'ye özgü Yaratılış teorisine göre Hakk'ın zati tecellilerinin art arda gelen bu aşamaları, sonu olmaksızın kendini yineleyen, her an yokoluş-yeniden yaratılış döngüsü şeklinde. Belli bir anda sonsuz sayıda nesne ve sonsuz sayıda özellik varlık kazanırken, takip eden anda bunlar yok olup, bunların yerine geçen sonsuz sayıdaki farklı nesne ve özellik varlık kazanıyor. İki farklı anda evrendeki hiçbir şey birbirinin aynısı değil. Âlemin her an yeniden yaratılmakta olduğunu ifade eden Arabî'ye göre, "halk-ı cedid" olarak adlandırdığı bu yeniden yaratılışın anlamı; sonsuza dek ve her an yenilenen bir Yeniden Yaratılış.

Bütün âlem ebedi bir değişim içindedir... Âlemde her şey anbean değişmekte ise de asli hakikatleri bakımından aynıdırlar. Zira asli hakikatleri Hakk'ın zati hakikatinden başka bir şey değildir... Tek ve aynı olarak izlediğimiz herhangi bir şey, birbirini izleyen iki anda tek ve aynı değildir ancak birbirinin benzeridir... Yeniden yaratılış sürecine dâhil olması sebebiyle aynı hakikat insan için de geçerlidir. Ancak bu "avam" (5 duyunun algı kafesinde gördüklerini yegâne gerçek olarak kabul eden insanlar) tarafından fark edilmemekte yalnız ***arif*** tarafından fark edilebilmektedir. İbnü'l Arabî hazretleri, keşif ehli olmayan ve "akılcı" olarak nitelendirilen filozof ya da benzer mantıktaki kimselerin çoğunluğunun durumun sırrına ulaşmasının mümkün olmadığını belirtir.

İbnü'l Arabî, evrende sürüp giden "halk-ı cedid/her an yeniden yaratılış" konusunu açabilmek için Kuran'da geçen ve "karınca" anlamına gelen Neml Suresi'ne işaret eder. İçeriğinde Hz. Süleyman'ın ordusuna yol veren karıncalardan da bahsedilen Neml Suresi'nin 38, 39 ve 40'ncı ayetlerinde geçen Seba melikesi Belkıs'ın tahtına ilişkin kıssayı da şöyle ele alır:

Günün birinde Hz. Süleyman, huzurunda bulunan ins ve cin tayfasına Seba melikesi Belkıs'ın tahtını o an huzuruna getirebilecek biri olup olmadığını sorar. Bunun üzerine cinlerden biri "Ben onu sana, sen daha yerinden kalkmadan getireceğim" der. Ama kutsal kitaplar hakkında "arif" olan bir adam "Ben onu sana gözünü açıp kapayıncaya kadar getireceğim" diyerek gerçekten de göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir zaman içinde, Arabistan'ın güneyinde bulunan Belkıs'ın ülkesindeki tahtı Hz. Süleyman'ın karşısına getirir.

İbnü'l Arabî, ilim sahibi olan arifin bu olayı nasıl gerçekleştirdiğine ilişkin açıklamasını "yeniden yaratılış"a dayandırır. Mucize gibi görünen bu olayda gerçekleştirilen şeyin

aslında Belkıs'ın tahtını Seba'dan Hz. Süleyman'ın huzuruna taşımak olmadığını ifade eder. İbnü'l Arabî'ye göre aslında gerçekleştirilen şey tahtın, Seba'da yok olduğu anın hemen ardından takip eden "yeniden yaratılma" aşamasında Hz. Süleyman'ın huzurunda belirmesini sağlamaktır.

Kuran'da bu fiili gerçekleştiren kişinin ismi yer almasa da yorumcular, onun Âsaf bin Berahyâ adlı hakîm bir kişi -Hz. Süleyman'ın kâtibi ve veziri- olduğunu belirtmektedirler. İlk bakışta (zâhirde) eşyanın bir yerden başka bir yere "taşınması gibi" görünen bu olayda, insan türünden olup da "tasarruf sırlarına" ve "eşyanın özelliklerine/hassalarına" âlim bir kişinin cin taifesinden bir âlime üstünlüğü bu nakil için ihtiyaç duyduğu **zaman aralığına** göre belirlenir. Dolayısıyla Kuran'da Neml Suresi'nin 38 ve 40. Ayetleri arasında anlatılan bu mesele, İbnü'l Arabî hazretlerinin de vurguladığı gibi, ilim sahibi bir arifin cine üstünlüğünü açıkça gözler önüne sermiştir.

Burada olan hadise, eşyanın bir yerden bir yere nakli değil, her an ifna (yok) ve beka (var) olan eşyanın "benzerinin" bir sonraki anda başka bir yerde var edilmesidir. Âsaf bin Berahyâ'nın fazileti ilahî nefes ile her an var edilip yok edilen eşyanın (halk-ı cedid) bir sonraki anda yeniden yaratılmasının önceki mekânı yerine Süleyman'ın huzurunda olmasını sağlamaktır.

Özetle, ayette ilim sahibi bir **arif insanın** eşyanın her an yeniden yaratılma sürecini kullanarak onun yeniden yaratılışında "yok olduğu yerden başka bir yerde yeniden açığa çıkmasını sağlayabilme potansiyeline sahip olduğu" bilgisi gözler önüne serilmektedir. Zaten böyle bir ilme sahip arif, baktığı eşyanın her an "özünde" aynı ama yaratımında farklı olduğunu da müşahede edebilmektedir.

Dünyanın her yanında hâlâ şu anki teknoloji ile inşası mümkün görünmeyen yapılar bulunuyor, Piramitler gibi...

Bu yapıların inşa edildiği dönemlerde "yeniden yaratılışın özelliklerinin" kullanılmış olup olamayacağını değerlendirmeye açanlar da olmuştur.

Vahdetteki Kesret, Kesretteki Vahdet... Teklikte Çokluk, Çoklukta Teklik...

"İlahî nefes aracılığıyla eşyanın "her an yeniden yaratılışına" uygun olarak tahtın bulunmakta olduğu yerde yok olması anı ile Hz. Süleyman'ın huzurunda zuhur etmesi anı birbiriyle çakıştı. Hâlbuki hiç kimsenin bu iki olay arasındaki zaman farkını ***hisleri ile idrak etmesi mümkün değildi****. Hatta bir kimsenin kendisinin bir nefeste yok olup sonra yeniden var olması hususunda bile bir bilinci bulunmaz..."*

–İbnü'l Arabî

Tersine Nedensellik ve "Sümme"

Geleceğin geçmiş, geçmişin gelecek olduğu dairesel zaman döngüsü içinde, Hz. Ali'nin neden "Geleceğimden korkarım" ifadesi yerine "Geçmişimden/ezelimden korkarım" dediğini anlamak sanki daha da bir kolaylaşıyor... Bu mesele için ise *Retrocausality* kavramına göz atmakta fayda var.

Retrocausality nedir?

1- **Sonucun,** kendisini oluşturan **sebeplerden önce** ortaya çıkmasının mümkün olabileceğini,

2- Neden-sonuç ilişkisinin sadece geçmişten geleceğe değil, gelecekten geçmişe doğru da akabileceğini ön gören ve savunan **tersine-nedensellik** diye de adlandırılan anti-nedensel hipoteze *retrocausality* denir.

Bu düşünce, "şimdinin üzerinde sadece geçmişin değil geleceğin de tesiri ve çekimi" olduğunu savunur...

Causality İngilizcede "nedensellik" demektir. *Retro* ise "geçmişe yönelik, geriye dönük, tersine" anlamındadır.

Kısaca *retrocausality* "geçmişe yönelik nedensellik" olarak çevrilebilir. Geleceğin değiştirilmesi sonucu geçmişin değiştiği, geleceğin şimdiki zamanı, şimdiki zamanın geçmişi etkileyip etkileyemeyeceği gibi konuları ele alan fizik elementlerine dayanır...

Bu bir zaman yolculuğu mudur tam değil ancak değinilen konular benzer olduğundan ilintili denilebilir... Hele ki her an yeniden yaratılışta, kesintili bir varlık içinde bulunduğumuz ve Zaman-An kavramları bazında temelde her şeyin olmuş bitmiş olduğunu düşünürsek... Neden-sonuç arasındaki ayırım fizik alanındaki en temel seviyede yapılamadığından geriye dönük nedensellik tamamıyla çözülememiştir.

Retrocausality bir yönüyle bana Kuran'da geleceğe ilişkin bir fiilin sonucunun geçmişte olmuş bitmiş gibi anlatılmasını hatırlatır. Bir yanıyla ise Kuran'da geçen 'sümme' kelimesinin İbnü'l Arabî hazretlerinin yeniden yaratılışta değindiği ilginç açıklamasını... İbnü'l Arabî **sümme** *kelimesinin illaki "sonradan" gelen anlamında olmadığını, A-Rab-cada bunun başka bir şeyi daha ifade ettiğini söyler.*

"Ve sen bizim kullandığımız **sümme/sonra** *sözünün bir zaman aralığını gerektirdiğini düşünme... Bu doğru değildir. Araplar bu sözü özel bağlamda bir* **üst rütbenin takaddümüne** *(önceliğine) işaret etmek üzere kullanırlar...*

A sümme B, bazı bağlamda B'nin sebebi olarak A'nın mantıken B'den önce gelmekte olduğuna delalet eder. Bu, A'nın mutlaka zaman içinde B'ye önceliği anlamına gelmez. A ve B **aynı zamanda, çakışan bir şekilde de** *vuku bulabilirler"*

–İbnü'l Arabî

Geriye dönük nedenselliğe göre gelecek şimdiki zamanı, şimdiki zamansa geçmişi etkileyebilir. Kitabımızın başında süperpozisyon dediğimiz ve geleceğin geçmişi belirleme meselesine ilişkin verdiğimiz bir örnek vardı, bitkiler ve ışıkla ilgili. Kuantum teorisi belirsizlik ilkesine dayalı bir olasılık-

lar kuramıdır. Geriye dönük nedensellik kuantum açısından mümkündür. Çünkü kuantum parçacıkları "kendileriyle" geçmiş ve gelecekte iletişim kurabilirler.

Bir kuantum parçacığını alıp geleceğe götürebilirsiniz. Orada yapılan değişiklik onun geçmişini değiştirir. Bu durumda bizler de o parçacıklardan oluştuğumuza göre aynı şey bizler için de geçerlidir. Gelecekte yapılan bir tövbe ile geçmişin temizlenebilmesi ve olumsuz şeyleri hiç yaşamamış gibi bir temizlik kazanılabilmesi, kuantum açısından bilimsel bu tespitin de en sade örnekle onaylayıcısı olarak kabul edilebilir.

Muhakkak duymuşsunuzdur Dede Paradoksu diye bir mesele vardır. Gelecekten gelen torun henüz o doğmadan hatta dedesi anneannesiyle bile evlenmeden evvel dedesini öldürse, geçmişte yapacağı bu değişiklik onun var olmasını engelleyecektir. Dolayısıyla da gelecekten gelmesi, hâlihazırda var olmasını kendisi engellediği için zaten mümkün olmayacaktır. Bu paradoksu ortaya atanlar nedenin kendi sonucu tarafından engellendiği bir durum geriye dönük nedenselliği imkânsız kılar derler. Ancak hele ki:

1- Zamanın doğrusal bir ok değil, "son" diye esasen başlangıcına dönen bir *Daire* olduğu fikrinin *(ki İbnü'l Arabî bunu anlatır)* artık kuantum fiziği ile daha da çok kabul gördüğü,

2- Işık hızından daha hızlı hareket eden takyonlar gibi mefhumların ortaya çıktığı,

3- Kuantum mekaniğinin zamandan bağımsız taraflarının modern fizikte bambaşka bir şekilde ele alınmak zorunda hissedildiği bir dönemde "tersine nedensellik", klasik fizikçiler değilse de parçacıklar ve acayip davranışları, zaman tünelinde geleceğe-geçmişe yolculukla ilgili konular üzerine kafa yoran bilim insanları tarafından, tartışılmaya devam etmektedir.

Einstein geçmiş ve geleceğin geometrik bir nesnede aynı anda nasıl olabileceğini bizlere sunmuştu. Somut ve soyut

olan her şey geometriktir. Duygu ve düşünceler dâhil var olan her şeyin yaratım deseni Yaşam Çiçeği'nde yer alır. 2014 yılında İsrail'de bilim insanları parçacıkların sadece mekânla değil, zamanla da dolaşık olduğunu göstermiştir...

Cornell Üniversitesinden Daryl J. Bem, geleceğe ilişkin olayların geçmiş olayların oluşumuna ortak olabilecek geri döngüler (zamanda geri dönüşler) yapabileceği hususunda ciddi deliller sergiledi.

Tersine/geriye doğru nedensellik, elbette geçmiş geleceği yaratıyordur ama ya gelecek de geçmişin yaratımına iştirak ediyorsa diye düşünme noktası hâline geldi.

Nasıl mı? Bir ışığı yansıtan iki ayna arasındaki geri bilgi akışı gibi... Güneş ışığının bir aynaya yansıtıldığında başka bir aynadan geri yansıtılabildiği ya da fraktal de denilen matematiksel geri bilgi akış döngüsünde olduğu gibi...

Burada değinmeden edemeyeceğim ki âlem katmanlarından biri olan Misal Âlemi, bize "geriye doğru nedensellik" meselesinin tasavvuftaki bilimsel karşılığı anlamında dikkat çekici ipuçları getirebilir...

İbnü'l Arabî hazretleri bir anlatımında varlığın 5 zuhur mertebesinden bahseder[61]... Buna Hazerat-ı Hamse denilir... Hazerat-ı Hamse; Hak'kın kendinden kendine tecellilerinde O'nun bir Huzuru-Hazır bulunuşu ya da bir mertebesini varlık bilgisi bakımından temsil eden beş Âlemi özetle varlığın 5 mertebesini ifade eder...

Bu mertebeler Zati tecellinin şehadet âlemine inişinde zuhuruna göre sırasıyla şöyledir:

1-Zat mertebesi Mutlak ademi tecelli mertebesi: Gayb-ı Mutlak, Sırrus Sır,

2-Sıfatlar ve Esma mertebesi: Uluhiyyet makamı,

61 *İbnü'l Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar-Kavramlar, Toshihiko İzutsu (Ahmed Yüksel Özemre), Kaknüs Yayınları, 2008.*

3-Efal: Rububiyet makamı,

4-Hayal/Emsal mertebesi: Âlem-i Misal,

5-Müşahede/Şuhud/Hisler Âlemi diğer adıyla Âlem-i Şuhud ...

İlahî beş huzur Hak'kın beş temel "kendinden kendine" tecelli tarzıdır... Varlığın beş mertebesi bir anlatımda böyledir...

Gelelim konumuzla ilgili olan meseleye: Emsal/ Hayal diğer adıyla Misal Âlemi'ne...

Bu âlem şehadet âlemi dediğimiz dünya boyutuyla diğer 3 âlem arasındaki ara âlem ve geçiş bölgesidir...

Misal Âlemi: Misallerin, ayanı sabite suretlerinin, ağırlığı olmayan latif cisimlerin, maddi yanı olmayan maddenin âlemi, bir ara âlemdir...

Zihni âlem ile hisler âlemi kadar gerçek, objektif elle tutulur sürekli bir âlemdir... Ruhâni şey burada cismani, cismani olan şey de burada ruhâni hüviyet kazanır... Bu, organı faal muhayyele (aktif bir hayal gücü) olan âlemdir. Burası ilahî tecellilerin vuku bulduğu, ilhamların ve sembolik hikayelerin hakiki realiteleri ile arz-ı endam ettikleri sahnedir...

Misal âlemi "ezeli" olarak mevcuttur ve her an her insanın bilincine tesir etmektedir... Ancak insan uyanık olduğu süre içinde illüzyonun, içinde bulunduğu simülasyonun her an beş duyusunu şaşırtmasından dolayı Misal âleminden aldığı tesirleri oku'yamamaktadır...

Misal âlemi bundan 150 hatta 1000 ve ötesi sene sonra olacakları da,binlerce yıl evvel geçmişte olanları da içinde barındıran âlemdir. Misal âleminin bu özelliği, gelecekten gelen bir tesir ile kişinin şimdisinin ya da geçmişinin etkilenmesine, o "etkilenmiş" geçmişin de kişinin geleceğine etki etmesine sebep olabilir mi?

Görülen sadık rüyalar peygamberlere ve salih kalplere misal âleminden gönderildiğine göre, geleceğe ilişkin bir rüya-

nın tabirinin dahi gelecekten gelen şeyin "şimdi"yi değiştirebilmekteki tesiri değil midir?

Bazı konularda neden sonuç ilişkisi kurulamamasının sebebini henüz o sonucu oluşturan nedenin gerçekleşmemiş olmasına bağlayanlar olabiliyor... Bu yöndeki iddiaları test etmek isteyen Chapman Üniversitesi Fizik Profesörü Kuantum Çalışmalarından sorumlu Jeff Tollaksen[62] ve çalışma arkadaşı Yakir Aharonov, parçacıkların spin özelliklerine yönelik özel ölçümlerin gerçekleştirildiği bir deneyle tersine (geriye doğru) nedenselliği ispat edebilmek ve gösterebilmek için çalışmalar[63] yaptılar...

Bu meseleyi izah etmek için ise şöyle bir örnek getirdiler: Zaman kavramını "su" ile temsil edelim. Bu suyun ortasında ise bir tekne olduğunu farz edelim. Teknenin içinde bulunduğu konum "şimdiki an", arkasındaki su "geçmiş", önündeki su ise "geleceği" temsil etsin...

Mevcut örnek içinde, teknenin arkasından gelen suyun çarparak onu etkilemesi, geçmişin şimdiye etkisidir... Aynı şekilde teknenin önündeki su birikintisinde oluşan bir dalganın gelip tekneye çarpması da geleceğin şimdiye etkisidir... Hâl böyleyken, teknenin önü ve arkasından aynı anda gelen dalgalar birleşirse tekne daha çok sarsılmaz mı ? Yani geçmiş ve gelecekten gelen tesirler birleştiğinde "şimdiyi" daha büyük bir güç ile etkilemez mi?

Bu durumda her şeyin atom altı alanda bir olasılık "dalgası" olduğunu düşündüğünde; kuantum alanda hâlihazırda var olan geleceğin yaydığı dalgalar, geçmişin yaydığı dalgalarla beraber "şimdi" içinde olanları etkileyebilir mi?

62 MIT fizik mezunu akademisyen.

63 Kaynak: Artificial Intelligence Önder Dağ'a aittir
https://sonsuzsifa.com/blog/gem-mdk-zamani-etkleyeblyor-pek-gelecek-etklemyormu-kuantum-zaman-ve-tersne-nedensellk/

O taktirde bazı kuantum olasılıkları -geçmiş ve gelecekten aynı anda yayılarak gelen kuantum olasılık dalgalarının bileşik etkisi ile- daha güçlü hâle gelebilir mi?

Yaratıldığından beri genişlemekte olan bir evrendeyiz. İncelenmek üzere teleskopla bakıldığında belirli uzaklıktaki bir yıldızın varlığının bile aslında onu "şu an" gözlemleyen kişinin bilinç ve niyetinden kaynaklandığı bir evren... Bir kuantum parçacığına **şimdi'de** yapılan değişikliğin aynı anda onun **geçmişine** sirayet ettiğinin delil bulduğu bir evren... İşte böyle özellikleri olan bir evrende belki de en mantıklısı artık bilimin geldiği şu noktada zaman ve mekân meselesinin insanın "içsel mekanizmasında bir sabit" olduğunu kabul etmektir...

Hakikati kavrayabilmek, "keşfe" geçebilmek için **algı** kafesinin kırılmasının tavsiye edilmesi de bu sebepledir.

Bir zamanlar kâinatın bir köşesinde sana göre **geçmiş** denen kesitte bulunan ve hâlihazırda olmayan (ölmüş) bir yıldızın ışığı milyonlarca ışık yılı seyahat ettiği için gözlerinle ancak şu anda buluşuyorsa bu "hayalet"i görmen şimdideki gözlemine dayanmıyor mudur?

O zaman;

Senin Şimdi/Şu AN'daki gözlemin Geçmiş'i değiştirmiş olmuyor mu?

Eğer ki her bir an, bir diğer anı ileri ve geri olarak zaman içinde iştirak hâlinde yaratabiliyorsa, o zaman "gerçeklik" dediğinin zaman ve mekânı uzatan nöral bir iletişim ağı (bilgi ağı) olduğunu düşünebilir miyiz?

*"**Geçmiş, şimdiki zaman** ve **gelecek** arasındaki fark sadece bir illüzyondan ibarettir ama bu illüzyon çok güçlüdür."*

-Einstein

YAZARDAN:

Vahdet-i Vücut ve Halk-ı Cedid de ne!

Artık "bilinçten" ayırabileceğin, nörobilimden, biyolojiden ayırabileceğin bir "fizik" kalmadı. Atom altı parçacıklara inildikten sonra kuantum mekaniğiyle beraber bitti o evre. **Newton** fiziği de denilen klasik fizik ise bu manada pek çok konuda geri plana düştü.

Çok sevdiğim ünlü kuantum fizikçilerden Harvardlı John Hagel'in bunun esprisini yaparak "Matematikçiler, onlarca yıllık çalışmaları sonucunda yogilerin en başından beri söyledikleri şeylere geldiler," diyor.

Hagel'in, Peygamberimiz (s.a.v.) ve Allah dostlarını tanısa daha da ötesini söyler eminim çünkü ilim TEK ve hakikat BİR... İşte bu yüzden kuantuma **KÜNTÜ-M** diyorum. "Kün" kökünden gelen kâinat kelimesi ve "kün fe yekün" ifadesi...

"Allah, göklerin ve yerlerin nurudur"; gökler, yer ve arasındaki (canlılardan cansız görünenlere, meleklerden insanlara her şey) Cenabı Hakk'ın tecelli ve zuhurudur.

Hakikatin seviyeleri vardır. Buzu ısıtırsın su, suyu ısıtırsın buhar olur. Soğuttukça ise tam tersi. Suyu buzdan ayıramazsın. Su buzun neresinde ise ahiret de dünyanın orasındadır. Her şey iç içedir. Hatta bu sebeple **"Ehli Beyt"**i bir anlamıyla da **"Ehli Boyut"** gibi anladığımdan bahsetmiştim.

Dünya kemalâta ulaşma mekanıdır; çünkü tüm boyutların iç içe geçtiği "cem ettiği" "birleşik alandır". Tabii eğer ki sen idrak edebilirsen ve boyutlar arasındaki "geçişi" yaşayabilmek için beden kalıbını buradayken kırabilirsen...

Görüntün "donmuş esma" gibidir. Her şey tecelli etmiş zat "nur"unun: saf enerji olgusunun farklı biçim ve boyutlardaki "yoğunlaşmış" halidir. Tüm âlemler, aynı filmlerde olduğu gibi, Halk-ı Cedid (sürekli bir yaratma hali) ile ruh ekranına, bilinç ekranına yansımakta olan gölgelerdir...

Ve ne demiştik; elbette ki gölge Zat'a bağlıdır. Kendinden pay biç, gölge her daim senden çıkar. Sen yoksan gölge de yoktur. Nur suresi 35. Ayet ve devamı Allah'ın ilahî tecellisinin "nur"unun; seviye seviye, farklı farklı ama içi içe -her boyut birbirini kapsar şekilde- zuhuruna işaret eder. Atomdan, elektrondan, moleküllere, sistemlere, organlara, organizmalara...

Şekli, görüntüsü, gerçekleşme seviyesi ne olursa olsun hepsi aynı NUR'un tecellisinden yaratılmıştır. İşte "maddenin arkasına" geçip **miraç** yapan Allah dostları kâinatta her yerde bu yüzden **kendilerini** görürler. Kendileri kâinat olur çünkü ekranda görünen ne olursa olsun arkada KAYNAK TEK'tir.

VÜCUD'u: field gibi anlarsak **"Vahdeti Vücuda" "Unified field"** diyebiliriz. Çünkü tasavvufta özellikle İbnü'l Arabî'nin üzerinde durduğu: "Vücud" gereği gibi anlaşılmayan bir kavramdır... Ben "Vücud"u Türkçe karşılığında **"ALAN"** gibi anlıyorum.

Vücut; mevcuda gelmemiş tüm ilim potansiyellerini yani tüm olasılık dalgalarını içeren bir sistem, özetle "Kuantum Alan"dır. Peygamberimizin (s.a.v.) (rüyasında) "yaz" demesi üzerine pek çok olağanüstü hakikati deşifre etmiş müthiş deha İbnü'l Arabî hazretlerinin o zamanlardan beri ne anlatmak istediğini belki bu şekilde anlayanlar olabilir, zira bilim daha yeni bu konuyu izah etmeye yaklaşıyor!

Tasavvufta bunlar kolaylıkla anlaşılabilen konular olmadığı gibi muhakkak fizik bilimiyle beraber ele alınmaları gerekiyor, tabii benim kanaatimce...

Kitabımızın başında bir ihtimaller/olasılıklar (dalga) okyanusunda olduğumuzu ifade etmiştik; odaklanman, tasavvufi manada nazar ya da himmet etmenle "parçacık haline: mevcuda" gelen olasılıklar denizinde...

Niyetinle/bilincinle birleşen dalga "vücuda" geliyor. Allah yaratırken "Kün" der, insan (insan-ı kamil) ise dünyada yara-

tıma vesile olurken "Besmele"... Allah adına başlıyor ve yaratım sürecine ortak ediliyorsun...

Herhangi bir "olasılık" ancak o zaman parçacık haline dönüyor; gözlemci vesilesi ile gerçeklik bulup varlık âlemine çıkıyor.

İşte **Vahdet-i Vücut** denilen kavram; tüm olasılıkların içinde bulunduğu bu alandır, sistemdir, âlemdir...

İbnü'l Arabî hazretleri ve dolayısıyla biz "Vahdet-i Vücut" derken, geldiği noktada "bilim" bu meseleyi "unified field" olarak adlandırmaya çalışıyor. "Unified :BİRleştirilmiş" demektir... "Field ise "Alan/Sistem yani vücut".

Özetle Hagelin gibi bazı bilim insanları İbnü'l Arabî hazretlerinin anlattığı (en azından benim öyle anladığım) bu meseleye, aşağı yukarı benzer manayı veren farklı bir terminoloji ile "Unified Field" diyorlar... (Elbette ki Allah dostu ve büyük bir deha olan hazretin anlatımı olağanüstü derinlik ve detayda...)

Amerikalı bilim insanları bu "Birleşmiş Alan"da "diversified fields" yani "Çeşitli/Farklı Alanlar" olabileceğini ifade ediyor...

Bu ne mi demek?

Bahsettiğimiz "BİRleşmiş Alanda" "farklılıkların, zıtların birliği" var diyorlar.

Bu minvalde **Birleşmiş Alan**'a (Unified Field) **KURAN** gibi bakarsak, Farklılıkların Alan'ına (diversified fields) **FURKAN** gibi bakabiliriz...

Farkların Birliği, Çokluktaki Birlik, Kesretteki Vahdet gibi...

"Din" diye adlandırılan "metot" aslında varoluşun her detayını kapsayan Hakikat İlminin bilimle aynı şeyleri söylediğini gösteriyor! Elbette ki bilimin daha vakıf olması gereken sayısız "bilinmeyen" içinde!

İbnü'l Arabî hazretleri gibi Allah dostlarının anlatımları "hakkıyla" anlaşılmaya çalışılırsa, bilim yolunda büyük ilerlemeler kaydedilebilir...

Ne sanıyorsun, Musa asasıyla taşa vurduğunda ortaya çıkan on iki pınarın -sadece zâhir açıklamasında ifade edildiği gibi- on iki koldan akan su anlamıyla sınırlı olduğunu mu?

Hayır... Ayette geçen bu anlatımın sayısız içerikleri var ama burada sana sadece bir tanesinin ipucunu vereyim:

Bakara Suresi, 60. Ayet

Özünü Arama Tasavvuru/Öğretisi 60. İşaret;

"Ve izisteskâ mûsâ li kavmihî fe kulnâdrib bi asâkel hacer (hacere) fenfecerat minhusnetâ aşrete aynâ (aynen), kad alime küllü ünâsin meşrebehum kulû veşrebû min rızkıllâhi ve lâ ta'sev fîl ardı mufsidîn (mufsidîne)."

"(O vakti hatırla) Hani Musa, çölde susuz kalan kavmi için Rabb'inden su istemişti. Biz de ona 'Asanı kayaya vur' demiştik, böylece taştan on iki pınar fışkırmış, her boy kendi su alacağı pınarı bilmişti. 'Allah'ın rızkından yiyin, için. Yalnız, yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat çıkarmayın' demiştik."

Bedeninde on iki tane akupunktur noktası bulunur ve bu on iki nokta "bilincinin" dönüşmesinde büyük etki yaratır. Eğer Musa'nın taşa vurması gibi o noktalara vurursan hedeflediğin "bilinç" dönüşümü kolaylaşır.

İçinde bulunduğun rüya âleminden çıkıp hakikat penceresinden Rabb'ine dönüşme yolculuğundasın. Dolayısıyla ilim yanında ilminle âmil olman çok önemli... Tüm bunları yaparken de yarattığı her şeyin özünü bilen yegâne Yaradan'ının sana verdiği metotları kullanmalı, hayatını cennete çevirmelisin.

Şu anda kontrollü bir halüsinasyonda bulunuyorsun. Ancak gördüğün gibi kontrolsüz şeyler yaşıyorsun. Çünkü üze-

rinde hegemonya kurmuş bir bilinçaltın ve onun kayıtları, programları var.

Rabb'inden üflenen nefesle on sekiz bin âlemden aşağı doğru indirilirken geçtiğin katmanlarda ve dünya hayatı sürecinde (özellikle yedi yaşına kadar içinde yaşadığın çevre tarafından) sana birçok kayıt ve program giydirildi. İslamiyet'in amacı seni bunlardan özgürleştirerek dünya hayatı deneyimin esnasında ebediyete taşıyacağın cennetinin inşasını yapmanı sağlamaktır.

Olumsuz yanlarından arınıp eğitilmesi gereken taraflarında olgunlaştıktan sonra kendi asli varlığınla buluşup yaratıldığın mahiyetin bir üst varoluş mertebesine çıkacaksın.

Şu an beni okurken hayatında her ne oluyorsa olsun, her ne yaşıyorsan yaşa derhal toparlanmaya başla. Emin ol çare var ve çare sende!

Sadece doğru yere bakmayı bilmiyorsun.

Misafir şöyle söyledi:

-Elini kalbinin üzerine koy...

Efendimiz (s.a.v.), ismi anıldığında elimizi kalbimize koymamızı tavsiye eder... Hak dostları anıldığında ya da Müslümanlar arası selamlaşmada olduğu gibi. Son dönemlerde bu hareketin bile ne kadar önemli olduğunu anlamanızı sağlayacak bir takım bilimsel veriler açığa çıktı...

Dünya artık hayatın her alanında, sağlıkta ve var oluş bilgisinde bilinçaltının önemini kavramış durumda... Önde gelen birtakım bilim insanları, elin kalbe götürülüp orada bedenle konuşulması, bilinçaltına olumlu telkinler verilerek beden ve ruha sevgi, güven yayılması gereğini artık bir metot hâline getirmiş durumda.

EFT vuruşu denilen bu teknik ile elini kalbine götürme otomatik duygusunun yaratılıştan gelen kökeni ve Efendimiz'in (s.a.v.) *Allahımızdan sonraki tek rehberimizin (s.a.v.)* bizler için verdiği bir öğretinin daha delili karşımıza çıkmış durumda...

Kişinin şifa bulması için kendi kendine "Güvendeyim" telkinini tekrar etmesi istenirken; el kalbe götürülerek duygunun bedene indirilmesi için başta kalbin duyguyla aynı uyuma sokulmasına, harmonize edilmesine uğraşılıyor. Bu tekniği ilk gördüğümde eli kalbinde kendi kendisine odaklanmış şekilde birkaç dakika boyunca *"I'm safe"* yani "Güvendeyim" diyen profesör karşısında kalakaldım.

Neden mi?

Eli kalbinde olarak "Güvendeyim" demek şu demekti çünkü:

"Güvenmek: iman etmek" demek olduğundan, elin kalbinde "Ben iman ettim, mümin oldum, yani güvendeyim," demekti.

Ben müminim, güvendeyim demekti. Allah'ın "el Mümin' esması "Güven veren" demek olduğuna göre kul açısından **mümin** bu anlamıyla **güvende olandı.**

İman eden, güvende olandı.

Ben iman ettim...

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âli seyyidina Muhammed...

Allahım bendeki Muhammedîye nurunu aktive et, açığa çıkar. Allahım benimle bağlantı kur, Allahım beni güvende kıl...

"Yaşamımızın her anı yeni bir yaşam ve eski bir ölümdür. Biz geçip giden zamanda ölürüz ve gelen zamanda yaşarız. Bu nedenle, bu dünya üzerindeki yaşamımız sürekli bir yer değiştirmedir."

–Buddha

İMAN NURU

–Ah ah! İman! İman... Siz "iman" ne demek onu bile bilmiyorsunuz.

İMAN sadece **Allah'a inanmak** değil, **Allah'a İnanmak ve GÜVENMEK** demektir. Sizler Allah'a inanıyor ama O'na güvenmiyorsunuz!..

Zaten asıl mesele de bu. Eğer ki O'na Güvenseydiniz hayatın size nasıl hizmet ettiğine bizzat şahit olur ve "imtihan" dediğiniz **samimiyet ve safiyet testlerinden** de kolaylıkla geçerdiniz...

Yunus Suresi, 44. Ayet

Yunus Bilinci Tasavvuru/Öğretisi, 44. İşaret

"İnnallâhe lâ yazlimun nâse şey'en ve lâkinnen nâse enfusehum yazlimûn (yazlimûne)."

"Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez; fakat insanlar kendilerine zulmederler."

–Evet, şimdi **İMAN NURU** meselesine bakalım.

Yerimde şöyle bir toparlandım ve heyecanla cevap verdim Misafir'e:

–Bakalım!

–Önce **iman nuru** kavramına güncel bir tabir koyalım; zira İslam, Kuran, Peygamber (s.a.v.) sünneti güncel değil, geride kalmış diyen cahilleriniz oldukça çok!

Oysa hiçbir kelime **iman** kelimesi gibi mükemmel olamaz. Ancak, tam da ortasında bulunduğunuz "algı bombardıman ve manipülasyonunda" **iman** kavramının içi maalesef boşaltılmış olduğu için, bu meseleyi tüm boyutlarıyla algılayıp ona yeniden asli değerini vermeye çalışmanız lazım.

–İçi kimin tarafından boşaltılmış sizce?

–Yüzyıllardır Rahman'dan görünen şeytaniler tarafından...

–Rahman'dan görünen şeytaniler mi? Nasıl yani?

Misafir verdiği cevap üzerine ürkmüş hâlimi görünce yerinde şöyle bir kıpırdandı. Ardından ise ciddi bir tavıra bürünerek konuyu açıklamaya başladı:.

–Bak, insan bilincinde iki tür perde bulunur... Tasavvufta "İnsanın gözünde 140 bin perde vardır" anlatımıyla özetlenen bu durum, eşyanın hakikatini aslına yakın olduğu hâllerde görmenizin de engelidir.

Doğrusunu istersen 140 bin perdeden şeytani olan 70 bini, Rahmanî olan 70 bininden daha kolay algılanır. Çünkü şeytani bir perdeyi algılamak çok da zor değildir. Öte yanda Rahmanî görünüp özünde şeytani olan perdeler var ya, işte Hak yolcusu olan herbiriniz oralarda zorlanırsınız ve asıl mesele de böylece başlar.

Güneş üzerine vurduğu tüm cisimleri görmeni sağlar ancak **keşif** sırf ışıkla değil, karanlık ve ışık karışımıyla gerçekleşir. Çünkü insanın ne salt karanlık ne de salt ışıkta her-

hangi bir şey görmesi mümkün değildir. Bu sebeple zulmet (karanlık) perdeleri yanında nur (ışık) perdeleri de vardır ve bunlar kişinin keşfini engeller. Nur perdesi görmeni nasıl engeller dersen -zifiri karanlıkta olduğu gibi- gözünün kaldırabileceğinden yoğun bir ışık da görmeni imkânsız hâle getirir.

Bu sebeple keşif (görebilmek) için, ışık ve karanlık karışımının bir arada bulunması gerekir. Hayatta karşılaştığın iyi-kötü, güzel-çirkin gibi zıtlıklar aynı sebeple mevcuttur, farkı görebilmen için...

Pirin İbnü'l Arabî Hazretleri: "Çoğu insan **Hakiki Allah'a** yönelmiş değildir..." der.

Son derece dikkatli bir şekilde Misafir'i dinlerken, onun pirimden söylediği bu söz üzerine dayanamayıp konuya girdim:

–Evet, bu meseleye çok önem veriyorum. ***İnsanların*** *-kendileri bile fark etmeden-* ***zanlarında yarattıkları Allah tanımı,*** *gerçekte ne kendilerini ne Allah'ı ne de O'nun yarattıklarını anlamalarında yol gösterici olamaz. Bu yüzden Ebu Yezid el Bestami Hazretleri'nin "Herkesin bir Allah'ı var, benimki Peygamberiminki (s.a.v.)" anlatımı beni çok etkiler...*

Misafir koltuğunda hafifçe arkasına yaslanıp ellerini kavuşturarak anlatmaya devam etti:

–Hakk'ı hakkıyla ve hakikatiyle tanıyamayan kendisini de tanıyamaz. Sonra da hayalinde –tövbe haşa– kendi yarattığı bir ilah, kendi yarattığı bir Allah kavramıyla kaybolur gider...

Namazı, ibadeti, İslamiyet'i putlaştırmış şekilde yaşayan ve ibadet/kulluk kavramları adı altında ne yaptığını bilmeyenler çok... İslami kavramların içeriklerini merak dahi etmeden bir robot gibi ezberlemiş insanlar... Oto-pilota bağlanmış hayatlar yaşayanlar...

Kuran'da eleştirilen "Onlar babalarının, atalarının dini üzeredir" anlatımının altında İslamiyet'i doğru anlamayıp atalarından gördükleri ezberleri, din sandıkları "töreleri" tekrar edip duranlar da kastedilmiştir. İşin en acı tarafların-

dan biri de budur; Hakk'a ve hakikatine yürümekte olduğunu zanneden birçok insan, Rahman'dan görünen şeytani perdeler yüzünden bu yolda kaymıştır.

Maide Suresi, 104. Ayet

Sofra Tasavvuru/Öğretisi/Telkini 104. İşaret

"Ve izâ kîle lehum teâlev ilâ mâ enzelallâhu ve iler resûlî kâlû hasbunâ mâ vecednâ aleyhi âbâenâ e ve lev kâne âbâuhum lâ ya'lemûne şey'en ve lâ yehtedûn (yehtedûne)."

"Onlara, 'Allah'ın indirdiğine (Kuran'a) ve Peygambere gelin' denildiğinde onlar, 'Babalarımızı üzerinde bulduğumuz din bize yeter' derler. Peki ya babaları bir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar da mı?"

Maalesef şeytanın oyununda içinde bulundukları durum onlara doğru ve hoş olarak gösterilir. Nafile ibadetlerin en önemlilerinden biri olan "tefekkür:derin düşünme hâli" bu sebeple çok kıymetlidir.

Ankebut Suresi, 38. Ayet

Örümcek Tasavvuru/Öğretisi 38. İşaret

"Ve âden ve semûde ve kad tebeyyene leküm min mesâkinihim ve zeyyene lehümüş şeytânu a'mâlehüm fe saddehum anis sebîli ve kânû mustebsırîn (mustebsırîne)."

"Âd ve Semûd kavimlerini de helak ettik. Bu, onların (harap olmuş) yurtlarından size besbelli olmuştur. Şeytan, onlara işlerini süslemiş ve onları doğru yoldan alıkoymuştur. Hâlbuki onlar gözü açık kimselerdi."

–Peki, içine düştükleri yanlış idrakin onlara hoş görünmesi neden olur?

Misafir derin bir nefes aldı.

–Pek çok nedeni olabilir. Şu an namaz kılsın ya da kılmasın, yoga vesaire gibi çalışmalarla enerji alanları ve alıcı ayarlarında oynamalar yapan ancak ne yaptığını tam anlamıyla bilmeyen pek çok kişi bu problemi yaşıyor maalesef.

–Nasıl yani? Na... namaz kılsa bile mi?

Şaşkınlık içindeki hâlim karşısında serinliğini hiç bozmadan kendinden emin bir tavırla cevap verdi:

–Evet, elbette...

–Ama!

–Bak Yüce Allah Maun suresinde (Yardımlaşma Tasavvurunda) bilincinizi inşa ederken "Fe veylün lil müsallin" yani "Yazıklar olsun o namaz kılanlara" demiyor mu?

–Evet, diyor.

–Peki, neden? Çünkü sen sadece "fiziksel bir aktivite" gibi namaz kılarsan ve ne yaptığın hususunda en ufak fikrin olmazsa namazla hedeflenen asli amacı kaybedersin!

Namazın, bir insanın "hâlini" ve "ahlakını" güzelleştirip onu **dönüştürmedikçe** aslında gereği gibi aktive edilmediğini anlamazsan hem şeytanın oyuncağı olur hem de kendini **namaz kılıyorum** diye diğerlerinden üstün sanırsın. Onu bunu kâfir, münafık ilan eder ama kendi gafletinden habersiz şekilde kaybolur gidersin.

Sarsıcı bir ifadeye bürünen Misafir hafifçe gözlerini kıstı ve bana doğru eğildi.

–Unutma... Şeytan da kendince dindar! O sadece aynı ilmi **kendi yolu** için kullanıyor.

Döneminiz simya delisi insanlarla dolmuş durumda ve bunların çoğu **hakikatin** değil **sırların ve kerametlerin** keşfi peşinde koşuyor. Onlar için dünyevi işlerinin halli "ilahî hakikatlerini gerçekleştirmekten" çok daha önde geliyor.

Oysa olabilecek en büyük keramet **safî kul olabilmektir.**

En büyük mucize: "Kul" olabilmektir!

Yoksa farkındalığını yükseltip algılarının açılmasını sağlayan pek çok metot var! Fakat mesele tam da burada yatıyor.

Dinin asli hedefi nedir, meselesi.

Hedef dünya ise boş bunlar. Hedef dünyevi getirilerse Rahmanî olamaz bunlar.

O zaman "ben zaten iyi ahlaklıyım dine ne gerek var" diyenler haklı çıkar! Efendimizin (s.a.v.) dediği gibi "Din güzel ahlaktır" evet ama güzel ahlak kişide neyi açığa çıkarır ve kişiyi hangi hedefe götürür asıl onu bilmelisin!

Bu yolda asli hedef bambaşkadır. Bu yolda asli hedef "Allah'a benzemektir, Sahibine, Rabb'ine, Yaradan'ına benzemek"!

Ve din sana üflenen Rahmanî nefesin yani ilâhî hakikatin açığa çıkması için en kıymetli araç ve vesiledir...

Birdenbire ne oldu anlamadım ama Misafir'in sesi âdeta kafeteryanın dört bir yanından yankılanmaya başladı. İçine düştüğüm durum o kadar etkileyiciydi ki hızla dolan gözlerim -deliler gibi titremekte olan hücrelerimin şiddetinden dolayı- gözyaşlarımı bir volkanın dışarı attığı lavlar gibi kontrolsüzce savurmaya başladı.

Hâlimi fark edip keyfini süren Misafir ise anlatmaya devam ediyordu:

–Ancak, hiçbir zaman unutma, bahsedilen benzeme isteği O'nun size kendini **tecellileri ile bildirdiği kadarına** benzeme isteğidir. ("Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap." Kasas Suresi 77. Ayet) Yoksa Allah'ın **Zat**'ını idrak etmek mümkün bile değildir. Aman diyeyim, sakın unutma, bu konuda aklı karışan çok ve meseleyi doğru kavramazsan diğer bazı felsefelerde olduğu gibi **Hakikati Muhammedîye** ile **Yaradan** kavramlarını karıştırırsın.

Gördüğün her şeyin Allah'tan olduğunu fakat Allah olmadığını ve Allah'ın tüm bunların **ötesinde** bir varlığı bulunduğunu, kapasitenin sınırsız bir şekilde üzerinde olduğu için değil bilincinle O'nu ihata etmek O'nu düşünmenin, idrak etmenin dahi mümkün olmadığını bilmen elzemdir.

Biri sana "Biz Hak olduk, bizim namazımız kılındı. Bizim her hâlimiz namazdır" gibi şeyler söylediğinde Efendimizi (s.a.v.) hatırlamalısın. Kalbine, aklına Şems Hazretlerinin Mevlânâ Hazretlerine sorduğu o meşhur soru ve hazretin verdiği cevabı gelmeli...

En kâmil haliyle insanlığa ve varlığa verilmiş tüm esma ve sıfat tecellileri kendisinde izhar edilmiş olmasına rağmen Rabb'ine, "Ben seni hakkıyla tanıyamadım" diyen Peygamberinin (s.a.v.) son ana kadar -hasta hâlinde bile- namazından ayrılmayıp kulluk çabasına devam etmesinin sebebini de ancak böyle kavrayabilirsin.

O noktada, "Ene'l Hak" diyen bir kulun, kendindeki Hak tecellisinin sadece "bir damlasını" açığa çıkardığını, ancak Hakk'ın onun bilincinin de ötesindeki varlığını bildiği için bu yolda yürümeye gayret ettiğini kavrarsın.

Hakiki bir yolcu kendinde açığa çıkan tecelli sadece "bir damla" iken ve o tecellinin ötesinde sonu olmayan bir derya varken "Oldum!" diyebilir mi hiç?

Asla! Ne kadar çok tecelliye mahal olursan kabın o kadar genişler ama ne Hakk'ın tümü oldum sanırsın haşa ne de Allah! Çünkü Allah'ın tecellileri sonsuzdur!

Zaten dikkat et, "Ene'l Hak" demiş Hallacı Mansur! Ene'llah (Ene Allah) değil!

HAŞA!

İşte bu meseleler insanların kaybolduğu ve şeytanın da insanları yakaladığı yerler. Unutma! Şeytanı şeytan yapan "eksik bilgiydi!" Eksik bilgisini var olan tüm bilgi sanmasıydı! Yani "bilmediğini bilmemesiydi!"

Öğrendikçe benliğin değil yokluğun, hiçliğin, aczin artmalı. Tevazun, hayretin, Rabb'ine hayranlığın artmalı! Sana **Allah** tanımını ya da **Efendimizle (s.a.v.) birlikte kemâlâtına ermiş İslamiyet (teslimiyet) anlayışının** diğer felsefelerden farkını sorduklarında, bunları muhakkak hatırla.

Biz her daim Allah'ın bize kendisini tanıtmak istediği kadarki tecellisi üzerinden konuşuyoruz. O'nun Zat'ını, değil "idrak etmek" düşünmek bile mümkün değil!

Yaratılmış birinin yaratılmış aklı onu yaratanı ihata edemez! O zaman Yaradan'dan ne farkı kalır ki!

Hedefiniz Allah'ınızla daimî bir şekilde iletişimde kalmak, varlık aynanızda tecelli eden Hakk'ı ve Allah'ın tüm isim ve sıfatlarının manalarını olabildiğince kendinizde açığa çıkarmaktır. Sana az çok anlattığım gibi aslı virtüel bir gerçeklik olan şu **sanal** dünyevi zevklerde kaybolmamaktır. Ha, başka bir tuzak daha; aynı esnada uhrevi zevklerde de kaybolmamaktır.

İbnü'l Arabî hazretleri Fusûs[64]'ta âlemdeki her şeyin iki farklı vechesi olduğunu anlatır. Bunlardan biri kendisinin kendisi olarak göründüğü veçhesi, diğeri ise kendisinin ilâhî hayat olarak göründüğü vechesidir.

İbnü'l Arabî her varlığın **mahluk** olmasıyla ilgili olan birinci Beşerî ya da Şahsi veçhesine "Nâsût"; Hakk'ın ve her bir ferdin mevcudattaki ilâhî vechesine ise "Lâhût" adını verir.

Ona göre hayatın ruhanî bir mahiyeti vardır çünkü dokunduğu herşeyi canlandırıp ona hayat bahşetmek RUH'un temel özelliğidir. Hayat aslında Ruh'un ilk sıfatıdır ve Ruh da bu sıfatıyla neye dokunsa derhal dikkati çeker ve onu diri kılar.

"Bilesin ki Ruhların özelliği ilgilendikleri ve dokundukları herhangi birşeyi Diri kılmaları ve hayatın onda yayılmasına sebep olmalarıdır..."

---

64 *İbnü'l Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar-Kavramlar* Toshihiko İzutsu (Ahmed Yüksel Özemre)

İbnü'l Arabî bütün varlık âleminin "Evrensel Ruh"un doğrudan doğruya etkisi altında olduğunu söyler. Tek bir istisna olmadan var olan her şey onunla temas hâlinde olduğundan "diri"dir. Yalnız, Evrensel Ruh'tan etkilenme şekli, her birinin kendine has istidadına uygun olarak birinden diğerine değişmektedir.

Başka bir deyimle eşya arasındaki yegâne farklılık ancak birinden ötekine değişen hayatı "şiddeti" bakımından ortaya çıkarmaktadır. Ancak herşeyi kaplayıp istila eden Hayat'ın içinde kendi nefislerini muhafaza etmeleri açısından (eşyanın) hepsi de aynıdır.

Ruh'un ilk sıfatı olan Hayat'ın eşyada yayılmış olan bölümüne Lâhût:ilâhî veche denilir. Nâsût ya da beşerî veçhe ise ancak Ruh'un kendisinde bulunduğu "mahal (beden)"dir. Buna göre Nâsût'a da sırf içinde Ruh'un bulunması hasebiyle Ruh denilebilir.

İnsandaki Nâsût ile Lâhût arasındaki ilişkiyi hamur ile maya arasındaki ilişki ile kıyaslayan Arabî, her insanda ilâhî mayadan bir nebze bulunduğunu ve eğer ki o, bu mayayı kâmil bir surete büründürmeyi başarırsa hamuru da tümüyle mayanın etkisi altında bırakarak sonunda hamur ile aynı mahiyete haiz bir şeye dönüşeceğini ifade eder. Yani o da maya olur. Ledün ilmi terminolojisi açısından ise bu **fenâ** diye adlandırılan olaydır.

Kendi hakikatine yani Hakk'a varırken seni beşerî tarafından (nâsût) ilâhî hakikatine (lâhût) taşıyan-önce fenâya sonra bekaya ulaştıran- o yolculuk esnasında Efendimiz (s.a.v.) gibi gözün ne şaşmalı ne de şaşırmalıdır.

Necm Suresi, 17. Ayet
Yıldız Tasavvuru/Bilinci/Öğretisi 17. İşaret

"Mâ zâgal basaru ve mâ tagâ."
"Göz (gördüğünden) şaşmadı ve (onu) aşmadı."

Hedefin kendi Hakikat'ini gerçekleştirirken sürekli dengede kalmak, sana gösterilen lütuflardan dolayı asla benliğe düşmemek -firavunlaşmamak-, o esnada kendini keşfetmeye devam ederek Allah'ını tanımak için gayret gösterip sürekli bir şekilde O'nunla iletişimde olmaktır.

Misafir kendinden geçmiş bir şekilde konuşurken araya girdim:

–Peki, insan "kendisinin" şeytanın tarafına düşüp düşmediğini nasıl anlar? Belki de bu yolda yürüyen çoğumuz öyleyizdir, değil mi?

Derin bir iç çekti Misafir:

–Mümkün... Bu soruya cevaben asla "hayır" demem.

O halde ne yapmalıyız dersen, şeytanın tarafına düştüğünüzde doğru yolda olduğunuzu zannetmemek için attığınız her adımı yaşadığınız her hâli, Allah'a ve Peygamberinize (s.a.v.) danışmalısınız. Ayet ve hadislerin açılımlarını sizlere açıklamaya çalışan pirin Abdülkadir Geylani Hazretleri, İbnü'l Arabî Hazretleri, Mevlânâ Hazretleri gibi "hakiki" Hak dostlarının anlatımlarına başvurmalısınız.

Haa, burada değinmeden edemeyeceğim; bazı ilahiyatçılarınız "Herkes Allah'ın dostudur, Allah dostluğu birilerine özel olarak verilmiş bir makam filan değildir!" diyebiliyorlar!

Allah Allah, o zaman mevzuya bir de beraber bakalım! Yüce Allah Kuran'da Yunus suresi 62, 63 ve 64. Ayetlerde bu meseleye çok net bir izah getiriyor:

"Bilesiniz ki, **Allah'ın evliyalarına** hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de. Onlar **'iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış'** olanlardır. Dünya hayatında da ahirette de onlar için müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte bu büyük başarıdır."

O halde Kuran'a göre "Allah'ın evliyalarının hakiki manada iman etmiş: Mümin olmaları ve Allah'tan sakınıyor: Takva ehli olmaları" gerekiyor.

Bu taktirde ise Kuran'a göre mümin ve takva ehli kavramlarının manalarına açıklık getirmemiz lazım!

Mesela ayet "Allah Müminlerin yardımcısıdır" diyor.

Ali İmran suresi 68. Ayet, İmran Ailesi Tasavvuru 68. İşaret

O halde her namaz kılan ya da ibadet edenin Mümin olmadığı işaret ediliyor. Tekrar ediyorum yardım görebilmen için mümin olman lazım!

Gelelim takva ehlinin kim olduğuna... Takva ehlinin nitelikleri Bakara Suresi'nin ilk ayetlerinde apaçık ortaya konuluyor.

Öncelikle Allah Bakara Suresi'nde "Bu kitap Müslümanlar için değil Takva ehli için hidayet rehberidir" diyor. Bu çok ince bir detay...

Eğer ki bir insan ibadetlerini yalnız "şeklen: şer'i bazda" yerine getirirse "Müslüman" hükmündedir demiştik hatırlarsan... Hani belirttik ya Allah ayette "İman ettik demeyin Müslüman olduk deyin. Henüz iman kalplerinize girmedi" diyor, diye...

Demek ki sadece "şeklî: nefis tezkiyesi gerçekleşmeden yapılan ibadetle" Mümin olunmuyor, hatta "İman ettik" denilmesine dahi izin verilmiyor...

O zaman Kuran'ın -Allah'ın ifadesiyle- takva ehli yani **sakınanlar** için hidayet vesilesi olduğunu görüyorsun... Allah;

İsra Suresi 82. Ayet, Gece Yürüyüşü Tasavvuru 82. İşaret'te;

"Ve nunezzilu minel kur'âni mâ huve şifâun ve rahmetun lil mu'minîne ve lâ yezîduz zâlimîne illâ hasârâ (hasâran)."

"Kuran'dan indirdiğimiz şeyler, **müminler** için şifa ve rahmettir. Zalimlerin ise sadece hüsranını (kaybettiği dereceleri) arttırır" demiyor mu?

Demek ki Kuran "mümin ve takva ehli için" hidayet rehberi,rahmet ve şifadır... Zalim için ise onun zulmünü artıran bir ayna...

O zaman gelelim Allah tarafından övülen takva ehlinin özelliklerine:

1-*Elif, Lâm, Mim...*

2-*Zâlikel kitâbu lâ reybefîh(fîhi), hudenlilmuttekîn(muttekîne).*

İşte bu Kitap ki, O'nda hiçbir şüphe yoktur. Takva sahipleri için bir hidayettir.

3-*Ellezîne yu'minûne bil gaybi ve yukîmûnessalâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn (yunfikûne).*

Onlar (takva sahipleridir) ki, gaybe (gaybte Allah'a) iman ederler, namazlarını kılarlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden infâk ederler (başkalarına verirler).

4-*Vellezîne yu'minûnebimâunzileileyke ve mâunzile min kablik(kablike) ve bil âhireti hum yûkınûn(yûkınûne).*

Onlar (takva sahipleri) ki, sana indirilene ve senden önce indirilenlere (bütün semavî kitaplara) iman ederler ve onlar ahirete yakın hasıl ederler (yakın seviyesinde kesin olarak inanırlar).

Namazı dosdoğru kılarlar... Eğer ki İslamiyet'te "Veli"lik gibi bir kurum yok diyorsan, her namaz kılanın namazı "dosdoğru" kıldığını iddia ediyorsun demektir. Öyle olsaydı dünya -çoğunlukla- bu kadar berbat bir insanlıkla karşılaşmazdı...

"Maddi-manevi rızıklarından infak ederler" diyor. Kaçınız hem ilminin hem maddi-manevi tüm gelirlerinin zekâtını veriyorsunuz? Hadi veriyorsunuz diyelim(!) kaçınız Hak'kın kurallarından "kaçamak" yapmadan veriyorsunuz?

Takva ehlinin kim olduğu Bakara Suresi'nin hemen başında yukarıda değindiğimiz ayetlerde izah ediliyor. Namazı dosdoğru kılanlar, maddi-manevi rızıklarından infak edenler, zekât verenler!

O zaman, Allah'ın yanındaki dinin açıklamasına göre (sizlerin yanındaki dinin değil!), namazı dosdoğru kılıp mümin olmazsanız Allah'ın dostu olabilir misiniz? Yakin ehli olamazsanız Allah'ın dostu olabilir misiniz?

Edep Ya Hu!

Misafir celallenmişti!

–Demek ki potansiyel olarak hepiniz Allah dostu olabilirsiniz ama kullanılmayan potansiyel sizi Allah'a düşman şeytana dost da edebilir... Hallerine bakacaksın! Dosdoğru namaz kılan biri zaten "hâl"inden belli olur... Şeytana sorsan o da Allah'ın dostu ama tard edildi!

Bu iş böyle keskindir. Adamı "keser, yakar." Ne kendini kandır ne de başkasını!

Haddini bil, kendini bil! Bunları bilirsen gerisi gelir!

Veee.. Asla unutma:

Kimse kusursuz değildir, Allah'tan gayrı... Âdem de İblis de kusurluydu... Aralarındaki fark ise kusurları karşısında nasıl davrandıkları ile belirdi. Biri "Beni sen azdırdın" dedi Şeytan oldu, Rahmetten uzaklaştırıldı... Diğeri "Ben nefsime zulmettim" dedi Allah'ın gözdesi olup tekâmüle layık görüldü.

Demem o ki; kusursuz olmak için elbette çaba harca, harca ama olur da kusura düşersen, asıl o zaman ne yaptığına bak... Çünkü asıl hikâye o noktadan sonra başlar... Seni iblisin/şeytanın ya da Allah'ın evliyası, dostu yapacak anahtar oradadır.

Enam Suresi 121. Ayet, Hayvani Nefis Bilinci 121. İşaret

"... ve inneşşeyâtîne le yûhûne ilâ evliyâhim li yucâdilûkum ve in eta'tumûhu minnekum le muşrikûne (muşrikûne)."

"Bir de **şeytanlar kendi dostlarına** sizinle mücadele etmeleri için mutlaka fısıldarlar. Onlara boyun eğerseniz şüphesiz siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz."

Araf Suresi 27. Ayet, Bilme Tasavvuru 27. İşaret

"Yâ benî âdeme lâ yeftinennekumuş şeytânu kemâ ahrace ebeveykum minel cenneti yenziu anhumâ libâsehumâ li yuriyehumâ sev'âtihimâ innehu yerâkum huve ve kabîluhu min haysu lâ terevnehum innâ cealnâş şeyâtîne evliyâe lillezîne lâ yu'minûn (yu'minûne)."

"Ey Âdemoğulları! Şeytan, sizin ebeveyninizi (anne ve babanızı), onların ayıp yerlerinin görünmesi için elbiselerini soyarak, cennetten çıkardığı gibi sakın sizleri de fitneye düşürmesin. Muhakkak ki; o ve onun kabilesi (topluluğu), sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Muhakkak ki; Biz şeytanları **mü'min** olmayanlara dost kıldık..."

O halde sen Mümin olmadıkça şeytanın teslim olur mu, sana boyun eğer mi? Şeytanı teslim olmayan beşer ise söyle Allah'a dost olur mu?

"Benim şeytanım bana teslim oldu."

(Tirmizi, Rada 17; Müsned, III/309)

Allah'ınızın yegâne hayat danışmanınız olduğunu ve her konuyu O'nunla konuşmanız, her an O'na sımsıkı sarılmanız gerektiğini asla unutmamalısınız. Fırtınalı denizde sağlam bir çapanın ipine tutunmuş gibi o ipi bırakmamalısınız.

Şu gördüğünüz sanal dünya âlemi o fırtınalı denizdir. Bir an olsun Allah'ın ipini bırakırsanız, kaybolursunuz.

Namaz yani **salat** denilen kavram **bu iletişim hâlidir** aslında. Namaz, sizde O'ndan başka bir şeyin kalmadığı hâldir. Fenâ'ya ulaşarak secdede Rabb'inizin huzuruna çıkıp, **nama-**

zın size sağladığı kapıdan girerek ikinci secdede O'nun sizdeki tecellisi ile beraber secdeye varmanızdır, vuslattır.

Resulullah (s.a.v.) bir hadiste "Namaz nurdur, sadaka/zekât burhandır, sabır (oruç ve hac-açlık ve zor fiiller) aydınlıktır, Kuran lehinde ya da aleyhinde delildir. Sabahlayan herkes nefsini satın alır ya onu azat eder ya da köleleştirir"[65], demiştir.

"Nur"u namaza izafe etmiştir.

Allah'ın kullarına **farz** kıldığı **her ibadet ilâhî bir isim** veya ilâhî bir **hakikat ile irtibatlıdır.** Allah;

1-Kulunun dünyadayken ifa ettiği ibadetinden dolayı onun kalbine verdiği menzil, bilgi ve marifetleri, hâllerine verdiği keramet ve olağanüstü işleri;

2-Ahirette ise cennet dereceleri ve ilgili nimetlerini, onun dünyada yaptığı ibadetin ilişkili olduğu bu isimden verir.

Allah tarafından "kulun kendisine yakarışı olduğu bildirilen Namaz" Nurdur. Kulun içinde bulunduğu cehaletin karanlığında âdeta "hakikati" gösteren bir fener, bir projektördür. Mümin namaz kıldıkça, o sürece dek kirlenmiş ve körleşmiş kalp ekranının aydınlanmaya başlaması ile diğer insanların göremediği hakikatleri görmeye başlar. Özetle namaz "Görüş" sağlar. Her "hakiki" salat/namaz (kulun Sahibi, Yaradan'ıyla yaptığı görüşme) sonrasında, kula aktarılan bilgiler olur. Namaz başlı başına Kozmik bilginin kula akıtıldığı bir süreçtir...Bu yüzden "salat" aynı zamanda **yanmak** demektir... Günahların yanması anlamında kullanılsa da esas mesele nöron üstü nörona giden "tutuşma" için Rabb'i tarafından kula "enerji yüklenmesidir"... Efendimiz (s.a.v.) **"gözümün nuru namaz"** demiştir.

65 Muhyiddin İbnü'l Arabî, *Fütuhat-ı Mekkiye*

Bu ifade şunu gösterir: kul **namazda** Allah'a **"en Nur"** isminden yakarır. Bu mesele her farz ibadetin Allah'ın bir ismiyle bağlantısı olmasına apaçık örnektir.

Nur ne yapar? Bütün karanlıkları öteler, uzaklaştırır. Peki, namaz ne yapar? Seni, içinde bulunduğun hayal dünyasının/simülasyonun meşguliyet ve algı manipülasyonlarından uzaklaştırır. Çünkü tüm varlığınla huzura çıktığında beş duyunu her şeyden arındırıp sadece Rabb'ine yöneltmişsindir.

Diğer ameller ise böyle değildir. Çünkü namaz gibi kendileri dışındaki her şeyi bırakmayı, yasaklamayı içermezler. Kendini dünyevi algılardan izole etmeyi gerektirmezler.

Allah kendisine namazla "en Nur" isminden yakaran kuluna Hakk'ı müşahede etme müjdesi vermiştir. Bu ise kulun gözünde diğer tüm varlıkların silinmesi demektir.

Allah, kulunun kendisine yakarışında gizli ve açık zikri birleştirmesini farz kılmıştır. Gizli zikir "içinden", açık zikir ise "melek, insan ya da yanında bulunan diğer varlıkların topluluğu içinde" zikretmektir. Namazda ayetleri ve ifadeleri sesli okuduğunuzda açık zikir yapıyorsunuz.

Sahih bir rivayette Allah, kendisini içinden zikreden kulunu kendisinin de içinden zikredeceğini, ancak eğer ki kulu O'nu bir toplulukta zikrederse O'nun da o kulunu daha hayırlı bir toplulukta zikredeceğini belirtir. Bu daha hayırlı topluluk mele-i âlâ ya da kendi mertebesine tahsis etmiş olduğu yakın/mukarrebun melekler (kimi kıyam, kimi rükû, kimi ise secdede olan ve Allah'tan başka hiçbir şeyden haberdar olmayan) topluluğudur. Ne âlem ne de diğer varlıklardan haberdar olan bu melekler yalnızca Allah'ı zikrederler.

O halde namazda kendisini dış dünyadan izole edemeyip Rabb'inin huzurunda göremeyen kul, "gerçekten" namaz kılmadığı gibi namaz da onun için bir Nur değildir. Rabb'inin huzurunda olduğu iddiasındayken aklından sayısız şey geçen kişinin kıldığı "hakiki manada namaz" olmadığı için, onu

hakiki manada Nur'a da ulaştıramaz. Allah'ın **içinden** zikrettiği kişilerden varlıkların haberi olmaz. Eğer ki kul Allah'ı içinden zikrederken başka düşüncelere duçar oluyorsa o kul, Allah'ın içinden zikrettiği zümreler arasına girememiştir.

İbnü'l Arabî hazretleri Fütuhat'ta namaz konusunu anlatırken "Namazdan başka hiçbir ibadet kulu **Hakk'a yakın varlıklar makamlarına** eklemlemez, eriştirmez..." der. Bahsedilen makam melek, peygamber, nebi, veli, müminler gibi Allah'ın velilerinin en üstünleridir. Allah ayette **"Secde et ve yaklaş"** diye buyurmuştur. Demek ki Allah'a yaklaşmak için hem bedenen hem de kalben secde etmek (boyun eğmek) gerekir. İbnü'l Arabî hazretleri, kul secdedeyken Allah'ın kulunun bu hâliyle kendisine yakın meleklere övündüğünü söyler. Varlıklarında nefis olmayan melekleri Allah, bir amelleri olmadan kendisine yaklaştırmıştır. Yine bu meleklerden öyle seçkinleri vardır ki Allah'a yakın bir derecede olmanın lütfuyla yüceltilmişlerdir. Allah bu meleklerine kulu ile kendisi arasında yakınlık makamı sağlanmasına perde olan onca şey (nice nefsî arzu, istek, sıkıntı, eş, dost, çoluk çocuk) koyduğu hâlde; kulun bunların hepsini aşıp secde ettiğini, O'ndan gayrısını düşünmediğini böylece de onun yakın kimselerden olduğunu belirtir.

Yüce Allah bu nefsî perde ve engellerle denenmediği hâlde kendilerine yakınlık makamı verilmiş meleklere, o kulunun kıymetini bilmelerini ve Rabb'i uğruna katlandığı sıkıntılar için hakkını gözetmelerini söyler. Melekler de kula yani sizlere o noktada dua etmeye başlar ve: "Rabb'imiz eğer ki biz güzel ameller yapsak bizim adımıza cennetten nice mertebe belirlerdin. Onu bu kuluna vermeni diliyoruz," derler. Allah da o mertebeyi o kuluna verir. İşte namaz bu kadar kıymetlidir. Namazda sözler arasında en kıymetli şey "Allah'ı zikretmek", fiiller arasında en kıymetli şey ise "secde etmektir".

Namazın en üstün sözü ise rükudan kalkarken söylediğimiz "Allah kendisini öveni işitti -Semi Allahu limen hami-

deh– tesbihidir. Allah, kendisine ait "Allah kendisini öveni işitti" sözünü kulunun diliyle kuluna söyletir. Kul bu sözleri rükudan kalkarken Hak adına söylediği için Allah'a **vekillik** yapmış olur. İşte bu vekillik namazdaki en değerli vekillik hâlidir.[66]"

Bir dervişin/Hak yolcusunun, Hakk'a yolculukta (miraç sürecinde) başına gelebilecek en tehlikeli şey **yolda kaybolmaktır**. Dolayısıyla güvende olabilmek için daimî manada Allah'ın huzurunda olduğunuzu idrak etmek ve o huzurda bulunan Efendimizle (s.a.v.) de iletişimde kalmanız gerekir.

Sizler için Efendimizi (s.a.v.) tanımaya çalışmanız ve ayetlerin **canlanması/uygulamasında** hangi hâlde ne yapmışsa onu kendinize **rol model** edinmeniz muhakkaktır!

Kuran'da "yolda kalmış yolcu, azık" gibi tabirler altında bâtınî anlamda Hakk'a yolculuğunuz ve beraber yolculuk yaptığınız kardeşlerinizle olan ilişkiniz, yardımlaşmanız anlatılır. İşlediğiniz salih ameller, öğrendiğiniz hakikat ilmi hepsi sizin **azığınızdır**, dolayısıyla paylaşmanız gerekir. Bu yoldaki kardeşlerinizle bilgi alışverişi ve istişare yapmanız Efendimizin (s.a.v.) sünnetidir.

Ve kaçınılmazdır!

Kuran'ın çizdiği **ideal insan** yapısına yani **Efendimizin** (s.a.v.) yaşayışına bakacaksınız. Çünkü Resulullah (s.a.v.), şeytanın "rüyada bile" kılığına/şekline giremediği yegâne insan olduğu gibi her hareketi Allah tarafından korunup düzenlenmiş ve en ufak tehlikede anında uyarılmış kişidir.

Herhangi bir durumda sizi nefsiniz mi yoksa Rahman mı yönetiyor anlamak için "Allahımız Kuran'da bu duruma ilişkin ne diyor, Peygamberim (s.a.v.) o durumda ne yapmış ya da o duruma düşene neyi tavsiye etmiş", diye bakmanız gerekir. Ve elbette hakiki Muhammedî Hak dostlarının etrafında olmak sizi biiznillah kayboluşlara karşı koruyacaktır.

66 Muhyiddin İbnü'l Arabî, *Fütuhat-ı Mekkiye*

Bu kadar net!

İslamiyet'in asli hakikati ve özünden haberdar dahi olmayan ama Müslüman olduğu iddiasında bulunanların birçoğu -önceden de değindiğim gibi- Müslümanlığı nüfus cüzdanıyla belirlenen bir şey zannettikleri için Hıristiyan anlayışına sahip bir ailede doğmuş kişiyi **kâfir** ilan edip "Nasılsa kâfir, üç kuruş olan şeyi on kuruşa satıp dolandırabilirim" diye düşünebiliyor.

Günahını -nefsinin tuzağında- aklı sıra İslamiyet'e sığdırmaya çalışanlar...

–Ohooo, o kadar çoklar ki...

Evet yine kontrol kaybederek boş bulunmuş ve bir nehir gibi pürüzsüz akan konuşmasına dalıvermiştim Misafir'in. Çok şükür ki akış bölünmedi. Hafifçe gülümsedi ve söylediğime hak verircesine başını salladı...

–Evet... Maalesef... Aslında bunlar şeytanın tuzaklarına düşmekten memnuniyet duyan ve **dindarım** yalanı altında kendilerine dünyevi menfaat sağlamaktan başka bir amacı olmayan kişilerdir.

Böyle hâllerde derhal Kuran'a bakacaksın. Kuran bu meseleyi anlatıyor ve "gâvuru(!) aldatmak mübah" yalanına sığınanlara tam tersini söylüyor.

Maide Suresi, 8. Ayet

Sofra Tasavvuru/İlim Sofrası Öğretisi/Telkini 8. İşaret

"Yâ eyyuhâllezîne âmenû kûnû kavvâmîne lillâhi şuhedâe bil kıstı ve lâ yecrimenneküm şenânu kavmin alâ ellâ ta'dilû. I'dilû, hüve akrabu lit takva vettekûllâh (vettekûllâhe) innallâhe habîrun bimâ ta'melûn (ta'melûne)."

"Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. **Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin.** Adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

İslami anlayışta sadece savaş ya da iki Müslüman'ı barıştırma gibi birkaç istisnai hâlde doğruyu söylememeye izin verilmiş[67]. Bunlar dışında "Şaka için bile olsa yalan söylemeyin" diyen bir Peygamberimiz (s.a.v.) var!

Şu üçkâğıtları onun varlığında yapsa da görseydiler!

Eğer ki başkaları için değil **Allah için** ahlaklı yaşamaya çalışırsan -böyle kandırmacalara sığınmak yerine- karşındaki ne olursa olsun, o ne yaparsa yapsın sen her daim doğru olanı seçmeye çaba gösterirsin.

Çünkü kıstasın karşındaki insanın ne düşündüğü değil, Allah'ın ne düşündüğüdür.

Öyleyse sürekli **uyanık** ve kendinle ilgili tetikte olman gerekir!

Her gün yüz bin zikir çekip on bin rekât namaz kılıyor olsan bile "kurtuldum" zannetme sakın! Kimse cennete sadece "ameli" yüzünden giremez. Hatta bu ibadetleri yapıp ilmi-

67 "Ey insanlar! Pervanenin ateşe atılması gibi, sizi yalanın peşine düşmeye sevk eden şey nedir? Hâlbuki, şu üç yer hariç yalanın her çeşidi âdemoğluna haramdır:

- Erkeğin, rızasını sağlamak için hanımına yalan söylemesi
- Savaşta düşmana karşı söylenecek yalan (çünkü harp bir hiledir)
- İki Müslüman'ı barıştırmak için söylenen yalan. (Tirmizi, *Birr*, 26.)

"İki kişinin arasını düzelten, hayır söyleyip hayır tebliğ eden kimse yalancı değildir." (Buhari, *Müslim*)

http://www.mumsema.org/kotu-ahlak-sifatlari/1304-islamda-yalan.html

ni "hâl" edinmeye çalışıyor, hakikatine doğru yol alıyorsan, şeytan kendisinde olmayan ne lütuf ki yalnızca insana bahşedilen muazzam hazineye varmanı istemediği için seni tuzağa düşürmeyi eskisinden daha da çok arzu eder.

Konuyu toparlarsak şunu demek istiyorum: Eğer ki kıldığın namazın "ahlakın (yaradılış esasın) ve ruhsal dönüşümünde" etkisi olmuyorsa zaten sen **nefsinle** ibadet etmektesin demektir.

O taktirde ise yaptığın ibadetler yalnızca nefsinin olumsuz yanlarını ve egonu besleyip benliğini ve azgınlığını artırır.

Misafir bu konuya dair kafamda dönüp duran birkaç soruyu öyle güzel bir şekilde özetlemişti ki, sanki birilerinin baskıladığı nöronlarımın üzerinden birkaç ton yük kalkmıştı.

–Ah! Bazı insanların bu yolda gibi görünmesi daha da kötüsü kendilerinin de öyle olduğuna inanması... Başkalarının imanını beğenmeyip günahlarını artırmaya devam etmesi... Namaz kılıyorum deyip hak yemesi... Hacca gidip geldikten sonra eskisinden de beter ve azgın olabilmesi nasıl oluyor şimdi anlıyorum...

–Her namaz kılan doğru yolu bulsaydı şu an dünya üzerinde sayısız evliya olurdu. Ya da her hacca giden "insan" olabilseydi dünya şu an cennetti. Unutma "Kâbe'nin bir tuğlasını da Şeytan koymuştur" derler. Oralara çağrılanların bir kısmını Allah bir kısmını Resulullah (s.a.v.) bir kısmını ise şeytan çağırmıştır. Senin anlayacağın böylesi muazzam bir hazineye -kendindeki Hakk'a- varmak o kadar da kolay değil. Hem hangi hazineye varmak kolay olmuş ki böylesine varmak o kadar çabuk ve kolay olsun.

Misafir bir an için sessizleşti. Gözlerini kapattı. Ardından sanki o ufacık AN'ın içinde saatlerce, hatta günlerce uyumuş sonra da uyanmış gibi bir dinçlikle sordu:

–İBADET ile UBUDİYET arasındaki fark nedir, biliyor musun?

–Aslında ubudiyet ne bilmiyorum.

Verdiğim cevaptan çok da hoşlanmamış olsa gerek yüzünü buruşturdu.

–Zaten problem de bu. Sizler artık İslamiyet'i sadece "namaz" olarak görüyor durumdasınız ki o namaz büyük çoğunluğunuzda "hakiki namaz" değil, sadece bir yat-kalk ayini/ritüeli olarak **bilinçsizce** yaptığınız hareketler zinciri.

Evet, işin en acı tarafı namaz meselesinin hakiki içeriğini çoğunuzun bilmemesi.

Eğer kul izafi benliğiyle Allah yolunda hareket ediyorsa, kişinin yaptığına "ibadet" denir, çünkü kişi az önce de değindiğim gibi "nefsiyle ibadettedir". İzafî bir benliği olduğu fikrinden yani **ikilikten** sıyrılamamıştır.

Ancak ne zaman ki kul izafi benliğinden sıyrılır *-yani kendindeki tecelli ile tecelli edenin arasından çekilir-* işte o noktada beden mahallinde kalan yalnızca Hak'tır. Kişide safi olarak kalmış, belirli bir kaba göre tecelli etmiş Hakk'ın, sonsuz sınırsız bir varlığı olan Yaradan'a yaptığına da **UBUDİYET** denir.

SubhanAlla-Hi ve BiHamdi-Hi: Sufiler bu anlatımdan bir çıkarım yapmış ve demişlerdir ki:

SubhanAlla-Hi: Allah'ı Allah'ın yaptığı tenzihle tenzih ederim,

Bihamdi-Hi: Allah'ı O'nun kendini övdüğü gibi överim, demektir.

İslami öğretilerde Efendimiz (s.a.v.) tarafından bu ayetin çok önemli olduğu ve fazlasıyla zikredilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Elbette ki zikir, sadece **lafzen** seslendirmekle değil telkinin/öğretinin manasını da **kalben** içselleştirmekle olur.

Bu zikri tefekkür eden sufi şöyle bir niyet koyar; demek ki benim Allah'ı tenzih etmem de övmem de noksan. O zaman öyle bir noktaya geleyim ki Allah'ı/Hakk'ı O'nun kendisini övdüğü gibi övebileyim.

Zikirleri hakkıyla yapabilmen için önce nefsini arındırman ve yaptığın çalışmalar (nefsî tezkiye/bilinçaltı temizliği) sonucu sende sadece Hak tecellisi kalması gerekir. İbadet ve ubudiyet arasındaki fark da budur.

İzafî benliğin ve tezkiye edilmemiş nefsinle yaptığın şey ibadet, sende safi kalmış Hak tecellisi ile yaptığın şeyse ubudiyettir. Ubudiyet varlığındaki Rabbî tecelliye dönüşmen, izafi benliğini aradan çıkarman ve sende yalnız Yaradan'ın tecellisinin kalmasıdır.

Dolayısıyla "herkesin **Rabb'ine Rücu** edeceği" anlatımı aslında herkesin Rabb'ine yani "kendindeki Rabbî tecelliye" dönüşeceğini işaret eder. Hedefinizse bu dönüşümü burada, dünya hayatında gerçekleştirmektir çünkü o iş sonraki boyutta olmuyor. Unutuyorsunuz bu yüzden **hatırlatmaktan** vazgeçmeyeceğim; hakiki hayatın boyutu olan ahirette buradan götürdüğünüz tek şeyle yaşayacaksınız; **"ilminiz ve zanniniz"**.

Kısa bir özetle:

"İbadet" namaz, oruç, zekât, hac belirli vakitlerde veya şekillerde yerine getirilir. "Ubudiyet" ise yirmi dört saat boyunca yapılan "Hak amaçlı" her tür amel ve çalışmadır. Ubudiyette kişideki Hak açığa çıktığı ve onda sadece Rabbî tecelli kaldığı için yapılan şeyin fiili **"kuldan"** görünse de **"manası" Allah'tandır!**

Bir diğer anlamıyla ibadet: Yaptıklarından dolayı Allah'ın senden razı olmasını dilemek,

Ubudiyet: Allah'ın sana yaptıklarından dolayı senin O'ndan razı olabilmen demektir...

Namaz, kulun Rabb'iyle beş vakit "resmî", kalan yirmi dört saat içindeki tüm zaman dilimindeyse gayriresmi şekilde görüşmesi gibidir.

Rahmanî olan her eylem her an sadece Hak için ve Hak adına yapılırsa **ibadet** hükmüne girer.

Yemek bile Allah için yenmelidir. Allah için beslenmek sendeki Hak tecellisini açığa çıkarmak üzere güçlenmen içinse **ibadet** hâline gelir. İlâhî varlığın için tahsis edilen bedenle iyi şeylere vesile olmak, işini hakkaniyetle ifa etmek, evladını doğru yetiştirmek, anne babanı, eşini hoş tutmak, komşuna güler yüz göstermek ve bunun gibi ameller temel gaye olarak "Hakk'a hizmet etmek, kendindeki Hakk'ı açığa çıkarmak ve Hak rızası" gözetilerek yapılıyorsa **ibadettir.**

En büyük Allah dostları bile şeytanın çeşitli oyunlarına maruz kalmışlardır. Dolayısıyla sürekli uyanık ve eleştiriye de açık olmalısın. Allah yolundaki yolculuğunda yaşadıklarını istişare hâlinde olacağın bir rehberin olmalı, dostların olmalı. Hak'ka giden doğru yoldaki Rehberinin sana gönderilmesi için ise elbette ki TEK olan merciye başvurmalısın; **Allah'ına!**.. Yegâne öğretmenin, varoluş müfredatının düzenleyicisi ve programlayıcısı olan Allah'ın, hidayetinle ilgili olarak (ruhunun özellikleri için) hangi okul ve öğretmenleri tayin ettiyse onlar -bu konudaki talebini Rabb'ine sunman ile- sana gönderileceklerdir. Elbette hâlihazırda seni eğitmekte olanların yanında. Zira eğitim doğduğun an ile başlar ve devam eder.

O'na güven, dilekçeni yaz, yani duanı arz et...

Pirimiz Abdülkadir Geylani Hazretleri bir gün ormandan geçerken "Ey Geylani, artık senin üzerinden namaz kaldırıldı" nidasını işitir. Ağaçlar ona secde etmeye başlar.

Pirimiz hemen durumun hakikatini anlar ve "Muhakkak ki sen şeytansın, Peygamberimin üzerinden (s.a.v.) kaldırılmayan namaz benden mi kaldırılacak?" deyip Rahmanî bir keramet gibi görünen tuzağın ardındaki şeytanı açığa çıkarıverir. Bazen keramet ya da ilham sandığın şeyler şeytandan gelir. Uyanık ve ihlasta olmalısın.

Tasavvuf'un temel hedefi aslında **İHLAS** kavramıdır.

İhlas, **"temizlemek, boşaltmak, saflaşmak"** demektir.

Eğer ki iki tane ibadet yapıyorsun diye kendini korumada sanıp, kimseyi beğenmeyip bir de "Acaba yanlışa mı düştüm?" diye sorgulamıyorsan hatadasın. Hatta duru-görü, algı açılması, keramet vesaire gibi şeyler yaşadığında, kendine "Acaba bunlar Rahmanî mi şeytani mi, gerçek mi hayal mi hatta şizofrenik olabilir mi?" diye sormuyorsan bu da ciddi sıkıntıdır.

Her an kendi **hiçliğinin** farkında olman elzemdir.

Peygamberimiz (s.a.v.), mecnun olduğu, cinnî musallata maruz kaldığı gibi iftiralar çıktığında kendisi bile kendisini sorgulamadı mı zannediyorsun?

Miraç hadisesini yaşadıktan sonra Efendimizin (s.a.v.) yaşadıklarını sorgulayanlara Hazreti Ebubekir, "Eğer ki Resulullah (s.a.v.) öyle diyorsa o öyledir," demiştir.

Miraç hadisesinden sonra "Arkadaşınız sapmadı ve de azmadı" ayeti indirildi. (Necm Suresi, 2. Ayet, Yıldız Tasavvuru 2. İşaret)

Bununla beraber Efendimizin (s.a.v.) peygamberlikle görevlendirilmesi ve sonrasında yaşadığı şeyleri kaldırması kolay mı sanıyorsun, kolay mı sanıyorsunuz?

Peygamberler birçok sıkıntı yaşamıştır. Resulullah (s.a.v.) sayısız sabır testinden geçmiştir. Eskiden fazlasıyla sevildiği bir toplumda çevresinden, hatta akrabalarından -amcasından- bile olumsuzluklar görmüş, defalarca da öldürülmek istenmiştir.

Kendisinin dahi son peygamber olduğuna inanması kolay mı olmuş diye düşünüyorsunuz? Hayatı rahat mı geçmiş, bir eli yağda bir eli balda mı yaşamış?

Asla!..

Hani Saffat Suresi, 140. Ayette Rabb'imiz Yunus peygamber için "Kaçak bir köle gibi yüklü gemiye binip kaçtı!" der ya, bu ayet bile peygamberliğin hiç de sizlerin düşündüğü kadar kolay bir sorumluluk ve görev olmadığını gözler önüne sermeye yeter aslında...

Bir de düşün ki önceki peygamberler sadece kavimlere gönderilen peygamberlerdir, Resulullah (s.a.v.) ise ümmete, tüm insanlığa hatta cinlere de gönderilmiş tek peygamberdir! Sorumluluğa bak!

Bunları kolay işler, sıradan görevler mi sanıyorsunuz siz Allah aşkına!

Altı üstü bir beşer olan patronunuz bile işinizi doğru dürüst yapmadığınızda size yaptırım uygularken düşün ki (bir anlamda) işverenin Allah!

Ha, elbette ki peygamberlere verilen olağanüstü bir lütuf, olağanüstü bir şeref ama aynı oranda da zor.

Efendimizin (s.a.v.) mürşidi Allah'tır. Hepinizin, hepimizin mürşidi de temelde O'dur...

Efendimiz (s.a.v.)'e dört büyük meleğin ilki ve en üstünü Cebrail (a.s.) Rabb'inden elçi olarak geliyordu. Yine de Kuran'da, Resullah'ın (s.a.v.) dahi böyle muaz-

zam bir lütufla yüceltilmesinden dolayı kendisiyle ilgili sorgulamaları olabildiğini ve bunların Rabb'imiz tarafından cevaplandırıldığını hatta zaman zaman Efendimizin (s.a.v.) teskin edildiğini görebiliyorsun. Yaratılmışların en güzeli ve Allah'ın Resulü (s.a.v.) olmak, seçilmek kolay mı?..

Misafir celallenmişti, gözleri dikkatle baktığı yeri yakabilecek gibi bir his veriyordu sanki...

Sessizce konuya dâhil oldum:

–Evet... Her şeyin doğrusunu Allahım bilir ama Rabb'imiz tarafından ona yaşatılan her şeyin, çeşitli olaylar karşısında tavrını görebilmemiz ve hakikat yolculuğumuzda o tavırları kendimize "model" alabilmemiz için olduğunu anlamamak mümkün değil. Çünkü o yaratılmışların en mükemmeli...

Misafir'in celalli ifadesi yerini huzurlu bir gülümsemeye bıraktı. Yavaşça başını salladı.

–Aynen öyledir. Mesele her zaman gerçekçi olabilmektir ama bunun için önce gerçeğin ne olduğunu bilmen gerekir. Dengede kalabilmek ancak böyle mümkündür. Hak yolunda olsan bile yaşadığın şeyleri doğru değerlendirebilmen için kıstasın Allah'ın ve Peygamberindir (s.a.v.).

Gününüzde kendini neredeyse peygamber sanan insanlar bile var! Hatta Resulullah (s.a.v.) Hakk'a yürüdüğünde kendisinden daha çok takipçisi olduğu söylenen sahte bir "peygamber(!)"in varlığından dahi bahsedilir. Hayret ki ne hayret!

Beyin, algı ciddi anlamda ele almanız gereken meseleler.

Kontrollü olmanız lazım. **İslamiyet'in** *(gerek muhafaza ve korunmaya, gerekse Hak yolunda yürümeye ilişkin)*

metotlarını kullanmadan bazı hâller yaşadığını zannedip bir şey oldum sanan pek çok kaybolmuş kişi var. Ama kendileri bile durumlarının farkında değiller. Eee, hiçbir deli "Ben deli miyim?" demez.

Zaten çoğunlukla deli değiller sadece bedenleri başka frekanstaki varlıklar tarafından kullanılıyor o kadar.

Misafir'in son söylediklerinden dolayı şaşkın bir şekilde ona baktım ve kendi kendime korkuyla fısıldadım.

–Be...bedenleri başka frekanstaki varlıklar tarafından kullanılıyor da ne demek?

"Hayat öyle bir oyundur ki eşi benzeri yoktur. Herkesin kendine doğru yürüdüğü bu yolda; bazıları tuzak kurar, kuyu kazar bazıları ise 'yol'u açar... Dışarıda gördüğün kendisine tuzak kurulan ya da yolu açılan kişinin 'aslen' kim olduğunu son nefese kadar bilemezsin, zira kalplerin 'öz'ünü yalnız Yüce Allah bilir... Senin görevin olaylara bakarak kimin ne olduğunu anlamaya çalışmak değil, 'Kendinin' ne olduğunu anlamaya çalışmaktır... İşte o senaryoda 'kuyu kazanlardan' mı 'yol açanlardan' mı olduğun da sana başkasının değil, sadece 'Senin Kim olduğunu' gösterir..."

Deniz Erten

Nefsin için mi Allah için mi? İşte bütün mesele bu...

Hz. Ali'nin Düşmanını Öldürememesi[68]

Allah'ın aslanı Hz. Ali bir savaş esnasında düşmanı olan yiğitle epeyce vuruşarak sonunda onu yere yıkıp öldürmek üzereyken, o düşman askeri Hz. Ali'nin mübârek yüzüne tükürdü. Bunun üzerine Hz. Ali düşmanını bırakarak ayağa kalktı:

–Yürü git, seni öldürmekten vazgeçtim, serbestsin, dedi.

Savaşçı bu duruma şaştı:

–Beni alt edip öldürmek üzereyken neden vazgeçtin. Seni ne alıkoydu? diye sordu.

Hz. Ali cevap verip şöyle dedi:

–Ben seninle Allah yolunda ve sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için savaşıyordum ve onun için seni öldürecektim. Sen yüzüme tükürünce öfkelendim, sana kızdım. Eğer seni o an öldürseydim, sana olan kızgınlığımdan dolayı bunu yapmış olacaktım. Yani seni Allah rızası için değil de kendi nefsim için öldürmüş olacaktım. İşte bu düşünceyle seni serbest bıraktım.

Bunu duyan adam, bu büyük asâlet ve ince anlayış karşısında îman ederek müslümanların safına katıldı.

(Mesnevî, C. I, beyit: 3721 vd.)

Yaptığın şeyi "gerçekten" Allah için yapsaydın, "ödülü" Allah'tan gelirdi.

–Deniz Erten

Sorumu göz ardı etmiş gibiydi Misafir. Bense sarsılmış hâlimden sıyrılıp onun anlatacaklarını can kulağıyla dinlemeye geri dön-

68 Yazar: Mehmet Demirci http://akademik.semazen.net/ sitesinden 26.07.2018 tarihinde yazdırılmıştır.

me derdiyle konunun üzerine daha fazla gitmemiştim. En azından bir süre için bekleyecektim.

Dudaklarını büzdü ve "Henüz bu konuda söylemek istediklerim bitmedi" dercesine sesini yükseltti...

–Neyse, devam edelim!

İman Nuru! Gelelim Allah'ın, mümin olan kulunun kalbinde tecelliye başlaması meselesine.

Nur ne demekti? Işık... Kozmik ışık, yani bir anlamda **İLİM... BİLGİ**... İlmullah...

Öncelikle, "Allah yerlerin ve göklerin nurudur..." ayeti var biliyorsun. Bu bir. İki, insan ışık olmazsa göremez, az önce namaz Nurdur meselesinde de değindik, bunu da biliyorsun.

Kuran **ahirete** yani **sonradan gelen başkalaşma boyutuna** geçtiklerinde kör olarak kalkacak insanlardan bahseder.

Bu insanlar neden kör kalkacaklardır?

Çünkü burada –dünyada- hakikati görmeye başlamayan kişi dünya hayatından sonra gelen hakiki yaşam boyutunda, tüm algıları açılsa bile, dünyada oluşturduğu zan ve sanal algı kafesinden sıyrılamadığı, eşyanın ardındaki hakikati görmeye başlayamadığı için görüş ihtimalini kaybetmiştir.

Ne sen ne de şurada oturan kız!

Misafir kafeteryanın diğer ucunda yalnız başına oturan, önünde kahvesi elinde kitabı olan gözlüklü kızı göstererek konuşmaya başladı:

–Ne sen ne de o, renkleri arıların gördüğü dalga boyunda algılayamazsınız. Bunun gibi düşün, perden kalkmazsa körsün!

Evet der gibi başımı salladım ve onu dikkatle dinlemeye devam ettim.

–Şimdi, imanın bir anlamı da "güven, güvende olmak, immün/bağışıklık/korunma sistemi" olduğuna göre:

İMAN NURU kavramı yerine

KORUNMA, GÜVENLİK RADYASYONU

ya da

BAĞIŞIKLIK RADYASYONU/IŞIĞI diyelim.

–Aaa... Müthiş!..

Misafir tepkimden memnun bir edayla gülümsedi.

–Tabii...

Bak, dünyanın pek çok yerinde insanlar sistemi değiştirmek, yanlış düzenlemelere karşı çıkmak için sokaklara çıkıp boykot türü şeyler yapıyorlar. Bunlar bazen etkili olabilirken bazen de olayları varmaları gereken asıl yere götürmeyip tam tersi sonuçlarla toplumlardaki gerilimi ve ötekileştirmeyi artırabiliyor. Çünkü genellikle az sayıdaki katılımcı hariç diğer katılımcılarda olayın özüne ilişkin **samimiyet** eksik olabiliyor. Olayların çözümleri sosyal sorumluluk almakla da ilgilidir. Her şeyi birilerinden beklemekle değil. Yönetildiğin sistemlerin iyi ya da kötü olması bile senin **enfüsün** (iç âleminin durumu) ile ilintili iken dışarıda olanı nasıl suçlarsın?

Daha doğrusu dışarıda olduğunu **zannettiğini!**

Toplumların her boyutunda yalan, makam ve para hırsından dolayı kul hakkı yeme, birbirini ezme söz konusu iken dünyadaki bu kokuşmuşlukların yaşanmayacağına nasıl inanırsın?

Hele ki Allah'ın "Bir toplum kendini değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez" ayetini ve Peygamberimizin (s.a.v.) Veda Hutbesi'nde adalet ve adaletten sapmalarla ilgili söylediklerini dikkate aldığında...

Rad Suresi, 11. Ayet, Gök Gürültüsü Tasavvuru 11. İşaret

"Muhakkak ki Allah, bir toplumun yaşam biçimini, onlar kendi nefislerini (içsel âlem-anlayış-değer yargıları-yaşam biçimini) de-

ğiştirmedikçe, değiştirmez! Allah bir topluma bir felaket irade etti mi, artık onun geri çevrilmesi yoktur! Onlar için O'ndan başka yardım edici dost yoktur."

Kuran'a baksana! Ne kavimler ne toplumlar gelmiş geçmiş ve azgınlıkları yüzünden helak edilmiş... Ad, Semud, Medyen gibi...

Allah ve Resulü'nün (s.a.v.) sözleri, "dışarıda" diye gördüğünüz ve maruz kaldığınıza inandığınız adaletsizliklerin aslında kendi bünyenizdeki adaletten sapmaların bir yansıması olduğunu anlamanızı sağlıyor.

Düşünceli bir şekilde lafa girdim:

–Hımmm... Toplumların başına gelenler; insanların çığrından çıkması, şiddetin hırsızlığın, adaletsizliğin artışı gibi meseleler, aslında o toplumun her kesitinde yaşayan insanların kendi iç âlemlerindeki (enfüslerinde) kirlenmişlik ve yozlaşmışlığın yansımasıdır diyorsunuz yani...

–Aynen öyle... **İçeride ne varsa dışarıya o yansır.** Kollektif bilincin gücünden faydalanarak güzelleşmeye ulaşmak için gereken sayısal çoğunluk çirkinleşmede de aynı oranda etkilidir.

Başka türde arayışlar yerine toplumsal tövbeler ve her kesimin dâhil olduğu salih ameller için birleşmek, aslında yaraları sarmanın en temel ve etkili yoludur.

Size verilen muazzam kitaba ve Peygambere (s.a.v.) bağlı kalarak bir araya gelip önce kendinizi sonra kardeşlerinizi BİLİNÇ olarak dönüştürmeye vesile olsanız zaten resim değişecektir.

Hem bireysel hem de bütünsel anlamda güzel ahlaka ilişkin özellikleri hâl edinmeniz, aranızda sulh sağlanması için komşularınıza, yardıma ihtiyacı olanlara karşı duyarlı ve aktif olmanız gerek.

Hakikate uyanmadığınız müddetçe **"hayat"** denilen bu filmde size verilen rolleri oynar, olan biteni de yalnızca izlersiniz.

Fakat, eğer ki uyanırsanız sadece aktör değil aslında filmin yönetmeni de olduğunuzu anlarsınız.

Sizlerse hâlâ figüran olmaya razısınız! Peki neden?

Sadece ve sadece cehalet ve tembellikten.

TED BUNDY!

"Mesele her zaman gerçekçi olabilmektir ama bunun için önce 'gerçeğin' ne olduğunu bilmen gerekir..."
–Deniz Erten

–Al sana ilginç bir örnek; Ted Bundy... Filmlere konu olmuş ünlü psikopat... Bundy'nin hayatıyla ilgili araştırmalar yaptığın zaman birçok kaynakta onun bekâr bir anneden doğduğuna ilişkin kayıtlar görürsün.

Bundy büyükbabası ve annesi tarafından yetiştirilmiş. Aslında teyzesi, onun kesici aletlere olan ilgisi ve şiddet eğilimini henüz o çok küçükken fark etmiş, hatta yeğeninden dolayı kendisinin de tedirgin olduğu birkaç olay yaşamış.

Psikolog James Dobson'a 24 Ocak 1989'da idam edilmeden hemen önce verdiği bir röportajda Bundy, ilginç birtakım itiraflarda bulunmuş...

Röportajda, kendisinde muhakkak bir sapkınlık eğilimi olduğunu kabul edip, bunun sorumluluğunu aldığını söylemiş ve çok önemli bir saptama yapmış.

Kendisindeki sapkınlık potansiyellerinin açığa çıkmasında, 13 yaşı itibarıyla izlediği filmlerin, bulduğu şiddet ve cin-

sel içerikli dergilerin, görsellerin âdeta bir katalizör görevi yaptığını; bunların, içinde gizlediği korkunç duyguları destekleyerek onu tam bir psikopata daha da ötesi bir seri katile dönüştürdüğünü dile getirmiş.

Hatta Bundy, "Eskiden şiddet yanında cinsel içerikli film, dergi vesaire kesinlikle belirli şartlarda ve 'Dikkat erişkinler içindir!' gibi uyarılarla verilirdi. Şimdiyse bunlar her yerde..." diye eklemiş.

Sen şimdi bir de şu gününüzü düşün.

Bugünleri ve medyanın her alanında (sosyal medya vs.) paylaşılanları görseydi Bundy bile şaşardı ha, ne dersin!

Seri katil tanımına inanılmaz bir damga vurmuş bu adam aslında bir hukuk(!) öğrencisi... Kendisinin işlediğini kabul ettiği en az 36 kadın cinayeti var. Ama yaptıkları bu kadarla sınırlı değil. İdamından önce itiraf ettiği ve işlediği dönemde "faili meçhul" olarak kayda geçmiş olanlar dâhil 100'e varan cinayetin sorumlusu o...

Misafir bunları anlatırken elim ayağım titremeye başladı ancak bu sefer olumsuz bir duyguyla... Bazıları için yapması sıradan hâle gelen şeyler bazıları için konuşulması bile zor olan şeylerdi.

Misafir aniden döndü. Kızarmış gözleriyle, nedenini o an anlayamadığım bir öfkeyle bana baktı.

–Ha, bu korkunç ama sana daha korkuncunu söyleyeyim mi?

Tedirginliğim iyice artmıştı. Gözlerimi gözlerinden çekip başımı yere eğdim ve:

–E.... elbette, dedim.

–Düşün ki onca kadına yaptığı -sonu cinayetle biten- akıl almaz işkence ve zulme rağmen, böyle bir adama evlenme teklif eden onlarca hatta yüzlerce kadın olmuş!

Misafir'in son söylediklerinin şaşkınlığıyla ben de âdeta donmuştum.

Çatılmış kaşları ve öfkeli hâliyle konuşmaya devam etti:

–Al işte! Böylelerinin varlığı da bu dünyanın bir gerçeği!

Aman ya Rabbi! İnsanoğlu ne "!.." Kelime bile bulamıyorum şu hâletiruhiyedeki "mahluk"u tasvir etmek için!

Akıl almaz!..

Misafir tekrar bana odaklandı.

–Velhasılıkelam Bundy neden önemli, biliyor musun?

Neredeyse duyulmayacak bir sesle cevap verdim:

–Neden?

–Algılarınızın nasıl da yanılgı hâlinde olduğunu fark edip, basiret gözüne varmanın yollarını aramanız gerektiğini gösteren bir örnek olduğu için...

Aynı Kevin'ın verdiği örnekte geçen "Harvardlı akademisyen avukat" gibi...

Görüyor musun bak bu "eksik akıl(!)" nasıl da insandaki içgüdüyü, içgörüyü kapatıyor!

Teytey!

Bundy örneği, "temiz yüz ve iyi bir kariyerin" insanların "algısında" nasıl da harika bir **örtü** oluşturabildiğini göstermek için muazzam.

Daha da ilgincini söyleyeyim mi?

O ve yargı süreciyle ilgili döneme ilişkin okuduklarım gerçekten en az Bundy kadar korkunç! Hatta bazı dokümanlarda Bundy'nin, yaptığı bunca korkunçluğu bilen ve bunlara delillerle şahit olan yargıcın dahi sempatisini kazanmış olduğuna ilişkin bir ibare gördüm.

Ne yalan söyleyeyim, araştırdığım kadarının üzerine de başka bir şey okumak istemedim.

Ted Bundy'yi anlatma sebebim, onun bile artık son noktada kendisiyle evlenmeye kalkabilenlerden(!) daha sağduyulu

davranıp toplumu/sizleri uyarması, kendisi gibi onlarca insanın potansiyel cani olarak ortada dolaştığını ve bunların oğullarınız, eşleriniz, iş arkadaşlarınız olabileceğini söylemesiydi!

İnsanların algı manipülasyonları, subliminal mesajlar ve hayvani nefsi hareketlendiren görsellerle "canavarlara" dönüşebileceğini not düşmesiydi!

Aslında sizlerin maşaAllah suistimal ettiğiniz bir diğer mesele olan "örtünme" meselesinin bir boyutunun altında da kadın, erkek, çocuk hatta hayvanların dahi korunması yatar... Sen, *İşaret 1 ve 2'de* birtakım bilimsel açıklamalar vererek, örtünme meselesinin -sizlerin iddia ettiği gibi- tek nedeninin şehvete engel olmak değil başka birçok içeriği olduğunu da ifade etmiştin.

Örtünme birçok manada ele alınan bir meseledir. Mesela derin bir âlimsen, şeriat ehline söyleyeceğin bir cümle, onun tarafından doğru idrak edilemezse katline bile sebep olabilir. Bu sebeple -kişisine göre- ilmini dahi örtmen gerekebilir. Nazardan korunmak için refahını örtmenin gerekebileceği gibi. Sayabileceğimiz daha nice mesele vardır. Ama fiziksel boyutta bakar ve tekrar konumuzun başladığı yere dönersek, çoğunluğunuz "Neden ben örtünüyorum da o kişi kendi nefsini kontrol etmiyor?" diyebilir. Elbette ki **ideali** herkesin kendi nefsini kontrol edebilmesi; biri nasıl gezerse gezsin, nasıl davranırsa davransın ondan etkilenmemesi ve tabii ki ona tacizde bulunmamasıdır! Tövbe Ya Rabbi!

Allah'ın kulundan beklediği elbette ki kulun kendi ilkel beynini eğitmesi, "takva: Allah'tan sakınma" ile edep içinde davranmasıdır.

Ancak maalesef pratikte bu böyle olmuyor, işte görüyorsunuz! Her şeyden etkilenip sapıtmaya meyilli ilkel beyinler var! Bir de onların eğitilmesini beklersen yandın!

Gördüğü bir sahneden etkilenip sokaktaki kadına saldırabilen adam, eğer ki o kadın güçlüyse belki savuşturulabilir!

Ama ya öyle bir sahneden etkilenip savunmasız bir çocuğa, saldırısını savuşturamayacak bir yaşlıya ya da zavallı bir hayvana musallat olursa, o halde nasıl düşünülmelidir?

Ted Bundy örneği ortada!

Yukarıda değindiğim gibi "sapkınlık" potansiyellerinin açığa çıkmasında, 13 yaşı itibarıyla izlediği filmlerin, bulduğu şiddet ve cinsel içerikli dergilerin, görsellerin âdeta bir katalizör görevi yaptığını; bunların, içinde gizlediği korkunç duyguları destekleyerek onu tam bir psikopata daha da ötesi bir seri katile "dönüştürdüğünü" **kendisi** dile getirmiş.

Birinin istediği gibi davranma özgürlüğünden malesef etkilenen ve hâlihazırda zaten "vahşi dürtülerini kontrol etmekte zorlanan" bir "mahluk", o kişiye gücü yetmediği için gözüne kestirdiği savunmasız bir çocuk veya hayvanda kontrol edemediği ilkel dürtülerini tatmin etmeye kalkarsa bu acı değil midir? Burada suçlu aramıyoruz dışarıda böyle mahluklar varken "daha güvende nasıl olursunuz" onu istişare ediyoruz, doğru anla!

Misafir gözlerimin içine içine bakarak konuşuyordu... Bense bu konuyu ilk defa böyle düşünmeye başlamıştım...

Utandım... Gerçekten utandım... Neden ben kendimi sınırlıyorum da o kişi kendi nefsini kontrol etmiyor sorusu, benim de zamanında kafamı çokça meşgul etmiş bir meseleydi zira... Hakkımda hemen herşeyi bilen Misafir tabii ki bunu da biliyor ve nefsimi en derin çatlaklarından sarsıyordu.

–Allah, nefsinizin "kölesi" değil "efendisi" olmanızı irade ediyor. O, sizleri sizden -olumsuz yanlarınızdan- korumaya çalışıyor.

Aslında doğruyu söylediğimi biliyorsunuz. İnsan özünde her zaman doğruları bilir. Hatta sizler de minicik yavrularınıza "mahluk" bile denilemeyecek adamların yaptığı işkence,

taciz ve zulümler karşısında topluca ayaklanabiliyor, o bayıldığınız sosyal medya araçlarında "Artık çocuklarımız tehlike altında, lütfen resimlerini, güzelliklerini paylaşmayalım" diye birbirinize uyarılarda bulunabiliyorsunuz. Elele birleşerek, çalışarak toplumunuza huzur getirmeniz gerektiğinin farkındasınız. Vahşetlerin engellenmesi için eğitimin artırılması gerektiğinin de. George Santayana[69] ne diyor, "Geçmişi hatırlamayanlar, onu bir kez daha yaşamak zorunda kalırlar. Yalnızca okulda eğitim almış çocuk henüz eğitim almamıştır..." Yani bilen biliyor!

Ama sonra ne oluyor? Yine unutuyorsunuz. Toplumunuzu güzelleştirmek değil nefsinizi güzelleştirmek sizi daha çok cezbediyor. Katledilen masum çocuklar ve kısa dönem infialler... Ve sonra yeniden, herkesin "önceki" durumuna, herşeyin eski hâline döndüğü hayatlar...

Ateş sadece düştüğü yeri yakıyor. Size dokunmayan yılan yaşamaya devam ediyor.

Siz yeni bir bakış açısına girmedikçe hiçbir şey değişmiyor.

Özetle, "örtünmeyi" sadece çaput parçasıyla ilgili bir şey gibi görme! "Örtünme" bir anlayış şeklidir, sadece elbiseyle olmaz. Küfretmekten örtünmeli, şiddetten örtünmeli, ahlaksızlıktan örtünmeli, yalancılıktan örtünmelisiniz! Sadece "şeklen" algılanan bir örtünme işe yarasaydı birçok toplum bu hâlde olmazdı! Tüm beden ve yüz örtülse dahi tavır ve hareketler "cinsiyeti" ortaya koyuyorsa amaç hâlâ anlaşılmamış demektir. Ve bir de suçların çok büyük çoğunluğu erkekler tarafından işlenirken, örtünme ve davranış terbiyesini sadece kadınlar için gereken bir düzenleme olarak algılatmaya çalışmak "algı manipülasyonunun" başka bir versiyonudur.

Musa'nın, İsa'nın, Resulullah'ın (s.a.v.) haline, tavrına, giyinmesine şöyle bir bak da "erkek" örtüsü , asıl elbise olan "takva elbisesi" nasıl oluyormuş bir gör...

69 George Santayana. 16 Aralık 1863-26 Eylül 1941), İspanyol asıllı Amerikalı filozof, şair ve yazar.

Yine Bundy'e dönersek, yukarıda değindiğimiz saptamaları onun gibi bir canavardan duymak gerçekten ilginç!

Bir an için filmlere konu olmuş bu ürkütücü adamın hayatıyla ilgili kendi bilgilerimi yoklayıp Misafir'e:

– Hatta ölmeden evvel tövbe edip İsevî olduğunu da ilan etmiş Bundy sanırım, dedim... Korkunç... Tuhaf... İlginç... İnsan ne diyeceğini bilemiyor...

Misafir onaylar gibi başını salladı ve düşünceli bir şekilde konuşmaya devam etti:

–Güncel haberlere her gün şöyle bir baktığınızda son dönemlerde sokaklarda onlarca Bundy potansiyelli insan olduğunu daha net görüyorsunuz. Belki Bundy aşırı bir örnek ama artık şiddet oldukça sık şekilde cinsellikle birlikte karşınıza çıkmaya başladı.

TV, sinema, medya aşırı etkili... Üstelik artık bu tür eğilimler çocuklar daha bir-iki yaşındayken başlıyor. İnsanın üzerine yaratıldığı fıtratı her zaman güzeldir ancak hayvani nefsin kötüye de meyli olduğunu asla unutmamalısınız. Kötüye olan meyliniz algılarınızın yönetilmesiyle suiistimal edilip kullanılıyor.

Çocuk yaşta başlayan algı manipülasyonu çizgi filmlere bile sirayet etmiş durumda, hem de yıllardır! Çocuk çizgi filmleriyle ilgili Disney'in aleyhine açılmış davalara göz at da karşılaşacağın iddia ve bulgularla altüst ol!

Çocuklarınızla koşa koşa gittiğiniz hatta okulların bile "etkinlik" olarak görüp öğrencilerini götürdüğü animasyon filmlerin birinden örnek vereyim sana. Masalın kahramanları olan prens ve prenses kilise töreninde papaz tarafından evlendiriliyor. Nikahı kıyan papazın o saniyelerdeki sevinci çocukların en çok ilgisini çeken sahnelerden biri oluyor. Bazı insanlar bunun neden olabileceğini araştırmaya başlıyorlar.

Güya çocuklar için yapılmış(!) bu animasyon çizgi filmdeki bazı sahneler ve resim karelerini yavaşlattıklarında açığa çıkanlar, kelimenin tam anlamıyla ortalığı ayağa kaldırıyor.

Araştırmacılar, (dışarıdan bakıldığında son derece masum göründüğü hâlde) çocukların beynini alarma geçiren film karesinde –zekice "örtülmüş" bir şekilde- papazın cinsel anlamda yükseldiğinin resme yansıtıldığını fark ediyorlar.

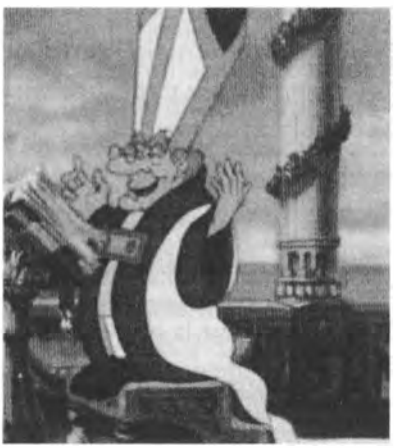
Bahse konu olan sahneler, "farkındalıklı bilince" göre çok yüksek bir hızda oynatıldığı için, izleyenlerin üst bilinçleri tarafından algılanmıyor. Ancak elbette ki izleyenlerin her birinde faaliyette olan, inanılmaz hız ve kapasitede algılama yeteneğine sahip "bilinçaltı" uyarıyı derhal fark ediyor. Ve hemen harekete geçerek şiddet, cinsellik gibi durumlarda verdiği tepkiyi dışa vuruyor.

Araştırmacılar, filmdeki sahnelerden birinin çocukların dikkatini neden bu derece çektiğini böylece anlıyorlar!

Aslında sahne oldukça masum ve romantik. Tabii görünüşte... Animasyon filme konu olan masal "ilgili sahnede" (umut edilen şeyin gerçekleşmesiyle) artık mutlu sona eriyor; prens ve prenses kavuşuyor!

Fakat prens ve prensesin nikâhını kıyan papazın merasim esnasındaki o acayip yüz ifadesi ve haz dolu gülümsemesinin **arka planında** korkunç bir hakikat yatıyor!

Çocuklarınıza TV, medya, internet ve sinemayla neler yapılabiliyor inanılır gibi değil! **Sizler, başta kendiniz** ayakta uyumaya devam ettiğiniz için onların uyanışlarına vesile olamıyorsunuz. Aynı kendi uyanışınıza da vesile olamadığınız gibi!

Simpsons'ı[70] üreten karikatürist Matt Groening'in[71] bile çocuklar için yapılmış 'gibi' görünen subliminal mesaj bombardımanı yapımlar -çizgi filmler- yüzünden kendi çocuklarını TV'den tamamen uzak tuttuğuna ilişkin rivayetler yok değil. Groening hizmet ettiği çevreler için ciddi bir değer. Hatta o ve hizmet ettikleri, ülkenizle ilgili olumsuz telkinleri bile milyonlarca *Simpsons* izleyen insanın bilinçaltına çoktan zerk etmiş durumda. Ekran veya internet başına geçen çocuklarınızı her zaman kontrol etme imkanınız da olmadığı için, bu telkinler bazı çocuklara ulaşmış olabilir.

Siz aslında **bunlarla** savaşıyorsunuz. İnsan bilincinin yüzde 96'sı hatta kiminde yüzde 99'u bilinçaltı tarafından yönetiliyor. Çocukluğunun 0-7 yaş arasındaki döneminde bilinçaltına kaydedilenlerin farkında bile olmayan insan, nefsî tezkiye/bilinçaltı temizliği yapmadıkça o süreçte kaydettiği tüm programları hayatının geri kalanında oynatıp duruyor.

Bu ne mi demek? Varlığınızın/bilincinizin yüzde 95 ya da 99'u neyi neden yaptığını bilmiyor daha da ötesi ne yaptığını fark dahi etmiyor!

Algılarınızı maniple edenlere öyle bir teslim olmuşsunuz ki aslen sizin tek kurtarıcınız olan Allah'a teslim olmanız

---

70 Simpsonlar: Karikatürist Matt Groening tarafından yaratılan çizgi dizi efsanesi *The Simpsons*'ın ilk yayını 1989 yılında yarım saatlik bir Noel özel programıyla gerçekleşmişti. (Beyazperde)

71 Matt Groening: ABD'li Emmy ödülü sahibi karikatürist ve *The Simpsons*'la *Futurama* çizgi dizilerinin ve *Life in Hell* çizgi romanının yapımcısıdır. Oregon'da Springfield kasabasında yetişen Groening, 1977 yılında, 23 yaşında, yazar olmak için Los Angeles'a taşındı ve *Life in Hell* adlı çizgi romanını yazmaya başladı. (Vikipedi)

gerektiğini unutmuşsunuz! Batı merakı sizi nasıl hipnotize etmişse hakikati gören, az çok uyanmış olanlara "deli" ya da "tuhaf" gözüyle bakıyorsunuz.

Bu neye benziyor biliyor musun? Şaşı olan çoğunluğun "İki tane var" dediği şeyi hakikatiyle görüp "Hayır, hayır sadece bir tane var" diyen kişiye kör, şaşkın ya da deli muamelesi yapmasına...

Akıl Allah'a teslim edilmediyse algıladıklarını doğru yorumlayamaz!

Çoğunluk **şaşı** ama herkes aynı yanlışı doğru gibi gördüğü için doğruyu hakikatiyle göreni dışlıyor, öteliyor!

Kuran boş yere "ekseriyet" yani "çoğunluğu" eleştirmiyor!

Eee, şeytanın taraftarları sizlerden çalışkan, ne yaparsın!

Misafir bir an için duraksadı ve şöyle söyledi:

–Joe Marshall'ın bu konuda bir örneği var, biliyorsun.

–*Evet, dedim başımı sallayarak. Biliyorum.*

Hafifçe çenesini kaldırarak konuşmaya devam etti:

–Kendisi de -aynı Groening gibi- algı manipülasyonu **(yönlendirme)** ve bilinç hususunda çok uğraştığı için "Çocuklarıma TV izletmiyorum" der. Ve ailece yaşadıkları ilginç bir deneyiminden bahseder. Marshall'ın iki çocuğunun da içinde bulunduğu sınıf, okul tarafından bir animasyon film izlemeye götürülmüş. Film başladıktan kısa bir süre sonra çocukların her ikisi de aniden fenalaşmış; mide bulantısı ve kusma gibi tepkiler vermiş. Hastaneye kaldırılan çocuklara konulan teşhis "nedeni belli olmayan bir tür zehirlenme" olarak kayda geçmiş.

O kuzu gibi tertemiz bilinçlere izledikleri film esnasında her ne zerk edildiyse (Dr. Masaru Emoto'nun deneyinde olduğu ya da suya söylenen sözlerle suyun zehirli hâle dahi gelebildiği gibi) çocuklar da bilinçaltlarına aldıkları gizli mesajın bedenlerindeki suyu âdeta zehirlemesiyle hastanelik olmuşlar.

Bu arada sizde olan imam nikâhı "papaz nikâhı" olarak orada da var, haberin olsun. Dünyayı her yerde din yönetir. Ama onların **din** dediği şey başka... O yüzden bunlara dikkat edeceksin.

Hukuken gerçekleştirilen bir evliliğin imam denilen dini lider tarafından Hak rızası içinde kutsanması çok güzel. Ama tabii siz onun da cılkını çıkarıp sapkınlıklarınıza alet etmeye çalışmaktan başka bir sebeple kullanmaz oldunuz.

Temelde **"hakiki mahiyette" yapılan her ibadet bilinçaltını temizleyen bir unsurdur.** Tekrar ediyorum, **nefsî tezkiye** denen mesele **bilinçaltı temizlemesidir.**

Sadece **şeklen** yaptığınız "manen" ise içeriğini boş bıraktığınız ibadetlerle bilinçaltınızı temizleyemiyor, ibadet esnasında ne yaptığınızı bilmediğiniz için bilinçlerinizi koruyamıyorsunuz. Çünkü **mümin** olamıyorsunuz!

Ayetlerde işaret edilen "Allah müminlerin kalplerine güven ve huzur duygusu indirir, Allah müminlerin yardımcısıdır" anlatımlarından anlamanız gereken bu hakikatlerin **mümin bilincine** erişmiş olanlar için geçerli olduğudur.

"Namazınız **hâlinize** yansımıyor, namazınız sizi dönüştürmüyor!"

Oysa olabilecek en muhteşem ibadet namazdır. Tabii ki "hakikisi"...

Namazı ritüel gibi şekli bir bakış açısıyla içerik ve hedefine ilişkin en ufak bir şey anlamadan kılarsan, taklitten tahkike geçemez ve namazda **dönüşemezsin.**

O durumda elbette ki namazını bitirir bitirmez her türlü pisliği yapmaya devam edersin! Oysa ki hakiki namaz kötülüklerden engeller. Ha, eğer ki kıldığın namaz seni kötülüklerden alıkoymuyorsa, o halde **hakiki** değildir. Bu mesele Kuran'da Ankebut suresi, 45. Ayette şöyle ifade edilmiştir: **"Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar..."**

Günahlar, kişiyi yavaş yavaş, o farkında dahi olmadan küfre götürür. Yusuf suresinde geçen ayette değindiğimiz gibi, bir kuyudan su dolu kovayı yavaş yavaş çeker gibi... Ancak doğru kılınan bir namaz **kurbiyyet** ve Hak'la münacat olduğu için insanı âdeta bir paratoner gibi günahlardan korur. Hakiki namaz insanı kötülük yapmaktan ve taşkınlıktan alıkoyar. Münacat, kulun Rabb'iyle gizlice konuşması, yegâne Dost'u olan Mevla'sına yalvarması, bağlılığını,dua, yakarış ve dileklerini âdeta fısıldaşarak O'na bildirmesidir.

Öte yanda içinde **"duygu ve şuur"** olmayan hareketler zinciri olarak yerine getirilen taklidî namaz ise maalesef (önceden de değindiğimiz gibi) "Yazıklar olsun o namaz kılanlara... Onlar ki kıldıkları namazdan gafildirler" ifadesinin karşılığına denk gelir. (Maun Suresi 4 ve 5. Ayetler)

Tüm bu vurgular size neyi mi göstermelidir? Hakiki manada kılınan bir namazda açığa çıkan enerjinin/Nur'un kulu günahlardan muhafaza ettiğini ve onu sanki bir enerji kalkanı gibi günah ve belalardan koruduğunu... Allah'ın **Selâm** isminin de defalarca geçtiği bu zikir ile kulun üzerine gelebilecek hak edilmiş sıkıntılar ya da içine düşebileceği günahlar teker teker savılır ya da hafifletilir.

Bilinir ki esasen namaz kılan ama son dönemlerinde namazında aksama yaşayan kişi gitgide iç huzurundan da olur. Olumsuzluk yaşama riski her geçen gün artar. Bunun sebebi insanın bilinçaltının, namaz esnasında açığa çıkardığı enerji ile ruhsal ve bedensel bir koruma içine girdiğini bilmesidir. Kişi, kendisi farkındalıklı bilinciyle fark etmese hatta aslında bilinçaltında ezelden beri bildiği bu bilgiyi "hatırlamasa" bile...

Kuran ve surelerinin esasen **canlı** olduğunu ve suret giyindiğini düşünürsen, Allah'a yaklaşmaya bu derece büyük bir vesile olan namazın ne olduğunu iyice tefekkür etmen gerektiği kanaatine varırsın. Kul namaza vefa gösterdikçe namaz da kendisine vefa gösterir ve bunu kulun olumsuz özelliklerini gidererek yapar.

Bu ne mi demek? Beş duyu algısıyla sınırlı ve hakikate perdeliyken anlayamazsın ama bir gün anlayacaksın. Her biriniz anlayacaksınız. Allahımız **gerçek başarıyı** işte bu sebeple **"huşu içinde" kılınan bir namaz** olarak işaret etmiştir.

Kalbi huzura eriştiren namaz DNA'nı/içsel âlemini düzenleyici olarak faaliyet gösterir. DNA'nın/içsel âleminin düzenlenmesi de dış âlemin yani kâinatını özetle hayatını değiştirip dönüştürecektir.

Senin gibi yaratılmış olan her şey gibi Dünya da "ışık"tan oluşmuştur. DNA'nın bu sebeple Dünyanın yapıldığı malzeme üzerinde doğrudan etkisi vardır...

Asıl simyacı duygularını doğru kullanıp kalbiyle, DNA'sını ve dolayısıyla da Hayatını "dönüştüren" kişidir...

Allah boş yere mi "Şükredin üzerinizdeki nimetimi artırayım" dedi sanıyorsunuz? Şükür DNA'nızı açar ve DNA'nız açıldığında da kâinat/Esma sistemi ile aranızdaki perdeler ve engeller kalkar. Bu da olumlu duyguların özetle olumlu nitelikteki mananın maddeye dönüşümünü yaşamanızı sağlar...

Öyleyse şükret... Hele ki gece uyumadan evvel kalem kalem Rabb'in tarafından sana verilen her şey için şükredersen beyninde sayısız hormon salgılanır.

Unutma, en büyük tabip insanın kalbinde, en gelişmiş eczane ise insanın beynindedir!

A-Rab-ca **"huzur"**, hazır olma/hazır bulunma manasına gelir. Avamca ifadesi ise çarşı pazara giderken cüzdanını yanında taşıdığın gibi, "namazda kalbini yanında taşıman"

demektir. Allah'ın katında en kıymetli ve geçerli şey, kalb-i selîm "huzura kavuşmuş (temizlenmiş, teslim olmuş, selamet içinde hakiki İslam olmuş) bir kalp"tir.

Rabb'inin huzuruna böyle bir kalple çıkan kişi O'nun rızasını, sevgi ve rahmetini kazanır.

Sufi (ehlullah) saflaşabilmek ve sıkıştırıldığı, kıstırıldığı algı kafesinden kurtulabilmek için ölmeden önce ölmeye uğraşır. Algılarından ölmek yani **beden kafesini ve 4 unsuru kırmak** anlamına gelen bu mesele 4 aşamada 4 tür ölümü içerir:

Bunlardan birincisi Beyaz Ölüm'dür. Sufiler açlığı 4 ölüm içinde **Beyaz Ölüm** olarak isimlendirir. Beyaz ölüm aydınlığa benzer.

İkincisi Kırmızı Ölüm'dür. **Kırmızı Ölüm** arzularında nefse karşı koymak, bir anlamda da nefsi kurban etmek demek olduğundan kanın kızıllığına benzetilerek kırmızı ile temsil edilmiştir.

Üçüncü aşamadaki ölüm Yeşil Ölüm'dür. **Yeşil Ölüm** yamalı elbiseler giymeyi içerir. Toprağın, yeryüzünün farklı çiçek ve bitkilerle örtülmesi gibi derviş de renk renk yamalı elbiseler giyerek ona benzerlik gösterir. Farklı farklı hâlleriyle derviş, değişik çiçeklerle bezenmiş yeryüzü gibidir.

Gelelim dördüncü ve son ölüm aşamasına, Siyah Ölüm... **Siyah Ölüm**, sıkıntıya tahammüldür. Sıkıntı nefsin karanlığıdır. Sıkıntıya tahammül nefsi tasaya düşürdüğü ve tasa da karanlık olduğu için buna Siyah Ölüm denmiştir.

Önceden de değindiğimiz gibi Allah'ın karanlık (zulmet) ve ışıktan (nur) olmak üzere perdeleri vardır. Efendimiz (s.a.v.) Rabb'ini görüp görmediği sorulduğunda bir cevabında "Nuranidir nasıl göreyim" demiştir. Bunlar hep farklı farklı mertebelerdeki müşahede hâlleridir, bunu unutmamak lazım.

Konuya devam edersek mesele ile ilintisi şu ki; kişi Allah'ın zulmet perdelerinden ancak nefis tezkiyesi (nefsi terbiye) ile terakki ederek yani yükselerek kurtulur. Bu etaptan

sonra ise aşılması gereken nur perdeleri başlar. Şeytani perdeleri fark etmek kolay ama Rahmanî olanları fark etmek zordur dediğimiz mesele de bunun gibidir.

Beden kalıbında yaşayıp, beyin ekranı ardından bu "Hayal" dünyayı gerçek zannederek izleyen insanların çoğu, âlemdeki her şeyin aslen "canlı" olduğunu maalesef göremezler.

Bu hakikatin farkına varabilmek için dört ölümü yaşamak ve keşif ehli olmak gerekir.

Beden kalıbını dünya hayatı deneyiminde kıramamış kişi **"avam"**, hakikati ancak ahirette gözlerindeki perde kaldırıldığı zaman görecektir. Ancak keşif ehli **"havas"** Hakk'ın her şeyi kaplayıp istila eden Hayat özelliği (Hayy) sayesinde **her şeyin canlı olduğunu** daha bu âlemde iken bile bilmektedir. Oysaki Allah'ın "Hayat" sıfatı her şeyi istila etmiştir yani her şey hakikatte "Hayy"-attadır...

Hazine ne kadar büyükse ona giden yol da o kadar zorludur. Talip olduğunuz hazine inanamayacağınız kadar büyük olduğu için alacağınız yol da o kadar engebeli ve çetin... Salih ameller, zekât, sadaka ve hayırlarla beraber korunma-muhafaza duaları, Cevşen... Bunları okumayı ve dinlemeyi eksik etmemelisiniz.

Aslı Hak esması tecellisi olan çocuklarınız, o muazzam küçük devler, maalesef gördüğünüz gibi manipülatörlerin elinde. Ne acı...

Gerçekten şeytani bir şey bu. Subliminal mesajlar, nöro-pazarlama teknikleriyle insanın nörolojik yapısının gizemlerinden sonuna kadar faydalanmaya çalışan bir kesim medya, reklam ve film sektörü, pornografi, ölüm ve ilgili meselelerle insan bilinçaltını nasıl da yönetiyor!

Anladığında tüylerin diken diken oluyor. Hele ki son dönemlerde TV ve gazetelerde boy boy gördüğünüz şiddet, tecavüz, vahşet ve katliam haberlerinin inanılmaz derecede artmış olması, sapıtmanız için bombardıman altında olduğu-

nuzun en büyük kanıtı değil mi? Ya Allah'ın sessiz ve masum kulları olan hayvanlara yapılan eziyet ve istismarlar! İnanılır gibi değil!

Bir çocuk yedi yaşına kadar **Rüya/Uyku/Hipnoz** hâli dediğiniz **Teta (beyin dalgasında) algıladığı her şeyi kayıt eder.** Oynamalarına izin verdiğiniz bilgisayar oyunları ya da başınızdan gitsinler diye izlettirdiğiniz **masum**(!) çizgi filmlerle çocuklarınız (er geç bir gün açığa çıkarmak üzere) bilinçaltlarına neleri **kaydediyor** bir bilseydiniz medyadan ellerinizi tamamıyla çekerdiniz!

Kuran'da **Medyen halkından** bahseder. Bu halkın özelliği tartıda haksızlık yapan, adaletsiz ve insanlara zarar veren bir yapıda olmasıdır.

İsminin anlamı **"doğru yolu gösteren kişi"** demek olan **ŞUAYB** Peygamber –Hazreti Musa'nın kayınpederi– **Medyen** halkını uyarmıştır. Ancak bunlar Allah'ın tavsiye ve uyarılarını dinlemedikleri için helak edilirler.

Medyen kelimesi pek çok anlamı yanında bende **medya** anlamını da düşündürür: **Mediator-aracı-iletici**. Doğru kullanılmadığı müddetçe büyük bir savaş aleti olan medya, inanılmaz derecede yok edici ve hasar verici olabilir.

Hud suresi, 94 ve 95. Ayetler, Hud Bilinci/Tasavvuru, 94 ve 95. İşaretler

"Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud'a nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi)."

Hud suresi, 92 ve 93. Ayetler, Hud Bilinci Tasavvuru 92 ve 93. İşaretler

Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanızda unutuluvermiş (önemsiz) bir şey

edindiniz? Şüphesiz benim Rabb'im, yapmakta olduklarınızı sarıp kuşatandır. Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz, ben de yapacağım. Kime aşağılatıcı azap gelecek ve yalancı kimdir, yakında bileceksiniz. Siz gözetleyip durun, ben de sizinle birlikte gözetleyeceğim."

Muhakkak ki Şuayb Peygamber ve ona ilişkin anlatılan olaylar tarihte yaşanmıştır. Bu, ayetin **afaktaki** manasıdır... Şuayb "doğru yolu gösteren" demektir demiştik... O taktirde ayetin **enfüsteki** manasında Şuayb peygamber; her birinizde var olan "doğru yolu gösteren bilinç mertebesini" temsil eder.

Önceden de değindiğimiz gibi "ayetleri:işaretler"i enfüste ve afakta değerlendirmeliyiz. O halde hem dışarıdaki (afaktaki) Medyen'e hem de kendi içindeki (enfüsteki) Medyen kavmine yine kendindeki Şuayb bilinci ile müdahale etmelisin.

Afakta göstereceğin duruş sosyal sorumluluğun içindedir, çünkü **toplu imhanın aslı bilinçte yapılandır.**

Enfüsünde ise üzerinde hüküm süren **içsel esma baskılarına** yakından bakmalısın. Henüz tezkiyeden geçmemiş nefsinde/bilincinde seni bu tür yanılmalara çeken noktaları ortadan kaldırmalı -acilen **nefsi tezkiye programına** girmeli- böylece de kendi Şuayb'ın (doğru yolu gösteren bilinç) olmalısın.

Sürekli hatırlamamız gereken en önemli mesele neydi:

İnsan bilinci tamamen **telkinle** işler. Telkinle işlenmiş beyin de **kâinat** tarafından **"ayna"**lanır. Sen bunlara kısmen değindin (*İşaret 3-Artık Dön Kendine!*)

En masum görünen reklamda bile sana saçlarının yeterince güzel olmadığı söyleniyor, bilinçaltına dolaylı yoldan "Bunu kullanmazsan güzelleşemezsin" deniliyor. Reklam öyle bir şey... Bu yüzden illa ki bir şeyler izleyecekseniz

medya araçlarının karşısına manevi korunma kalkanlarınız olan dualarla oturun bari. Hatta siz de şeytani mesajların karşısına Rahmanî mesajlar içeren yapımlarla çıkarak, daha büyük kitlelere ulaşın ve uyanışa vesile olun.

Misafir'i dikkatle dinledikten sonra,

–Evet, dedim. Mesela Hazreti Yusuf'a ilişkin bir dizi var ki ailece kaç senedir izliyoruz, bilmiyorum... Mesajları ruhumuza öylesine işliyor ki doyamıyoruz. Aslında "TV'den uzak dur" diyoruz çünkü mana içeriği olmayan her şey tamamen bir tür hipnoz aracı olarak medya tarafından kullanılıyor. Öte yandan "Düşmanlara gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın" ayetinin bakış açısı altında aynı anda milyonlara ulaşabilen bu araçlar (internet de dâhil), güzel sebeplerle kullanıldığında birçok Rahmanî mesajın hızla yayılmasını sağlayabiliyor.

Misafir onaylayarak başını salladı.

–Elbette... Bilinçaltınıza o manalar asli varlığınız, ilâhî hakikatiniz ve varoluş amacınıza ilişkin öğretiler veriyor, bu yüzden doyulmuyor. O Güzel'e ait mesajlarla aslı güzel olan Ruh besleniyor, gıda alıyor.

Söylediklerimin onay bulmasından öyle mutlu olmuştum ki heyecanla Misafir'in sözüne girdim:

–Size bir şey söyleyeyim mi?

Misafir "Elbette" der gibi bana baktı.

*–Ben, Allahım ve Peygamberimden (s.a.v.) sonra pirim İbnü'l Arabî Hazretlerine o kadar büyük sevgi besliyorum ki, onun karakterinin dönemin en popüler dizisine[72] Rabb'im tarafından **sırf benim için** konulduğuna bile inanıyorum!*

72 Diriliş Ertuğrul TV dizisi.

Bir anlık sessizlik oldu...

Koskoca bir kahkaha patlattı Misafir. Bense gözlerim bir çocuk gibi parlayarak gülümsedim.

O güldü, ben güldüm. Yanaklarım gülümsemekten gerilmiş, gözlerimse kocaman açılmaktan buğulanmıştı.

Misafir yavaş yavaş duruldu. Bir süre kafasını çevirip camdan gökyüzüne baktı. Yüzünde tam anlamıyla tasvir edilemeyecek bir ifade ile bana döndü ve kulağıma doğru eğilip sessizce şöyle söyledi:

–Sen... Bu işi ucundan da olsa anlamışsın.

O bir âşıktı. Bunu o kadar net görebiliyordum ki... Allah'ı düşündüğü anda bile huşu içinde titreyen, O'nun hayranlığında kendinden geçen bir âşık.

Rabb'ine duyduğu hayranlığı âdeta faş eder hâliyle sözlerine devam etti:

–Aynen... **Kâinat kişiseldir!** Her biriniz için özel düzenlenmiştir! Her birinizin büyüdüğü bebek odası ayrı! Anlattığın bu durum -bilinç "ekranına" Pirinin düşürülmesi- Rabb'imizin sana ikramıdır belki de... Neden olmasın? Kâinatta her şey senin "hayaline" göre tasarlanıyor ve O, ikram etmeyi çok seven, Kerim olandır.

–Subliminal mesajlar meselesi ve bilinçaltının yönetilmesi daha bu kadar değil elbet...

Misafir'in konuyu detaylandırmak istediği belliydi.

–Eskiden, özellikle bir dönem, Amerika'da ve Avrupa'da rock müziği konserleri esnasında intihar edenler ya da kendilerine acayip şeyler yapanlar olabiliyordu.

Hippilik dediğiniz yaşam stilinin yaygın olduğu dönemlerde (1960'lar), beklenmedik bir şekil ve hızda uyuşturucu müptelası hâline gelebilmenin, "kişilerin dinledikleri **müzikle**" ilgili olduğunu iddia etmiş insan ya da gruplar ortaya çıkmıştı.

Etimolojisine bakıp kök manasına ilişkin araştırmalar yapıldığında -bazı yorumlarda- **"hippi"** kelimesinin **"farkında olan"** anlamını taşıdığı iddia ediliyor. Ancak bir farkındalık iddiasının Rahman'dan mı şeytandan mı olduğunu ve "nereden" gelen ilhamla gerçekleştiğini ayırt edebilmek için sende ne tür davranışlar *(Rahmanî/şeytani)* açığa çıkarttığına da bakman gerekir.

Şeytan da Allah'ın ilminden faydalanır ve o da ilham verebilir. Çünkü bu konuda belirli bir dereceye, belirli bir süreye kadar yetkisi ve izni vardır. Zaten önceden de değindiğim gibi, herhangi bir öğreti ya da nefsî tezkiyenin hakiki metotlarına tâbi olmadan sadece aç kalıp uzlete çekilerek bile bir açılım yaşanabilir. Yaşanabilir de acaba o esnada karşılaşılan cinler, periler ve diğer varlıklarla **bir rehber olmadan** nasıl baş edilir, delirmeden ya da kaybolmadan nasıl hayatta kalınır, işte asıl mesele budur!

Kendi kendine tıp kitapları okuyup doktor olamazsın. Anatomi kitabına bakarak ameliyat yapamazsın. Zâhiri ilimlerde bile "usta-çırak" ilişkisi kesinlikle gerekliyken hakikat ilminde olmaması mümkün mü? Mesele sadece okumak öğrenmek değil, o ilmi "tecrübe etmiş bir öğretmen" eşliğinde "yaşamak" ve "yaşatmaktır."

–Evet, dedim düşünceli bir şekilde... Kesinlikle...

Misafir konuşmaya devam ediyordu. Bir yandan da oturduğu yerde önce boynunu, sonra ellerini, kollarını ve ayak bileklerini hafifçe çevirerek esnetmeye başladı.

–Bunları kimse inkâr edemez. Ha, **iman nuru** meselesinden de kopmadım merak etme, tüm bu anlattıklarım onunla ilgili...

Misafir'e cevaben daha "Tamam" demek için ağzımı açıyordum ki o konuşmaya devam etti. Her zamanki gibi...

–Judas Priest... 1970'lerde popülaritesi artmış bir İngiliz heavy metal rock grubu...

Grubun *Better by You Better Than Me (Benim Tarafımdansa Senin Tarafından Olması Daha İyi)* adlı şarkılarında *Do it* yani *Yap şunu* diye **tekrar eden sözler** onları bambaşka bir şekilde önce gündeme oturttu, sonra da tarihe geçirdi.

Şarkılarında defalarca tekrar eden *Yap Şunu* sözlerinin, dinleyicilerinden iki genç üzerinde bir tür **telkin** gibi intihar eğilimi yarattığı iddiası medyaya düşünce, Judas Priest'in başı oldukça büyük sıkıntıya girdi.

İki genç çocuk; 20 yaşındaki James Vance ve 18 yaşındaki Raymond Belknap, 23 Aralık 1985'te henüz Noel'e iki gün kala *Lekeli Sınıf* adlı Judas Priest albümünü dinleyip kendilerini kafalarından vurdular.

Raymond olay yerinde öldü. James ise yüzünden ve kafatasından ağır yaralandı. 29 Kasım 1988'de geçirdiği onlarca estetik ameliyat ve daha nice sancılı tedavi süreçleri sonrası psikiyatrik tedavi almak üzere hastaneye yatırıldı. Yatırıldığı hastanede doktorlarının ona yanlış bir tedavi uygulaması sonucu, almakta olduğu ağrıkesici ve diğer ilaçlarla tekrar intihar etti. Üstelik Judas Priest'in aleyhine tanıklık yapmak üzere mahkemeye çıkmadan hemen önce...

Böylece Judas Priest'in, üst üste yazılmış ilginç içerikleri olan şarkı söz ve melodilerinde kullandığı subliminal anlatımlar ve ***Yap, yap, yap!*** gibi telkinlerle dinleyicilerini bunalıma, intihara sürüklediği iddiası yayıldı. O dönem birçok rock müzik grubunun şarkıları dinleyicilerde **intihara meyil oluşturabildiği** savıyla masaya yatırıldı; içerdikleri çeşitli sözlerin tersten dinlendiğinde **"şeytan"** kelimesi gibi algılanması ve daha nice bu tür iddialarla...

Şarkı yapma ya da yazma, anayasal haklar ve çeşitli hukuki kurallar çerçevesinde korunsa da **subliminal mesaj ver-**

me anayasa tarafından korunmadığı için, yargı çevrelerinde bu iddialar yoğun ve hararetli şekilde tartışılıp oldukça ses getirdi.

Baktığında James de Raymond da şiddet gördükleri ve uyguladıkları, parçalanmış ailelerde yaşıyorlardı. Yani çocuklar zaten sevgisiz, huzursuz ve hayata dair ümit taşımayan aile ortamlarından geliyordu. Hâlihazırda bozuk olan psikolojinle böyle bir ortamda yaşarken, üstüne bir de *"Sen değersizsin, git kendini öldür. Hayat değersiz, hadi yap şunu!"* gibi telkinleri defalarca dinlemen, kendine zarar vermen için pekâlâ tetikleyici olabilir.

Ne dinlediğin ve ne duyduğun gerçekten çok önemlidir. Bu sebeple Kuran okumak sünnet ama **dinlemek** farzdır denilir.

Biri sana sürekli, sabah akşam; *"Hayat acı ve zalim. Hep kötüler kazanıyor. Mahkûmsun, sen değersizsin!"* dese nasıl olup da iyi ve değerli hissedebilirsin ki?

Misafir küçümser bir tavırla bana baktı.

–Her ne kadar acılı kebap ve acılı şarkı sevseniz de bu bilgilerden sonra **ne dinlemeniz gerektiğini** bir daha düşünmenizde fayda var!

İslamiyet'te, Kuran ve Peygamberinin (s.a.v.) sözlerine baktığında; insanı motive eden, iyi bir niyet ve olumlu bir bilincin bakış açısını içeren anlatımlar, teşvikler bulursun (hüsn-ü zan).

Bu hayat deneyiminde; *her şeye muktedir, kâdir olan bir Allah'ın olduğu ve O'nun seni her an duyduğu, anladığı, desteklediğine* ilişkin ayetler, aslında ne kadar büyük birer **telkindir.** Ve bu telkinler ne kadar elzemdir şimdi sen anla.

Her ayeti okurken, Kuran'daki harf ve kelimelerin frekanslarıyla korunmadığın dönemde beyin biyo-bilgisayarına girmiş olumsuz telkinlerden temizleniyorsun. Bununla beraber, zikrettiğin kelimelerin "bir dekoder gibi olan beyninde" çözdüğü manaları idrak etmeye ve korunmaya başlıyorsun.

Kuran, bilincinin ve kâinatın şifre çözücüsüdür.

Rabb'in bu şekilde sende/bilincinde yeni bir anlayış ve umut inşa eder.

Algı ve beynin işleyiş şeklini az-çok kavrarsan, "olumsuz telkin bombardımanı" altındaki insanların bazı noktalara nasıl geldiğini de görebilirsin.

Bu konularda özellikle Felak ve Nas sureleri çok dikkat çekicidir. Nas suresinde **vesvese** yani fısıldamak **suretiyle bilinçaltına sızan telkinler,** Felak suresinde ise **düğümlere üfleyenler** anlatımı, sizlere **insan bilinci ve enerjisinin nasıl düğümlenebildiğini** işaret eder.

Buradaki **düğümlere üfleyenler** anlatımını sadece bir ipe düğüm atmak gibi düşünme. Evet, kişinin "enerji alanını bağlamak" için bazı kelimeler zikredilerek iplere düğüm atmak bir büyü metodudur. Ancak kişinin bilinci ya da enerji alanını düğümlemenin başka bir versiyonu da kişiye **olumsuz telkinlerde** bulunmaktır: "Sen beceremezsin, muvaffak olamazsın, başaramazsın" gibi...

Bir kişiye günde 40 kez "Sen şunu beceremezsin, şunu yapamazsın" de bak, nasıl da kendini yetersiz hissetmeye başlar.

Beyin böyle ilginç bir makinedir ve bu sebeple de sürekli **temizlenmesi ve güncellenmesi** gerekir. En az günde beş vakit!

Düğümlere üfleyenler ifadesinin **"telkin"** ve insanların **"düşüncelerinin bağlanması"** ile ilgili boyutu, belki de hayatın temelindeki meseledir.

Artık, kişinin **bilincinin yönetilmesinin** nelere sebep olabileceğini gösteren çalışmalar var. Hatta Timothy L. Thomas "Zihnin Güvenlik Duvarı" adlı bir yazı yayımlamıştı.

Thomas, Ft. Amerikan hükümetine bağlı Leavenworth'teki Yabancı Askerî Çalışmalar Ofisi'nde barışı koruma, savaş bilgileri gibi konularda çok geniş ve detaylı araştırmalar ya-

pıp sunan kıdemli bir analist, İngilizcede *Parametreler* başlıklı yazı altında geçen *The Mind Has No Firewall/ Zihnin Güvenlik Duvarı Yok* adlı makalenin de yazarıdır.

Misafir'in sözüne girdim:

*–Bu **firewall** yani **güvenlik duvarı** örneğini Mehmet Ali Bulut Hocam da çok kullanır. Bilgi nasıl da **tek**...*

Misafir gülümsedi.

–Evet. Biliyorsunuz *firewall* aslında bilgisayar ve internet sisteminde kullanılan, bilgisayarın iletişim ağında maruz kalabileceği virüs ve güvenlik sıkıntılarına karşı oluşturulan bir "yazılımdır".

Kâinat/âlem bir ilim denizidir. Defalarca söyledim; **âlem** kelimesi **ilim** kelimesinden gelir.

Ara sıra, bilincinize kavramları doğru şekilde yerleştirmek için tekrar ediyorum bilesin. Zira siz insanlar unutmaya bayağı bir meyillisiniz!

Bir ilim denizi olan kâinatın her yerinde bilgi ve işaretler vardır. Bununla beraber âlim olan şeytan da sizlere her an vehim/ilham ya da vesvese ile rahmanî olmayan türde **sanal bilgi** verebilmektedir.

Timothy L. Thomas, yeni savaş tekniklerinde insanın "psikolojisinin" nasıl kontrol edilmeye çalışıldığına değinir. Hatta askerî birlikler ve kuvvetlerde çeşitli silahları *(nükleer vb. gibi)* kullanmak üzere terbiye edilen kişilerin "beyinlerinin", dışarıdan herhangi bir telepatik etki almaması için eğitimlerden geçtiğini anlatır.

Gördüğün gibi ister askerî boyutta olsun ister diğer başka bir konuda; "hazırlık ve çalışmalarla" ilgili konuşurken bile **terbiye ve eğitim** diyoruz. Yaradan'ının sana sunduğu varoluş fırsatı ve seninle ilgili projesinde neden **Rab** neden **Âlem** kelimeleri seçilmiş iyice anla, tefekkür et...

Hakikatini gerçekleştirme, ilahî tarafınla (lâhût) açığa çıkma talebin sonucu **telkin, terbiye ve eğitimdesin!**

Misafir'in sözlerinden gerçekten çok etkilenmiştim. İlk kez bu idrakle düşünmüştüm.

–Ne kadar da doğru, her alanda büyük bir eğitim ve terbiye içindeyiz.

O zaman Thomas'ın makalesi ve anlatımlarından şunu mu anlamalıyım:

İnsan bilinci korunmadığı müddetçe yönlendirilmeye açık olduğu için; askerî kuvvetlerde çalışan ve büyük nükleer silahları kullanmakla görevlendirilen kişilerin beyinlerine -dışarıdan herhangi bir bilinç virüsüne (yönlendirici bir telkine) maruz kalmasınlar diye- bir tür koruma duvarı çekiliyor.

–Aynen öyle.. Thomas yazısında çeşitli teknolojilerle insanlarda sebebi belli olmayan huzursuzluk ve öfke hâlleri, mide bulantıları, baş dönmeleri gibi kontrol edilemeyen durumlar yaratılabileceğinden bahseder.

Hatta hayvanlar üzerinde yapılan bazı çalışmalardan örnekler verir. Haarp teknolojisiyle[73] hayvanların merkezî sinir sistemlerine ciddi boyutta hasar verilerek, yok edilmelerinin bile mümkün olduğuna ilişkin sonuçlar edinildiğini belirtir. Toplumunuzda son dönemlerde görülen **acayip** şiddet olaylarının sebeplerini bir de bu bilgilerin gözlüğüyle değerlendirin.[74]

"Bilinç" hayatın özüdür."*Sizler özgür varlıklarsınız, özgür seçimleriniz var. Hazlarınızın peşinden koşun, güzel olan budur*", telkinlerinin kandırmacası altında uyutularak kendi ilâhî ha-

73 Çeşitli teknolojilerin insanlarda huzursuzluk ve agresyon hâli, baş dönmesi, mide bulantısı gibi kontrol edilemeyen, sebebi belli olmayan etkiler oluşturabildiğini göstermiş. Kullanılmakta olan Haarp gibi teknolojilerle, hayvanların merkezi sinir sistemlerine ağır hasar verilip onları yok etme noktasına gelinmesi, insanlar üzerinde de aynı teknolojilerin aynı sonuçları doğurup doğuramayacağı savıyla yazıya konu olmuştur.

74 http://ssi.armywarcollege.edu/pubs/parameters/articles/98spring/thomas.htm

kikatinden bihaber bırakılan beşer, aslında **oto-pilota bağlı robot** gibi sistemdeki şeytani güçlerin yönettiği bir köledir.

Bu yüzden **Vahiy** ile **Hayat** kelimesi aynı kökten gelir dedik ya... Yine söylüyorum, yine söylüyorum, yine söylüyorum: **insan vahiyle yaşamaya başlamadıkça hâlâ ölü hükmündedir**. Çünkü **vahiy aynı zamanda "Ruh"** demektir. **"Bedene can veren Ruh..."**

Okuduğun her ayet sana yeni bir bilinç, yeni bir ruh katmanı üfler. Tabii anlarsan!..

Kesintisiz bir telkin bombardımanı altındasınız ama bunun farkında bile değilsiniz. Her an binlerce, yüz binlerce uyaranla muhatapsınız.

Farkında bile olmadan kaydettiğiniz subliminal mesajlarla, günde binlerce kez "aslında mutlu olmadığınız, ancak belli şeyleri yaparsanız iyi olacağınız" size tekrar ettiriliyor: zikrettiriliyor!

Çünkü dedik ya **tekrar etmek: bilinçaltının öğrenme metodudur**. Piyano çalmak, araba kullanmak ve daha nice faaliyeti bilinçaltına "tekrar etmek" suretiyle kaydedersin. Araba kullanmak için gereken hareketler ve kas koordinasyonu bilinçaltına işlendikten sonra, artık dikiz aynasına nasıl bakılır, frene ne zaman basılır, pedal neredeydi vs. demeden, hayatında otomatik olarak aynı şeyi yapmaya devam edebilirsin. Üstelik hiç düşünmeden!

Öyle ki gün gelir ilk dönemler elin ayağın birbirine girerek kullanmaya çalıştığın arabayı, yanındakiyle sohbet ede ede, kimin direksiyonda olduğunu bile anlamadan sürmeye başlarsın!

Tüketim bilimi ve nöro-bilim; bilinçaltının nasıl çalıştığını kavrayan reklam sektörü-medya tarafından çok da masumane olmayan bir şekilde kullanılmakta.

Amerika'da bir dönem çeşitli sebeplerle birçok şirkete dava açılmıştı. Medya aracılığıyla halka sunulan telkinlere

karşı savaşan grupların ya da sivil örgütlerin talepleri Kongre'ye kadar taşınmış ve güya insanları rahatlatmak için tartışılmıştı.

"Demokrasi!"

Söz konusu derin(!) tartışmalar sonucu toplanan delil ve verilerle, bu tür reklam ya da benzeri telkinlerin subliminal etkileri olabileceğine ilişkin iddialar önce inkâr edilmişti.

Daha sonra ise: "Subliminal mesajların -bilince nakledilebilse dahi- kişide tesiri olamayacağı kanıtlandı!" gibi gerçeği yansıtmayan haberlerle toplum basbayağı maniple edildi.

Bu açıklama maalesef gerçeği ve insan beyninin hakiki yapısını yansıtmıyordu.

Yapılan pek çok çalışma -ilkel beyni harekete geçiren dürtüler yüzünden- şiddet, cinsellik vs. içeren yapımlara bilinçaltının kayıtsız kalmadığını net olarak ortaya koyuyor.

Üstbilinç (farkındalıklı bilinç) ilkel beyni harekete geçiren dürtülerin farkında olmasa bile, hakikat böyledir.

Bilinçaltı AN'dadır.

Üstbilinç (farkındalıklı bilinç) ise **ZAMAN**'da...

AN'da yaşadığı ve Rabbî tecelli orada olduğu için **bilinçaltının** geçmiş-gelecek, iyi-kötü gibi ayırımları yoktur.

Aslında sizin yapmaya çalıştığınız üst-bilincinizle (bilinçli zihninizle) bilinçaltınızı uyumlu hâle getirmektir. Yani bir anlamda "izafi benliğiniz" olan üst-bilincinizi, bilinçaltınızdaki çeşitli virüs programlarını temizleyip orada saf hâlde bulunan Rabb'inize, Rabbî tecelliye (**esmanıza**) iade etmektir.

Misafir'in söyledikleri bir an için oldukça karmaşık gelmişti.

–Tekrar eder misiniz, dedim.

–Bilinçli ya da "farkında" diyebileceğimiz beyninize "üstbilinç" diyelim. Buna "izafi benlik" de diyebiliriz. Sizlerin yapmaya çalıştığınız, üst-bilinciniz olan izafi benliği, bilinçaltındaki Rabbî tecellinin yani esmanın üzerini örten programları

temizlemek için kullanmak ve ilgili temizlik gerçekleştikten sonra aradan çekilmektir.

Üzerine bağlanmış ağırlıklar yüzünden denizin dibine batmış bir hazinenin ağırlıklarından kurtulup yüzeye çıkması gibi, o temizlik gerçekleştikten sonra beden mahallinde sadece Hak tecellisi yani kişisel esma terkibi kalır.

Çekil aradan, kalsın Yaradan meselesi budur...

Sonraki hedefse -nefsin artık ruha dönüşmesiyle- saflaşmış, terbiye edilmiş ve tüm virüs programlarından arınmış olan bilinçaltında açığa çıkan **Rabbi Hass'ınızı Rabbi-l Âlemine** ulaştırmaktır.

Böylece **Rabbi-l Âlemin'in** hükmünde her an **huzurda, AN'**da diğer bir anlatımla **ŞİMDİ'**de yaşamaktır.

Bilinçaltı saflaşmış kişi artık "geçmişte yaşama" hâlinden çıkar. O, artık AN'dadır. Kendindeki Rabbî tecelli Rabbi-l âlemine bağlanmıştır. Bu yüzden kâinatı **okurken,** beyin ve beden makinesinin filtresinden geçip zamanın gerisinden gelmez.

Holografik bir beyinle holografik bir evrende olması nedeniyle kendisinde bulunan "Bütün"e ilişkin bilgiler zaman zaman açığa çıkmaya başlar. Bu yüzden -senin tanımınla- onun bilinç ekranına "geleceğe ilişkin film kareleri" düşer.

Temel hedef **bilinçaltını bilincin ile terbiye edebilmektir.** Çünkü üstbilinç asla bilinçaltının kavrama hızına erişemez,o kadar çok şeyi o hızda yapamaz.

Hak-ikatiniz *(esmanız)* üzerine yüklediğiniz program ve virüsleri soyup, sizdeki Rabbî tecelliyi açığa çıkarmaya ve onu da ait olduğu Rabbi-l Âlemin'e teslim etmeye/bağlamaya çalışarak, nöronlarınızı tamamıyla aktive edip senkronize hâle sokuyorsunuz. Böylece de muazzam bir güç olan bilinçaltını örtülerinden kurtarıp kullanmaya başlıyorsunuz.

AKIŞ diye anlatacağım meselenin aslı da bu. Bazı nörologlar **dejavu kavramını** hafızaya bağlı bir anomali (nöronların tutuşup çöktüğü bölgelerde olan bir tür nörolojik anomali/

epileptik olay) ya da beyin yorgunluğuna bağlı nöronlar arası gecikme (geçmiş-gelecek karıştırması) olarak ifade ediyorlarsa da ne olduğu henüz tam anlamıyla çözülemedi.

İnsanın bilinçaltında (diğer adıyla bilinç dışında) Rabbi hass'ı oturuyor.

Beynin ve evrenin holografik bir yapısı var, yani Rabbi hass -kabına göre- "bütüne" ait bilgiye sahip. Bu sebeple dejavu bilinçaltında hâlihazırda bilinen bilgilerin, kişinin üst bilincine bir tür yansıması da olabilir. Hologramın bir parçasındaki tezahürün tüm holograma ait olan bilgiyi içermesi ve bu bilginin anlık şekilde bilinç yüzeyine çıkması gibi...

Görsel bölge, saniyenin ufacık bir parçasında görsel korteksten gelen bilgiyi, beynin "bilinçli" bölgesine aktarıyor. Bu gecikme beyinde "Bir dakika ya! Bu zaten olmamış mıydı?" diye karşılanıyor.

Kronik ve sürekli dejavu tecrübe edenlerin çoğunluğunda, temporal lobda hasar görülmekle beraber ufak çapta epileptik olaylar nispeten daha yaygın.

Öte yandan **subliminal mesaj**'a dönersek, ***"sub" altında*** demek olduğundan,

Subliminal: Bilinç eşiğinin altında yani bilinçaltında faaliyet gösteren mesaj demektir.

O halde anlamı **EŞİK** olan **DERVİŞ;** bu Rüya-İllüzyon âlemindeki Zan ve Algı kandırmacasını delmek niyetiyle, bilinçaltı eşiğinden geçip/beden kalıbını kırarak kendisinin bile farkında olmadığı milyarlarca virüsü temizleyen, eski bilinçaltı programlarının üzerine Rabb'inin ahlakıyla yeni ve güzel programlar yazan, asli hakikati olan Rabb'ine/Öz'üne ulaşmaya talip yolcudur.

CIA ve FBI yetkililerinin seri katiller ve ortak özellikleri üzerinde yaptıkları çeşitli araştırmaların sonuçlarına baktığında alkol, bağımsız/özgür dediğiniz cinsel birliktelikler ya

da cinsel tercihlerdeki sapmaların Rabb'imiz tarafından neden yasaklandığını anlayabiliyorsun.

Şu ana dek ufak ufak değindiğimiz meseleler şimdi vereceklerimizle, bak nasıl da birleşiyor.

Bekâr anne ya da özgür cinsellik kavramlarının çocuklar üzerinde ne kadar olumsuz sonuçlar oluşturabileceğine ilişkin örnekler ürkütücü. Seri katillere dönüşmüş çocuklara baktığında hayat hikâyelerinde pek çok ortak nokta buluyorsun. Yapılan araştırmalar seri katillerin yüzde 43'ünün babalarının ve neseplerinin belli olmadığını gösteriyor; yani babaları ya belli değil ya da daha onlar doğmadan çekip gitmişler. Yüzde 90'ı erkek buna rağmen çocuk yaştayken tuhaf bir şekilde kız kıyafetleri giydirilmiş olmaları da ortak özelliklerinden... Ha, bir de seri katillerin en yaygın ilgisi pornografiye oluyormuş, onu da medyada aşırı çıplak görsellerin "kişisel özgürlükle" bir bağlantısı varmış gibi sunulması doğrultusunda değerlendirmeye çalış bence...

Şunu anlamanız çok önemli, Rabb'iniz sizin zevklerinizle, heyecanlarınızla uğraşmıyor, O'nun böyle bir derdi yok! Ancak ruhların "hak-ikatlerini" gerçekleştirebilmeleri, tekâmül edebilmeleri için öncelikle "dünya hayatını sağlıklı ve doğru bir şekilde yaşayabilmeleri" gerekiyor.

Bedensel ve ruhsal manada sağlıklı olmak, Dünya'ya gelmesi takdir edilmiş gelecek nesillerinize hakikatlerini ve tekâmül süreçlerini en yüksek kapasitede gerçekleştirebilsinler diye doğru olanaklar bırakmak, çok önemli. Dünyevi hayatın olabilecek en sağlıklı ve güzel hâle getirilmesi, iki yaşam boyutu arasındaki "Dünya denilen köprünün" amacını gereği gibi ifa etmesini sağlayacaktır. Çünkü ancak sağlıklı bireyler sağlıklı toplumlar oluşturur.

Böylece de her bireyin **ilâhî hakikatine** varma potansiyeli yükselir.

"Helal" kavramını anlamıyorsunuz. "Domuz eti neden yasak, domuzun günahı ne ki" gibi absürt sorularla kafanızı meşgul edip sizlerle âdeta oyun oynuyor şeytan!

Ne günahı olacak! Domuz haram değil ki, "domuz eti **yemek** haram", aynı leş yemenin haram olduğu gibi!.. Şamanlarda da Musevilerde de domuz eti yemek yasak çünkü vücudun "titreşimsel dengesini" yani rezonansını bozuyor. Bilge olan bedenin ruh ile olan harmonizasyonunu, uyumunu bozuyor. Hatta İslam yarı vejetaryen bir "yol". Öyle her gün-her dakika et yenmesi de, çok yemek yiyip ha bire hayvani nefsin beslenmesi de makbul değil!

Bu meselelerin sayısız sebep ve içeriği var, tabii tefekkür edene... Güneş'e göre yaşıyorsunuz ancak beden ve metabolizmanız kendini Ay'a göre programlıyor. İslamiyet ve kadim öğretilerde takvimlerin AY üzerine olması bu yüzden. Ama "uyuyanlar" için hepsi önemsiz.

–Seri katil profillerine baktığında hemen hepsinde alkol problemi görüyorsun. Çoğu küçük yaşta taciz edilmiş ve yine çoğu hayvanlara işkence etmeyi seviyor. Ha ama ilginç şekilde yüzde 30'u üstün zekâlı ve hafefobik...

Misafir sustu.

Bense durdum. Merak içinde sordum:

–Hafefobik mi? O da ne?

Misafir ciddi bir ifadeyle cevap verdi:

–Yani, dokunulmaktan hoşlanmıyorlar.

Allah Allah!.. Ne kadar da ilginçti.

–Ne kadar acayip, dedim düşünceli bir şekilde. Aslında her şey sevgisizlik ve disiplinsizlikten...

–Kesinlikle öyle!

Misafir koltuğunda şöyle bir dikleşti ve konuşmaya devam etti:

--Özgür cinselliğin varlığınızda oluşturduğu madde ve madde ötesi hasarlar hususunda ufacık birkaç detay versem zaten oturur, konuyu başka bir bakışla düşünmeye başlarsınız.

Öncelikle enerji boyutunda "helal" olmayan bu ruhsal alışveriş kişiler arasında "kontrolsüz olumsuz enerji nakilleri" gerçekleştirir. Seninle şu yakınlıkta bile konuşurken saniyede 4 milyon bit bilgi alışverişi yapan bilinçaltlarımızdan birbirimize neler geçiyor haberimiz bile yok. Efendimiz (s.a.v.) neden "arkadaşın" önemine değiniyor, nörologlar neden "değişmek-dönüşmek isteyen çevre değiştirsin" diyor?

Çünkü "yakın mesafede" aynı grip gibi birbirinize düşünce virüsleri bulaştırıyorsunuz! İnsanlığın şu gördüğün hâli artık ruhların hastalanmasından... **Manevi bir salgın bu!**

Korunmayan, bilincinde güvenlik duvarı olmayan kişi (Kuran tabiriyle İMAN yani "güvenlik bilinci alanına" girememiş kişi) direkt olarak diğerlerinden kontrolsüz bilinç aktarımlarına maruz kalıyor.

Daha da ötesi bedensel boyutta baktığında bazı fiziksel hastalıklar bu yakınlıklar neticesinde transfer edilebiliyor. Erkeğin taşıdığı DNA'ya ait bilgi cinsel aktarımdan sonra yedi sene boyunca kadında yaşıyor. Dolayısıyla sülük tedavisi çok önemli çünkü o süreç boyunca sülük tedavisi olmadan kadın rahmi tamamıyla temizlenemiyor.

Düşünsene, taşıyıcı DNA'yı alıyor ve başka birine aktarıyor, aktardığı kişi de başka bir taşıyıcıya.

Sonra, hastalıklar niye çoğaldı?

Niye çoğaldığı belli değil mi!

Az önce de değindiğim gibi Allah'ın sizin zevklerinize herhangi bir kastı yok. O, sadece düzenini koruyor. Herkesin

varoluş hakikatini gerçekleştirebilmesi için nesillerin sağlıklı olmasını murat ediyor. Yap/yapma, haram/helal ya da en çok kullandığınız deyimle sevap/günahlar... Özetle **"kendinizi gerçekleştirebilmenin" doğru kullanma talimatına uymanız** başka kimse için değil **sizin için** önemli!

Kendinizi gerçekleştiremediğinizde verdiğiniz zarar Rabb'inize değil ki! Haşa! Olan size, nesillerinize/evlatlarınıza oluyor! Resulullah'tan (s.a.v.) gelen rivayette ne deniyor; "Âdemoğlunun her ameli kendisine aittir". İslamiyet'le belirlenmiş bu sakınma ya da uygulamalara Allah'ın ihtiyacı yoktur ki, hepsinin faydası size döndürülmektedir! Şu ufacık örnekler üzerine bile yeme, içme, cinsellik gibi konuların neden İslami kurallar çerçevesinde yaşanması isteniyor az çok anlayabilirsin.

Ele alınan meselelerin kapsamı sizdeki gibi o kadını al, imam nikâhı kıy sonra 'Boş ol!' de, sonra öbürünü al, onu da boşa boyutunda değil!

Allah'ınız hakikat yolculuğu yapacak "Talip"in en doğru koşullarda yetişmesini istiyor.

İslamiyet'te evlat edinme bile farklı düzenlenmiştir. Kadın, evlendiğinde hâlâ babasının soyu (soy ismi) ile anılabilir çünkü İslamiyet'te kadının soyu da devam eder.

Biyoloji ilmi dediğiniz zâhir ilim bile bu gerçeği daha yeni yeni görüyor.[75] Soyların ve ırkların araştırılmasında ve bu ırklar ile soyların ne zaman birbirlerinden ayrıldıklarını tahmin edebilmek için kullanılan mitokondriyal DNA, çok hücrelilerin çoğunda çocuğa **anneden** geçer. Bu sayede çok hassas bir şekilde çeşitli hastalıkların ve özelliklerinin evrimsel geçmişinin takip edilmesi de mümkün olabilir.

---

75 Mitokondriyal DNA ana genetik materyaliniz olan çekirdek DNA'sından bağımsız ancak canlı genomu dahilinde sayılan ve mitokondriye ait olan bir DNA'dır. Mitokondriyal DNA kullanılarak şu anda yaşayan bütün insanların en son "annesi" tespit edilebilir.

Dr. Arzu Kıtlık, DNA.gen.tr ve evrimagaci.org'a teşekkürler...

Düşünsene bilimde "Mitokondriyal Havva!" diye esprili bir tabir bile var! İşte görün bakın kız çocuğu kanınızı nasıl da taşıyor!

Her insanın nesebi korunmalı, kaybolmamalıdır. Sizdeki gibi "erkek çocuk önemli çünkü yalnız o benim kanımı taşıyor" cehaleti yoktur İslamiyet'te.

Bir de İslamiyet'te kadın eziliyor iftiranız var! Ya Hu öyle olsa Resulullah'ın (s.a.v.) soyu Hazreti Fatıma'dan yürür müydü? Hadis rivayetleri Hz. Ayşe'den gelir miydi?

Hem cahilsiniz hem de cehaletinizi İslamiyet'e mal ediyorsunuz!

Misafir'e sormak istediğim onlarca sorudan önce,

–Evlat edinmede fark nedir peki, dedim.

–İslamiyet'te evlat edinilen çocuk, o ailenin soyadını almaz. Çünkü onun da kendi nesebini koruma hakkı vardır. Zaten görüyorsun, nesebi yok etmeye çalışanlar muhakkak ileride gerçek anne baba arayışına giren çocuklar yüzünden sıkıntı yaşayabiliyor. Artık psikologlar çocuklarla gerçekleri paylaşmanın daha doğru bir yol olduğu kanısına vardı. İslamiyet'e göre nesebini korumak kişinin doğal hakkıdır ve kadın gibi sizin tabirinizle "evlat edinilen" çocuk da nesebini korur.

Amacın "sahip olmak değil" dünya deneyimini ve ilâhî hakikatini doğru gerçekleştirmek olduğu zaman, bu tür meselelerin ne kadar özenle ve yerli yerinde düzenlenmiş olduğunu kavrayabilirsin. İslamiyet her insanın varoluş hakkına saygı duyar. Kadın erkek, öz üvey ayırt etmez.

Konulan kurallar ile çocuğun düzgün bir ailede yetişerek sağlıklı ve doğru bir "hakikat yolculuğu" yaşayıp, kapasitesini en üst sınırda gerçekleştirmesinin hedeflendiğini fark edersin. Alkol, şiddet, pornografi, taciz olan bir ailede yetişen çocuktan ne bekleyebilirsin ki?

Bilinçteki korunma duvarı var ya, **iman nuru** işte o'dur. İman nuru kalpten ve zuhuratları ile beyinden yayılan, varlığınızı ve bilincinizi koruyan bir **GÜVENLİK RADYASYONUDUR**.

İman Nuru, kişinin yaptığı ibadetlerle açığa çıkan ve onu bilincine girebilecek virüsler ve cinnî etkilerden koruyan **güvenlik radyasyonudur** (iman-güvenlik, nur/ışık-radyasyon).

Allah'ın muazzam teknolojisiyle her bir kuluna sunduğu, her bir insanın alıcılarının ve bilincinin **KORUNMA METODU**, korunma nurudur.

Böyle baktığında "Ey iman edenler, iman ediniz" denilirken, başka bir anlamda da "Ey bilincinin ve varlığının korunduğunu iddia edenler korununuz" diye hitap edilmiş olabileceğini de düşünebilirsin.

Özetle;

Sizler bu simülasyon, zan âlemi/matris yani **Rahim**'de bir **virüs bombardımanı** altında **yaşıyorsunuz**.

Böyle bir sistemde hakikatinizi/kendinizi gerçekleştirebilmek için algı ve bilinç virüslerinden korunmanız elzemdir.

Anlamakta zorluk çektiğiniz şey "hayattan ayrı" bir şey gibi gördüğünüz dinin aslında hayatın ta kendisi ve **sistemi kullanma kılavuzu** olduğudur.

Taklitten öteye gitmeyi amaçlamadığınız namazlarla, Yaradan'ınızla muhakkak surette bu hayat diliminde geçmeniz gereken **bağlantıya** geçip, bilinç duvarlarınızı doğru inşa edemezsiniz. Kendinizdeki ilâhî tecelliyi (lâhût) açığa çıkaramazsınız. Sizin bu hayal dünya matrisinde, bu sanal âlemde kafeslenmiş şekilde kalmanız, birinizin kısa süre için lunaparka girip sonra hayatının geri kalanını orada geçirmek zorunda kalması, oradan da bir daha çıkamaması kadar korkunç bir şeydir.

Özetle, iman sizin düşündüğünüz gibi aileden gelen töresel bir inanma şekli değil, tam anlamıyla **bilincin/zihnin güvenlik duvarıdır**.

O an ne oldu bilmiyorum ama sanki tüm kâinat tek bir kareye sıkışmış şekilde durdu. Her şey... her şey sessizleşti.

Aniden çöken derin sessizlik içinde Misafir gözlerimin içine baktı ve kararlı bir şekilde şöyle söyledi:

–Sesle işleyen ve seslerin "surete" dönüştüğü bir kâinatta "kelimeler" senin korunma ve güvenlik mekanizmalarının başında gelir. Artık hakikate doğma zamanınız geldi.

Gözlerime bakmaya devam ederek son derece kararlı bir ifadeyle tekrar etti Misafir:

– Geldi...

Olduğum yerde öylece kalakalmıştım. Ne yapmam, nasıl cevap vermem gerekiyor diye düşünmeye başlamıştım ki, yeniden söze girdi:

– Gelelim bilinç virüsleri dediğimiz bu mesaj ve uyaran bombardımanıyla ilişkili olabilecek Kuran ayetlerine...

İslami anlayışa göre sonraki gün, bir önceki günün akşam namazı vaktinin girmesi ile başlar. Yani perşembe akşamı cuma gününün başladığı vakittir. Bu sebeple özellikle her hafta perşembe akşamının girişi ve tüm cuma günü, ahir zamanda oluşacağı ifade edilen Deccal fitnesinden sığınmak için **KEHF:Mağara suresi/tasavvuru**'nun okunması gerekir.

"Cuma" günü kâinatın bütün enerji türlerinin **birleştiği** zamandır... "Cem" zamanıdır... Cuma günü selâ vakti Mars saatine denk geldiği için, o saatlerde dünyevi işler ve meşguliyetlerden uzaklaşıp kendine dönerek Güneş saatinin sonuna kadar ibadetle geçirilmesi uyarısı yapılmıştır.

Eğer yeterli vaktiniz yoksa surenin en azından ilk ve son 10 ayetinin okunması ve hatta ezbere alınması Peygamberimizin (s.a.v.) tavsiyesidir.[76]

76 "Yanında bir cennet, bir de cehennemi bulunması yine onun fitnesindendir. Hâlbuki onun cehennemi cennet, cenneti de cehennemdir. Kim ateşiyle imtihan edilirse, Allah'tan yardım dileyip Kehf suresinin

Kehf: Mağara kelimesinin İngilizceye ***cave*** (keyv okunur) olarak geçtiğini söylemiştik. **Ashab-ı Kehf: mağara ehli** kavramı (insana) sadece Allah'ta kalabilmek için bilinci ve algısını tüm uyaranlara kapatmak, bir anlamda "mağaraya kapanma bilincini" çağrıştırır.

Mağara kavramı afakta (kâinatta) dışarı dünyadaki bir mağara iken, enfüste -küçük kâinat olan insanda- hem insanın kalbini hem de epifiz bezini kastediyor olabilir.

Beyninizin nasıl çalıştığını anladığınızda ne tür bir zan âlemi içinde olduğunuzu daha kolay kavrarsınız.

Misafir gözlerini kapattı ve "oku"maya başladı:

–EY algılarını ve hakikatini korumak isteyen insan...

Allah'tan başka bir şey olmadığını ve varlığının yegâne sebebinin Rabbî tecelli olduğunu kavrayan insan...

Kendi varlığını ve "diğer" olarak gördüklerini putlaştıranlardan uzaklaşarak **"zan kafesi"nden** çıkmaya çalışan insan...

EY algılarını dünyaya kapatıp yalnız Allah'a açan insan...

Diğerleri rüyadayken kendisi uyuyor görünen ama aslen uyanmakta olan insan...

O zamanlar Allah çocuk edindi diyenler vardı. Şimdi de "sen Tanrı'sın" diyenler aynı şeyi yapıyor. Bunlar hakiki "hulül" kavramını anlamıyor ve Allah'ın -bir anlamda- insan vücuduna "girdiğini" zannediyorlar!

Oysa Kehf ehli hakikatin böyle olmadığını biliyordu. Her zaman, her çağda Kehf ehlinin manasını taşıyanlar da bu meselenin hakikatini bilir.

---

ilk ayetlerini okusun. O zaman ateşi, İbrahim'e (a.s.) karşı olduğu gibi, soğuk ve selametlik oluverir."

Ayrıca Deccal'ın şerrinden korunma noktasında, "Kehf suresini okuyan Deccal'ın fitnesinden korunmuş olur" rivayeti yanında "Son ayetlerini okuyan", "İlk on ayetini ezberleyen korunmuş olur" şeklinde rivayetler de vardır.

https://sorularlaislamiyet.com/deccal-ile-nasil-mucadele-edebiliriz-fitnesinden-sakinmak-icin-neler-yapabiliriz

Misafir asil bir şekilde başını kaldırdı ve bana şöyle söyledi:

–Şimdi sana bilincinin nasıl korunduğuna ispat olan ayetlerden sadece birkaçını vereceğim. Cehaletimiz bu kadar sınırsızken bir ayeti bile hakkıyla anlamaya ve anlatmaya gücümüzün yetmeyeceğini de not düşerek elbette...

Kehf Suresi, 32-49. Ayetler

Mağara Öğretisi/Tasavvuru 32-49. İşaretler

32. Vadrıb lehum meselen raculeyni cealnâ li ehadihimâ cenneteyni min a'nâbin ve hafefnâhumâ bi nahlin ve cealnâ beynehumâ zer'â(zer'an).

33. Kiltel cenneteyni âtet ukulehâ ve lem tazlim minhu şey'en ve feccernâ hılâlehumâ neherâ(neheren).

34. Ve kâne lehu semerun, fe kâle li sâhıbihî ve huve yuhâviruhû ene ekseru minke mâlen ve eazzu neferâ(neferen).

35. Ve dehale cennetehu ve huve zâlimun li nefsihî, kâle mâ ezunnu en tebîde hâzihî ebedâ(ebeden).

36. Ve mâ ezunnus sâate kâimeten ve le in ruddidtu ilâ rabbî le ecidenne hayran minhâ munkalebâ(munkaleben).

37. Kâle lehu sâhıbuhu ve huve yuhâviruhû e keferte billezî halakake min turâbin summe min nutfetin summe sevvâke raculâ(raculen).

38. Lâkinne huvallâhu rabbî ve lâ uşriku bi rabbî ehadâ(ehaden).

39. Ve lev lâ iz dehalte cenneteke kulte mâ şâallâhu lâ kuvvete illâ billâh(billâhi), in terani ene ekalle minke mâlen ve veledâ(veleden).

40. Fe asâ rabbî en yu'tiyeni hayran min cennetike ve yursile aleyhâ husbânen mines semâi fe tusbiha saîden zelekâ(-zelekan).

41. Ev yusbiha mâuhâ gavran fe len testetîa lehu talebâ(-taleben).

42. Ve uhîta bi semerihî fe asbeha yukallibu keffeyhi alâ mâ enfeka fîhâ ve hiye hâviyetun alâ urûşihâ ve yekûlu yâ leytenî lem uşrik bi rabbî ehadâ(ehaden).

43. Ve lem tekun lehu fietun yansurûnehu min dûnillâhi ve mâ kâne muntesirâ(muntesiran).

44. Hunâlikel velâyetu lillâhil hakkı, huve hayrun sevâben ve hayrun ukbâ(ukben).

45. Vadrıb lehum meselel hayâtid dunyâ ke mâin enzelnâhu mines semâi fahteleta bihî nebâtul ardı fe asbeha heşîmen tezrûhur riyâhu, ve kânallâhu alâ kulli şey'in muktedirâ(muktediran).

46. El mâlu vel benûne zînetul hayâtid dunyâ, vel bâkıyâtus sâlihâtu hayrun inde rabbike sevâben ve hayrun emelâ(emelen).

47. Ve yevme nuseyyirul cibâle ve terâl arda bârizeten ve haşernâhum fe lem nugâdir minhum ehadâ(ehaden).

48. Ve uridû alâ rabbike saffâ(saffen), lekad ci'tumûnâ kemâ halaknâkum evvele merratin, bel zeamtum ellen nec'ale lekum mev'ıdâ(mev'ıden).

49. Ve vudıal kitâbu fe terâl mucrimîne muşfikîne mimmâ fîhi ve yekûlûne yâ veyletenâ mâ li hâzâl kitâbi lâ yugâdiru sagîraten ve lâ kebîraten illâ ahsâhâ, ve vecedû mâ amilû hâdırâ(hâdıran), ve lâ yazlimu rabbuke ehadâ(ehaden).

32. *Onlara şu iki adamı örnek ver: Onlardan birine iki üzüm bağı vermiş, bağların çevresini hurmalarla donatmış, ikisinin arasına da bir ekinlik koymuştuk.*

33. *Her iki bağ da meyvelerini vermiş ve ürünlerinden hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. Bu iki bağın arasından bir de nehir fışkırtmıştık.*

34. *Derken onun büyük bir serveti oldu. Arkadaşıyla konuşurken ona dedi ki: "Benim malım seninkinden daha çok. Adamlardan yana da senden daha üstünüm."*

35. *Derken kendine zulmederek bağına girdi. Şöyle dedi: "Bunun sonsuza değin yok olacağını sanmıyorum."*

36. *"Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabb'ime döndürülsem bile ant olsun bundan daha iyi bir sonuç bulurum."*

37. *Arkadaşı, ona cevap vererek dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla döl suyundan yaratan, sonra da seni (eksiksiz) bir insan şeklinde düzenleyen Allah'ı inkâr mı ediyorsun?"*

38. *"Fakat O Allah benim Rabb'imdir. Ben Rabb'ime hiç kimseyi ortak koşmam."*

39-40. *Bağına girdiğinde "Maşallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır" deseydin ya! Eğer benim malımı ve çocuklarımı kendininkilerden daha az görüyorsan, belki Rabb'im bana, senin bağından daha iyisini verir. Seninkinin üzerine de gökten bir afet indirir de bağ kupkuru ve yalçın bir toprak hâline geliverir."*

41. *"Ya da suyu çekiliverir de (bırak bir daha bulmayı) artık onu arayamazsın bile."*

42. *Derken bütün serveti helak edildi. (Yıkılmış) çardakları üzerine çökmüş hâldeki bağına yaptığı harcamalar karşısında ellerini ovuşturuyor ve şöyle diyordu: "Keşke Rabb'ime hiçbir kimseyi ortak koşmasaydım."*

43. *Onun, Allah'tan başka kendisine yardım edebilecek kimsesi yoktu. Kendi kendini kurtaracak güçte de değildi.*

44. *İşte bu durumda velayet (himaye ve koruyuculuk) yalnızca hak olan Allah'a mahsustur. O'nun mükâfatı da daha hayırlıdır, vereceği sonuç da daha hayırlıdır.*

45. *Onlara dünya hayatının örneğini ver: (Dünya hayatı), gökten indirdiğimiz yağmur gibidir ki, onun sebebiyle yeryüzünün bitkileri boy verip birbirine karışırlar. Fakat bütün bu canlılık sonunda rüzgârın savurduğu kuru bir çerçöpe döner. Allah, her şey üzerinde kudret sahibidir.*

46. Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabb'inin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.

47. Dağları yürüteceğimiz ve senin yeryüzünü çırılçıplak göreceğin günü bir hatırla. Biz onları mahşerde toplarız da içlerinden hiçbirini bırakmayız.

48. Hepsi saf saf Rabb'inin huzuruna çıkarılırlar. Onlara, "Ant olsun, sizi ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz. Oysa siz, sizin için hesaba çekileceğiniz bir zaman belirlemediğimizi sanmıştınız" denir.

49. Kitap ortaya konur. Suçluları, kitabın içindekilerden korkuya kapılmış görürsün. "Eyvah bize! Bu nasıl bir kitaptır ki küçük büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıp dökmüş!" derler. Onlar bütün yaptıklarını karşılarında bulurlar. Senin Rabb'in hiç kimseye zulmetmez.

Misafir bana baktı ve tekrar etti:

"Ve senin Rabb'in hiç kimseye zulmetmez..."

PİRİM İBNÜ'L ARABÎ'DEN KELİMELER VE SURETLER ÜZERİNE...

Misafir bu sefer de kaşlarına takmıştı. Kedinin oynaya oynaya sepetinden zorla düşürdüğü bir örgü yumağıyla yerde yuvarlandığı gibi arada sırada parmaklarıyla kaşlarından bir tel çekip hayret dolu gözlerle onu bir indirip bir havaya kaldırarak evire çevire inceliyordu.

Yaptığı garip hareketlere yavaş yavaş alışkanlık geliştiriyor olmalıydım ki çok takılmadım ve sordum:

–Seslerin suretlere dönüşmesi derken?

Misafir kaş telini gözlerine iyice yaklaştırıp bakarken bir taraftan da bana cevap verdi:

–Pirin Fütuhat'ta bu konuya ilişkin müthiş örnekler anlatır.

Sonra... Sonra kendi kendine bir şeyler mırıldanmaya başladı Misafir. Allah Allah... Ya hu yine ne yapıyordu?

Hafifçe ona doğru eğildim. Biraz daha yaklaşınca mırıldandığı şeylerin çeşitli ayetler olduğunu fark ettim.

–Korkma, sadece kaş telimi dönüştürüyorum.

Yüzüme yerleşen yeni bir şaşkın ifade ve peşi sıra gelen anlık sessizlik. Ona göre ise, hiç!.. Yine son derece sıradan bir sohbet içindeymiş gibi devam etti:

–Ne diyorduk, seslerin suretlere dönüşmesi... Kelimeler...

Ciddileşti:

–Keşif, müşahede ve zevk ehli (beden kalıbını kıran ve kendinde açığa çıkan Rabbî tecelli sonucu beyin ekranının kandırmacasından kurtulanlar) tarafından bilinir ki Yüce Allah kulunun ağzından çıkan her kelimeden bir melek yaratır. Söylenen kelime iyi ve güzel ise ondan bir rahmet meleği, kötü ve çirkin ise intikam ve gazap meleği yaratılmış olur.

Allahu Ekber! Başka ne denirdi ki... Misafir'in anlattıklarıyla âdeta hayretten hayrete bir sefer içindeydim. Dayanamayıp,

–Söylediğimiz her şeyden bir mahluk yaratılıyor ha, AllaHu Ekber, dedim.

Misafir göz ucuyla bana bakarak başıyla onayladı ve devam etti:

–Bununla beraber eğer ki kul Allah'a yönelir ve "Ya Rabbî, seni memnun etmeyen her işten pişman oldum ve sana döndüm," diyerek tövbe ederse, Allah, o kulun kötü sözlerinden dolayı önceden yaratmış olduğu tüm gazap ve intikam meleklerine rahmet ve merhamet elbiseleri giydirip onları rahmet meleklerine çevirir.

Böylece o melekler de kıyamet gününe kadar onun için istiğfar etmeye başlarlar. *Fütuhat-ı Mekkiye'de* Pirin hadiseyi böyle anlatır.

Bu hakikat ise Furkan suresi 70. Ayet, Farkındalık Tasavvuru 70. İşarette,

"Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir" sözleri ile ifade edilmiştir.

–Off! Yani buradayken biiznillah oluşturduğumuz ve diğer hayat etabı olan cennet cehenneme götürdüklerimiz, bir de bize şahitlik mi ediyorlar?

–Elbette... İnsanlar, Allah'ın izniyle ahiret hayatında, kendi nefeslerinden yaratılan rahmet veya intikam meleklerini, onların lehlerine veya aleyhlerine yaptıkları duaları ve o duaların sonuçlarını göreceklerdir.

Keşif ehli olan İslam âlimleri kelimeler, manalar ve daha birçok unsurdan meleklerin yaratıldığını müşahede etmiş (şahit olmuşlar) ve kitaplarında da bu konulara yer vermişlerdir. Maddi ve manevi unsurlardan meleklerin, ruhanilerin ve cinlerin yaratıldığını belirtmişlerdir. Nurdan, karanlıktan, esir maddesinden, manalardan, havadan ve kelimelerden hayvan cinslerinde olduğu gibi; bir kısmı melaike, bir kısmı da ruhani ve cin cinsinden pek çok türde mahluk halk edildiğini ifade etmişlerdir.

Bu konuda Pirin İbnü'l Arabî Hazretleri Allah adamlarından olan Abdülkerim el Vahşi'nin anlattığı bir olayı aktarır.

Abdülkerim el Vahşi, bir grup insanla beraber gemi yolculuğuna çıkar. Gemideki yolculardan biri gece herkes uyurken ihtiyacını gidermek üzere güverteye geçer ancak geminin ucunda yürürken ayağı kayar ve denize düşer.

O, dalgaların arasında boğuşurken Kaptan, olan bitenin farkında dahi değildir. O esnada aniden büyük bir kuş çıkagelir ve denize düşen adamı yakalayıp onu tekrar geminin güvertesine bırakır. Sonra da geminin direğine konar.

Denize düşen adam biraz kendine gelince kuş olduğu yerden ayrılıp adamın kulağına doğru yaklaşır ve gagasıyla -âdeta konuşur gibi- ona bir şeyler söyler.

Ardından da uçup kaybolur.

Bu olağanüstü duruma şahit olan Kaptan, ertesi sabah yolcunun yanına gider, ona ikramda bulunur ve kendisinden dua ister. Denize düşen adam ise "Ben dua istenilen o toplu-

luktan değilim," diye karşılık verir. O "evliya değilim" demek istemiştir.

Kaptan "Ama ben dün senin başına gelenleri gördüm" diye ısrar edince yaşadığını anlatmaya başlar:

"Kardeşim, zannettiğin gibi değil. Dün ayağım kayıp denize düştüğümde dalgalara kapıldım. Artık o an öleceğimden emin oldum. Sizden de yardım istemedim çünkü sizden gelebilecek bir yardımın işe yaramayacağından emindim. Bana Allah'tan başka kimse yardım edemezdi.

O an Allah'ın takdirine teslim oldum ve içimden şu ayeti tekrar ederek okumaya başladım:

"Zâlike takdîrül Azîzil Alîm". (Yasin suresi, 38. Ayet)

"Bu Azîz ve Alîm olan Allah'ın takdiridir."

O sırada, oldukça büyük bir kuş ortaya çıktı, beni denizden aldı ve gemiye geri getirdi. Allah'ın fiili karşısında hayrete düşmüş şekilde kuşa bakıyor, "Bu ne hâldir... Allah'ın benim kurtuluşuma ve yaşamama vesile yaptığı bu kuş da nedir böyle..." diye düşünüyordum ki kuşun kendisine kim olduğunu soruverdim. Kuş da bana şöyle dedi:

Ben senin, "Bu Azîz ve Alîm'in takdiridir" sözünden yaratılan meleğim. O sözün suretiyim.

Bu adla isimlendirildim. *(Yasin Suresi, 38. Ayet)*

Âdeta şaşkına dönmüştüm. Yarı sorar, yarı kendi kendime konuşur gibi, "O zaman kuşun adı..." dedim duraksayarak...

Misafir sakince cevapladı:

–**"Bu Azîz ve Alîm'in takdiridir kuşu"** Yüce Allah'ın kelimelerden suret yaratması sonucu, o kelimeler dönüştükleri suretin (varlığın) ismi hâline gelirler.

Demem o ki her ayetin, her **surenin** kendine ait bir **sureti** vardır. Sünnetullah denilen Allah Sistemi'ne göre sözlerden, ayetlerden yaratılan o suretler, onları zikreden kulla irtibata geçip Allah'ın izniyle ona yardım ederler.

Misafir'den dinlediğim bu masalsı hakikatlerle neredeyse huşu içinde kaybolmak üzereydim ki, kafeteryanın içinde inanılmaz bir koşturmaca ve bağrışma başladı.

–Ne... ne oluyor dedim derin bir uykudan uyanmış gibi, mahmurlukla...

Misafir koltuğunda hafifçe dikildi ve kafeteryada olan biteni âdeta birkaç saniye içinde taradı. Sonra ise ne olduğunu idrak ettiğini fark ettiren bir ifade ile gülümseyerek şöyle söyledi:

–Anlaşıldı, en büyük öğretmen olan Rabb'imiz öğrendiklerimizi bir de "yaşayarak" anlamamızı irade ediyor.

Masamızın yanından geçip duran ve kafeteryanın içinde bir o yana bir bu yana koşturan garsonlardan birinin koluna yapıştım.

–Affedersiniz, sorun ne? Bu koşturmacanın, panik havasının sebebi nedir?

Boyu en fazla 1.70 cm olsa da zayıflığı yüzünden upuzun görünen genç ve çelimsiz garson, "Müşterimizin oğlu dedi endişeli bir ifade ile...' Nasıl oldu ne zaman oldu bilmiyoruz ama bir şekilde aniden ortadan kaybolmuş! Yer yarıldı da içine girdi sanki! Yok, bulamıyorlar!

Panikle elimi kalbime götürdüm. Allahım! Allahım! Bir anda kapıldığım endişe ile neredeyse ben de diğer insanlar gibi sağa sola koşuşturup çocuğun adını çağırmaya başlayacaktım ki Misafir bana sakinleşmemi işaret etti. Ve anlatmaya başladı:

–İspanya'nın Endülüs bölgesinde bir kadın yaşar. Onu terk edip giden ve kendisinden haber alınamayan kocasının geri getirilmesi için, namını duyduğu Allah dostu mübarek bir kadının yanına gider. İçinde bulunduğu durumu anlattıktan sonra ondan Allah rızası için yardım ister.

"Endülüs mü? Bu da nereden çıktı şimdi? Hem de şöyle ehemmiyetli bir anda!" dememe izin vermeden Misafir sükûnetle konuşmasına devam etti:

–Mübarek kadın huşu içinde bir Fatiha okur. O anda, kocasının bulunmasını ve geri getirilmesini isteyen kadının da gözleri önünde Fatiha suresinden bir melek yaratılır.

Evliya olan mübarek, yaratılan bu meleğe kadının kocasını geri getirmesini söyler.

Ne mi olur?

Kayıp adam birkaç saniye içinde melek tarafından bulunup getirilir.

Olduğum yerde öylece Misafir'e baktım.

–Allahu Ekber, dedim hayranlıkla. AllahuEkber!..

Gerçekten vuku bulmuş bu olayı anlatan Misafir bana baktı. Anlamıştım. Sakinleşmek için derin bir nefes aldım ve yumuşak bir sesle,

–O zaman dedim... Lütfen!..

"Euzübillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim", dedi Misafir ve "Elhamdü..." diyerek Fatiha'yı okumaya başladı.

Aynı anda dört bir yönden beni çepeçevre kuşatan muhteşem sesinin etkisiyle, bütün hücrelerim... Elim, ayağım, bedenim... yeniden titremeye başladı.

Ruhum beden kabuğumu yarıp zindanından firar etmek istiyor, kalıbını yırtmak için acı içinde kıvranıyordu.

Ve birden ne mi oldu?

Gördüm.

"Fatiha"yı gördüm...

Oturduğum koltukta gördüklerim yüzünden kendimden geçerken son hatırladığım şey, etrafımda dönüp duran insanlar ve "Bulundu bulundu... Çocuk bulundu... Birden... ortaya çıkıverdi..." sözleriydi.

Ankebut Suresi, 63. Ayet
Örümcek Tasavvuru/Öğretisi 63. İşaret

"Ve le in seeltehüm men nezzele mines semâi mâen fe ahyâ bihil arda min ba'di mevtihâ le yekûlunnallâhu, kulil hamdu lillâhi, bel ekseruhüm lâ ya'kılûn (ya'kılûne)."

"Ant olsun, eğer onlara, 'Gökten yağmuru kim indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti?' diye soracak olsan, mutlaka, 'Allah' diyeceklerdir. De ki: 'Hamd Allah'a mahsustur.' Fakat onların çoğu akıllarını kullanmazlar."

Araf Suresi, 179. Ayet
Orta Yer/Orta Menzil/Bilme Tasavvuru/Öğretisi 179. İşaret

"Ve lekad zere'nâ li cehenneme kesîran minel cinni vel insi, lehüm kulûbun lâ yefkahûne bihâ ve lehum a'yunun lâ yubsırûne bihâ ve lehüm âzânun lâ yesmeûne bihâ, ulâike kel en'âmi bel hüm edallu, ulâike hümül gâfilûn (gâfilûne)."

"Antolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir.

Ankebut Suresi, 64. Ayet
Örümcek Tasavvuru/Öğretisi 64. İşaret

"Ve mâhâzihilhayâtuddunyâ illâ lehvun ve laibun ve inneddârelâhırate le hiyelhayevân (hayevânu), levkânûya'lemûn (ya'lemûne)..."

"Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keşke bilselerdi!"

Enam Suresi, 32. Ayet,
Hayvan Bilinci Tasavvuru/Öğretisi 32. İşaret

"Ve mâl hayâtud dunyâ illâ leibun ve lehvun, ve led dârul âhiratu hayrun lillezîne yettekûn (yettekûne), e fe lâ ta'kılûn (ta'kılûne)."

"Şu dünya hayatı (en sefil yaşam-esfelisafilin) bir eğlence (kendini avutarak keyifle oyalanma) ve bir oyundan (kurallarına göre oynanan senaryo) başka bir şey değildir! Sonsuz gelecek vatana gelince; işte asıl bilinçlilik-yaşam yurdu odur. Kavrayabilselerdi."

MİSAFİR-İM II
İŞARET V

Deniz Erten'in 2019 yılında yayımlanacak olan
yeni kitabından bir alıntıdır.

MİSAFİR'DEN
"BAŞKA" BİLME...

–Kuran'da "Ehli Kitap" denilirken yapılan uyarılara zâhir ilmiyle uğraşan herkes; fizik, matematik hatta ilahiyatçılar da dahildir bilesin...

İlm-i hâl öğrendiğini hâl etmek demektir, "kitap yüklenmiş eşek olmak" değil... Zira hedef "marifetullah"tır; Allah'ı bilmektir... Ve dolayısı ile de kendini...

Yüce Allah Nisa suresi 58.ayette; emanetleri "ehline" vermenizi emreder...

Sonra Ahzab suresi 72.ayette; emaneti göklere, yerlere, dağlara teklif ettiğini onların bunu yüklenmekten çekindiklerini, ancak "çokça zalim ve cahil" olan insanın bu emaneti yüklendiğini ifade eder...

İnsanı "çok zalim ve çok cahil" olmakla nitelendirir...

Ayetleri "kendi sınırlı aklıyla" zâhirde görüneni kadarıyla anlamaya çalışanlar bu iki ayete bakar ve "Ya hu! Burada çelişki yok mu? Birinde 'emaneti ehline ver' deniyor diğerinde ise 'emaneti cahil ve zalim olan insan yüklendi' diyor... Madem ki iş ehline teslim edilir, ne diye cahile zalime emanet verilir ki?" diye düşünür... Düşünür de; defineler, hazineler ortaya konulur mu hiç? Onlar viranelerin altında "derinlerde" bulunur, öyle değil mi?

O zaman sen de ayetin "derinine" in ve bâtınında bul hazineyi... Hangi hazine yüzeydedir ki?

Buradaki zalim ve cahil sizlerin celâli manada anladığınız zalim ve cahil değildir... Efendimizin(sav) hırkasını hediye olarak yolladığı Veysel Karani Hazretleri

kendisinden bir tavsiye istediklerinde Hz. Ömer ve Ashab'a "Siz Allah'ı bilir misiniz?" diye sormuş...

Hz. Ömer "Evet" dediğinde ise şöyle söylemiş: "O zaman başka bilme..."

İşte bu anlatımda yatan mesele gibidir Ahzab 72'deki ayetin içeriği,

"Biz emaneti dağlara taşlara teklif ettik ama onu ancak zalim ve cahil olan insan kabul etti..."

O "emaneti" kabul eden insan Allah'tan başka her şeye çokça cahil ve dünyaya meyletmeye çalışan "nefsi hayvanisine" çokça zalim olandır...

Eğer ki bir insan Allah'tan başka bir şey bilmezse ona; "Allah'tan başka her şeye cahil" denir...

İşte ayetin cemâli anlamı budur. Bir insan Allah'tan başka her şeye uzak bir tek O'nu bilme derdinde ise ona cahil denir.

Öte yanda "İnsan Zalimdir" der ayet... İnsan eğer nefsine zalim olursa o taktirde Allah'ı ona lütufta bulunur:

"Kulum benim için nefsi zaaflarına zulmetti" der...

O ki nefsine zalim Allah'tan başka her şeye cahildir; "Emanet" yani HAK tecellisi ona verilmiştir. Zira o, işin ehlidir...

Ve Allah bu ehliyetin yalnız Hakiki insan olan İnsan-ı Kâmilde olduğunu bildiği için her kulunu (kendi kabınca) kâmil insan potansiyelinde yaratıp emaneti yüklenebilecek kapasiteyle donatır.

Hani diyor ya Yunus, "Bir gönüle girmek lazım..."

O gönül İnsan-ı Kâmil'in gönlüdür, yoksa öyle ya da böyle her gönüle girebilirsin... Ama, bir İnsan-ı Kâ-

mil'in gönlüne girdin mi orada Rabb'inle buluşursun... O'nun nazarına mazhar olursun...

Hakiki insanı kâmilse kimdir biliyor musun?

Peygamberin (s.a.v.)...

"Herkesin bir Allah'ı var, benimki Peygamberiminki" diyen Ebu Yezid El Bestami'ye bir de benden destek gelsin. Herkesin bir **dini** var benimki Peygamberiminki (sav)....

Ayet, "İnned dîne indâllâhil islâm" (Ali İmran Suresi 19. ayet)... Allah'ın "Yanındaki" din İslamdır (teslimiyettir), diyor değil mi? O zaman kulun yanındaki din senin uydurmandır... Eğer ki hakiki İslam'ı, Allah'ın yanındaki İslam'ı anlamak istiyorsan bu dünyadayken Hakk'a varmışların anlattıklarını anlamaya çalış. Onların yolunda yürü;

Anla...

AnlaT...

Yaşa ...

Ve YaşaT...

Ali İmran Suresi 19. Ayet, Ömür İnşası Bilinci/Tasavvuru 19. İşaret

Muhakkak ki Allah'ın indindeki din (Allah katındaki din İslam'dır), İslam'dır (teslim dinidir). Kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki hased sebebiyle ihtilâfa düştüler. Ve kim Allah'ın ayetlerini örterse (inkâr ederse), o taktirde, muhakkak ki Allah, hesabı çabuk görendir.

Nisa Suresi 58. Ayet, Kadın Tasavvuru 58. İşaret

Allah, size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

Ahzap Suresi 72. Ayet, Bölükler/Gruplar/Birleşik düşman ordusu Tasavvuru 72. İşaret

Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

"Bu ibadetler aracılığıyla ruhsal titreşimimizin artırılması neticesinde evrendeki yüksek titreşimli bilinç alanları ile -bilgisayarda kullandığımız 'linkler' gibi- bağlantılar kurulur."

Deniz Erten (İşaret 2)

Misafir, "6 tane daha Dünya var," dedi ve sordu "Hatırla, 'evren' kelime anlamı ile ne demekti?"

"Evren[77]: Ejderha, Büyük Yılan," demektir diye cevap verdim...

77 İşaret 2

Başını salladı... Ve beni yine, "yeniden" alt üst eden şu sözleri söyledi:

–7 kat göğü yaratan Allah... 7 kat evrende, 7 kat "sema: bilinç katmanında" onların titreşimsel karşılığı olan gerçeklikleri açığa çıkaran Allah...

7 evren,

7 Dünya,

7 farklı gerçeklik...

Seb'a: 7 ve çokluk ifadesi... "7 tane sen" ya da "Sonsuz sayıda sen"

Özetle; sonsuz olasılıkta "Sen"

Yüce Allah "Dünya" dediğiniz şu gezegene adeta "çaktığınız" -ancak esasında sonsuz genişlikte olan- bilincinizi, sonsuz olasılıklar zincirleriyle nerelere götürüyor, sizleri aynı anda başka başka nerelerde, ne âlemlerde yaşatıyor da siz "uyuduğunuz" için bunların farkında bile değilsiniz?

Adı üstünde "Âlemlerin Rabbi O"... Akıl alır mı?

Kadim uygarlıklara bir bak,

Solda gördüğün kuantum fiziğine ait bir görsel; gözlemlenebilecek 7 olasılığı, 7 ihtimali gösteriyor; sonsuz sayıda alt oktavı olan 7 olasılığı...

"Oktav" sadece müzikte kullanıldığını sandığınız bir terim olsa da "sekizinci gün, sekizle ilgili" demektir. Efendimizin

(s.a.v.) "Sekiz Cennet" anlatımı ile sekiz sayısının **"8"** sembolünü şöyle bir incele bakalım nelerle karşılaşacaksın...

Keloğlan'ın bile "7 başlı dev ejderle" hikâyesi yok mu? E sizin başınız kel mi de hâlâ anlamıyorsunuz!

Sağdaki resimde ise; kadim kültürlerden kalan çizimlerde karşına çıkan aslı tamamen hakikat ilmine (dolayısıyla da varoluşa, fiziğe ve tüm zâhiri ilimlere) ilişkin bir sembol olan 7 başlı ejder figürünü görüyorsun... "Semboller ve İşaretler" sayfalara sığmayacak bilimsel hakikatleri işte böyle bir çırpıda anlatıverir... Kuran'ın "hiyeroglif" niteliği de taşıyan harfleri gibi... Tabii "anlayana!"

7 ejder 7 çakradır. Karşılıkları ise; en az 7 katlı evrende, 7 tür gerçeklik kesiti ile uyumlanman sonucu sana sunum yapan bilinç katmanları... Pirinin bahsettiği "marifet" meselesindeki 7 çakra/7 ilimi bu anlamda da değerlendir... Bu uyum rezonatörleri (ejderler) seni sonsuz katmanlı bilincin farklı boyut ve gerçeklik kesitlerine götürür... Rezonatör belli bir frekansta titreşen ya da rezonans yapan, dolayısıyla belirli frekanslardaki dalgaları iletmeye ya da güçlendirmeye yarayan mekanik veya elektriksel aygıt, diye açıklanır; bunun en büyüğü en muhteşemi de sizsiniz!.. Her biriniz!

Şimdi; bu resimde ise Yedi Kollu Şamdan'ı görüyorsun...

Yedi Kollu Şamdan, nam-ı diğer: **Menora** (İbranice)... Kudüs Tapınağı'nda ve Çadır Tapınak'ta (Mişkan[78]) zeytinyağı ile yakılan Yedi Kollu Şamdan. Mişkan, İbrani anlatımda Musa tarafından inşa edilen portatif tapınaktır. Onun aslı ise **"MESKEN"** dir. Hani anlattık ya başlarda... Allah'ın üzerine **"Sekine"** indirdiği yer...

İyi de "Sekine" yi çok iyi anlamazsan buradaki "metafizik" boyutu anlayabilir misin? Hayır. O zaman başlarda değindiğimiz "Mesken ve Miskin Yunus" bölümünü yeniden oku ve ileride anlatacaklarımı bekle...

Misafir hayatımda ilk kez bu gözle bakmaya başladığım meseleleri anlatmaya devam ederken ben "Mişkan Meskenmiş, haaa" diye ağzım açık kalakalmış bir hâlde dinlemeye devam ediyordum.

–Yahudilerin en eski sembollerinden biri olan "7 Kollu Şamdan"ın Musa'nın Sina Dağında gördüğü Yanan Çalı'yı simgelediği söylenir...

Bu şamdanın nasıl yapılacağının "Tanrı Menora" tarafından Musa'ya Sina Dağında anlatılıp, vizyon olarak gösterildiği belirtilir. O da anlatıma göre bu tarifi Yahuda Kabilesi'ne mensup Bezalel Ben Uri Ben Hur'a yaptırmıştır.

Bu konular bitmez elbette... Benim üzerinde durmak istediğim mesele ise yukarıdaki izahatla ilgili;

Yahudi anlayışında "yedi kolun" anlamı konusunda türlü türlü iddialar öne sürülmüştür. "Yedi" rakamının Tanrı'nın evreni yarattığı altı günü ve (tövbe haşa) dinlendiği yedinci günü temsil ettiği gibi... Tanrı'nın "dinlenmeye ihtiyacı olması" zaten anlayışın bir yerlerde tahrif edilmiş olduğunu işaret eder.

78 Özellikleri Tanah ve Eski Ahit'te anlatılan Mişkan'ın nasıl inşa edileceği Yahudi metinlerine göre, Tanrı tarafından emredilmiştir. Bu mekânın içinde Ahit Sandığı da bulunur.

Ancak, hadiselerin tahrif edilmemiş tarafından nereye çıkabiliriz dersen, **Menorah** kelimesine bak, derim. "Menorah" İbranicede "şamdan" manasına gelir ve kökü "ışık vermek, parlamak" kelimelerinin kökünden gelir.

A-Rab-ca "**manarah**, manarat" kökünden gelen **"minaret"** gibi...

Menora "Minare" miiii? dememe kalmadan Misafir devam etti;

–Lamba, ışık, minare...

"Manar" kelimesi "şamdan" kelimesi ile bağlantılıdır ve "nar" yani "ateş" kelimesinden gelir... **Manar**...

Nur Suresinde geçen "misbah, mişkat, zeytin, mübarek ağacın yağı",

Kasas Suresinde Musa'nın gördüğü ateş, yandığını "sandığı" ama yanmadığını fark ettiğinde daha da büyük hayrete düştüğü "parlayan bir ağaçtan" onunla konuşan Rabb'in,

Fetih suresinde filizini çıkaran ekin...

Artık bu bilgiler ışığında "Belki de on kez okudum, anlatımlarda bazı sıkıntılar var!" demeye cüret ettiğin Kuran'ı al eline ve yeniden "OKU"!

"Aklının, ilminin, görünün" çok çok sınırlı olduğunu; sınırlı olanın sen, sınırsız olanın Rabb'in olduğunu fark etmiş bir idrakle sınırlı aklınla değil sınırsız Kalbinle "OKU"!

Tabii eğer "Hakiki Kendin"le karşılaşmak ve sonu gelmez bir maceraya **"UYAN"**mak istiyorsan!

Nur Suresi 35. Ayet

Allah, göklerin ve yerin nuru'dur. O'nun nuru, içinde misbah (lâmba) bulunan kandil (ışık saçan bir kaynak) gibidir. Misbah, sırça (cam) içindedir. Sırça (cam), inci gibi (parlayan) yıldız gibidir. Doğuda ve batıda bulunmayan mübarek bir ağacın yağından yakılır. Onun yağı, ona ateş değmese de kendi kendine ışık verir. Nur üzerine nurdur. Allah dilediğini

nuruna hidayet eder (ulaştırır). Ve Allah, insanlara örnekler verir. Ve Allah, her şeyi en iyi bilendir.

Kasas Suresi 29. Ayet

Böylece Musa (A.S), süresini tamamladığı zaman ailesi ile (yürüyerek) yola çıktı. Tur dağı tarafında bir ateş fark etti. Ailesine: "Durup bekleyin. Gerçekten ben bir ateş gördüm. Belki size oradan bir haber veya alevli bir ateş getiririm. Böylece siz ısınasınız diye." dedi.

Kasas Suresi 30. Ayet

Böylece oraya geldiği zaman vadinin sağ tarafından, mübarek yerdeki ağaçtan nida edildi: "Ey Musa! Muhakkak ki Ben, âlemlerin Rabbi Allahım."

Fetih Suresi 29. Ayet

Allah'ın Resûl'ü Hz. Muhammed (S.A.V) ve O'nunla beraber olanlar, kâfirlere karşı çok şiddetli; kendi aralarında çok merhametlidirler. Onları rükû ederken, secde ederken ve Allah'dan fazl ve rıza isterken görürsün. Onların alâmetleri yüzlerindeki secde izleridir. İşte bunlar, onların Tevrat'taki ve İncil'deki vasıflarıdır. Filizini çıkaran sonra onu kuvvetlendiren, böylece kalınlaşan, sonunda gövdesi üzerinde yükselen, çiftçilerin hoşuna giden ekin gibidir. Onlarla kâfirleri öfkelendirmek içindir. Ve Allah, onlardan âmenû olanlara (Allah'a ulaşmayı dileyenlere) ve salih amel (nefis tezkiyesi) yapanlara mağfiret ve büyük ecir vaad etti.

"Akletmek Müslümanlar tarafından terk edildi ve bu yüzden zelil bir hâle düştüler."

–İbnü'l Haldun

Her Musa'nın bir Firavun'u vardır.

Her Habil'in bir Kabil'i...

Kargaların bile üzerine güldüğü kıskanç Kabil ya da tarihe güzel duruşuyla geçmiş Habil olmaksa senin seçimindir.

–İnsanlar bilinç ve beyin üzerine yeni keşifler yaptıkça be-denlerini kullanan, öyle ki "karar veriyorum" **zannettikleri(!)** anda bedenlerinde kendilerinden önce davranan birileri ol-duğunu fark ettiler.

Misafir gülümseyerek dudağına bulaşan ketçabı peçetesiyle sildi.

Yediği lokmasını göstererek devam etti:

–Lezzet, lezzetin aslı başka bir şey. Bu sadece arabanın benzini... Araba benzin yüklenince lezzet alır mı?

–Hayır, dedim. Almaz.

–O zaman asıl lezzet nedir?

Durdum ve sadece baktım. Aslında Misafir'in ne demek istediğini biliyordum.

–**Asıl lezzet kendini bilmek, kendini tanımaktır,** ilâhî hakikatine ve varoluş amacına kavuşmaktır.

Gülümsedi ve gözlerini bana dikti:

-Peki bunu nasıl yapacağını biliyor musun?

Misafir-im 2...

"Kendin"e varma metotlarıyla devam edecek.

MİSAFİR'DEN OKURUMA NOT:

Sen bir tohumsun... Hayatındaki her şey de senin ağaç olup, meyve vermeni sağlayacak yoldaşın...

Bu yolculuğu doğru değerlendirmelisin. İblisin telkinlerinden **"iman"** ile korunmalı ve "uyanık" olmalısın...

Ne gücün var ne kuvvetin[79]...

Bir nefesi bile kontrol edemiyorsun, değil ki kendini koruyabilesin...

Öyleyse "Allah'a firar et[80]... Allah'a sığın..."

İlahî hakikatine giden yolda Yaradan'ın tarafından "senin için" bırakılan izleri "Bu niye böyle" demeden takip et...

Sesle işleyen bir kâinat sesle yönetilir.

"Ses"ten ibaret olan sizler de sesle düzenlenirsiniz.

Tekrar ettiğiniz sesler hem bünyenize hem bilincinize hem de çevrenize işler.

---

79 "La havle ve la kuvvete illa billahil aliyyil aziym."
"Allah istedi! Güç ve Kuvvet yalnızca Allah'ındır ki O Aziz ve Yüce'dir."

80 "Fe firrû ilâllâh(ilâllâhi), innî lekum minhu nezîrun mubîn(mubînun) (Zariyat Suresi 50. Ayet)."
"Öyleyse Allah'a firar edin (kaçın ve sığının). Muhakkak ki ben, sizin için O'ndan (Allah tarafından gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım..."

O halde bugün kötü hiçbir söz söyleme. Hatta olumsuz bir şey düşünmekten dahi kaçın.

Olur da söyler ya da düşünürsen not et. Kaç kez olumsuz şeyler düşündün, kaç kez olumsuz sözler söyledin, kaç kez olumsuz şeyler hissettin...

Not alman hem kendi nefsi zaaflarının farkına varmanı sağlayacak, hem de nefis terbiyende bir fren mekanizması hâline gelecektir.

Kırk günlük bir not defteri edin. Kırk gün beraber uygulayalım. Mekanizman değişecek, göreceksin. Alışkanlıklar değişir, istidatlar ise geliştirilir.

Bunun için dünyadasın.

"Tövbe ettim" demek **"RABB'İME DÖNDÜM"** demektir.

Şimdi benimle tekrar et:

Tövbe ettim!
Rabb'ime döndüm!

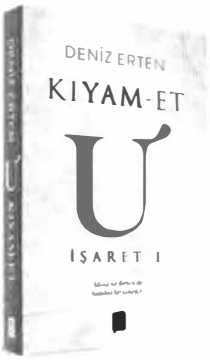
Yalan söylemekten tövbe ettim!
Yalan söylemekten Rabb'ime döndüm!

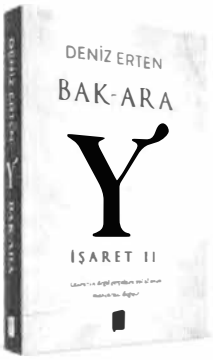
Endişe etmekten tövbe ettim!
Endişe etmekten Rabb'ime döndüm!

Günahlarımdan tövbe ettim!
Bana zarar veren her şeyden Rabb'ime döndüm!

Günahlarımdan tövbe ettim!
Bana zarar veren her şeyden Rabb'ime döndüm! Kendimdeki Rabb'ime...

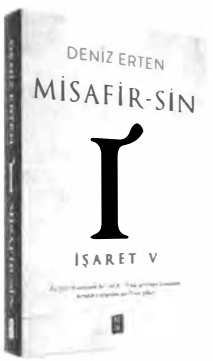
İşaret Serisi

MİSAFİR-İM

"Eğer günahlarından ders çıkarıp onları 'iyiliğe' dönüştürmeyi, hissettiğin pişmanlık ve vicdan azabının yangınında ruhunu güzelleştirme arzusu ile tekâmülünü gerçekleştirmeyi başarabilirsen, işte o zaman kişiye 'günahkâr' denilmesinin arkasındaki 'gizli Rahmet'i de anlarsın... Günahından 'kâr' edene 'günah-kâr' denir. Günah-kâr günahlarından dolayı aczini görüp boyun eğmeyi, 'yokluğu' yaşamış; Rabb'ine karşı duyduğu utanç ile varoluş amacını gerçekleştirme peşine düşmeyi öğrenmiş, hatalarını ve isyanlarını ilahî hakikatini aşikâr etmek için 'bir dönüşüm vesilesi' kılmış kişidir."

Misafir'in sözleri bütün hücrelerimi âdeta yakmıştı. Günah-kâr... Günahlarından dolayı duyduğu "samimi" utancı ve pişmanlığıyla Rabb'inin affı ve merhameti sayesinde "kâr" edip temizlenmiş, böylece de yüceltilmiş ruh... Aman Ya Rabbî! Bu ne muhteşem bir açıklamaydı...

Misafir üzüntülü bir sesle şöyle söyledi: "Allah'ı takdir edemediler... O'nun kadrini, kıymetini gereği gibi bilemediler..."
İçimi derin bir utanç kapladı... Derin bir vicdan azabı...
Usulca, "Ve mâ kaderullâhe hakka kadrihî..." dedim.
Gözlerime baktı: "Allah'ı takdir edemediniz..."

www.monakitap.com
monakitap
monakitap
monakitap

ISBN 978-605-2182-29-1
9 786052 182291